

နတ်တောင်ရွာ

မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၁၂၃

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဆေးဝါးကုသမှု...
fatigon
 ကာဘိုဂျင်

နယော တယ ဘဝဇော အရဟဇော ဘဗျာဗျဒ္ဓဘ

ဒိုတာဝန်အရေးသုံးပါး

မြိုင်ထောင်စု ပျိုကွဲရေး
တိုင်ရင်းသာစည်လုံညီညွတ်မှု ပျိုကွဲရေး
အချုပ်အခြားအာဏာပိုင်တို့ပိုင်ခြင်း

... ဒိုအရေး
... ဒိုအရေး
... ဒိုအရေး

15 DEC 2013

နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်
နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်
နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်

BURMESE CLASSIC .COM

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

www.burmeseclassic.com

နတ္ထလောကီ

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygb)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းသား)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Trating (London)

M.C.P.A. A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလာသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းသားပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်တင်အောင်

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B.)ကိုရိုထွန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(တော့နီကာယကောသိဒါဝိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာ့ဂုဏ်ထူး)]

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောသိဒ

(နိကာယင်ပုလ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီရိပ်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

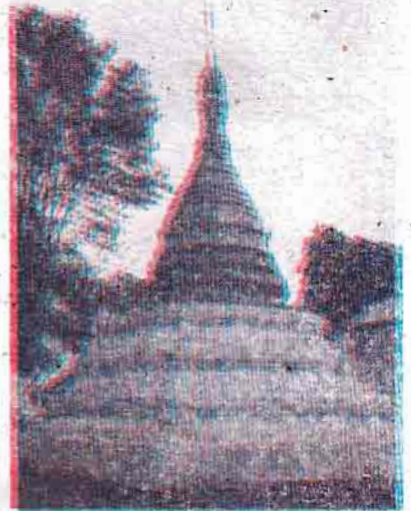
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်မာ့ရေမျှော်

တွန်းပျူတာစာပီ

အတွင်းဖလင်

ကောလိနယ် အောင်နိုင်အောင်သည့်
ခမောက်တောင်ပေါ်မှ
ပြည်တော်စင်စေတီတော်ကို
စာ-၃၃

ထုတ်ဝေသူ

ဦးခင်မောင်စင်(၁၉၄၇)၊ နက္ခတ္တဓရောင်ပြည်မဂ္ဂဇင်းလိပ်စာ

၂၃၃၊ ၂၃ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့

အာဟာရနှင့် မျက်နှာဖုံးရိပ်

ဦးခင်မောင်စင်(၁၅၃၅)၊ ပါရမီဆေးရုံဆက်

ဆမ္မတ ၅၅၉၊ ရန်ကြီးတောင်လမ်း

၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်

ရန်ကင်းမြို့

မန္တလေးမြို့နယ်

နဂါးတောင်

ရှမ်းကောင်ကယား မြန်မာ့ပြော

ဒီဇန်နဝါရီလ (မောင်ကြီး)

ဂေါ်ဖီစာပေပြန့်ပွားရေး(ကောင်ကြီး)

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်မာ့ပြော

တော့ကျော်စာပေ(ပတ်လမြိုင်)

မြန်မာ့ပြော

ကော့မိသိန်းစာပေ ၂၃၃၊ ၂၃ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့

၈- ၀၁ ၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး -
ပက်က ဝိပျားလေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

အမှတ် ၃၃၀

၀၀၀၀

၈-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

BURMESE CLASSIC .com

ဒီပဲခူး သတ္တုပတ်စ်ဒ် လွင်စဉ်တစ်မျိုးနဲ့
ပျက်စီးနေပြီဟုတ်နေပေမယ့် သူ့အပြုအမူကတော့
မှိုမှားစက်ကလေးဖြစ်နေတယ်။

၈-၁၄၅

ကျေးဇူးနဲ့အတူတောင်မနိုး
ကျောက်ပျော့လျှင်
တရားကလေးကတော့ သူ့အားနဲ့ပွားတယ်။

၈-၁၄၆

★ ကျေးဇူးနဲ့အတူတောင်မနိုး ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ခင်ဖြူသစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊
သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
(တဆ-၁၂၀၆)၏ မီးယပ်သွေးသွန်းရောင်၊
မီးယပ်ထိမ်းရုပ်၊ချုပ်ရောင်၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုများ
[မြေခင်းမြေ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၅၆

★ သတ္တုပတ်စ်ဒ် ★

တရုတ်ပြန်ထုံးပညာ (၈၇) [ဟုဂျင်စီ] ၁၃၃
သင်္ကေတများ၏ ဘာသာတေး (၃၀) ၁၅၀
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ
အိမ်မက်ရှင်းတမ်း (၇၇) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၁၀

★ ကျေးဇူးနဲ့အတူတောင်မနိုး ★

နိုင်ငံခြားမှာ လုပ်ကိုင်အကုန်ပေးနိုင်သူ
[ဆရာကြီး ဦးဘောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၃၇
လက္ခဏာပေးပို့ အခြေညှိခြင်း
[ဆရာကြီး ဦးဘောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၃၂
အိမ်မက်ရှင်းတမ်း၊ ထိန်းညှိရေးအဖွဲ့အစည်း၊ စတုဂံအဖွဲ့အစည်း
ဓမ္မသုတေသနစာအုပ်စာတော် အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်း
လက္ခဏာစာတော် [ဒေါ်သော်စင်-ကယံတေ] ၁၇၇
ဦးမြင့်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်အောင်
သု တယ်တိုလူတေးလဲ [သန်းမညာ] ၂၂၃

★ ကျေးဇူးနဲ့အတူတောင်မနိုး ★

တကောင်ချီတို့၏ တမူဖြူတ တန်ခိုးဖြူ နယ်ရှင်ပယ်ရှင်
သို့အသိလအရှင် [ဘောင်နှယ်သန်း] ၂၆
ပြင်ပပြုမှု အခါအခါ အထောက်အထားကြီးနှင့် ထူးခြား
ဆန်းကြယ်သော သံတော်ကြီးများ [ဘောင်စ-11.B] ၄၀
ခေတ်အရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သံတော်အရာ
အင်ကြမ်းပင်ထာဝရအရာမြေထိုး (၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၉
စိမ်းလန်းစွာလျှင် ပြုသည့် သူ့အသေ
ဝိပဿနာအဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်း (၃) [စံထွန်းသာ] ၁၀၅
ယောကျ်ား နှစ်ကို နှစ်ကို နှစ်ကို (၃၀) ရှင်ဓမ္မစောင့်
သို့ တရားအသေတော်ဖြင့် [မြေမူဝေ-ကျမ်းမေး] ၁၁၃
ရင်းမြူသော် လှမ်းရှာအစိုးက တေးဆန်းလဲ
ကျောက်တော်တော် [မင်းကပ် ဦးဘောင်စင်] ၁၃၃

★ ကျေးဇူးနဲ့အတူတောင်မနိုး ★

ပြုခဲ့ပြီး သူ့အားနဲ့အတူတောင်မနိုး
စေတီစတင်(၁) [ဘုန်းကျော်စွာ မြိုင်ကတ္တုဘိုလ်] ၉
ရန်ကင်းသင်ပေးပို့ စတင်လမ်းနယ်၊ စတင်စိတ်စတင်
စတင်စတင်(၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၃၃
ဓမ္မစင်္ကြံ စတင်အစောင့်အရှောက် ကျောက်ပန်းစုံတောင်
ပြတ်စိမ့် ထံတော်ပါးသို့ (၅) [စင်ညိုလယ်] ၅၇
တန်ဆာညှိ ဝန်းတုန်းမှ အသေလမ်းစဉ်သူတော်အဖွဲ့
စံတားရှင်ပွားသုံးဆူ ပူဇော်မှု (၂) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၆၄
နတ္ထရာဇာရင်ခြင်ပထမဇာတ် ၃

*** ကိုယ်ကျွေးမှောင်ခြင်ခြင်း ***

မိုးလေတင်းရှင်းဖို့ ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲနှင့် ပတ်သက်၍
မယုံမရှိခဲ့ ကိုယ်ကျွေး [အောင်နုတင်-ပုံရွာ] ၂၀၉
လှိုင်လင်မြို့မှ စိန်တောင်အလွမ်းပြေ
[မဟာစံကံရှင်-လှိုင်လင်] ၂၂၅
အမေသူရသတ်မယ်တော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု
[ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၃၃
အမြန်ရထားနှင့် ဇာန်ပုံရဟန်းတော် [စရာမြေ ကျော်ဝေ] ၂၃၃
မြွေကိုက်၍ မသေသူ [ထီလာကျော်] ၂၃၉
နဂါး ဆိုပါလား [မောင်နိုး-ကျောက်မဲ] ၃၀၃

*** ကျင့်မည့်ရောင်ခြင်း ***

အဘွားပြောပြသော ပဋ္ဌာန်းနဂါးစမကျင့်စဉ်တော်
[ကောင်းမြင့်ပြတ်စိန်] ၁၀၂
ထက်တော်တောရဲ့ အမောပြေများ [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၁၄၈
သိပ္ပံဝင် သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ် (၁)
[ဘုန်းပြည်တောဇာတ်နိုး-ကမ္ဘီရနယ်မြေ] ၁၆၁
ကျွန်ုပ်နှင့် ထူးခြားသော ဆန်း-ပြည့်-ကွယ်
အရဟံဂုဏ်တော် [Cyril စိုင်းစော်ဦး] ၁၉၆
လေးလုံးစပုတီးစိပ်မှာ အသုံးချ [မြေပိုးချစ်-နတ်မောက်] ၂၀၆
ဂုဏ်တော်အလင်းတိုင်ဖြင့် ကံပွင့်နည်း [ကစီသီရောမင်္ဂါ] ၂၁၃
ဇုကွမ်းနဲ့ စကားပြောကြရအောင် [ကံကြီးမောင်-ပုလဲ] ၂၄၄

*** အမီးအရင်ရောင်ခြင်း ***

ဉာဏ်ပွင့်ကြည်ကာ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေ
[အောင်နုနှစ်-ကျိုက်လတ်] ၂၂
ဆုံးမစကား မှတ်သားလိမ္မာဖို့စေဖို့ အစီအရင် [အုံကြွယ်] ၅၄
ကျန်းမာရေးညံ့သူအတွက် ပုည၊ ဇီဝ၊ ကမ္မအသုံး
တွတ်နည်းနှင့် ယတြာ [ကောင်းမခွဲ-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၄၃
ကျောက်လိပ်အဆောင် အစွမ်းထက်အောင်
[ပျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၁၆၉
ဝါးအမြဲတေ အသုံးပြု တစ်နည်း [ဟုဂျင်စီ] ၂၀၀
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် လွယ်ကောင်းယတြာ [သန်းပညာ] ၂၁၆

*** ဝါထာပရွှန်ရောင်ခြင်း ***

အစွမ်းထက်သည့် သဗ္ဗစည်းချဝါထာ
[ဦးအုန်းမြင့်-ဟင်္သာတ] ၁၅
သစ်ပင်ခုတ်လျှင် သတိယှဉ် ခုတ်လျှင်ရွတ်ပါ ဤဝါထာ
[နေမဝင်-နတ်မောက်] ၁၄၂
ဇွေဆရာတွေ သုံးခဲ့တဲ့ အမိန့်တော်ပြန်တမ်း
[ဆလိုင်းဂွန်သိန်း-ရမည်သင်း] ၁၅၉
နံနက် (၉)ခါက် လာဘ်တွေရောက်
[နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၁၆၀
၄ နာမည်ရောင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း:

BURMESE CLASSIC

ထူးခြားသောစုံဟန်ရှိသည့်
မြတ်မုဒုဒြေတော်ရာ
ကျောက်ဆင်ရုပ်တုကို ... ၈-၄၉

လက်ကိုင်တွင် သရုပ်ပါသော
စားပြောင်ငယ်ကို
ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည် ... ၈-၁၀၆

BURMESE CLASSIC

ငွေသံကြားစေတီတော် အောက်ခြေမှ
ဆိုင်နန်းရှင်များလိုက်ဂူအား ပိတ်ဆို့တည်ထားသော
သကျမုန့်စေတီတော်ကို... ၈-၉၂

ဒီတစ်ညောင်ပင်ကို
ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ငရုတ်ပေးပြီး
ကဆုန်လပြည့် ညောင်ငရုဆွန်းပူဇော်ပါတယ်... ၈-၉၁

□ အပူပိုက်ပျော်ခြံညို □

အဘိုး၏မှတ်စုများ [အောင်ကိတ်ဓာတ်လုံးထိုးနည်း] ၁၁၈
[မောင်လှယဉ်-မော်လမြိုင်] ၁၁၈
ပွင့်လန်းအောင်မြင်လိုလျှင် သွပ်လုံးဆင်
[အောင်မိုးမြင့်-နေပြည်တော်] ၁၃၈
ကြေးမိုကြီးသွား မင်းလေးပါး(၁)
[ရွှေတောင် စင်မောင်ကြည်] ၁၈၅
ဘော်ကျင်းလမ်း
[ဒိဋ္ဌာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၂၉၆

* ဆေးဖျဉ်းပါပျော်ခြံညို *

ဇနီးလတ်ရာ ဓာတ်စာဟင်းတစ်ခွက်
[အောင်စည်တိုး-ဇေယျဝတီ] ၆၃
ကျောက်ကပ်အတွက် ယုန်သားနှင့် ကျောက်ဖန်
[မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၇၈
ခွနာရောဂါနှင့် သံပရာသီး [လင်း ဦးကျော်] ၁၈၃
သရက်နှင့် ကင်းဆိပ် [မောင်နေသွေး-ဝက်လက်] ၂၁၈
အမျိုးသမီးများအတွက် မီးယပ်ချမ်းအတွက်
ဆေးနည်းတစ်လတ်မှ ဝါးအသုံးပြုပုံ မြေကြားချက်
[ရသဂန္တီရ ကျော်ဝင်းအောင်-ပြည်၊ ဆည်မြောင်း] ၂၄၀

◆ ဆေးဝေဒပျော်ခြံညို ◆

ဝမ်းကိုက်ရောဂါ ခြစ်ခဲ့သော် [ခွန်းရီ-မြန်မာစာ] ၂၃
ဗုဒ္ဓနာရောဂါ ဖျောက်စေလိုလျှင်
[ကိုကိုအောင်-မြကန်သာ၊ ဝက်လက်] ၄၆
ဆီးသွားရခက်နေလျှင် ဤဆေးကို သတိရပါ
[မဟာရာ ဧရာဝတီ-ကသာ] ၁၀၄
ကျောက်တပ် ကျောက်တည် သက်သာဖျောက်တင်ဆေး
[ကျွန်းကျန်း ရဲကျော်ဦး] ၂၃၅
ဆီးရောဂါ ဖျောက်တင်သည့် ဆေးတစ်နည်း
[လွမ်းသစ္စာ-ကေတု] ၂၅၃

* ပဏ္ဍိတရတ္ထပျော်ခြံညို *

ငွေပြန်တစ်ဆယ် ကျပ်တန်တစ်ခွက်
[ဦးကျော်-လှိုင်သာယာ] ၂၇၅
မရုဏသစ်ပင် [ပျိုးမောင်မောင်-က.ပ.စ] ၂၉၇

◆ မိတ်စွမ်းအင်ပျော်ခြံညို ◆

တွန်တော် ကြွေ့ခွဲရသည့် ကာလီမယ်တော်နှင့်
မြစ်ရပ်ဆန်း [ဝိုး-သရက်] ၂၈၉

+ ထူးခြားသစ်ပင်ပျော်ခြံညို +

ထူးခြားသည့် ဝဏ္ဏီရထန်းပင် [ဦးမင်းကျော်ဝင်း] ၁၂၅
တိမ်ထောင် သာယာစေသည့်
ကြက်တူဓမ္မဝုန်းခေါ် ကျေးဝုန်း[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၁

* ဝေပုဆုပျော်ခြံညို *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများကို လှေလာခြင်းနှင့်
နောက်ဆက်တွဲ [နောင်-စစ်ကိုင်း] ၁၉၈
မိစ္ဆာ အဆိပ်ရိုမရို စမ်းသပ်နည်းတစ်နည်း
[သောင်းဟန်-လှိုင်ကျွန်း] ၃၀၄
နုလှူပျော်ခြံညိုပုဂ္ဂိုလ် ၅

† ထူးခြားသမိုင်းရောင်းခြင်း †

မြင်းမထိလိုက်စုတွင်းမှ စေတီရုပ်ပွားများနှင့် ထူးခြား
ကျောက်ရုပ်ပွား(၂) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၈၁
စေတီမေအုတ်ကျောင်း၌ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့်
ထူးခြားပစ္စည်းများ [ဆင်ညိုငယ်] ၁၂၉
ကျွန်းနှင့် ညာတင်တုတ် [ဒိုင်မင်း-သထုံ] ၁၉၃

● ဝါပိတ်ခံပညာရောင်းခြင်း ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယကွ၏ တဝအတွေ့
စာကြိုများ (၂၄) [ဆရာကြီး မင်းယကွ-ထိုက်ပွဲဝင်] ၁၉၀

✦ အပျိုသမီးမလှပရောင်းခြင်း ✦

သံပရာသီးသနပ် လုပ်နည်း [အင်ကြင်မန်း] ၁၁၀

○ သူ့ဖောသရောင်းခြင်း ○

မဟာသုတ်ဆိုနိဂ္ဂင်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[ရန်ကုန်မြို့ အင်းစိန်မြို့နယ် မြို့ကုတ်ဝိပဿနာတန်း၌
အမှတ်(၇၇) တောရတင်ဦးကျောင်းတိုက် အောင်ဆန်းဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာကုဗ္ဗာနာရမိယ ဘဒ္ဒန္တကိစ္ဆိသာရဇေယျအား
ဂါရဝဖြင့် ဗုဒ္ဓေါမြင်း] [သန်းပညာ] ၁၄

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၃၁
ထုဂ္ဂန်သိပ် ပုထိုးတော်မှ ရွှေခေတ်ရိုင်းနိဗ္ဗာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစံ၌ စိန်လက်ရာများ(၃)
[ဂန်းချီးထူးလှ-ရွှေဟောင်း-သုတေသန] ၁၃၄

○ ပြင်ချင်းပြီးစားပင်ဆေးခြင်းရောင်းခြင်း ○

လက်ပတောင်းတောင်ခြေမှ အစွမ်းထက်ဆေးပင်နှင့်
အစွမ်းထက်များ [မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၁၂

* ဝါပညာရောင်းခြင်း *

နွားဖာထွတ်မျက်စည်းဆေး [ကြူသင်း-ကျောက်ပန်းတောင်း] ၃၀
မြေတိန္နိတ်ကို ဗုဒ္ဓရာမလို
[မောင်မောင်-မောင်တော်လည်] ၂၄၅

○ ကြမ်းပြုခြင်းရောင်းခြင်း ○

ကြောင်ပန်းကျောင်း(ရန်ကုန်လိုက်ခွဲ)မှ ထူးခြားသော
သံသေရုပ်ပွားတော် [နယ်လှည့် သုတေသီတစ်ဦး] ၁၄၉
ထူးဆန်းသော မျှော်ဟောင်း မော်ကမ်းတောင်စေတီ
[မကွေး လှမြင့်] ၁၅၃

* အောင်မြေရောင်းခြင်း *

မပါးတောင်ခြေ၊ ထူးခြားအောင်မြေ ပထမသို့သို့အောင်
တောင်တော်အောင်မြေ(၅) [မောင်မောင်-ထားဝယ်] ၇၃
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သန့်ပင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
ရိုးပူစေတီ ဂါထာတော်များ(၁၂)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉

၆ နက္ခတ္တရောင်းခြင်းပုဂ္ဂလိက

BURMESE CLASSIC
ဆရာတော်ကြီးက...
'ဟဲ့... ဒီခေရာက ငါတို့အဖွဲ့က
နင်တို့ ဝယ်ကြမ်း ဟဲ့ ငါ့ကိုလိုက်ရာ... ၈၁-၁၄

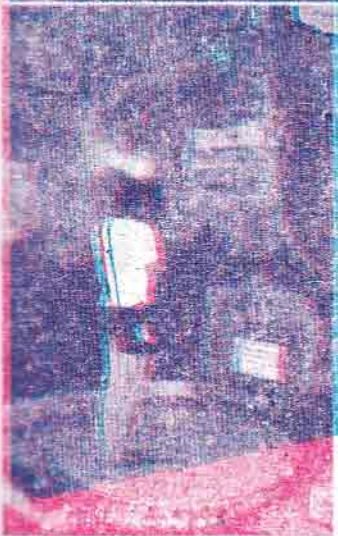
သို့မဟုတ် ကြားဖွယ် မီးအပူပိုင်းကြောင့်
ညှောင်ကုတ်မိတ်ထုမှ ရွှေသံဝတ်များ
ထွက်ကုသပုံ ပြုစုရန်များ... ၈၁-၁၅၃

သွေးအခါဟ
 ဟောင်းပူငယ်များ
 နေပျိုင်း
 မလေးစားလျှင်
 အဘိုးအိမ်ထဲ
 အပ်ခုံ၌
 ရေပူပါပေးခြင်း
 ရေပျို
 ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်

၈-၅၅

ဖြစ်ပေထိ
 ဗုဒ္ဓအတွင်း၌
 အောင်မြင်
 ခေါ်တွင်
 ရုတ်တရက်
 ရိုးရာအတိုင်း
 အောင်

ကော့ပေါက်
 ဆရာတော်ကြီး
 အမြဲစိမ်းသော
 ပြဒါး
 ပုတီး
 ဖြစ်သည်...

၈-၉၀

◆ ထိုစဉ်အခါများဖြင့် ◆

ထိတ်ပွင့် ဆုတောင်းပြည့်အခါ၌ [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၇၇
 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
 စိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေထိဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၆

◆ စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်ဖြင့် ◆

ခရမ်းချဉ်ပင်စိုက်လျှင် သတိပြုစရာ
 [ကိုမောင်ကျော်လှိုင်-မအူပင်] ၁၅၈

* အင်းစပ်ရောင်ခြည်ဖြင့် *

သုငယ်နာရောဂါအတွက် စေ(၄)ရပ် တု(၄)ချပ်အင်း
 [ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၇၁
 မြန်မာ့အင်းပညာ(၂) [ဆရာစော-အင်းတစ်တောင်] ၁၆၄

◆ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည်ဖြင့် ◆

ဘုတလင်မြို့၊ ကြောင်ပန်းတောရနှင့် ပထမကြောင်ပန်း
 ဆရာတော်ကြီး အရှင်ကုဏ္ဍကဏ္ဍဘဝကောက်ကြောင်း(၁)
 [စင်ညိုငယ်] ၁၇
 ပေလီတမ်းမြေ လင်းသာရွာသို့ ရောက်သွားခဲ့သည့်
 ရဟန်းမို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါး [မောင်လင်းအိုင်] ၂၇
 သက်တော် (၁၀၈)နှစ်၊ ဝါတော် (၈၈)ဝါ အဂ္ဂမဟာ
 သဒ္ဓမ္မဇေတိကဇေ တော့ပေါက်-
 ဘဠုန်

◆ ဖူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည်ဖြင့် ◆

○ အပေးအခြေရောင်ခြည်ဖြင့် ○

◆ သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲရေးခြေညှိ ◆

အထူးအရေးကြီးသော သရုပ်
ဆွဲရေးဆွဲရေး (အထူးအရေးကြီး) ၂၁၄

ခန္ဓာစိရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [အထူး အရေးကြီး] ၂၁၄
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖော်ဖော်ဝါရီလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြွမ္မာ [ဟုဂျင်ဖီ] ၂၃၂

★ ပြန်ဟုဖိုးရာဇဥပရောင်ခြည် ★

အိမ်ထောင်ရေး ကံစေသည့်သူများ
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၂၁

◆ ဇာတ်ကားများ ရေးဆွဲရေးခြေညှိ ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ် ဖော်ဖော်ဝါရီလအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်ဖီ] ၂၂၄

✦ ဝတ္ထုရေးဆွဲရေးခြေညှိ ✦

၂၀၁၄ ခုနှစ် မြင်းနှစ်ကာလ
ငွေကြေးအခက်အခဲ ပြေလည်စေမည့်
အဆောင်ငွေပွား အစီအစဉ် [ဟုဂျင်ဖီ] ၁၈၄

✦ ဝတ္ထုရေးဆွဲရေးခြေညှိ ✦

သံမှိုတောင်က အမေညို(၄)
[ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၀၁
ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဘိုးလောကေ
[အောင်(သိဒ္ဓိရာဇာ)-နဝင်ပြိုင်တော်] ၂၄၉
အဘ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် အမဲသားကြိုက်သူ
[သမ္မုဒ္ဓါ] ၂၀၁

● မြန်မာ့ပုဂ္ဂိုလ်ရေးခြေညှိ ●

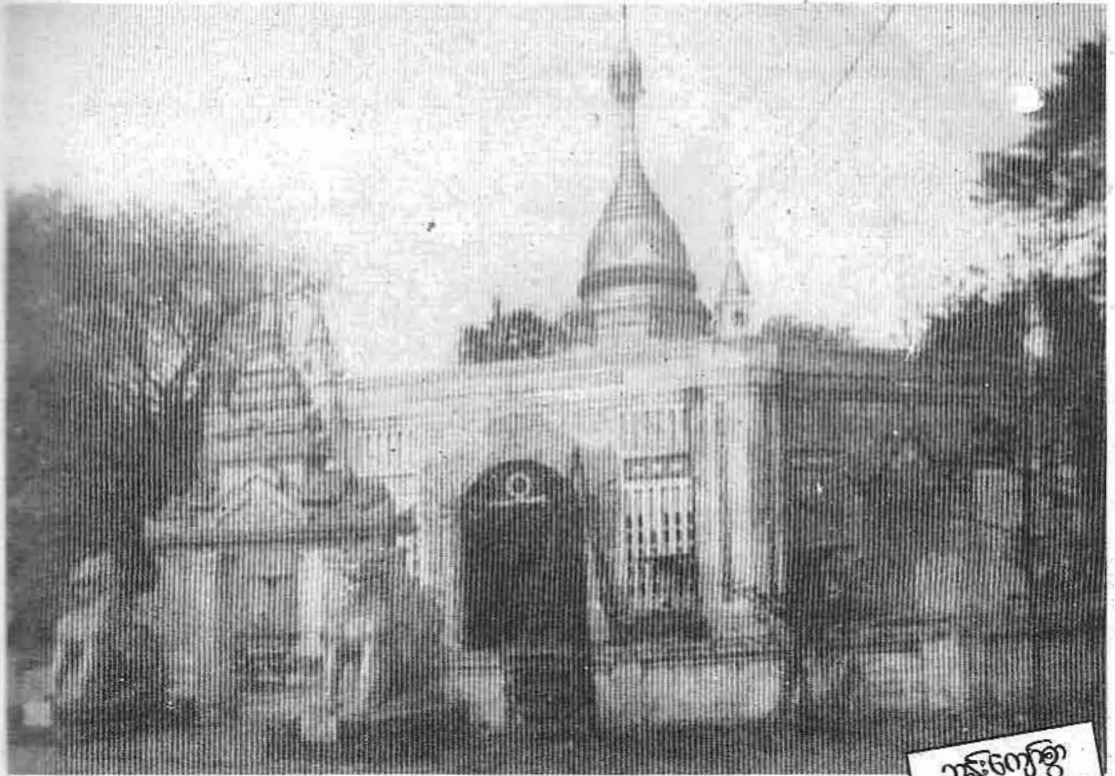
မြေလှန်သူနှင့် ကတိမတည်သူတို့၏ နိဂုံး
[ကသာ သင်းမွေး] ၂၃၆
မိုးကောင်းစေတီနှင့် ရတနာသိုက်
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၄၁
ပရလောကသားတွေရဲ့ ကျွဲမစခြင်း ခံရသူ
[ကြော်တောင်သူတော်-စဉ့်ကူးမြို့နယ်] ၂၅၄
မီးရထားသံလမ်းပေါ်မှ ပရလောကသားများ၏အန္တရာယ်
[မောင်ကိုကို-ကြေး/မြေ] ၂၆၂
နတ်တို့၏ နိဂုံးစတင်ခြင်းမှ ကင်းဝေးပါစေ
[တက္ကသိုလ် အပန်းဝယ်] ၂၆၅
ဟင်းစားရမည့် မီးပွားပြစ်မရပါ
[နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၆၉
နတ်လှည့်စားတာလား၊ တောမှောက်တာလား
[ဝင့်ဝင့်အောင်-စေတီ၊ ဟားခါး] ၂၈၀
ဓနုဗျူဟာရေးဆွဲရေးခြေညှိမဂ္ဂဇာတ်

သိမ်တော်ကြီးဘုရားရှင် နောက်ခံတံကံထိပ်မှ
တော်ကိုရုပ်နှင့် ခိုးကွက်ရုပ်တို့မှာ
မည်သည့်ဘာဝိဇ္ဇာပရိယာယ်လဲဆိုတာ... ၈၁-၄၂

ဒီသံဃာကြီးက
သိမ်ကို သုတ်စဉ်မှာ မြေကြီးထဲက
သူ့ဘုရားလို့ထွက်ပေါ်လာခဲ့တာ... ၈၁-၄၄

◆ ရှေးက တလုံးစေတီနှင့် သိမ်တော်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မုံရွာမြို့ ဘုန်းစိုးရပ်မှ

အိုင်းတလုံးစေတီတော်

နှင့် စေတီတော် (၁)

ဘုန်းစိုးကျောင်းတိုက်

မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် လေးဖာလုံ ခန့်အကွာရှိ ဘုန်းစိုးကျောင်းဝင်း အတွင်း၌ ဝိဇ္ဇာနုံရဆရာတော်ကြီး အရှင်ဝါယမိန္ဒ သီတင်းသုံးကျင့်ကြံ တော်မူခဲ့သည့် ရှစ်မျက်နှာသိမ်စေတီ တော်တစ်ဆူရှိကြောင်း ကြားသိရ သဖြင့် ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်းမှ အရှင်သီလာစာရအား လျှောက်ထား အကူအညီတောင်းကာ သွားရောက် ကြည့်ညို့ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

မုံရွာ-သာစည်လမ်းရှိ သာစည်ဈေး အနီး တည်ရှိသော ဘုန်းစိုးရပ်ကွက် သည် ရှေးက ကုန်း၊ လျှို၊ ကမ်းပါးတို့ ဖြစ်တည်သော တောရကျောင်းမြေဖြစ် သည်။

ဆရာတော် ဦးသီရိန္ဒ လက်ထက် တွင် တောရကျောင်းမြေကို ဘုန်းကြီး ဦးစီး၍ လူနေရပ်ကွက်အဖြစ် ခွဲဝေပေး သဖြင့် ဘုန်းစိုးရပ်ကွက်ဟု တွင်ကြောင်း သိရသည်။

ဘုန်းစိုးရပ်ကွက်တွင်ရှိသော ဘုန်း ကြီးကျောင်းကိုလည်း ဘုန်းစိုးကျောင်း ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။ (ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကို ဘုန်းကြီးဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။)

ဘုန်းစိုး ကျောင်းတိုက်သည်ကား ဆရာတော် ဦးဉာဏ လယ်တီတိုက် မတည်ထောင်မီ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ ကပင် တည်ရှိခဲ့၍ "အိုင်းတလုံးတောရ" ဟု အမည်ရှိခဲ့သည်။ ဘုရား၊ သီလိ၊ ကျောင်း၊ ကန်နှင့် ပြည့်စုံသော မဟာရ ကျောင်းတစ်ကျောင်းဖြစ်သည်။

တောရကျောင်းအနီးတွင် ရေထပ်
ငါးထပ်၊ ဝင်းဆုံသော ရာဝင်ရွှေဘိက္ခု
တစ်လုံး၊ ရှိသဖြင့် အိုးတလုံးတောရ
တွင်သည့်ဆို၏။

လယ်တီဆရာတော်လောင်းလျာ
ဦးဉာဏ် မုံရွာသို့ ရောက်ရှိသီတင်းသုံး
သော ၁၂၄၄ ခုနှစ်တွင် အိုးတလုံးတော
ရ၌ ဆရာတော် ဦးဝါယမိန္ဒကျောင်း
ထိုင်သီတင်းသုံးလျက်ရှိသည်။

သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှစ်ပေါင်းများ
စွာ အားထုတ်ခဲ့ရာ အတန်ပင်ပေါက်
မြောက်အောင်မြင်တော်မူသည့် ဝိဇ္ဇာ
ရေဆရာတော်ကြီးဖြစ်သည်။ ဆရာ
တော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသောအခါ၌
မုန့် ဂျိုးဂျိုးကျဆရာတော်ကဲ့သို့
ရုပ်ကလာပ် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံး
သွား၏။ အရှင်ထွက်သည် ဆိုကြ၏။

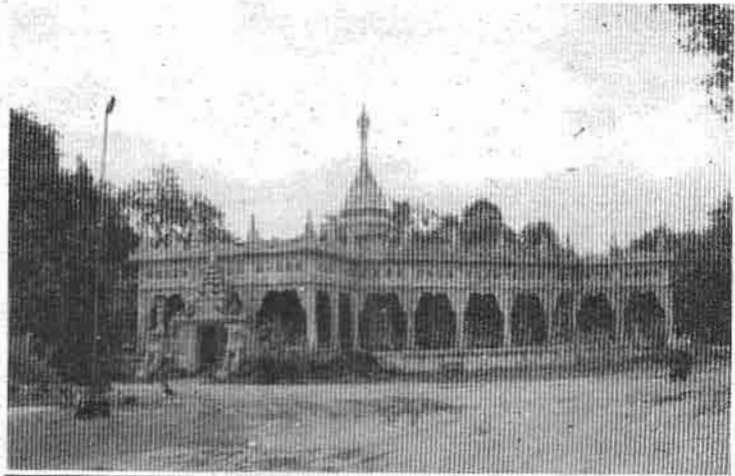
ဦးဝါယမိန္ဒ မတိုင်မီက ဘုန်းတော်
ကြီး ဦးလင်း သီတင်းသုံးခဲ့ရာ မုံရွာနယ်
တစ်ဝိုက်တွင် “ဆား ဆားလင်း၊
ဓား ဒီပဲယင်း၊ တရား ဦးလင်း” ဟူ၍
ဆိုရိုးရှိခဲ့သည်။

ဆားလင်းကြီးနယ်မှ ဆား အမြောက်
အမြား ထွက်ရှိသည်။ ဒီပဲယင်းနယ်မှ
ဓားကောင်းထွက်သည်။ အိုးတလုံး
ဆရာတော် ဘုန်းကြီး ဦးလင်းကား
တရားဟော အလွန်ကောင်းသည်ဟု
ကျော်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးဝါယမိန္ဒ မရှိသည့်နောက်
အိုးတလုံးတောရတွင် ကျောင်းထိုင်
ပြတ်သွားသည်။ ၁၃၁၉ ခုနှစ် ရောက်
သောအခါ မုံရွာမြို့မ ရွှေဂူတိုက်မှ
ဦးသီရိန္ဒာ ကြွရောက်သီတင်းသုံးခဲ့သည်။
ဦးသီရိန္ဒာနှင့်အတူ ဦးသံဝရ ဦးသုဇာတ၊
ဦးသုဇနတို့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။

၁၃၄၈ ခုနှစ်တွင် ဦးသီရိန္ဒာ ပျံလွန်
တော်မူသဖြင့် ဦးသံဝရ ဆက်ခံကာ
လအနည်းငယ်တွင် ပျံလွန်တော်မူ
သဖြင့် ဦးသုဇာတ ကျောင်းထိုင်ဖြစ်

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြိုင်လက်စ တလုံးဆီတီ
ကျကျောင်းဆောင်

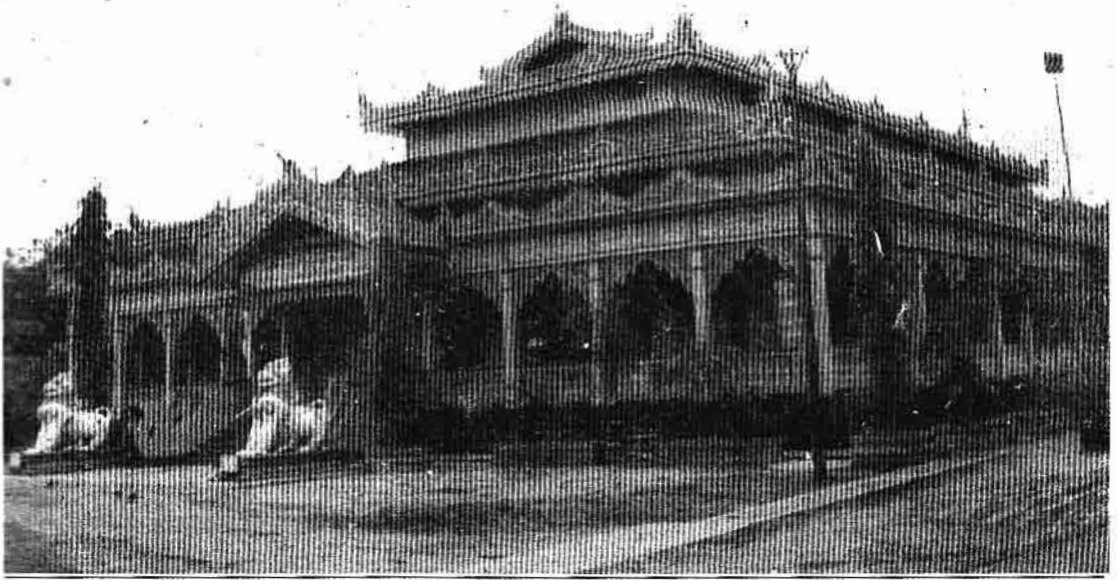
သည်။

၁၃၅၅ ခုနှစ်တွင် ဦးသုဇာတ ပျံလွန်
သောအခါ ဦးသုဇနက ဆက်ခံခြင်း
မပြုဘဲ အိုးတလုံးတောရ၌ ရှင်ပဉ္စင်း
ဘဝ ဆက်တိုက် သီတင်းသုံးခဲ့သည့်
ဦးဇနကအား လွှဲအပ်ကာ ခန်းနေ
ဦးပဉ္စင်းအဖြစ် တရားဘာဝနာကိုသာ
စူးစိုက် အားထုတ်လျက်ရှိကြောင်း
သိရသည်။

ကျောင်းတိုက်တွင်းဝယ်

ဘုန်းစိုးကျောင်းဝင်းအတွင်း ၎င်း
ရောက်သွားသောအခါ ထည်ဝါလှ

သော “အဓိယာဝါသ” ဗိမာန်တော်ကြီး
ကို ဦးစွာတွေ့မြင်ရသည်။ ဤဗိမာန်
အတွင်းမှ ဝါတွင်းကာလများတွင် နေ
တရားပွဲ(၁၃)ပွဲ၊ ညတရားပွဲ(၁၃)ပွဲနှင့်
ဗုဒ္ဓပူဇော်ယတရားပွဲ(၁၁)ပွဲ၊ စုစုပေါင်း
တရားပွဲ (၃၇)ပွဲ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။
မုံရွာ၊ မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်း၊ ကျောက်
ပန်းတောင်း၊ ချောက် စသည့် ဒေသ
များမှ မွေကထိကဆရာတော်ကြီးများ
ကြွ ရောက်၍ တရားဒေသနာတော်များ
ဟောကြားချီးမြှင့်ပေးကြသည်ဟု သိရ
သည်။ ထို့အပြင် လယ်ကီပိပဿနာ

• အင်္ဂလိပ်အိမ်

(၉)ရက်တရားစခန်းကိုလည်း နှစ်စဉ် အတာသကြိန်ကာလ၊ ဝါဆိုလ၊ တန်ဆောင်မုန်းလနှင့် ပြာသိုလများ တွင် တစ်နှစ် လေးကြိမ် ဖွင့်လှစ်လျက် ခို့ကြောင်း သိရှိရပေသည်။

ဗိမာန်အနီး မန်ကျည်းပင်ရိပ် အောက်၌ ရှေးကျောင်းတစ်ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးသီရိန္ဒ ကြွရောက်စဉ် က သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းဆောင် ဖြစ်၍ တစ်ခုတည်းကျန်ရစ်သော ရှေး အဆောက်အအုံဖြစ်သည်။ သီတင်းသုံး ခုနားသံဃာများ မရှိချေ။

ယင်း၏အနီးတွင် ရေကန်တစ်ကန် နှိသည်။ ဇိဝိတဒါန ငါးလွှတ်ခြင်း၊ ငါး စာကျွေးခြင်း စသည်ဖြင့် ကောင်းမှု ဖြည့် ပြုသော ရေကန်ဖြစ်သည်။ ထိုမှ တောင်ဘက်၊ အုတ်တံတိုင်း အပြင်ဘက်တွင် အိုးတလုံးရေကန်ရှိ သည်။

ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ရှိခဲ့ သော ရေကန်ဖြစ်သည်။ လယ်တီ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျောင်းတွင်း

ရဟန်းသာမဏေတို့ အပြစ်ရှိ၍ ရေဒဏ်ပေးသောအခါ ဤအိုးတလုံး ကန်မှ ရေများကို လာရောက်ခပ်ယူ ကြရလေသည်။

လယ်တီဆရာတော်၏ ရေဒဏ်

ထိုစဉ်က အိုးတလုံးတောရဆရာ တော်ဦးဝါယမိန္ဒသည် သဘောသက္ကာယ ဖြူစင်၍ စေတနာလောကွတ် ကြီးမား တော်မူသည်။ မိမိအောက် ဝါငယ်သည် လယ်တီဘုန်းတော်ကြီး ဦးဉာဏအပေါ် ညီငယ်ပမာ ရင်းနှီးချစ်ခင်သည်။

ဦးဉာဏ၏ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ဂုဏ် တို့ကိုလည်း လေးစား၏။ သို့ဖြစ်၍ လယ်တီတောရသို့ ဆရာတော် အရှင်ဝါယမိန္ဒ မကြာမကြာ ကြွရောက် ကာ သံဃာတို့၏ လိုအပ်ရာရာတို့ကို ဖြည့်ဆည်း စောင့်ရှောက်တော်မူလေ ရှိသည်။

လယ်တီ သံဃာများကလည်း အိုးတလုံးတောရခေါ် တလုံးတောရ ဆရာတော်ကို လေးစားကြောက်ရွံ့ကြ

သည်။ ဆရာတော်၏ သြဝါဒကို ရိုသေ စွာ နာယူကြသည်။

ထိုစဉ်က လယ်တီတောရတွင် သိမ် မရှိသေးသဖြင့် လယ်တီသံဃာများ သည် သံဃာကံကြီးကံငယ်ဆောင်ရန် ရှိပါက တလုံးတောရသီရိသို့ သွား ရောက်၍ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက် ကြရသည်။ သောက်သုံးရေကိုလည်း အိုးတလုံးကန်မှ လာရောက်ခပ်ယူကြ ရသည်။

တစ်ခါသော် လယ်တီဆရာတော် ကြီး၏ သင်္ကန်း၌ သန်းမကြီး အိမ်ဖွဲ့နေ ထိုင်ကာ ဆရာတော်အား ကိုက်ခဲ နှိပ်စက်နေသည်။

ဆရာတော်က ခပ်မခိတ်နေတော် မူသော်လည်း ထိုအကြောင်းကို သိ သွားသည့် သံဃာအချို့က ဆရာတော် ၏ သင်္ကန်းကို ရှင်းလင်းလျှော်ဖွပ်ပေး ရန် ရှင်အာဒိစ္စလောင်းလျာ ကျောင်း သားနှင့် အဖော်များကို တာဝန်ပေးကြ သည်။ ကျောင်းသားများကလည်း သင်္ကန်းကို လျှော်ဖွပ်သန့်စင်ပေးကြ

သည်။

ဤသည်ကို ဆရာတော်ကြီး သိသောအခါ သင်္ကန်းလျှော်သည် ကျောင်းသားများနှင့် စေခိုင်းသည် သံယာများအားခေါ်၍ ဆိုမြည်တော်မူ ကာ ရေဒဏ်ထမ်းရန် အမိန့်ချမှတ်လေ သည်။

ဒဏ်ထမ်းခံရသူသည် တလုံးတောရ ရှိ ရေကန်သို့ ရေဒဏ်ထမ်းရန် သွားကြ ရသည်။ လယ်တီတောရမှ ကိုယ်တော် လေးများ ချိန်ခါမဟုတ် ရေခပ်လာကြ သည်ကို တလုံးတောရ ဆရာတော် ဦးဝါယမိန္ဒ တွေ့ရသဖြင့် ခေါ်ယူစုံစမ်း သည်။

အကြောင်းစုံ သိရသောအခါ ဆရာ တော်က **“မောင်ပုဇွင်းတို့၊ ကိုရင်တို့၊ ကျောင်းသားတို့ မင်းတို့ကျောင်းကို ပြန်ကြ။ ငါ လိုက်လာခဲ့မယ်”**ဟု ဆိုကာ လယ်တီတောရသို့ ကြွတော် မူသည်။

လယ်တီတောရသို့ ရောက်သော အခါ ဦးဉာဏအား...

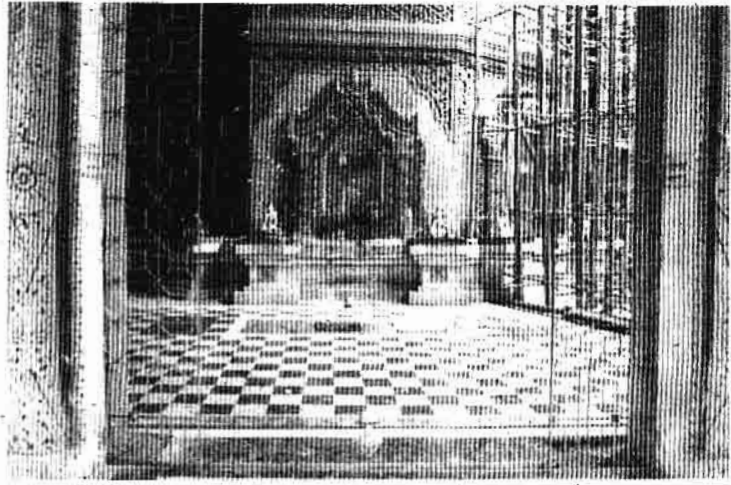
‘တယ်နှယ်ဗျာ သင်္ကန်းကိုကိုက်လောက် ကိုက်ကိုက် ကြည့်နေနိုင်ကြရင် လုပ်ပေးကြ ပါ့မလား။ မကြည့်ရက်လို့ လုပ်ပေးတာကို ဒဏ်ထမ်းခိုင်းရတယ်လို့’

အစချီကာ ခပ်ကြာကြာ ခပ်နာနာ မိန့်ဆိုတော် မူသည်။

ဦးဉာဏသည် တလုံးတောရဆရာ တော်ကြီး မိန့်ဆိုတော်မူသမျှ ထေရ်ကြီး ဝါကြီး မိန့်ကြားတော်မူသည်ကို နာယူ သော ရှင်သာမဇီဏဇယံပမာ အလွန် ရိုသေလေးမြတ်စွာ ငြိမ်သက်၍ နာယူ တော်မူသည်။

တစ်ခွန်းမှ တုံ့ပြန်လျှောက်ထားခြင်း မပြုချေ။ တလုံးဆရာတော်ကြီး ပြန်ကြ သွားတော်မူသောအခါမှ တပည့်များ အား...

၁၂ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခု မြန်မာ တလုံးတော်ကြီး

‘သန်ခိုတာ ငါ အသိထားလျှော့ပျက် နှိပ်စက် ပြောရုံပဲ ငါ မအိပ်နိုင်မှား မအိပ်နိုင်မှ တရား ဘာဝနာ အားထုတ်နိုင်မှာပေါ့’ ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

တလုံးစေတီနှင့်သိမ်တော်

ကျောင်းဝင်းအလယ်တွင် ရှစ်မျက် နှာစေတီတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ **“တလုံးစေတီ”**ဟု ဘွဲ့မည်တွင်၍ ယခုအခါ **“ဆုတောင်းပြည့် တလုံး ကမ္ဘာအေး ရှစ်မျက်နှာကိုးဆူ စေတီ”**ဟု ဘွဲ့မည်ပေးထားကြသည်။ စေတီ၏ အနောက်ဘက်ရင်ပြင်တွင် သိမ်နိမိတ်တိုင်များကို တွေ့ရသည်။ ရှေးသိမ်ဖြစ်သည်။

မူလက သိမ်နှင့် စေတီ ယှဉ်တွဲ တည်ဆောက်ခဲ့ဟန် ရှိသော်လည်း စေတီတော်ကို တိုးချဲ့မွမ်းမံမှုကြောင့် စေတီရင်ပြင်မှ သိမ်အဖြစ် မြင်တွေ့ရ သည်။

ကျေးထော် ရဟန္တာများ သမုတ်ခဲ့ သော သိမ်ဖြစ်ကာ ကျွန်တို့ ဦးဉာဏ ထောက်ကြံ့သည်။ မှန်ကန်သောတို့ ကာ အခြင်းအရာ ပြဿနာများ၍ ထီပီး အခြင်းအရာ၍ ကျွန်တို့အား ဖြစ်ပေါ် ခြင်းစွာ သက်သေပြသည်ဟု သိရသည်။ ပါရမီကျင့်စဉ်လမ်းမှ ဆရာတော်၊

သူတော်စင် ရသေ့တို့ လာရောက် ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ ကျင့်စဉ်စခန်း တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့ကြသော **သာသနာ့ အောင်မြင်**ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်ခဲ့ရပေ သည်။

ကူညီစောင့်ရှောက်ကြသူများ

ထိုသိမ်အနီး ကုန်းတော်မြေ၌ ဘုမ္မိရတ် မောင်နှမနှစ်ဦး မှီတင်းနေထိုင် လျက်ရှိသည်။ ကုန်းတော်သို့ ရောက် လာသည့် သီလ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံသူ များ၊ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များကို ဘေး အန္တရာယ် ကင်းဝေးစေရန် စောင့်ရှောက် ပေးသည်။ ဆွမ်းရိက္ခာ၊ အထောက်အပံ့ များ မျှတစေရန် ကူညီပေးကြသည်ဟု သိရသည်။

ဘုန်းမိုးကျောင်းတိုက် ဗုဒ္ဓသာသနာ့ နဂ္ဂဟအဖွဲ့မှ အကျိုးဆောင် ဦးမျိုးတင့် အောင်က ဤသို့ ဖြောပြသည်။

‘တစ်ညမှာ ည(၈)နာရီခွဲလောက် ရှိမယ်။ ပုတီးစိပ်ပြီးလို့ မေတ္တာပို့ အပူပေးပြီး ခဏ ထိုင်နားနေတုန်း ကြွေပြားကြမ်းခင်းကနေ ပုရွက်ဆိတ်ကိုက်သလို တရွရွဖြစ်နေတာ ခံစားရတယ်။ ရှာကြည့်တော့လဲ ကြွေပြား အခင်း အလုပ်တို့မှာ ဘာပိုများမှ မတွေ့ရ တူး။’

အဲဒီအချိန် လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ တရုတ် ရုပ်ကြားပြန်တယ်။ ဘုရားထဲမှာ ကျွန်တော် ရယ်၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ထိုင်နေတဲ့ အလှူခံ အဘိုးရယ် နှစ်ယောက်တည်း ရှိတာပါ။
နောက်တော့မှ သတိရပြီး ဘုမ္မိရတ် မောင်နှမကိုလဲ ရည်စူးပေတ္တာပို့ အမှုပေး ဝေလိုက်တော့မှ ပုံမှန် ဖြစ်သွားတော့ တယ်’

သာမဏေရုပ်အစီအရင်

ဤတွင် သိမ်တော်တည်နေပုံအရ ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ ချစ်ခင်စေသည့် သာမဏေရုပ် စီရင်ပုံနှင့် သင့်လျော်လှ သည်ကို သတိပြုမိသည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် စာတည်းချုပ် အကြံပေးလမ်းညွှန် သဖြင့် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော် အား သွားရောက်ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မုံရွာလယ်တီတိုက်မှ အရှင်သီလာစာရ လည်း လိုက်ပါခဲ့သည်။

ဆရာတော်က လိုအပ်သမျှ လမ်းညွှန် မိန့်ကြားပေးတော်မူကာ စာအုပ်အချို့ကို ချီးမြှင့်တော်မူသည်။ စာအုပ်များအနက် မဟာပထမံ ထွက်ရပ်ကျမ်းနှင့် သိဒ္ဓိဇေယျကျမ်း စာမျက်နှာ(၅၆)တွင် သာမဏေရုပ် စီရင်နည်းကို ဤသို့ ဖော်ပြထား သည်။

“နံ့သာဖြူကို သက်န်းရုံ သပိတ် ခိုက်၍ ဆွမ်းခံကြာဟန် ထုပြီးလျှင် ဘုရားစေတီ၊ ဘုမ္မိ၊ တောစိုးသစ်ပင်၊ ခေမာန်ရေဆိပ်၊ ရွာလယ်နှင့် နတ်စင် (၆)ဌာန၌ မန္တန်(၁၀၀၀)စီစုတ်။

စုတ်ရန် မန္တန်ကား...

ဥံ ဂါလာနံ ပုရိသာစ မေ ပေတ္တာစ ဒီဟံရော ကိုရင် ထ...ထ...။
စုတ်ပြီးပါက နံ့သာရည် ရေမွှေးဖြင့် စိပ်၍ထား။

• သိမ်တော်နှင့်

ကုန်ရောင်းသွားခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာ ထံသွားခြင်း၊ ကြွေးတောင်းသွားခြင်း စသည် ပြုမူလုပ်ဆောင်ဖွယ်များ အတွက် မသွားမီ သာမဏေရုပ်ကို လက်ယာလက်ဖြင့်ဆုပ် လက်ညှိုးညွှန် ကာ “**ကုန်စည်အရောင်း မြတ်စွန်းပါစေ၊ မင်းစိုးရာဇာအား ပြောဆိုခြင်း အောင်မြင်ပါစေ၊ အကြွေးတောင်း၍ ရပါစေ၊ ခရီးလမ်း အဆင်ပြေ၍ ကူညီသူတွေ့ပါစေ**” စသည်ဖြင့် မိမိ အလိုရှိရာ တိုင်တည်၍ သွားပါလေ။ မိမိမျက်နှာမြင်က ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ ချစ်ခင်၏”

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။
တလုံးစေတီရင်ပြင်ရှိ သိမ်တော် ကား ဘုရားစေတီ၊ သိမ်ဟူသော အင်္ဂါ နှစ်ရပ် ပြည့်စုံ၏။ နှစ်ပေါင်း မခန့်မှန်း နိုင်သော မန်ကျည်းပင်ကြီးများ ပေါက် ရောက်နေကြသည်။(ဘုရားရှင် ထင် ရွားရှိတော်မူစဉ်ကပင် မန်ကျည်း ကိုပင်တောဟု တွင်ခဲ့ကြောင်း ဒဏ္ဍာရီရှိ၏)

အိုးတလုံးရေကန်ကြီး အထင်ကရ

ရှိ၏။ တလုံးတောရသည် ယခင်က မုံရွာနှင့် ရှောက်ခါးရွာကြားရှိ တောရ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ရှောက်ခါး ရွာသည် မြဝတီရပ်ကွက် ဖြစ်လာ၍ ဘုန်းစိုးရပ်ကွက်သို့ ကူးသန်းရာ၌ ဘုန်းစိုးကျောင်းဝင်းအလယ်မှ ကား ဆိုင်ကယ်များ အပါအဝင် ဖြတ်သန်း သွားကြရသည်။ ရွာလယ်အရပ် ဖြစ်နေ လေပြီ။

ထို့ကြောင့် တောစိုးသစ်ပင်၊ ခေမာန်ရေဆိပ်၊ ရွာလယ်ဟူသော အင်္ဂါများနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဘုမ္မိရတ်တို့ မှီတင်းနေထိုင်ကြ သဖြင့် နတ်စင်အနီးဟူသော အင်္ဂါ လည်း ပြည့်စုံသဖြင့် (၆)ဌာန ပြည့်စုံ နေသည်။

ဤသိမ်တော်တွင် သာမဏေ နံ့သာ ဖြူရုပ်ကို မန္တန်(၆၀၀၀)စုတ်က အသုံး ပြုနိုင်ပေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ (ဖြိုင်တက္ကသိုလ်)

ရန်ကုန်မြို့၊ အင်းစိန်မြို့နယ်
 မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ခွဲ အမှတ်(၅၅)
 ဘောလှောင်ဦးကျောင်းတိုက်
 အောင်ဆန်းဆရာတော်
 အတ္တမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
 ဘဒ္ဒန္တကိတ္တိသာရထေရ်အား
 ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၃)ရက် သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်အရ ၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

မဟာဘုတ်အရ...
 ကြာသပတေးဂြိုဟ် (၅-တေး) သည် အထွန်းအိမ်တွင် ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် ကောင်းကျိုးအပြုဆုံး ဂြိုဟ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်...
 ★ ဉာဏ်ပညာ အလေးပြုရသော လုပ်ငန်းများ အကျိုးပြုနိုင်ခြင်း
 ★ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ခြင်း
 ★ အတွေးအခေါ် ပြည့်စုံစေခြင်း
 ★ ပရဟိတ လှူဒါန်းလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်း
 ★ ဆရာကောင်းများနှင့် ကြုံဆုံခြင်း
 ★ ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်စေခြင်း တို့ပါပဲ။

ဗုဒ္ဓဟူး(၄-ဟူး)သည် ရာအိမ်၌ ၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေစွဲမဂ္ဂရောင်

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ★ လူပရိသတ် များစွာ၏ ကြည်ညိုမှုကို ခံရခြင်း
- ★ မင်းစိုးရာဇာ ဖရိသတ်များ ကူညီထောက်ပံ့မှုကို ရရှိနိုင်ခြင်း
- ★ ထိခံစား အကျိုးပြုမယ့် အပေါင်းအသင်း တပည့်တန်းများ ရှိတတ်ခြင်း တို့ပါပဲ။ သို့သော်...

ဗုဒ္ဓဟူး (၄-ဟူး)နှင့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်(၁-နွေ) တို့သည် ရာနေနှင့်သိုက် ဖြစ်သဖြင့် ပကွမိသောကြောင့်...

- ★ လုပ်ငန်းတွင်း ယိုပက္ခများ
- ★ စိတ်ဝမ်းကွဲမှုများ
- ★ လုပ်ငန်းတွင်း ပြဿနာများ တော့ ရှိနေပါမယ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် (၁-နွေ)သည်

သိုက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ★ လုပ်ငန်း တိုးတက်အောင်မြင်ခြင်း
- ★ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားစေခြင်း
- ★ အဆောက်အအုံကောင်းများ နေရပိုင်ဆိုင်ခြင်း
- ★ အကျိုးအကျ ဖြစ်ရခြင်း
- ★ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး ရရှိခြင်း တို့ကို ဖြစ်စေပါမယ်။

စနေဂြိုဟ်သည် ပုတီးအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ★ ရေခြားဝေပြိုခြား ခရီးသွားရခြင်း

အောင်ဆန်းဆရာတော် အတ္တမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တကိတ္တိသာရထေရ်

- ★ လူမျိုးခြားများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း
- ★ နိုင်ငံခြားခရီး သွားရခြင်း
- ★ ပွေးရပ်ပြေနှင့် အကျိုးပေးခြင်း တို့ပါပဲ။ ထို့ပြင်...
 ကြာသပတေးဂြိုဟ်(အထွန်း)နှင့် စနေဂြိုဟ်(ပုတီး)တို့သည် ပကွမိသောကြောင့် အတွင်းမိတ် ပျက်သဖြင့် အနီးနေပုဂ္ဂိုလ်ထက် အဝေးနေပုဂ္ဂိုလ် ပို၍ အကျိုးပြုပါလိမ့်မယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ၊
 သန်းပညာ

မိမိတို့၏ ပိုင်ဆိုင်သော ရတနာ
ရွှေငွေ၊ ဥစ္စာပစ္စည်း အသုံးအဆောင်
တို့အား သူခိုးစားပြု စသော ဘေး
အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေရန် အမျိုးမျိုး
သောနည်းများဖြင့် ပြုလုပ်ကြပါသည်။

တချို့လည်း ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဆို
၍ လည်းကောင်း၊ အဆောင်အယောင်
များဖြင့် လည်းကောင်း စီရင် ပြုလုပ်ကြ
ပါသည်။ စည်းချက်သာများ၊ ပရိတ်
တော်များ၊ ရွတ်ဖတ်၍လည်း ဆောင်
ရွက်ကြပါသည်။

ထိုအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍
မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးသန်း၏ စည်းချ
ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို သတိရမိပါသည်။
တစ်နေ့...

'ဘာတွေ ရွတ်နေတာလဲဗျ'
ဟု ကျွန်ုပ်မှ မိတ်ဆွေအား မေးမြန်း
သောအခါ ၎င်းမှ...

'ဪ... ဒါလား သဗ္ဗစည်းချက်ထာနဲ့ မိမိရဲ့
အိမ်ခြံကို စည်းချနေတာပဲ'
ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။

'ပြောစမ်းပါဦးဗျာ ခင်ဗျားဂါထာကို'
'ပေးတော့ ပြောရတာပေါ့ဗျာ။ ဒီဂါထာကို

ကျွန်တော်ရတာ (၃)နှစ်လောက် ရှိပြီဗျာ။
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းရဲ့ ဆရာကြီးတစ်ဦးဆီ
က ရခဲ့တယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။ သိပ္ပံနည်းကျ
မိမိနေအိမ်ကို သူခိုးစားပြုတင်မကဘူး ဘေး
အန္တရာယ်ပြုပေ့ သတ္တဝါတွေတောင် ယလာ
နိုင်ဘူး။

အိမ်ပြိုရွတ်မယ်ဆိုရင် မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံစေ
တယ်။ ထိုပြိုရွတ်ရင် တစ်အိမ်လုံး ချမ်းသာ
သူရ ရတယ်။ ထပြိုရွတ်ရင် တစ်ရွာလုံး
ချမ်းသာတယ်။ ပြီးတော့ ကာလရောဂါ၊
ပဏိပရောဂါ စတဲ့ ရောဂါအန္တရာယ် ကပ်ငြိ
ရင်လဲ ကျောင်းဆိုရင် ကျောင်းလေးထောင့်
အိမ်ဆိုရင် အိမ်လေးထောင့်၊ ခြံလေးထောင့်
ပဲ ဂါထာကို ရေးဆွဲထားရင် အန္တရာယ်ကင်း

အစွမ်းထက်သည့်

သဗ္ဗစည်းချက်ဂါထာ

တယ်။
လယ်ယာမြေတို့မှာ ပိုးမွှားများကျရှင်လဲ
လယ်ယာမြေ လေးထောင့်မှာ ရှေးဆွဲပြီးထား
ရင် ပြီးမှတိရစ္ဆာန်တို့ရဲ့ ဘေးမှလဲ ကင်းဝေး
နိုင်တယ်လို့ ဆိုတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တော့
လက်တွေ့ဗျာ'

'အေးဗျာ ကြားရတာ သိပ်ပြီး
ဝမ်းသာတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဂါထာ
လေးလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

'ဂါထာက ဒီလိုဗျာ'
ဟု ဆိုကာ ပြောပြပါတော့သည်။

သဗ္ဗစည်းချက်ဂါထာ

အသမံ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊
တာဏံ လောဏံ ယရာယနံ၊
သံသာရ ဘယတိတာနံ၊
လောဏနဂ္ဂံ နယာ မဟံ။

ခက်ခဲသော... ပါဠိအသံထွက်
သဗ္ဗ = သတ်ဗ
သတ္တာနံ = သတ်တာနံ
နဂ္ဂံ = နက်ဂံ
အနက်
သံသာရဘယတိတာနံ၊ သံသရာ

ဘေးမှ ကြောက်တတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗ
သတ္တာနံ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့၏။
အသမံ တာဏံ၊ အတုမရှိ ကိုးကွယ်
ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ အသမံ လောဏံ၊
အတုမရှိ ပုန်းအောင်းရာ ဖြစ်တော်မူ
သော။ အသမံ ပရာယနံ၊ အတုမရှိ
မှီရာ လဲလျောင်းရာ ဖြစ်တော်မူသော။
လောဏာနံ၊ ပုန်းအောင်းရာဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နယာမိ၊ ရိုနှိုးပါ၏။
(မှတ်ချက်။ ။ လောဏာနဂ္ဂံကို
လောဏာနံ အဂ္ဂံဟု ပုဒ်ဖြတ်ပါ။)

မှတ်ချက်
၎င်းဂါထာကို အနည်းဆုံး(၇)
ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပြီး စည်းချရပါမည်။

သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာတို့အား ဦးညွတ်
လျက်...

နွလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံပုထင် - ၀၁၁၄၄၄ ၀၁၀၇၆၆ လိုင်စင် ၇၂၂၁၁၁ တဆထလစိုး (၁၃၁၂) ။

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နွလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဒ္ဓာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း၊ (စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးနေရာမှာ အပဲနဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးကပ်နုခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တက်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါဦး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမလဲ။

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်ငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးဆွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျို၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားဖို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ စင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး မြန်မာ့ပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးပါးထုတ်လုပ်ရေး၊

အမှတ်-(၅/၃၇၆) ငွေတစ်လမ်းကြီး၊ ပြောက်တူရွာ၊ ပုသိမ်မြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်းလ-၆၃၁၀၇၉၊ ၀၉-၇၁၀၀၆၃၂

မြိုင်မြိုင် ငွေတံဆိပ်

ဘုတလင်မြို့၊ ကြောင်ပန်းတောရနှင့် ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး

ကျော်မယ်

အရှင်ဘုတလင်

၏ ဘဝတော်ကြောင်းများ (၁)

ကြောင်ပန်းတောရ

ကြောင်ပန်းတောရသည် မုံရွာမြို့မှ (၂၁)မိုင် ကွာဝေးသော ဘုတလင်မြို့ တောင်ဘက်အဝင်ဝမြို့၏ အနောက် တောင်ထောင့်တွင် တည်ရှိသည်။ တွင်းပိုးများ ထွက်သည့် တွင်းတောင် သည် ကြောင်ပန်းတောရမှန်ဦးအနီးမှ တောင်ဘက်သို့ ခွဲထွက်သွားရလေ သည်။

တောရအဝင်မှန်ဦးတွင် “ကြောင် ပန်းတောရ” ကမ္ဘည်းနှင့် “၁၂၇၄- ၁၃၇၄” ဟူသော ခုနှစ်များ တွေ့ရ သည်။ ကြောင်ပန်းတောရ ထူထောင် ခဲ့သည်မှာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် နှစ် တစ်ရာပြည့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ကြောင်ပန်းအောင်မြေ

တောရအတွင်းဝင်ရောက်၍ လက်ရှိ ကြောင်ပန်း (အဋ္ဌမနာယက) ဆရာတော် ဦးအာလောကအား ဖူးတွေ့လျှောက် ဆားရာ အားရဝမ်းသာကြိုဆိုကာ ဆမင်းဟင်း ချိုချည်သစ်သီးများ တည်ခင်း စွန့်လှူတော်မူသည်။ ထို့ နောက် ကျောင်းဝင်းအတွင်း မန်ကျည်း မင်္ဂလာသို့ ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါပြသပေး သည်။

ဆရာတော်ဦးကုန္ဒက (ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော် လောင်း ထွာ)သည် “ဂျင်မယ်” တော၌ သုံးနှစ် သုံးခါ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူပြီး နောက် မြောက်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာ ဘုတလင်မြို့၏ အနောက်တောင်

ကြောင်ပန်း ဆရာတော်ဘုတလင် ပုံတော်

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒက မန်ကျည်းပင်ကို တောင်သီတင်းသုံး၍

ယွန်းယွန်းရှိ တောရသို့ ပြောင်းရွှေ့ တော်မူရာ ဤမန်ကျည်းပင်ရင်း၌ သပိတ်တစ်လုံး သက်န်းသုံးထည်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ရက်အနည်းငယ်ကြာသော် ဒကာ၊ ဒကာမများက ကွပ်ပျစ်တစ်လုံး လှူဒါန်းကာ အပေါ်မှ နေပူခိုးရွာ ဒဏ်ခံ နိုင်အောင် လှည်းပေါင်းမိုးကလေး လုပ်

ပေးကြသည်။ ထိုကွပ်ပျစ် ပေါင်းမိုး ကျောင်းကလေးတွင်ပင် ၁၂၇၄ ခုနှစ် ဝါကို ကပ်ဆိုတော်မူခဲ့သည်။ ယခုအခါ မန်ကျည်းပင်ရင်း၌ ကျောက်တုံးတွင်... 'ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ဘုတလင်' ရှေးဦးစွာ သီတင်းသုံးဌာန ရှုကမ္ဘာကျောင်း ဟူ၍ ကမ္ဘည်းထိုး ထားရှိသည်ကို

► ကြောင်ပန်းတောရအောင်

တွေ့ရသည်။ ကြောင်ပန်းတောရ သာသနာ့အောင်မြေဌာနကြီး ဖြစ်လေ သည်။

အနီးတွင် အုတ်တိုက်ပိမာန်အတွင်း ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုကို ပူဇော်ထား ကာ မန်ကျည်းပင်အခြေကို ဝန်းရံ လျက် အုတ်တံတိုင်း ခတ်ထားသည်။ အဝင်မုခ်နဖူးစည်း၌...

‘ပထမကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး သီတင်း သုံးရာဌာန ရာပြည့်ပုဆိုး’

ဟု ကမည်းထိုးထားသည်။ ဆရာ တော်ကြီး ပြုစုခဲ့သည့် ကျမ်း(၆)စောင် ကိုလည်း ကျောက်စာ ရေးထွင်း ဖိုက်ထုထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရလေ သည်။

ကျက်တို့ ဌာနေ

ထိုစဉ်က ဤတောသည် ဆင်နေ၊ ကျားအောင်း တောနက်ကြီး မဟုတ် သာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သော်လည်း သမင်၊ ဒရယ်၊ ယုန်ငယ် တိရစ္ဆာန်လေးများ ခိုအောင်းနေထိုင် ကြသည်။

ကျတ်ဟု ခေါ်သည့် မြေ၌ ကျက်စား သော မြေဖုတ်ဘီလူးများလည်း ပေါ များသဖြင့် နေ့ခင်းကာလတွင်ပင် အခြောက်အလှန့် ပေါများကာ တစ်ဦး တစ်ယောက်တည်း ဖြတ်သန်းသွား ခြင်း မပြုဝံ့ကြချေ။

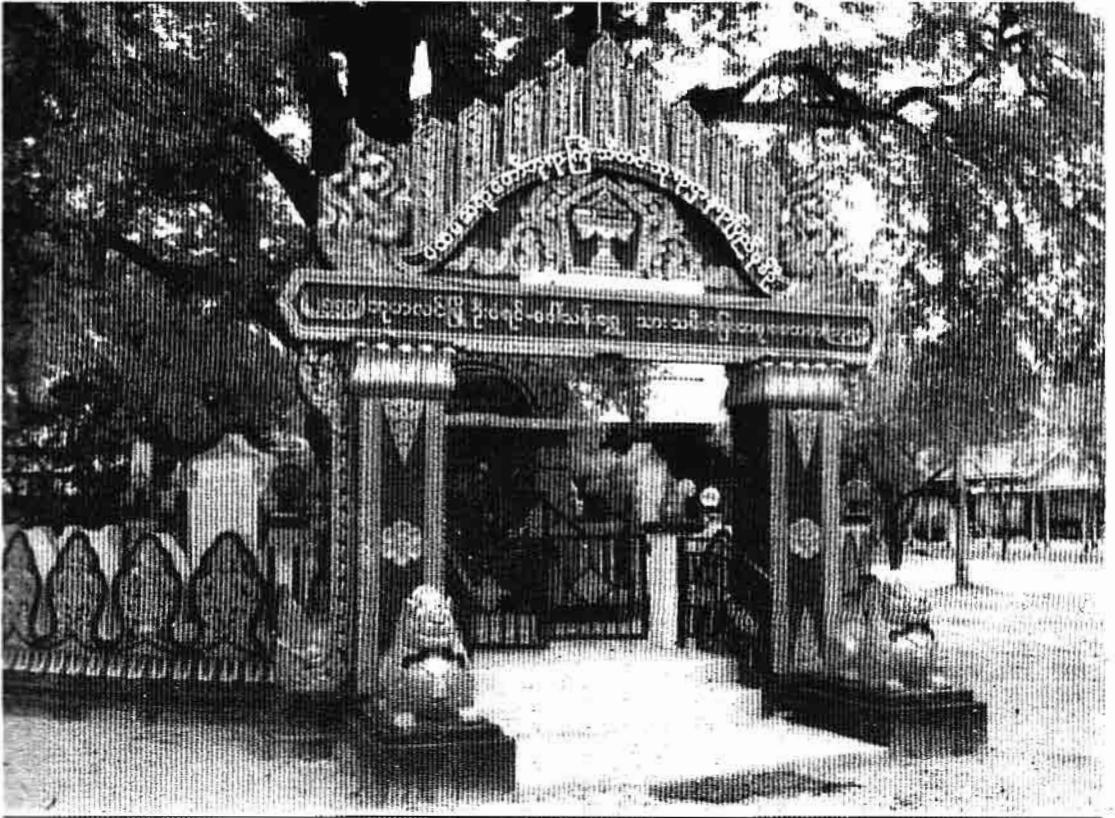
တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံ ပြန်လာရာ ကွပ်ပျစ်ကျောင်း ပေါင်းမိုး တွင်း ဝင်မည်ပြုစဉ် မိန်းမတစ်ယောက် ကွပ်ပျစ်ပေါ်ထိုင်လျက် ကလေးနို့တိုက် နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုအခါ ဆရာတော်က “ဟဲ့ ဒီနေရာက ငါ့နေရာကွယ့်၊ နင်တို့ ဖယ်ကြစမ်း” ဝေါက်လိုက်ရာ ထိုမိန်းမ သည် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်ကာ ချာလည်ချာလည်ဖြင့်လှည့်၍ မြေကြီး

တွင်း ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွား လေသည်။

ထိုညတွင် လှည်းသံ၊ လူသံ၊ ကလေးသံ ဆူဆူညံညဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ သွားသည့် အသံကို ဘုတလင်မြို့သူ မြို့သားများ ကြားကြရသည်။ “ဘုန်းကြီးကြောင့် တို့ပြောင်းရ တာ” ဟုလည်း ပြောဆိုသွားကြသည် ဆို၏။

၁၃၃၅ ခုနှစ် ရောက်သောအခါ ကြောင်ပန်းတောရတွင် တတိယ ဆရာတော် ဦးဝိရိယ အုပ်ချုပ်သီတင်း သုံးစဉ် တောရနှင့် (နှစ်မိုင်)တစ်တိုင် ကျော်ဝေးသော “ကျောက်အို” ရွာသို့ ဆွမ်းခံရန် ဦးတေနှင့် ရှင်ပညာဝံသတို့ နံနက်စောစောထ၍ သွားကြရာ ရထား လမ်းဆီက လှည်းများစွာ မောင်းနှင် လာသည့်အသံကို ကြားကြရသည်။ အနီးသို့ရောက်သော် မည်သည်ကိုမူ

ကုန်းဘူမိ

မတွေ့ရပေ။

ထိုအကြောင်းကို ဦးယုဝိဒ္ဓ(နောင် ဆဌမကြောင်ပန်း ဆရာတော် ဖြစ်လာသည်။)က ကြားရသဖြင့် တတိယဆရာတော်အား...

'ကျုပ်တွေ ဒီကျောင်းနားမှာ ရှိသေးသလား ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရာ...

'သံလမ်းအရှေ့ဘက်မှာတော့ မရှိတော့ပါဘူး။ အနောက်ဘက်မှာတော့ ရှိသေးတယ်' ဟု ပြန်လည် နှိုးဖြေကြားတော်မူ၏။

ဘာသာရ၏ အနောက်ဘက်၌ ရထားသံသမ်း ရှိလေသည်။

(ကြောင်ပန်းသာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစာအုပ်၊ စာမျက်နှာ-၁၃၉၊ ၁၄၀)

ဣန္ဒြေက စေတီတော်ကြီး

နိက္ကည်းပင်ကြီး၏ ရှေ့ဘက်တွင်

ဣန္ဒြေကစေတီတော်ကြီး ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ "ဣန္ဒြေက မဟာစေတီတော်ကြီး ၁၃၇၂ ခုနှစ်" ဟု ကမ္ဘည်းထိုးထားသည်။

ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး အရှင်ဣန္ဒြေက၏ အရိုးတော်ဓာတ်များကို ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်၊ ဘုရားရှင်သရီရဓာတ်တော် ရဟန္တာဓာတ်တော်များနှင့်အတူ ဌာပနာပြုတည်ထားသော စေတီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် မောင်းထောင်ရွာအထက် ကူတော်ရွာအနီးရှိ ရွာမွန်သုသာန်ဆရာတော် ဦးဝိစာရအား ပူးမြော်ပြီး အပြန် ဘုမ္မလင်မြို့ အရောက်တွင် ကြောင်ပန်းတောရသို့ ဝင်ရောက်ကြည်ညိုလေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ဓမ္မာရုံအုတ်တိုက်ဆောင်အတွင်း ကိုးပေါက် ဖန်ပြားကလပ်ဖြင့် ပူဇော်ထားသော နီဝါပြာရွှေရောင်စုံသပ္ပာယ်လှသည့် ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်များ၊ ဖန်ကြွတ်၊ ဖန်ဘူး၊ ဖန်အိုးကြီး၊ လယ်ဖြင့် ပူဇော်ထားသည့် ရဟန္တာဓာတ်တော်များ စုံလင်များပြားစွာ ပူးတွေ့ခွင့်ရခဲ့သည်။

ထိုဓာတ်တော်များ အားလုံးကို ဤစေတီတွင် ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့သည်ဟု လက်ရှိဆရာတော်က မိန့်ကြားတော်မူသည်။

၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၁၁) ရက်နေ့တွင် ပထမကြောင်ပန်း ဆရာတော် ဦးဣန္ဒြေက၏ ရုပ်ကလာပ်လောင်းကို တေဇောဈာပနသဘင် ကျင်းပပူဇော်ရာ၌ ဖန်လုံး၊ ပုလဲလုံးများကဲ့သို့

အထိမ်းအမှတ်တကျက်ခြား

ထူးခြားဝင်းပြောင်သော ဓာတ်များ ကျတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဤစေတီတွင် ပထမဆရာတော်ကြီး၏ အရိုးတော်ဓာတ်များကို သာမက တတိယဆရာတော် ဦးဝိရိယနှင့် စတုတ္ထဆရာတော် ဦးတိတ္ထတို့၏ အရိုးတော်ဓာတ်များကိုလည်း ဌာပနာပြုပူဇော်ထားသည်ဟု သိရသည်။

၁၃၂၆ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်သော စတုတ္ထဆရာတော် ဦးတိတ္ထ၏ ဓာတ်တော်များကို ဣန္ဒကစေတီဝင်း အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် ဂူသွင်းထားရှိခဲ့သည်။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် တတိယဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသောအခါ နာယကဆရာတော်များ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဆရာတော်နှစ်ပါး၏ အရိုးတော်ဓာတ်များကို စေတီတွင် ဌာပနာပြုပူဇော်ခဲ့သည်။

တတိယဆရာတော်၏ အရိုးတော်

ဓာတ်ကို စေတီ၏ တောင်ဘက်မှန်တွင် ဌာပနာ၍ စတုတ္ထဆရာတော်၏ အရိုးတော်ဓာတ်များကို မြောက်ဘက်မှန်၌ ဌာပနာပြုထားသည်။

[ကြောင်ပန်းတောရ၏ ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ နာယကဆရာတော် တစ်ပါး ပျံလွန်တော်မူသောအခါမှ နောက်တစ်ပါး ဆက်ခံခြင်း မဟုတ်ဘဲ ပျံတော်မူမီကာလကပင် ကြိုတင်လွှဲအပ်ကာ အခြားသော အရပ်ဒေသ ကြောင်ပန်းတိုက်ခွဲများ၌ လှည့်လည်သီတင်းသုံးခြင်း၊ တစ်ပါးတည်း ဧကစာရိကျင့်ကာ ဝိပဿနာ ဓူရကိုသာ အားထုတ်ခြင်း ပြုလေ့ရှိကြသည်။

ဒုတိယဆရာတော် ဦးသုဇာတ ပျံလွန်သောအခါ တတိယဆရာတော် ဦးဝိရိယက ပြည်မြို့မှ ကြွရောက်လာကာ ဈာပနာကိစ္စအဝဝ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် လပိုင်းမျှသာ

သီတင်းသုံး၍ စတုတ္ထဆရာတော် ဦးတိတ္ထအား လွှဲအပ်ပေးခဲ့သည်။

စတုတ္ထဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူချိန်၌ တတိယဆရာတော်သည် နတ္ထလင်းမှ ပြန်လည် ရောက်ရှိနေသဖြင့် ဈာပနပွဲကျင်းပ ဆောင်ရွက်ပေးကာ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယကို ပဉ္စမနာယက ဆရာတော်အဖြစ် လွှဲအပ်ပေးသည်။

ပြီးသော် ဇာတိမြေ ပန်းသာရွာသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ တတိယဆရာတော်သည် စတုတ္ထဆရာတော်ထက် (၁၄)နှစ် နောက်ကျမှ ပျံတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။]

သေမင်းကို ပြက်ရယ်ပြုသူ

ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလမှစ၍ ကျန်းမာရေး ဆုတ်ယုတ်ခဲ့ရာ

• တောင် သီတင်းသုံးရာ မန်ကျည်းပင်
ရုပ်တူပူဆော်ရာအထောင်

ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်းကိုပင် တပည့်များက ကူညီပေးရသည်။

ပြာသိုလဆန်း (၃)ရက်နေ့ညတွင် တပည့်တို့အား မန်ကျည်းသီး ရှာခိုင်း၍ လျှာကို ပွတ်ကြည့်သည်။ “အင်းမရှိတော့ဘူးဟေ့ ကနေ့ည သွားတော့မှာ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ အိပ်ခါနီးတွင် (တတိယဆရာတော် လောင်းလျှာ) ဦးစီရိယအား ဖယောင်းတိုင်မီးယုလာစေ၍...

‘ဗိုလက်မောင်းမှာ သေသေရှာရှာ ကြည့်စမ်း တာတွေ့သလဲ’

‘ဆေးနီထိုးထားတဲ့ ဝ.ကိုးလုံး တွေ ဝါတယ် ဘုရား’

‘အေး ဒီဆေးဟာ အမြောက်နဲ့ပစ်တောင် ယေဘူးကွယ်’

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ တပည့်များသည် ဆရာတော်၏ခြေရင်း၌ တရားဘာနာ ကိုယ်စီပွားကာ အခြေအနေတို့ စောင့်ကြည့်ကြသည်။

နံနက်(၃)နာရီခန့်တွင် ဆရာတော် ထံမှ မည်သည့်အသံမျှ မကြားရသဖြင့် ခြင်ဆောင် လှုပ်ကြည့်ရာ ဆရာတော် ကြီးသည် လက်ယာဘက်သို့ စောင်းဦး

ကာ စုတိပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

မန်ကျည်းသီးပွတ်ပြီး “မရှိတော့ဘူးဟေ့” ဟု မိန့်သည်မှာ အချို့အချို့ မသိ၊ လျှာအကြည် မရှိတော့ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ကာ “ဒီည သွားတော့မှာ” ဟု မိန့်ကြားသည်။

“ဒီဆေးဟာ အမြောက်နဲ့ ပစ်တောင်မသေဘူး” ဟူသော စကားမှာ ကျီစယ်နောက်ပြောင်သော စကားဖြစ်ရာ “အသင်သေမင်း၊ ဒီတစ်ခါ နောက်ဆုံး နှိပ်စက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောင်တွင် နှိပ်စက်ခွင့်မရတော့” ဟု သေမင်းကို ပြက်ရယ်ပြုသည်ပမာ မိန့်ကြားခဲ့သည်။

တပည့်များအား မိမိကဲ့သို့ သေခြင်းကို ရဲဝံ့စွာ ရင်ဆိုင်ကြရန် စံနမူနာ ပြသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ (ကြောင်ပန်းသာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာမျက်နှာ-၁၉၅)

ပိဋကပဒေ

ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော် ဦးကုန္တကသည် မောင်းထောင်ရွာ

မြောက်ဘက် ဝက်ရဲတော၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် တစ်နေ့တွင် ဒကာတစ်ဦး ရောက်လာသည်။

‘အရှင်ဘုရားတို့ တောနေပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ကျန်းမာရေး အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ တပည့်ဟော်ရုံဆေးကို ပျားရည်တစ်ပိဿာ နဲ့ရောပြီး တစ်နေ့ တစ်ဝွန်း၊ တစ်ဝွန်းသာ ဘွင်းပေးပါတရား’

ဟု လျှောက်ထားကာ စက္ကူထုပ်ကလေးတစ်ထုပ် ကပ်လှူသည်။ “ဗျာအောက်ထားခွဲ” ဟု မိန့်သဖြင့် ထိုလူလည်း ဗျာအောက်တွင်ထား၍ ပြန်သွား၏။

တစ်နေ့တွင် လေနာသဖြင့် ကပ္ပိယအား ပျားရည် ရှာခိုင်းသည်။ ပျားရည် တစ်ပန်းကန်မျှရ၍ ဆေးထုပ်ကို ယူခိုင်းရာ ဆေးမှာ ပိုးဟပ်ချေး ပမာဏမျှသာ တွေ့ရသည်။

ရွှေလ ဆက်တတ်ပါရန်

စင်ညိုငယ်

ဉာဏ်ပွင့်ကြည်ကာ

ပြောဆိုခြင်း
ကြည်ပေါင်းစ

လွန်ခဲ့သော (၁၆)နှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ် သည် သင်ဖော်သင်ပက်(၂)ဦးနှင့် အတူ ဆရာဦးစိန်လှိုင်(ကျိုက်လတ်)ထံ တွင် ဗေဒင်ပညာရပ်များကို (၂)လ ကျော်ကျော် သင်တန်းတက်ကာ သင် ကြားခဲ့ပါသည်။

စိတ်ဓာတ် အလွန် ကောင်းလွန်း သော ဆရာသည် ဗေဒင်ပညာရပ်မျိုးစုံ ကိုသာမက ဂါထာ၊ မန္တန်များ၊ အင်း၊ စမ ပညာရပ်များ၊ ဂမ္ဘီရပညာရပ်များကိုပါ စေတနာ ဗရပူဖြင့် သင်ကြားပေးခဲ့ပါ သည်။

နံနက် (၁၁)နာရီတွင် သင်တန်းစပါ သည်။ သင်တန်းချိန် စစချင်း ဆရာ သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဗေဒင်ပညာရပ် များကို ရှေးဦးစွာ စတင် သင်ကြားခြင်း မပြုဘဲ ဂါထာ၊ မန္တန်တို့ကို အရင်ဆုံး သင်ကြားပေးပါသည်။

ထိုဂါထာ၊ မန္တန်တို့ကို သင်ကြားပေး ပြီးမှသာ ဗေဒင်ပညာရပ်များကို စတင် သင်ကြားပေးပါသည်။ ယနေ့ သင် သော ဂါထာ၊ မန္တန်တို့ကို နောက် တစ်နေ့တွင် အလွတ်ပြန်ပြုရပါသည်။

နေ့စဉ် အလွတ်ပြန်ရပါသည်။ နောက်တစ်နေ့မှ နာလွတ် မပြန်နိုင် လျှင် ဗေဒင်ပညာများ ဆက်မသင်ပေး ဟု ဆိုသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာ သင်ကြားပေးသော ဂါထာ၊ မန္တန် များကို နေ့စဉ် အလွတ်ရအောင် ကျက် မှတ်ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် (ဆရာ၏ ကျေးဇူးကြောင့်) ဂါထာ တော်တော်

များများကို ရင်းနှီးနေကာ

အလွတ် အာရုံ ရရှိခဲ့ပါတော့သည်။

ဆရာ သင်ကြားပေးခဲ့သော ဂါထာ၊ မန္တန်များမှ ဉာဏ်ပညာကို အသုံးပြု နေရသူများ၊ ဉာဏ်ပညာကို အထူး အားရှိက်ကာ အလုပ် လုပ်ကိုင်နေ ကြသူများ၊ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းလို သူများ၊ ဉာဏ်ပွင့်လင်းလိုသူများ၊ ဉာဏ်ထိုင်းသူများအတွက် အထူး သင့်တော်သော “ဉာဏ်တော် (၉)ပါး” ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်ကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်ကြီး အတွက် အသုံးတော် ဖြစ်စေရန် ရေးသား တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံအားထုတ် နေကြသူများ၊ ပညာရပ်အသီးသီးကို လေ့လာ လိုက်စားနေကြသူများနှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအတွက် အထူးသင့်တော်ကာ အလွန် အကျိုး ထူးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည် ဖြင့် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ကြပါ လေ။

[သရဏ(၃)ပါး ပါဝင်နေသော ဤကျင့်စဉ်သည် ဉာဏ်ပညာ ကောင်းဖို့ တစ်ခုတည်းအတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးရေး၊ ဘေးကင်းရေး အစရှိသော အရေးမျိုးစုံတို့ကိုလည်း အကျိုးပြု၊ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည်

ဖြစ်ကာ လိုအင်ဆန္ဒ ဟုသမျှတို့ကို လည်း ဖြည့်စုံပြည့်ဝနိုင်မည်ဖြစ်ပါ သည်။ ယုံလျှင် ကြည်ပါလိမ့်မည်။ * * *

ဉာဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ်	
၁။ သပ္ပာယ် ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၂။ ပုဗ္ဗေ နိပါယ ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၃။ ဒိဋ္ဌိ စက္ခု ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၄။ အာဿာက္ခယ ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၅။ ဝိသယနာ ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၆။ ပနောယယိဒ္ဓိ ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၇။ စေတောပုနိယ ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၈။ ဒိဋ္ဌိယောတ ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။
၉။ ဣဒ္ဓိဝိဒ ဉာဏ်	- ဖုဒ္ဓ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ ယုံ သရဏ် ဣတ္ထိ၊ သံသံ သရဏ် ဣတ္ထိ။

(၉)လုံးစိပ်ပုတီးဖြင့် တစ်နေ့ (၁) ပတ် (၉)ရက်စိပ်ပါ။ [အမှတ်(၁)မှ အမှတ်(၉)အထိ ဆုံးအောင် ရွတ်ပြီး မှ ပုတီးတစ်လုံးချပါ။] အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ စိပ်ပါ။ နေ့စဉ် စိပ်သွားနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- သဗ္ဗညုတ ဉာဏ် = သပ်ပင်ညုတ ဉာဏ်
- ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ် = ပုပ်ဗေနိဝါသ ဉာဏ်
- ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ် = ဒိပ်စစက်ခု ဉာဏ်
- အာသဝက္ခယဉာဏ် = အာသဝက် ဝေယျညာဏ်
- ဝိပဿနာ ဉာဏ် = ဝိပတ်သနာ ဉာဏ်
- မနောမယိဒ္ဓိ ဉာဏ် = မနောမယိတ်ဝိ ဉာဏ်
- ဒိဗ္ဗသောတ ဉာဏ် = ဒိပ်သောတ ဉာဏ်
- ဣဒ္ဓိဝိဝ ဉာဏ် = အိတ်ဝိဝိဝ ဉာဏ်

ဉာဏ်တော်ကိုးပါး အနက်အဓိပ္ပာယ်
 ၁။ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ် ။ ။ သိစရာဟူ သမျှ မကြွင်းကျန်ရအောင် အစမှ

- အဆုံးတိုင် အကြွင်းမရှိ အားလုံး ကို သိတော်မူသောဉာဏ်။
- ၂။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ် ။ ။ ရှေးရှေး ဘဝ၌ တွေ့ကြုံခဲ့သမျှကို ပြန်၍ အောက်မေ့နိုင်သောဉာဏ်။
- ၃။ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ် ။ ။ ဝေးကွာသော အဆင်း၊ ဖုံးကွယ်သော အဆင်း၊ သေးငယ်သော အဆင်းတို့ကို နတ်မျက်စိအသွင်ဖြင့် ပျက်မှောက် ထင်ထင် သိမြင်နိုင်သောဉာဏ်။
- ၄။ အာသဝက္ခယ ဉာဏ် ။ ။ ကိလေ သာ အာသဝေါတရားဆိုးတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ကုန်စေနိုင်သော အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်။
- ၅။ ဝိပဿနာ ဉာဏ် ။ ။ ရုပ်နာမ် တရားအားလုံးကို အနိစ္စဒုက္ခ အနတ္တဟု သိမြင်နိုင်သောဉာဏ်။
- ၆။ မနောမယိဒ္ဓိ ဉာဏ် ။ ။ မိမိခန္ဓာ ကိုယ်နှင့် အလားတူ အခြား ခန္ဓာ ကိုယ်တစ်မျိုးကို စိတ်ဖြင့် ဖန်ဆင်း

- နိုင်သောဉာဏ်။
- ၇။ စေတောပရိယ ဉာဏ်။ ။ သူတစ်ပါး ၏စိတ်ကို သိသောဉာဏ်။
- ၈။ ဒိဗ္ဗသောတ ဉာဏ် ။ ။ ဝေးကွာ သော အသံ၊ ဖုံးကွယ်သောအသံ၊ သေးငယ်သောအသံတို့ကို နတ် နားအသွင်ဖြင့် ပကတိနားဖြင့် ကြားသကဲ့သို့ပင် ကြားသိနိုင်သော ဉာဏ်။
- ၉။ ဣဒ္ဓိဝိဝ ဉာဏ် ။ ။ မြေလျှိုးမိုးပျံ စသည်ဖြင့် တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော ဉာဏ်။ ဤကျင့်စဉ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်များကို ပူဇော်၍ လိုအင်ဆန္ဒ များ ပြည့်စုံရရှိနိုင်ကြပါစေ။

ဘဝအစ လှကြပါစေ။
 အောင်နန္ဒာ
 (ကျိုက်လတ်)

မြန်မာ့တိုင်းရင်း ဆေးပြီးတို အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဆေးစွမ်းတစ်လက် ကို အများသိစေလိုခြင်း အလို့ငှာ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။
 လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၃ ခုနှစ်က ကိုယ် တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက် မှာ ဝမ်းကိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဝမ်း ကိုက်ရောဂါကို (၂)ပတ်တိတ် ခံစားရ ရ၏။
 အစိုးရဆေးရုံတစ်ရုံတွင် ပြသပါ သော်လည်း ရောဂါမှာ မသက်သာဘဲ ရှိရာ ထိုဆေးရုံမှတစ်ဆင့် ကူးစက် ဆေးရုံသို့ ပို့ပေးမည်ဟူသော သတင်း ကို ကြားရုံနှင့် ကျွန်မ၏ ဦးခေါင်းမှာ နှုတ်ထက် နှစ်ဆ ပို၍ကြီးသွားပါတော့ သည်။ လူမှာလည်း အစားမဝင်တော့

ပဗ္ဗိန်းကျိတ်ကျောဂါ

ဖြစ်ခဲ့သော်

ဘဲ ထမင်းရည်ကိုသာ အဖော်ပြုနေခဲ့ သည်။
 ထိုအချိန်တွင် အကြံကုန် ဂဠုန်ဆား ချက်ဆိုသကဲ့သို့ ကျွန်မ၏ အိမ်နီးချင်း အဒေါ်တစ်ယောက်ပြောသော တိုင်း ရင်းဆေးကို သောက်ရန် ကြံရွယ်ပါ တော့သည်။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရ လျှင် ထိုဆေးနည်းကို ကျွန်မအား အစောကြီးကတည်းက ပြောပါသော် လည်း တိုင်းရင်းဆေးကို အထင်မကြီး တတ်သောစိတ်ကြောင့် မသောက်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။
 နောက်ဆုံး ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို

ဆွဲကိုင်ရန် အကြံဖြင့် သောက်ခဲ့ရာ ဆေးတစ်ခွက်တည်းနှင့်ပင် သိသိသာ သာ သက်သာခဲ့ပါသည်။ ဆေးဆုံးခွက် လောက် သောက်ပြီးသောအခါ သက်သာ ပျောက်ကင်းခဲ့ပါတော့ သည်။ ဆေးနည်းမှာ ဤသို့တည်း... မြင်းခွက်ကိုထောင်၍ အရည်ညှစ်ပြီး ပျားရည်နှင့် ဆတူရောပြီး သောက်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ခွန်းရီ(မြန်မာစာ)

ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး။ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောတမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိလဲမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှုလွန်ကဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုက်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရုန်းလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းပေးပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုက်လွှတ်ခြင်း၊ သုက်အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နဲ့ချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းပေးပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဘေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်၊ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့</p>
--	--

ကဘော်ချိုင့်ဝှမ်း တမူးမြို့က တနိုင်းကြီး နယ်ရှင်ပယ်ရှင်

ဘိုးသီလအရှင်

ကဘော်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသ၊ တမူးမြို့နယ်
တစ်နယ်လုံး ကိုးကွယ်နေသော နယ်
ရှင်ပယ်ရှင် သူတော်စင်ဘိုးသီလအရှင်
အနောက်မြောက်ဘက်တွင် တည်
ရှိပါသည်။

တမူးမြို့နယ်သားတို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်
ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သော သူတော်စင်
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ သာကီဝင်
မျိုးနွယ်တို့ ဝိဇ္ဇာတရန်စွယ်ကြောင့်
မောရဂုံခေါ် ယခု ကဘော်ချိုင့်ဝှမ်း
ဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့လာကြရာတွင်
ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် သူတော်စင်တစ်ဦး
သိလာသည်။

အဆိုပါ သူတော်စင်အဘိုး ကွယ်
လွန်ပြီးနောက် စဉ်ဆက်မပြတ် ကိုး
ကွယ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြို့ရွာ
နယ်ပယ် အန္တရာယ်မကျရောက်အောင်
စောင့်ရှောက်သော နယ်ရှင်ပယ်ရှင်
သူတော်စင်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

အဘိုးဘိုးသီလရုပ်တုတော်၏ လက်
ယာဘက်တွင် မြင်းဖြူတစ်စီးရှိပါသည်။
အဘိုးဘိုးသီလသည် ဝိဇ္ဇာတရန်
ကြောင့် တိမ်းရှောင်သာသော သာကီ
ဝင် မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့နှင့်အတူ ပါလာ
သည့် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ပြီး
သူ့ကို မင်းသားကြီး မဟာနမ်ဖြစ်
ကြောင်း ယုံကြည်ကြသည်။

အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏ နောင်
ဆက်ကြီး ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်၏
အမည်တော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်
F.A. February, 2014.

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တရားတော်နှင့်အညီ
ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ ရာဇပလ္လင်ပေါ်
ထီးဖြူအောက်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်
မူသည်။

ကဝိလဝတ်ပြည်ကို မဟာနမ်မင်း
ကြီးက ဆက်လက်အုပ်ချုပ်သည်။
ဤသို့ အုပ်ချုပ်နေစဉ် ဝိဇ္ဇာတရန်
ကြောင့် သာကီဝင်များသည် မောရဂုံ

သို့ ပြောင်းရွှေ့လာကြရာ မဟာနာမ်
မင်းသားကြီး ပါလာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုပါသည်။

မဟာနမ်မင်းကြီးမှာ သောတာပန်
အရိယာကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် မြို့သူ
မြို့သားများက ဘိုးသီလဟု ခေါ်တွင်
ခဲ့ရာမှ ယနေ့တိုင် စွဲမြဲလျက်ရှိပါသည်။
အဘိုးဘိုးသီလအရှင်ကြီးသည် တမူး
မြို့နယ်၊ ဖောင်းပြင်မြို့နယ်၊ မော်လိုက်
မြို့နယ်အဆုံး ဩဇာ သက်ရောက်ပါ
သည်။

အဘိုးဘိုးသီလတွင် လက်ယာတော်
ရံ စစ်သူကြီးသုံးပါးမှာ...
၁။ ဝဲလွန်စစ်သူကြီး၊
၂။ ဝဲလောင်စစ်သူကြီးနှင့်
၃။ ဇေယျာစစ်သူကြီး
တို့ ဖြစ်ကြသည်။
လက်ဝဲတော်ရံ စစ်သူကြီးသုံးပါး
မှာ...

- ၁။ နွမ်းခေါမ စစ်သူကြီး၊
 - ၂။ မုသီပါ စစ်သူကြီးနှင့်
 - ၃။ နန်းသည် စစ်သူကြီး
တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။
- ပူဇော်ခြင်း

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ နှင့်
နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့များတွင် သက်သတ်
လွတ် ထမင်းဟင်းများ၊ မုန့်ဖြူ၊ မုန့်နီ၊
သစ်သီးနှင့် ဆန်ပန်းပေါက် ပေါက်များ၊
ဆင်စာမြင်းစာများ၊ ညအချိန် ထွန်းညှိ
ရန် ဖယောင်းတိုင်များ၊ အမွှေးတိုင်များ
ဖြင့် ပူဇော်လေ့ရှိကြပါသည်။ နံနက်
လေးနာရီမှစ၍ စည်ကားစွာလာရောက်
ပူဇော်ကြသည်။

ယုံကြည်မှု

ရှေးအခါက ကလေးသူငယ်များ
နေထိုင်မကောင်းဖြစ်လျှင် အဘိုး

ဘိုးသီလထံ အပ်နှံ၍ ရောဂါကင်းရှင်း
စေကြောင်း မစ.ကြည့်ရှုပေးရန်
တောင်းဆိုကြသည်။ သိသိသာသာ
ပျောက်ကင်းကြောင်း သိရှိရပါသည်။
နယ်သူနယ်သားများသည် မိမိ၏
ရင်သွေးများ သာသနာ့ဘောင်သို့
သွတ်သွင်းရေးအတွက် ရှင်ပြုအလှူပွဲ
မတိုင်မီ (၁)ရက်အလိုတွင် အဘိုး
ဘိုးသီလအား အပ်နှံပြသရသည့်
အစဉ်အလာရှိခဲ့သည်။

လယ်ယာများ ပိုးကျလျှင် သက်
သတ်လွတ်ထမင်း၊ ဟင်း၊ သစ်သီးများ
တင်သ၍ တိုင်တည်ကြသည်။ ဤသို့
တိုင်တည်ပြီးနောက် လယ်ယာများသို့
ဆက်ရက်အုပ်များ လာရောက်ကာ
လယ်ယာဖျက်ပိုးမွှားများကို ရှင်းလင်း
ပေးကြသည်ဟု ပြောပါသည်။

မော်တော်ကား၊ မော်တော်
ဆိုင်ကယ်များ အသစ်ဝယ်လာလျှင်
အဘိုးဘိုးသီလ နန်းတော်ရှေ့တွင်
ပြသပြီး ဖယောင်းတိုင်များ၊ အမွှေး
တိုင်များ၊ - ငှက်ပျောအုန်းစွဲများနှင့်
ပူဇော်ပသကာ စောင့်ရှောက်ပေးပါရန်
တောင်းပန် တိုင်တည်ကြသည်။

ခရီးဝေးသို့ ထွက်ခွာမည့်
မော်တော်ယဉ်များကိုလည်း နန်းတော်

ရှေ့တွင် အဘိုးဘိုးသီလအား သုံးကြိမ်
ဦးတိုက်ပြီး ပူဇော်ကြသည်။ ခရီးလမ်း
ပန်းချောမွေ့ပြီး အန္တရာယ်ကင်းသည်
ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

ဤဒေသ၊ ဤမြို့နယ်တွင် သဘာဝ
ဘေးအန္တရာယ် ကြီးကြီးမားမား မဖြစ်
ဘူး။ မကြုံဘူးခြင်းသည်လည်း အဘိုး
ဘိုးသီလအရှင် စောင့်ရှောက်မှုကြောင့်
ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာ
စစ်အတွင်းကလည်း ဤဒေသသည်
စစ်မြေပြင်၊ စစ်လမ်းကြောင်းဖြစ်ခဲ့သော်
လည်း ဒေသခံများသည် စစ်ဘေးစစ်
ဒဏ်ကြောင့် အသေအပျောက် နည်း
ပါးခဲ့ခြင်းမှာလည်း အဘိုးဘိုးသီလ
အရှင်၏ စောင့်ရှောက်မှုကြောင့်ဟု
ဆိုပါသည်။

အလွန်ဆိုးရွား ရက်စက်သော
ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ၏ ရက်စက်ယုတ်မာ
မှုဒဏ်ကို မခံရအောင် အဘိုးဘိုးသီလက
စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း
ကဘော်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသ တစ်ခုလုံးက
အားထားရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အခြား ဘာသာခြားအချို့ကလည်း
အန္တရာယ်ကင်းရေး၊ စီးပွား လာဘ်
လာဘ တိုးပွားရေးအတွက် အဘိုး
ဘိုးသီလအား လာရောက် ဆည်းကပ်
လှူဒါန်းခြင်း၊ တိုင်တည်ခြင်းများ ပြုကြ
ပါသည်။ ညနေပိုင်းတွင် ဖယောင်း
ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်များဖြင့် လာရောက်
ပူဇော်ကြသည်မှာ နေ့စဉ် စည်ကား
လျက် ရှိပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် အဘိုးဘိုးသီလသည်
ကဘော်ချိုင့်ဝှမ်း တမူးမြို့နယ်၏ အစဉ်
အဆက် ကိုးကွယ်အားထားရာ ကျေးဇူး
ရှင် သူတော်စင်ကြီး ဖြစ်ပါကြောင်း
တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မောင်စွယ်သန်း

အေးလင်းခိုင်

ငပလီကမ်းခြေ လင်းသာရွာသို့ ရောက်သွားခဲ့သည့်

ရဟန်းတို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါး

ကျွန်တော် ရန်ကုန်တွင် ရှိနေစဉ်က သံတွဲမြို့ ငပလီကမ်းခြေ လင်းသာရွာ (ယခု ကျွန်တော် နေထိုင် သောရွာ)တွင် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပျက်သွားခဲ့ သည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဖြစ်ရပ် တော့ မဟုတ်ပါ။ လင်းသာရွာကို ရဟန်းပျိုတစ်ပါး ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ အဖြစ်အပျက်မှာ ယိုရဟန်း

ပျိုကလေး၏ အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။

ရဟန်းငယ် ရဟန်းပျို ဆိုသော်လည်း အသက်(၂၀)ကျော်၊ (၃၀)တော့မကတော့ပါ။ လေးဆယ်ကျော်၊ ငါးဆယ်ဝန်းကျင်လောက်တော့ ရှိပါပြီ။

ကျွန်တော် ရွာပြန်ရောက်တော့ထိုအကြောင်းတွေ မသိရသေးပါ။ ရွာမှာ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် နေလာပြီးမှ ကျွန်တော် စာပေဝါသနာပါကြောင်း၊ မဂ္ဂဇင်းများတွင် စာရေးနေကြောင်း ပြောကြဆိုကြရင်းမှ ထိုရဟန်းပျိုကလေးအကြောင်း ရောက်ရှိသွားပြီး ပြောကြဆိုကြတော့သည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ရနိုင်သမျှ မေးရ စမ်းရတော့သည်။

‘ပြောစမ်းပါဦးဗျာ ဒီရဟန်းပျိုကလေးရဲ့အကြောင်း၊ ဘွဲ့ကရော ဘယ်လို ခေါ်သတဲ့လဲ’

‘ရဟန်းပျို ဆိုပေမယ့် ငယ်တော့လဲ သိပ် မငယ်လှဘူးကွယ်။ လေးဆယ်ကျော်လောက်တော့ ရှိရောပေါ့။ သူ့ဘွဲ့ကိုတော့ ဘယ်သူမှ သိကြပုံ မပေါ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီရွာက ခေါ်ကြတာကတော့ “ဦးသိဒ္ဓိ” လို့ ခေါ်ကြတယ်။ သူက တို့ရွာဦးထိပ်က ဘုရားတောင်မှာ နေတာလေ’

‘ဘယ်က ကြွလာတာတဲ့လဲဗျာ မသိကြဘူးလား’

‘ဘယ်က ကြွလာတာလဲ ဆိုတာလဲ သိကြပုံတော့ မရဘူး။ ရန်ကုန်ကလိုလို ပဲခူးဘက်ကလိုလို ပြောကြတာပဲ။ တစ်ခါတစ်ခါ သူ စကားပြောရင်း ရန်ကုန်တို့၊ ပဲခူးတို့ ပါ၊ ပါလာတတ်လို့ ခန့်မှန်းပြီး ပြောရတာလေ’

* * *

လင်းသာရွာ၏ ရွာဦးတွင် တောင်

ကလေးတစ်တောင် ရှိသည်။ သိပ်အမြင့်ကြီးတော့မဟုတ်ပါ။ တောင်ကမူ တောင်ပူစာဟု ခေါ်နိုင်သည့် တောင်ကုန်းကလေးတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

ထိုတောင်ကုန်းကလေးတွင် ရှေးရွာလူကြီးများက စေတီတစ်ဆူ တည်ထားခဲ့သည်။ စေတီ၏ဘေးတွင် ဘုရားဖူးများ နားနေရန် ဇရပ်ကလေး တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ထားခဲ့သည်။

ဘယ်ဘုန်းကြီး၊ ဘယ်ရဟန်းမှ ညအိပ်ညနေ နေထိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ အခါကြီးရက်ကြီးဖြစ်သော သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်း၊ သင်္ကြန်ရက်များတွင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲအဖြစ် လည်းကောင်း၊ မီးထွန်းပွဲတော်များအဖြစ် လည်းကောင်း အရပ်ဇာတ်ကလေးခင်းကျင်းပြသကြသည်။

ယခု ဘုရားတောင်၏ ဇရပ်တွင် ရန်ကုန်ဘက်မှ ရောက်ရှိလာသော ရဟန်းပျိုတစ်ပါး နေထိုင်နေတော့သည်။ သူသည် သူတစ်ပါးတည်းသာ နေထိုင်သည်။

ရွာမှ ကြည်ညိုသူ ဒကာ၊ ဒကာမများ လာရောက်လှူငှါ မလာနှင့်ဟု မပြောမဆို။ သို့သော် နောက်တစ်ကြိမ် မလာအောင် နှင်တတ်သည်။ သူနှင့်ပုံနှင့်နည်းများမှာ ယဉ်ယဉ်ကလေး ဖြစ်သည်။

ဒကာဖြစ်စေ၊ ဒကာမဖြစ်စေ ရောက်လာလျှင် လှူဖွယ်ပစ္စည်း လှူဒါန်းပြီး မပြန်သေးပါက ဘုရားဝန်းကျင်နှင့် သူနေထိုင်ရာကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ခိုင်းတော့သည်။

သန့်ရှင်းပြီး ပြောင်သွားသည့်တိုင် နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ခိုင်းပြန်တော့သည်။ ထိုင်နေ၍ မရအောင် ခိုင်းသည်။ နောက်နေ့တွင် ထိုဒကာ မလာတော့ပေ။

ရွာထဲမှ “တက်လူ” ဆိုသော ဒကာ တစ်ယောက် ဘုရားတောင်ပေါ် တက်သွားသည်။ ဦးပဉ္စင်းနှင့် စကားပြောသည်။ ခဏအကြာတွင် တက်လူအား ရေခပ်ခိုင်းတော့သည်။

ရေမှာ ဘုရားတောင်ပေါ်တွင် မရှိပါ။ တောင်ခြေရင်းတွင် ရေတွင်းရှိသည်။ တစ်ရွာလုံးက ထိုရေတွင်းတွင် သောက်ရေအဖြစ် ခပ်ယူသောက်သုံးကြသည်။ ထိုတောင်ခြေရင်းမှ ရေကို တက်လူကို ခပ်ခိုင်းသည်။

‘ဒကာကြီး ဒီရေပုံးကလေးတွေနဲ့ စဉ်းအိုးတွေ ရေဖြည့်ပေးခဲ့စမ်းပါ’

ဒကာတက်လူမှာ မနေသာတော့ဘဲ တောင်ခြေရင်းဆင်း၍ ရေခပ်ရတော့သည်။ တက်လူကဆင်းလိုက်နှင့် (၄,၅) ခေါက်မျှ ရှိသွားသည်။ လူကလည်း တောင်တက်လိုက် ဆင်းလိုက်နှင့် မောလှပြီ။ ရေပုံးတွေ ရေပြည့်ပြီး နောက်တစ်ခေါက် တက်လာတော့ ပုံးတွေမှာ ရေက လုပ်နေပြန်ပြီ။

တက်လူ တစ်ခေါက် ပြန်ဆင်းရပြန်သည်။ တစ်နာရီကျော်လာတော့ တက်လူ ကျောင်းပေါ် ပြန်မတက်တော့။ အိမ်ပြန်ပြေးလာခဲ့တော့သည်။ နောက်လည်း ဘုရားတောင်ပေါ် ခြေဦးမလှည့်တော့ပေ။

ဦးပဉ္စင်းဦးသိဒ္ဓိ (ရွာအခေါ်အမည်) သည် သူတစ်ပါးတည်းနေလျှင် တရားထိုင်သည်။ တရားကျင့်သည်။ ဘယ်ဒကာ၊ ဒကာမမှ လာတာမကြိုက်။

ဘုရားတောင်ခြေတွင် သင်္ချိုင်းရှိသည်။ သင်္ချိုင်းမှ လူ၏အရိုးများ၊ ခေါင်းခွံများ သူ နေထိုင်ရာ ဇရပ်ပေါ်သို့ သယ်ထားသည်။ လူတွေ ကြောက်လန့်အောင် လုပ်ထားပုံရသည်။

နံနက်(၉)နာရီကျော်ဆိုလျှင် ရွာထဲသို့ ဆွမ်းခံကြွသည်။ ရွာမှ ကြည်ညိုသူ

ဒကာ၊ ဒကာမများမှ ဆွမ်းလောင်းသည်။ သစ်သီးဆွမ်းများ လောင်းသည်။ ဆွမ်း သူတစ်ပါးစာရလျှင် လက်မခံ သပိတ် ပိတ်ထားသည်။

ငှက်ပျောသီး၊ လိမ္မော်၊ ရှောက်ချို သစ်သီးများ လောင်းလှူကြသည်။ ရွာဦးရောက်လျှင် အကုန်လုံး စွန့်ပစ်ခဲ့တော့သည်။ ဆွမ်းကိုလည်း ကျောင်း ဝိုရာ တောင်ပေါ်သို့ အရောက် ယူချင်မှ ယူသည်။

ရွာနှင့် ဘုရားတောင်ကြားတွင် အရိပ်ကောင်းသော မန်ကျည်းပင်တွေ ရှိသည်။ မန်ကျည်းပင်၏ သက်တမ်းမှာ ရာကျော်လောက်ရှိပြီ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှ ကျန်နေခဲ့သော မန်ကျည်းပင်များ ဖြစ်သည်။

လင်းသာရွာတွင် စကားပုံတစ်ခု ရှိသည်။ ထိုစကားပုံကို ကိုကောတင်ဆိုသူ ငယ်ငယ်ကပြောသည့် စကားပုံ ဖြစ်သည်။

‘လက် ကြယ်ဖောက်၊ ဂျပန်ရောက် တို့ မန်ကျည်းကုန်းက သွားကြိုမယ်’ ဟူသော စကားဖြစ်သည်။ ထို မန်ကျည်းပင်၏ သက်တမ်းသည် တော်တော်ရှည်လှပြီ။

ထိုအရိပ်ကောင်းသည့် မန်ကျည်းပင်အောက်တွင် ထိုင်၍ သူ့မှာ ပါလာသည့် ရေသန့်ဘူးနှင့် ဆေးကြောပြီး ဆွမ်းစားတော့သည်။

သူ့ကိုစွဲပြီးလျှင် ကျောင်းပေါ် ပြန်ထက်သည်။ သူ့မှာ သက်န်းကလည်း နှစ်ပုံလောက်သာ ရှိသည်။ အပိုမထားဘဲ ထိုရဟန်းပျို၏ ကျင့်ကြံနေထိုင်ပုံကို မောလိုသူ မလိုသူတချို့ ရှိသည်။

သူ သွားချင်သည့်နေရာ သွားသည်။ မြစ်ခင်သည့်အချိန် ပြန်သည်။ မသမာသူတချို့က ဘုရားတောင်ပေါ် တက်လာလျှင် ဆီး၍ ရိုက်မည်။ သူ့ဆီက

ပါလာသည့်ပစ္စည်း လှမည်ဟု တောင်တက်လမ်းက ပုန်း၍ စောင့်နေသည်။

မိုးသာလင်းသည် သူတို့စောင့်နေသည့် ဦးပွင်း မကြာလာပါ။ သို့သော် ဆွမ်းခံချိန်ရောက်တော့ တောင်ပေါ်က ဆင်းလာတော့သည်။ ပုန်းစောင့်နေသူတို့ တော်တော် အံ့ဩသွားသည်။ ဇရပ်ထံမှာလည်းမရှိ ပြန်လာနိုး စောင့်တော့လည်း လာတာ မတွေ့ရဘဲ မနက်ကျတော့မှ တောင်ပေါ်ကျောင်းမှ ဆင်းလာတာ တွေ့ရသည်။

‘ဒီကိုယ်တော်ဟာ ထူးခြားတဲ့ ရဟန်းတော်များလား မသိဘူး’ ဟု ပြောကြတော့သည်။ **“ငါတို့ စောင့်နေတာ၊ ရွာတာ မတွေ့ရဘူး။ ထူးတော့ ထူးတယ်”** ဟု ဆိုကြပြောကြတော့သည်။

ဒီမှစ၍ ရွာမှ လည်းကောင်း၊ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်နားနှင့် လည်းကောင်း ကြားသူများ လာရောက်လှူကြသည်။ သို့သော် သူတို့ ဘာလှူလှူ၊ သူတစ်ဝမ်းစာမှလွဲ၍ ဘာမှ လက်မခံ။ လှူသူတွေ ပြန်လျှင် အားလုံး စွန့်ပစ်လိုက်သည်။

မည်သည့် ဒကာ၊ ဒကာမမှလည်း ကြာရှည်လက်မခံ။ ယဉ်ယဉ်ကလေးနှင့် နှင်ပစ်တတ်သည်။ သူတစ်ပါးတည်း သူ သွားလိုရာသို့ ခြေကျင်

လျှောက်သွားတတ်သည်။

သံတွဲမြို့နှင့် လင်းသာရွာမှာ (၆)မိုင်မျှ ကွာဝေးသည်။ ကားနှင့် သွားလျှင် နာရီပေါက်လောက်သွားရသည်။ ခြေကျင်ဆိုလျှင်တော့ တစ်နာရီကျော်ကျော် လောက် သွားရသည်။

တစ်နေ့တွင် ဦးပွင်း ဦးသိဒ္ဓိသည် မြို့သို့ ခြေကျင်လျှောက်သွားနေသည်။ ထိုစဉ် ရွာမှ ထွန်းညို မောင်းသည့် ခရီးသည်တင် ကားကြီးတစ်စီး နောက်က လိုက်လာသည်။ ဦးပွင်းအနားမှ ဖြတ်မောင်းသွားသည်။ ဦးပွင်းက လှည့်ကြည့်သည်။ လက်ကာပြီး လိုက်မည်ဟုတော့ မတားပါ။

ထွန်းညိုကလည်း ဦးပွင်းကို မြင်လျက် ရပ်ပြီး မတင်ခဲ့ပါ။ “ငါရပ်ပြီး တင်ခဲ့ရ ကောင်းမလား” ဟုတော့ စဉ်းစားသည်။ သို့သော် စဉ်းစားရုံသာ စဉ်းစားပြီး မတင်ခဲ့ပေ။ သူလမ်းသူသာ မောင်းသွားတော့သည်။

ထွန်းညို မြို့ဈေးကို ရောက်၍ ကားရပ်လိုက်သောအခါ သူ့ကားရှေ့တွင် သူ မတင်ခဲ့သော ဦးပွင်းဦးသိဒ္ဓိ ရောက်နေတော့သည်။ ထွန်းညို မျက်လုံးပြူး၍ ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်သည်။

‘ဟာ ဒီဦးပွင်း မြို့ကို တယ်လို ရောက်နေလဲ၊ ဝိုရော့ကလဲ ကားတစ်စီးမှ ကျော်တက်ယွှားဘူး။ ငါ မတင်ခဲ့တာ မှားပြီ’

ဟု နောင်တရမဆုံး ရှိနေတော့သည်။

‘ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သာမညပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပဲ။ ငါ မတင်မိခဲ့တာ ငါ့အမှားပဲ’

ဟု တသသ ပြောဆိုနေခဲ့သည်။ **[ထွန်းညိုသည် ရန်ကုန်မြို့အရှေ့အုတ်ကျင်း၊ မာလာမြိုင်(၄)လမ်းတွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ။ သူ**

မကွယ်လွန်မီထိ တသသ ပြောသွား ခဲ့သည်။]

ထွန်းညိုမှ တစ်ဆင့်စကားများအရ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ လူအများပင် လာ ရောက် ကြည်ညိုကြတော့သည်။ သို့ သော် သူ၏ ကျင့်စဉ်အတိုင်း လှူဖွယ် ပစ္စည်း အပိုအလျှံ ဘာမှမထား။ အကုန် စွန့်ပစ်သည်။

နောင်တွင် သူ၏ စွန့်ပစ်တတ်မှု ကြောင့် လှူသူ သိပ်မရှိကြတော့ပေ။ ဦးပဉ္စင်းဦးသိဒ္ဓိကမူ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်။ လှူချင်လှူ မလှူချင်နေ သူတစ်ပါးတည်း သူ့ကျင့်စဉ်ကို သူ ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်။ သင်္ချိုင်း ဇရပ် တွင် သွားရောက် တရားကျင့်ချင်လည်း ကျင့်နေတတ်သည်။

သို့သော် မသမာသူတို့ကမူ ဦးသိဒ္ဓိ တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ ရှိနိုင်သည်ဟု အယူရှိကြပြီး သူမရှိခိုက် ဇရပ်သို့ သွားရောက် မွေနှောက်ရှာ ကြပြန်သည်။

သူ့တွင် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ လက်ခံ ထားလေ့မရှိဘဲ အကုန်လုံး စွန့်ပစ် တတ်စမြဲမို့ ဘာမှ မတွေ့ကြရပေ။ လူမိုက်တို့ လမ်းစဉ်အတိုင်း ပစ္စည်းမရ တော့ သူနေထိုင်ရာ နေရာကို ဖျက်ဆီး ပစ်ခဲ့တော့သည်။

ထို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ကြသူတို့သည် မည်သူမည်ဝါဟု တပ်အပ် မသိသော် လည်း တခြားတစ်နေရာတွင် ခိုးဆိုး လုယက်မှုကြောင့် အရိုက်အထောင်း ခံပြီး သေသွားကြရသည်။ ဒီတော့မှ သူတို့ကိုယ်မှ ဦးပဉ္စင်းဦးသိဒ္ဓိဆီမှ ပစ္စည်းအစအနများ တွေ့ကြရသည်။

ဦးပဉ္စင်း ဦးသိဒ္ဓိသည် ရွာကို စိတ်နာ သွားသလား။ မနေလိုတော့လို့လား မသိပေ။ သူ၏ သပိတ်နှင့် သင်္ကန်းတို့ ကို ယူပြီး ပြောင်းရွှေ့သွားလေတော့

သည်။ လင်းသာရွာ၏ တောင်ဘက် **ရီတ္တာ** (လုံးသာဟုလည်း ခေါ်သည်) သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားလေသည်။ ထိုမှာမှ ကြည်ညိုသူတစ်ဦးက ပင်လယ် ကမ်းခြေ၏ တောင်ကမူ သူနေခဲ့သည့် ဘုရားတောင်အရွယ် တောင်ကုန်း ကလေးပေါ်တွင် နေသာရုံကျောင်း ကလေး ဆောက်ပြီး ကိုးကွယ်ထား သည်။

သို့သော်လည်း ဘဝက ဝိပါက်ကြမ္မာ ပါလာခဲ့သည် ထင်ပါသည်။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို သူ့ခိုးစားပြတွေ့ ရိုက်နှက်ခံရ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူရ သကဲ့သို့ ဦးပဉ္စင်းဦးသိဒ္ဓိမှာလည်း လူဆိုးလူမိုက်တို့၏ လုယက်ရိုက်နှက် ခံမှုကြောင့် ထိုဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ နှင့်ပင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရရှာသည်။

* * *

‘အဲဒါတွေက တို့သိသမျှပဲကွယ်၊ သူ လာ ခဲ့တာကတော့ ရန်ကုန်ကလို့လဲ ပုဏ္ဏားလို့လဲ ရုပ်ရှင်ပင်းသားကြီးတစ်ဦးနဲ့ပဲ အနီးတော် သလိုလဲ ဆရာဝန်ဘွဲ့တစ်ဦးလို့ ပြောကြ တာပဲ ဘယ်သူ့မှ သူ့ရဲ့ တစ်အဖန်ကို သိကြ သူ မရှိတော့’

‘ဪ...ဘယ်တုန်းက၊ ဘယ် အချိန်က၊ ဘယ်နေရာကနေ ရောက် လာသလဲတော့ မသိကြဘူးနော်’

‘ဟုတ်တယ် ဘယ်သူမှ အတိအကျ မသိကြဘူးကွယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက

တော့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ယောက် ဆိုတာ တော့ ဘယ်သူမှ မငြင်းရဲဘူး။ ဟို ထောက်လှမ်းတဲ့ အဖွဲ့ဆိုလား သူ့ကို လာပြီး ထောက်လှမ်းကြသေးတယ် လေ။ ကင်းပုန်းဝပ်ပြီးတော့ စောင့်ကြ တယ်။ ဘယ်လိုမှ ရှာမတွေ့ဘူး။ မနက် မှ သူတို့ရှေ့က ဇရပ်ပေါ်က ဆင်းသွား တာတွေ့ရလို့ သူတို့လဲ လက်လျှော့ သွားကြတယ်လေ’

‘ဪ... ဒါဆို သူ့ကို ရဟန္တာ ဒါမှမဟုတ် ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်လို့ ပြောရင် ရလားဟင်’

‘အင်း ဒါလဲ မဆိုတတ်ပါဘူးကွယ်၊ သူ ကျင့်ကြံနေထိုင်တာ၊ သူ့ကို ရှာ မတွေ့တာတွေ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ခုနက ကိုရင်ပြောသလို ရဟန္တာ၊ ဒါမှ မဟုတ် ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်လို့တော့ ပြောနိုင် တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တိတိပပတော့ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ကြဘူး။’

ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေက သူတို့ကျင့် ကြတာတွေ လူတွေသိမှာ ကြောက်လို့ အထူးလျှို့ဝှက်ကြတယ်။ သူတို့ ကျင့် ကြပြုမှုကြတာတွေထဲကပဲ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကြည့်ပြီး ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကဖြင့် ဘာလို့ သတ်မှတ်ကြရတာပဲ မဟုတ် လား’

‘ဟုတ်ပါ ဦးရယ်... ဒီလိုပဲ သတ်မှတ် ကြရတာပါပဲ’

‘အေး ဒီပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပြောသွားတာ တစ်ခုတော့ မှတ်မိတယ်ကွယ်။ ဘာ လဲဆိုတော့ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အဆိုအမိန့်ဆိုပြီး ပြောသွားတာ တစ်ခု ရှိတယ်။ အလွန် မှတ်သားစရာကောင်း လို့ မှတ်မိနေတာ။’

“အကျိုးဖြစ်တဲ့ တဏှာကို သတ်မနေနဲ့ အကြောင်း ဝေဒနာကိုသာသတ်။ အပြု ဖြစ်ပျက်ရှု နေ့တိုင်းရှု အပြုရှု အကာတို့ သွားကိုယ်ကြီးဟာ တရွေ့လွန် သူသန်ကို

www.burmeseclassic.com

သွားနေတယ်။ သူ့သားနဲ့သွားရင် ခြင်အောင် ရှုရင်း ဒီတစ်ခါပဲ သူ့သားကို သွားနယ်။ ယုဂျာနယ်ထဲမှာ ဒီသားကို ပြန်ရောက်ရဦး ပျား။

သူများ အထုတသွားပျိုး စကားတပြော ပြောနဲ့ ပြန်လာတာတွေက ပျားလုတယ်။ တရားနဲ့လုံးမသွင်းကြဘူး။ ဒကာကြီးတို့လဲ နီးနေပြီ။ ဒီခြင်းဆိုး၊ နာခြင်းဆိုး၊ သေခြင်း ဆိုးက လွတ်ချင်ရင် ဝေဒနာကို အပြု ဖြစ် ပျက်ရှု။” မှတ်သားစရာကောင်းလို့ မှတ်သား

ထားလိုက်တာ မောင်ရင်လေးတို့လဲ မှတ်ထားကြပေါ့ကွယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးရယ် ခုလို ပြောပြတာ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်။ နောင်ကို ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ ငပလီကမ်းခြေမှာ ပေါ် လာပါစေဦးလို့ ဆုတောင်းပါတယ်’

သံတွဲမြို့ တောင်ဘက်အရပ်မှ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမျိုးကိုတော့ ထည့် တွက်စရာ မလိုပါ။ ထိုဆရာတော်ကြီး ကတော့ သံတွဲမြို့နယ်မှာ ယခုတိုင် မပုပ်မသိုး တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ငပလီကမ်းခြေရွာကလေး တစ်ရွာသို့ ဘယ်အရပ်က ရောက်လာ မှန်းမသိ။ အမည်မသိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး တစ်ဦးကတော့ အလွန် ထူးခြားလှပါ သည်။

အမှတ်မထင် ရောက်လာခဲ့ပြီး အမှတ်မထင် ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ရ သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ရဟန်းပျိုကလေးကိုမူ တသသဖြင့် ယခုတိုင် ပြောဆိုနေကြ ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်လင်းနိုင်

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ ဘုရားရှိခိုးပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ် သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .
ဦးကျော်စိုးသိန်း
ဇာတည်းချုပ်
နက္ခရာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

ကွန်ပျူတာ(စာရေးသူ)ဆိုသည်က ဇာတ်ချက် တွေ မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် ကျောက်ပန်း ဆောင်းမြို့နယ်၊ သစ်တိန်းကျေးရွာကြီးတွင် ဦးသုခင်+ဒေါ်မင်းကလေးတို့မှ သားသမီး ၆ ယောက်တို့တွင် ဒုတိယသား ဖြစ်စေခဲ့ သောကြား ဇာတ်မြေတွင် (၁၃)နှစ်သာသာ ဆဲဒိုင်ခဲရစဉ် ဖခင်ကြီး ကျောင်းခိုင်းသည့် မိန်းကောင်ကောင်တို့နှင့်အတူ ခွားကျောင်း သေဖြင့် သစ်တိန်းကျေးရွာကြီး၏ မြောက်ဘက် ဝါးပင်ခဲရစဉ်အကွာ ရောင်လံတောင်နှင့် ဆောင်မောက်ကြီး တောင်ပေါ်တို့၌ ခွား ကျောင်းခဲ့ရ၏။
အထူးသဖြင့် အဖေ(ဦးလှဒင်)၏ ဝိုင်းခွား ဖြစ်ကောင်တို့မှာ မျက်စိနာ၍ မျက်ရည် များလျက် သန္တာရောင်(အနီရောင်) ဖြစ် သဖြင့် တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးဆရာမကြီး ဆီတင်တင်လှ(ဖြူ)၏ ခွားမျက်စဉ်းဆတ်ခဲ သက်ဝင်ပျောက်သွားသဖြင့် ရေးသား ဖြစ်နိုင် နေရာဒေသအသီးသီးတို့၌

အမေ့အမှတ် အပျက်

မျက်စဉ်းဆေး
တွေ့ရှိနိုင်ပါသော ဆေးအမည်(ပစ္စည်း) တစ်ခုပါ။ ယောက်သွားခွံ (တစ်ခု)ကို သန့်ရှင်းသောသံပြာ၊ (သို့မဟုတ်) ဒယ် အိုးသန့်သန့်တွင် ပြာချပါ။ ပြာချပြီးပါက စက္ကူကိုကတော့ ပုံသဏ္ဍာန်ပြုလုပ်၍ ယောက်သွားပြာ မနီကျည်းစေ(၅)ခန့် ထည့်ပြီး ခွားမျက်စိထဲ ရောက်အောင် အသက်ပြင်းပြင်းရှု၍ မှတ်ထုတ်လိုက် ပါ။ လူနှစ်ဦး လိုအပ်ပါမည်။
ခွားမျက်စဉ်းဆတ် (မှတ်ထုတ်သောနေ့) တွင် ထိုခွားကို အလုပ်မှ အနားပေးလိုက်ပါ။ နောက်တစ်နေ့တွင် မူလအတိုင်း မျက်စိနှစ် ကွင်း ကြည်လင်နေပါလိမ့်မည်။
တောင်သူလယ်သမားဦးကြီးတို့ အား ထားရာ ခွားသတ္တဝါတို့အတွက် မျက်စဉ်း ဆေးနည်းတစ်လက်ကို ကျေးလက်နေ

တောင်သူလယ်သမား ဦးကြီးတို့အတွက် စေတနာထား၍ ရေးသားရပါသည်။
[တိုင်းရင်းမြန်မာ ဆေးဆရာမကြီး ဒေါ်တင်တင်လှ(ဖြူ)သို့ အထူးကျေးဇူး တင်ပါသည်။ စာရေးသူ]

မိတ်လက်ကြည်သာ အိပ်စက်ပျော် နိုင်ကြပါစေ။

ကြိုသင်း
(ကျောက်ပန်းတောင်း)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နှာထုဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နှာလောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကုန်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမခံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ.နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နှာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နှာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နှာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နှာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းသို့ စကြာမင်း လေးဖက်နှာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အစိုးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နှာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နှာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နှာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နှာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နှာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၈၅၀၇)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အမျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အမျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာဒါဖြစ် ခြင်း၊ အစိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အစိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နှာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နှာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နှာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နှာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နှာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နှာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နှာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဝေဇာလမ်းမကြီး။
 သက္ကတတိုင်းအနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

ရန်ကင်း ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

အောက်ခြေမိတ်အောင်

ခပေဟက်ခေဟင် (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

သစ်ထွင်း ကနတ်များ တန်ဆာဆင် ထားကာ ရသေ့ဦးစီ ရှိစဉ်က ရုပ်ပွား ဆင်းတုများ၊ စေတီထီးတော်များ ပင့် ဆောင်ရာ၌ အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု သိရ သည်။

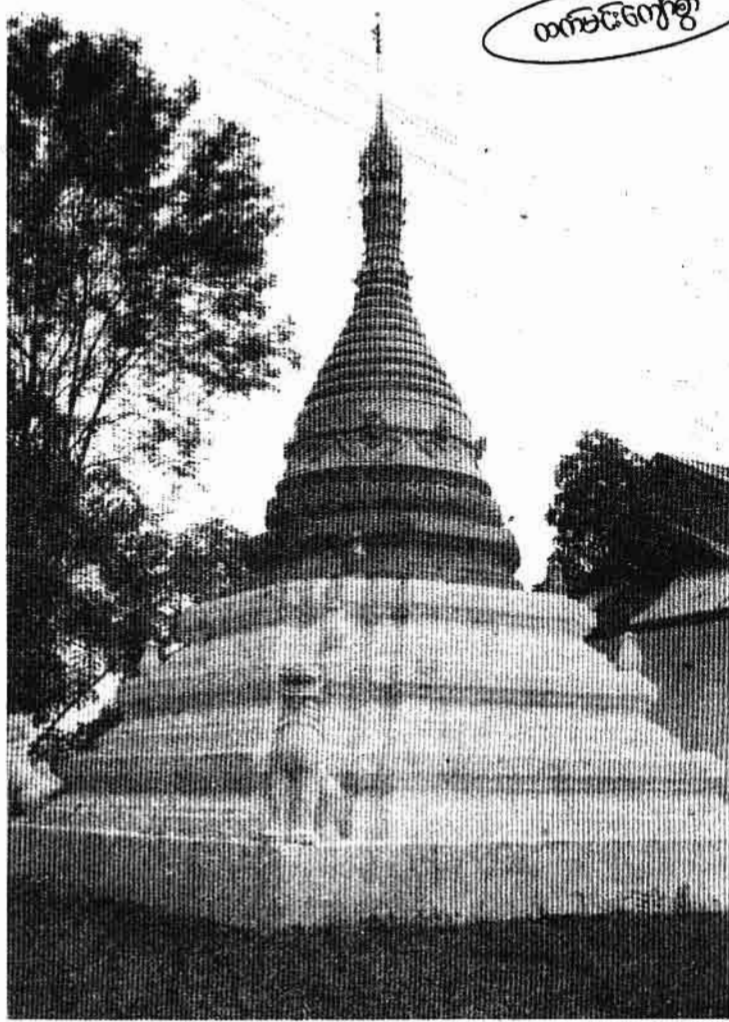
တောင်တော်ထက်သို့

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ထွက်ကာ သွပ်မိုးစောင်းတန်း လှေကားအတိုင်း တောင်ပေါ်သို့ စတင် တက်ရောက် ကြသည်။ စောင်းတန်းလှေကား၌ ဒေသခံ ဘုရားဖူးအချို့ကို မြင်တွေ့ရ သည်။ ဘုရားဖူးပရိသတ် မပြတ်ရှိ ကြောင်း သိရှိရသည်။

အတက်လမ်း၏ လက်ယာဘက်၌ ဦးစွာ ဖူးတွေ့ရသည်ကား ရွှေတိဂုံပုံစံတူ စေတီဖြစ်သည်။ "အထက်ရန်ကုန် ရွှေတိဂုံစေတီ" ဟူသော ကမ္မည်း မှတ်တမ်း ရှိ၏။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် အရေးတော်ပုံ စတင် ကာ မြို့ရွာအနှံ့ လွတ်မြောက်ရေး ဆောင်ရွက်မှုများ စဉ်းရုံးစတင်ခဲ့ရာ နှုတ်စင်တောင်ဆရာတော်၊ အဘ ဆောင်မင်းခေါင် စသည့် ပါရမီကျင့်စဉ် ဆည်းပူး ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း အတွင်း ထမ်းပိုး ဝိုင်းဝန်းခဲ့ကြသည်။

သာသနာတော် ထွန်းလင်း ပျံ့ပွား ဆောင် ကြိုးပမ်း၍ သူ့ကျွန်ဘဝ လွတ် မြောက်စေရန် ရည်မှန်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ် သည်။

ထက်မြက်စွာ

► ပြည်တော်ဝင်စေတီ

သည်။ ထိုအခါ ရန်ကုန်-ကောလင်း ကက်ကင်းဆောင်ကာ မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်း ရန်များကုန်၍ အေးချမ်း

စေရန် အဘအောင်မင်းခေါင် ဘိုးတော် ဘုရား၏ မေတ္တာခံယူ၍ ရသေ့ကြီးဦးစီ က ကောလင်းနယ်၊ ခမောက်တောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်း စတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

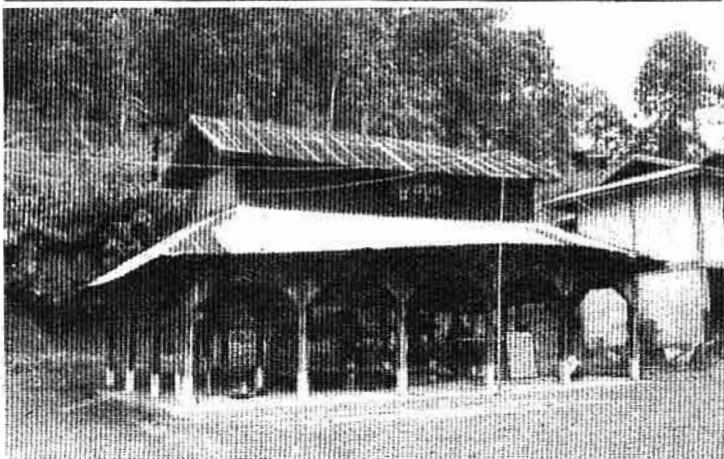

◆ ရွှေဘိုတော်

◆ ထောင်တန်းလှူကားကော

◆ ပြတိုက်

သည်။
ခမောက်တောင်ကို ရွှေချယ်ရခြင်း မှာ ကောလင်းနယ်တွင် အထင်ကရ တောင်၊ သီးခြားတည်ရှိနေသော တောင်ဖြစ်ကာ ခမောက်အမည် ပညတ်အရ တောင်သူလယ်သမား သာမန်လူတန်းစားအများစုကို ကိုယ် စားပြုလျက်ရှိရာ သာနာတော်ကြီး ပျံ့သွားရန်အတွက် ကောင်းသော နိမိတ် ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဆို ၏။

ထို့ကြောင့် ဤနေရာကို “အထက် ရန်ကုန်” ဟု သမုတ်၍ ရန်ကုန်မြို့ တော်ကြီး အဓိကရစေတီတော် ဖြစ် သော ရွှေတိဂုံစေတီပုံစံတူစေတီတော် တည်ထားပူဇော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိ မှတ်ရသည်။

ဤစေတီတော်အား တောင်ခြေ အဝေး နေရာမှပင် လှမ်း၍ ဖူးမြော်နိုင် ၏။ ပင်မစေတီကြီးအား ဝန်းရံ၍ အရပ် ရှစ်မျက်နှာ၊ အရံစေတီရှစ်ဆူကို ပူဇော် ထားသည်။

အရံစေတီများကို ကုလားကျောင်း တိုက်မခံကာ အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူစီ ပူဇော်ထား သည်။ အထက်ရန်ကုန်ဟု ဆိုသည့် အတိုင်း အရံရှစ်မျက်နှာမှ ရန်ဘယာ များ ကင်းကွာအေးချမ်းစေရန် ရည် ညွှန်းသည် ဆိုလေသည်။

ထိုမှ ဆက်၍ တက်ခဲ့ကြရာ တောင် ခြေ လယ်ကွင်းစပ်ဆီမှ ခြင်္သေ့နှစ် ကောင်ကို လှမ်း၍ မြင်တွေ့ရသည်။

ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပလေ့ရှိသည့် တပေါင်း၊ တန်ခူး၊ ကဆုန် ကာလများ တွင် ကောက်ပဲသီးနှံများ ခိုတ်သိမ်းပြီး ဖြစ်လေရာ လယ်ကွင်းပြင် လှည်းလမ်း အတိုင်း ဤခြင်္သေ့နှစ်ကောင် မုခ်ဦးမှ တောင်ပေါ်သို့ လာရောက်နိုင်ကြသည်။

ခမောက်တောင်လမ်းညွှန်ပန်ချီကား

ပူဇော်ယဉ်တော်

ခမောက်တောင်ထက်ရှိ အောင်ကြော ပြည်လုံးကျောက်ထီးစေတီတော် ပူဇော်ယဉ်တော်ကို နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်ရာ ရသေ့ကြီး ဦးစီက “ပေါင်းကျားဆုံ” ဟူ၍ ပညတ်နိမိတ် ကောင်းသော တပေါင်း၊ တန်ခူးလ၊ ကဆုန်လ တစ်လလတွင် ကျင်းပစေသည်။

ယမန်နှစ် ပွဲတော်အပြီးတွင် နောက်တစ်နှစ်အတွက် ပွဲတော်ကျင်းပမည့် ခက်ကို မဲနှိုက်၍ ရွေးချယ်ရသည်။ ကျင်းပမည့် လ၊ ရက်နှင့် လဆန်း၊ လဆုတ် စသည်တို့ကို မဲနှိုက်ရာ၌ လဆုတ်ရက်ဖြစ်ပါက “လပြည့်ကျော်” ဟူ၍ သုံးနှုန်းရသည်။ မကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်

“ဆုတ်” ကို မသုံးရပေ။

အလားတူပင် မရွေးမုန့်ကို ပေါက်ပေါက်၊ ပန်းထိမ်ငိုပန်းကို ပန်းထိမ်မနိုင်ပန်း စသည်ဖြင့် သုံးနှုန်းစေကာ ပန်းကန်အိုးခွက်များကို မှောက်ထားခြင်းမပြုရ။ (ကုန်ခန်းခြင်းသဘောဆောင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။)

မကောင်းသော စကား၊ ယုတ်ကြမ်းသောစကား မပြောရ။ မပေါ်ရုံဝတ်၊ မဝတ်ရုံစား (ဂုဏ်ပကာသနနှင့် ရသတဏှာ ထိန်းချုပ်စေခြင်း) စသည်ဖြင့် အမြဲဆုံးမလေ့ရှိကြောင်း ရသေ့ကြီး၏ တပည့်ရင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်ကုမ္မာရီကပြောပြသည်။

ဒေါ်ကုမ္မာရီသည် ရသေ့ကြီးဦးစီက ခမောက်တောင် သာသနာမြေတွင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေး

ထားရှိသည့် သီလရှင်(၄)ဦးအနက် တစ်ဦးတည်း ကျန်ရှိသူဖြစ်သည်။

သုသရ ခုနှစ်ကပင် စတင်ရောက်ရှိကာ ယခုအခါ အသက်(၈၃)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဗန်းမောက်မြို့နယ်၊ နန်းအောရွာဇာတိ ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ ဖြစ်လေသည်။

စေတီသုံးဆူ

ထိုမှ အထက်၌ ပြည်တော်ဝင်စေတီတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ လေးထောင့်ပစ္စယံသုံးဆင့် အထက် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားကာ ဘီလူးလက်ယက်ရုပ်များ တန်ဆာဆင်ထားသည်။

တစ်ကောင်သာ ဘီလူးမှာ ဘီလူးဆီတစ်ခု ထပ်မံ ထောင်ထားသည်ကို ထူးခြားစွာ မြင်တွေ့ရသည်။

▶ ညီထွက် အာနန္ဒာရုပ်တု

◀ ဗုဒ္ဓဘိဝံသရုပ်ပွားထုတ်

တိုင်းပြည်အေးချမ်း၍ အမျိုး
ဘာသာ သာသနာ ထွန်းကားကာ
လူတိုင်း မြတ်စွံဒွ၏ အဆုံးအမကို
လိုက်နာကျင့်သုံးခွင့် ရရှိလျက် နိဗ္ဗာန်
ရွှေပြည်မြတ်သို့ ဝင်ရောက်နိုင်ရန် ရည်
မှန်းတည်ဆောက်သော စေတီဖြစ်
ကြောင်း မှတ်သားရသည်။

ပြည်တော်ဝင်စေတီ အထက်တွင်
စူဠာမုနိ မင်းတက်ကျောက်ဖျာနှင့်
စေတီတော် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

စေတီမှာ ငါးကြီးတစ်ကောင် ပတ်ရံ
ထားသော အာလိန်ငါးဆင့်အထက်
ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်
ထားသည်။

ပုံဟန်ထူးခြားသော စေတီဖြစ်၏။
အာလိန်ငါးဆင့်၏ လေးဖက်လေးတန်
တွင် အောက်ခြေမှစ၍ နဂါး၊ ဂဠုန်၊
ယက္ခ၊ ကုမ္ဘဏ်၊ နတ်ရုပ် ငါးရုပ်စီ
တန်ဆာဆင်ထားသည်။

အနီးတွင် နဂါးလေးကောင်၊ ခြင်္သေ့

နှစ်ကောင်ရံသော အုတ်ခုံထက်
ကျောက်ဖျာတစ်ချပ် တင်ထားသည်။
မင်းတက်ကျောက်ဖျာဟု ဆို၏။

ရသေ့ကြီး ပျံလွန်ပြီးနောက် သုံးနှစ်
အကြာ ၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် ကည်ထား
ခြင်းဖြစ်ကာ ဖြစ်စဉ်တော်၊ ရည်မှန်း
ချက်တို့ကို မသိရှိရပေ။

ထိုမှအထက် လက်ဝဲဘက်ကုန်းမြေ
စောင်းတွင် ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစေတီ စံပယ်
တော်မူသည်။ ကုလားကျောင်းလိုဏ်
တစ်ထပ်ခံ၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်
စေတီပေါက်ကာ အရံစေတီလေးဆူ
ပါဝင်သည်။

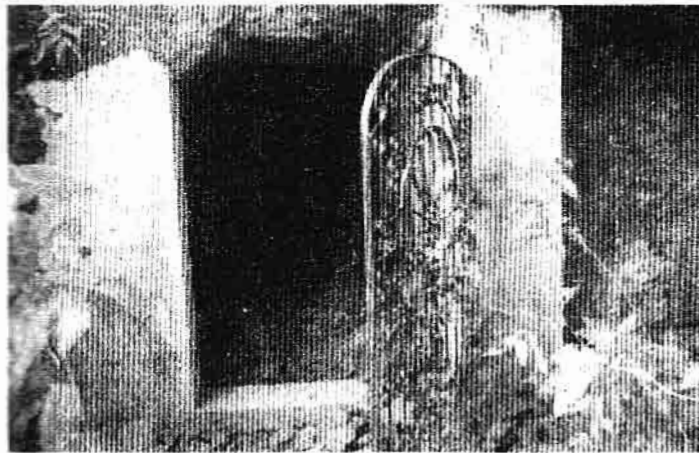
အဆိုပါ စေတီသုံးဆူ ကျော်လွန်
သောအခါ မြေညီကွက်လပ်တစ်ခုသို့
ရောက်ရှိသည်။ မြစ်မီးတောင်နံဘေးမှ
ပတ်၍ တက်ရသော တောင်တက်ကား
လမ်း အဆုံးသတ်နေရာဖြစ်ကာ ပွဲ
တော်ကာလတွင် မော်တော်ယာဉ်များ
တက်ရောက်လေ့ရှိကြသည်ဟု သိရ

ဓာတ်ထပ်စုတော်

ဥမင်တွင်းရုပ်ပွားတစ်ဆူ

ဥမင်အဝင်တံတစ်ခု

သည်။

အထက်စောင်းတန်းစေတီများ

ခမောက်တောင်လမ်းညွှန် ပန်းချီကားတွင် ဤနေရာအထိသာ စောင်းတန်းလှေကား ပါရှိ၍ ကျန်အတက်ခရီးမှာ မြေလမ်းဖြစ်သည်။ ရသေ့ကြီးအသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်က အခြေအနေတို့ ဖော်ပြသည့် ပန်းချီကားဖြစ်၏။ ယခုအခါ လမ်းညွှန်ပါ ကျောင်း၊ ဇရပ်အချို့ ပျောက်ပျက်သွားသော်လည်း စေတီပုထိုးများ တိုးတက်ဖွင့်ထွန်းလာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဤမှအထက် အတက်ခရီးတွင်လည်း စေတီအခြေ နဂါးလေးကောင် လမ်းထိပ်အရောက် သွပ်မိုးစောင်းတန်းအုတ်လှေကား အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ အောက်စောင်းတန်းအဆုံး အပေါ်ထိပ်တွင် ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီကို ဖူးတွေ့ရသည်။ အုတ်ခုံအမြင့်ထက် ပစ္စယံသုံးဆင့်နှင့် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီပေါက်ထားသည်။ ဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော်များနှင့် သာဝကရဟန္တာများ၏ ဓာတ်တော်များ စုပေါင်းပူဇော်ထား၏။ လူ နတ်

ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံး ကြည့်ညိုဖူးမြော်ကုသိုလ်ပြုကာ ကပ်သုံးပါး ကျော်လွှားနိုင်ရေးကို ရည်ညွှန်း တည်ထားသောစေတီ ဖြစ်သည်ဆို၏။

ထိုမှအထက်တွင် ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားဂန္ဓကုဋိတန်ဆောင်းရှိသည်။ အတွင်း၌ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၈)တောင်ရှိသော မတ်ရပ်တော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ လက်ယာလက်တော်အား ရှေ့သို့ ဆန့်တန်ထားကာ ဆင်နာမောင်း သဏ္ဍာန်လက်ဟန်ရှိသည့် ဂဟေတ္ထ မုဒြာရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်တော် ညွှန်ကြားနေဟန်ဖြစ်သောကြောင့် ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်လေ့ ရှိကြသည်။ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ၊ ဝီရိယပါရမီတို့ကို ညွှန်ပြတော်မူသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ထက်မင်းကျော်ဌာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၇

နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှာ

လုပ်ကိုင်အကျိုးပေးနိုင်သူ

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့် (ဥပဒေဆွဲ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူဟေသီ

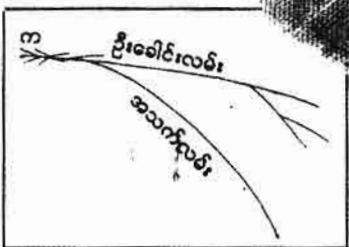
“အလုပ်အကိုင်အတွက် ဆိုရင် ပြည်တွင်းနဲ့ပြည်ပ ဘယ်မှာ ပိုပြီး အကျိုးပေးနိုင်လဲ” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုး ကို ယခုခေတ် လူငယ်(စာ)ရာခိုင်နှုန်း လောက်က မေးမြန်းလေ့ ရှိကြပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အမျိုးသားတွေက ပိုပြီး မေးမြန်းတတ်တယ်။

ယခု ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ညှာ လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်ဟာ အသက်(၅၀) ဝန်းကျင် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့လက်ဖဝါးပြင်ကို သေချာ ကြည့်ပါ။

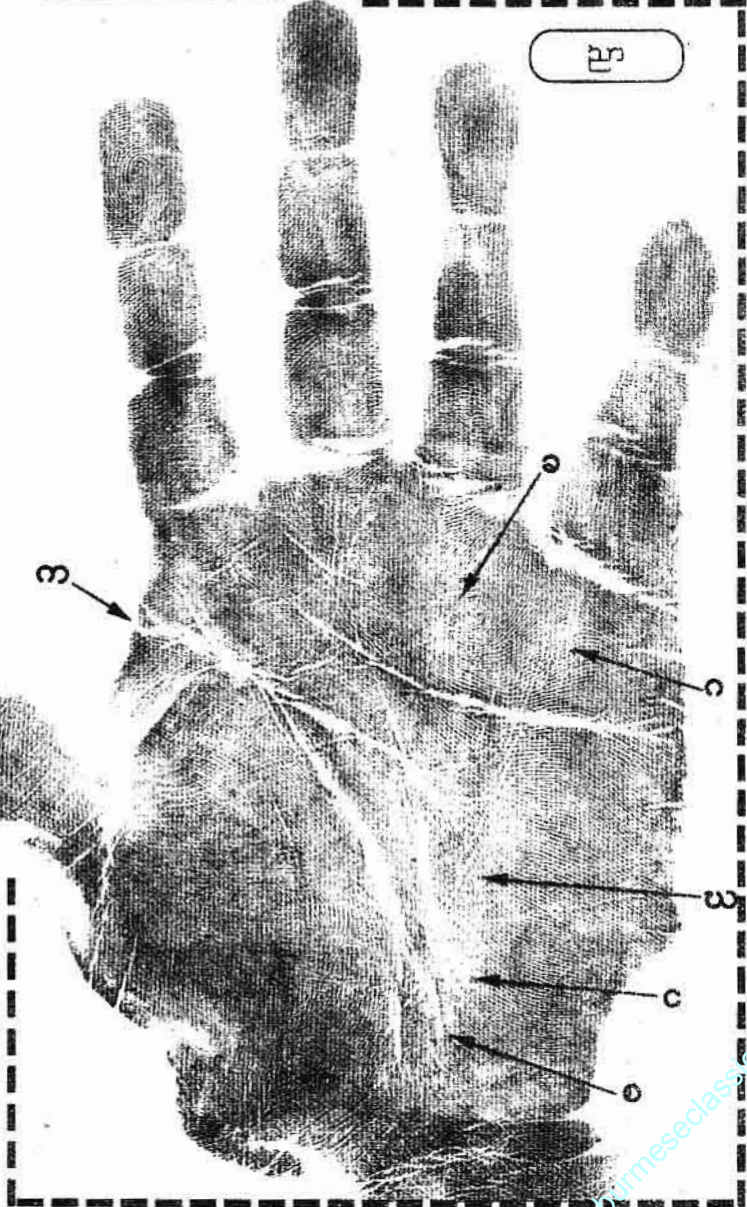
“က” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအဖျားနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်းအဖျား (၂)စင်တီမီ ခန့် ရှည်လျားစွာပျံ့ပြီး လမ်းကြောင်း အဆုံးပိုင်း တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဘက် နည်းနည်းကွေးတယ်။

ခက်ရင်းခွသဏ္ဍာန်လို သင်္ကေတမျိုး လမ်းကြောင်းအဆုံးပိုင်းမှာ ရှိတယ်။

ဒီသင်္ကေတမျိုးရှိသူဟာ သဘောမနော ကောင်းခြင်း၊ တာလုပ်လုပ် စေ့စပ်သေချာ တည်ငြိမ်အေးဆေးခြင်း၊ အထက်လျက် လက်အောက်ငယ်ယားတို့နဲ့ အဆင်ပြေ အောင်နေထိုင်ပြောဆို ဆက်ဆံတတ်ခြင်း။

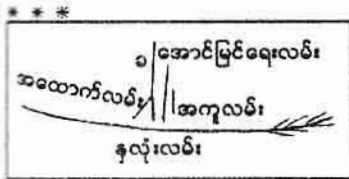
၃၈ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညှိမဂ္ဂစင်း

သည်ခန့်ခြားဆိုတဲ့ ပင်ကိုပီလတွေရှိတယ်။

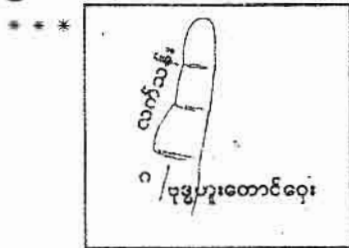
ဒါကြောင့် ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းတွေမှာ ဝိုင်း လုပ်ကိုင် အကျိုးပေးနိုင်တယ်။

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ်အောက် နှလုံးလမ်းအထက်၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ အောင်မြင်ရေးလမ်း၊ အကူလမ်း၊ အထောက်လမ်းတွေ ရှိခြင်းဖြစ်တယ်။

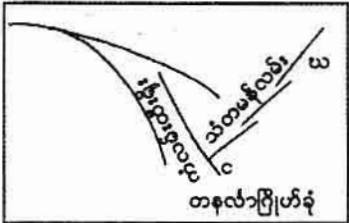
ဒီအသက်ဟာတွေဟာ တယ်မှာပဲ အလုပ်လုပ်လည်ဖြစ်စေ၊ အကူအညီကောင်း၊ အထောက်အပံ့ကောင်း၊ မိတ်ဆွေကောင်းတွေ ရှိနိုင်ပြီး အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်တယ်။

“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ ဗုဒ္ဓဟူးတောင်ဝှေးခေါ်တဲ့ ထောင်လိုက်လမ်း ထင်ရှားရှိခြင်းဖြစ်တယ်။

ပေါင်သင်ဆက်ဆံရေးကောင်းခြင်း စကားပြောကောင်းခြင်း၊ တက်ကြွလှုပ်ရှားသွက်လက်ထက်ပြုနိုင်ဆိုတဲ့ ပင်ကိုပီလရှိတယ်။

“ယ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ သံတမန်လမ်း အပြတ်ပြတ်ရှိခြင်းဖြစ်တယ်။ ကံလမ်းကြောင်းမှ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံထိ ဆက်သွယ်ထားတဲ့လမ်း ဖြစ်ပါတယ်။

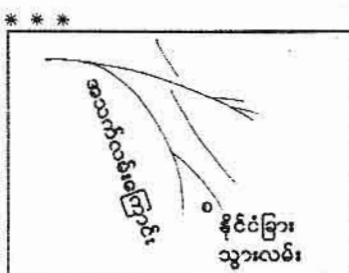

နိုင်ငံခြား လူပျိုခြားတို့နဲ့ ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ခြင်း အကျိုးပေးနိုင်တဲ့ သင်္ကေတဖြစ်တယ်။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ကံလမ်းထိန်းတန်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံက ထွက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်ပနိုင်ငံခြားနဲ့ အကျိုးပေးနိုင်တဲ့ သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။

“စ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်းအောက်ပိုင်းက တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံတက် ခွဲထွက်တဲ့ နိုင်ငံခြားသွားလမ်းရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီလမ်းကြောင်းက နိုင်ငံခြားသွားခြင်းကို ဖြစ်စေပါတယ်။

စာဖတ်သူများအနေနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်ဖဝါးပြင်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ သင်္ကေတများနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး တူညီနေရင် ပြည်ပနိုင်ငံခြားမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်အကျိုးပေးနိုင်သူလို့ သတ်မှတ်ရပါမယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ။
အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

နယ်မှ စာဖတ်ပရိသတ်များသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင် အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား မှာယူနိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)

မိမိတို့ လက်ဝယ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ
(၁၂)လ စသည့် မိမိလိုသော လကို ရေးသား၍ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မှတ်ကြားရန် လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
မန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁ ၂၅၂၂၈၄

19 10 2013

သိမ်တော်ကြီးအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားထောက်(၃)ဆူ

ရှော်ငါး (LL.B)

ကြောင်းမြို့မှ

အဓိကရုပ်ပွားသိမ်တော်ကြီး

နှင့် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော သံဃုတံကြီးများ

သိမ်တော်ကြီး ညာဘက်ခြမ်းမှ ရတနာမာန်အောင် ဇော်တော်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်ကျော် (၁)ရက်နေ့တွင် အရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ကြို့ခင်းမြို့၊ အယ် တလိုင်းကွင်းရပ်၊ ပန်းရံစုရွာရှိ နေထိုင်လုံးချမ်းသာ လေးထပ်ကြီးစေတီ မြတ်ကြီး၏ ပရိဝုဏ်နာတွင်း တောင် အောက်ရှိ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် အဓိကရုပ်ပွားသိမ်တော်ကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

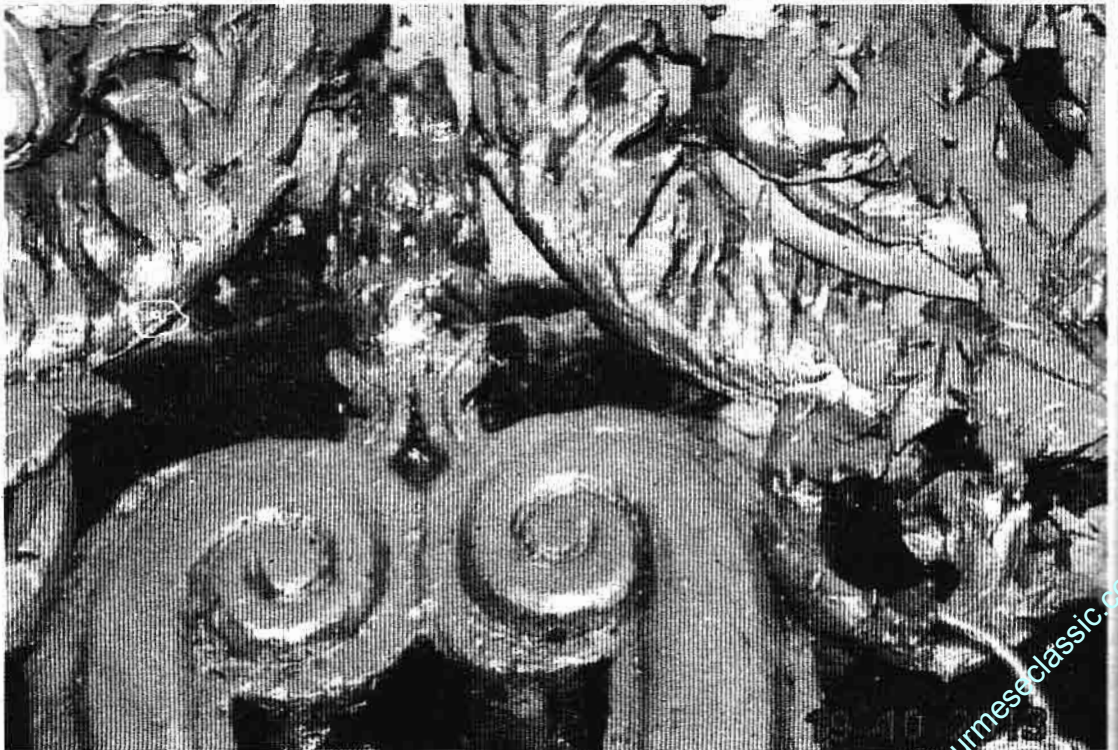
သိမ်တော်ကြီးမှာ အနောက်အရပ် နှင့် မျက်နှာလှည့် ဆောက်လုပ်ထား ဖြစ်ကြောင်း သိမ်တော်ကြီးနှင့် လေး ထပ်ကြီးစေတီတော်မြတ်ကြား သိမ်

◆ သိမ်တော်ကြီးအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူတို့နှင့် ညှာတော်ရုပ်ပွားတော် ဇနားကံ ဝံကံသိမ်မှ ထော်ရှိုရင်

◆ သိမ်တော်ကြီးအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူတို့နှင့် ဘယ်တော်ရုပ်ပွားတော် ဇနားကံ ဝံကံသိမ်မှ စီးကွက်ရင်

တော်ကြီး၏ ညာဘက်တွင် ရတနာ
မာရ်အောင် ဘွဲ့မည်တပ်ထားသော
စေတီတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။

သိမ်တော်ကြီး၏ ဝဲဘက်တွင် ပြန်
လည်ပြုပြင်ထားသော ရှေးဟောင်း
စေတီတော်(၄)ဆူနှင့် နဂါးရုံဘုရား
တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။

သိမ်တော်ကြီး၏ အရှေ့မျက်နှာစာ
ရင်ပြင်တံတိုင်း အတွင်းဘက်တွင်
လည်းကောင်း၊ အနောက်မျက်နှာရင်
ပြင်တံတိုင်း အတွင်းဘက်တွင် လည်း
ကောင်း ထူးဆန်းသော သံဇုတ်ကြီး
(၂)ခုစီကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုသံဇုတ်
ကြီးများ၏ ထိပ်မှာ အပဲ့အရွဲ့များ
တွေ့ရသည်။

အဲဒီသံဇုတ်ကြီးတွေက ဒီသိမ်ကို သမုတ်
စဉ်မှာ မြေကြီးထဲက သူ့အလိုအလျောက်
ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကြောင်း ရှေးဟောင်းသမိုင်း
ကျောက်စာရှိတယ်။

ရှေးတုန်းက ဒီသိမ်မှာ အစိတ္တန် လာဝင်ကြ
တဲ့ ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ် လိုက်စာဆုံ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့
အင်္ဂါရုပ်ထိန်နဲ့ ဒီသံဇုတ်က သံအပိုင်းအစတွေ
ဖွဲ့ယူထားကြကြောင်း ရှေးလူကြီးမိဘတွေ
ပြောပြခဲ့ဖူးတယ်။

ကျွန်ုပ်အား လိုက်လံပြသသော
လေးထပ်ကြီးစေတီတော် ဂေါဟာဥက္ကဋ္ဌ
ဦးလှိုင်ဝင်းက ရှင်းပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သိမ်တော်ကြီး၏ နောက်ဘက်တွင်
ကျောက်စာရုံရှိသည်။ ထိုကျောက်စာရုံ
ထဲတွင် စကျင်ကျောက်နှင့် ထွင်းထု
ထားသော ကျောက်စာချပ်ကို တွေ့ရ
သည်။

ကျောက်စာမူရင်းအရ မဟာသိမ်
တော်ကြီး သမုတ်စဉ်တွင် ထူးခြား
ဆန်းကြယ် အံ့သြဖွယ်သော နိမိတ်ကြီး
များ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း သိရသည်။
ယင်းတို့မှာ...

၁။ ထက်ကောင်းကင် အာကာပြင်၌ ဘုရားရှင်

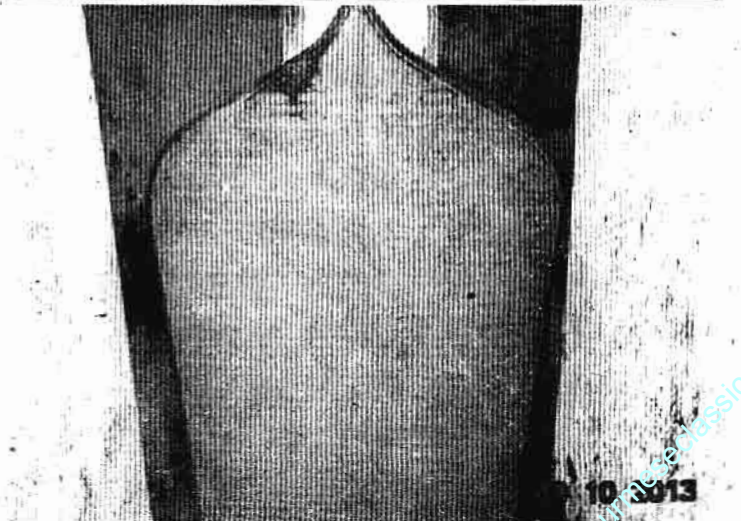

◆ သိမ်တော်ကြီး ဘယ်ဘက်ခြမ်းရှိ စေတီတော်(၄)ဆူ

◆ သိမ်တော်ကြီး နောက်ဘက်ရှိ ကျောက်စာရုံ

◆ ကျောက်စာရုံအတွင်းရှိ ကျောက်စာ

www.burmeseclassic.com

◆ သိမ်တော်ကြီး နောက်တက်ရှိ သံဃာ့ကို ဝဲထားနံ

◆ သိမ်တော်ကြီး ဈာန်ဖျားတက်ရှိ သံဃာ့နံ

၄၄ နဂါးရေကန်ခြေညီမဂ္ဂဇာတိ

► မြန်မာ့ပြည်ထောင်စု သော ကျောင်းသင်တော်ကြီး ကျောက်နာစာပုံ

ကြီးတော်မူဟန် ရုပ်သဏ္ဍာန်တော်ကို ပြည်သူများ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြရသည်။

● သောကဗုဒ္ဓ (၄)ယောက် ချီမပု ကြွနိုင်မည့် ဘေးပေါက်များပါသော သံတိုင်ကြီး (၄)ခု သည် မြေမှ တစ်မဟုတ်ချင်း ရုန်းကန်ထွက် သွားခြင်းကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။

● သီလသုတ်သော ကုန်းပလ္လင် မြေအပြင် ဘေးကင်း၍ ဝါးအရှင်များ ဖြစ်ပျက်လွန်း သောပေါက်လာသည်။

● သောကထီးမြေကြီး သုံးကြိမ်သုံးခါ တုန်လှုပ် သည်လည်းလှုပ်သည်။

● သီလသုတ်ကျော် (၁၅)ရက် ဆောင်နောင်း ကြည့်ရှုလျက် ခြိမ်းပါဟုတ်တံ ဖြစ်သည်။

● သောကထီးမြေကြီး အတွင်းသို့ သောကလေ့လာသောအခါ ရုပ်ပွား မြေကြီးပေါ်သို့ ပူဇော်ခံထားသည်ကို ကြည့်ရှုသည့် ဖူးတွေ့ရသည်။

● ကျေးဇူးချက်အနေဖြင့် အလယ် မြေကြီးတော်ကြီးမှ နားရွက်တော် ပခုံး မြေကြီး ဘယ်ညာဘေးနှစ်ဖက်ရှိ ရုပ်

ပွားတော်တို့မှာ ဘယ်ညာ ဘေးနှစ်ဖက် ရှိ ရုပ်ပွားတော်တို့မှာ ပခုံး မထိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘နောက်က တံကဲကို သေချာကြည့်ပြီး ညာဘက်ဘုရားနောက်ခံ တံကဲထိပ်မှာ တော်ရှိရပ်တု မှတ်ဆိတ်စွာဖွားနဲ့ တွေ့ရယ်။ ဘယ်ဘက်ဘုရား နောက်ခံတံကဲထိပ်မှာ တော့ ဇီးကွက်ရပ်တု တွေ့ရယ်။ ဘာ အဓိပ္ပါယ်လဲဆိုတာ စဉ်းစားစရာပဲနော်’ ကျွန်ုပ်အား လိုက်လံပို့ဆောင်ပေး သော ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးလှိုင်ဝင်းက ပြောပြသဖြင့် ထိုနေရာကို ကင်မရာနှင့် အနီးကပ် ဆွဲယူရိုက်ကူးကြည့်ရှုလိုက် ပါသည်။

“တော်ရှိဇီးကွက် ဇီးပွားတက်”
 “ဇီးကွက်တော်ရှိ ဈေးခေါ်ကောင်းမည်”
 ဆိုသော ဂန္ထိရအယူအဆ ရှိပါ သည်။

ဇီးကွက် = အဂါ + တနလာ
 ဇော်ရှိ = အဂါ + တနလာ
 ဈေးခေါ် = အဂါ + တနလာ

ဓာတ်တူနာမ်တူ နှစ်ဆင့် အစီအမံ ဖြစ်ပေသည်။

ဤသိမ်တော်တွင် လာရောက်၍ ဘုရားဖူးသူများ၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်သူများ ကို ဈေးရောင်းကောင်းအောင်၊ ရောင်း လိုကုန်ပစ္စည်းများ အမြန်ဆုံး ရောင်း ထွက်အောင်၊ စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက် ကောင်းမွန်အောင် ရှေးပညာရှိကြီးများ က စီမံပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သိသူဖော်စား။ မသိသူကျော်သွား ဆို သော စကားလို သိသူများက လာ ရောက်ဖူးမြော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ကြပေ သည်။

စာဖတ်သူများ အနေဖြင့် ကြံခင်းမြို့ သို့ သွားရောက် ဘုရားဖူးရင်း အဓိကရ မဟာသိမ်တော်ကြီးသို့လည်း အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နိုင်ကြပါစေ။

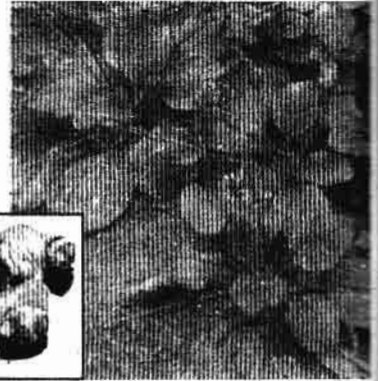
စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်

အောင်ဇေ(LL.B)

www.burmeseclassic.com

ဒူးနာရောဂါ

ပျောက်စေလိုလျှင်

တစ်နေ့ စာရေးသူနဲ့ စာပေမိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြတဲ့ ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ)၊ မင်းဝသန်ဦး (ဝက်လက်)၊ သဏ္ဍာန်ဝင်း (ကြေး/မြေ)တို့ ဝက်လက်မြို့ နာရီစင်အနီး "ခိုင်ပန်းဖြူ တီးဟောက" မှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်နဲ့ ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးခဲ့ကြတယ်။

အတန်ကြာတော့ ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)က သူ့ရဲ့ ဒူးနစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ အားယူထောက်ကာ မတ်တတ်ရပ်ရင်း...

'အား... ကျွတ်... ကျွတ်... ကျွတ်... ကဲ... သူငယ်ချင်းတို့ ငါပြန်ဦးမယ်ကွာ'

ညည်းညည်းညူညူနဲ့ နှုတ်ဆက်တယ်။ ဒီမှာပဲ မင်းဝသန်ဦး (ဝက်လက်)က...

'ဟ... ကိုယ့်ဆရာရ ပြန်တော့မှာလား။ ပါးစပ်ကလဲ ဝဲကျွတ်ကျွတ်နဲ့ "အိမ်မြောင်" ကျနေတာပဲ'

ဟု နောက်လိုက်တယ်။ ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)က ပြုံးရင်း...

'ဒူးနာနေလို့ပါကွာ မင်းကလဲ ဆေးတွေ ဝယ်သောကီနေတာ သက်သာရုံ သက်သာတာ ပြန်နာတာပါပဲကွာ။ ဆရာဝန်ဆီ ဆေးသွားထိုးရ ကောင်းမလားလို့ပါ'

ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)ရဲ့ စကားအဆုံး တစ်ဖက် လက်ဖက်ရည်ပိုင်းမှ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ကားစောင့်နေဟန်ရှိသော ခရီးသွား ဦးကြီးတစ်ဦး

က... 'မောင်ရင် ဒူးနာနေတာ ကြာပြီလား' ဆိုပြီး ကောင်းခန့်ကို လှမ်းမေးလိုက်တယ်။ ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)က...

'ဟုတ်ကဲ့ဗျ ကတိလလောက်ရှိပြီ' ဆိုပြီး သူထိုင်နေတဲ့ခုံမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်တယ်။ ဒီမှာပဲ ဦးကြီးက...

'ဒူးနာပျောက်တဲ့ဆေးနည်းက လွယ်ပါတယ်ကွာ။ အင်း... ဒူးနာတဲ့ ဝေဒနာက အခဲရအခက်ဆုံး ရောဂါကွာ။ အထိုင်အထ ပြုလုပ်တာတို့ အိပ်ရာမှာ လျောင်းတာတို့၊ ဒူး အကွေးအဆန့် ပြုလုပ်တာတို့မှာ တအား ခံရတာ။ အေး... ငါ့မှာလဲ တစ်ချိန်က ဒူးနာတဲ့ ဝေဒနာ ခံခဲ့ရဖူးတယ်။ အခုတော့ ပျောက်ကင်းသွားပြီ'

ခရီးသွား ဦးကြီးရဲ့ စကားအဆုံး ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲမှ သဏ္ဍာန်ဝင်း (ကြေး/မြေ)က...

'ဦးကြီးရယ် ဦးကြီးရဲ့ ဆေးနည်း ပြောပြမှ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း ကုလို့ရမှာပေါ့'

ဆိုပြီး စကားဖြတ်ကာ မေးလိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ ခရီးသွားဦးကြီးက...

'ပြောပြပါမယ် မောင်ရင်ရာ ဒူးနာရောဂါဟာ အသက် (၄၀)ကျော်လာရင် အများအားဖြင့် ဖြစ်တတ်တယ်ကွာ။ ကုသနည်းက လွယ်ပါတယ် မောင်ရာ။ မောင်ရင်တို့ဆီမှာလဲ ရှိမှာပါ။ အကြောတစ်ထောင်ရွက်နဲ့ ဂျင်း(ချင်း)

အနည်းငယ်ကို ထောင်း။ နောက်မီးတောက်အရက်ကို ပန်းကန်တစ်လုံးမှာထည့်ပြီး ရောစိမ်ရမယ်။ စိမ်ရာမှာလဲ အရည်ကျကျ စိမ်စရာမလိုဘူးကွာ။ အိပ်ရာဝင်ခါနီး စိမ်ထားတဲ့ အဖတ်တွေကို ဒူး ပတ်ပတ်လည်ကပ်ပြီး ပတ်တီးစည်း အိပ်ကွာ။

အစကတော့ ယားသလိုလို ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပတ်တီးကို မဖြေခွဲကွာ။ အဲဒီလို (၅)ရက်လောက်သာ ည အိပ်ရာဝင်တိုင်း စည်းအိပ်စမ်းပါမောင်ရာ မကြာခင် မောင်ရင် ခံစားနေရတဲ့ ဒူးနာရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... ကဲ... စကားကောင်းနေလိုက်တာ ဟိုမှာ ရွှေတိုမြို့ ထွက်မယ်ကား ထွက်တော့မယ်ထင်တယ်။ ကိုင်း... မောင်ရင်တို့ သွားမယ်ဟေ့'

ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်အား နှုတ်ဆက်ရင်း ခရီးသွား ဦးကြီးတစ်ယောက် ကားရှိရာသို့ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ဆေးမြီးတို ပြောပြသွားသော ခရီးသွား ဦးကြီးအား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...

ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ) ဝက်လက်မြို့

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှုတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ကိုပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပျော့နုနုနဲ့ မာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် သင်္ကေတ နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှို့ပျော့ရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊ သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊ လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါဟာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာတော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစီပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါကတက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ရောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစုသော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာမလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊ လာတယ်၊ ရောဂါတွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေတာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အနေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီမလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာ့ဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင်၊ ဆီးပါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း၊ စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၁၂၄၇၅၂၄။

ယခင်လမှ အဆက်

သိမ်နှင့်ခမ္ဘာရုံ

ထိုမှ အရှေ့ဘက်ကပ်လျက်ကား ဆက်ဝင်းဖြစ်သည်။ စေတီတော်အချို့ ဖယ်တော်မူ၍ သိမ်နှင့် ဓမ္မာရုံတို့ကို မြင်ရသည်။ ဓမ္မာရုံကြီးမှာ ဝေဘူဆရာ တော်ရှိစဉ်က ပရိသတ် ယောဂီတို့အား တရားစစ် တရားပြရာ နေရာဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက် ဆောက် လုပ်သော ၁၂၉၁ ခုနှစ် မတိုင်မီက ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ အတွင်း၌ တင်ပျဉ် ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ ပူဇော် ထားသည်။

ဓမ္မာရုံနိဘေးတွင် အလှူမှတ်တမ်း ကျောက်စာတစ်ချပ် တွေ့ရသည်။ အင် ကြင်းပင်ရွာနေ ဦးချစ်ညိမ်း၊ ဒေါ်မိလှ တင်တို့က နန်းဦးကျောင်းတိုက်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ဘိုးဘွားပိုင် လယ် တွက်များကို သာသနာ့မြေအဖြစ် လှူဒါန်းကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထား သည်။

၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ရေစက်ချ လှူဒါန်းကာ 'လယ်မြေ အကျယ်အဝန်းမှာ မျိုးစပါး(၁၂)တင်း ကြ လယ်မြေဖြစ်ကြောင်း ပါရှိ၏။ ဆေးပြည်ကြ (၂)ကွက်၊ ဆယ်ပြည်ကြ (၁)ကွက် စသည်ဖြင့် လယ်ကွက် တစ်ခုချင်း အကျယ်အဝန်းများ အသေး စိတ် ဖော်ပြပြီးနောက် စုစုပေါင်း အကျယ်အဝန်း (၁၂)တင်းကြဖြစ် ကြောင်း မှတ်သားထား၏။

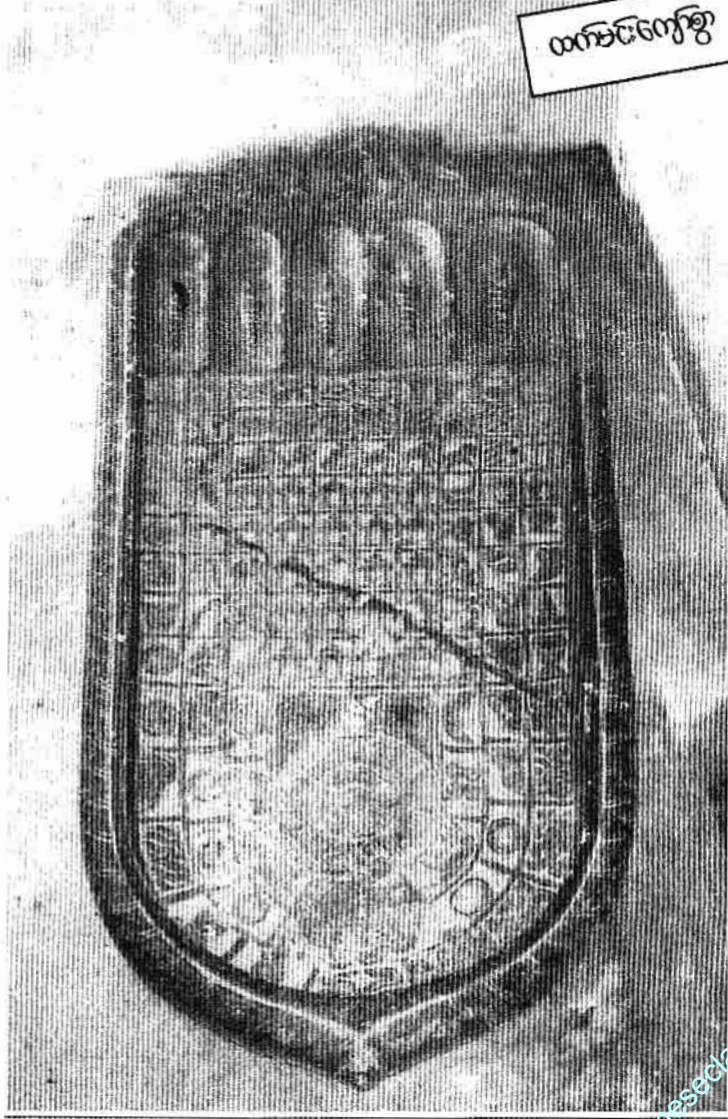
ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ထင်ရှားရှိစဉ် လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မာရုံ၏ မြောက်ဘက်ကပ်လျက် သိမ်အဆောက်အအုံမှာ ပြန်လည်မွမ်းမံ

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ

အင်ကြင်းပင် သာသနာ့မြေမျိုး (၃)

ထက်မြက်စွာ

• ထက်မြက်စွာ သီတင်းသုံးရာ

www.burmeseclassic.com

သောသိမ်ဖြစ်သည်။ ဝေဘူဆရာတော် ရဟန်းဘောင် ဝင်ရောက်ခဲ့သော သိမ်တော်ဖြစ်၍ မူလအဆောက်အအုံ မှာ ကာလကြာရှည်သဖြင့် ပြိုပျက်သွားကြောင်း သိရသည်။

သိမ်အနီးရှိ စေတီလိုဏ်အတွင်း၌ ခြေတော်ရာပါဒဇေတီတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ပါဒဇေတီပလ္လင်စွန်းတွင် '၁၂၅၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ ဦးကလျာဏ' ဟူသော ကမ္ပည်းပါရှိသည်။

ထိုစေတီ၏ တောင်ဘက်မှစဉ်းတွင် ညီတော်မင်းနန် ခေါ်ဆောင်ခန်း အင်္ဂတေရှင်လုံးရှိသည်။ အတန်ပင်ပျက်ယွင်းနေပါပြီ။ ဝေဘူဆရာတော် စာသင်သားဘဝ ၁၂၅၈ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် ဆရာတော် ဦးသူမန၏ စေခိုင်းချက်အရ စေတီတည်ရာတွင် ပါဝင်ကူညီရလေရာ ဦးကုမာရ(ဝေဘူဆရာတော်)၏ ပန်းတော့လက်ရာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဦးကုမာရသည် ဗိသုကာပညာကို ကောင်းစွာ နားလည်တတ်ကျွမ်း၍ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဘုရားများကို ကိုယ်တိုင် ပုံစံထုတ် တည်ဆောက်နိုင်သည်ဆို၏။

မြောက်ဘက်အစွန်တွင်မူ စပါးကျီတစ်လုံး တွေ့ရသည်။ ဝတ္တကလယ်မြေများပေါ်၌ စိုက်ပျိုးကြသူများက သီးစားခအဖြစ် ကျောင်းသို့ လှူဒါန်းသော စပါးများ သိုလှောင်ရန် ဖြစ်သည်ဆို၏။

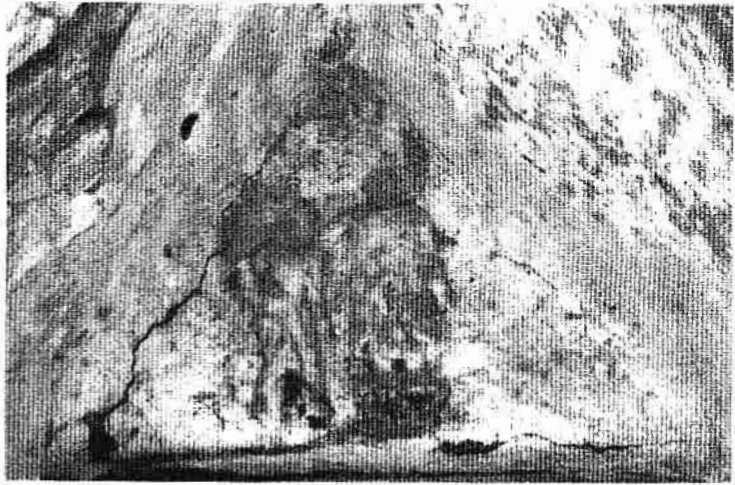
သိမ်နှင့် စေတီများ၏ အရှေ့ဘက် မြေကွက်တွင် ဇောမိညောင်ပင်ကြီးရှိသည်။ ဝေဘူဆရာတော်ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးပူဇော်ခဲ့သော ပရိဘောဂစေတီ ဖြစ်သည်။

ဒီဇောမိညောင်ပင်ကို ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ရေထပ်ပြီး ကဆုန်လပြည့်ညောင်ရေ သွန်းပူဇော်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ကိုရင်

ထေတီကျီ

ဝေဘူဆရာတော် စာသင်သားဘဝ ဖြစ်တော့လက်ရာ

ဝေဘူသီဟာဠိကျွန်းကျောင်း

www.burmeseclassic.com

• ကန်ဦးထော်

ကြီးဘဝဖြင့် သိမိဖူးတွေ့ရသူဖြစ်သည်။
'ဆရာတော်က အကိုက်ခံရတာ
ဘာဖြစ်လို့ ခွေးကို သနားရတာလဲ'
'ပဲကြာခပ်မှာ အဲဒီခွေးပဲ သွေးအန်ပြီး
သေရှာတယ်။ ရဟန္တာကို သွေးစိမ်းတည်
အောင် ပြုလုကာ ချက်ချင်း ဝင့်ခံရတယ်
လေ။ ဒါကို ရည်ရွယ်ပြီး စုတ်သပ်တယ်
ထင်မိတာပဲ'

မေတ္တာဝိဟာရီနှင့် ကန်ဦးစေတီ

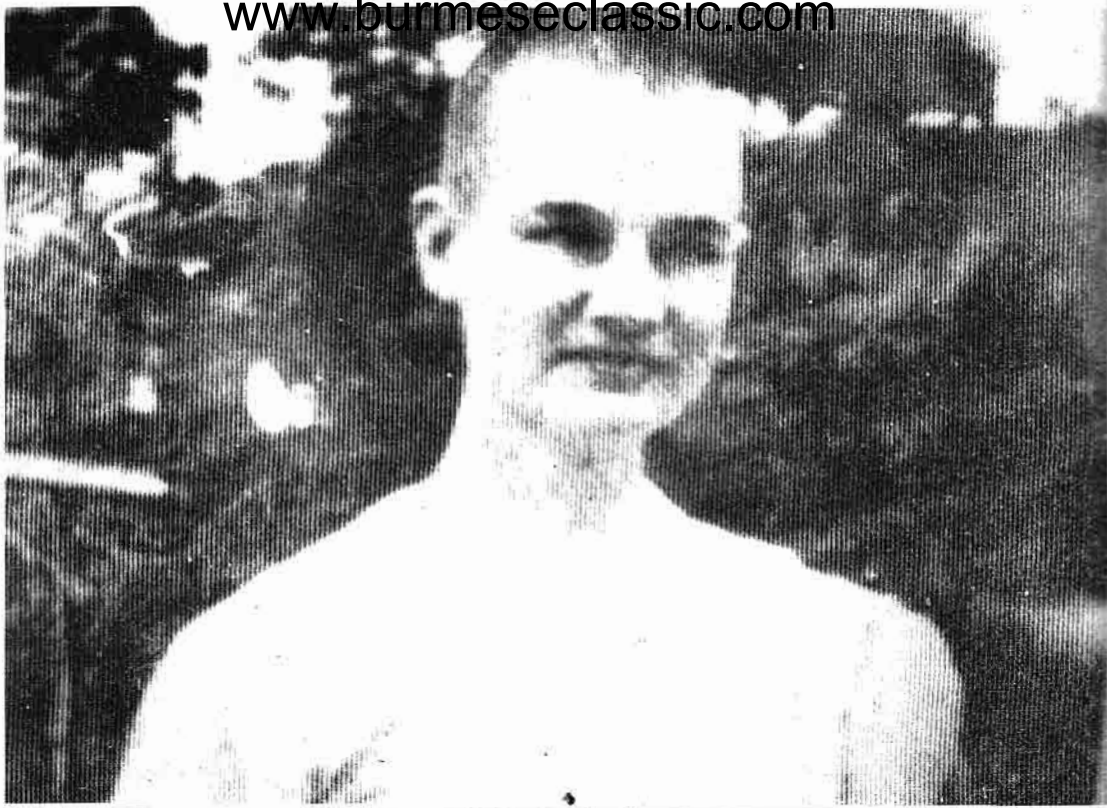
ဗောဓိညောင်ပင်မှ တောင်ဘက်
လွင်ပြင်တွင် အုတ်တိုက်ဆောင်
တစ်ဆောင်ရှိကာ 'မေတ္တာဝိဟာရီ
ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောင်' ဟု ကမ္မည်းထိုးထား
သည်။ လက်ရှိဆရာတော် ဦးပညာဝံသ
သီတင်းသုံးရန် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း
ထားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော်
က မူလ နန်းဦးကျောင်း၌ သီတင်းသုံး
သဖြင့် နိုင်ငံခြားသား လေ့လာသူများ

တဝပေါ့၊
တစ်နှစ်မှာ ဆရာတော်ကြီးက ကန်ရေ
ထမ်းပြီးအလာ နွေးမတစ်ကောင် လှမ်းကိုက်
လိုက်တာ ခြေသလုံးမှာ သွေးဝေါက်တောက်
ယိုကျလာတယ်။ ဆရာတော်က "ဟယ်
ဒီခွေးမေပျာ" လို့သာ စုတ်တသပ်သပ်နဲ့

ညည်းတွားပါတယ်'
လိုက်ပါညွှန်ပြပေးသော အင်ကြင်း
ရွာသား ကိုမင်းလွင်က ပြောပြခြင်း
ဖြစ်သည်။ တိုက်ကြပ်ဆရာတော်
ဦးမဏ္ဍလနှင့် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်ရာ
ဝေဘူဆရာတော်ကြီးအား သာမဏေ

• ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုး ထည့်နှံရာ ထာဝရညောင်

◆ အသိုက်ကန် သီလရှင် ဖေါ်ဖေဇာဝီ

◆ ဖေါ်ဖေဇာဝီ အင်ကြင်ယင် ကမ္ဘာ့နန်းကျောင်းဝင်၍ တရားစာအလှူပေးစဉ်

၅၂ နာဂုဏ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆမေရိယာနိ သီလရှင် ခေဒဝီ

အဘယျာဓိပတိ ဦးလောကနာထ

ထော့ဆရာတော် အိမ်ထောင်

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့
ဦးလောကနာထ

လာရောက်သည့်အခါ တသီးတခြား အေးချမ်းစွာ နေထိုင်တည်းခိုရန် ထားလှေ့နို့ကြောင်း သိရသည်။

ထိုလွင်ပြင်၏ အနောက်ဘက်တွင် ရေကန်ကြီးတစ်ကန်နှင့် ကန်ဦးစေတီတို့ ကြည်နူးဖွယ် ပူးတွေရသည်။ ကျောင်းတွင်းရှိ သာသနိကအဆောက်အအုံအချို့မှာ အင်ကြင်းပင်ရွာသားများ၏ တစ်ဖွန်းဆန်ကောင်းမှုဖြစ်သည်။ ထမင်းချက်တိုင်း ဆန်တစ်ဖွန်းမျှ ဖယ်ထားကာ တစ်နှစ်ကြာသော် တစ်အိမ်လျှင် လေးပြည်ခန့် ရသည်ဆို၏။ ထိုဆန်များကို စုပေါင်းကာ ကုသိုလ်ဖြူကြခြင်းဖြစ်သည်။

နိုင်ငံခြားသားပရိသတ်များ

ထော့ဆရာတော် သက်တော်

ထင်ရှား ရှိစဉ်ကပင်လျှင် နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ယောဂီပရိသတ်များ လာရောက်ပူးပေါင်းကာ ကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းနာခံယူကျင့်ကြံခဲ့ကြသည်။ အရှင်မဏ္ဍလ၏ စာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါမည်။

ဦးလောကနာထ

အိတလီနိုင်ငံ ပီလန်မြို့တွင် ၁၈၉၇ ခုနှစ်၌ မွေးဖွားသူဖြစ်၏။ အမည်ရင်းမှာ ဆာဗာတိုရေဖြစ်သည်။ မိဘများနှင့်အတူ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ပြောင်း

ရွှေ့ကာ ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်မှ ဘီအက်စီဘွဲ့ ရခဲ့သည်။

စက်ရုံတစ်ရုံတွင် ဓာတ်ခွဲခန်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် ဓမ္မပဒစာအုပ်ကို ဖတ်မိရာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုဝင်းဖေ လာခေါ်၍ နှင်းဆီပန်းမျိုးများယူရန် ကွက်သစ်ဘက်သို့ လာခဲ့ကြသည်။ စီးလာသည့် စက်ဘီးများကို ရပ်ပြီး နှင်းဆီပန်းခြံအတွင်း ဝင်မိသည်နှင့် ပေါင်းသင်၊ မြေဩဇာကျွေး၊ ရေလောင်း ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေသော ဦးလေးဦးနန္ဒ ကို တွေ့ရသည်။

‘ဦးလေး လောဘဖောတွေ တိုက် ပြီး အလုပ်ရှုပ်နေသလား။ အသက်ကြီး ပြီလေ ငြိမ်ငြိမ်လေး ဇိမ်နဲ့နေရောပေါ့ ဗျာ’

ဟု ကိုဝင်းဖေက လှမ်းနောက်လိုက် သည်။

‘အေး၊ ဒီဒီ ဖင်းဆို အယူအဆက မှားတယ် ကွ။ အသက်ကြီးလာရင် ကိုယ့်အားနည်း လာပြီ ရောဂါနဲ့ ဝင်လာတာလို လှုပ်လှုပ် ရှားရှား နေရတယ်ကွ။ စာဆိုတောင် ရှိသေး တယ်လေ။’

အသက်(၅၀)ကျော်လာရင် “ပျောက်လို လှုပ်ရှား၊ ကြောင်လိုစား၊ ခွားလိုရေသောက်၊ လိပ်လိုလျှောက်၊ တုတ်ထောက် မပျင်းနဲ့” တဲ့ကွ’

ကိုဝင်းဖေက...

‘တယ်ဆိုတဲ့စာပါလား အကျယ် လင်းစမ်းပါဦးဗျာ’

ဆိုတော့...

‘အသက်လေးရလာရင် ပျောက်လို အငြိမ်မနေဘဲ လှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်နေ တော့ သွေးလေညီညွတ်ပြီး ကျန်းမာ ရေးကောင်းမယ်။ ခွဲကြောင်လိုစား ဆို တာက ကြောင်များဟာ ဘယ်တော့မှ တစ်ခါတည်း အဝမစားဘူး။ နည်းနည်း နဲ့ ခဏခဏ စားတယ်။’

အေး...တို့လို လူကြီးတွေကလဲ အစားအသောက်ကို အဝ မစားဘဲ နည်းနည်းချင်း ခဏခဏ စားရတယ်။

၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အံ့ကြယ်

ဆုံးပစ်ကား

ပုတ်သားဟပ်မြွေကွဲပေမို့

အစီအစဉ်

များများမစားတော့ အစာကြေတာပေါ့ ကွာ။’

ခွားတွေဆိုရင်လဲ လုပ်ငန်းခွင် မဝင် ခင် မနက်ကတည်းက ရေကို အဝ သောက်ကြတယ်။ တို့လဲ ရေကို အိပ်ရာ ထတာနဲ့ အဝသောက်၊ မကြာမကြာ သောက်တော့ ရေဓာတ် မခန်းတော့ ဘူးပေါ့။

အသက်ကြီးလာပြီဆိုရင် ခြေတွေ လက်တွေကလဲ မမြဲချင်တော့ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် လိပ်တွေလိုပဲ ရှေ့ခြေ မြဲကာ မှ နောက်ခြေလှမ်းသလို တို့လဲ ညာခြေ မြဲမှ ဘယ်ခြေ လှမ်းရတယ်။

အဲဒီလိုပဲ တချို့လူကြီးတွေက တုတ် ကောက်ကိုင်ရင် ရှိုးပဲ့တယ်ထင်ပြီး မကိုင်ချင်ကြဘူး။ အဲဒါ အမှားတစ်ခုပဲ။ တုတ်ကောက်လေး ကိုင်ထား အားပြု နိုင်တော့ ရုတ်တရက် ယိုင်တာ၊ လဲတာ မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့’

ဟု ဦးလေးက ရှင်းပြပါသည်။

ဦးနန္ဒမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားဖြစ်ပြီး တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယ ပန်းခြံစိုက်၊ တောင်ယာလုပ်ဖြင့် အသက်(၇၀) ကျော်သည့်တိုင် ကျန်းမာသန်စွမ်းသူ ဖြစ်သည်။

အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ စုံသဖြင့် ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်များ ကြားသိရ သလို ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန် လောကီ သိပ္ပံ လူ့ကိစ္စများကိုလည်း မှတ်သား ရပါသည်။

ယခုလည်း ဆုံးမ၊မနိုင် ဆိုရန် ခက်ခဲနေသည့် တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သူနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုဝင်းဖေ မှာ စိတ်ဆင်းရဲနေရသူဖြစ်ရာ ဦးလေး နန္ဒအား ...

‘ဦးလေး ကြုံတုန်းမေးပါရအောင် ကျွန်တော့်သား ငပေငပေတောင်က ပြောမရဆိုမရနဲ့မို့ ကျွန်တော်မခိုင်တော့

ဘူး၊ နည်းကောင်းလေးများရှိရင်
ထမ်းညွှန်ပါဦး'

ဟု ညည်းညူရင်း အကြံတောင်းခံမှု
အပေါ် ဦးလေးက...

'ဒါများ ဘာခက်လို့လဲကွာ နည်း
တွေကတော့ အများကြီးပဲ။ အေး...
အဲဒီနည်းတွေထဲမှာ ငါ မကြိုက်တဲ့
နည်းကတော့ ကလေးရဲ့ ဓာတ်ပုံကို
ဓာတ်ဘူးထဲ၊ ပုလင်းထဲ ထည့်ပြီး၊
ဘုရားစင်ပေါ်တင်ထားတဲ့ နည်းပဲကွ။
မလုပ်သင့် မလုပ်အပ်တဲ့ နည်းပဲလေ။

ဘုရားစင်ပေါ်မှာထားတော့ မိဘ
ဘိုးဘွား သက်ကြီးဝါကြီးတွေက
ဘုရားရှိခိုးတိုင်း ဒီကလေးကို ကန်တော့
နေသလို ဖြစ်မနေဘူးလား။ ကလေး
အတွက် အလိုလိုနေရင်း ငရဲပေးတဲ့
နည်းမို့ ငါတော့ မကြိုက်ဘူးကွ'
ဟု ပြောပြပါသည်။

'ဟုတ်တယ် ဦးလေး၊ ဒီနည်းက
ဓာတ်ပုံရှင်ကလေးကို နာမ်နိမိတ်ထား
သလို ငရဲကျစေမယ့် အပြစ်ပေးနည်းမို့
ကျွန်တော်လဲ မကြိုက်ဘူး'

ဟု စာရေးသူမှ ထောက်ခံလိုက်ပါ
သည်။

'ငါတို့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတွေ မျိုးရိုး
စဉ်ဆက် သုံးစွဲလာတဲ့နည်းကို ပြောပြ
မယ်။ ဆောင်ပုဒ်လေးကတော့ "ပဉ္စ
ဇနီဆောင်၊ ဆက်စား၊ ပြောလေ
ဆုံးမစကား" တဲ့ကွ။

အဓိပ္ပာယ်က ဆိုဆုံးမစကားကို
အာယုဘုံရှိတဲ့ ကလေးကို လိမ္မာရေး
ကြောင့် လိုအောင် ဆုံးမစကား ပြောတဲ့
အခါမှာ ကလေးရဲ့ မွေးနေ့ကနေ
အသက်(ပဉ္စပွတ်)ကျတဲ့နေ့ နံသင့်
အပွင့်၊ အညွန့်၊ အခက်တစ်မျိုးမျိုး
ကို ဆောင်ရင်ဆောင်၊ ပန်ရင် ပန်၊
အိုင်ရင်ကိုင်ပြီး ဆဋ္ဌမနေ့ (ဆပွတ်)
ကျတဲ့နေ့ နံသင့် အစားအစာတစ်မျိုး

မျိုးကို စားရင်း ပြောဆို ဆုံးမရင်
အောင်မြင်မယ်လို့ ဆိုထားတာပဲ။

ဥပမာကွာ... မင်းရဲ့သားက
တနင်္ဂနွေနေ့ဖွားဆိုရင် တနင်္ဂနွေကနေ
ပဉ္စမဖြစ်တဲ့ ကြာသပတေးနေ့နံသင့်
ပိတောက်ပန်း ဒါမှမဟုတ် ပိတောက်
ခက်ကိုဆောင် ဆဋ္ဌမနေ့နံဖြစ်တဲ့
သရက်သီးကို စားရင်း ဆုံးမစကား
ပြောရမယ်လို့ ဆိုတာကွ။

ဒီနေရာမှာ ကပ်ပြီး ပြောစရာရှိ
တယ်။ ပိတောက်ပင်လဲ မရှိဘူး။
သူ့အခါ လရာသီမဟုတ်လို့ သရက်သီး
လဲ မရှိဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲလို့
မေးနိုင်တယ်။

ဒါတွေမရှိလဲ နေ့နံသင့်တဲ့ မြတ်

ချက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြရင် (၇)
ရက်သားသမီးတွေအတွက် အဆင်ပြေ
သွားမှာပါ'

ဟု ဦးလေးနန္ဒက ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။
'ဦးလေးရာ မထူးပါဘူး။ ပိုမယ့်ပို
ကူးတို့ရောက်အောင်ပို့ပါ။ နေ့သား
အလိုက် လုပ်ဆောင်ရမယ့်၊ စားရမယ့်
အပင်တွေ အသီးတွေကို တစ်ခါတည်း
ရှင်းပြလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့လဲ
နားလည်နိုင်ပြီး မှတ်သားလို့ ရတာ
ပေါ့'

ဟု စာရေးသူက အတွန့်တက်လိုက်
ရာ...

'အေးပေါ့ကွာ မင်းတို့က ငပျင်းတွေ
ဆိုတော့ ကူးတို့ရောက်အောင် ပိုမယ့်
အပြင် ကူးတို့ခ တစ်မတ်ပါ ထည့်ပေး
လိုက်ရမှာပေါ့'

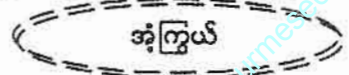
ဟု ဦးလေးက နောက်ရင်း အောက်
ပါ နေ့သားအလိုက် ဆောင်ရန် စားရန်
ဖယားလေးကို ပြုစုပေးလိုက်ပါတော့
သည်။

* * *

စဉ်	ကလေးမွေးနေ့	ဆောင်/ပန်း/ကိုင်ရန် အပွင့်/အညွန့်/အခက်	စားရန် နံသင့် အစားအစာ
၁	တနင်္ဂနွေ	ပိတောက်၊ မြတ်လေး၊ မေမြို့	သရက်၊ သကြား၊ သီးသီး
၂	တနင်္လာ	သစ်ခွ၊ သစ္စာ၊ သပြေ သလင်	ထပ်တစ်ရာ၊ နွားနို့
၃	အင်္ဂါ	ဒေါန၊ နေကြာ၊ နင်းဆီ၊ ဒေစီ	ဩဇာ၊ အိကြာကျော့၊ အာလူး
၄	ဗုဒ္ဓဟူး	အုန်းပန်း၊ ဩဇာ	ကြံ၊ ကြံသကာ၊ ကိုကိုး
၅	ကြာသပတေး	ခတ္တာ၊ ငှ၊ ချယ်နီ၊ ကုံကော်	သီးသီး၊ သီးပျို၊ စားခတ်ပဲ
၆	သောကြာ	ဝွန်း၊ စံပယ်၊ စိန်ပန်း၊ ဇီဝါ	လိမ္မော်၊ လက်ဖက်၊ လပုန့်
၇	စနေ	ရွက်လှ၊ ရဲပျို၊ ဝါးညွန့်	ဖရဲသီး၊ ပေါင်ပုန့်၊ ဘိန်းပုန့်

လေးပန်း၊ မေမြို့ပန်း ကိုင်ဆောင်ပြီး
သီးသီး ဒါမှမဟုတ် သကြားစားလဲ
ရတာပဲလေကွာ။
အဲဒီလိုပဲ နေ့သားအလိုက် တွက်

ကယားပြည်နယ်၊ ဖားဆောင်းမြို့မှ
ဦးလေးဦးနန္ဒအား ဂါရဝထားလျက်...

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဓာတ်ကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများပြေစေဖို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊ အပြင်တိမ်၊ စအိုနာ၊ ဆီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိအပူအပုပ် အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလိုကင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကအပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နှလုံးတုန်၊ ရင်ခွန်မောဝန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မေ့ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊ သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လှောင်နေသည့် အခိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်၊ ခြေတိုက်ခဲခြင်း၊ ချွေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အဖျားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးဖက်နာ နှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတို

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

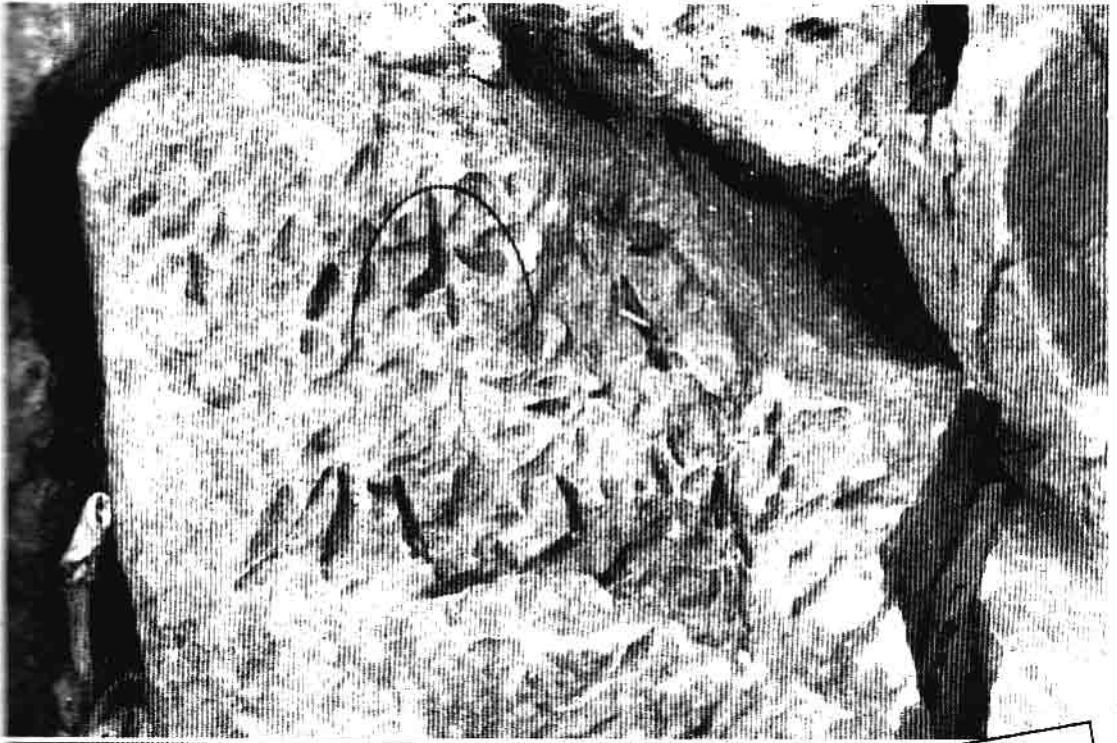
အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောကပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အဖျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးခွံပါးခွံ ခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ခြင်းနှင့် ဝေလငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန

အမှတ်(၁၂) ဝေယျလမ်း၊ (၁၀) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာဝမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၀၉-၇၃၀၈၅၄၄၀၊ ၀၉-၇၃၀၂၉၉၃၀၊ ၀၉-၄၂၀၀၆၆၃၉၀

တောင်ထိပ်ကျောက်သုံးဆူ (木)မှ တရုတ်စာလုံး

ဝေဠိယ

ခွေးဂူပိဏ္ဍ ဝေဟင်အနောက်ဖျားမှ

ကျောက်ပန်းအိုးပေါင်

မြတ်စီရွှေထံတော်ပါးသို့ (၅)

ယခင်လမှ အဆက်

အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားတောင်ပေါ်က ဆူလှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေတာ သတိပြုမိ ညီသေသေချာချာ စိုက်ကြည့်တဲ့အခါ ဆောက်ပေါသိုင်းထားတဲ့ လူကြီးတစ် ယောက် ပစ္စည်းတွေ သယ်နေတာ တွေ့ရတယ်။

အစ်ယောက်က ကမ်းပေးတာကို သူက လက်နှစ်ဖက်နဲ့ လှမ်းယူပြီး အစ်နေရာမှာ သွားချတယ်။ (၈) ဆီတံ (၉)ခေါက်လောက် သယ်ပြီး ဆီအိမ် နှစ်ယောက်စလုံး ပစ္စည်းထုပ် ခြွေ တစ်ထုပ်ကို ပြိုင်တူ မ၊သွားကြ

တယ်။ မလှမ်းမကမ်းက တောင်စောင်း မှာတော့ သူတို့အရင် သွားနှင့်ကြသူ တွေ အထုပ်ကိုယ်စီနဲ့

'အဘက ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်ရ တာလား'

'နည်းနည်းဝေးပေမယ့် ယောက်ျား၊ မိန်းမ လူလုံးကွဲပါတယ်။ ဖောင်းပင်တွေ ကြား လူးလာခေါက်တို့ သယ်နေတာ အထုပ်ထဲမှာတော့ ဘာတွေရှိမှန်း မသိ ရပါဘူး။

(ဖောင်းပင်မှာ မီးခိုးရောင်သန်း သော အဖြူရောင်အပွင့် ပွင့်သည့် ကိုင်းပင်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။)

ဆရာတော်ဦးသုမနကို မေးလျှောက် ကြည့်တော့ စေတီတော် ပွင့်ထွန်းလာ တော့ မနေအပ်၊ မနေဝံ့တဲ့ နာနာဘာဝ တွေ ရွှေ့ပြောင်းတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မိန့်ပါတယ်။

'နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ ဘုရား တောင်ခြေလျှိုထဲမှာ ဟိုအရင်က သပြေပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိတယ်။ အစောင့် နတ်ကြီးတယ်။ အပင်ရင်းအောက်ဖြတ် သွားရင် လူယောင်ပြုပြီး ဆေးလိပ်မီး တောင်း၊ ကွမ်းယာတောင်းနဲ့ ခြောက် လှန့်လေ့ ရှိတယ်။ ဆင်တောင်စွားက ဂေါ်ရခါးလေးဆိုတဲ့ လူက ဈေးကြို

ပစ္စည်းမှာတာ ကြုံရဖူးတယ်’
‘သူက ကြောက်စရာရုပ်တွေ ပြတာ
လား’

‘ဟုတ်တုန်း နန်းလုံးခိုင်းတာ သူ့ခိုင်ရင်
လိုချင်တာ ပေးရတယ်။ စေတီတည်ပြီးလို့
မကြာမီတင်မှာပဲ ဆောင်ပြုရာက အိမ်နဲ့
ဘုရားလာဖူးတော့ ကွမ်းယာတောင်တယ်။
ကြားဖူးနားဝရှိထားတဲ့ အိမ်နဲ့က သတ္တိလဲ
ကောင်းတော့ ကွမ်းယာမပေးဘဲ နန်းပြိုင်
လုံးတယ်။ အိမ်နဲ့က နိုင်သွားသတဲ့ အဲဒီ
နောက်ပိုင်း သပြေပင်ကြီးလဲ အကိုင်တွေ
တစ်ကိုင်ပြီး တစ်ကိုင် ညှိုးခြောက်ပြီး အပင်
ပါ လဲကျသွားတော့တယ်’

ဦးမင်းသိမ်းနှင့် ဦးမောင်လေးတို့က
လည်း ထောက်ခံပြောဆိုသည်။

‘ဟုတ်တယ် ဘုရားတောင်ခြေလျှို
နဲ့ သပြေပင်ဝန်းကျင်က အခြောက်
အလှန့် ထူပြောလို့ အနီးအနားက
ရွာသားတွေ မကြာခဏ လန့်ပြေးရ
တယ်။ စေတီတည်ပြီးနောက်ပိုင်း
သပြေပင်လဲသေ၊ အခြောက်အလှန့်
တွေလဲကင်းပြီး အေးချမ်းလာတယ်။

ခွေးရုပ်အထက်ရွာကနေ လှမ်းမြင်
နေရတဲ့ ဘုရားတောင်ခါးပန်းက
ကျောက်ဆောင်ကြီး သဘာဝ
အလျောက် ပဲ့ကျလာတာ သစ်ပင်
တချို့တော့ ပြိုလဲသွားပေမယ့် လူတွေ
အိမ်တွေ တစ်ခုမှ အထိအခိုက်မရှိဘူး။
ကိုလှမင်းရဲ့အိမ်နဲ့ လှမ်းလှမ်း ကုန်း
စောင်းမှာ ရပ်သွားတာ အခုထိ ရှိပါ
သေးတယ်’

ထိုကျောက်ဆောင်ကို သွားရောက်
ကြည့်ရှုရာ အမြင့် လူတစ်ရပ်ခန့်
အလျား(၁၀)တောင်ခန့် ရှိသည်ကို
တွေ့ရသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤ
ကျောက်တုံးကြီး တောင်ထိပ်မှ လိမ့်ကျ
လာစဉ် နေအိမ်နှင့် သက်ရှိများ ထိခိုက်
ပျက်စီးမှု မရှိသည်မှာ စေတီတော်နှင့်

◆ တောင်ထိပ်မှ ကျားခြောက်
◆ ရက်ခြောက်

သမ္မာဒေဝနတ်မြတ်များ စောင့်ရှောက်မှု
ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြလေ
သည်။

**လွန်းထိုးတောင်မှ
ထူးဆန်းသော တံခါး**

ကျောက်ပန်းအိုးတောင်ရှိ အဆင့်
နိမ့်သော ပရလောကသားအချို့သည်
ဘုရားရှင်ကိုယ်စား စေတီတော် ပွင့်
ထွန်းလာသဖြင့် အနောက်မြောက်
ထောင့်ယွန်းယွန်း လွန်းထိုးတောင်
ဘက်ဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်ကို
ဦးချစ်ခင်တို့ မြင်တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ပြော

ပြခဲ့၏။
ယင်းအဖြစ်နှင့် မရှေးမနှောင်း
ကာလတွင်ပင် လွန်းထိုးတောင်မှ
ထူးဆန်းသော လိုဏ်ဂူတံခါးတစ်ခုနှင့်
ပတ်သက်၍ လူများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ လွန်းထိုးတောင်သို့
ရောက်ရှိ အခြေစိုက်ကာ “ဟံစား”မြို့မှ
လမ်းပြနှစ်ဦးဖြင့် လိုဏ်ဂူတံခါးတစ်ခုကို
တောနင်း ရှာဖွေကြသည်။ ထိုသူနှစ်ဦး
သည် လွန်းထိုးတောင်တွင် မျက်စိ
လည်လမ်းမှားကာ သော့ခတ်ထား
သည့် ကြီးမားသော တံခါးတစ်ခုကို

◆ မိန်းမချို (ကိုယ်အထက်ပိုင်းပုံ)

◆ သင်တန်းပုံ

တွေ့ခဲ့ရသည်ဆို၏။
 ဂျပန် စစ်ပြေးစဉ် ထားရစ်ခဲ့သော အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ရှိနိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ထို့ကြောင့် စားရေ နိက္ကာ ပစ္စည်းကိရိယာ စုံလင်စွာဖြင့် ဤသို့ ရှာဖွေကြခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။
 တစ်လနီးပါးမျှ ရှာဖွေသော်လည်း အရိပ်အယောင်မျှ မမြင်ကြရပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့နှစ်ဦးကို လိမ်လည်မှု ဖြင့် တရားခွဲရန် ပြင်ဆင်ကြလေသည်။ ဤတွင် သာစည်မြို့နေ အငြိမ်းစား စက်ခေါင်းဗိုလ် (ရထားစက်ခေါင်း မောင်းနှင်သူ) ဦးတင်ဖေက လာရောက်

ရှင်းပြသည်။
 သူ၏ စက်ခေါင်းမောင်း သက်တမ်း နှစ်(၃၀)အတွင်း လွန်းထိုးတောင်တစ် ဝိုက် အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ခဲ့ရာ ထိုသော့ ခတ်ထားသည့် တံခါးကြီးကို တစ်ကြိမ် မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ လမ်းပြ အမှတ် အသားထားရစ်ကာ တစ်ဖန်ပြန်ရှာ သောအခါ မတွေ့ရပေ။
 အခြား လူအချို့လည်း ဤသို့ပင် တွေ့ကြုံကြောင်း ထူးဆန်းသော ဤ တံခါးသည် လွန်းထိုးတောင်၌ အမှန်ပင် ရှိခဲ့ကြောင်းဟု ပြောပြခဲ့သည်။ ထိုအခါ မှသာ ထိုသူတို့လည်း လက်လျှော့၍

ပြန်သွားကြသည် ဆို၏။
 'ဒီအဖြစ်အပျက်က ဒဏ္ဍာရီဆန်ပေ မယ် ဒီဒေသမှာ လူတိုင်း ကြားသိကြ တယ်။ အခုအချိန်အထိလဲ ရှာလို့ မတွေ့ကြသေးပါဘူး။

ကျောက်ပန်းအိုးတောင်ကနေ ပြောင်း ရွှေသွားတဲ့ ပရလောကသားတွေနဲ့ ပတ်သက်မှုရှိ မရှိ မသိရပေမယ့် ပန်ဖွန်၊ ခွေးရုပ်၊ ဆင်တောင်နယ် ဝန်းကျင်မှာ ဒီတံခါးဝ တွေ့ခဲ့သူ အတော်များများ ရှိပါတယ်။ အခွင့်ကြုံရင် သူတို့နဲ့ တွေ့ ပေးပါမယ်'

ဦးမောင်လေး၊ ဦးမင်းသိမ်၊ ဦးလှ မောင် စသည့် ခွေးရုပ်ရွာသားများက ပြောပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

[လွန်းထိုးတောင်သည် ခွေးရုပ် ရွာတည်ထားသော ညောင်ကုန်း တောင်၏ အနောက်မြောက်ထောင့် ကပ်လျက်ရှိ တောင်ဖြစ်သည်။ သာစည်-ရွှေညောင် ရထားသည် အနည်းငယ်ပြေသည့် တောင်တက် လမ်းအတိုင်း ခုတ်မောင်းလာရာမှ ဤတောင်သို့ အရောက်တွင် မတ် စောက်လာသဖြင့် အင်္ဂလိပ်စာလုံး Z ပုံသဏ္ဍာန်၊ ရှေ့ထိုးနောက်ငင်ဖြင့် လွန်းထိုးတက်ရသည်။

ဤတောင်တွင် လွန်းထိုးနှစ်ဆင့်၊ ခွေးရုပ်ရွာ ညောင်ကုန်းတောင်တွင် လွန်းထိုးနှစ်ဆင့် တက်ရောက်ပြီး နောက် တောင်ခါးပန်းတွင် ကွေ့ ပိုက်၍ လည်းကောင်း၊ ဥပင်လိုက် ခေါင်းများမှ ဖြတ်သန်း၍ လည်း ကောင်း ခုတ်မောင်းကာ ရွှေညောင် သို့ ရောက်ပါသည်။]

အဓိဋ္ဌာန်အောင်စေတီ

ကျောက်ပန်းအိုး တောင်ကလပ်တွင် ကံန်းဝပ်တော်မူသည့် ပါမုတောမော

စေတီတော်ထံမှောက်တွင် ဒါန၊ သီလ
ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုကာ အဓိဋ္ဌာန်ဆုပန်
မှုများ အောင်မြင်ပြည့်ဝလေ့ရှိကြောင်း
ရွာခံများက ပြောပြကြသည်။

ထိုသို့ အောင်မြင် ဆန္ဒပြည့်ဝကြ
သည်များအနက်မှ ဦးမောင်လေးက
ဆက်၍ ဤသို့ ဆို၏။

'အရင်အစိုးရလက်ထက်က ဌာန
ဆိုင်ရာ အရာရှိတစ်ယောက် တာဝန်နဲ့
ရောက်လာရင်း စေတီကိန်းဝပ်တော်မူပုံ
ထူးခြားလို့ ရက်တိုအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး
တရားအားထုတ်တယ်။

အင်မတန် ထူးခြားပြီး ငြိမ်းအေးမှု
ခံစားရပါသတဲ့။ စေတီတော်မှာ သူ
ဆုပန်အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့တာ အောင်မြင်ရင်
ပူဇော်ယဉ်တော်ကာလမှာ ပွဲလမ်း
သဘင်နဲ့ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ လှူဒါန်းပါမယ်
လို့ ပြောသွားတယ်။

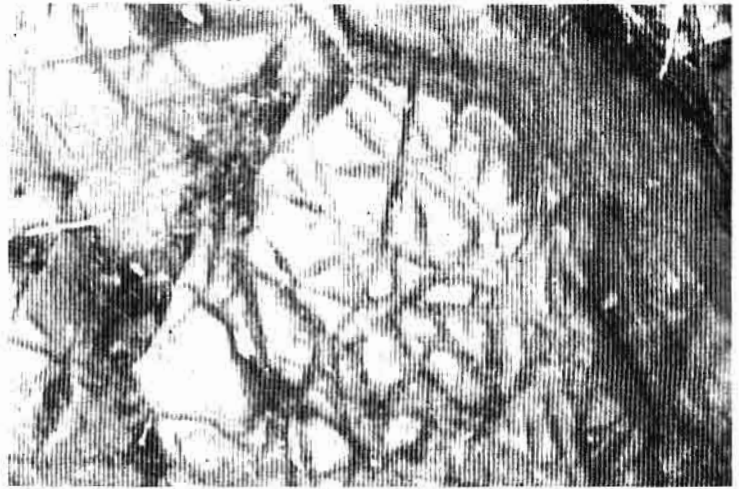
နောက်တစ်နှစ်မှာ သူပြန်လာတယ်။
ရာထူးတိုးသွားပြီတဲ့။ အဓိဋ္ဌာန်
အောင်မြင်တာမို့ နာမည်ကျော် ဇာတ်
အဖွဲ့ကို စရန်ပေးငှားခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်း
က အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ယူရသူက ခွင့်
မပြုဘူး။ အခုခေတ်လို ပွင့်လင်း
မြင်သာမှု မရှိသေးတော့ ပြဿနာဖြစ်
မှာ ကြောက်ပြီး ပွဲသွင်းခွင့်မပေးဘူး။
စရန်အရှုံးခံပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့
ပြန်သွားရတယ်။

ဒီစေတီတော်က ကုသိုလ်မြဲရင်
အကျိုးပေးသန်တယ်။ အကုသိုလ်စွမ်း
ရင်လဲ မကောင်းစရာဒဏ် ဆက်ဆက်ခံ
ရတတ်ပါတယ်။'

ထိန်းသိမ်းကြသူများ

စေတီတော်ကို မူလ ဦးဆောင်တည်
ဆောက်ခဲ့သော ဆရာတော်ဦးသုမန
သည် ၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း
(၁၀)ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်ခဲ့

၆၀ နာဂတ္ထရာဇင်ဒြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ကိုညွှန်ကြီးသက်တများ

▶ မျောက်ပုဏ္ဏား

ပြီဖြစ်သည်။

ယခုအခါတွင် ခွေးရုပ်အထက်ရွာ
ခေါ် လေသာရွာကျောင်း ဆရာတော်
ဦးသောဘိတနှင့် အောင်မင်္ဂလာကျောင်း
ဆရာတော် ဦးဇွဲလတ်တို့၏ လမ်းညွှန်မှု
ကို ခံယူကာ ပန်မွန်း၊ ချောင်းဖြူ၊
ဆင်တောင်လေးရွာမှ ဂေါပက အဖွဲ့ဝင်
များက စေတီတော်အား ဆက်လက်
ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လျက်ရှိ
ကြောင်း သိရှိရသည်။

ကိုယ်တွေ့ကြုံရသည့် ထူးခြားမှု

တောင်ပေါ် စေတီရင်ပြင်တွင်

လေ့လာကြည့်ညှိစဉ် အိတ်ဆောင်
သုံးချောင်းထောက် ကိရိယာ(Tripod)
ဖြင့် ကင်မရာကို ပုံသေထားကာ
သုံးမိနစ်တစ်ကြိမ်နှုန်းဖြင့် စေတီ(တည်
ကျောက်တုံးအပါအဝင်)တော်ကို ဓာတ်
ပုံ မှတ်တမ်းပြုခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ခွေးရုပ်ရွာ ဦးမောင်လေး
၏ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်၍ အနားယူစဉ်
ပုံရိပ်များကို ပြန်လည်ကြည့်ရှုရာ သုံး
ကြိမ်မြောက်(၉ မိနစ်အကြာ)တွင် ဦး
ကူးရရှိသော စေတီတော်ပုံရိပ်မှာ
ထောင်လိုက် မျက်မှန်းမျဉ်း(Vertical

• ဟုလဟာသများကို ဘာကြားကြားခဲ့ရသူ ဦးခင်ဆိုင်

• ဓေတီရင်ပြင်ထောက် ဦးမင်သိန်း

။)မှ တစ်ဒီဂရီ(၁-ဒီဂရီ)မျှ တိမ်း
ဆင်းကာ ကျန်ပုံရိပ်များမှာ ပုံမှန်
အတိုင်း ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခေါင်မြို့နယ်၊ ကျွဲကရွာ နွားလပို့
ထောင်ဆံတော်ရှင် မွမ်းမံစဉ်က ပန်းရန်
ဆရာကိုကျော်ဦး ပြောပြသည်ကို သတိ
ရမိသည်။

'ဆာဇီကျောက်က အံ့ဩပျော်နေတာ ယုတ်
ဘူး၊ ငြိမ်းပေါ့ဟာ တစ်နေ့ကုန်နေရတာ ယထိ
သာပဲဘူး။ ဒီပေယယ် မထင်မှတ်ချိန်မှာ
ရုတ်တရက် လှုပ်ယမ်းလိုက်တော့ အင်တေ
သရွတ်ကိုင်နေတဲ့ ကျွန်တော်လက်ကို
အောက်ရွန်းပွတ်ပိလို သွေးတောင်ထွက်
တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ လေလဲ မကြမ်းပဲဘူး၊
ကျောက်ပန်းအိုးတောင် ဓေတီ
ထည်ကျောက်တုံးသည် နွားလပို့
ထောင်တွင်ကဲ့သို့ နေကြမ်းတိုင်း လှုပ်
ထည်မဟုတ် သူ့သံဘော သူဆောင်
တာ လှုပ်ခါတတ်သည်ကို ကြုံကြုံက
ထေမှ ဖူးတွေ့ခွင့်ရနိုင်သည်ဟု ယူဆ
ရလေသည်။

ယခုဖြစ်စဉ်တွင် သာမန်မျက်စိဖြင့်
ဆင်တားမိဖွယ်ရာ မရှိချေ။ လေး
ဆောင်ပေါင် သတ်ထားသော ကင်မရာ

မြင်ကွင်း၌သာလျှင် နေရာ အနည်းငယ်
ယွင်းနေသည်ကို သတိပြုနိုင်လေ
သည်။ ကိန်းစပ်တော်မူပုံ ဌာနမလ
ထူးခြားလှသော ကျောက်ပန်းအိုး
တောင် ဓေတီမြတ်ဖြစ်ပေသည်။

ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုစဉ်

ဓေတီရင်ပြင်တော်သို့ ရောက်ရှိ
ဖူးမြော်စဉ်က ဒါနကုသိုလ်အဖြစ် ဘုရား
ဖူး လမ်းညွှန်ဆောင်းပါး ရေးသားရန်
လာရောက်သည့် ဤခရီးတွင် ဘာဝနာ
ကုသိုလ်လည်း အထမြောက်စေရန်
တရားအသိပေးသူ ဆရာ ညွှန်ပြခဲ့
သည့် ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်စက်လှည့်
ပူဇော်နည်းဖြင့် ဘာဝနာကုသိုလ် ပြုဖြစ်
ခဲ့သည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်း၍ ကုသိုလ်အဖို့ကို
အမျှဝေပြီးသောအခါ လက်ဝဲဘက်
ပါးပြင်၌ ကျိန်းစပ်နေသည်ကို သတိပြု
မိသည်။ ညနေခင်း (၃)နာရီ ကျနေ
တိုက်ရိုက်ကျရောက်ခဲ့သဖြင့် ကိုယ်
တစ်ခြမ်းပူခဲ့သည်။ အဝတ်မဲ့သော
ပါးပြင်က ပို၍ သိသာနေခြင်းဖြစ်သည်။
ဤကုန်းတော်တွင် သမထ

ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း တည်ဆောက်
ပွားများသူတို့တွင် ငြိမ်အေးမှုရရှိ၍ သဒ္ဓါ
ပွားခဲ့ကြသည်ဟု ကြားသိရဖူးပါသည်။
ယခုသော်ကား အတွေးရခက်လှပါ
သည်။

သို့သော် ပင်းယ ရွှေစည်းခုံကုန်း
တော်မှ မယ်တော်ကြီး ဒေါ်သူမင်္ဂလ
မိန့်ကြားခဲ့သည်တို့ကို ပြန်လည် အမှတ်
ရမိသည်။

'လောကဝံအဆိုး ကြုံရတိုင်း အားမလျှော
နဲ့ စိတ်မပျက်နဲ့၊ လောကဝံအချိုက်အပုတ်
မခံရဘဲ သက်သောင့်သက်သာ ကျော်ဖြတ်
ခဲ့ရင် မင်း ဒီလိုအခြေအနေ ရောက်မလာ
ဘူး။

ငါ ဘာမှလဲ မဟုတ်သေးပါလားလို့ မတွေးနဲ့
အလှူဂုဏ်၊ ဝတ္တုဂုဏ်ဆိုတာတွေက လူသိနိုင်
ပေယျ မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်နဲ့ လုပ်အား
အချင်းကိုတော့ လူတိုင်း မသိနိုင်ကြဘူး။
လူတိုင်းလဲ မလုပ်နိုင်ဘူး။

လောကဝံအဆိုးနဲ့ ကြုံရတိုင်း တဝအဆင့်
တိုးဖို့ ကောင်းလာဖို့ပဲလို့ မှတ်ပါ၊ လူလေး၊
မယ်တော်ကြီး မိန့်ကြားချက်အရ
ဤပူလောင်ခြင်းက အေးမြခြင်းအတွက်
နိမိတ်လေသည်လော။ ဤအဖေမြေကို

မကြာမတင် ကာလတွင်ပင် သိလာရသည်။

ခွေးရုပ်ကျွေးရွာတွင် ရက်အနည်းငယ်မျှ နေထိုင် လေ့လာခဲ့သော အချိန်ကာလသည် မဟာစင်မုန်တိုင်း သတ်ပေး နှိုးဆော်ချက်များနှင့်အတူ ကလောဝန်းကျင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်း၏။

လယ်ပြင်ရွာအနီးမှ ရွှေတွင်းတူးလုပ်ငန်းများ ပျက်စီး၍ လူသူ အပျက်အစီး ရှိခဲ့သည်။ ခွေးရုပ်ကျွေးရွာဝန်းကျင်၌လည်း မိုး ရက်ဆက် ရွာသွန်း၏။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ စေတီကုန်းတော်သို့ စတင် တက်ရောက်သည့် အချိန်မှစကာ ခွေးရုပ်ကျွေးရွာသို့ ပြန်ရောက်သည်အထိ မိုး လုံးဝမရွာပါ။ ကုန်းတော်တွင်ရှိစဉ် နေပူခြင်းက အမှန်ပင် အေးမြစေခြင်းဖြစ်သည်။

နေပူခြင်းမရှိဘဲ မိုးရွာခဲ့ပါက တောင်အဆင်း မြေနီစေးလမ်းတွင် ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရပေမည်။ တောင်တက်ခရီးနှင့် ရင်းနှီးမှု နည်းပါးသူတို့အတွက် ဒုက္ခက ပိုမိုကြီးမားပေလိမ့်မည်။

နေပူခဲ့၍သာ စိတ်အေးချမ်းစွာ ဆင်းသက် လေ့လာနိုင်ကာ ခွေးရုပ်ရွာသို့ ချောမောအဆင်ပြေစွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်ပြုသော ကုသိုလ်အဟုန်ကြောင့် ဘုရားပူဇော်မှုခရီးတွင် နေသာရသည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ဘုရားတောင်တက်စဉ် နေသာသဖြင့် အဆင်ပြေစွာ လေ့လာ ကြည့်ညှိခွင့်ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောက်ပန်းအိုးတောင် ပါရတောမောစေတီတော်အား ဖူးမြော်ကြည့်ညှိမှုခရီးတွင် (စိတ္တသုခ) အေးချမ်းမှုကို ခံစားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

လမ်းညွှန် တိုက်တွန်းပါသည်

ဤသို့လျှင် ထူးခြားသော နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်နှင့် အန္တကူကျောက်မြတ်အထက် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော ပါရတောမောစေတီ ထံတော်ပါးတွင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုကာ အလိုရှိရာ လောကီ လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုဆုပန်လိုပါက မီးရထား၊ မော်တော်ယာဉ် အဆင်သင့်ရာလမ်းဖြင့် လာရောက်နိုင်ပါသည်။

မီးရထားဖြင့်လာပါက ရွှေညောင်-လွိုင်ကော် အတက်ရထားကို စီးနင်း၍ လယ်ပြင်၊ ပန်မွန်း၊ ပထမလွန်းထိုးဘူတာများ ကျော်လွန်လျှင် ခွေးရုပ်ဘူတာသို့ ရောက်ရှိပါမည်။

မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် လာပါက ကလော၊ အောင်ပန်းတွင် ဆင်းသက်ကာ ရွှေညောင်၊ လွိုင်ကော် အဆင်းရထားဖြင့် မြင်းဒိုက်၊ ဆင်တောင်ဘူတာများ အလွန်၌ ခွေးရုပ်ဘူတာရှိ၏။ ကလော-ခွေးရုပ် မော်တော်ကားလမ်း မကြာမီ ပေါ်ပေါက်တော့မည်ဖြစ်ရာ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့်လည်း အရောက်လာနိုင်ပါတော့မည်။

ခွေးရုပ်ကျွေးရွာမှ တောင်တက်လမ်းအတိုင်း ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် နာရီဝက်ခန့် တက်ရောက်ပါက စေတီမြတ်ဆီသို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

(လှိုက်ပျူငှာစွာ ကြိုဆို၍ ကုညီပေးကြသော ခွေးရုပ်ကျွေးရွာသူရွာသားများအား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါသည်။)

စင်ညိုငယ်

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် ရေခွေးကြမ်းကို နေခါးမှ ကြိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဒေသမှာ ဦးတင်ထွန်း(တောင်ငူ) ထက်ဖက်ခြောက်ဆိုတာ နာမည်ကြီး ဝါး ကျွန်တော် ရေခွေးကြမ်းသောက် ထဲ့အခါ လက်ဖက်ခြောက်များများ ခတ် ဖန်ခါးခါးသောက်နေတဲ့ အကျင့် မှာ ယခု အသက်(၅၀)ကျော်တဲ့ အထိ ပါပဲ။

တစ်နေ့တော့ လက်ဖက်ခြောက် နေခါးခါးသောက်တဲ့အကျိုးက ဝမ်းကို ထိခိုက်ပါလေရော။ ဝမ်းချုပ်လို့ စမြင်းခံ ကြာတော့ အိမ်သာတက်ရမှာ တောင် ကြောက်လာမိတယ်။

ဝမ်းချုပ်သလား မမေးနဲ့။ နှစ်ရက်မှာ တစ်ခါသွားတယ်။ သွားပြန်တော့လဲ စမြင်းက ခံနေတာမို့ ညှစ်နေရတာနဲ့ ချွေးတဒီဒီးတောင် ကျတယ်။ လိပ် ခေါင်းရောဂါတောင် ရနိုင်တယ်။ ကျွန်တော်ဝေဒနာကို ဇနီးသည်မှ မမြင် ချက်နိုင်ဘူး။

ဒီပုံစံနဲ့သာ သွားရင် ရှင်တော့ မလွယ်ဘူး။ လက်ဖက်ခြောက် ဖန်ဖန် သောက်တဲ့အကျင့်ကို ဖျောက်တော့ လို့ ဇနီးသည်က ကရုဏာသံစွက်၍ ပြောရှာတယ်။ သူ့ခမျာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖြစ်အင်ကို မရှုဆိတ်နိုင်လို့ ဈေးထဲပြေး၊ ဝက်သားသုံးထပ်သား ပြေးဝယ်။ အစာလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာအနေနဲ့ ဓာတ်စာကျွေးတော့တာပဲ။ ဓာတ်ချိုက် စမြင်းခံတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဇနီးသည်ရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် နောက်တစ်နေ့မှာ စမြင်းတွေ ပျော်ဆင်းပြီး ဝမ်း ချော့ရှော့ရှူရှူ သွားပါတော့တယ်။

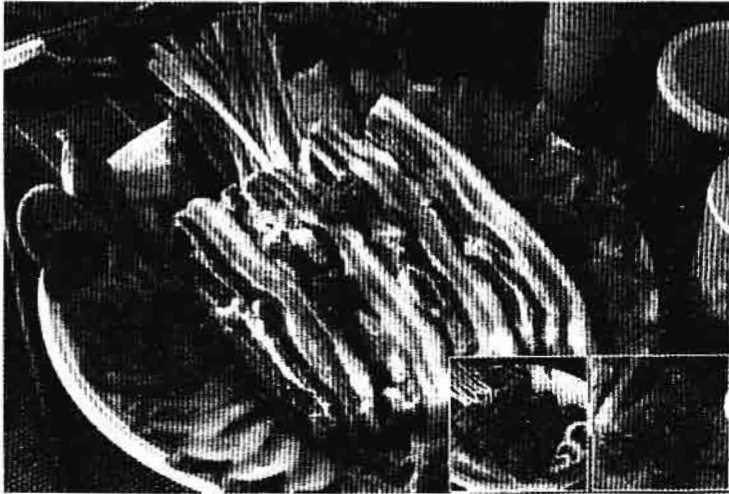
ဇနီးသည် ချက်ကျွေးလိုက်တဲ့ ဓာတ်စာက...

ဝက်သား သုံးထပ်သား (၂၀)ကျပ်သား ထန်းလျက်(၅)ကျပ်သားကို ရေနှင့် ရောပြီး ပြုတ်သည်။ ရေနစ်ရေ သုံးရေလောက် ခန်းပြုတ်လျှင် ချက်နည်းပြုတ်နည်းအတိုင်း ဝရုတ် ကြက်သွန်ဖြူနီ ချင်းတို့နှင့် "ဆီပြန်ဟင်း" ချက်ကျွေးလိုက်တာပါ။ ဟင်းတစ်ဝက်ကို မနက်၊ည နှစ်နပ်နှင့် ကုန်အောင် စားရပါသည်။ ထိုနေ့အဖို့ ရေခွေးကြမ်း မသောက်ရပါ။ ရေအေးကိုသာ သောက်ရပါသည်။ မိုးလင်းတော့ စမြင်းတွေ ပျော်ဆင်းပြီး ဝမ်း ချော့ရှော့ရှူရှူ သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ဝမ်းချုပ်၍ စမြင်းခံနေသူများ သက်သာပျောက်ကင်းစေရန် စေတနာမှန်ဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

[၆-၈-၂၀၁၁နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားသော ချစ်ဇနီး ဒေါ်သောင်းစိန်အား ဤစာစုဖြင့် လွှမ်းမိုးပါသည်။]

ဇနီးလတ်ရာ
ဗာဏိဗာ
ဟင်းတစ်ချက်

အောင်စည်တိုး (ဇေယျဝတီ)

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၁ Y ၀၀၈၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)
ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက် တဆဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၀၁၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ၇-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ၇-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလှုပ်ရင်း...

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာဖို့

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြစို့

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”
ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်... ဆေးကလဲချိုချင်အရသာလေးနဲ့ တောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ၇-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ၇-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဖဗ္ဗသည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ ဖေဖေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးရဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“ပြောပြမယ်... ဓာသေချာချာ နား ထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆိပ်တံခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ရင်ညွန့်ညှစ်စူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင်ခြင်း၊

ရင်ဝပူ၍ မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းခိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိုနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ တိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ၊ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန့်ထစလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်ပါရဲ့ ဘရဏီရယ်...”

တန်ဆည်မြို့ဝန်းကျင်မှ အလောင်းစည်သူကောင်းစု

စံကားရုပ်ပွားသုံးဆူ

ပုဇော်စု (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ဤဖွဲ့စည်းပုံဇော်ပုံက ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားရေးအတွက် ဆည်ညွှန်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုသည့် အင်္ဂါရပ်များ ပြည့်စုံသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

အာရုံခံတန်ဆောင်းတွင်း မုခ်ဝစစ်ပက်နှစ်ချက်တွင် နောင်းခေတ်သက်ရာ ရုပ်ပွားနှစ်ဆူစီ ပုဇော်ထားသည်။ တန်ဆောင်းကြမ်းပြင်တွင် နာယကယုယိစံဖြင့် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းနှုတ်နေကြသည့် ယောဂီ(၁၅)ဦးမျှ တွေ့ရသည်။

စေတီတည်ဆောက်ပုံမှာ ရွှေသိန်းပြစေတီနှင့် တူညီသည်။ လေးထောင့်ဆတ်ခုံထက် ပစ္စယသုံးဆင့် တင်ကာ ဆင်းလောင်းမောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။ မြင့်မားထည်ဝါလှသော စေတီတော် ဖြစ်သည်။

ပံပယ်တော်မူသည့် ရုပ်ပွားတော်သည် တန်ဆည်မြို့အနီး ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည့် အလောင်းစည်သူမင်း၏ စံကားရုပ်ပွားတော် သုံးဆူအနက် မူလဗိုလ်တော်ဟု ယူဆနိုင်သော ရှေးအကျဆုံးသော ရွှေသိန်းကြည့် (ယခုအခေါ် စစ်သူကြီး) ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကြောင်း နဝမမြောက် "ပြပါဦး" စံကားအာရုံပွားတော် ဖူးမြော်ပြီးနောက်တွင် ဆိုရသည်။ တန်ဆည်မြို့ဝန်းကျင်၌ မိတော်အရင်ဆုံး ရုပ်ပွားတော်ဟု ထည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။

အခြားနှစ်ဆူတွင် ပန်း၊ ရေချမ်း၊

လက်မင်းကျော်စွာ

• တွေ့ရှိကြည့်ရုပ်ပွားတော်

ဆွမ်း၊ ဆီမီး ဆက်ကပ်ကာ ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည် ကုသိုလ်ဖြူကြသူများ တွေ့ရသကဲ့သို့ ရွှေသိန်းကြည့်စေတီတော်၌လည်း ဘာဝနာကုသိုလ်

ပြုကြသူများကို မြင်တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် လက်တွေ့ကျသော အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသူများ ဖြစ်နေသည်ကို ထူးခြားစွာ မြင်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

စေတီသုံးဆူရှိ ရုပ်ပွားတော်များ အနက် ရွှေသိန်းပြ ရုပ်ပွားတော်နှင့် ပြပါဦးရုပ်ပွားတော်တို့မှာ မူလရုပ်ပွားတော် ပျက်ယွင်းသဖြင့် ကိုယ်စားသွန်းလုပ်ပူဇော်သည့် နှောင်းခေတ်လက်ရာ အုတ်အင်္ဂတေ ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

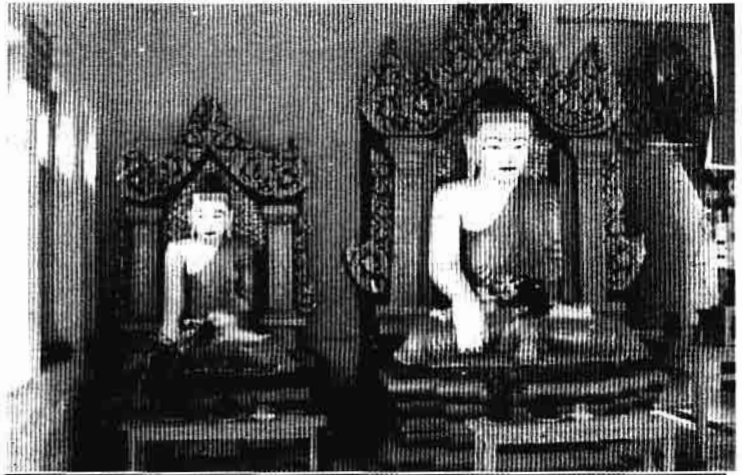
ရွှေသိန်းကြည့် ရုပ်ပွားတော်ကား အရင်းအမြစ်ကျသော ယန်း(Yang) ဓာတ်ဆောင် အခြေအနေကို ပြသည်။ ယန်းဓာတ် ဦးစီးသော ဤစေတီတွင် ယန်းဓာတ်သဘောဖြစ်သော လက်တွေ့ကျသည့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်နေကြခြင်းက ဌာနဗလတည်မှီရာအင်အား ကောင်းမွန်ထက်မြက်ခြင်းကို ညွှန်ပြလေသည်။

လောကီမျက်နှာစာတွင် ခံစားမှုဆိုင်ရာ စည်းစိမ်၊ ဂုဏ်ဒြပ်ထက် လက်တွေ့ကျသော နေဥစ္စာ၊ အမည်သတင်းကောင်းတို့ကို အလေးထားအားပြုရန် သတိပေးတော်မူသကဲ့သို့ ရှိလေသည်။ စိတ်ရင်းစေတနာနှင့် စကားကတိ မှန်ကန်စွာဖြင့် လောကအလယ် တင့်တယ်နိုင်ခြင်း ညွှန်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

(ပုခန်းဆရာတော်ကြီးက ရွှေတန်ဆာသမိုင်း စာမျက်နှာ (၂၂၆)တွင် ရွှေကြည့်သိန်းဘုရားနှင့် ရွှေကြောင်းစုံဘုရားဟူသော ခေါင်းစီးမှစ၍ ရေးသားပြဆိုချက်များကား ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လုံတွင် သက်တော် (၈၇)နှစ်ရှိ အက်တောကျောင်းဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလထံမှ ရရှိသည့် မှတ်ချက်များဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထား၏။)

ပြပါဦးစံကားဘုရား

ရွှေသိန်းကြည့်ဘုရားမှ အနောက်

အာရုံတွင် ထောက်ရုပ်ပွားတော်

မုခ် လက်ယာဘက် ရုပ်ပွားများ

ဘက်ဆီသို့ ဆက်၍ လာခဲ့ရာ တန်ဆည်မြို့ဦးအဝင်တွင် ပြပါဦးဘုရားမုခ်ကို တွေ့ရသည်။

ပြပါဦးစေတီတော်ဟု သံပန်းကမ္မည်းတင်ထားပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မြေအနေအထားထက် ခါးစောင်းခန့် မြင့်သော စောင်းတန်းအုတ်လမ်းကလေးအတိုင်း မြောက်ဘက်ယွန်းယွန်းသို့ အနည်းငယ် လျှောက်ဝင်ရသည်။

'ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၂၀)ကျော် အစိတ်လောက်တုန်းက ပြပါဦးဘုရား ဖူးရင်ရင် ဖိနပ်ခါးထိုး ခါးထောင်းပြောင်အောင်ကျိုက်

ပြီး လာဖူးရတယ်။ ရွံ့ဇွတ်တောထဲမှာ လယ်ထွန်သွားရသလို ရုန်းကြရတာ။ ဒါကြောင့် နာယကဆရာတော်တွေနဲ့ ဝေါဟာလျှိုကြီးတွေက ဒီအုတ်လမ်း လုပ်ဖြစ်ကြပါတယ်'

ဦးဝက်သိုးက ရှင်းပြသည်။ စေတီအနီးရောက်သော် ပရိဝုဏ်အရှေ့ဘက်ဆီ၌ နှစ်ရှည်ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့ရသည်။ ယခင်ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု ဦးဆောင်စိုက်ပျိုးခဲ့သော ဗောဓိညောင်ပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ စောင်းတန်းအလယ်ခန့်မှ လှမ်းမြင်ရသော ပြပါဦးစေတီကား

မြန်မာ့စေတီ

သစ်ပင်များအကြား အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်စွာ စံပယ်တော်မူဟန် ကြည့်နူးဖွယ် နူးမြော်ရသည်။

စေတီ တည်ဆောက်ပုံမှာ အုတ်တိုက်ကုလားကျောင်းခံ၍ ပစ္စယံသုံးဆင့်တင် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီပေါက်ထားသည့် ထူးခြားကွဲလွဲသော ပုံဟန်ဖြစ်သည်။ အရှေ့လှည့်မုခ်နှင့် အာရုံခံတန်ဆောင်း ပါရှိသည်။ မှန်လိုက်အတွင်း၌ကား ခေတ်လက်ရာ အင်္ဂတေရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။

ပုခန်းဆရာတော်မှ မှတ်တမ်းပြုသည့် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀)ခန့် ကာလကပင် စံကားသားရုပ်ပွားတော်အစား အုတ်ရုပ်ပွားတော်ကိုသာ အသစ်ပြုလုပ် ကော်ရော်ပူဇော်ထားကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

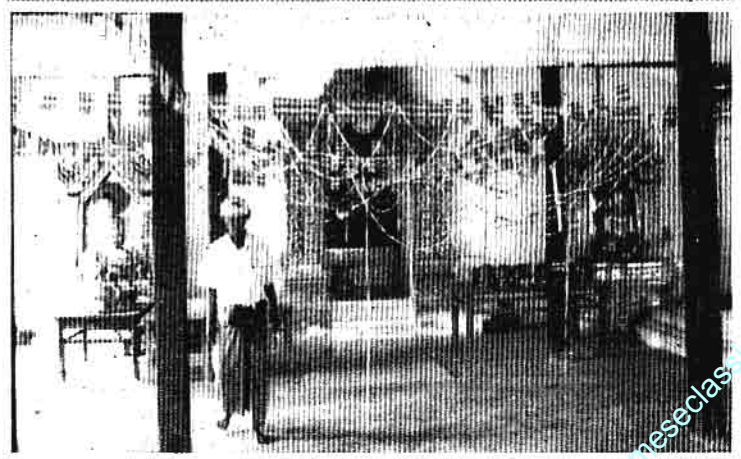
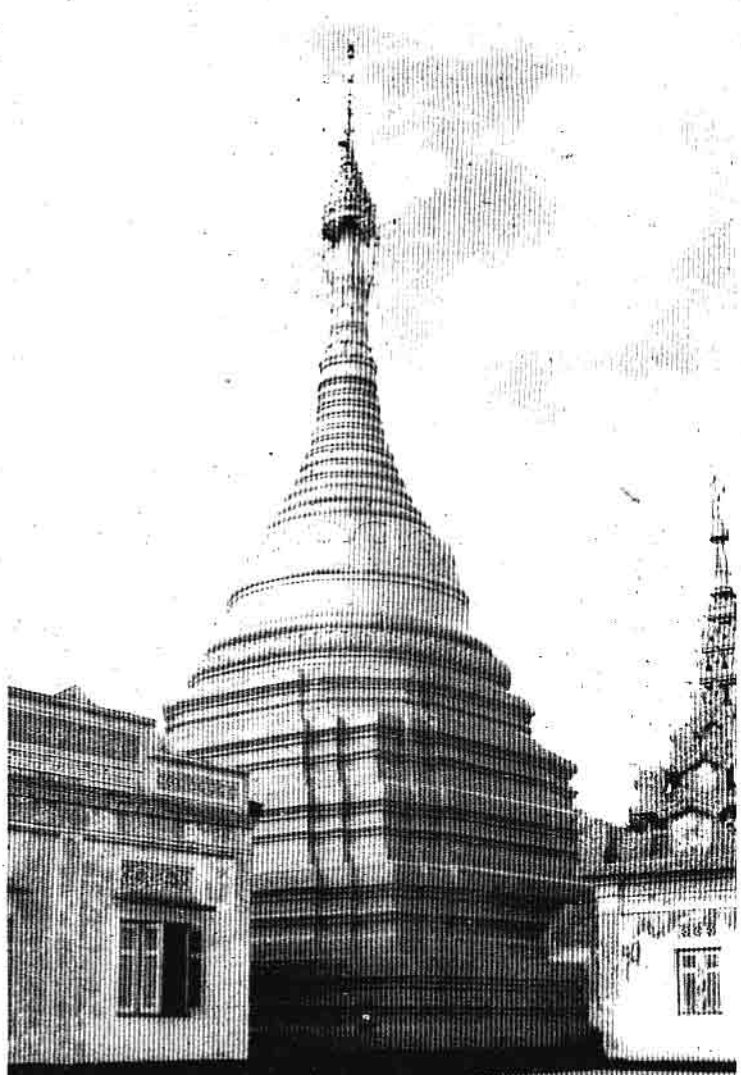
ဇနာကံခံဖြစ်စဉ်တော်

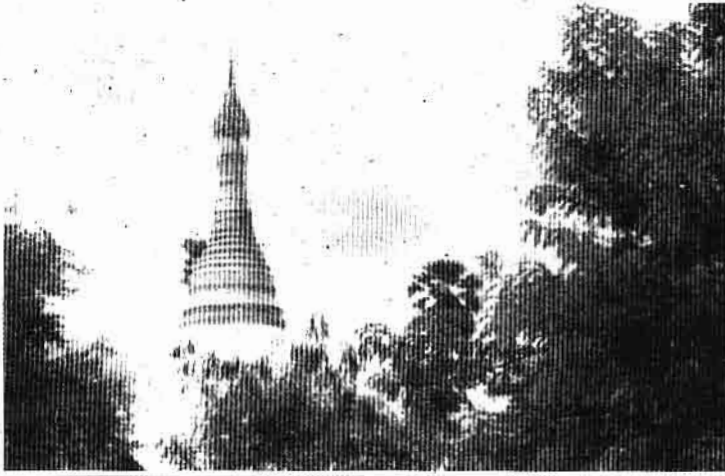
အလောင်းစည်သူမင်းသည် မြေထူးမြို့မှ စံကားသားရုပ်ပွားတော်သုံးဆူတို့ကို ပင့်ဆောင်လာရာ ရွှေသိန်းပြနှင့် ရွှေသိန်းကြည့် စေတီနှစ်ဆူတွင် ရုပ်ပွားနှစ်ဆူ သီတင်းသုံးခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကျန်ရှိသော ရုပ်ပွားတော် သီတင်းသုံးလိုရာ ဩနကိုလည်း ပြပါဦးဟု စိတ်တွင်မကနွတ်မြွက်စကားပါ ထုတ်ဖော်တောင်းပန်ရာ တန်ဆည်မြို့တည်ရာ အရောက်တွင် စီးတော်ဖောင်စကြာမှတ်တရက် တန်ခေလသဖြင့် ကျန်ရှိသော စံကားသားရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်ဆော်မှုမည့် နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်း ဟူးရားများက လျှောက်တင်ကြ၏။

သို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ လိုက်မုခ်နှင့်

မြန်မာ့စေတီ အကျ

အာရုံခံတန်ဆောင်းတွင် မြင်ကွင်း

► ပြင်ဦးစေတီ အထူးမှ ဖုရင့်

စေတီ တည်ကာ နောက်ဆုံး စံကား သားရုပ်ပွားတော်ကို ပူဇော်လျက် 'ပြင်ဦး'စေတီဟု ဘွဲ့တော်သမုတ်ခဲ့ သည်။

ယခုအချိန်တွင် အလောင်းစုည့်သူ မင်း တည်ထားခဲ့သောစေတီ ဟောင်း

နှမ်းပြိုပျက်လေသောကြောင့် မူလ စေတီအား အသစ်ဆောက်လုပ် ပူဇော် ထားသည်။

လိုဏ်တွင်း သီတင်းသုံးသော စံကားသား ရုပ်ပွားတော်သည်လည်း ရွှေလျား ကွယ်ပျောက်လေပြီဖြစ်၍

အသစ်လုပ်သော အုတ်ရုပ်ပွားကိုသာ လေးစားကော်ရော် ပူဇော်ကြလေသည်။

(ပုခန်းဆရာတော်၏ ရွှေတန်ဆာ သမိုင်း စာမျက်နှာ-၂၂၆၊ ၂၂၇)

အထူးပြု ပူဇော်ဆုပန်ခြင်း

ပြင်ဦးစေတီတော် မူလဘွဲ့ပညတ် နှင့် ယခုအခါ ခေါ်တွင်သော ဘွဲ့မည် တို့ မကွဲမပြား တည်တံ့ခိုင်မြဲသော ဘွဲ့မည်တော်ဖြစ်သည့်အပြင် ပြုတ်သက် ပေါင်း ပြင်ဦး = ၁၉ + ၁၉ + ၆ = ၄၄တွင် တန်ဆည်မြို့နဲ့ အင်္ဂါပြုတ်သက် (၈)ပေါင်းပါက ၄၄ + ၈ = ၅၂ + ၇ = လဒ် (၇)၊ ကြွင်း (၃) = အင်္ဂါ တန်ဆည်မြို့နဲ့ပင် ရ၏။

နံပေါ်ဓာတ်ရက်နိုးဆိုက်ရာ သူပုန်း စားဖြစ်သော်မှ ကြွယ်ဝကိန်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အလောင်းစုည့်သူမင်း၏ စံကားသားရုပ်ပွားတော် (၉)ဆူအနက်

► ပြင်ဦးစေတီအနီးမှ ထာဝရညောင်

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ရုပ်ပွားတော်

အညွန့်အဖျား နောက်ဆုံးရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သောကြောင့်...

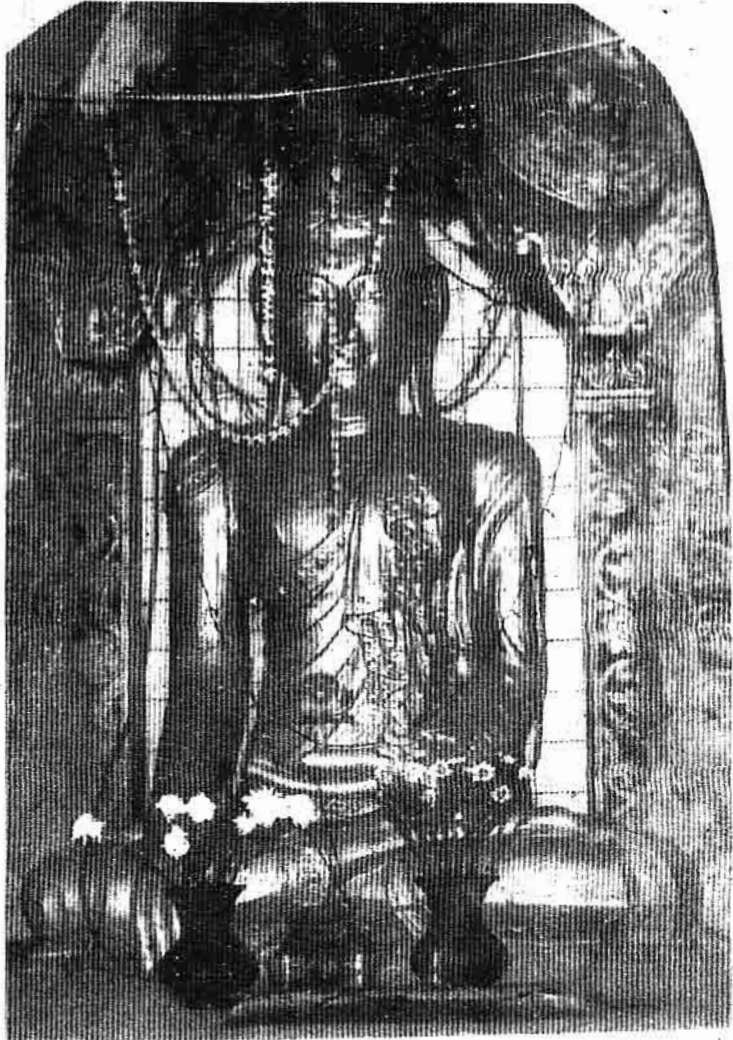
အနာဂတ်ရေးရာ သာယာလှပခြင်း အဆုံး သတ်သောရာခြင်း ရေရှည်စောင့်ဆိုင်းပြုပုံနဲ့ ကာ နောက်ဆုံးအကျိုးရလဒ် ကောင်းမွန် ခြင်းတို့အတွက် အထူးပြု ဆုပန်နိုင်သော ခေတီတော် ဖြစ်လေသည်။

ယင်း၌ အားဖြည့်ပံ့ပိုးပေးလျက် နှိုသည်ကား အာရုံစိုက်တန်ဆောင်းအတွင်း ပူဇော်ထားသည့် ခြေတော်ရာ ပါဒ ခေတီတစ်ဆူ ပူးမြော်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ကောင်းမှုရှင်နှင့် ပူဇော်သည့် ကာလကို သိရသော်လည်း ခေတီတော် မွမ်းမံ ဆင်ကပ် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

ပါဒခေတီ၏ စက်လက္ခဏာများမှာ မြေလေးမဟာမုနိဘုရားကြီးဝင်း ခြေ တော်ရာတန်ဆောင်း၌ ပူဇော်ထား သော တောင်တော်သာသနာပိုင်(လက် ထက်တော်) အသိအမှတ်ပြု စက် လက္ခဏာ ဖွဲ့စည်းပုံကဲ့သို့ ဖဝါးတော် အပြည့် ဝန်းရံထားခြင်းမရှိဘဲ ဖဝါး အလယ်တွင် ပုံတောင်းပုံသဏ္ဍာန် ပိုင်သတ်ဖွဲ့တည် ပူဇော်ထားသည့် ပုံတောင်းပုံပါဒခေတီ ဖြစ်လေသည်။

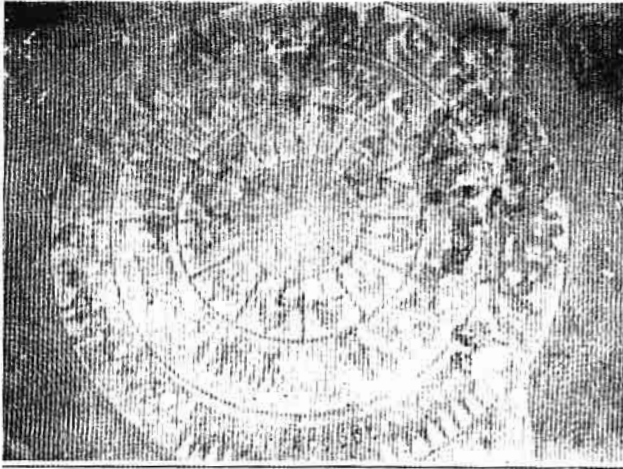
[တောင်တော်သာသနာပိုင် ဆရာ တော်ကား မြန်မာမင်းများလက် ထက် နောက်ဆုံး သာသနာပိုင်ဖြစ် သည့် သီပေါမင်းလက်ထက် ၁၂၄၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၁)ရက် အင်္ဂါနေ့၌ သာသနာပိုင်အပ်နှင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်ထက် ဆွင်လည်း သာသနာပိုင်အဖြစ်

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ခေတီတော်

www.burmeseclassic.com

ပုံတောင်ပုံတော်လက္ခဏာ

၁၁၁၁၁

ဆက်၍ ဆောင်ရွက်တော်မူရကာ ၁၂၅၇ ခုနှစ်တွင် ယုံလွန်တော်မူရာ သာသနာပိုင် ထပ်မံအပ်နှင်းခြင်း မရှိတော့သဖြင့် မြန်မာ့သမိုင်းတွင် နောက်ဆုံး သာသနာပိုင်လည်း ဖြစ်သည်။

မန္တလေးတောင်၏ မြောက်ဘက် သခင်မတောင်တော် အနီးရှိ တောင်တော်ရွာ၌ ဖွားမြင်သဖြင့် တောင်တော်ဆရာတော်ဟု တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ (ဆရာ ဦးအံ့ကျော်၏ တောင်လေးလုံးသမိုင်း၊ စာ-၂၀၄ ထုတ် နတ်ပါသည်။)

ဤပုံတောင်းပုံ ပါဒစေတီတော်က နံတူထပ်၍ ဝဂ္ဂတ္ထမ မြတ်သောအစု ဖြစ်နေလေရာ ပြပါဦးစေတီ၏ ဌာန ဗလ တည်မိမှုစွမ်းအင်ကို ထောက်ပံ့ပေးခြင်း မည်လေသည်။

နိဂုံး

တန်ဆည်မြို့ဝန်းကျင်ရှိ အလောင်း စည်သူမင်းကောင်းမှု စံကားသားရုပ် ပွားတော်သုံးဆူ ပူဇော်မှုခရီး အသုံး သတ်ပါပြီ။

ဤစေတီများ၏ ကောင်းမှုရှင် ရုပ် နက္ခတ္တရာဇာတ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇာတ်

အလောင်းစည်သူမင်းကား နံတော် ကြာသပတေး သား ဖြစ်သည်ဟု မှန်နန်း ရာဇဝင်၌ ဖော်ပြထား၏။ ရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ရန် စေတီများ တည်ရာ ဌာနကား တန်ဆည် ဟူသော အင်္ဂါနံဒေသ ဖြစ်သည်။

မင်းကြီးနံတော်နှင့် စိန်ပန်းအတွင်း မိတ်ကျသည်။ “ဦးသာ၊ စိန်ပန်း၊ ဒန်းလှ၊ ကိုရှာ” ဂြိုဟ်အတွဲများတွင် ဂြိုဟ်သက်ချင်းပေါင်းက ၆+၂၁=၂၇၊ ၈+၁၉=၂၇၊ ၁၀+၁၇=၂၇၊ ၁၅+၁၂=၂၇ နဝင်းကိန်း ရသောကြောင့် အတွင်းမိတ်ဆို၏။

အိမ်ထောင်ရေးရာတွင် အတွင်းမိတ် အားကို ဆောင်ရသဖြင့် ဤအတွင်း မိတ်ဂြိုဟ်တွဲကိုပင် အိမ်ထောင်မိတ်ဟု လည်း ဆိုကြ၏။

ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲခြင်း၊ နှစ်ခုနှစ် ပါး အခြားမထင် တစ်သားတည်း မြဲမြံ စည်းလုံးခြင်း အကျိုးပေး၏။ ပုန်းညက် ကို အောင်နိုင်မိတ်ဆောင်၍ ဆက်ကပ် သင့်၏။

ထို့ကြောင့် တန်ဆည်မြို့မှ စံကား

သားရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ ပူဇော်ရခြင်း အားဖြင့် အထက်ပါအကျိုးကို မျှော်လင့် ကုသိုလ်ပြုနိုင်၏။

ဂဏိတဗေဒအရလည်း (၃)ဂဏန်း သည် လွယ်ကူလျင်မြန်စေသော သဘောဆောင်၏။ ထို့ကြောင့် အခက် အခဲများ လွယ်ကူစေခြင်း၊ နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာမှုများ ပျောက်ကွယ်ခြင်းတို့ ကိုလည်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်နိုင်ကြ လေသည်။

(တန်ဆည်မြို့မှ သာသနာ့အကျိုး ဆောင် အဘ ဦးဝက်သိုး၏ လူအား စိတ်အားဖြင့် ကူညီမှုကို အထူးကျေးဇူး တင်ရှိပါသည်။)

ထက်မင်းကျော်စွာ

ဆိုက်ပြည်နယ်၊ ရသေ့တောင်
မြို့နယ်၊ မေယုကမ်း ကျောက်ထရံ
ကျောင်းတိုက်၌ ပထမဦးစွာ သာသနာ
ပြုတော်မူခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး
ဦးနုဟု အရှင်မြတ်သည် သက္ကရာဇ်
၁၃၀၀ ခုနှစ်၊ သာသနာနှစ် ၂၅၀၀
ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့၌
ကျောက်ထရံကျောင်းဝင်းအတွင်း ကပ်
ကြီး (၃)ပါးမှ လွတ်မြောက်စေရန် (ကပ်
ဆရာဘုရား)ကြီးကို တည်ထား ပူဇော်
တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ကပ်ကျော်ဘုရား
ကြီးကို ပူဇော်မှု မပြုမီနှစ်များတွင်
ဆရာရွာအသီးသီးက ဒကာ၊ ဒကာမ
ကလေးသူငယ်များ အနာရောဂါ ကင်း
ရှင်းစေရန် စမ(၄)ရပ် တု(၄)ချက်
ဆင်းကို အဆောင်ယကြွာအဖြစ် ငွေ
ကြေးကြေး၊ ထန်းရွက်၊ ပေရွက်များ
ဖြင့် အင်းချ စီမံပေးခဲ့သည်။

မဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်
ဆင် ပူဇော်စေပြီး တု(၄)ချက်နှင့်
ဆင်း(၈)မျက်နှာကို မေတ္တာပို့စေ
သည့် ဆောင်သူ၏နံကို အလယ်ကွက်
မျှင့် ထည့်ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အထူးသဖြင့်
ကလေးသူငယ်များတွင် ဖြစ်တတ်
သော သူငယ်နာရောဂါကို ပျောက်
ကင်းစေရန် စီမံပေးသည်ဟု ဆရာ
တော်ကြီး၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ဦးလှဝင်း
ဆောင် ကျောက်ထရံရွာကျောင်း
အထောက်အကူပြုပါသည်။

စမ(၄)ရပ် တု(၄)ချက်အင်းပုံစံ

တု	စ	တု
ဝ	နံ	ဝ
တု	ဗ	တု

သူငယ်နာရောဂါ အထောက်အကူပြု

စမ(၄)ရပ် တု(၄)ချက်အင်း

စမဂါထာတော်

စက္ခုမာ စရ ဟစ်ဇ္ဈော၊
ဓမ္မည ဓမ္မ သာယိကာ၊
ဗလူပေတော ဗလရော၊
ဝရဒေါ ဒေတု မေ ဝရံ

အနက်

စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သမန္တနှင့် ဉာဏ၊
မံသာ ငါးဝသော မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ **စရဟစ်ဇ္ဈော**၊ သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာစသော ကျင့်တရားတို့ကို
မနားမနေ ကြိုးစားအား ထုတ်တော်မူ
ပေထသော။ **ဓမ္မည**၊ လောကုတ်
လောကီ နှစ်လီသော တရားဓမ္မကို
ကုန်စင်အောင် သိမြင်တော်မူထ
သော။ **ဓမ္မသာယိကာ**၊ မင်္ဂလေးတန်၊
ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ်
အမြတ်ဆယ်ဖော် တရားတော်၏
အရှင် ဖြစ်တော်မူပေထသော။ **ဗလူပေ
တော**၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူပေထသော။ **ဗလရော**၊
အားတော်ဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်မူ
သော။ **ဝရဒေါ**၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ဆုထူးဆုမြတ်ကြီးကို ပေးတော်မူနိုင်
ထသော။ **(ဗုဒ္ဓေါ**၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။)
မေ၊ တပည့်တော်အား။ **ဝရံ**၊ မြတ်
သောဆုကို။ **ဒေတု**၊ ပေးသနားတော်
မူပါစေသတည်း။

တု(၄)ချက် မေတ္တာပို့

အရောဟောန္တု၊
အပ္ပပဇ္ဇာဟောန္တု၊
အနိယာဟောန္တု၊
သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

အနက်

အရောဟောန္တု၊ ကိုယ်ပကိုယ်
တွင်း ရန်ကင်းကြပါစေ။
အပ္ပပဇ္ဇာဟောန္တု၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း
ကင်းကြပါစေ။
အနိယာဟောန္တု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း
ကင်းကြပါစေ။
သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု၊ မိမိခန္ဓာ
ကိုယ် အတ္တဘောကို ချမ်းသာစွာ
ဆောင်နိုင်ပါစေ။
[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွေ့စာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်ဟာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

စာရှုသူဝါသနာရှင်များနှင့် အင်း
အတတ်ပညာကို လေ့လာကြသူများ
အများအကျိုး ရွက်သယ်ပို့ပြီး ချမ်းသာ
သုခအဝဝ ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေခြင်းငှာ
ကျောက်ထရံဆရာတော်ကြီး စီမံ
ဆောင်ရွက်ခဲ့သော စမ(၄)ရပ် တု(၄)
ချက်အင်းတော်ကို ရေးသားဖော်ပြအပ်
ပေသည်။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါ
စေ။

ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားတို့ဆေးတို့က်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှာ)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဝိုင်/ကြီး)၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းစိသားစု(သမားတို့ ဆေးတို့က်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားတို့အမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မူထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေးပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား၊

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဈေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါင်စင်ဈေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မမှန်မန့် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြည့်ကပ်ခဲသော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါဏဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်အေးစေးဖူး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေး၊ ၀၅၁၂ Y၀၀၉၀၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ၊ ရွှေ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချိုးချိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည့်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခေါ်နင်းနင်းကြည့်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၂

ဝိုးမွှားတိုရွှာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိမ့်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းစော်၏

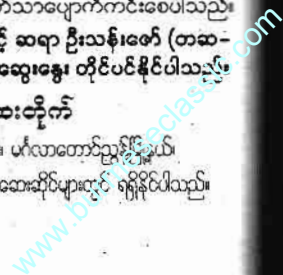
သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား၊ ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၉၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနာမှ ဓာတ်လေပမ်း ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (တဆ- ၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတို့က်

အမှတ်(၅)၊ (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်သာရွာ၊ မင်္ဂလာတောင်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း-၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

စပါးတောင်ခြေ ထူးခြားအောင်မြေ

ပထမ ဘိုးဘိုးအောင် ဖောင်ဖော် အောင်မြေ (၅)

ယခင်လမှ အဆက်

မောင်မောင်စိန်
(ထားဝယ်)

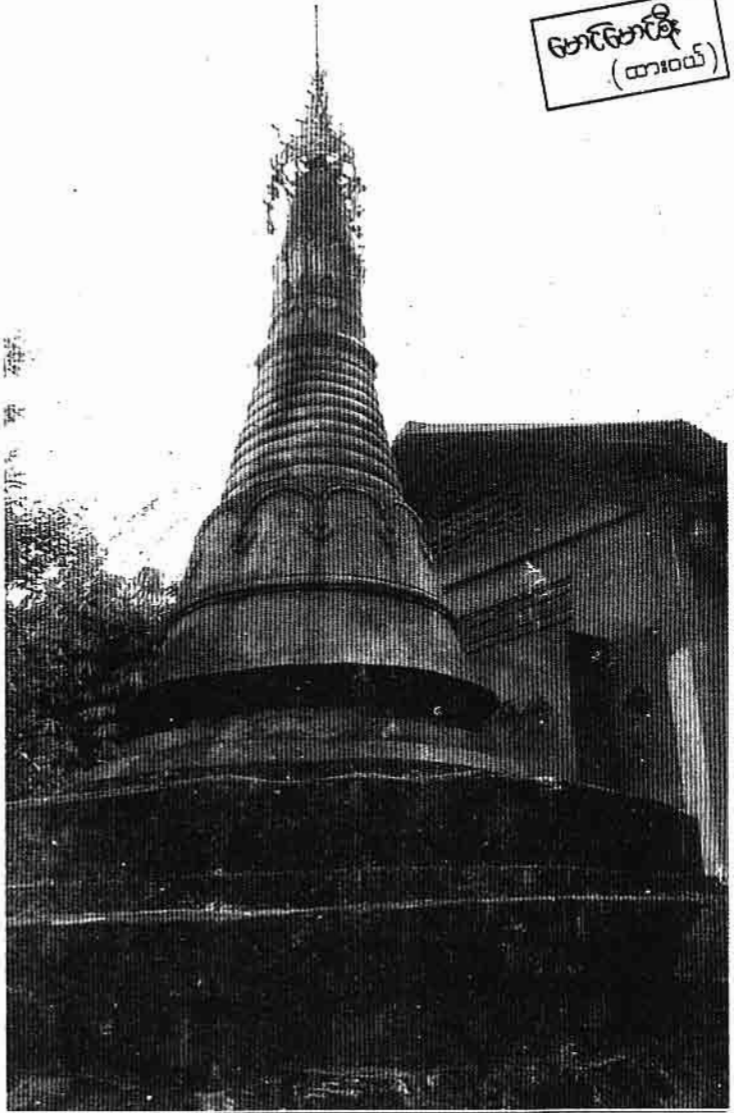
မြေခိုလမ်း၏ မြောက်ဘက်၌ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်အောက် ရွှေပလ္လင်မှ ထတော်မူသော ဗောဓိပင်၏ အရှေ့မြောက်ဘက် (၄၈)တောင် ဝေးကွာသောအရပ်၌ ရပ်တော်မူလျက် ဖီလေသာ အောင်ပွဲခံခဲ့ရာ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို ကြည့်ရှုတော်မူခဲ့သော “အနိမိသ သတ္တာဟ” ရပ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ရဆောင်သည်။

ထိုဘုရားသိမ်း၏ တောင်ဘက်တွင် နန္ဒမြတ်စွာသည် ဗောဓိပင်၏ အရှေ့ဘက် (၁၂၈)တောင် ဝေးကွာသော အဓပါလခေါ်သော ဆိတ်ကျောင်းသားဦး နားနေရာ ညောင်ပင်သို့ ကြွတော်မူလျက် (၇)ရက်ကြာ ဖလသမာပတ် ဖင်စားကာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူသည်။

ထိုအတွင်း စစ်ရှုံး၍ လံက်မှိုင်းချနေသော မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးသုံးယောက် ဦးသည် ဖခင်အား သနားလှ၍ ဘုရားဖူးအား ဆက်လက်ဖြားယောင်းရန် ကြံကြံသည်ကို ဆုံးမတော်မူသည်။

ထို(၇)ရက်ကို “အဓပါလ သတ္တာဟ” ဟု ခေါ်ဆိုကာ ဤသည်ကို နှစ်လုံး၌ ဗုဒ္ဓ ထိုင်တော်မူရုပ်ပွားတော် ဦး ကိုးကွယ်ထားသည်ကို ကြည့်ညိုဆောင်ထားသည်။

ဟောဗောဓိစေတီတော်၏ မြောက်ဘက်၌ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ရပ်တော်မူရာ ရွှေပလ္လင်နှင့် ဗောဓိပင်အကြား အရှေ့

• ထောင်စွဲအတိတ်တော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကြည့်နိုးစဉ်

အနောက် အတောင်(၆၀) ရှည်လျားသော ရတနာစကြိုလမ်းဝယ် (၇)ရက်လုံးလုံး စကြိုကြွလျက် နေတော်မူသည့် “စက်မသတ္တာဟ” ဟု ခေါ်ဆိုလျက်

ရည်မှန်းကာ ရပ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အား လက်စုံမိုး၍ ဦးခိုက်ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့ကြရသည်။ ဤသတ္တာဟ၏ အရှေ့ဘက်မှ

www.burmeseclassic.com

အနောက်ဘက်သို့ သွားသည့် တောင်
စောင်း မြေနီဆင်းလမ်း၏ လက်ဝဲ
ဘက်၌ စံကားဝါပင်ကို စိုစိုပြည်ပြည်
စိမ်းစိုစွာ လန်းဆန်းဖြာဝေလျက် တွေ့ရ
သည်။

တောင်စောင်း ချိုင့်ဝှမ်းမြေပြန့်၌
ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ဗောဓိပင်၏
အနောက်မြောက်အတောင် (၄၀)ကွာ
အရပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူကာ နတ်တို့
ဖန်ဆင်းထားသော ရတနာယရ
ရတနာစံကျောင်းတော်၌ (၇)ရက်တိုင်
စံတော်မူသည်။

အဘိဓမ္မာတွင် ပါဝင်သော မဟာ
ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို ဆင်ခြင်
တော်မူသောအခါ စိတ်တော် အထူး
ကြည်လင်သဖြင့် အသွေးအသားတော်
တို့လည်း ကြည်လင်ကာ ကိုယ်တော်
အစိတ်စိတ်မှ တဖိတ်ဖိတ် တလက်
လက် ထွက်လာသော ရောင်ခြည်တော်
ခြောက်ဖြာတို့သည် စကြဝဠာအဆုံး
တိုင် တဖြိုင်ဖြိုင် ကွန့်မြူးတော်မူကြ
လေသည်။

ထို(၇)ရက်ကို “**ရတနာယရ
သတ္တာဟ**” ဟု ခေါ်ဆိုပြီး ဤသည်ကို
ထိုင်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို
တည်ထား ကိုးကွယ်ထားသည်ကို
ကြည့်လိုဖူးမြော်ကြရသည်။

ထို ထိုင်ဝေက်မှုရုပ်ပွားတော် ကိန်း
ဝပ်ရာ ကျောဘက်သိမ်နံရံသည် အက်
ကွဲပျက်စီးလျက်ရှိသည်။ ထိုဘုရားသိမ်
အား ထပ်မံပြုပြင်ရာတွင် ပါရမီရှင်
သူတော်စင်အပေါင်းတို့က စေတနာ
သဒ္ဓါ ထက်သန်စွာဖြင့် ပါဝင်လှူဒါန်း
ကြရန် နိဗ္ဗာန်ဆော် နှီးဆော်ပေးခြင်းဖြင့်
ကောင်းမှုပြုကြရလေသည်။

ထိုသတ္တာဟ ဗုဒ္ဓထိုင်တော်မူ
ကိန်းဝပ်ရာ ဘုရားသိမ်နှင့် မျက်နှာချင်း
ဆိုင် မြေနီလမ်း၏ တောင်ကုန်းအဆင်း

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

► **ဦးထောင်ရသေ့ဝိဇ္ဇာရုပ်တု**

အနောက်ဘက် လမ်းကြောင်း၏
တောင်ဘက်တွင် မြောက်အရပ်သို့
မျက်နှာမူသော အဆောက်အအုံ
အတွင်း **အဘဦးအောင် ရသေ့ဝိဇ္ဇာ
ဓိရ်ရှပ်တု**ကို ပူဇော်ထားသည်။

ပါရမီရှင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့
သည် ဤပထမ ဘိုးဘိုးအောင်တောင်
တော်၌ တရားအားထုတ်ပြီးလျှင် အဘ
ဦးအောင် ရသေ့ဝိဇ္ဇာဓိရ်ထံပါးတွင်
သပြေအိုး၊ သပြေပန်း ဆက်ကပ်

လှူဒါန်းပြီး သာဓုဟူ၍ သုံးကြိမ်ခေါ်ဆို
ကာ ဆုတောင်းကြခြင်းဖြင့် လိုရာဆန္ဒ
ပြည့်ဝစေပါကြောင်း လေ့လာသိရှိရ
သည်။

အဘဦးအောင် ရသေ့ဝိဇ္ဇာဓိရ်ရှပ်တု
ရှိရာ အရှေ့ရှိ မြေနီလမ်း၏ မြောက်
ဘက်တွင် တောင်ပွားဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းနှင့် စပါးတောင်၊ တောင်ပေါ်သို့
သွားရောက်နိုင်သော တောင်ပေါ်
လမ်းကြောင်းကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

တောင်ကုန်းချိုင့်ဝှမ်း မြေပြန့်နေရာ၌ ဘိုးဘေးကျောင်းတည်ရှိပြီး အရှေ့ဘက်တွင် အာသောကသစ်ပင် တစ်ပင် နှစ်သန်ကြီးထွားလျက် ရှိသည်ကို မြင်ရသည်။ ပထမဘိုးဘိုးအောင်တောင်သည် ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ်ဝယ် ဖြစ်စေသော တောရိပ်တို့က အရိပ်မိုးနေသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒလမ်းစဉ်အရ သမထဘာဝနာ၊ ဝိဿနာဘာဝနာတို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် တတ်စွမ်းသမျှ ငြိမ်းစမ်း အားထုတ်နေကြပေသည်။ သမထကို အခြေခံသော ထွက်ရပ် ဝမ်းဟူသည့် လောကီကျင့်စဉ် တစ်ရပ်သည်လည်း ရှေးအစဉ်ကပင် ပေါ်ထွန်းခဲ့လေသည်။

ထွက်ရပ်လမ်းစဉ် ဆိုရာ၌ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါ အင်းဝိဇ္ဇာ အစရှိသည်တို့သည် စိတ်ဓာတ်တည်ငြိမ်မှုကို ရရှိရန် သမထကျင့်စဉ်ကို ဦးစွာ လိုက်နာကျင့်ဆောင်ဆောင်ရမည်။

ထို့ကြောင့် ဤဘိုးဘိုးအောင်တောင်ပေါ်၌ ပထမဘိုးဘိုးအောင်သည် ထည်းကောင်း၊ ရွှေတောင်ကျောင်းထောပ ဆရာတော်ကြီး၊ ဂဏဝိပုတ် ကုတိဂိုဏ်းကြီး၏ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ် အရှင်ဉာဏ လင်္ကာရသည် လည်းကောင်း၊ ရဟန်းရှင် သူတော်စင် သူတော်မြတ်များနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးတို့သည် လည်းကောင်း သမထ ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ ဆရာတော်တို့ကို အားထုတ်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

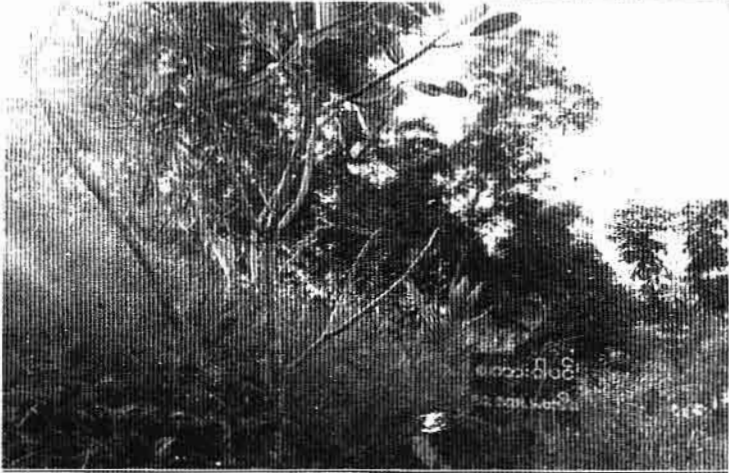
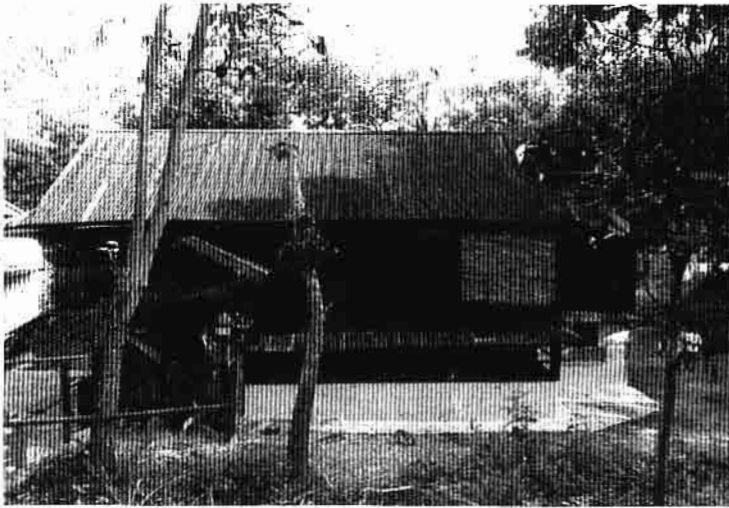
သို့နှင့် ထွက်ရပ်လမ်း လိုက်သူတို့သည် ရှေးက စပါးတောင်ခြေ အောင်မြင် ဘိုးနေရာကို ဌာနတို့တွင် မိမိတို့၏ ထွက်ရပ်လမ်းကို ကြိုးပမ်းအားထုတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ၏။

အဝါလသတ္တဟာ ထိုထက်မှ ရုပ်ပွားထက်ကာကြည်လိုရင်

ယခုမူ စပါးတောင်စခန်း အောင်မြေသာ ထွက်ရပ်လမ်းကို ကြိုးပမ်းတော်မူကြသော ရဟန်းရှင်၊ ရသေ့၊ ဆရာလေး (သီလရှင်)၊ လူပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှ တို့၏ ဘူမိနက်သန် အောင်လံစိုက်ရာ အောင်မြေများအနက် ပထမဘိုးဘိုးအောင်တောင် အောင်မြေသည်လည်း တရားအားထုတ်ရာ ထူးခြားသော ဌာနအောင်မြေတစ်ခု ဖြစ်ရလေ

သည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဟူသည် အခွင့်အခါ သာမု ပြုခွင့်ရပါသည်။ ဘုရားရှင်၏ သာသနာနှင့်ကြုံ၊ စေတနာ သဒ္ဓါ တရားလည်းရှိ၊ ခေတ်ကာလကောင်း၊ အချိန်ကောင်း၊ အခါကောင်းမှ ပြုလုပ်နိုင်သည့် အမှုကို စွဲ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ ရန်ကုန်မြို့မှ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်မြို့

◆ မဲကားပိတ်ကို ထွေရစဉ်
◆ အာဆာကယ်

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဘိုးဘိုးအောင်
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

တော်သို့လေကြောင်းလမ်း၊ ရေကြောင်းလမ်း၊ ကုန်းလမ်း စသည့် ခရီးလမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အခြေအနေ ကောင်းမွန်မှုရှိနေချိန်တွင် အခါအခွင့်သည့်အခါ “စပါးတောင်ခြေ ထူးခြားအောင်ခြေပထမံဘိုးဘိုးအောင်တောင် အောင်မြေ” စခန်းသာသို့ လာရောက်၍ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ကြရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရပါကြောင်း...။

[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကူညီပေးကြသော ကိုကျော်သက် ကညံ့ရပ်၊ ထားဝယ်မြို့အား လည်းကောင်း၊ ကိုသန်းထွေး ဝဲကျွန်းထိန်သစ်ရပ်၊ ထားဝယ်မြို့တို့အားလည်းကောင်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...]

သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်း ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

- ကိုးကားချက်
- ၁။ ရှင်ကိုးရှင်နှင့် သမိုင်းဝင် ထားဝယ်ဘုရားများ [မောင်သန်းဆွေ-ထားဝယ်]၊
 - ၂။ သာသနာ့တံခွန် ထားဝယ်ထောင် မွန်များ၊ မောင်သန်းဆွေ-ထားဝယ်၊
 - ၃။ ဘိုးဘိုးအောင်တောင်ပေါ်ရှိ စေတီဘုရား သိမ်များနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ အတွင်းရှိ မှတ်တမ်းများ၊
 - ၄။ ကိုယ်တိုင် ဘုရားဖူး သွားရောက်လေ့လာခြင်းနှင့် မှတ်တမ်းတမ်းများ ရိုက်ကူးခြင်း(၁၈-၁၁-၂၀၁၂)

ကြည့်ပါ။

၄
၁
၅
၀
၃
၆
၂

ထိကံပွင့်ဖို့အတွက် စနေတိုင် (ထီတိုင်)အရပြောရရင်တော့ စနေ ငြိတ် လှုပ်ရှားသက်ဝင်လာစေရန် ဗုဒ္ဓပွတ်(ဗုဒ္ဓဟူး)နဲ့ ဆက်သွယ်ပေး ရပါမယ်။

ဒါကို ရုပ်ကို နာမ်ကူတယ်လို့ ဆိုပါ တယ်။

ဒါကြောင့်...

ထိကံပွင့်ဖို့အတွက် စနေနဲ့ အစပြု ထားပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ အဆုံးသတ်ပြုထားတဲ့ ညွှတ်ကောင်းကို ရှာဖွေရာ...

“နဂါးရုံဘုရား”လို့ ရပါမယ်။ စနေတိုင်(ထီတိုင်) ဒါကြောင့် “နဂါးရုံ”ဘုရားတစ်ဆူဆူမှာ အား ထုတ်ရပါမယ်။ စနေနေ့တွင် အားထုတ် ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။

နဂါးရုံ = ၇.၄
 ↓ ↓ (နံတူ)
 ထီ လာဘ် = ၇.၄

အာစရိယဝါဒအရ...

ပဉ္စပွတ်ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး ပညတ် ကောင်းများဖြင့် ဖို့ဖော်ရပါမယ်။ ထို့ကြောင့်... နဂါးရုံဘုရားရုပ်ပွားတော် ရှေ့ ဆောက်တွင်...

အတာရေအိုးငယ်တွင် ရွက်လှ နန်းများနဲ့ ထီး(၁)လက်ကို ယှဉ်တွဲပြီး ထည့်ပါ။ ရွက်လှပန်းက အဝါရောင်

◆ ရန်ကင်းမြို့၊ မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ် မယ်လှမုတေတီဆက်၌ တည်ရှိသော နဂါးရုံဘုရား

ထိကံပွင့်

ဆုတောင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန်

သန်းခေါင် (ပညာရေး)

ဖြစ်ပါစေ။

ပြီးရင်... သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်းပြီး... “ဝိ, ရှစ်ချက်ဂါထာ”ဖြင့် ပူဇော် ကန်တော့ပါ။
 ပြီးရင်... လောကဝိဒူဂုဏ်တော်ဖြင့် ပုတီး(၄) ပတ်စိပ်ပါ။
 ပြီးရင်... လာဘ်ရဂါထာကို ရွတ်ပါ။ ဆု တောင်းပါ။

ဝိ,ရှစ်ချက်ဂါထာ

ထိစေတီ အလင်္ကာရေး၊
 စောသုပညာတော ထိ၊
 ဝိဝိဇ္ဇာသုပညာ၊
 ဗုဒ္ဓေါ သုပါလ ကောထိ။

(၃-ခေါက်)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက် အလင်္ကာရေး = အလင်ကာရေး
 ပညာတော = ပင်ညာတော
 သမ္ပန္နော = သမ်ပန်နော
 ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်စော
 အနက်
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိ ဓေတီ၊ အထူးထူးသော လောကုတ္တရာ တန်ဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကာရေး၊ တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။ ဝိဝိဇ္ဇော၊ အထူးထူးသော အောင်လံတံခွန် ရှိ တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပညာတော၊ လောကတစ်လွှား ထင်ရှားတော်မူ၏။ ဝိဝိဇ္ဇာသုပညာ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဝိဝိဇ္ဇော၊ အထူးထူး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရပု

၂။ သုပါလကော၊ ကောင်းစွာ
ရှောက်တော်မူပါပေ၏။

လာဘ်ပွင့်ဂါထာ

အတ္တဝေ သမ္ဘိဒါ၊
နိရတ္တိ ပဋိဘာဏကာ၊
စတုသမ္ဘိဒါ ပတ္တာနံ၊
အဂ္ဂပတ္တံ ဝိနံ နပေ။

(၁၇-ခေါက်)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- အတ္တ = အတတ်
- ဝေသမ္ဘိဒါ = ဝေမသမ်ဘိဒါ
- နိရတ္တိ = နိရုတ်တိ
- ပဋိဘာဏကာ = ပတ်ဘာဏကာ

စတုသမ္ဘိဒါပတ္တာနံ = စတုသမ်ဘိဒါပတ်ဘာနံ
အဂ္ဂပတ္တံ = အက်ဂပတ်တံ
အနက်

ယောစိနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အတ္တဝေသမ္ဘိဒါ၊ အတ္တ
ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဝေပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်လည်း
ပြည့်စုံတော်မူ၏။ နိရုတ္တိပဋိ
ဘာဏကာ၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိ
သာဏ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ
တော်မူပါပေ၏။ စတုသမ္ဘိဒါပတ္တာနံ၊
ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကြ
သဖြင့်။ အဂ္ဂပတ္တံ၊ အထွတ်အထိပ်သို့
ရောက်တော်မူသော။ တိဝိနံ၊ ထိုမြတ်စွာ

ဘုရားကို။ နပေ-နမာမိ၊ ရှိသေစွာ
ညွတ်လျှိုး၍ ရှိနိုးကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။
[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ၊ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ပြီးရင် ခိုစာကျွေးလိုက်ပါ။

အေးမြ ရင်မှာ ရှိပါစေ။

သန်းခေါင်(ပညာရေး)

မှတ်မှတ်ရရပင် ဖြစ်သည်။ ၁၃၇၅
ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်
ဥပုသ်နေ့ ရေကျေးရီ စံရာအောင်မြေ
ပဲနွယ်ကုန်း မဟာစည်ရိပ်သာသို့
နံနက်(၉းဝဝ)နာရီအမိ ရောက်အောင်
သွားခဲ့ပါသည်။ နံနက်(၉းဝဝ)နာရီတွင်
ဥပုသ်သီလပေး တရားဟောကာ နံနက်
(၁၀း၃၀)နာရီတွင် နံနက်စာကျွေးသည်။
နေ့လယ် (၂းဝဝ)နာရီတွင် ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော် အရှင်စန္ဒာဝရ ကိုယ်
တိုင်သော် လည်းကောင်း၊ မဟာစည်
ရိပ်သာကြီးမှ နာယကအဖွဲ့ဝင် ဆရာ
တော်တစ်ပါးပါးသော် လည်းကောင်း
တရားဟောကြားလေ့ ရှိသည်။
နံနက်ပိုင်း အဋ္ဌင်္ဂသီလဥပုသ်ယူ
နံနက်ခင်း တရားနာပြီးနောက် ဝေယျာ
ဝစ္စအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် နာယက လူကြီး
အချို့ စကားဝိုင်းဖွဲ့ဖြစ်ကြသည်။
နာယက တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးသိန်းနိုင်
က သူ ကျောက်ကပ် မကောင်းသဖြင့်
နှစ်လုံးစလုံးထုတ်ပြီး ကျောက်ကပ်
တစ်လုံးကို အိန္ဒိယတွင် သွားရောက်
အစားထိုးထားရသည်မှာ ကိုးနှစ်ရှိပြီဖြစ်
ကြောင်း၊ မြန်မာရဟန်းတော်တစ်ပါးက
လျှာဒါန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုလည်း

ကျောက်ကပ်အဖွဲ့ကပ် ယုန်သားနှင့် ကျောက်ဖရုံ

သိပ်နေမကောင်းလှကြောင်း
ပြောပြသည်။
မှန်ပါသည်။ သူ့မျက်နှာ
မှာလည်း ဖောရောင်၊ ခြေ
ထောက်တွေ့ လက်ဖမိုး
တွေလည်း ဖောရောင်နေ
သည်ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။
ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဦးစိုးသူရက
သူ့ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို
ပြောပြပါသည်။

'ကျွန်တော့်ဇာတိ ကန်ဘလူမြို့မှာ
ပေါ့ ဘကြီးတော်သူတစ်ဦး ကျောက်
ကပ်ရောဂါဖြစ်ပြီး ဆေးရုံတက်ရတယ်။
တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ဖောရောင်နေတာ
နောက်ဆုံး ဆေးရုံက လက်လွတ်လိုက်
ရတယ်။ အိမ်ပြန်ခေါ်လာတော့ ပက်
လက်ပဲ ဖြစ်နေတာ။ ထမင်းကျွေးရင်
တောင် တစ်လုပ်တစ်ဆုပ်ပဲ။ တစ်ခါ
တလေ မေ့မြောသွားတဲ့ အထိပဲ။
အခြေအနေက အတော့်ကို ဆိုးနေ
တာ လက်လွတ်လိုက်ရပြီ ထင်ကြတာ။

အသက်ကလည်း (၇၅)နှစ် ကျော်နေပြီ။
ဒါနဲ့ တစ်ယောက်က ယုန်သားနဲ့
ကျောက်ဖရုံသီး ချက်ကျွေးပါ ဆိုလို့
ချက်ကျွေးကြတယ်။

ဟိုတုန်းကတော့
ကန်ဘလူနယ်က ရွာ
တွေမှာ တောကထူ
ယုန်က ပေါဆိုတော့
လွယ်လွယ်ကူကူပါပဲ။
အဲဒါများ ယုန်သုံး
ကောင်ပဲ ကုန်တယ်။
အဖောတွေကျ၊ ဆီး
တွေလဲ ပြန်ကောင်း
ပြီး ထထိုင်တော့တာ
ပဲ။ အဲဒါ လက်တွေ့ပဲဗျ'
'ကျောက်ဖရုံသီးကတော့ လွယ်ပါ
ရဲ့၊ ယုန်သား ရဖို့ကတော့ မလွယ်ဘူး
ထင်တယ်ဗျ။ အထူးသဖြင့် ရန်ကုန်လို
နေရာမှာလေ'
တစ်ဦးက မှတ်ချက်ပြုပါသည်။
သို့သော် နောက်တစ်ဦး ပြောစကား
ကမူ...
'လိုချင်ရင် ရှာရမှာပေါ့ဗျာ'
မောင်အေးကြူ (ဝိပဿနာ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

မကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် စာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟု ဆိုသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ ဇာတ်ကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး မြို့ နတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ဦးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော် 'ဟ... ဟ... ဟ'

'ဟ... ဟ' လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်ရွက်လို့ဗျ'

'အကြာလေ ကိုမျိုးမြင့်' ခေါ်လို့ဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အဆင်မပြေလို့လေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့အတွက် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် ဆာတုနဲ့ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ခေါင်းလို့ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ခေါင်းပါး မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ဆေးကုသလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်တာ'

'ညည်းညည်းဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဘာကိုလေး သုံးဆောင်ပါဦး' 'အခုအထဲပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဇနီးနှစ်ယောက်တော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထု လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနိုင်းပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းပူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီမသာ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည်ခဲခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလှုံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုးပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစိတတာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ' ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

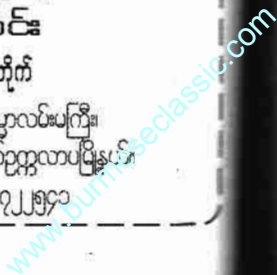
'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် ...' စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး' ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊
သွတပုတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ဖုန်းသ-၆၉၀၇၉၀၊ ၇၂၂၅၄၁

◆ ကျောက်ဆင်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မြင်းမယ် လိုက်ရှုထွင်းမှု

စေတီတော်များနှင့် ထူးခြားကျောက်တုံးများ (၂)

ယခင်လမှ အာဆက်

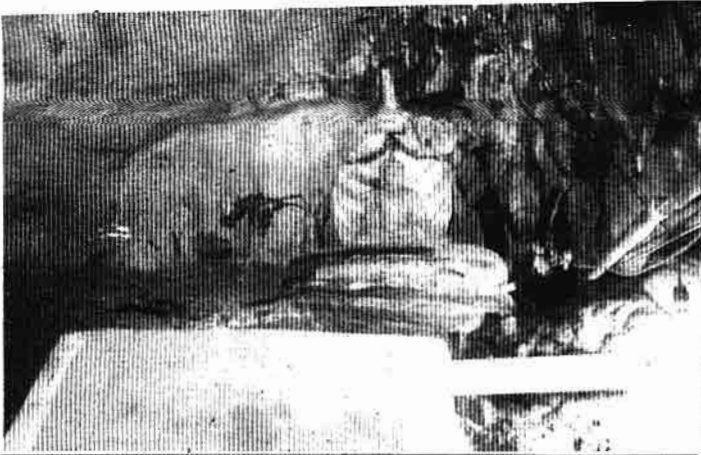
ကျောက်စက်ပန်းဆွဲများ လှပစွာ ဆင်ဆာဆင်လေ့ရှိသည့် သဘာဝ ညီညာမှုများတွင် ကျောက်စက်ရေများ မြို့ရေများ စိုစွတ်နေဟိတ်သော်လည်း ဤနေရာတွင် ခြောက်သွေ့ နွေးထွေး ဖြစ်သည်။

ရသေ့ဖော်ကိုဆိုင်ရာ တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရသော်လည်း ဝင်လေထွက်လေ ဖြစ်သော ခန္ဓာပိုဖြင့် သန္တိသုခကို ဖန်တီးရယူနိုင်သည့် ဂူခန်းမလေး ဖြစ်သည်။

◆ ကျောက်ဆင်မိသားစု

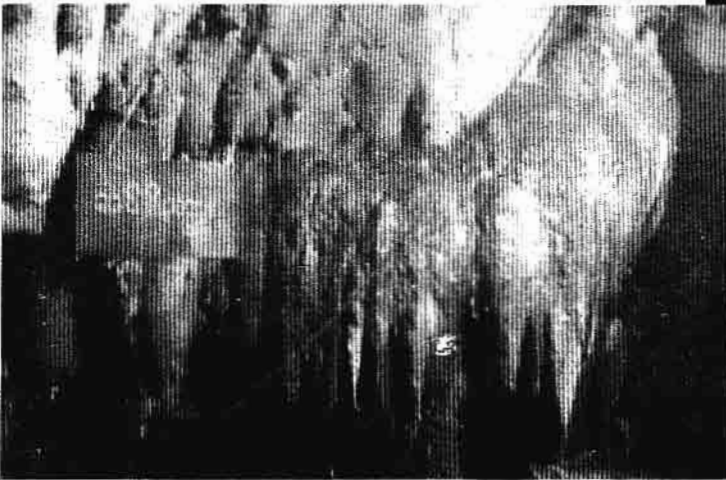
www.burmeseclassic.com

ဆင်ဖြူတော်

ကျွန်းသိမ်း

ဆင်သိမ်းရာ

အတက်များလည်း ပါဝင်သည်။ ဘေး
တိုက်ကြည့်က ပို၍ ပီပြင်သော်လည်း
ဓာတ်ပုံရိုက်ရာတွင် အခက်အခဲရှိ
သဖြင့် ရသမျှ အကောင်းဆုံးအနေ
အထားကို ရိုက်ကူး တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။

ထောင်တို့၏ ပါဝင်မှုအတွက်
ကျွန်ုပ်တို့အား ဤဥပဒေတွင်
မိအောင်းနေထိုင်နိုင်ရန် လမ်းပြကူညီ
ပေးသော နဂါးမင်းဖြစ်သည် ဆိုလ
သည်။

နတ်သမီးကျောက်ပျဉ်

ထိုမှ ပြန်ဆင်းကာ ဥမင်လမ်း
အတိုင်း လျှောက်ဝင်ခဲ့ရာ မနီးမဝေး
တစ်နေရာတွင် နတ်သမီး ကျောက်ပျဉ်
ကို တွေ့ရသည်။

သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်ကဲ့သို့ ရေဆင်း
မြောင်းပတ်လည် ဝန်းရံကာ အလယ်
ကျွန်းကလေး ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ထိုကျောက်ပျဉ်တွင် လက်ကျောက်များ
ဖြင့် သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်က မျက်နှာပြင်ကို
ဖွတ်သယ်ပေးခြင်းဖြင့် အသားစာကျ လှပ

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျော့မွှေးစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ
ကြောင်း သိရသည်။

နတ်သမီးကျောက်ပျဉ်မှာ ပွတ်ဖန်
များသဖြင့် ချောမွတ်ပြောင်လက်နေ
သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ကျောက်နဂါး

လမ်းကလေးအတိုင်း ဆက်
လျှောက်လာခဲ့ရာ အကွေ့တစ်ခု ကျော်
လွန်သောအခါ လက်ဝဲဘက်နံရံ၌
ကျောက်နဂါးကို တွေ့ရသည်။

နဂါးပါးပျဉ်းထောင်နေဟန် အချွန်

ဥက္ကလာလုံမွေရှင်တော်စေတီ

ထိုမှ ဥမင်လမ်း လက်ဝဲဘက်
ကုန်းမြင့်ထက် စံပယ်တော်မူသော
စေတီတော်သို့ တက်ရောက် ပူးမြော်
သည်။ ဥက္ကလာလုံမွေရှင်တော်စေတီ ဖြစ်
သည်။

ကျန်စစ်မင်းသားသည် နဂါးမင်း
လမ်းညွှန်သဖြင့် လိုဏ်ဂူအတွင်း
မိအောင်းနေထိုင်ရာ သီရိဓမ္မာသေ့ဘ
မင်း တည်ထားခဲ့သည့် ဥက္ကလာလုံမွေရှင်

F.11B, February, 2014

◆ ကျောင်း

◆ ကျောင်း

တော်ကို ဖူးမြော်ရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်း၍ မင်းအဖြစ်ကို ရသော အခါ မွမ်းမံကုသိုလ်ပြုသည်ဟု ဆိုကြ သည်။

ဤစေတီတွင် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ ကာ လောကုတ်လောကီ လိုရာတောင်း ဆုများ ပြည့်ဝကြသည်ဟု သိရသည်။ သားဖြစ်သူက သူ၏ မုန့်ဖိုးငွေဖြင့် ရွှေဆိုင်း(၂)ဆိုင်း ဝယ်ယူ ကပ်လှူကာ အရူးအမူးဆန္ဒ ရှိနေသည့် ခေတ်ပေါ် လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင်တစ်ခု ရလို ကြောင်း ဆုတောင်း၏။

ရန်ကုန် ပြန်ရောက်သောအခါ ဦးလေးက လက်ဆောင်ပေးသဖြင့် ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့လေသည်။

နဂါးမုခ်ဦးနှင့် ကျောက်ဆင်များ

စေတီရင်ပြင်မှ ပြန်ဆင်းကာ ရှေ့ဆက်လာခဲ့ရာ ဥမင်လမ်းမှာ အတန် ပင်နိမ့်၍ ငုံ့လျှိုးဝင်ရောက်ရသည်။ နဂါး တစ်ကောင် အုပ်မိုးထားသကဲ့သို့ ဖြစ် တည်နေသော နဂါးမုခ်ဦးဖြစ်သည်။

ထိုမှအထွက် လမ်းကွေ့တစ်နေရာ ရောက်သောအခါ ကျောက်ဆင် ဟူသော ကမ္မည်းဖြင့် ဆင်တစ်ကောင် ၏ ရှေ့တည်မြင်ကွင်း ထိုမှ တစ်ဖက် တွင် စီထပ်နေသည့် ကျောက်စက်ပန်း ဆွဲများရှိရာ ကျောက်ဆင်မိသားစုတို့ကို တွေ့ရသည်။

မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာရှိ ကျောက် စက်ပန်းဆွဲများမှာ ဆင်ဦးကင်း၊ ဆင် ကျောကုန်းများနှင့် သဏ္ဍာန်တူကာ ချိတ်ဆွဲထားသော “ဆင်မိသားစု” ကမ္မည်းနှင့် လိုက်ဖက်လှပါသည်။

ထိုမှလွန်သော် ဥမင်လမ်းမ၏ လက်ဝဲဘက်၌ သွယ်ဆက်နေသော ဥမင်ကလေးတွင် ဘုရားရှင်နှင့် သာဝက ရဟန္တာများ စီတန်းကြာချိတော်

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ဆင်လှည့်တိုင်

မူပုံ သွန်းလုပ်ထားသည်ကို ဖူးတွေ့ရ သည်။ ဥမင်အနေအထားနှင့် လိုက် လျောညီထွေရှိကာ ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ် ပေသည်။

နတ်သားရေဏန်

ဥမင်ထက်ဝက်ခန့်တွင် ရှိသည်။ တစက်စက် ကျဆင်းနေသော ကျောက်စက်ရေများကို အုတ်ကန်ဖြင့် ခံယူ စုဆောင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဖန်ပြာခွက် မရှိသဖြင့် လက်ခုပ်ဖြင့် ခပ်ယူ သောက်သုံးကြည့်ရာ ကြည်လင် အေးမြလှပေသည်။

ရသေ့ပလ္လင်

ဥမင်လမ်းကွေ့ လက်ဝဲဘက်တွင် ခါးစောင်းခန့်မြင့်၍ (၅)တောင်မှ ကျယ်ဝန်းသော ကျောက်ပလ္လင်ကြီး ဖြစ်သည်။

ရုပ်ပွားစေတီ ပူဇော်ထားခြင်း မပြု

◆ ကျောက်စိန်ကလပ်

◆ မြင်းမထိထောင်ခြေ

ဆဲ သီးသန့် ချန်လှပ်ထားဟန်ရှိသည်။
နောက်ခံ ဒဏ္ဍာရီများ မကြားသိခဲ့ရပါ။

ရွှေဟင်္သာ

ကျောက်စွယ်အစွန်းတွင် ဟင်္သာပုံစံ
မြေ နှုတ်သီး၊ ကိုယ်လုံးပုံသဏ္ဍာန်
ဖြည့်စွဲစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ နီညိုရောင်
ကျောက်သားနှင့် စွတ်စိုသော ရေများ
ကြောင့် ရွှေဟင်္သာပမာ မြင်တွေ့ရ
သည်။

ဆင်ဖြူတော်

ဆင်တစ်ကောင် နှာမောင်းထောင်
ရပ်နေသော ပုံဟန် ကျောက်တုံး
ဖြစ်သည်။ နဂါးရုံဘုရားငယ်တစ်ဆူ

ရှေ့မှ ဆီး၍ ပူဇော်ထားသဖြင့် မြင်ကွင်း
အနည်းငယ် ကွယ်နေသည်။ ဖြူညို
ရောင်အဆင်း ရှိလေသည်။

ကျောက်နွား

နွားတစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းနှင့်
ကိုယ်ထည် အထက်ပိုင်းပေါ်လွင်သည်။
ခြေလက်မပီပြင်ပါ။ ဘို့ကား နှစ်လုံး
ဖြစ်နေပေသည်။

ရွှေဇီးကွက်

ရေများစိုစွတ်၍ စဉ်ရောင် တောက်ပ
နေသည်။ မြန်မာ့လေ့အရ ရွှေဇီးကွက်
ကို ပွတ်သပ်ကာ လာဘ်လာဘ
ရွှင်လန်းစေရေးအတွက် မိမိတို့ပြုခဲ့သမျှ

ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုကို တိုင်တည်
ဆုတောင်းတတ်ကြလေသည်။

ဆင်ချည်တိုင်

ဥပင်လမ်းအလယ်တွင် ကျောက်
စက်ပန်းဆွဲနှင့် ကျောက်စက်မိုးမျှော်တို့
ထိစပ်ကာ ကျောက်စက်တိုင်ကြီး ဖြစ်
တည်နေသည်။ ကြီးမားသော ကျောက်
တိုင်ကြီးဖြစ်လေရာ ဆင်ချည်သော
ဆင်ချည်တိုင် သို့မဟုတ် တုတ်ခိုင်
သော ဆင်ချီတိုင်(ဆင်ခြေတိုင်) ပမာ
လည်း ဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

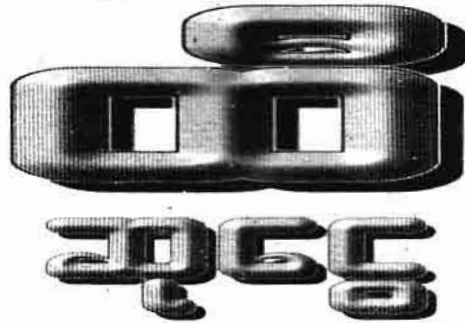
ဖေဖော်ဝါရီလ နွေဦးပွဲတော်သမယတွင် ပျော်ရွှင်စရာ မင်္ဂလာအပေါင်းထပ်ဆင့်ပြည့်စုံစေမည့် ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်စေရန် ၄၊ ၁၊ ၈၊ ၅ ဂဏန်းခြေများကို ရွေးချယ်၍ ဃ၊ ၈၊ ၀၊ ၉ အက္ခရာများနှင့် တွဲဖက် ကံစမ်းနိုင်ကြသည်။

ဂဏန်းတူ၊ ဂဏန်းထပ်များ ရွေးချယ်လိုပါကလည်း ၄၊ ၁၊ ၈၊ ၅ ဂဏန်းများ (၂)ခုအထက် ပါဝင်သည့် ထိလက်မှတ်ကို ရွေးနိုင်သည်။

မိမိမွေးနှစ်အရ ကံလာဘ်ပွင့်စေမည့် ဂဏန်း၊ အရောင်၊ အရပ်မျက်နှာ၊ နေကောင်းနေ့မြတ် တွဲဖက် စပ်တူထိုးလိုလျှင် ရွေးသင့်သူတို့ကို အောက်တွင်ကြည့်ပါ။

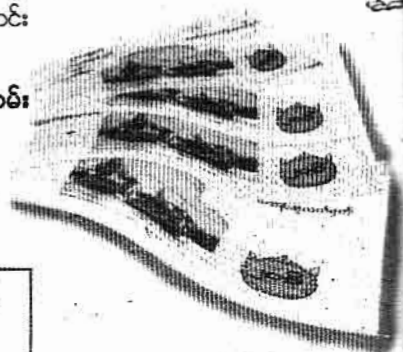
* * *

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါး မိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

သမီးနှင့် ကံစပ်ပါ။ အင်္ဂါနေ့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ်ဖြစ်၏။

နေရာဌာနအကူအညီဖြင့် ကံစမ်းလိုပါက ထိလက်မှတ်အရောင်းဌာနသည် ပန်းခြံ၊ အပန်းဖြေစခန်း၊

မွေးနှစ်	ကံပွင့်ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့်အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြွက်	၄	အစိမ်းရင့်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ခွား ကျား	၂	ခပြိုင်	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ယုန်	၇	ရွှေဝါ	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
နဂါး မြွေ	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ပြင်း	၃	အစိမ်းနု	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ် မျောက်	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ကြက်	၁	အပြာ	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ပုဒ္ဂလုံနေ့
မွှေး ဝက်	၉ ၃	အနီ	တောင်	တွဟ်သားသမီး	အင်္ဂါနေ့

ချသော ဆိုင်များဖြစ်ပါက ပို၍ ကံထူးစေနိုင်သည်။

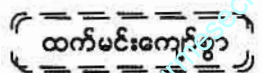
ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက ကြာသပတေးနေ့တွင် သက်ငယ်ပိုင်းအမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ရွှေရောင်နီသည့် ခေါင်းစည်းကြိုး၊ ကလစ်၊ ကြယ်သီး စသည့် ကိုယ်အထက်ပိုင်း အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခု လက်ဆောင်ပေးကာ နတ်ဒေဝတာများထံ ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ရန် တိုင်တည်ဆုတောင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ ဝက်နှစ်ဖွားတို့သည် (၉)ဂဏန်းနှင့် အနီရောင်တို့က ကံလာဘ်ပွင့်စေသည်။ မိမိနေအိမ်၊ အလုပ်ခန်းမှ တောင်ဘက်အရပ်ရှိ ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်တွင် ကံစမ်းပါ။

စပ်တူထိုးလိုပါက ပုဒ္ဂလုံသား ၈၆ နက္ခတ္တင်ရာင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အားကစားကွင်း၊ မြေပြင်ကွက်လမ်း၊ ကြွေထည်မြေထည်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်၊ အုတ်သံကျောက် အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းများ အရောင်းဆိုင်၊ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများအရောင်းဆိုင်၊ သားဖွားခန်းဆေးရုံစသည့်တို့အနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်း

ပူယင်းဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီဖြင့် ရသင့်ရထိုက်သော ငွေကြေးကံအခွင့်အလမ်းများ ဖွင့်လင်းကာ ဝေဝေဆာဆာ ရရှိနိုင်ကြပါသည်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
 ဆယ်နေတာလားဗျ
 အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
 စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ
 တဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
 ဆယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ
 ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
 အဲဒါပဲ ခင်ဗျားက မဟုတ်ဘဲ
 အကြညာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
 ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
 နေတာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
 ဆေးဝါး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
 ဆယ်လိုလုပ်ရင် 'ကောင်းမလဲ'

ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား
 သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
 ကိုတန်းရ

အဲဆီရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
 ဆင်ဘူးလို့ပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
 (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ 'အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
 ရေးနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ' ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
 ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား
 ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။
 ဆဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
 ပြန် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
 ဆက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
 ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
 ဆီထဲ သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
 အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ

ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ
 ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
 ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
 ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
 အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
 နိုင်တယ်။

နံ့သေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်
 အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်စေ့စဉ်အလိုလို သုက်
 လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများခြင်း၊ အကြော
 အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
 ကိုယ်ပိုင်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
 ခြင်း၊ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
 ဆက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
 ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
 ထုတ် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
 နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
 အပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
 နိုင်မယ်

ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
 ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
 ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
 လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ
 ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
 အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ
 တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
 တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
 စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး ဇော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
 မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
 ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။
 အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗာလယ်ပုဂံ၊ သွန္နာပုတ်တိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူကလာပဗြဲနယ်၊ ဖုန်း၇၂၂၅၁

ကိုကြီးကောင်း

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

တိုင်းရင်းဆေးဓါတ်ရုံအမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား ကိုရုံ

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းခွဲခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းသွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းခွဲခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ၊ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို ဟိုဟာမစားရဲ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းခွဲခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတို့ကိစ္စအားလုံး အုန်းခွဲခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြားဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

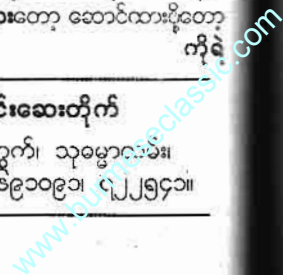
“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းခြင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ () နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြောရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းခွဲခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရဲကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မပသစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ မေတ္တာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ကိုရဲ

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
 မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

◀ ငွေသံကြားစေတီတော်

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သုခိယဝန်ထမ်းတော်များ

၏ အောင်မြေနှင့် ဂိုဏ်းပူဇော်ဂါယာတော်များ (၁၂)

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ငွေသံကြားစေတီတော်

▶ ငွေသံကြားစေတီတော်အဆင်းပန်း

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ခွတ်ပါ။]

သီတဂူထေရ်နဲ့ ကာရိတံ
ငွေသံကြား စေတီယံ
ယံ ထုပ် ငွေသံကြားစေတီယံ
ဝနာပိ အတ္ထိ သက္ကန္တံ
လာဘံ ဝနံ ဒေတု မေဇိနော။

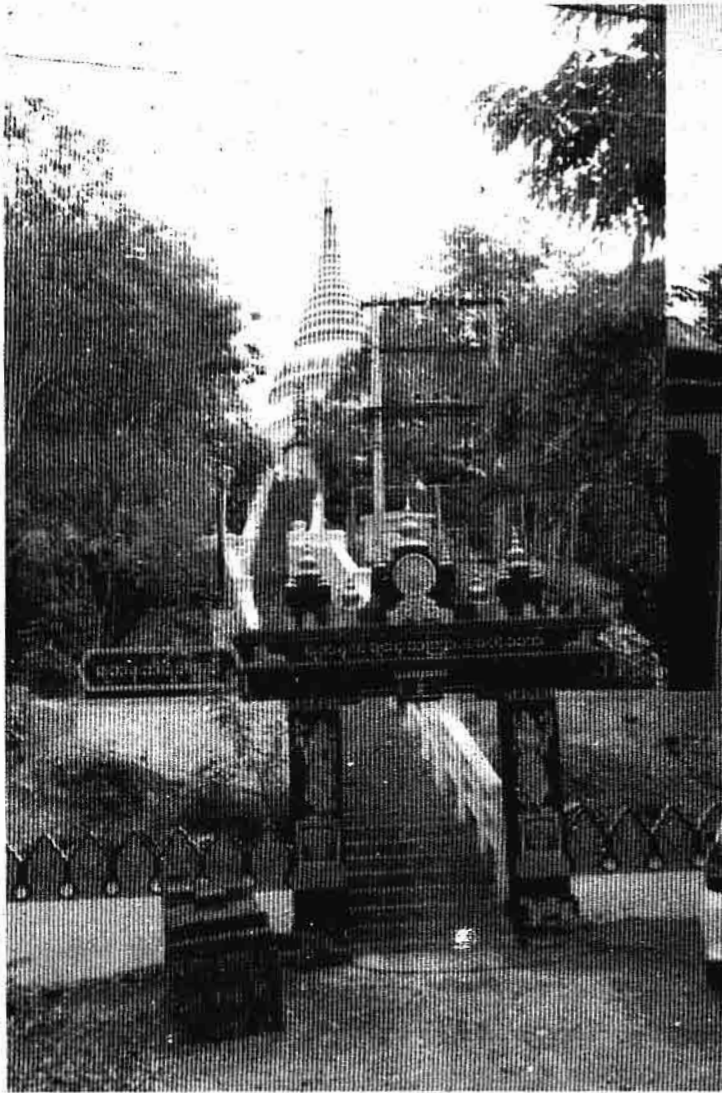
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဝနာပိ = ဝန်ဒါပိ

အတ္ထိ = အတ်ထိ

F.12A, February, 2014.

◆ ငွေသံကြားစေတီထက်မှ အောင်မြင်နေရာ

◆ ငွေသံကြားစေတီ ဖော်ကွန်းကျောက်စာ
◆ ငွေသံကြားစေတီထက် အောင်သက်
အတက်လမ်း မုဏ္ဍိုင်

သက္ကစုံ = သက်ကစ်စ်
မြန်မာပြန်
သီတဂူထေရေန၊ သီတဂူမထေရ်
အရှင်မြတ်သည်။
ကာရိတံ၊ ပြုပြင်စီမံအပ်ပါသော။
ယံ ထုပ် ငွေသံကြားစေတီယံ၊
အကြင် ပုထိုးတော်တည်းဟူသော
ငွေသံကြားစေတီတော်မြတ်သည်။
အတ္ထိ၊ ထင်ရှားစွာ တည်ရှိပါပေ၏။
အဟံ၊ "....."ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။ ။ "....." နေရာတွင်
ရွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
ပါ။]

ဝန္ဒာမိ သက္ကစုံ၊ ရိုသေလေးမြတ်စွာ
ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။
လာဘ် ဝန် ဒေတုမေဇိနော၊

◆ ငွေသံကြားထော်ထော်နှင့် သဘော့နီထော်ထော်

◆ ငွေသံကြားထော်ထော်ကြီး၏ ဌာနာဝိုက်အား တွေ့မြင်ရုံ

ဘယည့်တော်အား အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
လာဘ်ဥစ္စာကို ပေးသနားတော်မူပါ
အရှင်မြတ်ဘုရား။

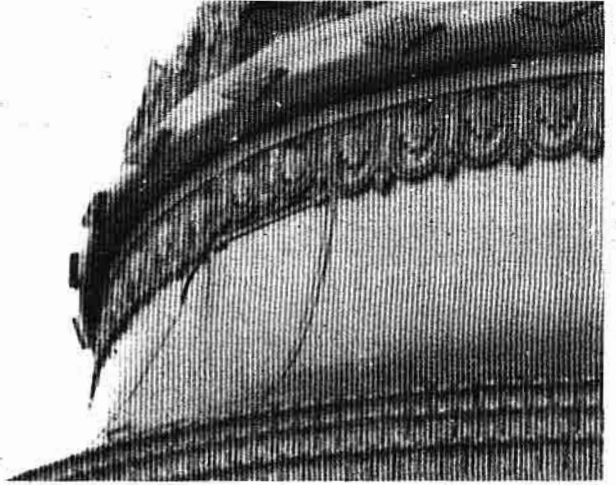
ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၇၆၃ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ
၁။ အင်းဝဘုရင်မင်းခေါင်။

၂။ သီတဂူဆရာတော်ကြီး အရှင်
ဉာဏိဿရမထေရ်။

တည်နေရာ
စစ်ကိုင်းတော့ခိုင်း သုံးထပ်ကန်
ခန်းအနီး ငွေသံကြားတောင်ကုန်း
ထက်တွင် ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ပါ
သည်။

ဦးတော်ရက်
သီးခြား သတ်မှတ်ထားခြင်း မတွေ့
ရပါ။

အောင်မြေနေရာ
စေတီတော်မြတ်၏ အင်္ဂါထောင့်။
အာစောင့်အရှောက်
သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးကြီး ဦးသူတော်နှင့်
သိုက်နန်းရှင်များ။

ထူးခြားချက်
ရှေးအခါကာလများတွင် ငွေသံကြား
တောင်ကုန်းထက်၌ ရွှေငွေရတနာ
အသံများ ကြားရလေ့ရှိလေ၏။ သိုက်
ဆရာများမှ သိုက်တူးရန် လုပ်ဆောင်

◀ သိုက်နန်းရှင်များ ဗိမာန်တော်

▶ သက္ကနုပိထေဝီတော် လိုက်ဖာတွင်မှ ရှမ်းဗုဒ္ဓတော်

◄ ဧည့်ကြားထေဝီတော် ထောက်ဧည့် သိုက်နန်းရှင်များလိုက်ဂုဏ်း၊ မိတ်ဆို့ထားသော သက္ကနုပိထေဝီတော်

▶ ဧည့်ကြားထေဝီတော်သမိုင်း၊ ပန်ချီကာများ၊ ပြသထားသော ဣဟောင်သားလယ် ထီးမြဲရုံ

ဇပ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

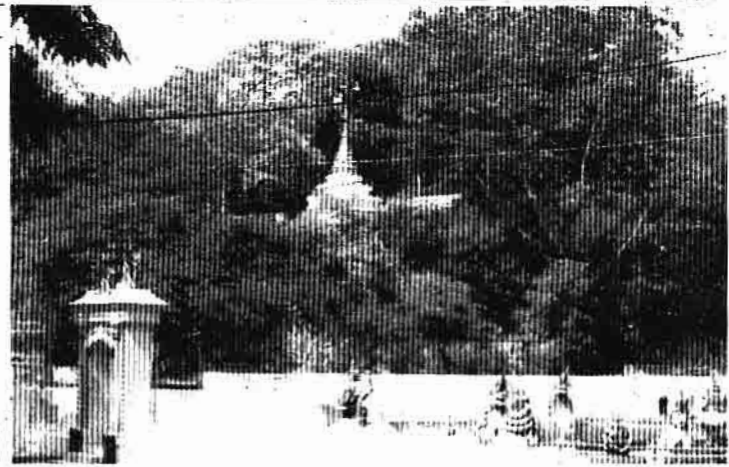

• သွယ်ကြားထုတ်ရာ တစ်ထုထုထုထု

• သွယ်ကြားထုတ်ရာမှ ခြယ်မြေပြင်
ရုပ်လုံးများနှင့် တံခွန်တိုင်

• ကုန်းကြီးထုတ်ရာကို သုံးထပ်နှစ်ကန်အထက်၌ မူမြင်ရန်

တိုင်း ဒုက္ခအမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ကြရ
လေသည်။
တောင်ကြောမြေပြင်ကို ရေအထင်
နှင့် အချည်းနီး ကူးခတ်နေရလေ၏။
သက္ကရာဇ် ၇၆၃ ခုနှစ်တွင် အင်းဝ
ပြည်ရှင် ဘုရင်မင်းခေါင်သည် သိုက်

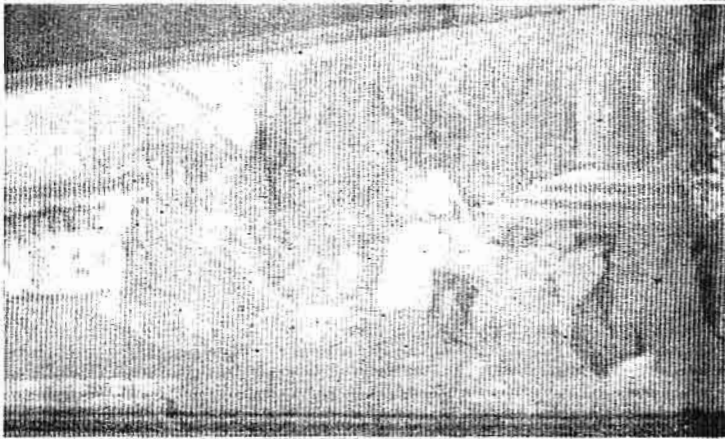
သမိုင်းအဆိုအရ ရတနာရွှေငွေများကို
ရယူလိုသောကြောင့် သိုက်ဆရာ
အကျော်အမော်များကို ခေါ်ဆောင်၍
သိုက်တူးလေ၏။
ထိုအခါ သိုက်ချုပ်တိုးတိုး ဦးသူတော်
နှင့် တွေ့ရလေတော့၏။ သိုက်ချုပ်

နဂါဗျာဏ်မြေပြင်မူလင်း ၉၃

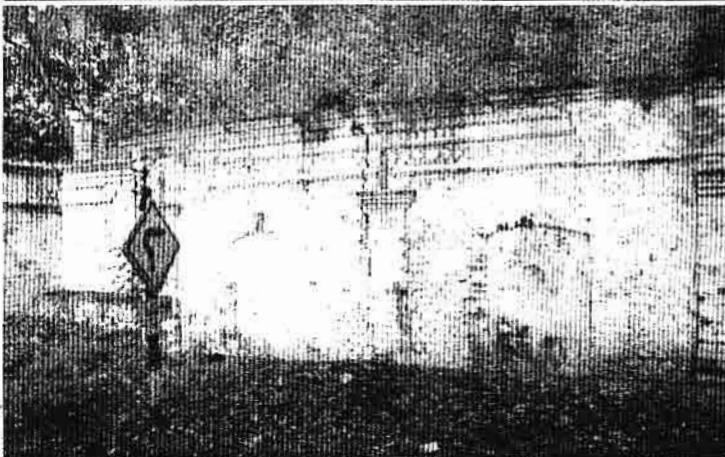

• ငွေသံကြားထောက်ထောက် သိုက်ချွမ်တိုတိုကြီး ဦးသူထောက်နှင့် အထောင့် ဘီလူးများ။

• ငွေသံကြားသိုက်ချွမ်သူထောက်ကြီးမှ
အင်းဝ မင်းသိင်္ခာအား တရားပြု၍ အလှူပေးဆုံး ဖမ်းဆီးကား

• ငွေသံကြားချောင်းအတွင်းမှ သိုက်နန်းရှင်များနှင့် ထောက်စပ်သော
ရည်ကမ်းများ ပိတ်ထားဆုံး

၉၄ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• သုံးထပ်နဂါးကန်ထောက်မှ
နဂါးမင်းကြီး၏ တရားကန်ထောက်မှ
ဂဠုန်သားဝယ်လေးဆုံး

• သုံးထပ်နဂါးကန်ထောက်ထက်မှ
နဂါးနစ်ကောင်အဖြစ်အား
ဆွဲကိုင်ထားသော ဂဠုန်မင်းကြီး

အိတ်ကြီးက...

အထောက်အပံ့ပြုကာလဲ သာသနာတော်
အတွက် လှူချင်နေတာဖြစ်သလို ကျွန်ုပ်တို့
ထံ အနိမ္မောယူဘုရားရှင်အတွက်
ဆွေမျှော်တော်ကြီး ဆောက်လုပ်ဖို့ ဘုရား
မူရည်များကို ထိန်းသိမ်းထားခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုအတွက် ကျောင်းဆောက်ရာတွင် ဘုရင်
မိမိပြုစု ကုသိုလ်ပါဝင်ပါရန်

ပြောဆိုလေရာ အင်းဝမင်းခေါင်မှ
မူရည်(၂၀) လှူဒါန်းလေတော့၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်မှ သိုက်စောင့်များရှိ
ဆွေမျှော်ကြား တောင်ကုန်းထက်ဝယ်
ဆွေမျှော်ကြားစေတီတော်မြတ် ဘွဲ့အမည်
တော်ဖြင့် ငွေသား တင်း(၂၀)နှင့်အတူ
ဥပမာတော်မူလေသည်။

ဆမိုင်းကြောင်းကို ပြောပြနေသော
အခါ ပန်းချီကားကြီးများကို ငွေသံ
ကြားချောင်းအတွင်းရှိ ထိဖြူရုံကြီးတွင်
ဆွေမျှော်တော်ကြီး ကြည့်ရှုနိုင်ကြလေ၏။

ဆွေမျှော်တော်ကြီး ဆရာတော်ကြီး
ဆရာတော်ကြီးသည် ငွေသံ
ကြားတောင်၏ အောက်ခြေတွင်
သိုက်စောင့်များနှင့် ဆက်စပ်နေသော
သိုက်စောင့်တစ်ခု ရှိလေသည်ကို

ဆွေမျှော်တော်ကြီးလှိုင်းသော လောဘသမား
အတွက် အန္တရာယ် များလှလေ

ကြောင့် လိုဏ်ဂူပေါက်ကို ပိတ်၍
သိုက်စောင့်များ၏ ဆန္ဒအရ

“ဆွေမျှော်စေတီ”တော်ကို တည်
ဆောက်လေ၏။

ဆွေမျှော်တော်ကြီးကို ရေကန်တော်ကြီးကို

ဘုရင်၏ အကူအညီအားဖြင့်
ဆောက်ထားလေသည်။

ဆွေမျှော်စေတီတော်ကြီး၏ အခြေ
တွင် ငွေသံကြားချောင်း၏

အောက်တွင် “တိလောကသုခ
တံစံဂူစေတီတော်”

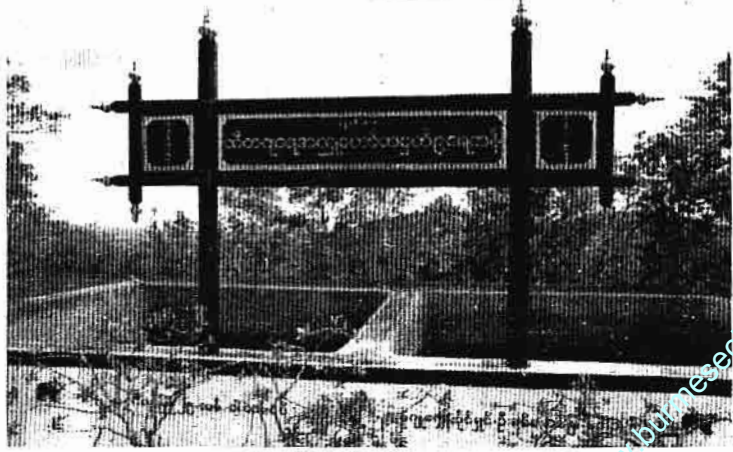
◆ သိုက်စောင့်များပုံ(သုံးထပ်နှစ်ကန်တော်)

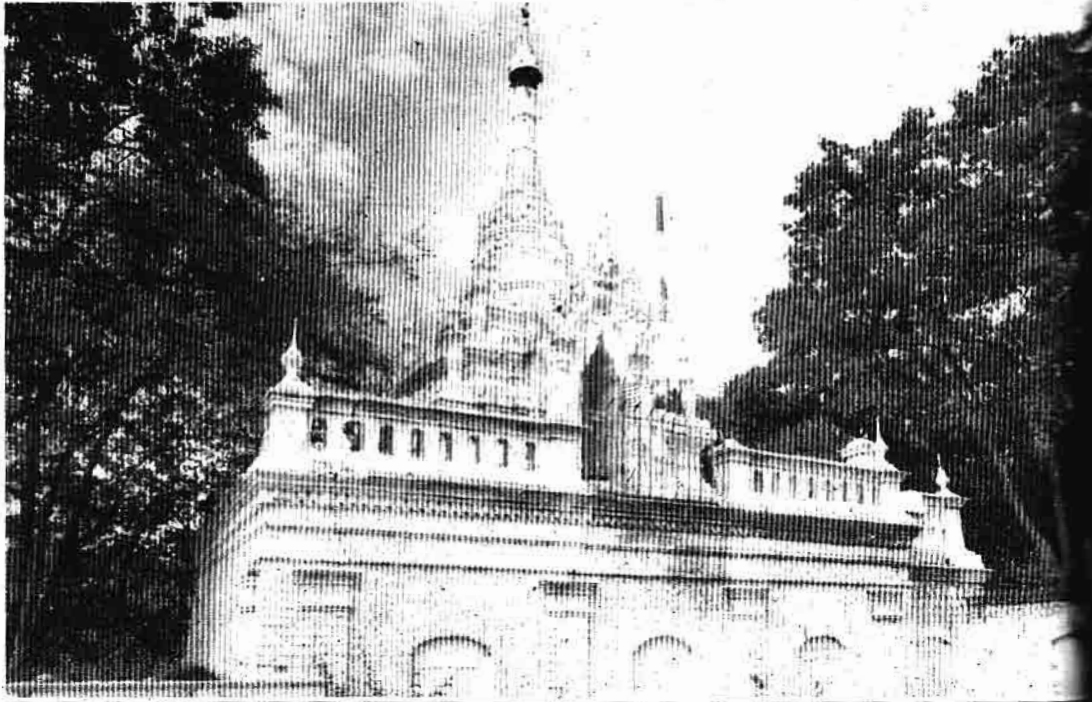
◆ သုံးထပ်နှစ်ကန်တော်ကြီး

◆ ဆွေမျှော်စေတီတောင်ထက်မှ

သီဟသူဆရာတော်ကြီး၏ အမှတ်(၉)တော်

◆ သိုက်နန်းများနှင့် ဆက်စပ်နေသော ငွေသံကြားချောင်း၊ တိလောကသုခစေတီတော်

မြောက်ဘက်မျက်နှာပြု မုခ်ပေါက် လှည့်စေတီတော်များ တည်ရှိပါလေသည်။

ငွေသံကြားစေတီတော်အား ပထမ ငွေသံကြား ဆရာတော်ကြီး သာသနာတော် မညှိုးအောင် အထူးစောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည်။

ငွေသံကြား ချောင်သည်ကား စစ်ကိုင်းမြို့ကြီး စတင် တည်ခဲ့စဉ်ကပင် သမိုင်းဝင် “ချောင်ကိုးချောင်” မှတ်တမ်းဝင်ဖြစ်ကြောင်း ထွဋ်ခေါင် ဆရာတော်ကြီးက မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

ငွေသံကြားစေတီတော်၏ အရံစေတီတော်များကိုလည်း ဒကာဒကာမများ၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ထည်ထားခဲ့လေသည်။

ယင်းစေတီများမှာ တစ်ဝဂ္ဂစေတီတော်နှင့် တိလောကသုခစေတီတော်များဖြစ်လေ၏။

ငွေသံကြားတောင်ခြေ အဆင်းတွင်

၀၆၆ ၆၈၈၇၇၀၆၆၆၆၆၆၆

သုံးထပ် နဂါးကန်တော်ကြီးကိုလည်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် တည်ဆောက်ထားလေရာ လေ့လာနိုင်ကြလေ၏။ နတ်နဂါးသိုက်ဟူ၍ ယနေ့တိုင် ယုံကြည်နေကြပါ၏။

သကျမုနိစေတီတော်၏ လိုဏ်အတွင်းရှိ သကျမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ပန်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးနံ့သာတိုင်များ ထွန်းညှိ ကပ်လှူပူဇော်၍ အစောင့်ဘိုးဘိုးကြီးတို့ကို မေတ္တာသို့၊ အမျှဝေခြင်းပြု၍ ပုတီးပတ်များဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင် အားထုတ်ပါက လိုရာကံစွရပ်များ အောင်မြင်ကြလေသည်။

ရှေးအခါကာလများက လပြည့်လကွယ် အခါရက်များတွင် ရွှေသံ၊ ငွေသံ၊ ရတနာသံများ ကြားရလေ့ရှိသောကြောင့် ငွေသံကြားတောင်၊ ငွေသံကြားစေတီတော်ဟု အထူးကျော်ကြားခဲ့သော ငွေသံကြားစေတီတော်ကြီးမှာ ခေတ်ကာလပေါင်းများစွာ ကြာညောင်းလှပြီဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ သဘာဝ ရာသီဥတုနှင့် လျှင်ဒဏ်များကြောင့် မြို့ပျက်စီးနေသောကြောင့် သီတုဇာတော်ကြီး အရှင်ဉာဏ်ဿရမထေရ် ငွေသံကြား ယခုလက်ရှိ ဆရာတော်ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အသစ်ပြန်လည်ဆောက်ပြီး ပူဇော်ထားလေပြီ။

မူလ ငွေသံကြားစေတီတော်ကြီး ဘွဲ့အမည်တော်ကိုယ် “ရတနာရငွေသံကြားစေတီ” ဟူ၍ ဘွဲ့အမည်သစ်ဖြင့် အလွန်တယ်စွာ တည်ရှိထားပါသည်။

ဤ စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် သိုက်စည်းဖြစ်သောကြောင့် ဆက်မျိုးဆက်အပေါင်းတို့သည် ဆန္ဒအာရုံ အားလျော်စွာ ပူဇော်အားထုတ်သင့်သော တစ်ခုသော နေရာထူးဖြစ်လေသည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

www.burmeseclassic.com

လက်ခေါက်သရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇောတိကဇော လက္ခဏာတော်
သက်တော် (၁၀၈)နှစ်၊ ဝါတော် (၈၈)ဝါ

၆၀၂၂၃၃ အလောင်းပုံတော်သော
မဂ္ဂဗျူဟာ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇော
(နိုင်ငံတော်အထူးအထွေထွေဝန်ထမ်း)
ပုံနှိပ်ရေး/ဖြန့်ဖြူးရေး - ဝန်ထမ်းအဖွဲ့
ပြန်လည်ဖြန့်ဖြူးပေး ပေးပို့ထားပါမိမိ
သတင်းအချက်အလက်

အိမ်အိမ်၊ ဝန်ထမ်း အဖွဲ့ဝင်များ

• စာတည်းဆရာတော်ကြီး၏ ရာပနတွင် • ဂိုဏ်းခိုင်းလှူဒါန်းသော ဆရာတော်ကြီး လက္ခဏာပုံတော်

သက်တော်(၁၀၈)နှစ်၊ ဝါတော်(၈၈)ဝါ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇော

စာတည်းဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာပုံတော်

အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇော

ယခင်လမ္မ အဆက်

ထိုစာတိုက်ကို ကျွန်မ အိမ်တွင်
တီးကွယ်ထားပြီး မုန့်တီဆွမ်း ကပ်လှူ
သောနေ့မှာ ဆရာတော် စာတိုက်နှင့်
မုန့်တီဆွမ်းကို ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း
ထပ်ပါသည်။ ထိုစာတိုက်ကိုလည်း ကျွန်
ထည့်ပေးထားပါသည်။

ဆရာတော်မှ ကျွန်မကို အိမ်မက်
နှစ်ကြိမ် ပေးဖူးပါသည်။ သက်တော်
ထင်ရှားရှိစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ပထမ
အိမ်မက်မှာ “ငွေလိုရင် ဒီလိုလုပ်”
ဟုဆိုပြီး စက္ကူဖြူပေါ်တွင် “န” ရေးပြ
ပြီး အခြားမုစ၍ ကတ်ကြေးဖြင့် ဖြတ်ပြ

F.13A, February, 2014.

၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် ကွင်းဆက်များ (၂)

ပါသည်။ ပြတ်ကျလာသော စက္ကူစ
များသည် တစ်ထောင်တန် ငွေစက္ကူ
များ ဖြစ်သွားပါသည်။

ကျွန်မ ငွေလိုတိုင်း လုပ်ကြည့်ဖူးပါ
သည်။ ထိုစဉ်က အကြီးဆုံးငွေစက္ကူ
သည် တစ်ထောင်တန် ဖြစ်ပါသည်။
ဒေါ်လာအရွက်ကြီး နှစ်ရွက်ကိုလည်း
မမျှော်လင့်ဘဲ လက်ဆောင်ရဖူးပါ
သည်။

၁၆၁၀၆
(မောဂတီ)

ဒုတိယအိမ်မက်မှာ “ငါ နောက်
သုံးလတွင် ပျံတော်မူမည်” ဟု ပြော
ပါသည်။ လမ်းမကို လှမ်းကြည့်လိုက်
တော့ လူထောင်ပေါင်းများစွာတို့ ရာပန
လိုက်ပို့သည် အိမ်မက်တွင် မြင်တွေ့
ရပါသည်။

ထိုအိမ်မက်အတွက် ကျွန်မ အလွန်
စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ ခင်မင်သူ
အချို့ကို ပြောပြဖြစ်သည်။ ကျွန်မ
ကိုယ်တိုင်လည်း ဆရာတော်ကြီးကို
ပိုမိုဂရုစိုက်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး
ပြောဟောသမျှကို ရေးသား မှတ်သား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ် ၉၇

ထားသည်။

ထိုသုံးလအတွင်း နောက်ဆုံး ဆယ်လ မြတ်ဗုဒ္ဓတရားကို အမြဲဟောကြားပါသည်။ လှည်းအိုကို ကြိုးနှင့် တုပ်ထားသလိုဟု မကြာမကြာ ဟောပြောတတ်ပါသည်။

ပုံတော်မူမီ တစ်နေ့မှာဖြစ်သည်။ (၉-၁၂-၂၀၀၃)နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် အိပ်ရာပေါ်မှာ ထိုင်နေသည်။ ကျွန်မက ခပ်လှမ်းလှမ်း အခန်းထောင့်နံရံကို မှီ၍ ဆရာတော်ကြီးကို ကြည့်နေသည်။

‘ငါ့ကို တရားဟောလျှင် ပိုပေးပါ။ လူတွေကို ငါ ပြောရောဂါပေးတယ်’

ဟု ပြောပါသည်။ အောက်ဆီဂျင်ကို နှာခေါင်းမှသွင်းစဉ်...

‘လောစတာကို ပါးစပ်နဲ့ လွှတ်အောင်ကပ် ငါ ပြောရောဂါပေးတယ်’

ထိုအချိန်တွင် ဆရာဝန်က အလစ်တွင် ဆေးတစ်လုံး ထိုးလိုက်သည်။ ဆရာတော်က တော်တော်စိတ်ဆိုးသွားဟန်ရှိသည်။ ဆေးထိုးရန် ကူညီသူကို ပါးတစ်ချက် ရိုက်လိုက်သည်။

‘ငါ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဆေးပထိုးပါနဲ့ ငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာတရားလဲ ဆေးပထိုးဟူး’

ဟု အမြဲပြောထားပါသည်။

ဆရာတော် စိတ်လျှော့လိုက်ဟန် ရှိပါသည်။ အခန်းထောင့်တစ်ခုတွင် ထိုင်ကြည့်နေသော မူလ ဆွမ်းဒါယိကာမ ဒေါ်ဝင်းကို ကြည့်ပြီး “မဝင်း နုနုကို ငါ မြင်သွားပြီ” ဟု ပြောပါသည်။

ဆရာတော် ဆိုင်းရဲစဉ်က ဆွမ်းအမြဲ လာပို့သော ပြည်တော်သာမှ ဒေါ်ဝင်း၏ ဆွမ်းကို နောင်အခါ ဆွမ်းဟင်းများ ပေါများလာသော်လည်း ပြည်တော်သာ ဒေါ်ဝင်း၏ ဆွမ်းကို စောင့်ပြီးမှ ဘုဉ်းပေးလေ့ ရှိပါသည်။

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီး အမြဲအိပ်သော မြေပုတီး

နောက်နေ့ (၁၀-၁၂-၂၀၀၃) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် (၁၁)နာရီ မိနစ်(၂၀) တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

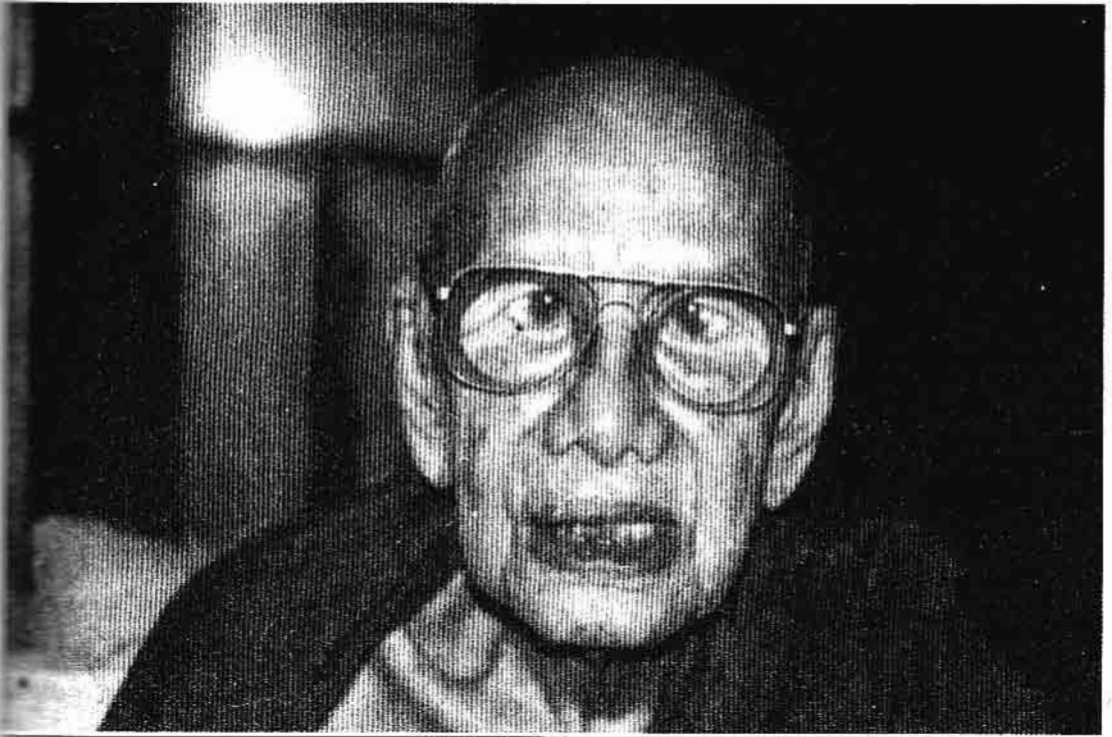
ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသည့် နေ့မှစ၍ ဆရာတော် ခုတင်နားတွင် ကျွန်မတို့ တန်းစီ၍ အိပ်စောင့်ကြပါသည်။ နေ့စဉ် နေ့ည လာဖူးကြသော သူများ မစဲအောင် စည်ကားလှပါသည်။

သန်းခေါင်ယံထိ ရှိကြသည်။ နက္ခတ္တ

ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရေးဆရာထံမှ ပွားယူထားသော လက်ဖဝါးပုံတော်များကို လှူဒါန်းရန် စိတ်ကူးပေါ်လာသည်။

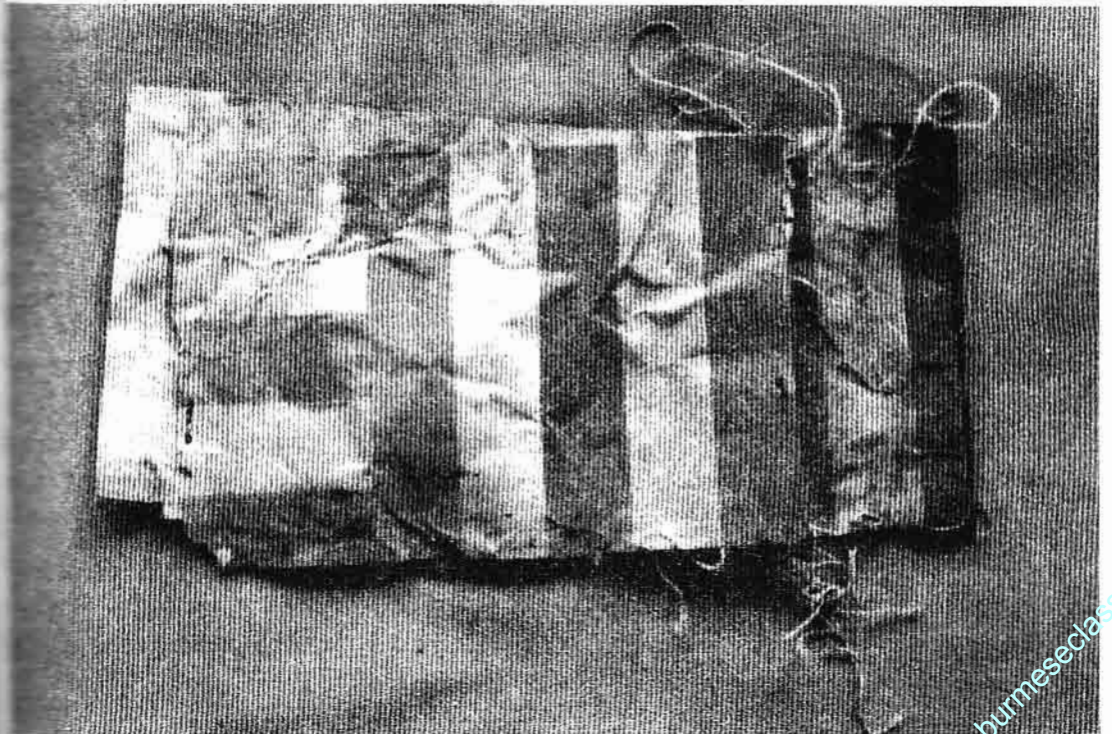
ထိုလက်ဖဝါးပုံပေါ်တွင် ဆရာတော်၏ဓာတ်ပုံ နောက်ဆုံးဟောကြားခဲ့သော တရားနှင့် ဆုတောင်းပေးခဲ့ပုံ အတိုချုပ်ကို ထည့်သွင်း၍ ငွေဖြစ် “န” တို့ကို ဝန်းရံပြီး ရိုက်နှိပ်ဝေငှမှုကို ဈာပနနေအထိ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ဇာရွက်ပေါင်း သိန်းပေါင်းများစွာ နှိုက်နှိပ်ရမိ

www.burmeseclassic.com

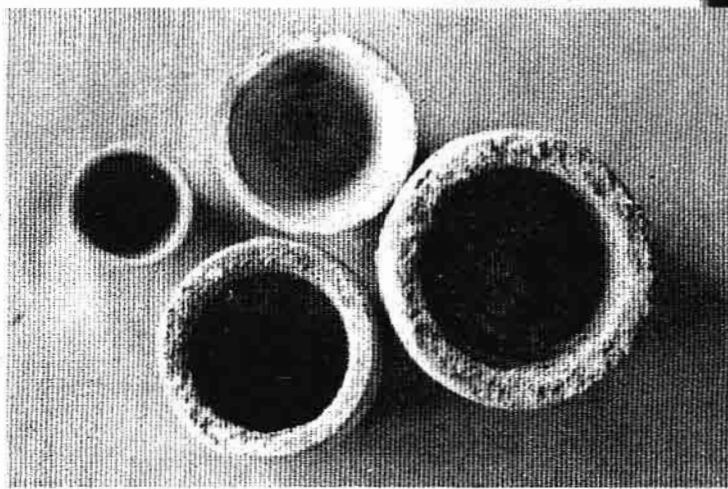
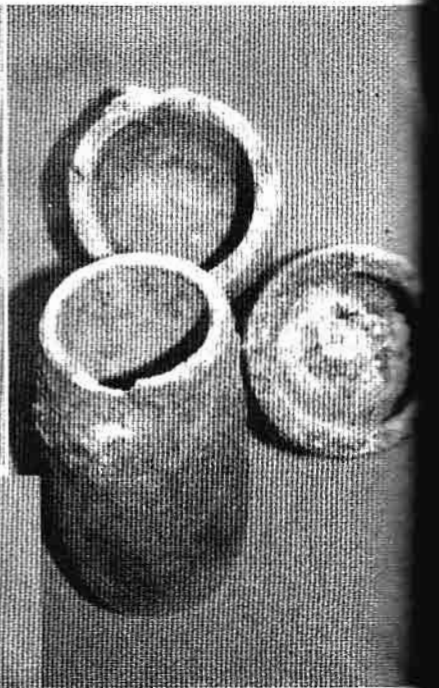
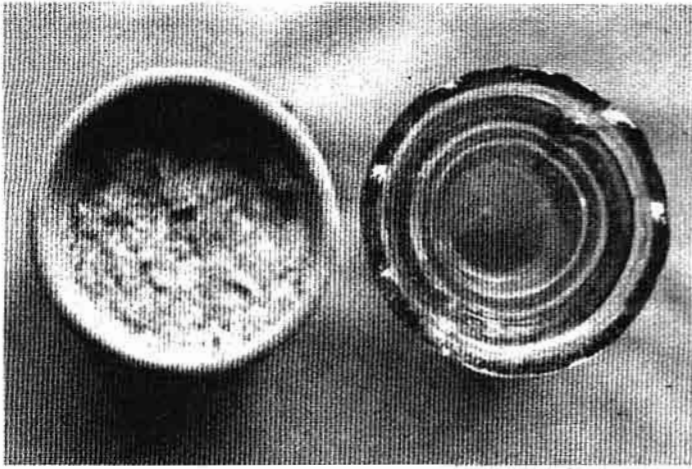

◀ ဆရာတော်ကြီး မျက်စိနှစ်လုံး စုဆောင်းပုံတော်

◀ စာရေးသူ သိမ်းစည်ထားသော ဆရာတော်ကြီး ဘုရားစိမ့် သာသနာ့အလံတော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၉

ဖြတ်သွားလျှင်တောင် မကိုက်တတ်ပါ။

“ဒီကြောင်သေရင် လူဖြစ်မယ်”

ဟု ဆရာတော် အမြဲပြောသည်။ ဆရာတော် ဗောဓိတစ်ထောင် ကြွသွားလျှင် ကျွန်မတို့ ကြောင်စာ သွားကျွေးပါသည်။ မစားမသောက်ဘဲ တညောင်ညောင်ဟု အော်နေတတ်သည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသည့်နေ့မှစ၍ အစာမစားတော့ပါ။ မျက်လုံးမှ မှေးစင်းနေသည်။ ဆရာတော် စွာပေးသည့် ပြန်လာကြသောအခါ ဖြစ်ကြောင်ကြီးမှာ သေဆုံးနေသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ရင်ကွဲကျသွားဟန် ရှိပါသည်။

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအရင်သည် ဆရာတော်၏ ကျန်ရှိသော ရွှေဓာတ်လုံး၊ ပြဒါးသေဓာတ်လုံးအဝေဖတည့် ဖြစ်ကြသည်ကို ဗောဓိတစ်ထောင်ဆရာတော်မှ အရိုးပြာမှ ဓာတ်လုံးများ အားလုံးယူ၍ လာကြခေါ်လိုက်သည်။

သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာတော်၏ သက်ပျောက် သက်နိုးစငယ်များ ညှပ်ထည့်၍ အိတ်ဆောင်အရွယ် လှူခဲ့ပါသည်။

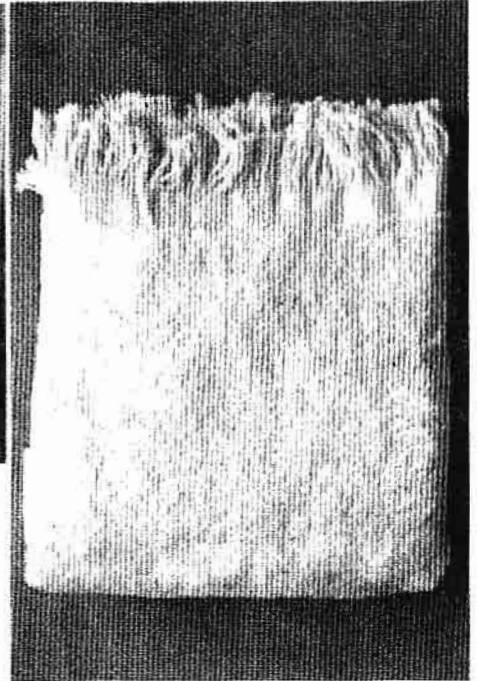
ဈာပနနေ့၌ လိုက်ပို့ကြသော ကားများ၊ ဆိုင်ကယ်များသည် မြို့လုံးကျွတ်မျှ ဖြစ်သဖြင့် လမ်းမကြီးတွင် ရေလှိုင်းကြီးများသဖွယ် ရှည်လျားစွာ စီးဆင်းနေပါသည်။

မီးသင်္ဂြိုဟ်သောအခါ နောက်ဆုံး၌ လူရင်းများသာ ကျန်တော့သည်။ ကြီးမားသော လင်းလက်တောက်ပသည့် မီးတန်းကြီး ပေါ်ထွက်လာသည့်

အတွက် ကျွန်မတို့ ပြေးကြည့်ကြပါသည်။

မျက်လုံးတော်နှစ်လုံးမှ အလင်းတန်းကြီးဖြစ်၍ ဗီဒီယိုသမားက အမြန်ပြေးလာသောအခါ ဦးခေါင်းတော်က လည်ပြီးမှောက်ကျသွားသဖြင့် မရိုက်လိုက်ရတော့ပေ။

ဆရာတော်၏ အရိုးပြာများကို အိတ်နှစ်လုံးနှင့် ကျုံးထည့်၍ ကျောင်းသို့ ပြန်လာကြသည်။ ကျောင်းတွင် ဖြူဝါဆိုသော ဆရာတော် မွေးထားသော ကြောင်ကြီးတစ်ကောင် ရှိသည်။ ဆရာတော် ဝါး၍ ကျွေးသော အစာကို ပဲစားသည်။ ကြွက်က သူ့ကိုယ်ပေါ်က

မော်လမြိုင်မှ တပည့်များက အရိုး
ပြာတစ်အိတ်ကို ယူထားပြီး သာသနာ
ဇောတိကကျောင်းတွင် စေတီထည်
ထားသည်။ အရိုးပြာတစ်ဝက်ကို ဗောဓိ
တစ်ထောင်တွင် စေတီတည်ထား
သည်။ ဓာတ်လုံးများကို ခွဲစိတ်ဝေငှပေး
သည်ဟု ကြားရသည်။

ဆရာတော်လက်မှ အမြဲမချသော
မြဒါးသေ ပုတီးကို ဇောတိက ဆရာ
တော် ရသွားသည်။ ဖိုထိုးပစ္စည်းများ
တို့လည်း ရသွားသည်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး

ပြဒါးပုတီးကြီးကို ဓာတ်ပုံဖြင့်ဖော်ပြ
ထားပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မတို့က
ဆရာတော်၏ သက်ပျောက်
သင်္ကန်း လျှော်ဖွပ်၍ ဝေငှယူကြ
သည်။

ဆရာတော်ကျောင်းကို ဖျက်လိုက်
သောအခါ ကျွန်မ အလွမ်းပြေသွား
ကြည့်ရင်း ဆရာတော်၏ အလှူဖြတ်
ပိုင်းများ၊ ဘုရားစင်မှ သာသနာ့အလံ
များကို အမှတ်တရ သိမ်းထားလိုက်ပါ

သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ အကြောင်းကို
ရေးစရာတွေ အများကြီး ကျန်ပါသေး
သည်။ နောင်အခါသင့်လျှင် ရေးပါဦး
မည်။

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ဦးစီးဌာနများကို
ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်
သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်စိုးသိန်း
ဓာတည်းချုပ်
နက္ခရာဇ်မြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ပါဠိမဂ္ဂဇင်း။

www.burmeseclassic.com

အဘွား ပြောပြသော

ပဋ္ဌာန်းနဂါးစပ

ကျင့်စဉ်တော်

ကောင်းမြင်မြတ်စိန်

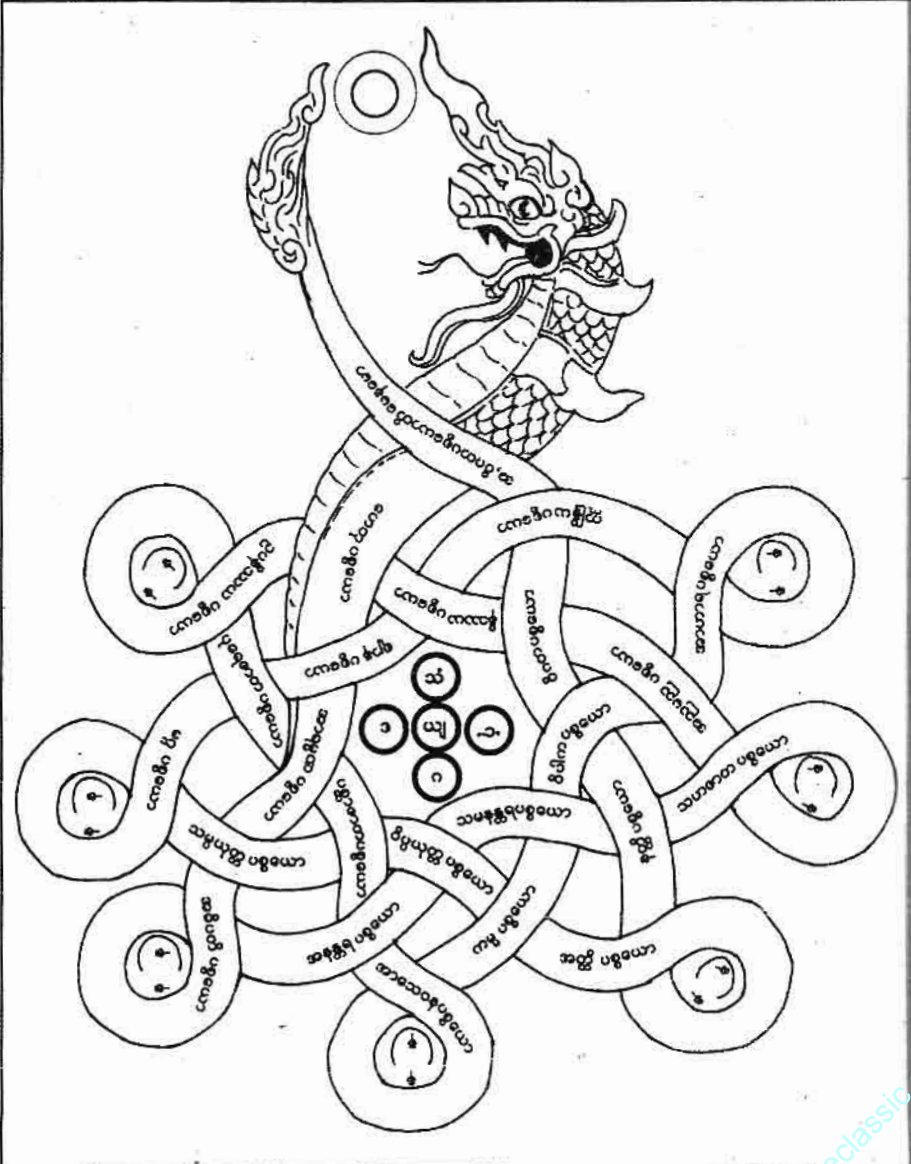
ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ အေးသာယာ ဖြူ၊ အမှတ်(၁၀)ရပ်ကွက်က “ဟိန်း” ကုန်ရုံထိုင်မှာ အဘွား ခေါ်ခင်သန်းနွယ် ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ အဘွားဟာ အခု ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ အသက်(၈၇)နှစ်ရှိပြီ လို့ သိရပါတယ်။ အိုကြီးအိုမအရွယ် ဖြစ်ပေမယ့် အဘွားဟာ အမြဲလန်းဆန်း

ကြည်လင်လို့ နေပါတယ်။

အဘွားထံကျွန်တော် အလည်ရောက်သွားတိုင်းအဘွားအနားမှာ သားသမီးတွေ၊ မြေးမြစ်တွေ၊ မိတ်ဆွေတွေ ဝန်းရံစည်ကားနေတာ အမြဲတွေ့ရပါတယ်။

စားစရာ ပစ္စည်းတွေ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတွေလဲအဘွားအနီး ပတ်လည်မှာ စုပုံနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ အဘွားကို လာရောက် ကန်တော့ကြတဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ လက်ဆောင် ပစ္စည်းတွေ၊ ဂါရဝ ပြုကြတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အဘွားဟာအရွယ်အိုသော်လဲ စိတ်က နုပျိုနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေ အဘွားရဲ့ မေတ္တာစေတနာ စိတ်ရင်းတွေနဲ့ နုပျိုနေတာ

ပဋ္ဌာန်းနဂါး စမေပုံတော်

ထို ကျွန်တော်ဟာ အဘွားနဲ့ ခင်မင် ခင်နားခဲ့တာ သုံး၊ လေးနှစ်မျှသာ ရှိသေး မေမယ် အဘွားက ကျွန်တော့်ကို အလွန်ခင်မင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ကလဲ အဘွားနဲ့ တွေ့ရ တိုင်း အဘွားပြောတဲ့ စကားတွေကို ထလေးတစား နားထောင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သိချင်တဲ့ ဆရာတော်ကြီး တွေအကြောင်း၊ တရားဓမ္မအကြောင်း တွေကို အဘွား ပြောစရာစကား ဆုံး သွားမှ မေးမြန်းစပ်စုပါတယ်။

အဘွား ငယ်စဉ်က အကြောင်းတွေ ခြေပြရတာ အလွန် ပျော်ပုံရပါတယ်။ အသက်ကြီးပိုင်း ယခုအချိန်မှ နေ့စဉ် ဘာသာရေး လုပ်ကိုင်ပုံတွေကိုလဲ စိတ်ရည်လက်ရည် ပြောပြပါတယ်။

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တွေ အကြောင်း၊ ကိုယ်တွေ့အကျိုး ခံစားရပုံတွေ အကြောင်းကိုလဲ တိတိကျကျ ရေရေ ထည်လည် ပြောပြတတ်ပါတယ်။

ယခုလဲ အဘွား ပြောပြခဲ့တဲ့ "ပဋ္ဌာန်းနဂါးစမ ကျင့်စဉ်တော်" ဟာ အလွန် ထူးခြားလေးနက်ပါတယ်။ အဘွားက ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ စမ ကျင့်စဉ် စာရွက်ကိုပါ မေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ ပဋ္ဌာန်းနဂါးစမပုံတော်ကို ဖော်ပြ မေးလိုက်ပါတယ်။ ဉာဏ်ရှိသလို ကျွန်ုပ်အသုံးပြုနိုင်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဘွားက ဒီကျင့်စဉ်တော် အကြောင်း ယခုလို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီ ပဋ္ဌာန်းနဂါးစမကျင့်စဉ်တော်" ကို အား ထပ်တော့မယ်ဆိုရင် ရှုခြေတိတ်တဲ့အချိန် နေ့ရယ်ရယ်၊ ယထာဗျာဆုံး ဘုရားရှင်ကို အထင်တိုင်း အမွှေးတိုင် လှူရမယ်။ သက်တော်ရှေ့ ကလေးရယ်၊ ဝမ်းပိတ်လဲ ခံညှိ လှူပါ။

ဒီကျင့်စဉ်တော် ကျင့်ပွားမယ့်အကြောင်း အထူးရှုမှာ အဓိဋ္ဌာန်ရမယ်။ ကိုယ်နိုင်

သလောက် (၇) ကျက်ဖြစ်စေ (၉) ကျက်ဖြစ်စေ (၂၇) ကျက်ဖြစ်စေ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရမယ်။

ပြီးတော့ သာယနာတော်စောင့်နဂါး၊ ကပ္ပာ စောင့်နဂါး၊ သိုက်နဂါး၊ နတ်နဂါး၊ ပဋ္ဌာန်းဆက် နဂါး၊ အပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်ဟာ နဂါးစမကျင့်စဉ် တော်နဲ့ ဘုရားကို ပူဇော်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့မဟုတ် တရားနာကြကုန်ပါကလော့၊ ကျွန်ုပ် ပူဇော်မည့် ခန္ဓသုတ်တော်နှင့် ပဋ္ဌာန်းအေးနာ တော်တို့ကို ရှိသေစွာ နာယူကြကုန်လော့လို့ ဆိုပြီး နဂါးတွေကို ဖိတ်ကြားမယ်။

ပြီးတော့ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို တစ်ခေါက်ရွတ်ရမယ်။

[ဤနေရာတွင် ခန္ဓသုတ်ပါဠိတော်ကို မဖော်ပြတော့ပါ။ ဝတ်ရွတ်စဉ် စာအုပ် များတွင် အလွယ်တကူ ရှာဖွေ ဖတ်ရှုနိုင် ပါတယ်။]

ခန္ဓသုတ်တော်ကြီးကို ဦးဆုံးရွတ်တဲ့ သဘောကတော့ ဒီသုတ်တော်မှာ ဝိဂ္ဂ ပက္ခနဂါးမင်း၊ ဝေပထနဂါးမင်း၊ ဆဗ္ဗာ ပုတ္တနဂါးမင်းနဲ့ ကဏ္ဍာဂေါတမ နဂါး မင်းကြီးတို့ကို သူတို့ရဲ့ နာမည်တွေကို အထူးပြုခေါ်ဆိုပြီး မေတ္တာဗို့ထားတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။

ခန္ဓသုတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး တဲ့အခါ (ပဋ္ဌာန်းနဂါးစမပုံတော်)ကို ရှေ့မှာထားပြီး ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို ရွတ်ရပါမယ်။ ဘယ်လို ရွတ်ရမလဲဆို တော့ ပဋ္ဌာန်းနဂါးပုံတော်ရဲ့ အာခံတွင်း

က စဝင်ပြီး "ဟေတုပစ္စယော" လို့ ရွတ်ဆိုရင်း လက်မနဲ့ထောက်၊ ပြီး တော့ "အာရမ္မဏပစ္စယော" ရွတ် ဆိုရင်း နောက်တစ်နေရာ လက်မနဲ့ ထောက်သွား...

အဲဒီအတိုင်း ဆက်ဆိုရင်း ဆိုပြီး လက်မနဲ့ထောက်သွား။ နောက်ဆုံး အပြီးနေရာရောက်ရင် "အဝိဂတ ပစ္စယောတိ မေ နမော" လို့ ရွတ်ရ မယ်။ ပြီးတော့ လက်မကို ထောင်ပြီး "အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ အောင်ပြီ" လို့ သုံးကြိမ် လေးလေးနက်နက်ဆိုပါ။

အဲဒီနောက် (ပဋ္ဌာန်းနဂါးစမပုံတော်) ရဲ့ အာခံတွင်းက စဝင်ပြီး "ဟေတု ပစ္စယော" ဆိုပြီး လက်ညှိုးနဲ့ထောက် ရမယ်။ လက်မနဲ့ထောက်ပြီး ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း ရွတ်ဆိုသလို လက်ညှိုးနဲ့ ထောက်ပြီး ရွတ်ဆိုသွားရမယ်။

အပြီးပိုင်း ရောက်တဲ့အခါ ရွတ်ပြီး သွားတဲ့အတွက် လက်ညှိုးထောင်ပြီး "လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်ပါစေ" လို့ အလေးအနက် သုံးကြိမ် ရွတ်ဆိုဆန္ဒပြု ရမယ်။

အဲဒီအတိုင်းပဲ လက်ခလယ်နဲ့ နဂါး အာခံတွင်းကစပြီး ထောက်သွား။ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း တစ်ခုချင်း ရွတ်ဆို ရမယ်။ အပြီးနေရာရောက်လို့ ရွတ်ပြီး သွားရင် "သူများထက် ခေါင်းတစ် လုံးသာသောသူ ဖြစ်ရပါစေ" လို့ သုံး ကြိမ်ဆိုရပါမယ်။

ပြီးတော့ လက်သူကြွယ်နဲ့ထောက် သွား ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းရွတ်၊ အပြီး နေရာရောက်တော့ "မကြာမီ အချိန် အတွင်းမှာ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ဖြစ်ပါစေသတည်း" လို့ သုံးကြိမ်ဆိုပါ။ ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးနက်နက် ဆိုရပါတယ်။

အဲဒီနောက် လက်သန်းနဲ့ထောက်

ထောက်သွားပြီး ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း ရွတ်သွားရမယ်။ အပြီးနေရာရောက်လို့ ရွတ်ဆိုပြီးတဲ့အခါ “ဤလက်သန်းကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ အနီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရပြီး သာသနာပြုနိုင်ရန် ငွေကြေး လာဘ်လာဘများ သန်းချီ ဝင်လာပါစေသတည်း” လို့ သုံးကြိမ်ဆိုရမယ်။ ဒီလို ဆန္ဒပြုရာမှာ စိတ်မယုံလွှင့်စေတဲ့ အာရုံစူးစိုက်ပြီး အလေးအနက် ပြုလုပ် တတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

ပြီးရင်တော့ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်ကြီးကို အစအဆုံး တစ်ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ရပါမယ်။

ပူဇော်ပြီးတော့ ဖိတ်ကြားထားတဲ့ နဂါးအပေါင်းကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အမျှဝေပေးပါ။ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပါ။ ပြီးမှ နဂါးတွေကို ပြန်ပို့ပါ။ မိမိတို့ နေထိုင်ရာ ဘုံဌာနများသို့ ပြန်တော်မူ ကြပါကုန်လော့လို့ ဆိုပြီး ပြန်ပို့ရမယ်။

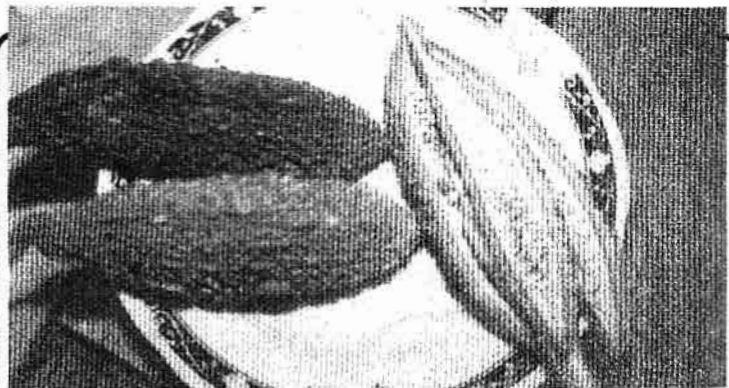
ကျင့်စဉ်တော်က မပြီးသေးပါဘူး။

“နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဘုရားရှိခိုး ဂါထာတော်ကို ပုတီးစိပ်ရပါမယ်။ ဂါထာတစ်ပုဒ်ဆုံး ပုတီးတစ်လုံးချကာ ပုတီး (၇) ပတ်စိပ်ရမယ်။ ပြီးသွားတော့ မှ (၃၁) ဘုံ ကျင့်လည်ကုန်တဲ့ သတ္တဝါ တွေကို အမျှပေးဝေရမယ်။ သာဓုခေါ်မယ်။ ဒီတော့မှ ကျင့်စဉ်တော်က ပြီးဆုံးတယ်။

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့သာ လက်တွေ့ ကျင့်ပါ။ လက်တွေ့ကျင့်ရင် လက်တွေ့ အကျိုးထူးတွေ ရလာမှာပါ။ အဘွားကတော့ ဒီလောကိပ်ပြောပြီး တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘွား၊ ကျွန်တော် လက်တွေ့ကျင့်ပါမယ်’

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ဆီးသွားရုခက်ကျွင်

ဤဆေးကို သတိရပါ

စာရေးသူ ဆီးသွား၍ အားမရသည် မှာ တစ်လကျော် ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဆီးမှာ သွားပါသည်။ သို့သော် အားမရပါ။ ဆေးထိုးဆေးသောက် ပြုလုပ်သည်။ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း အစားအသောက်မှအစ ဆင်ခြင်သည်။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်သာ ဆီးများ သွားသည်။ (၅) ရက်ခန့်အကြာတွင် ဆီးမှာ ကျန်နေသည်ဟု စိတ်ထဲမှ ထင်မိသည်။

ထို့နောက် ရောဂါမှာ ပုံမှန်အတိုင်း ဆီးနည်းနေပါသည်။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေမှ ပြောပြ၍ လက်တစ်ကမ်းတွင်ရှိသော မြန်မာဆေးဦးတိုများကို သောက်ကြည့်ရာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

နေပူထဲမှ ပြန်လာ၍ အပူပင်ပြီး ဆီးကျပ်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ရေချိုးမှား၍ သော်လည်းကောင်း၊ တညင်းသီး အစားလွန်၍ သော်လည်းကောင်း၊ အပူအစိတ် စားသုံးမှု များခြင်းတို့ကြောင့် သော်လည်းကောင်း ဆီးပူ၊ ဆီးနည်း၊ ဆီးချုပ်၍

ဆီးသွား၍ မရခြင်းများကို လက်တစ်ကမ်းတွင် ရှိသော မြန်မာ ဆေးဦးတိုဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကြက်ဟင်းခါးသီးအသေပု အစေ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အကြီးပု အစေ့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ လက်ဖက်ရည် အကြီးပု ဖန်ကန်တစ်လုံးနဲ့ အစေ့များကို ထုတ်ယူ၍ ကျောက်ပြားပေါ်တွင် တစ်၍ ညက်အောင် ကြိတ်၍ ဆီးနည်းပြီး ဆီးပေါက်နည်းသော လူနာအား ပက်လက်အိပ်ခိုင်း၍ ဆီးရုံပေါ်သို့ လှိပ်ပေးခြင်း၊ အံ့အေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးကာ မိနစ် ၂၀ အတွင်း ဆီးများများ သွားစေနိုင်ပါသည်။ ဆီးရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆီးသွားခြင်းကိုလည်း အားလပ်လိမ့်မည်။

ဤဆေးနည်းအား ပြောပြသော သပြေသာရွာမှ ဆရာကြီး ဦးအောင်ဖြိုးအား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ မှတ်တမ်း တင်လိုက်ပါသည်။

မဟာရာ (ဝေရာဝတီ) ကသာ

စိတ်သဒ္ဓါစွဲလျှင် ကြံသမျှထူးစေသည့်

ဝိညာဏ်အောင်

ထံတော်ဦးဆံ့သို့ (၃)

ခံတွန်းသာ

ယခင်လမှ အဆက်

ထိုဆောင်းပါးကို အကြောင်းပြု၍ နှိုးကုတ်မြို့၊ ကြပ်ပြင်၊ အုတ်အင်း ခပ်ကွက်မှ ပညာစက္က မင်းလက်ယာ ဆောင်ကလည်း စားသုံးရန် သင့်မသင့် ဆော ဓာတ်ပြာခွဲခြားနည်းကို နက္ခတ္တ ဆောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်ပင် ထပ်မံ ရေး သား အကြံပေးခဲ့လေသည်။

ယခု မြင်တွေ့ရသော ဓာတ်ပြာကို စားသုံးရန် သင့်မသင့် စမ်းသပ်ချိန် မသေဖြင့် မစိစစ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ဓာတ်တို့၏ အဆုံးအစွန်ဖြစ်သော ဓာတ်ပြာပညတ် အရ သပိတ်ကွဲတည်ပင် သာသနာမြေ ဆည်လည်း အစွမ်းကုန် ပွင့်လင်း၍ သာသနာတော် အစွန့်ရှည်ကြာ ဆည်တုံလိမ့်မည့် နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်း နှိုးစားမိပေသည်။

ကြွရောက်ကြသည့်

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ

ကွင့်စဉ်ပြီးမြောက် ဆရာတော်ကြီး ဆွေ ဖွန်လှူခဲ့တယ်ဆိုတော့ ဒီနေရာကို ဆရာတော်ကြီးတွေ ကြွရောက်လေ့ရှိ တယ်ပေါ့နော်။ အစ်မကြီး တွေမြင်ရ ဆလောက် ပြောပါဦး။

အကောင်းစား ကားကြီးတစ်စီးနဲ့ ဆောက်လာကြတယ်။ ကျွန်မက သာမန် ဆရာတော်တွေလို ထင်မှတ်ပြီး ဒီအနံ့ထဲမှာ ဘုရားဝတ်ပြုဖို့ အဝတ်ခင်း

● ဂျိုးဂျိုးကျ ဆရာတော်ဘတ်ပုံ

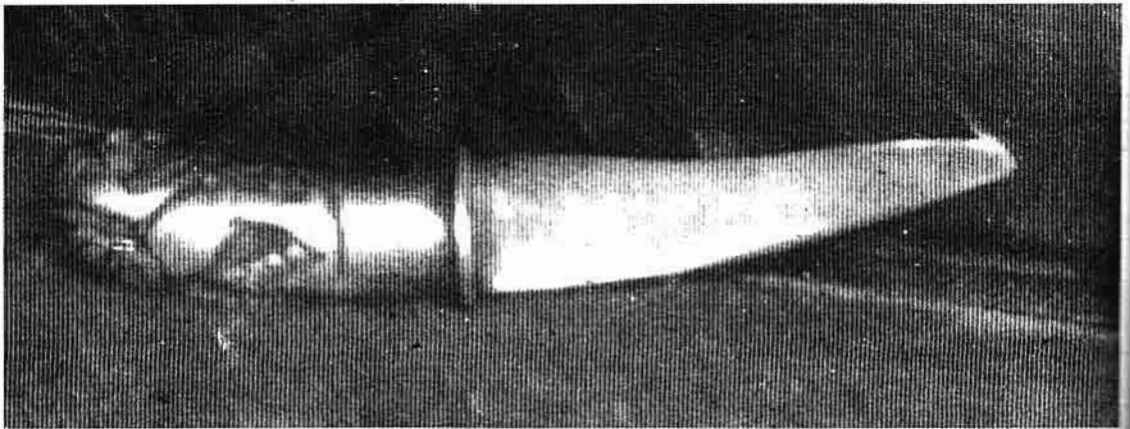
ပေးပါတယ်။ ဘုရားဝတ်ပြု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ထိုင်ကြပြီး နောက်တော့ "ဆေးဝိဇ္ဇာ ဆရာတော် ဦးနာဂသိန် ပင့်လို့ ကြွလာ ကြတာကွယ်" ဆိုပြီး တစ်ပါးချင်း မိတ်ဆက်ပေးတယ်။

ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ ပဲခူးဆရာတော် ဦးသီလ၊ ဦးသုရိယဝံသ၊ မောက်ကျွန်း ဆရာတော်၊ အဲဒီဆရာတော်က ဆံပင် ရှည်နဲ့။ ဂျိုးဂျိုးကျဆရာတော်၊ အဲဒီ

ဆရာတော်က နင် ငါ့ကို သိသလား မေးလို့ မသိပါ ဘုရားပေါ့။ မသိတဲ့ အတိုင်း ရိုးရိုးပဲ ပြန်လျှောက်တယ်။ အေး နက်ဖြန်ကျရင် သိမှာပါ ဆိုတယ်။ နောက်တစ်နေ့ကျတော့ လူတစ် ယောက် လာလှူတယ်။ မုဒုံမြို့က ဂျိုးဂျိုးကျ ဆရာတော် ပုံတော်တဲ့။ ဟောဒီမှာ

ဂျိုးဂျိုးကျဆရာတော် ဓာတ်ပုံအဖြူ နက္ခတ္တဆောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

www.burmeseclassic.com

လက်ကိုင်တွင် အရုပ်ပါသော စားကြော်ငယ်

အမည်း)ငယ်ကို ပြပေးသည်။
'ဒီလိုပဲ။ လိုအပ်ရင် ရလာတတ်
တယ်။ တစ်ခါတလေ ရပ်ဝေးလူစိမ်း
တွေ လာရင် မှတ်တမ်းအသံသွင်း
ထားချင်တယ်။ ရရင် သိပ်ကောင်းမှာလို့
စဉ်းစားနေတုန်း ဟောဒီ အသံဖမ်းစက်
ကလေး လာလှူတာပဲ'

MINI CASSETTE RECORDER
ကလေးကို ယူပြု၍ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်
သည်။ မိမိနှင့် ပြောဆိုရာတွင်မူ အသံ
သွင်းထားခြင်း မရှိပါ။ လူစိမ်းမဟုတ်ဟု
ခံယူထားလေသလား မသိပါ။

'အဲ စကားစ ပြတ်သွားတယ်။
ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်လဲ
ပါသတဲ့'

'ရက်ကန်းဝင်လောင် ဆရာတော်
ဝတ်ရုံတဲ့ သင်းပိုင်က ဘာအရောင်လဲ
မှတ်မိလား'

'ဟောဒီ အရှောင်မျိုးရှင့်'
ဒေါ်သန်းဝိုင်းက ဗီရိုအတွင်းမှ
သက်ကန်းတစ်ထည် ယူပြသည်။ တင်ယူ၍
ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးများအား ကပ်လှူ
လေ့ရှိသည့် ရွှေရောင်သက်ကန်း ဖြစ်
သည်။

'မဟုတ်သေးဘူး ထင်တယ်။ အဲဒါ
က ဗားမဲ့ဆရာတော် ဝတ်ရုံတာ

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဟုတ်ဘူးလား'
'အဲ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မ နေ့သွားလို့၊
ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ရဲ့
သက်ကန်းက...'

စကား တစ်ဝက်တစ်ပျက်ဖြင့်
သက်ကန်း အပုံအထပ်အား လှန်လှော
ရှာဖွေနေသဖြင့် ကင်မရာအိတ်တွင်
ပင့်ဆောင် ပူဇော် ထားလေ့ရှိသော
သက်ကန်းတော် (အစ)များအနက်
ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်၏
သင်းပိုင်စ ပြသ မေးမြန်းကြည့်သည်။

'ဟုတ်ပါရဲ့။ ဒီလိုအရောင် သက်ကန်း
ပါ။ နောက်ထပ် ဆရာတော်ကြီးတွေ
ပါသေးတယ်။ ကျွန်မ မမှတ်မိတော့
လို့ပါ'

ထိုစဉ်ကာလတွင် မိမိတို့သိလိုရာ
ကိစ္စများအတွက် ဝိဇ္ဇာဆရာတော်အား
အာရုံဖြင့် မေးလျှောက်လိုကြသူ
ရဟန်းလူပုဂ္ဂိုလ်များစွာ စောင့်ဆိုင်း
နေကြသည်ကို သတိပြုမိသဖြင့် ငဲ့ညှာ
သော အားဖြင့်...

'ကဲ အစ်မကြီး။ ဆရာတော်ရဲ့
ထေရုပုတ္တိ ကျောက်စာတိုင် ရှိတယ်လို့
သိရတယ်။ ကျွန်တော်သွားပြီး လေ့လာ
လိုက်ပါဦးမယ်။ နောက်တော့မှ စကား
ဆက်ကြတာပေါ့'

'ရိုပါ၊ ရိုပါ။ သပိတ်ကွဲတည်ပင်
နားမှာ ကျောက်စာရုံ လုပ်ထားတယ်'
မေးမြန်းလိုသူများတွင် ဤခရီးစဉ်
အတွက် လမ်းပြ ပို့ဆောင်ပေးသူများ
လည်း ပါဝင်သည်။ ရှေးဦးစွာ အရှင်
သီလာစာရက မေးမြန်းသည်။

'ဦးပွင်းမှာ ပစ္စည်းတစ်ခု ရှိတယ်။
ဘယ်လို သုံးရမုန်း မသိလို့ ဆရာ
တော်ကြီးကို မေးပေးစမ်းပါ'

'အရှင်ဘုရားက ဘယ်လိုသုံးရမယ်
မသိမှတော့ တပည့်တော်ကို စွန့်လိုက်
ပါလား'

စိတ်လက် ပေါ့ပါးနေဟန်တူသော
ဒေါ်သန်းဝိုင်းက ကျီစယ်လျှောက်ထား
ခြင်း ဖြစ်သည်။

'ဦးပွင်းအတွက်က မလိုပါဘူး။
ခုနစ်ရက်သားသမီးအကျိုး ရှိမရှိ သိချင်
တာပါ'

'အရှင်ဘုရားဆီက ပစ္စည်းက ညာ
တင်ကုတ်ပဲ။ ဘယ်သူ ပေးတာလဲ'

'ညီဝမ်းကွဲတော်တဲ့ ဒကာက ပေး
တာပါ'

'ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ် အဆင့် မရောက်
သေးပါဘူးတဲ့။

လက်ဝါးပေါ်တင်ပြီး ဆေးဆိုရင်
ဆေး။ အဆောင်ဆိုရင်လဲ အဆောင်

• သာသနာ့အကျိုးထောင် ထိန်းသိမ်းရေး

• ဓားပြောင်လက်ကိုင်မှ အရပ်

ပေါ့။ လိုရာဆုတောင်းပြီး ပေးရင် နှစ်ရက်သားသမီး ကယ်တင်နိုင်မယ်။ ဘယ်လိုသလို သုံးပါတဲ့'

'ကောင်းပါပြီ။ ကျုပ်သိပါပြီ' 'တပည့်တော်မ သိသေးတာက အရှင်ဘုရားဆိုမှာ ဒီလို ညာတင်ကုတ် ထစ်ဆုတည်း မဟုတ်ဘူး။' နှစ်ဆူ တောင် ရှိသတဲ့'

ဦးပဉ္စင်းကား ပြုံး၍သာ နေလေ သည်။

ထို့နောက်တွင် မိတ်ဆွေများ၏ အရေးကိစ္စမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကိစ္စ ဖြစ် သောကြောင့် စောင့်ဆိုင်း စနည်းနာ ခြင်း မပြုတော့ဘဲ ကျောက်စာရုံရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။

ဗိဇ္ဇာဆရာတော်

ဦးနာဂဩဇာ၏

ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်း

အဝင်မှန်အနီး၊ ပရိဝုဏ်ထောင့် ထစ်နေရာတွင် ရှိသော ကျောက်စာရုံ သို့ သွားရောက် လေ့လာသောအခါ

ဆရာတော်၏ ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်းနှင့် ထူးခြား ဖြစ်စဉ်အချို့ကို ပေထက် အကွရာ တင်ထားသည်ကို ဖတ်ရှုရ သည်။

ဆရာတော်လောင်းလျှောက် စစ်ကိုင်း တိုင်း၊ အရာတော်မြို့နယ်၊ မှော်တော ကျေးရွာအုပ်စု၊ ရွှေကုန်းရွာနေ ဦးပေါင်၊ ဒေါ်ဖွားရှိန်တို့မှ ၁၂၉၃ ခုနှစ်၊ နောင် တန်ခူးလဆန်း(၅)ရက်၊ စနေနေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငယ်မည် မောင်ထွန်းရီ ဖြစ်၍ မောင်နမ ဆယ်ဦးအနက် ပဉ္စမ မြောက် ဖြစ်သည်။ အသက်(၁၂)နှစ် အရွယ်တွင် မုံရွာမြို့နယ်၊ ဖလံပင် ကျေးရွာ၊ ညောင်ပင်ကျောင်း ဆရာ တော် ဦးအရိယဝံသထံ သာမဏေပြု ပေးရာ တစ်ဝါသာ နေ၍ ဝါကျွတ်သည် နှင့် လူထွက်မည်ဟု ကြိုတင်ပြောဆို၍ ဝတ်ခဲ့သည်။

သို့သော် မိဘဆရာသမားများက ချောမော့ ပြောဆိုသဖြင့် သင်္ကန်းမြိကာ (၁၈)နှစ်သားတွင် မြောင်းမြမြို့၊ ပဇွော ထာရုံ ပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်း၌ ပရိယတ္တိစာဝါ သင်ယူရန် ကြွရောက်

သည်။ အသက်(၂၀)ပြည့်၍ ရဟန်းခံ ပေးသောအခါတွင်လည်း သင်္ကန်း ဝတ်နှင့် မပျော်ပိုက်၊ သိမ်ထွက်သည်နှင့် မိမိလိုအပ်သော အချိန်တွင် ပရိသုဒ္ဓ ပြုခွင့်ပေးရန် တောင်းဆို၊ ခွင့်ရမှ ရဟန်းဘောင်သို့ တက်ရောက်သည်။

မြောင်းမြတွင် (၅)နှစ် ကြာသော အခါ ပထမလတ်တန်း အောင်မြင်ပြီး နောက် ပရိသုဒ္ဓပြုရန် ကြံရွယ်၍ မုံရွာ မြို့၊ အရှေ့လယ်တီတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်း သုံးသည်။ လူဝတ်မလဲမိ ရွှေတံဂုံစေတီ ပူးမြော်ဦးမည်ဟု ဒါယကာအချို့နှင့် ရန်ကုန်သို့ ကြွ ရောက်စဉ် မုံရွာမြို့၊ မီးလောင်ရာ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသော အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး အဝတ်အစားများ မီးလောင်သွား ခဲ့သည်။

သာသနာ၌ မြဲစေရန် သဘာဝ တရားက တားနေသည်ဟု သံဝေဂရ ကာ...

'သတ္တဝါ အပျာအကျိုးအတွက် တစ်သက် တာဟင်လုံး လူထွက်တော့' ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာ ရာမတိုက်သို့ ကြွ၍ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများကို သုံးနှစ်ကြာအောင် ဆည်းပူးသင်ယူသည်။ ထိုမှ ဟင်္သာတ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်သို့ ထွက်ခွာ၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက် တော်မူသည်။

ထိုစဉ်ကာလ သီတင်းသုံးဖော် မေ့ ကထိက ဦးဝါသေဋ္ဌ မကျန်းမမာဖြစ်ရာ နှစ်ပါးအတူ တိုင်ပင်၍ ရန်ကုန်သို့ ကြွကာ သဘာဝဓမ္မ တိုင်းရင်းဆေး ပညာကို နှစ်နှစ်ကြာမျှ သင်ယူလေ့လာ ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ပဲခူး၊ သာသနာ့မဏ္ဍိုင် တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးအင်္ဂုန္ဒက ထူထောင်စဖြစ်သော တိုက်ကြီးမြို့၊ မစိုးရိမ်စာသင်တိုက်တွင် ကူညီပေးကြ ပါရန် ပန်ကြားသဖြင့် ကြွရောက်ကာ သုံးနှစ်ကြာ စာဝါပို့ချပေးရသည်။

ယင်းနောက်တွင် ပဋိပတ် အကျင့် စခန်းအတွက် တောထွက်ရန် ကြစည် နေစဉ် ၁၃၂၉ ခုနှစ်၌ ဦးအောင်သန်း မိသားစုက ရန်ကုန် ကိုးမိုင်တွင် မြေ နေရာဝယ်လျှူကာ အရိယဝံသကျောင်း ဆောက်လုပ်လျက် ကျောင်းထိုင်၍ သာသနာပြုပါရန် တောင်းပန်ကြသဖြင့် အရိယဝံသကျောင်းဆရာတော် ဖြစ် လာရလေသည်။

အကျင့်စခန်း ပါရမီလမ်း

ဆရာတော်သည် မဟာစည်ဆရာ တော်ကြီးထံမှ နည်းနာခံယူ၍ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စတင် အားထုတ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် စစ်ကိုင်းတောင်တွင် အား ထုတ်ခိုက် မန္တလေးတက္ကသိုလ်အနီးရှိ မဟာဗောဓိကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန၌ အနာဂါမ် ဆရာသက်ကြီး၏ နည်းနိဿယဖြင့် တစ်လကြာမျှ ကျေနပ်အားရသည်

၁၈၈၈ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြာဗိမ္ဗရဏ်း

• ကျောက်စာရံ

အထိ အားထုတ်တော်မူသည်။ ထို့ နောက်တွင် ဆရာသက်ကြီး၏နည်း ဖြင့် တစ်သက်တာလုံး အားထုတ်သွား ခဲ့သည်။

မင်းလှမြို့ မဟာဇေယျကျောင်းတွင် သုံးနှစ်မျှ သီတင်းသုံး၍ သက်သတ် လွတ်၊ မီးလွတ် ဘုဉ်းပေးလျက် ဝစီ ပိတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း၊ တိစိဝရိက် ဝူတင်၊ ဧကသနိက ဝူတင်၊ ရက္ခမူ ဝူတင်၊ အတ္တောကာသီတ ဝူတင်တို့ကို အခါအားလျော်စွာ ဆောင်ယူခဲ့သည်။

၁၃၄၃ ခုနှစ်တွင် ဝါတွင်း ပဲခွမ်း အာဟာရဖြင့် သုံးနှစ်ကြာအောင် ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ ပါရမီစခန်းအနေဖြင့် ပဲခူးတိုင်း၊ မင်းလှမြို့ မဟာဇေယျ ကျောင်းတွင်း၌ တည်ဆောက်နေသည် မှာ (၄၂)နှစ်ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း (၁၂)တောင်မျှသာ ပြီးသေးသည် "တိလောကမာရဇီ ဗုဒ္ဓလစကြာ" စေတီတော်ကို ဆရာတော် ဦးကောသလ္လ နှင့်အတူ မွမ်းမံ ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ဟင်္သာတဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ၊ ဓမ္မဝေ ဦးဖိနတို့လည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီကြ သဖြင့် (၁၅)လအကြာတွင် ဉာဏ် တော် (၁၈၀)တောင်ရှိ စေတီတော်ကြီး

ပွင့်ထွန်းခဲ့သည်။

ထို့ပြင် တိုက်ကြီးမြို့နယ် ကံသုံး ဆင့်ရွာ ငွေတောင်ကျောင်းတွင် ပြုပျက်နေသောစေတီ၊ အရာတော် မြို့နယ်၊ မှော်တောကျေးရွာအုပ်စု ရွှေကုန်းရွာ အလယ်ကျောင်းတွင် နှို မိုးကောင်းစေတီ၊ ရန်ကုန် မရမ်းကုန်း မြို့နယ် အရိယဝံသကျောင်းတိုက်တွင် အောင်ချမ်းသာ ကိုးနဝင်းစေတီတို့ကို တည်ဆောက် ပြုပြင်တော်မူခဲ့သည်။

ခန္ဓာဝန်ချခြင်း

ခန္ဓာဝန်မချမီ နှစ်အနည်းငယ်အလို တွင် လေငန်းဝေဒနာ ခံစားရသည်။ ညဉ့်(၁၂)နာရီခန့်တွင် လက်ဝဲဘက် တစ်ခြမ်း မလှုပ်ရှားနိုင်တော့သဖြင့် လူခေါ်မောင်းကိုတီးရာ တပည့် ဦးအစွ ဝံသမှာ ချက်ချင်း ပြေးလာသော်လည်း လှေကားတံခါးပိတ်ထားသဖြင့် အပြင် ဘက်မှ လှေကားထောင်ကာ ပြုတ်ခါး ပေါက်မှ ကျော်ဝင်ရသည်။

ဆေးဝါးများ လိမ်းကျံ နှိပ်နယ်ပေး သော်လည်း အခြေအနေ မထူးခြား သဖြင့် ဒါယိကာမ ဒေါ်သန်းကျင်အား ခေါ်၍ သိဒ္ဓိရှင်များထံသို့ဆင့်ခံ

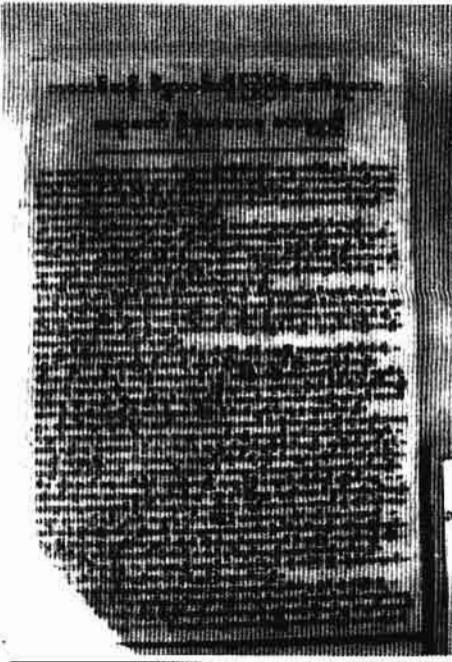
လျှောက်ရသည်။

ကျောင်းဝင်း အတွင်းရှိ ဆောင်ချမ်းသာစေတီအနီး ဆေးညွန့် ဆေးပင် ခူးရမည်ဆိုသဖြင့် သွားရောက် ကြံသော်လည်း မကြာမီကပင် ပေါင်းမြက်များ ခုင်းလင်းထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အခက်ကြုံကြရသည်။ သို့သော် သေချာစွာ နှာမွေသောအခါ သြဇာ၊ သပြေ၊ ခြောက်၊ မာလကာ၊ သရက်၊ ဆညွန့်အတက်များ တစ်ညီခန့်မျှ တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာအားရဖြင့် နတ်ယူလာခဲ့သည်။

ထို ဆေးညွန့်များအား ခေါင်း၍ ကျောက်ပျဉ်တွင် ညီတ်နေစဉ် ဆေးများမှာ ကြိတ်နေလျက်ကပင် တိုး၍ များလာသည်။ ဆရာတော်က ဝေဒနာ နုပဿနာ များများနေလျက် ဆေးနံ့များကို ရှူရှိုက်ရသဖြင့် ဝေဒနာ သက်သာလာခဲ့သည်။ ကုဋီသို့ ကိုယ်တိုင်သွားနိုင်လာသည်။

နံနက်ပိုင်းတွင် သတင်းကြားသော ဒါယကာ ဒါယကာမများ လာရောက် နှုတ်သတင်းမေးကြရာ ပကတိ ဆောင်းမွန်နေသဖြင့် အံ့သြကြသည်။ နံနက် (၉)နာရီခွဲခန့်တွင် ပြန်လည်၍ ဆွဲဆင်းလာသဖြင့် ကြိတ်ထားသော ဆေးများ လိမ်းဆွဲကာ ဝေဒနာ နုပဿနာ ပွားများစီရသည်။

နောက် (၁)နာရီခန့်တွင် ပြန်လည် ဆောင်းမွန်ခဲ့သည်။ ညနေ လေးနာရီ နံနက်တွင် အဒေါ်တော်စပ်သူက သတိပဋိပက္ခ လွတ်ငြိမ်းလေရာ ဆရာတော် အမှတ်ပျက်၍ တတိယအကြိမ် ဆေးခန်း ခံစားရပြန်သည်။

ထောလှည့်ကျောက်စာ

“ဆွေမျိုးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ ကြာရှည်တတ်တယ်” ဟု မိန့်ကြားကာ ဆေးရွက်များလိမ်း၍ ပြန်လည် ရှုမှတ်ရသည်။ ည(၉)နာရီခန့်တွင် အတန်ပင် သက်သာလာသောကြောင့် ကျန်းမာရေးအတွက် ကုဋီကြီးနောက် ဘုရားရှေ့ထိုင်၍ ရှုမှတ်ရာ ည(၁၂)နာရီတွင် ပကတိ ကျန်းမာလာလေသည်။

ထိုမှ နှစ်အနည်းငယ်အကြာ ၁၃၅၉ ခုနှစ်တွင် ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံကောင်းမွန်လျက် ရှိသော်လည်း အောင်သိဒ္ဓိ ဗိမာန်တွင်း အုတ်ဂူတစ်လုံးကို စီမံပြုလုပ်ထားစေသည်။ ထိုနှစ် နှောင်းတန်ခူးလဆန်း (၅)ရက်နေ့တွင် ဆရာတော် သက်တော်(၆၆)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ မင်္ဂလာ၊ အရိယဝံသကျောင်းတည် နှစ်(၃၀)ပြည့်အထိမ်းအမှတ် မင်္ဂလာ၊ အရိယဝံသ မွှော့ရုံဖွင့်လှစ်ပွဲ၊ ဆရာတော် သိက္ခာထပ်၊ အနေကဇာတင် စသည့် မင်္ဂလာ(၅)ရပ်ပေါင်းဆုံရာ

သိက္ခာထပ် ဒါယကာမ ဒေါ်တင်ဌေ (မင်းလှ)အား...

‘လုပ်ဆောင်ရာကိစ္စများ လုပ်ဆောင်ပြီး သွားပြီး ဆက်နေရင်လဲ ရတယ်။ သေရင်လဲ ရတယ်။ မသေပါနဲ့ဦးလို့ တော့ ဘယ်သူကမျှ မတားကြပါဘူး’ ဟု မိန့်ကြားသည်။ ယခင် လေငန်းဝေဒနာ ကြီးမားစွာ ခံစားရစဉ်ကပင် မည်သို့မျှ ဖြစ်တော်မမူ ပြန်ကောင်းလာသေးသည်။ ယခုသော် ကျန်းမာပကတိ ရှိနေသဖြင့် တပည့် ဒါယကာ များမှာ သတိမမူမိကြ။ မသေပါနဲ့ဦးလို့ တားမြစ်လျှောက်ထားမှုလည်း မပြုမိကြပေ။

ထို့နောက် သိမ်တက်၍ သိက္ခာထပ်ရာ ရဟန်းခံ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပြီးချိန်၌ ထိုင်လျက်ပင် ပျံလွန်တော်မူလေသည်။ ထိုအခါ ယခင် ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားသော အောင်သိဒ္ဓိ ဗိမာန်တွင်းရှိ အုတ်ဂူတွင်းသွင်းကာ ချက်ချင်းပင် သင်္ဂြိုဟ်ကြရလေသည်။

သပိတ်ကွဲတည်ပင်

ကျောက်စာရုံ၏ တောင်ဘက်တွင် အုတ်တံတိုင်းခတ်ထားသော တည်ပင် တစ်ပင် ရှိသည်။ အနီးတွင် သပိတ်ကြီး တစ်လုံး သွန်းလုပ်ထားသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ်ကာလ ဆရာတော် ဦးဝရဒီပ စတင်၍ သာသနာပြုခဲ့ရာ သပိတ်ကွဲတည်ပင်နေရာ ဖြစ်သည်။

ဆက်လက် တင်ပြပါမည်

စံထွန်းသာ

“မမိရေ ပြန်လာရင် သံပရာသီး သနပ်လေးယူလာခဲ့နော်” ဆိုတဲ့ ထက်ထက်ရဲ့ အသံလေးကြားပြီး ကျွန်မ သံပရာသီးသနပ် လုပ်နေမိပါတယ်။

“ဒီမှာလေ သဲသဲရဲ့ သနပ်လုပ်ဖယ် သံပရာသီး (၁၅) လုံးကို ရေစင်အောင်ဆေး၊ အသုံးပြုဖန်တီးပေးရင် ရေစင်အောင်ဆေး သံပရာသီးတွေကို လေးစိတ်ခွဲပေါ့၊ လေးစိတ်ခွဲပေးဖယ် ထက်ခြမ်းကြဲအောင် ဖခွဲတဲ့ အလုံးမပျက်အောင် တည်းတည်းလေး ချန်ထားရတယ်။

ပြီးရင် အိုင်အိုင်အင်းဆားကိုယူ အသီးကြားတွေထဲ ညှပ်ထည့်ပြီး လက်ကလေးနဲ့ ဆုပ်ဆုပ်ပေး။ ဆားညှပ်ပြီးသွားရင် ပုလင်းသန့်သန့်လေးထဲ ပြည့်ထိပ်နေအောင် ထည့်ပြီး အဖုံးသာ လိုအောင် ပိတ်ထားလိုက်တော့။

ဒီမှာလေ အရင်တစ်ပတ် အပြင် ထွက်ခွင့်ရတုန်းက လုပ်ထားခဲ့တဲ့ သံပရာသီးသနပ်’

နူးနပ်ပြီး အိနေတဲ့ သံပရာသီးသနပ် ပုလင်းကို ပြလိုက်ပါတယ်။

‘ဟယ် နူးအိနေတာပဲနော်၊ စားတောင် စားချင်လာပြီ မမမိရယ်၊ သဲ... သွားရည်ယိုလာပြီ’

သဲသဲတစ်ယောက် ပါးစပ်ကလေး ပိတ်ပြီး တံတွေးတွေ မျိုချနေပါတော့တယ်။

‘ဒါ ဘာမှ မဟုတ်သေးဘူး သဲရဲ့၊ အခုမှ စမှာ ကြည့်ပါဦး’

ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်မ သံပရာသီး ပုလင်းအဖုံးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး ပလတ်စတစ်လှေထဲသို့ သွန်ထည့်ကာ တစ်ခါ သုံးလက်အိတ်ဝတ်ပြီး အရောင်တင်မှုန့် လက်ဖက်ရည်ခွန်း (၅) ခွန်းထည့်၊ ကုလားလေးမဆလာ(အစိမ်း) (၅) ထုပ်၊ သကြားလက်ဖက်ရည်ခွန်း သုံးပုံ

သံပရာသီးသနပ်

လုပ်နည်း

တစ်ပုံထည့် ပြီးတော့ အားလုံးရောနယ် လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဒယ်အိုးထဲကို ပဲဆီ သန့်သန့်(၁၀)သား ထည့်ပြီး အပူပေး ဆီချက်ထားပါတယ်။

သံပရာသီး အလုံးမပျက်စေတဲ့ နို့စပ်အောင် နယ်ပေးပြီး ပုလင်းထဲ ပြန်ထည့် ထားလိုက်ပါတယ်။

သံပရာသီးသနပ်အနံ့က မွှေးပြီး ထမင်းတောင် ဆာလာပါတယ်။ သဲသဲကတော့ ကျွန်မ လုပ်သမျှ တစ်ခုချင်း လိုက်မှတ်နေပါတယ်။

‘ပြီးသွားပြီလား မမမိ။ ဘာဆက် လုပ်ရဦးမှာလဲ’ လို့ သဲသဲက သိလိုဇောနဲ့ မေးနေပါတယ်။

‘ဒီပဲဆီသန့် ကျက်ပြီး အေးသွားရင် သံပရာသီးသနပ်ပုလင်းထဲ ဆီတွေ မြုပ်နေအောင် လောင်းထည့်လိုက် ရတာပေါ့ သဲသဲရယ်’

‘ဆီမြုပ်ရင် ဘာဖြစ်တတ်သလဲ မမမိ’

‘ဆီမြုပ်ရင် မှိုတက်ပြီး တာရှည်

မခံတော့ဘူးပေါ့’ ကျွန်မလဲ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အေစက်နေပြီဖြစ်တဲ့ ပဲဆီတွေကို ပုလင်းထဲ လောင်းထည့်လိုက်ပါတယ်။

နောက်တော့ ရှမ်းကြက်သွန်ဖြူ ဥကြီးကြီးတွေကို ခပ်ထူထူ ထောင် လိုက်လို့ပြီး ပုလင်းအဖုံးဖွင့်ပြီး ထည့် လိုက်ပါတယ်။

ကဲ... ဒီတော့ အသစ်စက်စက် သံပရာသီးသနပ် မွှေးမွှေးလေး ချီ ပေါ့။ (အချဉ်သနပ်လုပ်လျှင် သကြား ထည့်စရာ မလိုပါ။)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

၇

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် စကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီးဂျာလ်ထွန်းရှိန်
(စက်မှု-၁)

'ဟေ့... ကိုညဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 သာသိုလ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
 ကိုညဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ဆိုကြတာပဲ'
 'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 အပူပေးဆေး အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတာပဲ'
 'ခါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆို ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 နေကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ညောင်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ဆိုလုပ်ထားတဲ့ စကြာပင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆေးကောင်း၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။
 ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'
 'ခါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆို ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ဆရာ'
 'ဟဲ... လာ သွားကြမယ်'
 * * * * *

'သိပ်လဲ မရိုးရိမ်မိနဲ့ ကိုညဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးပေးပါလား။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇာတ်ကျိုးပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း
 ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောက် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနာတို့ ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ခန်းခြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ကုသပေးနေရပါတယ်'
 'အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇာတ်ကျိုးပေါင်း
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည့်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇာတ်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။
 ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပါ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ချေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာသယံတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် ဌာနထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ် ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုး ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်း အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

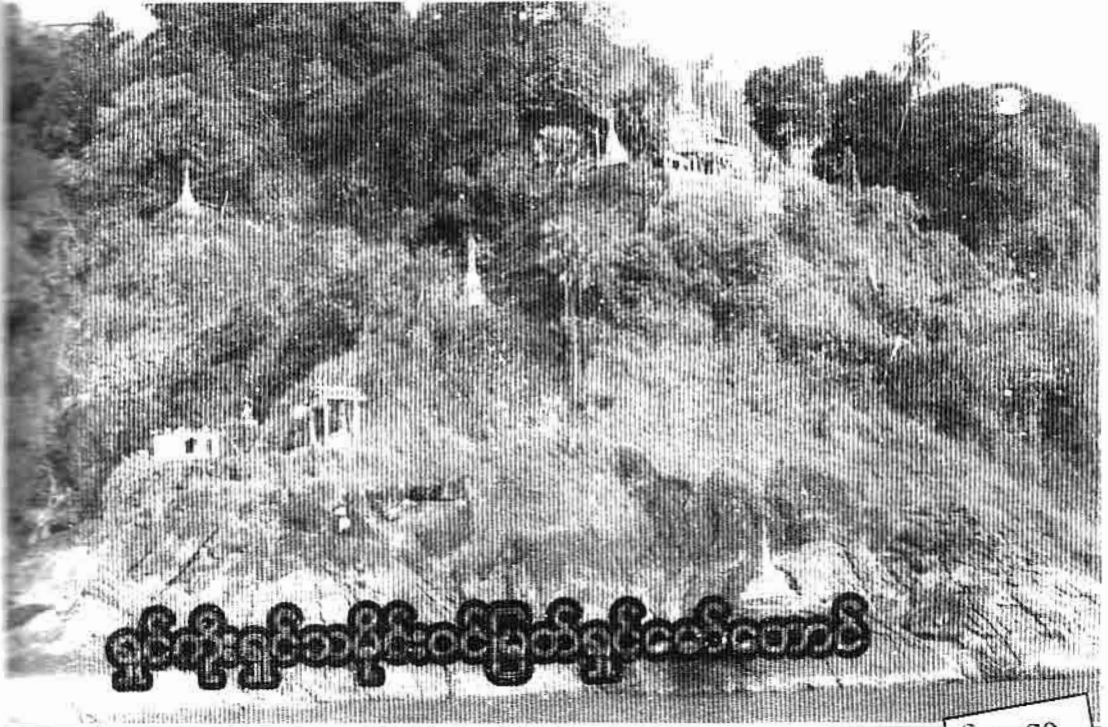
ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါ တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဖိုက်
အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗာလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညွှတ်ထွန်းရှိန် (စက်မှု-၁)

www.burmeseclassic.com

ရှင်ကိုးရှင်ဘုရားဝင်ကြွယ်ရင်တော်ထား

ရှင်ကိုးရှင် သနိုဝင် မြတ်ရင်တော်ထား

ထားဝယ် ရှင်ကိုးရှင်ဝင် ရှင်မော် (ခေါ်)

မြေပျံ (ကျေးဇူး)

ရှင်ပျော်တောင်ချို

ဘုရားဖူး ရောက်ခဲ့စဉ်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ တောင်ဘက်အစွန်း၊
ထားဝယ်သွယ်သွယ်လေး မြင်တွေ့
နေသည့်ဒေသမှာ "တနင်္သာရီတိုင်း
ဒေသကြီး" ဖြစ်ပါသည်။ ရေမြေ
ကောင်းတောင်များနှင့် သာယာစွာ
တည်ရှိနေသော ဒေသကြီးဖြစ်ပါ
သည်။

စိုက်ပျိုးရေးအရလည်း ဆီအုန်း၊
ပဲစိမ်းများ ဖြစ်ထွန်းရာအရပ် ဖြစ်ပါ
သည်။ မင်္ဂလာပြင်ထဲ ကိုးဝင်တည်ရှိ
သောကြောင့်လည်း "ရေလုပ်ငန်း"
ဖြင့် အဓိကကျစွာ ရပ်တည်နေသော
အရပ်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

တစ်ချိန်သောအခါက "မင်း" တို့
အုပ်ချုပ်သော တိုင်းဌာနီလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး
ကြောင်း လေ့လာမှတ်သားရပါသည်။
မင်းစဉ်အဆက်ဆက် တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီဘုရားများစွာ
လည်း တည်ရှိနေဆဲဖြစ်၍ ဘာသာ
သာသနာ စည်ပင်ခဲ့သော ဒေသဟု
လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

တိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ဘုရားဖူး
များ တလေးတစား ဘုရားဖူးသွားနေ
ကြသည်က "ထားဝယ်ရှင်ကိုးရှင်"
ဘုရားဖူးခရီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ထို့ထက်မကသော စေတီ

ဘုရားများစွာလည်း ရှိနေသောကြောင့်
ထားဝယ်ခရိုင်အတွင်း ဘုရားဖူးခြင်း
အတွက် ရက်ရှည်ခရီးစဉ်အဖြစ် ကျွန်ုပ်
ဘုရားဖူးခရီး ထွက်ခဲ့သည်မှာ သုံးကြိမ်
ဟု ဆိုရမည်။

သုံးနှစ်တာ ခရီးစဉ်တွင် ဖူးခဲ့ရသော
ထားဝယ်ဒေသ စေတီဘုရားများနှင့်
"ထားဝယ်ရှင်ကိုးရှင်" ဘုရားများကို
ရေးသားပူဇော် ဖော်ပြချင်ပါသည်။

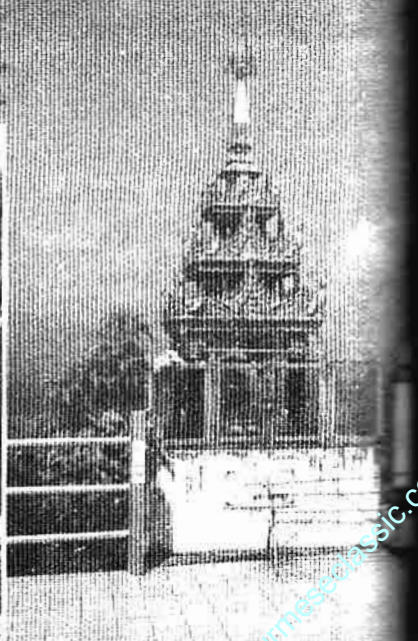
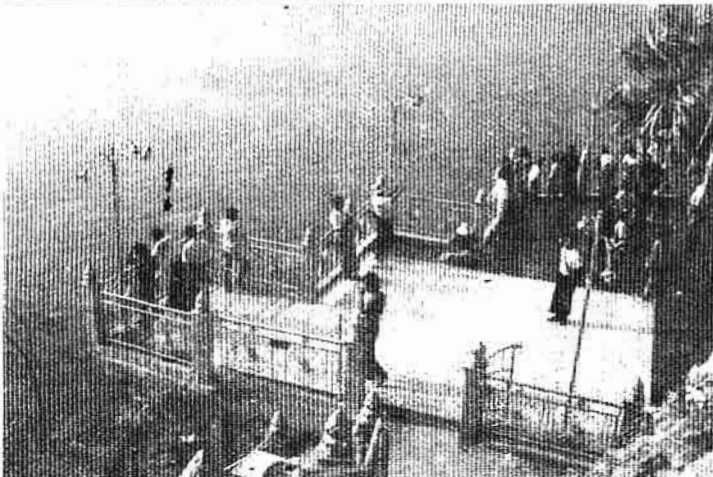
"ရှင်ကိုးရှင်" စေတီဘုရားများကို
ဒေသခံများက "တောင်သုံးတောင်၊
တောင်သုံးတောင်၊ မြို့သုံးဆူ အောင်
နိမိတ်ယူ" ဟူသော အဆိုအရ လည်း

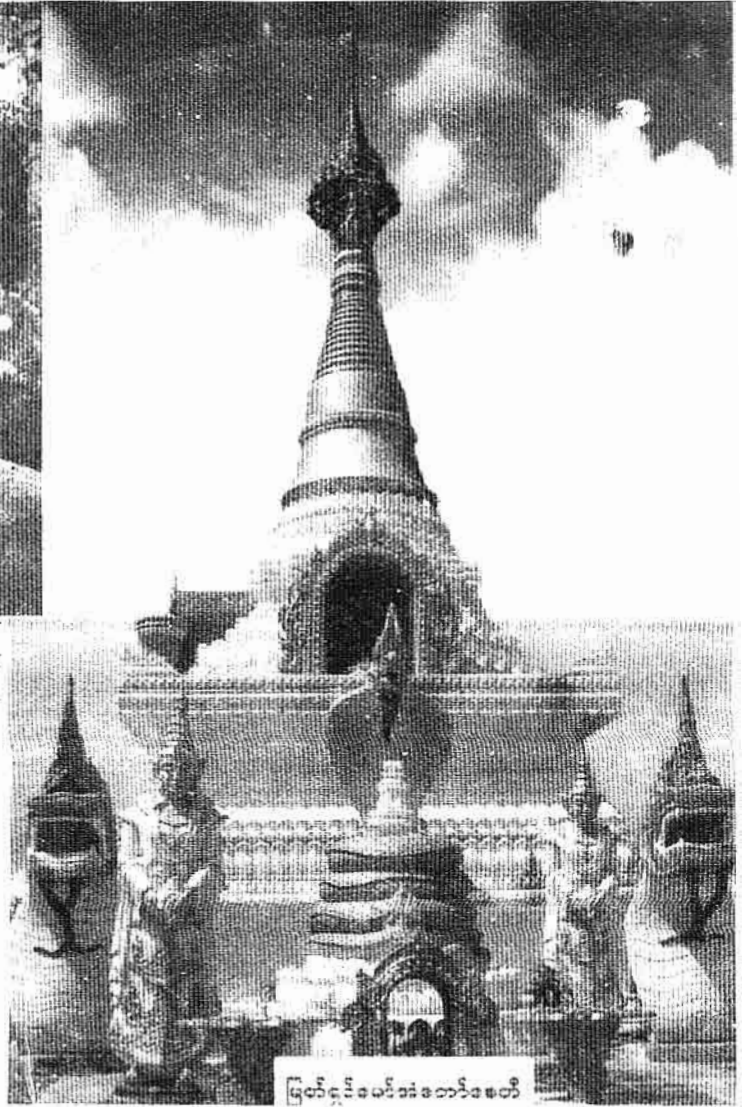
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

- ◆ ရုပ်တော်တော်ကို
ရှင်ယီဝင်ပိတံကျောင်း
- ◆ မင်္ဂလာပွဲတော်ကို မြတ်ရုပ်တော်
ပေါင်စုန်လုံးစေတီ
- ◆ ရုပ်တော်တော်ကို
ရှင်ဥပုတ္တံကျောင်းတော်

◆ မင်္ဂလာပွဲတော် အာရုံစဉ် ၁၇၇၈ခုနှစ် မင်္ဂလာပွဲတော်ကို ကြည့်ရှုနေကြစဉ်

ထုတ်ဝေခြင်းဖြင့် ရုပ်ပွားတော်

မြတ်ဗုဒ္ဓတော်တော်တော်

အကောင်း၊ “ဟောမာ-ဂိရိ-မြို့ကြီး နတ်ဘိရုင်ကိုးရှင်” ဟူသော ဝိသေသလင်္ကာအရ လည်းကောင်း၊ နေပြည်တော်ကြောင်း အဆိုရှိကြပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ထား ဘာဝနာ ပွားများကြ သူများအနေနှင့် စေတီဘုရားကိုးဆူ ထိုင် ကိုးနဝင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေ့ ရှိကြောင်းလည်း သိရှိမှတ်သားခဲ့ရပါ သည်။

အားဝယ် ရှင်ကိုးရှင် စေတီဘုရား များတွင် တစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်သော “ရှင်မျှော်တောင်” စေတီဘုရား ခရီး နှစ်ဆယ့် တစ်မျိုးထူးသော ထူးခြား စွာ ဖြစ်ပါသည်။

အားဝယ်မြို့နှင့် မိုးခို(၃၀)ကျော်ဝေး ဝေး လောင်းလုံမြို့နယ်၊ အထက် မြောက်ပိုင်းပြင်ရွာ၊ အောက်ကျောက် မြစ်ဝှမ်းရွာ၊ ကျောက်နီမော်ရွာများကို ကြည့်သွားပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ခြေကျင် မြေပြင် တောင်ခြေရင်း ကြက်လွတ်ရွာ အထိ ဘောင်ပေါ်ခရီး သုံးမိုင်ခန့် သွားရ

ပါသည်။

ရှေးယခင်အခါက ကျောက်နီမော် ရွာမှ ကြက်လွတ်ရွာအရောက် စက် လှေဖြင့် ဂရလမ်းခရီးကို သွားခဲ့ရပါ သည်။

သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာလိုက် သောအခါ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၂၂၀)တွင် ဘောဂဝတီနတ်ပြည်၌ ကိုးကွယ်ထားသော “လက်ယာ အံတော်”ကို နဂါးမင်းကြီး၏တူတော်

မြတ်ဗုဒ္ဓတော်တော်တော်

နဂါးစစ်သူကြီး “ဝသုလဒေဝ”က နဂါးပြည်မှ ယူလာပြီး “ရှင်မျှော် တောင်”ဟု ခေါ်သော “သိန္နုသေ လာ”တောင်ရှိ လင်းလွန်ပင်ကြီး၏ ခွကြားတွင် ဝှက်ကာ ကိုးကွယ်ခဲ့ပါ သည်။

ထိုအချိန် ဒူရကတိုင်းသို့ သာသနာ ပြုရန် ရောက်ရှိလာသော “မဟာ ဗဒ္ဒဝ” နှင့် “ရုဠာဗဒ္ဒဝ” ညီနောင် နှစ်ပါးသည် နဂါးစစ်သူကြီး တိဗ္ဗ တဆိတ် ကိုးကွယ်နေသော ဘုရား

◆ ရှင်အံတော် ကိရိယာပေသော နဂါးရုံရှင်တော်

◆ ရှင်အံတော်သို့ အထင်အမြင်အရပ်ရပ်

ရှင်၏ အံတော်ကို မြင်နေသောကြောင့် ဤရပ်၌ပင် သီတင်းသုံး နေထိုင်နေကြပါသည်။

မင်းနှင့် ပြည်သူများကိုလည်း တရားဒေသနာဟောကြားရင်း ရှင်မွှေတောင်မှ “အံတော်မြတ်” အကြောင်းကိုပါ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ ဒုရကတိုင်း “ကောရမ္မ” မင်းနှင့်ပြည်သူများလည်း အံတော်မြတ် ကိန်းဝပ်နေသော နေရာကို သိသွားကြ၏။

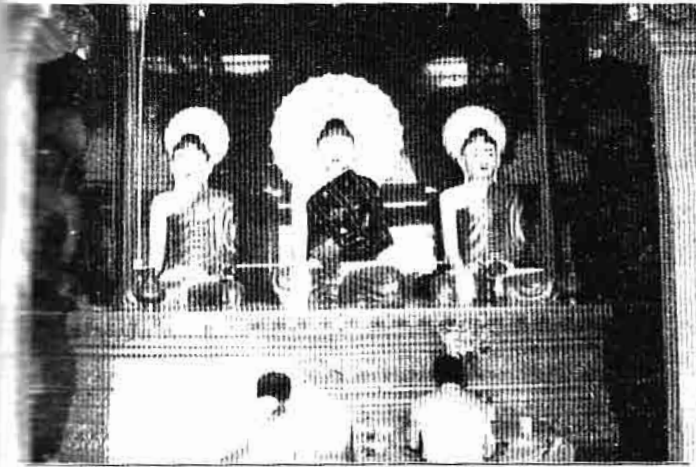
ထို့နောက် ရဟန္တာနှစ်ပါးသည် အောင်သာဝတီပြည်၊ ကလိန်အောင်ရွာမှ “ဓမ္မသေန” မင်းကြီးနှင့် ပြည်သူပြည်သားများအား တရားဟောကြားအပြီး၌ ရှင်မွှေတောင်ရှိ အံတော်မြတ်အကြောင်းကိုပင် ဟောကြားခဲ့ပြန်ပါသည်။

မင်းနှစ်ပါးလည်း ဘုရားရှင်၏ သင် နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အံတော်မြတ်ကို ဖူးမျှော်ရန် သဒ္ဓါတရား ဖြစ်လာခဲ့သောကြောင့် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်နှစ်ပါးအား နဂါးစစ်သူကြီးထံ ခွင့်တောင်းပေးပါဟု လျှောက်ထားခဲ့သောကြောင့် ဦးကြီးတော် နဂါးမင်းကြီးအား မင်းနှစ်ပါး၏ဆန္ဒကို ရဟန္တာနှစ်ပါးက မိန့်ကြားလိုက်ပါသည်။

နဂါးမင်းကြီးနှင့် နဂါးစစ်သူကြီးကလည်း ဝမ်းမြောက်စွာ လာသောကြောင့် ရဟန္တာညီနောင်နှစ်ပါးဆက်သွယ်မှုဖြင့် နဂါးမင်းနှင့် နဂါးစစ်သူကြီးတို့ “အံတော်မြတ်” ကို ဌာပနာ၍ စေတီတည်ရန် သဘောတူခဲ့ပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၂၃၈

◆ မြတ်ရှင်ရှင်ရှင်အောင်မြင်အောင် ကြာသင်္ဂါနံ၊ ကပ်လှူထားစဉ်
ဝိနည်းတောင် သိမ်တန်း ◆

ဘပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ရှင်ရှင်
တောင်စေတီကို တည်ခဲ့ပါသည်။
သေလပဗ္ဗတတောင်၊ သိန္န
သေလာတောင်အခေါ် ရှင်မော်
တောင် ဘုရားသည် ထားဝယ်လေ့
အပြောအရ “ရှင်”ဆိုသည်မှာ
“ဘုရား”၊ “မော်”ဆိုသည်မှာ
“အငူ”ဖြစ်၏။
ထားဝယ်မြစ် လောင်းလုံမြို့နယ်
အငူအစွန်းပေါ်တွင် တည်ရှိသော
စေတီတော်ဖြစ်၍ “ရှင်မော်တောင်
ဘုရား”ဟု ခေါ်ခဲ့ကြပြီး နှစ်ကာလ
ကြာလာသောအခါ “ရှင်ရှင်
တောင်” စေတီဘုရားဟု ခေါ်ခဲ့ကြပါ
သည်။
ရှင်မော်(ခေါ်) ရှင်ရှင်တောင်စေတီ
ဘုရားသည် ပုဒ္ဒဘုရားရှင်၏
“အသန္တိန္ဒ” ဓာတ်တော်မြတ်ဖြစ်
သော ညာဘတ်အောက် အံတော်
ဘင်ဆုကို ဌာပနာ၍ တည်ထားသော
စေတီဘုရားဖြစ်ပြီး ဂေါတမဘုရားရှင်
သက်တော်ထင်ရှား ရှိခဲ့စဉ်အခါကာ
လ ဗျာဒိတ်တော်ထားခဲ့သော အရပ်၌
တည်ထားခဲ့သောကြောင့် “ထူးဒီး”
ဘန်ခိုး ကြီးမားသော ဆုတောင်းပြည့်

စေတီဖြစ်ပါသည်။
ခေတ်အဆက်ဆက်၊
မင်းစဉ်အဆက်ဆက်ရဟန်းသံဃာများ၊
မင်းနှင့်ပြည်သူများမှ ထိန်းသိမ်းပြုပြင်
လာခဲ့သောကြောင့် နောင်အရှည်
လည်း တည်တံ့နေမှာ ဖြစ်ပါသည်။
“ရှင်ရှင်တောင်” စေတီဘုရားတွင်
အံ့ဖွယ် ထူးခြားမှုနှစ်မျိုးကို လေ့လာ
မှတ်သားခဲ့ရသည်မှာ...
၁။ ရှင်ရှင်တောင်အောက် အုတ်တင်ပြောင်း
စခန်း၌ အိုင်ဝယ် တစ်အိုင်ရှိရာ ထိုအိုင်ဝယ်
သည် ရေချိုအိုင်ဖြစ်ပြီး ဖယ်လယ်ဒီရောက်
ချိန် ရေငန်များ လွှမ်းမိုးသွားသော်လည်း
ဒီရေကျလွှားသောအခါ ရေချိုအိုင်ပင် ဖြစ်
နေ၏။
၂။ တောင်စွယ် တောင်ဘက် အောက်နားတွင်
လေဟာနယ် ထွက်ပါက်တစ်ခုရှိပြီး တောင်
ခြေကို ဖယ်လယ်လှိုင်းပုတ်သည့် အနီးကြောင့်
အထက်သို့ လေများ တက်လာပါသည်။ ထို
လေထွက်ပေါက်ထဲသို့ လက်ကိုင်ပေါ့
ဖန်လှောင် လေယိုပြီး အထက်သို့ရောက်လာ
သည်။
အထက်ပါ အကြောင်းနှစ်ချက်ကို
တွေးရသော် သိပ္ပံနည်းအရဟု ဆိုရ
မလို ထူးခြားနေပါသည်။ အလေးချိန်ရှိ

သော ရေမှာ အရှိန်ဖြင့် တက်လာခြင်း၊
အလေးချိန်ပေါ့သော လက်ကိုင်ပေါ့
အထက်သို့ တက်လာခြင်းများသည်
အံ့ဖွယ်ဖြစ်နေပါသည်။
ရှင်မော်(ခေါ်) ရှင်ရှင်တောင်စေတီ
ဘုရားသို့ တောင်းဆုပြည့်လိုသူများ
တစ်ခါတစ်ခေါက် ဘုရားဖူး သွားသင့်ပါ
သည်။
ခရီးလမ်းပန်း လွယ်ကူလာပြီဖြစ်
သောကြောင့် “ရှင်ကိုးရှင်” စာရင်းဝင်
ရှင်ရှင်တောင်စေတီ ဘုရားသို့ ဘုရား
ဖူးများလည်း စည်ကားစွာ ရောက်ရှိနေ
ပြီဖြစ်ကြောင်း ရေးသား ပူဇော်လိုက်ရ
ပါသည်။

မြမဇ္ဈဂေ (ကျမဇေ)

မိုးငြိမ်း
၁။ ရှင်ရှင်တောင်စေတီ ဘုရား
သမိုင်း လက်ကမ်းစာစောင်။
၂။ စာရေးသူ ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့
သော သုံးကြိမ်တိုင် ခရီးလွှား
မှတ်တမ်းများ။
နက္ခတ္တရာဇာဓိဋ္ဌိသုတ်စာစောင် ၁၁၇

ကျွန်တော့်အဘိုးသည် မြန်မာဆေးဆရာ၊ အင်္ဂိုရတ်သမားဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ အဘိုး မကွယ်လွန်ခင်က လူမမာတို့ကို ဆေးကုသသည့်အခါ တွင် မြန်မာဗိန္ဒောဆေး၊ အင်္ဂိုရတ် ဓာတ်ဆေးများနှင့် တွဲဖက်၍ ကုသကြောင်း အဖေပြောပြ၍ သိရပါသည်။

ဆေးပညာရှင်မျိုးရိုး ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော့်အဖေမှာ မြန်မာဆေးပညာ၊ အင်္ဂိုရတ်ပညာ မတတ်ခဲ့သည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းပါသည်။ အဖေက အဘိုးပညာတွေ မရခဲ့၍ ကျွန်တော့်မှာလည်း အဘိုး၏ အဖိုးတန်သည့်ပညာများကို မရခဲ့သည်မှာ မဆန်းချေ။

ကျွန်တော့်တွင် အဘိုးသွေးပါသည် ထင်။ အဘိုး၏ပညာများကို အရိုးစွဲအောင် တတ်ချင်နေသည်မှာ မလွန်ပါ။

ကျွန်တော့်အဖေသည် အသက် (၆၄)နှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အဖေ မကွယ်လွန်ခင် ကျွန်တော့်ကို ခေါ်၍ အဘိုးအဖေဟု ဆိုပြီး အဘိုးမှတ်တမ်း ဗဟုစာအုပ်လေး တစ်အုပ် ပေးလာပြီး “သား အများအတွက် အကျိုးရှိအောင် အသုံးပြုပါ” ဟုလည်း ပြောဆိုခဲ့ပါသေးသည်။

ကျွန်တော်လည်း အလုပ်အကားသေး၍ အဘိုးအဖေ့ စာအုပ်ဟောင်းလေးသည် စာအုပ်စင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေရှာလေသည်။

လွန်ခဲ့သည့်အပတ်က အလုပ်နည်းနည်းအား၍ စာအုပ်စင်ကို ရှင်းရင်းက အဘိုးစာအုပ်လေးကို တွေ့ရ၍ မှတ်မှတ်ရရ ယူဖတ်မိပါသည်။ မှတ်တမ်းစာအုပ်မှာ မြန်မာ့ဆေးပညာစာအုပ်

အဘိုး၏ မှတ်စုများ ၁

အောင်ကိတ်ဓာတ်လုံးထိုးနည်း

မောလှသာ (မော်လမြိုင်)

မဟုတ်ဘဲ အင်္ဂိုရတ်မှတ်တမ်းစာအုပ်သာ ဖြစ်နေပါသည်။

ထို မှတ်တမ်းစာအုပ်ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများသည် အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာအိုးများအတွက် တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ အသုံးဝင်မည်ထင်ပါ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အဘိုးမှတ်စုအစတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားပါသည်။

“လောကီဝိဇ္ဇာစိန်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အဆုံးအမကို လေးစားစွာဖြင့် ဩဝါဒစကားများကို နာယူကြရမည်။”

“ဓာတ်စိမ်ရာတွင် ကောင်းစွာ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကြမှသာ လိုရာခရီးသို့ ရောက်ကြမည်။”

တစ်ဖန် အောက်ပါအချက်(၁၂)ချက်ကို အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်တိုင်း သိနားလည်ထားရမည်။

- ၁။ ဓာတ်ကို ဖမ်းနည်း။
- ၂။ ဓာတ်ကို မီးနေအောင် ချုပ်နည်း။
- ၃။ ဓာတ်ကို ပျော်ပျောစေနည်း။
- ၄။ ဓာတ်ကို စပ်ကြယ်စေနည်း။
- ၅။ ဓာတ်ခိုးသတ်နည်း။
- ၆။ မလိုသောဓာတ်ကို နှုတ်နည်း။
- ၇။ ဓာတ်ကို သတ်နည်းတက်နည်း။
- ၈။ အနုအရင့်တွဲနည်း။
- ၉။ ဓာတ်ခွဲဓာတ်ခွာနည်း။
- ၁၀။ ဓာတ်ကျွေးဓာတ်ချက်နည်း။

၁၁။ ဓာတ်စီရင်ရာတွင် မီးနေပီးထားနည်း။

၁၂။ ဓာတ်တို့၏

သဘာဝကို

နားလည်၍ ချိန်လုပ်နည်း၊ ပြာရိုက်ခြင်း လိုရာသို့ဆောင်ရွက်အောင် လုပ်နည်းလုပ်ထုံးများကို ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝစေရမည်။

ဓာတ်များကို နုတ်နည်း

၁။ ရွှေကို နုတ်လိုလျှင် ဆေးဒန်းလက်ချားနှင့် နုတ်ရမည်။

၂။ ဘော်ဓာတ်ကို နုတ်လိုလျှင် ဆေးဒန်း၊ လက်ချားနှင့်ပင် နုတ်ရမည်။

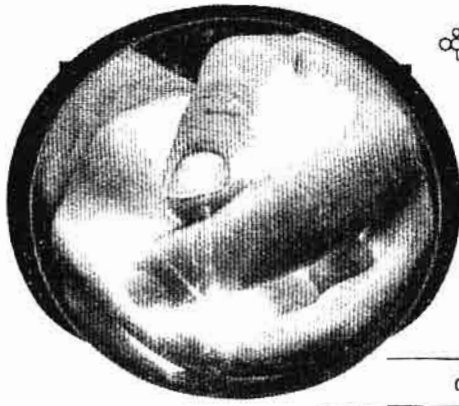
၃။ ဒန်ကို နုတ်လိုလျှင် ကန်နှင့်နုတ်ရမည်။

၄။ သွပ်ဓာတ်ကို နုတ်လိုလျှင် ယမ်းလက်ချားနှင့် နုတ်ပါ။

၅။ ပြဒါးဓာတ်ကို နုတ်လိုလျှင် ဆားနှင့် နုတ်ရမည်။

၆။ ဘင်ဓာတ်နုတ်လိုလျှင် ယမ်းလက်ချား၊ မြင်းသီလာနှင့် နုတ်ရမည်။

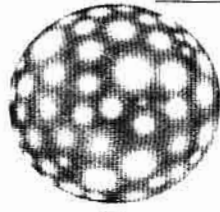
- ၁။ သံထုတ်နုတ်လိုလျှင် သွပ်နှင့် နုတ်ပါ။ သို့မဟုတ် စိန်၊ လက်ချားနှင့် နုတ်ပါ။
 - ၂။ ညွတ်နုတ်လိုလျှင် ဆား၊ ယမ်း၊ ကျောက်ချဉ်၊ လက်ချားနှင့် နုတ်ရမည်။
 - ၃။ ဓာတ်ကို နုတ်လိုသော် ဆားလှော်နှင့် နုတ်ပါ။
- ဦးစွာ အောင်ကိတ်ဓာတ်လုံးထိုးခြင်းကို မပြုမီ ဤဓာတ်လုံးအတွက် "ဝ" လေးလုံးဆေးကြီးကို အရင်ပြုဆောင်ပါ။

ထိုးပေးပါ။ သုံးကြိမ်ထိုးပြီးပါက ဓာတ်သား(၂)ကျပ်သား ရပါမည်။ ထို ဓာတ်လုံးကို ကျန်ဆေး (၆၄)ပုံ ပုံပြီး တစ်ပုံ တစ်လုံးကျ နီးထိုးသွားပါက ဓာတ်လုံး အောင်မြင်ပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်ပါမည်။

ထိုဓာတ်လုံး အသုံးပြုပုံ

က။ ထိုဓာတ်လုံးကို လက်ချားချော် ဖြစ်အောင် ဆက်ထိုးပါက ချော်နက်ရ၏။ အားအင် ချည့်နေသော် ပထဝီနာဖြစ်၍

ရေးထားသည် "ဝ" လေးလုံးဆေး ဖြစ်ပါသည်။

ဤ မူလ "ဝ" လေးလုံးတွင် အတွဲမှားနေသည့်အပြင် (အဘိုး၏ မှတ်တမ်းအရ) စိန်ဖြူဆင်ဦးနှောက်ဟု ပါရှိသဖြင့် လက်ယာလမ်းတွင် မသုံးသင့်ဟု ယူဆသည်။ [စိန်နီခြင်းသွားကို သုံးသင့်သည်။ (ပညာရှင်များ ချိန်ဆပါကုန်)]

ထိုဆေးစုများကို သူ့အတွဲနှင့် သူကြိုက်၊ ရှေးဦးကြိုက် နောက်မှ ဆေးလေးဖုံလုံး ကောလိဖြစ်အောင် ကြိုက်ပြီးထားလေ။

လုပ်ထုံး

အထက်ပါ ဆေးကို (၃)ပုံ ပုံထားပါ။ အရည်ပြည့် ကိတ်(၁)မတ်သားကို ဆေး(၁)မတ်သား အထက်အောက် နှီး လုပ်ပိတ် ဖော်မံ၍ မီးလျှံက စပြီးထိုး။ ဤနည်းအတိုင်း (၁၁)လုံထိ ထိုး။ အထက်ပါအတိုင်း ဒုတိယ(၁၂)လုံး ဆက်၍ ထိုးပါ။ ထိုနည်းအတိုင်း တတိယ(၁၃)လုံ

- ပျားရည်နှင့် စားလေ။
- ခ။ ချော်နီလာက ဆီး၊ အာပေါနာ မှန်သမျှ နိုင်၏။
- ဂ။ ချော်ဖြူလာပါက တေဇောနာ မှန်သမျှ နိုင်၏။
- ဃ။ ချော်ဝါလာလျှင် ဝါယောနာ မှန်သမျှ နိုင်သည်။
- င။ ချော်စိမ်းလျှင် အရူးသည်းခြေနာ မှန်သမျှ နိုင်၏။
- စ။ ချော်ပြာလုံလုံရှိသော် ဝမ်းပုပ်နာ၊ မျက်စိနာ၊ အခိုးသန်း၊ အတွင်း အပြင်တိမ်များကို ပျောက်စေနိုင်သည်။ လိုရာခရီးကို သွားနိုင်သည်။ ဓာတ်လုံးကို အမြဲဆောင်ထားပေးပါ။ ဆေးအတွက် သုံးလိုလျှင် လက်ချားချော်မှုန့်များကို သာ အသုံးပြုပါလေ။

ကောင်းကျိုးလိုရာ ပြည့်ပါစေ။

မောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးပေးပုတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၁၀၁၂၀၀၆၁၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မက်လာပါ ဆရာ

မက်လာပါများ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကိုး။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့

ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းပိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း သွေးညှစ်သောက်ခံကာ အကြောတွေထက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ သေါ်လာတာ

ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အခြေရာကြည့်မယ်

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ

ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ

အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတို့ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ သွေးညှစ်သောက်ခံတာတို့ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းပိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် သွေးညှစ်ခြင်း၊ လေပြန်၊ လေပြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ

ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်ပျံ့ခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ၊ ထုံကျဉ်လေးလံသွေးညှစ်သောက်ခံခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားမှာ ပန်းဝေ ပန်းညှိ ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် သွေးညှစ်သောက်ခံတာတို့ခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေနေနဲ့၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား မှီဝဲ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်

ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ

ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးတိုက် ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်

အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအမှတ် ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမီး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ

ဆရာမြင့်
ကြောမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆ သုမ္မာလမ်းမကြီး၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဘက်လမ်းညွှန်နံပါတ် ၂၅၂၅၁၁

ဦးဇော်ထွန်း

◆ တောထူထပ်ထဲမှာ အသက်ရှူရခက်ခဲတဲ့ အသက်ရှူမှု

လက်ပတောင်းတောင်ခြေ မှ

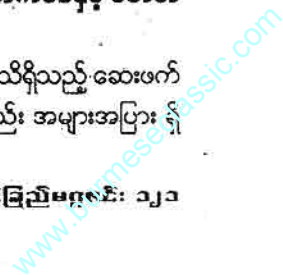
စာရေးသူလည်း အသက်လေး ဆယ်ကျော် ရလာပြီဖြစ်သည့်အတွက် သင်္ကြန်ရက်အတွင်း နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သွားရောက်သော အလောင်းတော် ကုသပသို့လည်း မသွားနိုင်တော့ပေ။ မြို့တောင်နေပါကလည်း ဆိတ်ငြိမ်မှု မရှိသောကြောင့် မြို့နှင့်လည်း အလှမ်း အနီး ဆိတ်ငြိမ်အေးဆေးသည့် ရွာ တောင်ခြေတွင် သွားရောက်ကာ ဒုလ္လဘ စာရေးဆရာဝတ်ရင်း တရားအားထုတ်လို ကြောင်းကို စာရေးသူနှင့်အတူ အလောင်းတော်ကုသပသို့ နှစ်တိုင်း သွားခြင်းဖြင့် မောင်အား ပြောပြပါသည်။

အစွမ်းထက်ဆေးပင်နှင့် အစွမ်းသတ္တိများ သူလည်း မြို့နှင့်လည်းဝေး ရွာနှင့် လည်း မနီးသည့် လက်ပတောင်း တောင်ခြေတွင်ရှိသော “မိုးကုတ် ဝိပဿနာ မြေပြင်သာရိပ်သာ” သို့ သွားပြီး ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်ရင်း သင်္ကြန် တွင်းတွင် ပြုလုပ်သော (၇)ရက် တရား စခန်းသို့ ဝင်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် သူ နှင့်အတူ လိုက်ခဲ့ရန် ပြောပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူလည်း ကိုမြင့် မောင်နှင့်အတူ လက်ပတောင်းတောင် ခြေတွင်ရှိသော “မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မြေပြင်သာရိပ်သာ” သို့ လိုက်ပြီး ဒုလ္လဘ ရဟန်းဝတ်ရင်း တရားစခန်းကို ဝင်ခဲ့ပါ သည်။

နေ့ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ နားချိန်ရ

မောင်မြင့် (မုံရွာ)

သည့်အတွက် ဝိပဿနာအား နောက် မလှမ်း မကမ်းတွင်ရှိသော လက်ပတောင်း တောင်ခြေသို့ သွားရောက်၍ ဆေး ဖက်ဝင်အပင်များကို လိုက်လံရှာဖွေ တူးယူကြသည်။ ဆေးဖက်ဝင်အပင်များမှာ တော ရောက်ခါးပင်၊ ဒေသအခေါ် ညောင်ခံ ပင်(ခေါ်) ဆေးရွှေဝါ(ခေါ်) သက်ရင်း ကတိုးပင်၊ ရှည်မတက်ပင်နှင့် ဒဟတ် ပင်တို့ဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့ မသိရှိသည့် ဆေးဖက် ဝင် အပင်များလည်း အများအပြား ရှိ နေပေလိမ့်မည်။

• ဆာကရိုကက်သီးသီးနှင့် အရွက်အနီကပ်

ရိုသောအတွင်း ခိုက်ထားသော ရှဉ့်မောက်ပင် ။

• သက်ရှင်ကတိပင်နှင့်အရွက်

၁၂၂ နုပုရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သောက်လည်း သောက်ပါက အနာ မန်းဝင်မည်ကိုလည်း မကြောက်ရဘဲ အနာ အမြန်ပျောက်ကင်းကြောင်း ပြောပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးများမှ ထုတ်လုပ် သော မန်းဆေးများထဲတွင် ညော်ခံမြစ် (ခေါ်) ဆေးရွှေဝါမြစ်(ခေါ်) သက်ရင်း ကတိုးမြစ်သည် အဓိကပါဝင်ပေသည်။

ရှဉ့်မတက်ပင်

ရှဉ့်မတက်ပင်မှာ နွယ်ပင်အမျိုး အစားထဲမှ ဖြစ်သည်။ နွယ်တွင် ဆူး လေးများ ပါရှိသည်။ ရှဉ့်မတက်ပင်၏ ဥမှာ သေးပြီး ရှည်လေးသည်။

ရှဉ့်မတက်ပင်၏ အသုံးဝင်ပုံမှာ ရှဉ့်မတက်ဥကို အခြောက်လှန်း၍ အမှုန့်ပြုပြီး ပျားရည်နှင့်စိပ်၍ ဟင်းစား ဇွန်းဖြင့် နံနက်တစ်ဇွန်း၊ ညနေတစ်ဇွန်း သောက်ပေးပါက အာရုံကြောများ ကောင်းမွန်ကာ သွေးသားသန့်စင်စေ သည့်အပြင် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါကိုပါ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်။

ရှဉ့်မတက်ဥကို သုံးခွက်တစ်ခွက် တင်ကျိုပြီး နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေ တစ်ကြိမ် တစ်ဇွန်းသောက်လျှင် နှလုံး သွေးကြောကျဉ်းသည့် ရောဂါပင် ပျောက်ကင်းသည်။ ရှဉ့်မတက်ဥ တစ်ပိဿာကို သုံးထောင်ကျပ်နှင့် ရောင်းရကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဒဟတ်ပင်

ဒဟတ်ပင်သည် အပင်ကြီးမျိုး ဖြစ် သည်။ အရွက်၏ အောက်ဘက်သည် ကြမ်းသည့်အတွက် ကော်ပတ်အဖြစ် အသုံးပြု၍ရသည်။

အပွင့်မှာ အဖြူရောင်ရှိပြီး အဆုပ် လိုက်အခိုင်လိုက် ပွင့်သည်။ ဒဟတ်ပင် များမှာ ရိပ်သာအနီး၌ပင် ဒဟတ်တော ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေသည်။

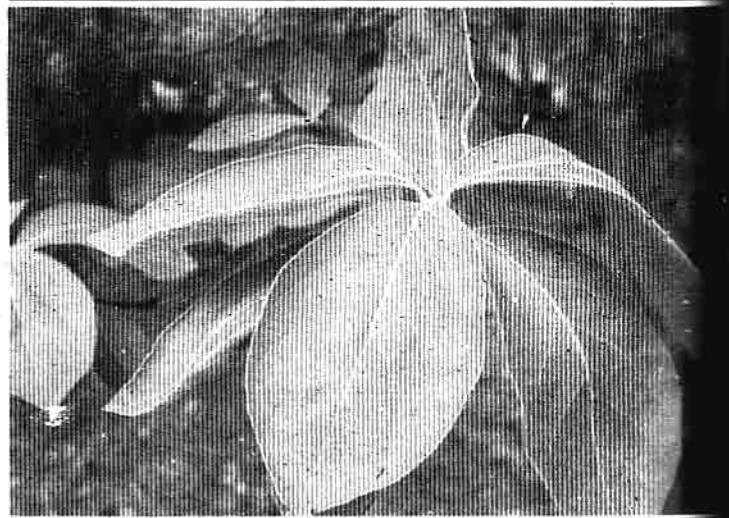
ဒဟတ်ခေါက်သည် ဆီးချိုရောဂါကို

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရောင်

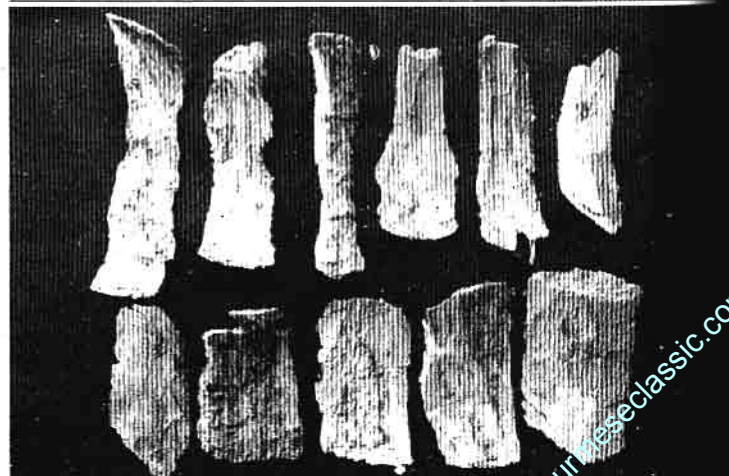

◆ ဒဟတ်ပွင့်များ

◆ ဒဟတ်ရွက်အနီကပ်

◆ ဒဟတ်ဆိတ်

ဒီမင်းကျောင်း

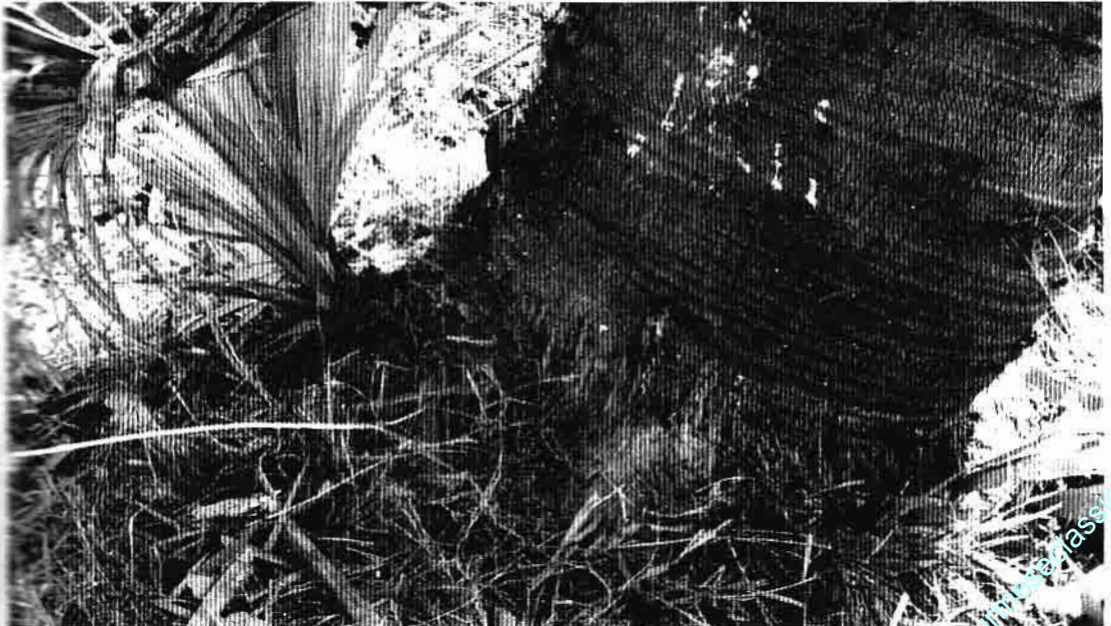
ထန်းပင် အထိပိုင် အခက်အလက်များ ထေတာအနံ့

ထူးခြားသည့်

ထန်းပင်

အုန်းပင်၊ ထန်းပင်၊ ကွမ်းသီးပင်၊ များမှာ ပင်စည်ထီးတည်းဖြင့် အကိုင်း ရှင်သန်သည့် သစ်ပင် အမျိုးအစားများ
ပေင် အစရှိသည့် အပင်အမျိုးအစား အခက် ဖြာထွက်ခြင်းမရှိဘဲ ကြီးထွား ပင်ဖြစ်ကြပါသည်။

ထန်းပင် ယစ်ညှော်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့အသုံးပြုနိုင်ပါသည်

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းရာရာ အသည်းအားဆေး

မန်ဒေးသေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၃၃ ၂ ၀၁၀၆၇၂)

(တံဆိပ်က(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့ခေတ်တွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ဝေပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါအတွင်း ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းဆောင်နိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနီးနီးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းဆာတတ်၏။ ဖျိုအန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မျှ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျံ့ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အညီ အရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရှေ့ခါဝမ်းချုပ်၍ ခေါ် အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ခြေလှမ်းလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ခေါ်လကျော်ကျော်နိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ ခန္ဓာခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံစားခဲ့သလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုတ္တိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ မရနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေပိုခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၇

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အထုံးနားမှာ တစ်ဖျင်းဖျင်းနှင့် အောင်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကို အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ။ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရောကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ပေးပါ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

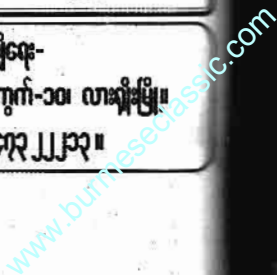
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည့်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှုအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤ**မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီပုံခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ဖြစ်လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပိုင်ရှင်-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နွာ(ဂ)လမ်း မ/၃ ကူလဟမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉၅၃၀၃၅၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၄

ဝယ်ယူသူ-
အမှတ်(ည/၉) ၅၅၀လမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၈၂ ၂၆၂၃၁၊ ၀၉၇၃၂ ၂၂၂၃၂။

ဝက်လက်မှအပြန် ပုံရွာသို့ ကူးကာ
ဟောလယ်တီတိုက် ဒေါ်မေအုတ်
ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်စဉ် တွေ့မြင်ခဲ့
ရခြင်းဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေးယတြာ

ကျောက္ကာ ရွှေဂနီရုပ်ပွားတော်
တိုယ်စား ထုလုပ်ကာ ကျန်းမာရေး
ကောင်းမွန်၍ ရောဂါဘယများ ကင်းပ
စေရန် ပူဇော်ယတြာပြုထားခြင်း ဖြစ်
သည်။

ကျောက္ကာရွှေဂနီ မြတ်စွာဘုရား
နှင့် မှုန်စိဝေဇနာ ကင်ပျောက်လို
နှင့် မှုန်လုံးတော်အား ထွန်းကယ်
ပေးခြင်း မှုန်ဝေဇနာအတွက် မှုန်
တော် နှလုံးဝေဇနာအတွက် နှလုံး
အရာ ရင်ဘတ်တော် စသည်ဖြင့်
အိတ်ကုတ်အိတ်တွင် ထွေးသင်္ကန်း
ထည့်ပေးလိုကြပါသည်။

နေရာ၊ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း
အတိအကျ မဖော်ပြနိုင်သော ဝေဒနာ
များ(ဥပမာ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ထုံကျဉ်
တို့တိခဲ အကြောတက်ခြင်း)တို့
အတွက် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူလုံးအား
ခြံ၍ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူရပေမည်။
မူလ ကိုယ်စားတော်ကြီးမှာ ဉာဏ်
အော်အမြင့် အတန်ပင် မြင့်မားသော
ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖြစ်လေရာ ဝန်နှင့်
အားနှင့် ချင့်ချိန်၍ မိမိတတ်နိုင်သော
အရည် ပုံစံတူ ပြုလုပ်၍ ရွှေချပူဇော်
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဓာတ်သားဟူရှား

ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်းမှ အရှင်
ဝိသနာရမှာ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာ ထုံ
သဖြင့် အတန်အသင့် လှေလာလိုက်
အထောက်ရှိသူဖြစ်သည်။ ဝါသနာတူ
ဝိသနာရရှင်များထံမှ နည်းယူ
အညီအညွတ်သော ဓာတ်သားမှာ လိုရာ
အရောက်သဖြင့် ညတွင်းချင်း

ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်းသို့ ပြင်စေခဲ့ရသည့်

ထူးခြားစွာဦးများ

ဝေဒနာ

ကျန်းမာရေးအတွက် ဆုတောင်းပူဇော်ကြသော
ရွှေဂနီဘုရားပုံစံတူ ထည့်ပေးရမည်

www.burmeseclassic.com

လုံခွဲ၍ ပြန်ထိုးရန် စိတ်ကူးမိသော်
လည်း စိတ်ပြောင်းကာ ကျိန်းစက်လိုက်
သည်။

နံနက်လင်း၍ လုံခွဲကြည့်ရာ တင်ပျဉ်
ခွေရုပ်ပွားပုံတော် ပေါ်နေသဖြင့် ကြိုက်
တွင်းထည့်ကာ ပူဇော်ထားသည်မှာ
တစ်နှစ်နီးပါး ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရ
သည်။

ဗုဒ္ဓပူဇော်သဘင်

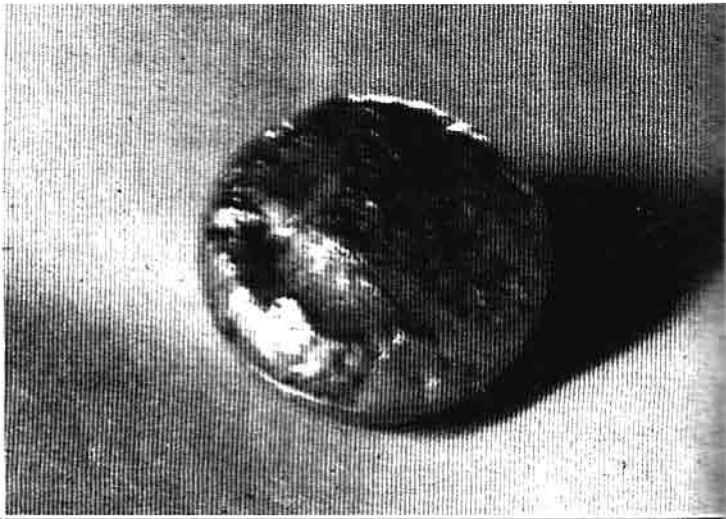
ရှေးစေတီဟောင်း တစ်ဆူမှရသော
ဌာပနာပစ္စည်းများ ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။
မဟာလယ်တီတိုက် ရှစ်မျက်နှာစေတီမှ
ရရှိသည်။ လက်အုပ်ချီပူဇော်နေသော
ရဟန်းတော်များ ရုပ်တုကို အမြင့်ထက်
ဝင်ထားသည်။ ဝါစဉ်ကြီးငယ် သံဃာ
နှစ်ပါး ဖြစ်ပုံရသည်။

ထို့နောက် မကိုဋ် သရဖူ ဆောင်း
ကာ လေးကိုင်း ပူဇော်နေသော မင်း၊
ဆွမ်းအုပ်ကိုင်ကာ ပူဇော်နေသော
မိဖုရား၊ သပိတ်ကိုယ်စီကိုင်၍ ပူဇော်
နေသော ဝန်ဦးပေါင်းဆောင်း ရုပ်တု
နှစ်ခုတို့ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်အား အဖူးအမြော် ကြွ
လာသည့် မင်း၊ မိဖုရား၊ ဝန်မင်း
အခြွေအရံရုပ်များ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
စည်းစိမ်အရှိန်ခဝါ ဟည်မြဲ၍ သာသနာ
ပြု မင်းကောင်းမင်းမြတ် ဖြစ်စေရန်
ရည်ရွယ်ကာ ဌာပနာ ပူဇော်သော
အစီအရင် ရုပ်တုများဖြစ်ကြောင်း
ခန့်မှန်းရသည်။

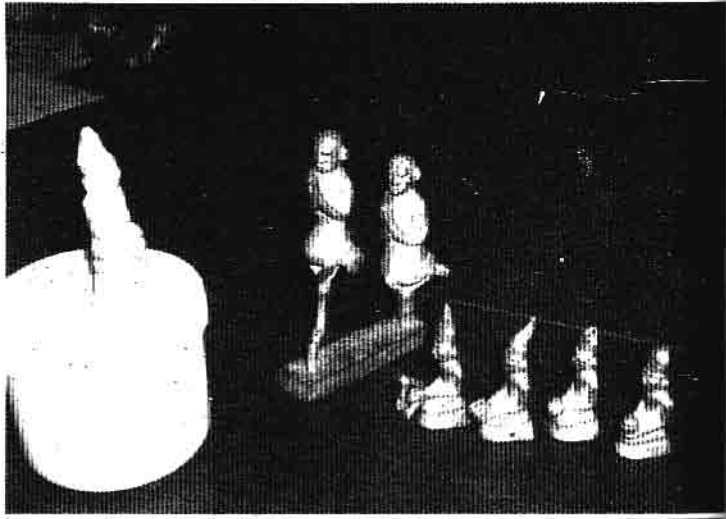
သမိုင်းပြခန်းများတွင် စေတီဟောင်း
များမှ ထွက်ပေါ်လာသော ရှေးရုပ်တု
ရုပ်ပွားများစွာ လေ့လာခဲ့ရသည်တွင်
ဤကဲ့သို့ ပုံစံရုပ်တုများ မတွေ့မမြင်ခဲ့
ဘူးပါ။ ရှားပါးသော ပုံဟန်များ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

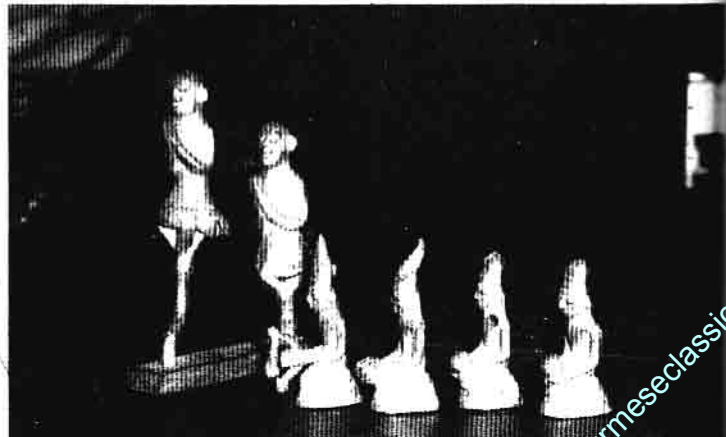

တင်ပျဉ်ခွေ ဆင်စာပုံ ပေါ်နေသော ဓာတ်သား

ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်ရုပ်တုကို အကျောက် ပူဇော်ဟန် ဖြစ်နိုင်သည်

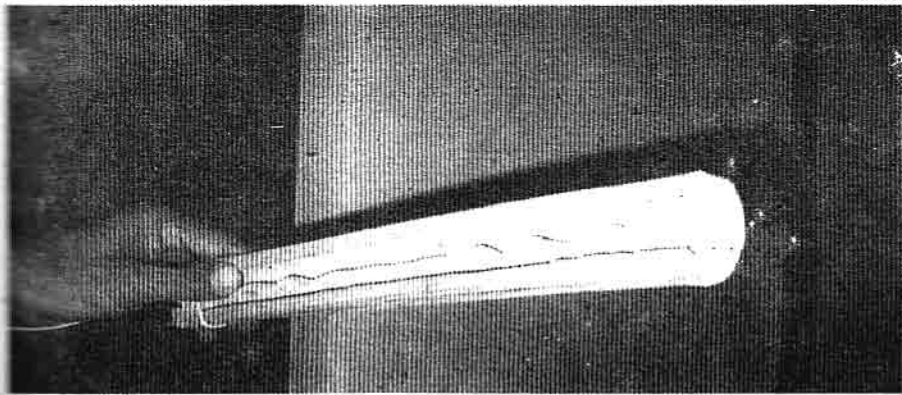
သံဃာနှစ်ပါးနှင့် မင်း၊ မိဖုရား၊ ဝန်မင်းတို့ ဘုရားပူဇော်ရန် ကျောက်တို့ပုံ

• ဝါးလုံးနှင့် တစ်ဆက်တည်းသော အမြူတေ

• အဝင်တံခါးပေါက်တွင်း အထက်၌ ကန့်လန့်ထားရမည်

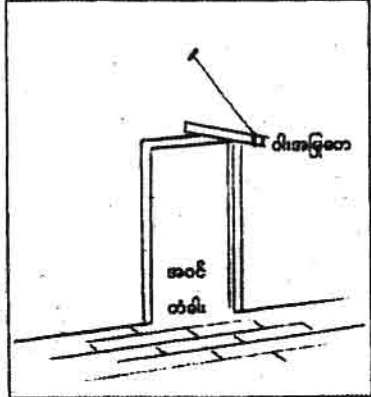
ဝါးအမြူတေ
လုံးပွင့်
အဆောင်

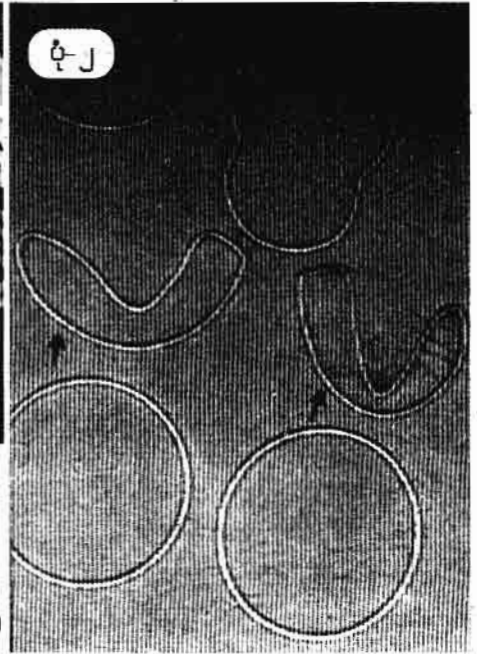
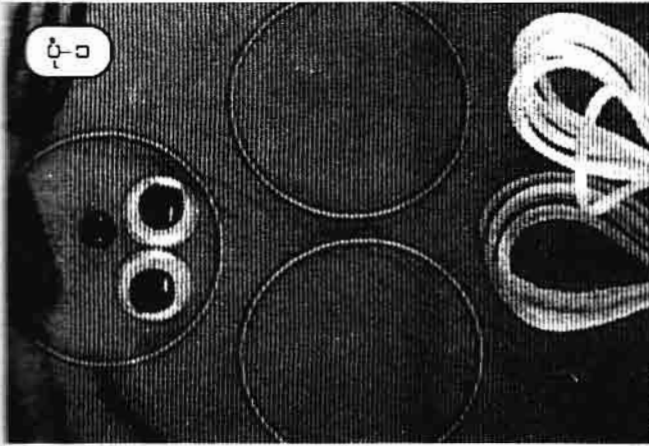
အရှင်သီလာစာရ
အား ဒါယကာ
တစ်ဦး ကပ်လှူ
ထားခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ဝါးအတွင်း
အကန့်ငယ်အကွေး
ကြောင်း ပါသော
ဝါးဆစ်ဖြစ်သည်။

လာဘ်လာဘ
ရွှင်လန်းစေရန် အ
ဆောင်ပြုရာ၌ ဝါး
လုံးနှင့် အမြူတေ
တစ်သားတည်း ရှိရ
ပါမည်။ သီးသန့်
ခွဲထွက်နေသော အ
မြူတေ မဖြစ်ရပါ။

ထိပ်မှ ကြည့်
လျှင် အလယ်၌
သီးခြားဖြစ်နေပါက
မီးကွင်းခြင်း၊ ဘေး
အန္တရာယ် ကင်း
ဝေးခြင်း အဆောင်
အဖြစ် သုံးနိုင်ပါ
သည်။

ယခုတွေ့ရသော ဝါးမှာ အဆစ်အစ
မှ အဆုံးတိုင် နံဘေးဝါးနံရံနှင့်
တစ်ဆက်တစ်သားတည်း တည်ရှိရပါ
သည်။ လာဘ်ရွှင်လိုလျှင် အဓိက ဝင်
ပေါက်တံခါးမ၏ အထက် အတွင်း
ဘက်သို့လှည့်၍ ကန့်လန့် ချိတ်ဆွဲထား
ရသည်ဟု သိရပေသည်။

တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၈၇) ဟွေဖီ

ယခင်ပမူ အဆတ်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၈၇)

兔宝宝 Tù Bāo Bāo

ထုပေါင်းပေါင်း ယုန်ရုပ်ကလေး

'ပေါင်းပေါင်း' (Bāo Bāo) ဟူသည် မြတ်တန်း တန်းဖိုးထားရသော

ရတနာပစ္စည်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရရှိ၍ ကလေးသူငယ်များအတွက်မူ ချစ်ဖွယ် အရုပ်ကလေးများကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ် သည်။

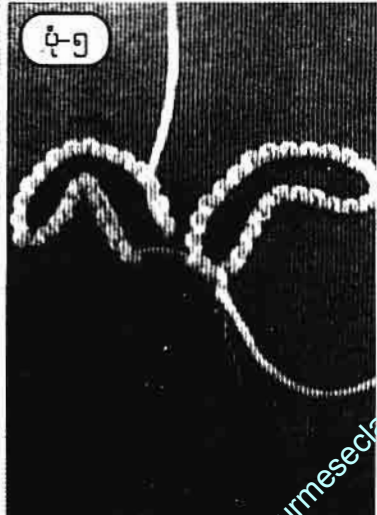
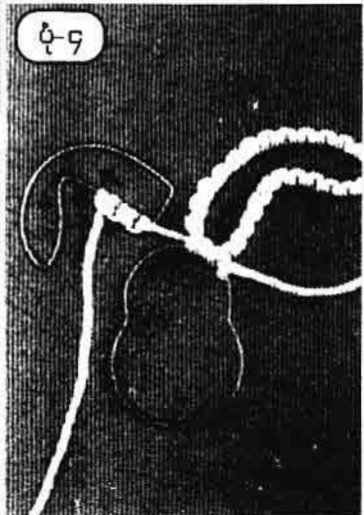
ထို့ကြောင့် ယုန်ရုပ်ကလေး သို့ မဟုတ် အမြတ်တန်း တန်းဖိုးထားရ သော ရတနာယုန်ပုံစံ ကြိုးချည်နည်း ဖြင့် ထိုးထားသော အရုပ်ကို မိမိ

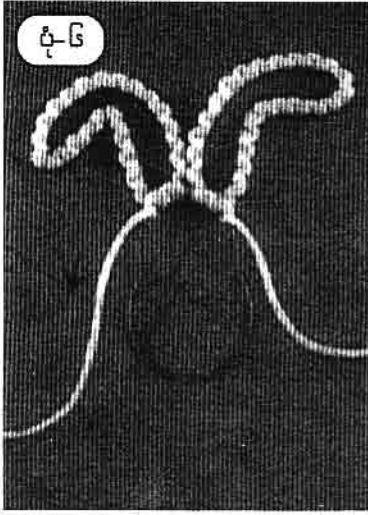
နှစ်သက် တန်းဖိုးထားရသူအတွက် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာအဖြစ် အလိုရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ကြပေသည်။

ပုံ(၁) လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်။

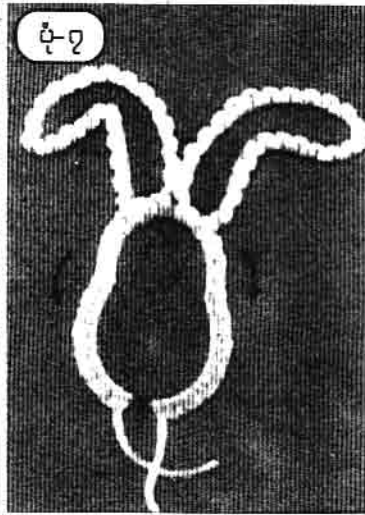
❖ လက်ကောက်အဖြစ် သုံးရသော သတ္တုကွင်း သုံးကွင်း။

❖ မျက်စိအဖြစ် ကြယ်သီးအမည်းနှစ် လုံးကို ပိတ်စအဖြူ သို့မဟုတ်

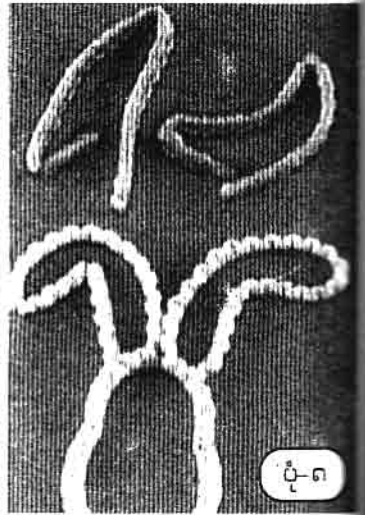

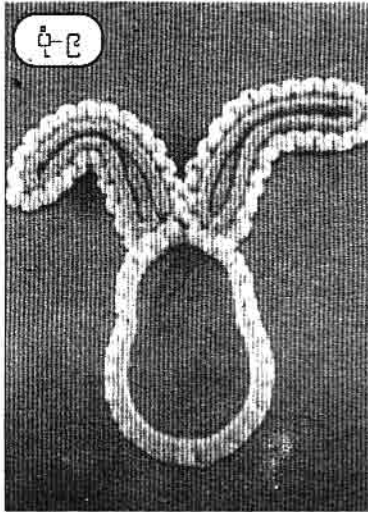
ပုံ-၆

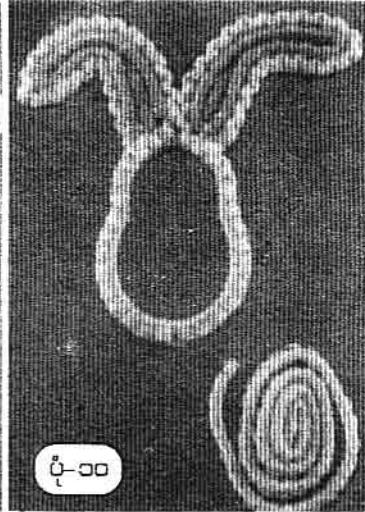
ပုံ-၇

ပုံ-၈

ပုံ-၉

ပုံ-၁၀

ပုံ-၁၁

ပလတ်စတစ်အဖြူတွင် ကော်ကပ် ထားပါ။

- ❖ နှာခေါင်းအဖြစ် ကြယ်သီးအမည်း တစ်လုံး။
 - ❖ ပါးစပ်အတိုက် ချည်ကြိုးအနီ ရောင်။
 - ❖ သီကုံးရန် ကြိုးစများ ဖြစ်ပါသည်။
- ပုံ(၂) သတ္တုကွင်း နှစ်ကွင်းကို နားရွက်ပုံစံ ကွေးပါ။ တစ်ကွင်းကို မျက်နှာပုံစံ ကွေးပါ။

ပုံ(၃) နားရွက်တစ်ဖက်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးကြိုးထိုးနည်းဖြင့် (၂၅)ကြိမ်မျှ

ထုံးပါ။

ပုံ(၄) ယင်းမှ မျက်နှာပုံ သတ္တုကွင်း တွင် (၃)ကြိမ် ဆက်၍ထုံးကာ ကျန် နားရွက်တစ်ဖက်ကို ဆက်ထုံးပါ။

ပုံ(၅) လက်ဝဲဘက် နားရွက်တွင် (၂၅)ကြိမ် ထုံးပြီးနောက်...

ပုံ(၆) မျက်နှာပုံစံတွင် သုံးကြိမ် ဆက်ထုံးပါ။

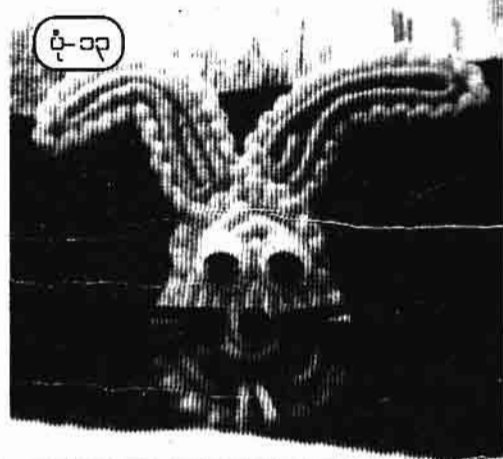
ပုံ(၇) မျက်နှာပုံ သတ္တုကွင်း၌ ဝဲ,ယာ အကြိမ်(၂၀)စီမျှ ဆက်ထုံးပါ။

ပုံ(၈) နားရွက်အတွင်းဖြည့်ရန် အရောင် အနည်းငယ်ကွဲသည့် ကြိုးဖြင့်

ပုံ-၁၂

- (၆) ကြိမ်မျှ အလွတ်ထိုးပါ။ နားရွက် နှစ်ဖက်အတွက် နှစ်ချောင်းထိုးပါ။
- ပုံ(၉) နားရွက်ပုံစံအတွင်း ဖြည့်သွင်းပါ။
- ပုံ(၁၀) မျက်နှာပုံစံအတွင်း ဖြည့်ရန် (၆၅)ကြိမ်မျှ ထိုးထားပါ။
- ပုံ(၁၁) မျက်နှာပုံစံတွင် ဖြည့်သွင်းပါ။
- ပုံ(၁၂) မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် များတပ်ကာ နှုတ်ခမ်းမွှေးအတွက် ကြိုး အမည်းသုံးချောင်း လျှိုသွင်းပါ။
- ပုံ(၁၃) ယုန်ရုပ်ကြိုးထုံး အဆင်တန်ဆာကလေး ရပါပြီ။ အလိုရှိရာ အသုံးပြုကြပါ။

ပုံ-၁၃

ဟူရင်းဖိ

စာမျက်နှာ (၁၃၂) မှ အဆက်

ထွေကားပေးရာ အခြေများ

စာရေးဆရာ၊ စာပေ၊ စာနယ်ဇင်း အလုပ်မျိုးနဲ့ အကျိုးပေးနိုင်ခြင်း အောင်မြင်ထင်ရှား နာမည်ကြီး နိုင်ခြင်း ရှိပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်တော့...
ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း ဖြောင့်တန်း ညီညာပြီး အဆုံးမှာ အဖူးအင့် သင်္ကေတမျိုးရှိခြင်း(က)။

အတွေးအခေါ်ကောင်း၊ အရေး အသားကောင်း။

ထက်သန်အောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့ ဒေါင်လိုက်မျဉ်းမတ်များရှိ။

အဆူအသားကောင်း၊ အပြောအဟော အတင်း ဉာဏ်ကောင်း လှုပ်ရှားတက် ခြင်း(ခ)။

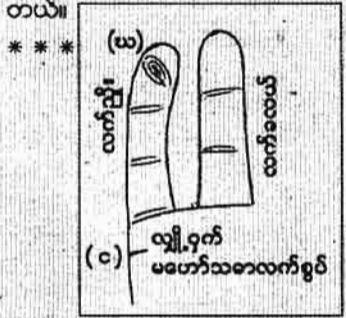
ထက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်နဲ့ အောင်မြင်ရေးလမ်းနဲ့ အကူ အညီ(ဂ)။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ဖြည့်ပိုးပေးမယ့်သူတွေရှိ စတာတို့ ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ ဗေဒင်လက္ခဏာ ကံကြမ္မာဟော ပြောတဲ့ အလုပ်မျိုးလုပ်ရင် နာမည်ကျော်ကြား အောင်မြင် နိုင်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...
လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်နဲ့မှာ လျှို့ဝှက် ဖောက်သဇာ လက်စွပ်(ဆော်လမွန်ကွင်း) ရှိခြင်း။ (ဆရာအလုပ်အကျိုးပေး) (င)။

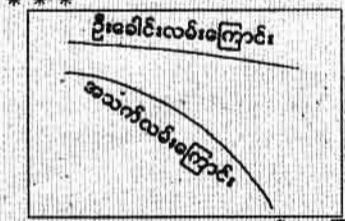
လက်ညှိုးလက်ချောင်းက လက် ခလယ်လက်ချောင်းဘက် ယိမ်းယိုင် နေခြင်း(ဘာလုပ်လုပ် အောင်မြင်ကျော် ကြား)(လ)။

ထို့ပြင် နံပါတ်(၁)မှာ ဖော်ပြခဲ့သော (က)၊ (ခ)၊ (ဂ) တို့ကြောင့်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ ဝန်ထမ်းအလုပ်နဲ့ ရေရှည် အကျိုးပေး တိုးတက်ကြီးမြင့်နိုင် ခြင်း မရှိပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...
ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဖျားနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်း အဖျားတိုဟာ (၁)စင်တီလောက် ကွာဟနေခြင်း၊ (လွတ်လပ်မှု နှစ်သက်၊ အချုပ် အချယ် မခံနိုင်၊ အထက်ကို မဖာ။ တဲ့တိုးပြောတတ်၊ မိမိကသာ နေရာ တကာ ဆရာလုပ်ဦးဆောင်ချင်၊ မိမိအပေါ် ဆရာလုပ်တာ ဦးဆောင် တာမလိုလား။ မဟုတ်မခံ ပြန်လွန် ပြောတတ်)(ခ) အဲဒီအကျင့်စရိုက် တွေက ဝန်ထမ်းအလုပ်တွေနဲ့ မကိုက် ညီဘူး။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါပေး အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေအဖွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ကြော်ငြာခေါင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၀၈)

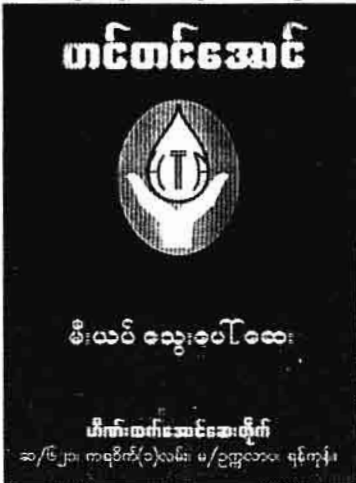
'ကုတ္တိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။ အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလ များမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ငုပ်၊ ချုပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ငုပ်ခြင်း၊ နှည့်ခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။

သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(တနယ်စင်း) ၅၁/၀၅၁၃

အသားအရေ ညစ်ထေးမဲ့ခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

ဒိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နှုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ငုပ်ချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချွေး လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဖိုဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိုက်ထက်အောင် ဆေးတိုက်
 အမှတ် (ဆ/၂၁)၊ ကရဝိက် (၁)လမ်း၊ ဆရာပိက္ကက်၊
 (ပြောက်ဥက္ကလာပဆေးရုံကြီးအနီး) ပြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (ဝိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

လှိုင်ရွာရှိ လှိုင်ကျောက်တောင်ကြီး အား အထွေထွေ မြင်ရစဉ်

မင်းတပ် ဦးစောင့်ခင်

ချင်းပြည်နယ်

လှိုင်ရွာအနီးက

ထူးဆန်းတဲ့ ကျောက်တောင်

ချင်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း မင်းတပ် ဦးစောင့်ခင်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေးဦးစီးဌာန ခရိုင်စာကြည့် ဇာရပ်က စာအုပ်ကောင်းတွေ စုံလင် စာအုပ် ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ စာပေဝါသနာရှင်များ အတွက် လက်လှမ်းမီတဲ့ တန်ဖိုး ၁၀၀၀ ၄၀၀၀ ၅၀၀၀ တန်တဲ့ စာအုပ်တွေ ရှိပါတယ်။ စာရေးသူ အမြဲ ထူးဆန်းဖတ်ရှုနေပါတယ်။

တစ်ရက်မှာ စာအုပ်များပိုပြီး ငှားရမ်း

ဖို့သွားတဲ့အခါ အောက်ထပ် ဓာတ်ပုံ ခန်းမှာ ဓာတ်ပုံဆရာ ဦးလောတန်နဲ့ သွားရောက်တွေ့ဆုံပြီး စကားပြောဖြစ် ပါတယ်။

ဦးလောတန်ကလဲ ကင်မရာတစ်လုံး နဲ့ အမြဲတမ်းလို အပြင်ထွက်ပြီး သွား နေတာများတဲ့အတွက် ကြုံကြိုက်တုန်း ဝင်ရောက် တွေ့ဆုံတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးလောတန်က သွားရင်းလာရင်းနဲ့ ရှုမျှော်ခင်းကောင်းများ၊ ကမ္ဘာဆန်သော အရာဝတ္ထုများ၊ ချင်းတိုင်းရင်းသားရိုးရာ

ဝတ်စုံနဲ့ ဓလေ့ထုံးစံများကို ဓာတ်ပုံနဲ့ မှတ်တမ်းတင်ထားလေ့ ရှိပါတယ်။

တစ်ရက်မှာတော့ ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ချုပ် ခရီးစဉ်နဲ့အတူ မင်းတပ်မြို့မှ မတူပီ-ဟားခါးလမ်းသို့ လိုက်ပါသွား ပါတယ်။ မင်းတပ်-မတူပီ-ဟားခါး ခရီးစဉ်အတိုင်း ကားနဲ့သွားရင်း ဟား ခါးမြို့သို့ ရောက်ခါနီး မိုင်(၃၀)ခန့် အကွာမှာ လမ်းရဲ့ လက်ယာဘက်

လှိုင်ရွာ (LUNG KHY KHUA) အနီးက လှိုင်ဟောပေါ်တောင်(LUNG

www.burmeseclassic.com

ပွင့်လန်းအောင်မြင်လို့ကျွန်ုပ်

စောဦးမြင့်
(နေပြည်တော်)

သွပ်လုံးဆင်

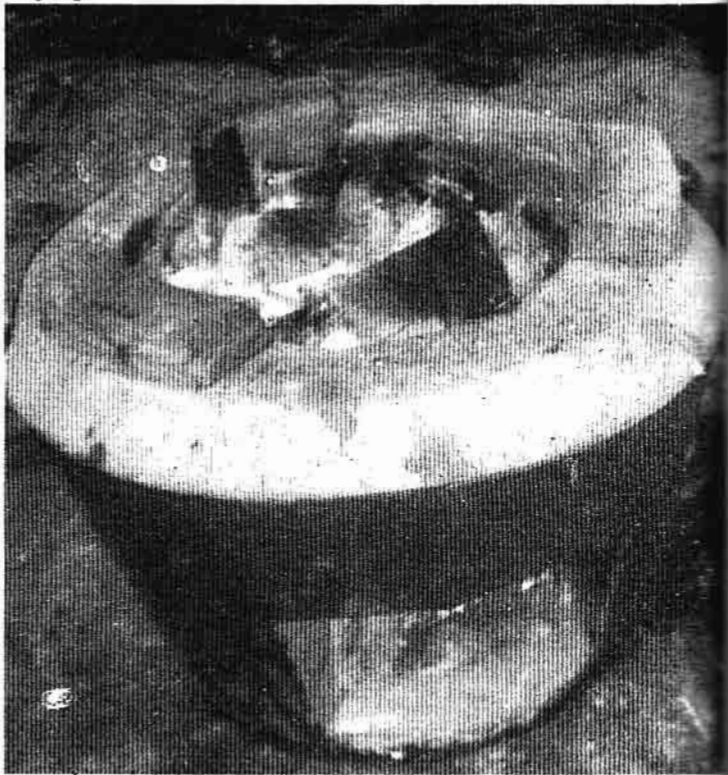
လူလေး မင်းကိုကြည့်ရတာ လောကကြီးထဲမှာ မနေချင်လောက် အောင်ဘဲ စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းနေတဲ့ပုံပဲ။ လောကကြီးထဲမှာ လူ့ဘဝဆိုတာ နေတတ်ရင် ပျော်ရွှင်စရာ အကောင်းဆုံးပါပဲကွာ။ လူလေးအနေနဲ့ မခက်ခဲဘူးဆိုရင် အဘကို လူလေးခံစားနေရတာတွေကို ပြောပြစမ်းကွာ။

လူတွေရဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးဟာ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘာသာနဲ့လဲ မဆိုင်ဘူး။ လူမျိုးနဲ့လဲ မဆိုင်ဘူး။ မိမိရဲ့ မူလဗီဇနဲ့ အတွေးအခေါ် စိတ်ရင်းစိတ်ဓာတ်နဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်။ တို့ ဗုဒ္ဓဘုရား ဟောကြားခဲ့တဲ့အတိုင်း အားလုံးဟာ သင်္ခါရတွေပါပဲကွာ။ ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်ကြမှာပါပဲ။ ဘယ်အရာမှ မတည်မြဲပါဘူး။

လူလေး ဘဝမှာ အလုပ်မကြိုးစားလို့လား။ ကံမကောင်းလို့လား။ လမ်းမှားကို လျှောက်မိလို့လားလို့ အဘက မေးတာပါ။ အလုပ် မကြိုးစားမိလို့ ဆင်းရဲတာဆိုရင်တော့ အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ပေးပါကွာ။ ပြင်ချိန် ရပါသေးတယ်။ ကံမကောင်းလို့ဆိုရင်တော့ ကံကောင်းအောင်လုပ်လို့ရတဲ့ အချက်တွေ ရှိပါတယ်။ အဘက လမ်းညွှန်မှာပေါ့။ လမ်းမှားကို လျှောက်မိနေရင်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြုပြင်ပြီး လမ်းမှန်ရောက်အောင် လုပ်ပေါ့။

အထက်ပါ ပြောစကားများကို ပြောပြနေသူကတော့ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်ထဲက အသက်(၈၀)ကျော် အများအခေါ် အဘမောင် ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဦးအောင်မြင်(စာအုပ်)၏ သွပ်လုံး ဆင်တင်ထားသော ဖိလ္မပုံ

အဘမောင်မှာ အသက်(၈၀)ကျော် သော်လည်း ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်း၍ အရွယ်အလွန်တင်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာတရားကိုလည်း အလွန် ကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်ပြီး စီးပွားရေး ကောင်းမွန်၍ လူတစ်ဖက်သားကို အကူအညီပေးတတ်သူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ကောင်းသလို ရပ်ကွက်ထဲက လူအများကလည်း အလွန်လေးစားချစ်ခင်ခြင်းခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။ ရပ်ကွက်၏ သာ

ရေး၊ နာရေးကိစ္စများရှိပါက အရွယ်နှင့် မမျှအောင် ဖျတ်လတ်တက်ကြွစွာ ဦးဆောင်ပါဝင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အဘမောင်ဆီ ဆုံးမစကားများကို တရိတသေ နားထောင်ပြီး လာရင်းအကြောင်းကို ဖွင့်ဟပြောဆိုမိပါတော့သည်။

'အဘရယ် ကျွန်တော်ရဲ့နာမည်က မောင်ကျော်ဇင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အလုပ်ကတော့ မော်တော်ကားတွေပြင်တဲ့ စက်ပြင်တစ်ယောက်

နိုင်ငံတော် အစိုးရပိုင် ဝပ်ရှော့ကြီး
အစဉ်မှာ အမှုထမ်းတဲ့ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း
အင်ယောက်ပါ။ အိမ်မှာလဲ ကျော်ဇင်
(စက်ပြင်)ဆိုပြီး ဆိုင်းဘုတ်တပ်ထား
မိတယ်။ ရုံးပိတ်ရက်တွေမှာ အပြင်က
အပ်တဲ့ ကားတွေ၊ ဆိုင်ကယ်တွေ၊
အိမ်ကံတွေ အစရှိသည်တို့ကို အိမ်တိုင်
အထိရောက် လိုက်ပြီးပြင်ပေးနေတဲ့
အင်ဂျင်တစ်ယောက်ပါ။

ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက်ပဲအလုပ်
အလုပ် လုပ်နေပေမယ့် စားဝတ်နေရေး
က မပြေလည်ဘူး အဘရယ်။ စားအိုး
အလဲ ဒီလောက်မကြီးဘဲနဲ့ ဝင်ငွေနဲ့
အောက်ငွေမျှတယ်လို့လဲ မရှိပါဘူး။ တစ်ခု
အား ရှိတယ် အဘရဲ့ ပြင်ဆင်ရတဲ့
အလုပ်ကလဲ တန်ရာတန်ကြေးမရဘူး။
ကိုယ့်ကို ပြင်ဆင်ဖို့ လာအပ်တဲ့လူတွေ
အလဲ ချမ်းသာတဲ့လူတွေ မဟုတ်သလို
အင်အားသောင့်သက်သာနဲ့ လက်ပူတိုက်
တဲ့လူတွေပဲ များတယ်။ အကြွေးကျ
အယ်။

ဒါနဲ့ပဲ လက်ရှိအလုပ်ကို စိတ်ကုန်
အာပါတယ်။ စိတ်လေပြီး အလုပ်လုပ်
ချင်ဘဲစိတ်က မရှိတော့ဘူး။ ဘယ်ကို
မှလဲ လိုက်ပြီး မပြင်ချင်တော့ဘူး။
အဆင်မပြေလေးနဲ့လဲ မပြေလည်ဘူး။
အိမ်ထဲမှာတော့ ရက်တွေမှာ စက်မပြင်ဘဲ
အိမ်ထဲထဲသွား တစ်နေကုန် တစ်ညလုံး
အဆင်မပြေနေမိတယ်။

ဖဲဝိုင်းဆိုပေမယ့်လဲ ကြေးကြီးကြီး
ကြီးတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်လို ဘဝ
အား စုထိုင်ရိုက်ကြတဲ့ ပိုကာစိုင်းပါ။
အချိန်တော့လဲ တစ်ခါမှ မနိုင်ပါဘူး။
အကောင်းမှု ဒုစရိုက်အလုပ်ကိုလဲ
အသရာကြောက်လို့ မလုပ်ဝံ့သလို
အလုပ်လဲ မလုပ်တတ်ပါဘူး အဘရယ်။
အခုဆိုရင် အကြွေးတွေတောင်
အင်အားနဲ့ပဲ အစိုးရအလုပ်ကလဲ

မထွက်နိုင်သေးဘူး။ ဘာလုပ်ရမှန်းကို
မသိလို့ ရောက်မိရောက်ရာ အဘဆိုကို
လာခဲ့တာပါ။ အဘအနေနဲ့ အကြံဉာဏ်
လေးများရှိရင် ပေးပါဦးခင်ဗျာ’

ဟု စိတ်အားငယ်စွာဖြင့် အဘ
မောင်ကို အကူအညီတောင်းမိပါသည်။
အဘမောင်က ရေခွေးကြမ်း
တစ်ခွက်ကို သောက်ရင်း ပြစ်မှတ်ကို
တွေ့ရှိသည့် မုဆိုးတစ်ဦးပမာ
ကျွန်တော်ကို ကြည့်ကာပြုံး၍ စကား
ကို တစ်ခွန်းချင်း လေးနက်စွာ ပြောလာ
ပါတော့သည်။

‘လူလေးကို အဘ ပြောခဲ့တယ်လေ
ကွာ။ လူလေးက အခုလို ဒုက္ခဆင်းရဲ
ရောက်နေတာ အလုပ်မကြိုးစားလို့
လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကံမကောင်းလို့
လား၊ လမ်းမှားလျှောက်မိလို့လားလို့
မေးခွန်းတွေ မေးခဲ့တယ်။

အဲဒီတော့ နံပါတ်(၁)အချက်
လူလေး အလုပ်မကြိုးစားလို့ မဟုတ်
ဘူး။ အလုပ်ကြိုးစားတယ်၊ ကြိုးစား
သလောက် အရာမထင်လို့ အလုပ်
မလုပ်ချင်တော့တာပေါ့။ အရာထင်
အောင် လုပ်တတ်ရမယ်။

နံပါတ်(၂)အချက် ကံမကောင်းလို့
လူလေးရဲ့ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့လူ
တွေက ကိုယ့်လိုပဲ မပြေလည်တဲ့သူ
တွေနဲ့ပဲ တွေ့နေရတယ်။ ကားကောင်း
ကောင်းစီးနိုင်တဲ့ လူချမ်းသာတွေ၊
ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကြီးတွေ၊ လုပ်ငန်းရှင်ကြီး
တွေနဲ့ အလုပ်တွဲမလုပ်နိုင်ဘူး။ အဆက်
အသွယ်မရှိဘူး။ မတွေ့ဘူးပေါ့။

နံပါတ်(၃) လမ်းမှားလျှောက်လို့
လားဆိုတာတော့ စိတ်ဓာတ်ကျနေ
တဲ့အချိန်၊ အဆင်မပြေတဲ့အချိန်မှာ
တရားဓမ္မဆိုတဲ့ သူတော်ကောင်း
လမ်းစဉ်ကို မလိုက်ဘဲ လောင်းကစား
သွားလုပ်တယ်။

လောင်းကစားဆိုတာ နည်းနည်း၊
များများ ဘယ်ဟာမှ မကောင်းဘူး။
တချို့ဆို ရှိတဲ့စည်းစိမ်လှူတောင်
ပြုတ်ကုန်ကြတာ ဒုနဲ့ဒေးပေါ့။ လူလေး
ကတော့လောင်းကြေးလဲ မရှိတော့
အပျော်ကစားတယ်ဆိုပေမယ့် အချိန်
တွေ အများကြီး ဖဲဝိုင်းမှာ ဖြုန်းတီးပစ်
ခဲ့တယ်။

တော်သေးဘာပေါ့ အရက်သမား
တို့၊ မူးယစ်ဆေးစွဲတဲ့လူတို့ မိမိ
မပြေလည်တာနဲ့ပဲ ဘေးလူကို ရန်ရှာ
တာတို့ မလုပ်သေးလို့ ဘဝဆိုတာ
ပျက်ချင်ရင် ခဏလေးပဲ။ ပျက်စရာ
လမ်းကြောင်းတွေလဲ ပေါမူ ပေါပဲ။

ခဏလေး ပေါ်လာတတ်တဲ့ ဒေါသ၊
လောဘ၊ မောဟတွေဟာ အခုဘဝမှာ
တင် မကဘူး။ သံသရာတစ်လျှောက်
ပျက်စီးပြီး ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။

ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ စတဲ့ ဘဝတွေ
မှာများ သွားဖြင့်ရင် အဖတ်ပြန်ဆယ်
နိုင်ဖို့ အလွန်ခက်တာကွယ်။ ရဲခဲတဲ့လူ
ဘဝမှာ ရှိနေတုန်း ဒါန၊ သီလ၊
ဘာဝနာဆိုတဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေနဲ့
လျှောက်လှမ်းစမ်းပါ။ သံသရာက
ကျွတ်အောင်၊ လွတ်အောင် ကြိုးစား
စမ်းပါ။ နိဗ္ဗာန် မရောက်သေးရင်တောင်
ရင်းစားပြန်ရောက်နိုင်မယ့် လှပြန်ဖြစ်
အောင် လုပ်စမ်းပါ။

ကံ စကားတွေလဲ ရှည်တယ်။
လူလေးကို အဘ ကူညီမယ်။ လူလေး
အဘပြောသလိုလုပ်။ လူလေး အောင်
မြင်လာပါလိမ့်မယ်။

နံပါတ်(၁) လူလေးအိမ်မှာ တပ်
ထားတဲ့ ကျော်ဇင်(စက်ပြင်)ဆိုတဲ့ ဆိုင်း
ဘုတ်ကို အသစ်ပြန်ရေး၊ ကျော်ဇင်
(စက်ပြင်)ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ဦးကျော်ဇင်
(စက်ဆရာ)လို့ ပြန်ရေး၊ ဘာလို့လဲ
ဆိုတော့ လူဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို

သိဒ္ဓိတင်မှ ဘုန်းကံမြင့်တယ်။ ကျော်ဇင် ဆိုတာထက် မောင်ကျော်ဇင်၊ ဦးကျော်ဇင်ဆိုတာ ပိုပြီးဂုဏ်မြင့်တယ်။ စကားရှည်မှာစိုးလို့ ဆက်ရှင်းမပြတော့ဘူး။

နောက်တစ်ခုက စက်ပြင်ဆိုတာက စက်ယန္တရားတွေကို ပြင်တာတော့ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် စက်ပြင်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ပြောင်းပြန်လှန်ရင် စင်ပျက်လို့ အသံထွက်တယ်။ ဘယ်အလုပ်ပဲ လုပ်လုပ် အစီစဉ်တကျလုပ်ရင် ပျက်တာပဲလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ ဘဝနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ စကားလုံးမို့ စက်ဆရာလို့ပဲ ရေးပါ။

ပြီးတော့ လူလေး အိမ်မှာ မီးသွေးမီးဖိုရှိတယ် မဟုတ်လား။ မီးသွေးမီးဖို မရှိရင် ဝယ်ပေါ့ကွာ။ သံပရာသီး (၉၉) လုံး ဝယ်ရမယ်။ လုံတစ်လုံးဝယ်ရမယ်။ လုံနံပါတ်ကတော့ ပရဆေးဆိုင်ကိုသွား သွပ်(၅)ကျပ်သားနဲ့ ဆုံမယ့်လုံလို့ ပြော။ ပြီးရင် သွပ်(၅)ကျပ်သား၊ လုံတစ်လုံး၊ မီးသွေး(၅၀၀)ကျပ်ဖိုး၊ မီးညှပ်မရှိရင် မီးညှပ်တစ်ချောင်းပါ ဝယ်ခဲ့။ ပစ္စည်းတွေ အားလုံးစုံရင် အဘပြောသလိုသာ မင်း လုပ်ပါ။ အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် မင်း စိတ်ထားကောင်းဖို့ တော့ လိုမယ် နော် (ဥပမာ)မင်းပြင်ဆင်ရမယ့် စက်ယန္တရားတွေကို ကောင်းအောင် ပြင်ရမယ်။ မကုန်သင့်တာတွေ မကုန်ရအောင် အဲဒီ ကားပိုင်ရှင်တစ်ယောက်လို (တစ်နည်း) ကိုယ့်ပစ္စည်းလို သဘောထားပြီး စေတနာသန့်သန့်နဲ့ ပြင်ဆင်ပေးရမယ်။

ပြင်ဆင်တဲ့အခါ စေတနာထားသလို မိမိပြင်ဆင်ခကို ခေတ်နဲ့လျော်ညီတဲ့ တန်ရာတန်ကြေး တောင်းရမယ်။ ကျေနပ်ရင်ပြင်ပေါ့။ ပြီးတော့ စက်

ဆရာချင်းအတူတူ ကိုယ်က သူများထက် စေတနာပိုတဲ့ စက်ဆရာဖြစ်ရမယ်။ အဘပြောတာ သေသေချာချာ မှတ်ထားပါ။ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။

စက်ပစ္စည်းအပေါ်မှာ သစ္စာရှိပါ။ ပစ္စည်းအသစ်ကို မထည့်ဘဲ ပစ္စည်းအဟောင်းထည့်ပြီး အကြံအဖန်လုပ်တာတို့၊ မသိနားမလည်တဲ့ လူအပေါ်မှာ လှည့်ကွက်ဆင်ပြီး လုပ်အားခ ပိုယူတာမျိုးတို့ မလုပ်ပါနဲ့။ ကိုယ့်ဘဝ ပြေလည်သလို သူတို့တစ်တွေလဲ ပြေလည်ကြပါစေလို့ မေတ္တာထားရမယ်။ မေတ္တာပို့ပေးရမယ်ကွယ်။

ပစ္စည်းတွေစုံရင် သံပရာသီး (၉၉) လုံးကို အရည်ညှစ်ရမယ်။ ပြီးရင် ခွက်တစ်ခုထဲကိုထည့်၊ ကိုယ်ထည့်တဲ့ ခွက်က ဒန်ခွက် မဖြစ်ရဘူး။ အလွယ်ဆုံးကတော့ နို့ဆီဘူးခွဲပေါ့ကွာ။ အရည်ကို ကိုယ်လောင်းနိုင်သလောက်ပဲ တစ်နိုင်ညှစ်ထားရမယ်။ ဖဲပိုင်းမှာ တောင် အကြာကြီး ထိုင်နိုင်သေးတာပဲ လူလေးလဲ အချိန်ကြာကြာ လုပ်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ်။

ပြီးရင် မီးသွေးဖိုမှာ မီးသွေးထည့်ပြီး မီးမွှေးပေတော့ မီးအတန်အသင့် စွဲပြီဆိုရင် ဖိုရဲ့ အလယ်ကောင်မှာ မီးကျိုးခဲလေးတွေ ဖယ်ပြီး လုံတစ်နေရာစာ နေရာလုပ်။ လုံကို မတ်မတ်နေအောင် တည့်ပြီးရင် မင်း ဝယ်ထားတဲ့ သွပ်ခွက်

ငါးကျပ်သားကို ချိုးဖဲ့ပြီးတော့ လုံထဲ အကုန်ထည့်လိုက်။ မီးဖိုကို ပထမတော့ ယပ်တောင်နဲ့ ခတ်ပေး။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လုံထဲမှာရှိတဲ့ သွပ်(၅)ကျပ်သား အရည်ပျော်လာလိမ့်မယ်။

အရည်ပျော်တာနဲ့ ခုနက အညှစ်ညှစ်ထားတဲ့ သံပရာရည်လေးကို နှုတ်လေးနဲ့ ခပ်ပြီး လောင်းပေးနေရုံပဲ သွားရင် ရပ်ထား။ အရည်ပျော်လာလောင်းထည့် သံပရာသီး(၉၉)လုံး အရည်မကုန်မချင်း လောင်းပေးရမယ်။ မခက်ပါဘူးကွာ စိတ်ရှည်ဖို့ပဲ လိုတာပေါ့ကွာ။

အဲဒီလို လောင်းနေတဲ့အချိန်မှာ ရွတ်ရမယ့် ဂါထာရှိတယ်။ တစ်လောင်းရင် ငါ့စိတ်ရွတ်ရမယ်။ ဂါထာကတော့ "ဥ ည ခံ၊ ဝန၊ လာပီယံ၊ ဝဟီ" ဆိုတဲ့ဂါထာပဲ။ အတိုင်းနဲ့ အလွယ်လေးပါကွာ။

သံပရာရည် ကုန်သွားရင်ပြီးပြီလေးအားတဲ့အချိန်၊ အိမ်မှာရှိတဲ့ အဆီဆို မီးအေးအေးလေးနဲ့ သွပ်ပေးလေးပဲ အပူပေးထားလိုက်ရုံပဲ ထည့်တဲ့ လုံကောင်းသရွေ့ လုံကို ရဘူး။

လုံကွဲသွားရင် ဒါမှမဟုတ် သွားပြီဆိုတော့မှ နောက်တစ်ကြိမ် ပြောင်းပြီး အပူပေးရမယ်။

တတ်နိုင်သမျှ ကံငါးပါးကို အောင် ထိန်းပါ။ လူလေး ဖြစ်ချင်လူလေးရောက်ချင်တဲ့ စီးပွားလူမှုရေး အဆင့်အတန်းတစ်ခုထိ ဖြစ်လာမှာ သေချာပါတယ်။ ကံမှစ၍ လူလေး သစ္စာရှိ ကတည်း အလုပ်ကြိုးစား မကောင်းမကောင်းမူဆောင်ပေတော့ကွာ ဟု အဘမောင်က လုပ်လုပ်သွန်သင်ဆုံးမလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ (၁၃၇)မှ အဆက်

ကျွန်တော်လည်း လိုအပ်သော စွမ်းများအတွက် ငွေရှာပြီး အဘမောင် ပြောကြားသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ယခုဆိုလျှင် အချိန်(၂)နှစ်ကျော်ပင် ကြာခဲ့ပါပြီ။ ထိုသွင်ဓာတ်လုံးလုပ်၍ တစ်ပတ်အတွင်း ကျွန်တော်ထံသို့ ပြင်ဆင်ရန် ကားများ တစ်စီးပြီး တစ်စီး ရောက်လာသလို ကျွန်တော်၏ လုပ်ကိုင်ပုံကို ကြိုက်နှစ်သက်၍ တန်ရာတန်ကြေးများပင်မက အပိုကြေးများပါ ထပ်ဆောင်း၍ ပေးကြပါသည်။

အပြင်တွင် ဖော်တော်ယာဉ်များ လက်မလည်အောင် ပြင်ဆင်နေရုံသာမက ဝန်ထမ်းဘဝတွင်လည်း အထက်အရာရှိ၏ အရေးပေးခြင်း၊ အားကိုးခြင်းများကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

ကုမ္ပဏီကြီးများ၊ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ၏ ကားအုပ်စုများကိုလည်း ပြင်ဆင်ပေးရသော ပင်တိုင်စက် ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာပြီး စီးပွားရေးမှာလည်း အထူးတိုးတက်လာခဲ့ပါသည်။ အမြဲတမ်း စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေပြီး မိမိအလုပ်ပေါ်တွင် ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် ကြည့်နူးနေမိပါသည်။

မှဆယ်၊ လားရှိုး အစရှိသောနယ်စပ်မြို့များမှ လုပ်ငန်းအုပ်စုကို မြေကော်စက်၊ မြေထိုးစက် အစရှိသော စက်ယန္တရားများကို ပြင်ဆင်၍ လုပ်ငန်းမှာ အထူး တိုးတက်အောင်မြင်ခဲ့ပြီး တိုက်ပိုင်ကားတစ်စီးပင် ပိုင်ဆိုင်နေပြီဖြစ်ပါသည်။

နေပြည်တော်၊ ပျဉ်းမနားမြို့မှ စက်ဆရာ ဦးကျော်ဇင်ဆိုတာ အမည်တစ်လုံးကို ခိုင်မာစွာ တည်ဆောက်နိုင်ပြီဖြစ်သလို ဘာသာအကျိုး၊ သာသနာအကျိုးကိုလည်း ကိုယ်စွမ်း၊ ဉာဏ်စွမ်း ရှိသမျှ လုပ်ကိုင်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ထက်တိုင် သွင်ဓာတ်လုံးလေးကို အချိန်ရလျှင် ရသရွေ့ စီးနည်းနည်းနှင့် အပူပေးတတ်သလို အဘမောင်ပြောသည့် ဂါထာကိုလည်း သတိရတိုင်း ရွတ်ဆိုမိပါသည်။

လုပ်ငန်းနှင့် လုပ်ငန်းရှင်များအပေါ် သစ္စာရှိစွာ အကျိုးဆောင်ပါသည်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဆိုသော ကံသုံးပါးကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်၍ ဘဝခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနေသလို ကျွန်တော်နှင့် ဘဝတူ အလုပ်ကို စိတ်ကုန်သူ၊ ကံမကောင်းသူ၊ လမ်းမှားရောက်နေသူများကို ဖေးမကူညီပြီး အဘမောင်ကဲ့သို့ ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့ရာ ဦးကျော်ဇင်(စက်ဆရာ)ဟူသော စက်ပြင်ရှုံ(ကိုယ်ပိုင်)တွင် တပည့်အလုပ်သမား(၂၀)ခန့်ဖြင့် လည်ပတ်နေပြီဖြစ်ပါသည်။

လူတိုင်းကို ကျွန်တော်ဘဝလို တိုးတက် အောင်မြင်စေချင်ပါသည် ဟူ၍ မိမိ၏ဘဝ တိုးတက်လာပုံ၊ ပြုလုပ်ခဲ့ပုံများကို ပြောကြားပေးပါသော ဦးကျော်ဇင်(စက်ဆရာ) နေပြည်တော်၊ ကံဦးရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သူအား အထူးကျေးဇူးတင် ဂုဏ်ပြုမိပါသည်။

စာဖတ်သူများလည်း ဦးကျော်ဇင်(စက်ဆရာ)ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်လျှင် သူ့လို လုပ်စေချင်ပါသည်။ ယင်းသွင်လုံးမှာ မည်သည့် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စမဆို ဖွင့်လန်းတိုးတက်နိုင်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။ စိတ်ထား ဖြူစင် မြင့်မြတ်စွာ ထားတတ်ဖို့တော့ လိုမည် ထင်ပါသည်။

စိတ်ထားကောင်းလျှင် ကံကောင်းမည်။
အောင်မိုးမြင့်(နေပြည်တော်)

HAW PAW)လို့ခေါ်တဲ့ ကျောက်တောင်မြင်မြင်ကြီးကို ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်နဲ့အဖွဲ့ ကားရပ်ပြီး ကြည့်နေစဉ် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း တင်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတောင်ရဲ့ အကြောင်းကိုသိတဲ့သူ မင်းတပ်မှာရှိတဲ့ စံပြုရပ်ကွက် နိနီကုန်မျိုးစုံဆိုင်မှ ဦးတင်ရွှေကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းတဲ့အခါ ဦးတင်ရွှေက...

‘အဲဒီကျောက်တောင်ရဲ့အနိမ္မာရွာက လုံးဝရွာလို့ဆိုပါတယ်။ ချင်းလိ(LUNG KHY KWA)ပေါ့။ ကျောက်တောင်ရဲ့အမည်က လုံဟောပေါ်လို့ ခေါ်ပြီး ချင်းတိုင်းနင်းသားစကားနဲ့ (LUNG HAW PAW)ဖြစ်ပါတယ်။

လပြည့်နေ့ညနဲ့ လကွယ်နေ့ညများမှာ ချင်းတပည့်များနဲ့ တီပေါက်သံများ ကြားရပါတယ်။ လုံးဝရွာထဲမှ ချင်းရိုးရာလေ့အတိုင်း အလှူအတန်းနဲ့ ပျော်ရွှင်ပွဲများ ရှိတော့မယ်ဆိုရင် အဲဒီ ကျောက်တောင်ပေါ်မှ ငယ်မောင်သံများ ကြိုတင်ပြီး ကြားရပါတယ်။

အဲဒီလို ငယ် မောင်သံများ ကြိုတင်ပြီး ကြားရတဲ့အခါ ‘ဝါဝါရွာမှာ ပျော်ရွှင်ပွဲနဲ့ အလှူအတန်း ရှိတော့မှာပဲဆိုပြီး ရွာလူကြီးလူငယ်များက ‘ပျော်ရွှင်နေကြပါတယ်’ လို့ ပြောပြပါတယ်။

ကျောက်တောင်ကြီးမှာ နတ်ကြီးတဲ့ အယူအဆ ရှိကြတာကြောင့် ကျောက်တောင်ပေါ်ကို လူတွေ သွားရောက် လေ့မရှိကြကြောင်းပါ ဦးတင်ရွှေက ပြောပြပါတယ်။

ထူးဆန်းတဲ့ ကျောက်တောင်ကြီးကို သုတေသီများ လေ့လာနိုင်ရန်နဲ့ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာဖတ် ပရိသတ်များအတွက် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

မင်းတပ် ဦးအောင်ခင်

သစ်ပင်ခုတ်လျှင်

သတ်ယဉ်
ခုတ်လျှင်ရွတ်ပါ ဤဂါထာ

သစ်ပင်များကို ပြုစုပျိုးထောင် စိုက်ပျိုးရသကဲ့သို့ သစ်ပင်သစ်ကိုင်း များ လမ်းနှင့်မလွတ်ခြင်း၊ တယ်လီဖုန်း လိုင်းကြိုးများ၊ လျှပ်စစ်မီးလိုင်းကြိုး များ၊ နေအိမ်တိုက်တာ အဆောက် အအုံများပေါ် ကျိုးကျ အန္တရာယ်ဖြစ် နိုင်သည်များကို ခုတ်လှဲခြင်းများ လည်း ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အန္တရာယ်ရှိနိုင်၍ သစ်ပင် များ ခုတ်လှဲသောအခါ သစ်ပင်ခုတ် သူများကို သစ်ပင်စောင့်နတ်(ရှုကွစိုး) နတ်မှ သူ၏နေရာ ဘုံဗိမာန်ပျက်စီး ရသဖြင့် နတ်ဖမ်းစားမှုများ ဖြစ်တတ် ပါသည်။

စတင် ခုတ်လှဲနေစဉ်အတွင်းမှာပင် ပုဆိန်ရိုး ကျွတ်ထွက်ပြီး ထိခိုက်ခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တွန်းချလိုက်သကဲ့ သို့ လိမ့်ကျခြင်းများ ဖြစ်တတ်သကဲ့ သို့ ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဗိုက်နာခြင်း၊ ဓားရိုးကျွတ်ထွက် ကျိုးပဲ့ပြီး ထိခိုက် ခြင်းများလည်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။

သစ်ခုတ်သမား တော်တော်များများ အထက်ပါဖြစ်ရပ် အတွေ့အကြုံများ ရှိပါလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် နတ်ရဲ သော သစ်ပင်ကြီးများ ခုတ်လှဲလျှင်၊ အပင်အရိပ်ကို နှိုးမိ ရောက်မိလျှင် ပင် သစ်ခုတ်သမားမှာ ကတုန်ကယင် နှင့် ကြက်သီးမွေးညင်းထကာ ပြူး ကြောင်ကြောက်ရွံ့ ဖြစ်လာတတ်ပါ သည်။

သို့အတွက် အများပြည်သူကို ထိခိုက် အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်သော လမ်း

နှင့်မလွတ် လျှပ်စစ်လိုင်းကြိုး၊ တယ်လီ ဖုန်းလိုင်းကြိုးများနှင့် မလွတ်ကင်း၍ သစ်ကိုင်းများ၊ သစ်ပင်ကြီးများ ခုတ်လှဲ တော့မည်ဆိုလျှင် သတ်တရားထားပြီး သစ်ပင်စောင့် ရှုကွစိုးနတ်ကို အောက် ပါဂါထာနှင့် (၃၇)အုပ် တောင်းပန် ရွတ်ဆိုပြီးမှ ခုတ်လှဲပါက ဖြစ်ပေါ်တတ် သော ဘေးဆိုးမှ ကင်းလွတ်နိုင်ပါ သဖြင့် သစ်ပင်ခုတ်လျှင် ရွတ်ဆိုရမည့် ဂါထာကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

ယင်းဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

သစ်ပင်ခုတ်လျှင် ရွတ်ရမည့်ဂါထာ

- အာကာသဌာ စ ဘူမဌာ၊
- ရှုကွဌာ စ ဖဟိဒ္ဓိကား၊
- ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝိ၊
- ပံ ပါလေန္တ ယထိစ္ဆိတံး

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- အာကာသဌာ = အာကာသတ်ထာ
- ဘူမဌာ = ဘူမတ်ထာ
- ရှုကွဌာ = ရုတ်ခတ်ထာ
- ဣဒ္ဓိမန္တော = အိတ်ထိမန်တော
- မံပါလေန္တ = မံပါလင်တု
- ယထိစ္ဆိတံ = ယထိတ်ဆိတ်

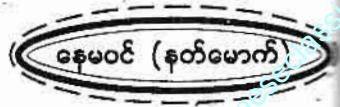
အထက်ပါဂါထာဖြင့် မိမိခုတ်ရ မည့် သစ်ပင်စောင့်ရှုကွစိုးနတ်ကို (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဆို ပူဇော်ပြီးမှ ခုတ် ရပါမည်။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်း ဖေပါသည်။

သိထားစေရန်အတွက် အနက် မြန်မာပြန်ကိုပါ ပူးတွဲ တင်ပြအပ်ပါ

သည်။

ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သေး၊
ကောင်းကင်၌တည်သော နတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊
မြေ၌တည်သော နတ်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊
သစ်ပင်၌တည်သော ရှုကွစိုးနတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊
တန်ခိုးရှိကုန်သော အကြင်နတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊

အလှိုရှိသလောက်
ငါ့ကို စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။
မြန်မာပြန်မှာ သိထားရန်သာ ဖြစ်
ပါသည်။ ရွတ်ဆိုရန် မလိုပါ။ ပါဠိကို
သာ (၃၇)အုပ် မပျက်မကွက် ရွတ်ဆို
ခုတ်လှဲပါက အန္တရာယ် ကင်းရှင်း
ပေါသဖြင့် သစ်ပင်ခုတ်လှဲရန် တာဝန်
ကျရောက်လာလျှင်၊ တိုက်ဆိုင် ကြ
တွေ့လျှင် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နိုင်ပါရန်
တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကျန်းမာရေး ညံ့သူအတွက်

ဂေဟဇာတ် (သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

BURMESE CLASSIC

ပုည-ဇီဝ-ကမ္မအသွား တွက်နည်းနှင့် ယတြာ

ယခုတစ်ပတ် ကျွန်ုပ် တင်ပြမည် ဖြစ်သော တွက်နည်းသည် ကျန်းမာရေး အလွန်ညံ့နေသော လူနာအတွက် ချောင်း၊ နှုတ်၊ မြောက်၊ စား သင်္ချာအနည်း ဇယား တတ်ကျွမ်းရုံနှင့် တွက်ကြည့်၍ ကျန်းမာရေး သက်သာပျောက်ကင်းစေရန် ယတြာပေးချေသော နည်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ ရှေးယတြာနည်း တစ်နည်းဖြစ်၍ ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ပေးလျှင် ပျောက်ကင်းစေသော နည်းကောင်းဖြစ်သဖြင့် ဗေဒ ဝိသနာရှင်တို့အတွက် စေတနာထား၍ ဆေးသားလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းမှာ...

လူနာ၏ ရောက်သက်ကို သုံးဘော် တည်ပါ။
 ၁။ အထက်တစ်ဘော်ကို (၃)နှင့် မြှောက်ပါ။
 ၂။ အလယ်တစ်ဘော်ကို (၅)နှင့်မြှောက်ပါ။
 ၃။ အောက်ဆုံးတစ်ဘော်ကို (၉)နှင့် မြှောက်ပြီး အလယ်သီး (၁၂)နှင့်စားပါ။ အထက်တစ်ဘော် “သွင်း” ၀ ကြွင်း၊ လျှင် “ပုည” ပြတ်၏။ အလယ်တစ်ဘော်သွင်းလျှင် “ဇီဝ” ပြတ်၏။ အောက်ဆုံးတစ်ဘော်သွင်းလျှင် “ကမ္မ” ပြတ်၏။

ထိုသို့ သွင်းမှု လူနာမှာ ကျန်းမာရေး အလွန်ညံ့၍ အသက်ဘေးအတွက်ပါ ဖြစ်နိုင်ရတတ်ပါသည်။ ယတြာချေရန် အဆင်ပြေပါသည်။

ယတြာချေနည်းမှာ...

ပုညသွင်းသော် လူနာ၏ “တေဇအရပ်”၌ ညောင်ထောက်ပေးရပါမည်။

ဇီဝသွင်းသော် လူနာ၏ “အာယုအရပ်”၌ ငါးပုစွန်တို့ကို လွှတ်ရပါမည်။

ကမ္မသွင်းသော် လူနာ၏ “ပရိဝါရ”အရပ်၌ ကိုယ်ချိန်လှူရပါမည်။

ထိုသို့ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ပေးပါက လူနာမှာ အသက်အန္တရာယ်ဘေးမှ ကင်းလွတ်၍ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်လာပါမည်။ လေ့လာသူအတွက် နားလည်စေရန် နမူနာအဖြစ် လက်တွေ့ တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ ။ ။ အသက်(၃၆)နှစ်ရှိ ဝန္တသား လူနာကို တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့။

အသက်ကို သုံးဘော်တည်ဆိုသည့် အတိုင်း တည်ရာ...

* * *

အသက်	၃၆	၃၆	၃၆
	× ၃	× ၅	× ၉
	၁၂ ÷ ၁၀၈ - ၉	၁၂ ÷ ၁၈၀ - ၁၅	၁၂ ÷ ၃၂၄ - ၂၇
	၁၀၈	၁၈၀	၃၂၄
	၀-အကြွင်း	၀-အကြွင်း	၀-အကြွင်း

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော တွက်နည်းအတိုင်း တွက်ကြည့်ရာ အသက် (၃၆)နှစ်ရှိ ဝ-ဝန္တသားသည် ပုည-ဇီဝ-ကမ္မသုံးမျိုးလုံး(၀) ကြွင်းသွင်းနေသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

အထက်တွင် ရေးသားခဲ့သော ယတြာနည်းအတိုင်း ယတြာချေပေးရန် လိုအပ်လာပါသည်။ ဒီနေရာမှာ ယတြာချေရန်တွက် မွေးနံတည်ရာ အဋ္ဌလက်အိမ်ကို သိဖို့လိုပါသည်။ မိမိအတွက် ကျရောက်သည့် ပရိဝါရ-အာယု၊ နဂရ စသည့် ကျရောက်ရာ အိမ်တွေကိုလည်း သိဖို့လိုပါသည်။

ပထမဂြိုဟ်တို့၏ အဋ္ဌလက်အိမ်ကို ကြည့်ရှုလေ့လာပါ...

www.burmeseclassic.com

ကြောင်ပန်းကျောင်း(ရန်ကင်းတိုက်ခွဲ)မှ ထူးခြားသော

နယုကျာ်သုတေသီတစ်ဦး

သံသေရုပ်ပွားတော်

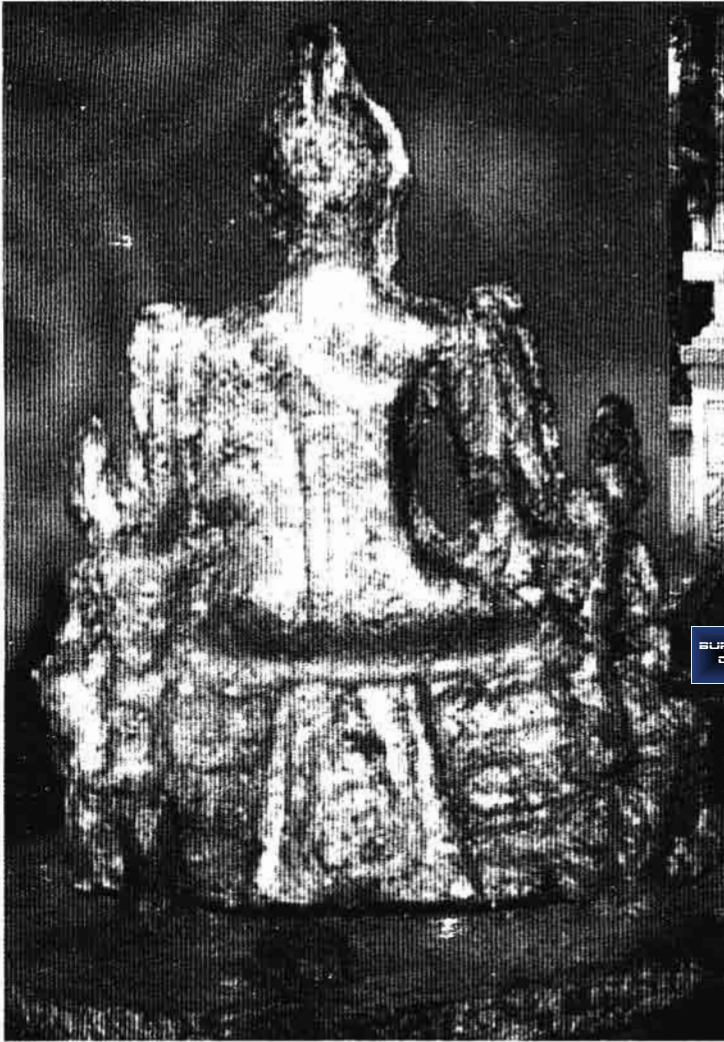
BURMESE CLASSIC

◆ အကြီးဆုံးပုထိုးတော် ရုပ်ပွားထက်ချွန်တော်

ဘုန်းကြီးက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်းမှာ
 ထူးခြားဆန်းကြယ်တာလေးတွေကို
 စိတ်ဝင်စားတယ်။ တိပ်ပြုပ်နေတဲ့ ပြန်ဟု
 ဆေးဟောင်းပညာတွေ ပြန်ပြီး ဖော်ထုတ်ထား
 တာတွေ နောက်ပြီး ဆေးပြီးတဲ့ ဂုဏ်ပိုင်
 အကြောင်းတွေလဲ ကောင်းပါတယ်။
 ဘိုက်ရင်း (ဘုတလင်မြို့ကြောင်ပန်းတောရ)
 မှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း စာအုပ်စင်
 စာလေး လုပ်ထားချင်တယ်။ ထွက်ပြီးတဲ့
 စာအုပ်တွေကို ပို့ပေးလို့ရပါလား။
 'တင်ပါ့ဘုရား။ စာတည်းချုပ်ကို
 ဆက်သွယ်ပေးပါမယ်'
 'စာအုပ်ပို့ရင် ဘုတလင်မြို့အထိ
 ခြားဝေးရာ မလိုဘူးနော်။ ကျောက်ရေ
 ဆင်း ဘုတားနားမှာ ကြောင်ပန်းတိုက်
 နီးပါယ်။ အဲဒီက ဆရာတော်ဦးသုကဝိ
 သော ဘုန်းကြီးနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲ။
 သူ့ဆီကတစ်ဆင့် ပို့ပေးလို့ရတယ်။
 ကြောင်ပန်းမှာ ထူးခြားတဲ့ ဓာတ်သား
 ပုံစံတော်တစ်ဆူရှိတယ်။ အခွင့်သင့်
 ခင် သွားဖူးလိုက်ပါဦး'
 ဘုတလင်မြို့ရှိ ကြောင်ပန်းတောရ
 နှင့် ဆောက်ရှိစဉ် အဋ္ဌမမြောက် (လက်
 ကြောင်ပန်းထိုင်ဆရာတော် ဦးအာလော
 သော မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 ကြောင်ပန်းတွင် ခေါင်းရင်းမှန်မိရိ၌
 ခေါင်းထားသည့်ရုပ်ပွားတော်ဓာတ်ပုံကို
 ခြေပေးသည်။
 နေ့စဉ်လွယ်ဆင် မင်းဝတ်ဘုရား
 မြေ လက်ယာလက်ကို ရှေ့သို့ (ဖူး
 မြေထောက်သို့) လှန်ချထားသည့်
 'ထက်လှန်ဘုရား'ခေါ် ဝရဒမုဒြာ
 သောဟန် ဖြစ်သည်။

ရေတွင်းရပ်ကွက်၊ ဖောင်တော်ဦး
 ဘုရားလမ်းရှိ ကြောင်ပန်းဝိပဿနာ
 ကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်

ကြည်ညို ဖြစ်ခဲ့သည်။
 ဗုဒ္ဓေတေ့ရစဉ်
 ကြောင်ပန်းတိုက်ရင်းတွင် ဖူးမြော်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၄၅

BURMESE CLASSIC

◆ ကြောင်ပန်းကျောင်း (ရန်ကင်း) ဘဝင်နှင့်

◆ ရုပ်ပွားတော်ဆောက်တက်

ကြည့်ရာ...

‘ပုဂ္ဂလိက သံရည်ကျိုလုပ်ငန်းတစ်ခု... သံရည်ကျိုနေတုန်း ဝန်းခနဲ ပေါက်ကွဲ... ကြားရတယ်။ အိုးထဲက သတ္တုစတစ်... လွင့်စဉ်တက်သွားပြီး အဆောက်အ... ထုပ်တန်းပေါ်မှာ တင်နေလို့ သွားယူ... တော့ ရုပ်ပွားတော်ကလေး ဖြစ်နေတယ်... ဒါနဲ့ လုပ်ငန်းထိုင်ရက်က (ရန်ကင်း) ကြောင်... တိုက်။ အရင်ဆရာတော် ဦးသန်း... လာလှုပ်တယ်။ ဝိပဿနာ တရားနဲ့... ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော်ဆိုတော့ ရုပ်... တော် ဆိုတာလောက်ပဲ သိတယ်။ တယ်... သွန်းလုပ်ထားတယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်... ဒါနဲ့ ဒါယကာတစ်ဦးက ဖွဲ့လေးကို... ကြုံလို့ ရုပ်ပွားတော်ကိုပင့်သွားပြီး... တတ်ကျွမ်းသူတွေကို မေးကြည့်တာ... သံသေတတ်သားရုပ်ပွားတော် ဖြစ်တယ်... ဆိုပါတယ်။

ရစဉ်က (၂)လက်မ x (၄)လက်မ အရွယ် ဓာတ်ပုံဖြစ်သော်လည်း မူလ အရွယ်အစားမှာ သေးငယ်လှပါသည်။ ဉာဏ်တော်အမြင့်(၂.၁)စင်တီမီတာသာရှိ၏။ “**စောင်းသောဆုနှင့် ပြည့်စေ**” ဟူသော ဆုပေးဟန် ဝရဒမုဒြာ၊ လက်ယာ လက်ငါးချောင်းအတွင်း သိဒ္ဓိမြောက်ဓာတ်လုံး (သိုမဟုတ်) ဗိသေစံစေ့များကို ဆုပ်ကိုင်ထား၏။ အသက်ဖီဝကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ရာ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရခြင်း၊ ကျန်းမာရေးကိစ္စ၊ မျှော်လင့်ချက် ရည်ရွယ်၍ **၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**။

ချက်တို့ ဝေဝါးနေခြင်းတို့အတွက် လမ်းစတော့ရှိခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနေများ တည်တံ့စေခြင်း၊ သားစဉ်မြေးဆက် ကာလကြာရှည်ခြင်း စသည်တို့အတွက် တိုင်တည်သစ္စာပြု ဆုတောင်းနိုင်သည့် ဆုပေးဘုရား ဖြစ်သည်။

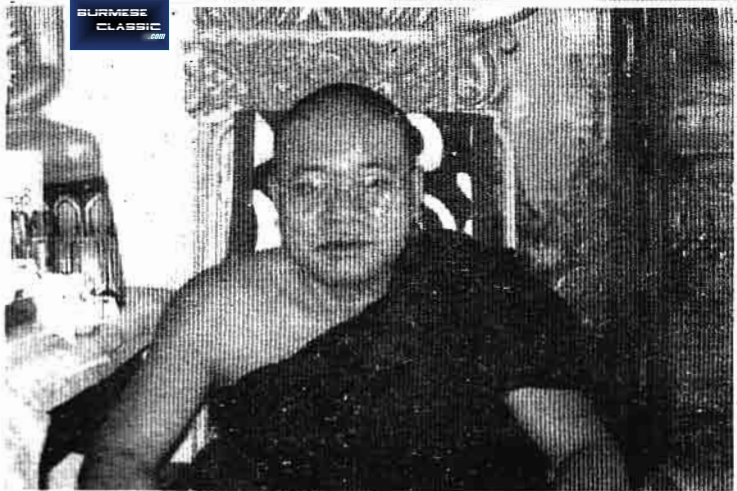
◆ နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်

ထိုရုပ်ပွားတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ကြောင်ပန်းဝိပဿနာကျောင်းတိုက် (ရန်ကင်းတိုက်ခွဲ)၏ ပဓာနနာယက ဆရာတော်ဦးသုကာဝိအား မေးလျှောက်

ရုပ်ပွားတော်၏ မူလအရွယ်အစား

ဆရာတော် ဦးသုကဝိ

အကျောင်းကို ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်
မူတော့ ဆယ်နှစ်ကျော်လောက် ရှိပြီထင်ပါ
တယ်။

လာဖူးပြောတဲ့ ပရိသတ်က အတော်များ
ပါတယ်။ ဆုတောင်းပြုစဉ်တယ်လို့ ဆိုကြပါ
မို့ ကျောင်းအတွက် ပစ္စည်းလေးပါး တတ်
အားသရွေ့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လာပြီး
လှူကြပါတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ကတော့
ပုဏ်တော်ကိုပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘုရားရှင်
တိမ်စားတော်အဖြစ် ဆည်းကပ်ပူဇော်တာ
ပဲ။

ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်။
ဤ ရုပ်ပွားတော်ပုံဟန်ကို ဘောသဇ္ဇ
သို့မဟုတ် ဘိဒ္ဓိကမ္ဘမုနိ ဆေး
ဆရာဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ သို့သော်
ဆရာယုအားဖြင့် လက်ယာလက်မ
နှင့် လက်ညှိုး သို့မဟုတ် အခြားလက်
ဆောင်းများနှင့် ဗိသေစ်စေ့ကို ညှပ်ကိုင်
ထားဟန်ကိုသာ ဖူးတွေ့ရလေ့ရှိသည်။
ဆရာ ဖူးတွေ့ရသည့်ပုံဟန်မှာ လက်

ချောင်းထီးချောင်းလေးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထား
ခြင်းဖြစ်၍ ရှားထီးထောင့်ဟန် ဖြစ်ပေ
သည်။
ထို့အပြင် လက်မောင်းလက်ကြပ်
အဆင်တန်ဆာများမှာလည်း ထူးခြား
လှသည်ဖြစ်၍ အကြီးချဲ့ ဝိုက်ကူးပူဇော်
၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဖူးမြော်လိုပါက

ကျောက်ရေတွင်း ဘူတာအနီးရှိ
ကြောင်ပန်းဝိပဿနာကျောင်းတိုက်
(ရန်ကုန်တိုက်ခွဲ)သို့ သွားရောက်
ကြည့်ညှိနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ရပါ
သည်။

နယ်လှည့်သုတေသီတစ်ဦး

[၀]

မူလကတော့ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို စိပ်ပွားတာပါ။

ဒါပေမယ့် စိတ်ကို ပုတီးဆီမှာ ထားလို့ပဲလား မသိဘူး။ ကြာလာတော့ လက်နဲ့ပုတီးစေ့ထိတဲ့ နေရာမှာ အရစ်တွေ၊ အဝိုက်တွေ ဖြစ်ဖြစ်လာတယ်လို့ စိတ်ထဲ ထင်မှတ်လာတယ်။ အဲဒီကမှ အကွရာတွေ ပေါ်ထင်လာတော့တယ်။ ဒါကို စမတွေ့လို့ ပြောကြတယ်။

ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးက...

'(ပ)တစ်လုံးရှင်ကို အဆော်ဟန်တာ ကွယ်' ဒီလို မိန့်ခဲ့တယ်။

ဒါက ဗထက်ချိုင့် ရေးနည်းအမှန်ကို သိမှသာ အကျိုးရှိမယ်လို့လဲ ဆိုလိုတာပါ။ ဆရာမပြဘဲ အလိုလို ရေးနိုင်မှလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလဲ ဆရာတော်ကြီးက...

'တို့ငယ်ငယ်ကတော့ ရွှေတံဂုံဘုရား စနေထောင့်မှာ ဥပုသ်နေ့၊ ဥပုသ်နေ့တွေကြာ သင်သင်ပေးတာ ရှိတယ်ကွယ်။ ဒီမှာကြည့်'

ဆိုပြီး အင်္ဂါ "စလုံး"ဖြစ်အောင် သုံးဂဏန်းကနေ (၅) ရေးပြ။ စနေ "ခအောက်ချိုင့်"ဖြစ်အောင် ခုနစ်ဂဏန်းကနေ (၉) ရေးပြနဲ့ လုပ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဗထက်ချိုင့်နဲ့ ၀,၈လုံးကိုတော့... ?

'ပင်းတိုတာသာ မင်းတို့ကြံ'

ဆိုပြီး မပြောဘဲ ထားရစ်ခဲ့တယ်။ ဒီ စမေဝဆိုတာက ပွင့်တော်မူပြီးတဲ့ ဘုရားလေးဆူရဲ့ သင်္ကန်းတော် အနားပတ်တွေမှာ ပေါ်ထင်တဲ့ စာလုံးတွေလို မှတ်သားရမိဖူးပါတယ်။

၁၄၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်

ဂုဏ်တော်တော်၊ အမောကြေပျား

ဒီလိုနဲ့လဲ ဂုဏ်တော်ကို စိပ်ပွားရာကနေ အကွရာတွေ ဖြစ်ပွားတတ်တယ်ဆိုတာကို သိနားလည်ခွင့် ရခဲ့ပါတော့တယ်။

[၂]

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးဆီ နည်းခံပြီး ဂုဏ်တော်ကို စိပ်ပွားခဲ့တာက အနှစ် နှစ်ဆယ်တောင် ကြာမြင့်လာခဲ့ပါပြီ။

ဒီညလဲ လူခြေအတိတ်မှာ ဂုဏ်တော်ကို ဝတ်မပျက် စိပ်ပွားနေခဲ့တာပါ။

အဲဒီမှာ စိတ်ထဲ လှစ်ခနဲ ဖြစ်သွားရာကနေ လက်ထဲမှာ ဂဏန်းတွေ ရောက်

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

နေတော့တယ်။ အကွရာဖြစ်တာ ထားပေမယ့် ဂဏန်းဖြစ်တာ မသေးတော့ စိတ်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သလိုက်မိတယ်။ အဲဒီမှာ...

'မင်းဘာသာပင်း ကကြီးကမွေး စိတ်တစ်နှစ်သုံးလေးစိပ်စိပ် စိပ်ကောင်းတာပစ်တဲ့ မပြောနဲ့ စိပ်ပပြော'

ဆိုပြီး ကျောင်းကို ရောက်ခါရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးပုတီးစိပ်တောင်းရာ မှာမိန့်ခဲ့တဲ့ အမိန့်ကိုလဲ ဖြုတ်ခနဲ သတိရလိုက်

www.burmeseclassic.com

သွားပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ ပေါ်တာကို ပေါ်တဲ့ အတိုင်း ထားပြီး စိပ်ပွားနေလိုက်ပါ တော့တယ်။

'ရှုပ်...ရှုပ်...ရှုပ်'

အိမ်ရှေ့ လမ်းပေါ်ကနေ အိမ်ဝင်းထဲ က သစ်ပင်ရိပ်အောက်ကို လှမ်းဝင် တိုးကပ်တဲ့အသံ အထင်းသား ကြား လိုက်ရတယ်။ ဒီအပင်က အထင်ကရ အပင်ကြီးဆိုတာ လူတိုင်းအသိ။

'ဘယ်သူများ ဘာအကြောင်းနဲ့ ဒီလို ညဉ့်နက်သန်းခေါင်မှာ ချဉ်းကပ်လာရ တာပါလိမ့်'

အတွေး မဆုံးလိုက်ပါဘူး။

'ရှုပ်...ရှုပ် ရှုပ်...ရှုပ် ရှုပ်...ရှုပ်'

ဝင်းခြံကို ဘယ်လို ကျော်ဝင်လိုက် တယ် မသိပါဘူး။ အိမ်ဝင်းထဲ သစ်ပင် နိပ်အောက်ကနေ ခြေသံ ထပ်ကြား လာရပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပုတီးစိပ်နေ တာက ရပ်ပစ်လို့ မဖြစ်လို့ အသာ အောင်အီးနေရတယ်။ အဲဒီမှာ...

'ရှုပ်...ရှုပ်...ရှုပ်...ရှုပ်'

ဇနီးသည်ကပါ ကြားလိုက်ဟန် တူပါရဲ့။ လှေကားဆီကနေ အောက် ထင်ဆီ ဆင်းသွားသံ ကြားလိုက်ရတော့ တယ်။ ခဏကြာတော့ မြေကြီးပေါ် အပင်ရိပ်ဆီကနေ သားသမီးတွေရဲ့ ကောင်းပြောသံတွေ ကြားလိုက်ရပြန် တယ်။

ဘာပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ ရန်မာန် အန္တရာယ် မကျရောက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကိုယ့်ပုတီးကိုယ် သာ စိပ်ပွားနေထိုက်ပါတော့တယ်။

[၃]

သန်းခေါင်ကျော်အချိန်မှာ ပုတီးစိပ် ပြီးသွားလို့ အိမ်ရာဝင်လိုက်တယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ အိမ်ရာဝင်နောက်ကျ ပါစေ။ အရုဏ်အတက်မှာ နိုးထတာက

BURMESE CLASSIC

အကျင့်လို ဖြစ်နေတယ်။

အိပ်ရာက နိုးထလို့ အိမ်တံခါးဖွင့် လိုက်တာနဲ့ အိမ်ရဲ့မြောက်ဘက်က ပိတောက်ပင်ကြီးမှာ ဟိုတစ်ခိုင်း၊ ဒီတစ်ခိုင်းနဲ့ ပိတောက်တွေ လှိုင်လှိုင် ဖွင့်နေတာ မြင်လိုက်ရတယ်။

ဒီအတွက် ဝါဆိုလဆန်းရက်ကြီးမှာ ပိတောက် ဖွင့်တတ်သလား ဆိုတာကို သာ စိတ်ထဲ ရုတ်တရက် တွေးလိုက် မိသွားတော့တယ်။ (ဒါက တစ်ရက်မက နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တစ်ခါ ဖူးပွင့်နေတော့ တယ်။)

တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ နောက်မှာလာ ရပ်တဲ့ ဇနီးသည်က...

'ညက လူသံကြားလို့ထတာ။ ဘာမှ လဲ မတွေ့ဘူး။ ဧကန္တ ဒီအပင်ကြီးက ဘိုးတော် အသံပေးတာ ဖြစ်မယ် ထင် တယ်'

ဝင်းခြံအခြေက အထင်ကရအပင် ကြီးကို လက်ညှိုးညွှန်ပြီး ဒီလို ပြော လာပြန်လို့...

'ဟိုမှာ ပိတောက်တွေ ဖွင့်နေတာ ကရော ဘာသဘောလဲ'

ပြန်ပြောရင်းနဲ့ ပုတီးစိပ် အပြောင်း အလဲကြောင့်များ ဒီလိုတွေ ဖြစ်နေ သလားလို့ တွေးလိုက်မိသွားရပြန်ပါ တော့တယ်။

ညနေစောင်းစ နှစ်နာရီအချိန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်က လူခြေတိတ်နေတယ်။ အပူဒဏ်ကို ရှောင်တဲ့သဘောနဲ့ အေးရာမှာ ဒိုနေကြတာ ဖြစ်ပါလိမ့် မယ်။

ဒါကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး အိမ်ရှေ့ က တန်းလျားပေါ်မှာ ကိုးလုံးပုတီးလေး ကိုင်ပြီး ညက ကြုံရတဲ့ အကွရာနဲ့ ဂဏန်းအပြောင်းလေးကို ဖြည်းဖြည်း စိပ်ရင်း ပြန်လေ့လာလိုက်တယ်။

ဟုတ်ပါတယ်။ စိတ်ထဲက ဟိန်းနေ တဲ့ အကွရာက ပျောက်ပြီး ပုတီးစေ့ ချင်း ထိရာကနေ ဂဏန်းသံ ဟိန်းနေ တော့တာပါ။

ဒီလို သိလာပေမယ့် ပိုပြီး အားစိုက် ထားနေမိတယ်။ မျက်စိကိုမှိတ် လက်နဲ့ ပုတီး ထိရာဆီက ထွက်နေတဲ့ ပုတီးသံ ကို နားထောင်နေဆဲမှာပဲ ဘာရယ် မသိဘူး မျက်စိပွင့်သွားတယ်။

အဲဒီမှာ ပိတောက်ပင်နဲ့ အိမ်အကြား ပါးတစ်ရိုက်ကျော်ကျော်အမြင့်မှာ မရေ မတွက်နိုင်တဲ့ ပျားကောင်တွေ အုပ်ဖွဲ့ ပျံသန်းနေတာ တွေ့လိုက်ရပါတော့ တယ်။

ရုတ်တရက်မှိလို့ ပုတီးစိပ်နေလျက် နဲ့ကို မျက်စိက ပျားကောင်တွေဆီက နေ မခွာနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရတော့ တယ်။

'ဘာအကြောင်းကြောင့် ပျားပါလိမ့်' ဒီလို စိတ်ကလဲ ဖြစ်လာရပြန်တယ်။ တွေးမိတာကတော့ ပုတီးရဲ့လက် ချက်၊ အကွရာကနေ ပြောင်းလာတဲ့ ဂဏန်းရဲ့ အာနိသင်လို့ပါပဲ။

ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးတဲ့ ပုတီးသမားများ လဲ ရှိကြမှာပါ။

သီလ(ရေတံခွန်တောင်)

သင်္ကေတဗျား၏

ဘာသာစကား(၃၁)

ဟုဂ္ဂဇာတိ

လည်ဆွဲဘယက်

လည်ဆွဲဘယက်သည် တိုးတက်လာသော ယဉ်ကျေးမှုဖြစ်စဉ်အရ လည်တိုင်နှင့် ရင်ညွန့်တွင် တန်ဆာဆင်ဝတ်ဆင်ထားရသည့် လက်ဝတ်ရင်ဖွဲ့ရတနာပစ္စည်းဖြစ်သည်။

လည်စည်းဖိပြားကြိုး (Necktie)၊ လည်ပတ်ပဝါ(Neckerchief) များကဲ့သို့ လည်ဖွဲ့အဆင်တန်ဆာ (Neckwear) တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

လည်ဆွဲဘယက် သင်္ကေတသည် ကျယ်ပြန့်သော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များရှိသည်။ အခြေခံမူရင်း အခြေအနေနှင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခြင်းကို ဆက်သွယ်သည့် သဘောလည်း ဆောင်သည်။

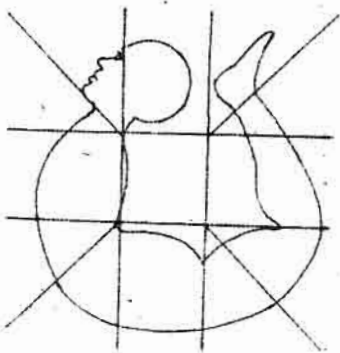
အခြေခံအုတ်မြစ်နှင့် အပေါ်ထပ်အဆောက်အအုံကြားရှိ အစိတ်အပိုင်းကို ညွှန်းဆိုသကဲ့သို့ မူလအကြောင်းအရာနှင့် အငြင်းပြအခြေအနေ နှစ်ခု၏ ကြားအဆက်လည်းဖြစ်သည်။ သာမန်အားဖြင့် ဆက်သွယ်ခြင်း သဘောကို ဆောင်သည်။

နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာ ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်စက်ပိုင်း လူတစ်ယောက်၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြလေ့ရှိသည်။

လူတစ်ဦးကျောနှင့် ခြေကို ကော့၍ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်သည် နောက်စေ့နားတိုင်အောင် ပုစွန်ကွေး ကွေးထားပုံဖြစ်သည်။

* * *

၁၅၈ နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာခြေညီမဂ္ဂဇာတိ

ဦးခေါင်းပိုင်းသည် မိဿရာသီမျက်နှာပိုင်းသည် ဗြိသရာသီလည်ပင်းရင်ညွန့်ပိုင်းသည် မေထုန်ရာသီ စသည်ဖြင့် ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှာ မိန်ရာသီတိုင်အောင်ဖြစ်သည်။

လည်ဆွဲဘယက် ဆင်ယင်သည့်လည်ပင်း၊ ရင်ညွန့်ပိုင်းသည် မေထုန်ရာသီဖြစ်သည်။ လှလင်၊ လုံမ၊ မောင်နံ့စုံတွဲရုပ်ပုံဖြင့် ညွှန်းသည်။

ဤသို့ နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာ ဖော်ပြချက်အရ လည်းကောင်း...

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင် Neckကို ကြိယာအဖြစ် သုံးသောအခါ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်နှစ်ဦး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပွေဖက်နှမ်းရှုပ်ကာ ချစ်ပျူဟာကျင်းသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

I found a large number of couples sitting on park benches petting and necking in broad daylight.

နေ့ခင်းကြောင်တောင် ဥယျာဉ်ခုံတန်းရှည်များပေါ်တွင် ပွတ်သီးပွတ်သပ်ချစ်ပျူဟာ ကျင်းနေသည့် စုံတွဲများစွာ

ကျွန်ုပ် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။
ထို့ကြောင့်လည်း လည်ပင်း၌ ထိတွေ့ဆင်ခြန်းရသော လည်ဆွဲဘယက်ကိုလည်း Neck၏ ကြိယာညွှန်းအရ လည်းကောင်း အချစ်ကာမဆန္ဒဆိုင်ရာ သင်္ကေတဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြသည်။ လည်ဆွဲဘယက်သည် အချစ်ကာမဂုဏ်၏ ကွင်းဆက်တစ်ခုဟု ဆိုလေသည်။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်ဓလေ့တွင်ကား လည်ဆွဲဘယက်သည် "အသပြာငွေကြေး" သင်္ကေတလည်းဖြစ်သည်။

လည်ဆွဲဘယက်ကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် ရှန်လျန်(Xiàng Lián)ဟု ခေါ်ဝေါ်ရာ Xiàngသည် လည်ပင်း၊ လည်ကုပ်ဟု ဂုဏ်ယူအဓိပ္ပာယ်ရသကဲ့သို့ အသပြာငွေကြေးကိုလည်း ဖော်ညွှန်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လည်ပင်းလည်တိုင်Neckနှင့် အငြင်းပြသရုပ်(Negative State)

လည်ပင်းလည်တိုင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာBodyနှင့် ခွဲခြား၍လည်း တင်စားသုံးနှုန်းတတ်သည်။ "ကိုယ်ထည်အထက် ပိုထွက်နေသော လည်ပင်းလည်တိုင်"ဟူသည့် ထူးခြားသော အရည်အချင်း အချက်အလက် မရှိသော်လည်း မိမိကိုယ်ကို စိတ်ကြီးဝင် အထင်ကြီးနေသူဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

မြန်မာဝေါဟာရတွင် "ကိုယ်ကကျ၊ ထူးမျှမယုံရာ"ဟူသော စကားနှင့် ဆင်တူပါသည်။

မြီးညောင်ရိုးအစွန်း အနည်းငယ် မို့မောက်နေသည့် အရိုးစွန်းကို "မြီးထူးရိုး"ဟုခေါ်၍ ရင်ညွန့်အထက် ပထမနှံရိုးအလယ် အနည်းငယ် မို့မောက်

နေသည့် အရိုးစွန်းကို “ရင်ထူးရိုး” ဟုခေါ်သည်။

ကိုယ်ကကျူးလျှင် (ပိုလွန်လျှင်) ထူးမျှပင် မယုံကြည်သင့်ဟုဆိုသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အနည်းငယ် မို့မောက်နေသည့် ထူးကို ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်ဘက်ဟု တင်စားသုံးနှုန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ညဉ့်

အလင်းရောင် ကင်းမဲ့သော ညဉ့်ကာလသည် လှုပ်ရှားကင်းမဲ့သည့် ခြစ်စဉ်၊ ဣတ္ထိလိင်ဆိုင်ရာ ရည်ရွယ်ချက် မျှော်မှန်းချက် ကင်းမဲ့ခြင်းတို့ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

နတ်ဘုရားတို့၏ မယ်တော်ဟု ဆိုကြသည်။ ဂရိလူမျိုးများက အရာအား ထုံးစံအတိုင်း ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်မှု စ.ဦးမြစ်စဉ် အဖြစ် ယုံကြည်ကြသည်။ နေ့ခင်း အောက်မီ နေထွက်မီ ကာလအတွင်း ထူးများကို အသုံးပြုသည်။ စိတ်ဓာတ်အင်အား ထူးများသည် တွေဝေမှုကို အထူးပြုဆိုသည်။

ညဉ့်နှင့်တွဲ၍ ရေပြင်ကိုပါ အတူညီတွဲဖော်ပြတတ်ကြသည်။ တညညီညီ နက်ရှိုင်းသော ရေပြင်သည် ညဉ့်ကာလကို သို့လျှို့ဝှက်ချက်များစွာ ပါဝင်လျက် ဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

အခြား အယူအဆအနေဖြင့် ညဉ့်အမှောင်ကို သေခြင်းမရဏတရား ဆုံးသော်အား မရှိသည့် အရောင်အသွေးတို့ကိုယ်စား အသုံးပြုသော အဓိပ္ပာယ်လည်း ဖြစ်သည်။

အရှေ့တိုင်းစလေ့တွင်လည်း ညဉ့်ကို အနိဋ္ဌာရုံနှင့် မကောင်းမှုများ ခိုအောင်းရာ အကာအလှောင်သတ်မှတ်ကြသည်။ (夜不問) Yè bú wèn ယုံကြည်မှုဟုသော ဆိုစကားသည် “ညဉ့်

တံခါးကား မပိတ်” ဟု တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ် ထွက်ရှိသော်လည်း ခေတ်ကာလအခြေအနေ ကောင်း၍ ညဉ့်အချိန်တွင်ပင် တံခါးပိတ်စရာမလို။ လောကလူ့ရွာ သာယာဝပြော အေးချမ်းခြင်းကို ရည်ညွှန်းလေသည်။

ပုလဲ

ပုလဲသည် အဏ္ဏဝါတွက် အဖိုးတန် ရတနာတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ပုလဲကို လည်ဆွဲအဖြစ် သီကုံးကာ လည်တွင် ဆင်မြန်းခြင်းမှာ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါက ထူးခြားမှု မရှိလှသော်လည်း အားကောင်းမောင်းသန် အမျိုးသားကြီး တစ်ယောက်က ပုလဲလည်ဆွဲကို ဆင်မြန်းထားခြင်းသည် ထူးခြားသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

အရေးကြီးသည့် သတင်းတစ်ရပ်ကို ပေးပို့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကား ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းများကို တစ်စစ ဖြစ်အောင် ဖြတ်တောက်ပစ်ခြင်း၊ နယ်မြေဒေသတစ်ခုကို ဝေခွဲသိမ်းပိုက်ခြင်းဟု ရည်ညွှန်းလေသည်။

တရုတ်တို့၏ အရေးပါ အသုံးများသော အမှတ်သင်္ကေတ ရှစ်မျိုးတွင် ပုလဲသည် အမှတ်စဉ်(၅)အဖြစ် ပါဝင်၍ အညကြပါရမီရင်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်သည်။

နက်ရှိုင်းသော အဏ္ဏဝါရေပြင်အောက်မှ မှတ်ကောင်အကြား လျှို့ဝှက်စွာ ဖြစ်တည်ရသော ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ညွှန်းဆိုခြင်းဖြစ်ဟန် ရှိသည်။

(မြန်မာမှုတွင် ရွက်ပုန်းသီးနှင့် ဆင်တူပါမည်။)

တရုတ်အတွေးအခေါ် ပညာရှင် လောင်ဇူ(Lào Zi)က...

ကြမ်းတမ်းအေးစက်သော သမုဒ္ဒရာ ရေအောက်ရှိ မှတ်ကောင်တွင်းမှ သဘာဝ ပုလဲရတနာသည် လူသားတို့၏ အတွင်းအဏ္ဏတ္တသန္တာန်အတွင်းရှိ တောက်(Dào)(ဝေ့)နှင့် တူညီသည်။ ထိုတောက်သည်ပင် လောကအတွင်း လမ်းပြပေး၍ ကမ္ဘာမြေပြင်၌ လျှို့မြောင်ကလေးပမာ ရှိ၏။

ထိုလျှို့မြောင်ကလေးသည် မြစ်ချောင်းပင်လယ်ကြီးများကို အားဖြည့်ပေးသည်။ သူသည် ကမ္ဘာမြေတစ်ခုလုံးနှင့် ဆက်ဆံသည်။ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ် ကျရောက်သမျှ မိုးရေတို့သည် သူမှတစ်ဆင့် ပင်လယ်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကြ၏။

မိုးရေတို့သည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသို့ မရောက်မီတွင် သူ့ကို အားကိုးကြရ၏။ ပင်လယ်တွင်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ လျှို့မြောင်ကလေးကို မမြင်ကြရတော့ချေ။

မိုးရေတိုင်းက သူ့ကို အားကိုးကြ၏။ သို့သော် သူက မိုးရေများကို ထိန်းချုပ်ရန် မကြိုးစားပါ။ လိုချင်တပ်မက်မှု ဆန္ဒ ကင်းမဲ့စွာ ခိုင်မာစွာ တည်ရှိမြဲ ဖြစ်သည်။

အလားတူပင် လူ့လောကတွင် သူတစ်ပါးကို သိမြင်ခြင်းသည် ပညာရှိခြင်းဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးကို အောင်နိုင်သူများသည် မိမိရှိရင်း အင်အားကို သုံးစွဲရ၏။

အင်အားကို အသုံးပြုရသူတို့သည် ဆန္ဒရမ္မက်ဇော ရှိကြ၏။ မတည်မြဲသော ပိုင်ဆိုင်မှုများကို အဖွဲ့အလမ်းကြီးစွာ ဖက်တွယ်ထားလိုကြသည်။

ကိုယ်ပိုင်အင်အားများ တဖြည်းဖြည်း ယုတ်လျော့သွား၏။

ပုလဲနှင့်တူသော ကိုယ်တွင်းမှ **တောက်(မွေ့၏သဘော)**ကို နားလည် သူသည် မိမိကိုယ်ကို သိရန် ကြိုးစား ၏။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ သိသူများသည် ဉာဏ်အလင်း ရရှိသူများ ဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်ကို အောင်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြ သည်။

မိမိကိုယ်ကို အောင်နိုင်သူများသည် သန်စွမ်းကြသည်။ ကျေနပ်တင်းတိမ် သူများသည် ချမ်းသာကြသည်။ မည် သူ့ကိုမှ လွှမ်းမိုးရန် မကြိုးစားသဖြင့် မိမိနေရာကို မဆုံးရှုံးကြ။ ကြာရှည်မြဲ ၏။ ကွယ်လွန်သော်မှ မေ့ပျောက်ခြင်း မခံကြရ။ သေသော်လည်း ထာဝရ မသေသူများ ဖြစ်ကြ၏။

မြင့်မားသော ဦးတည်ချက်သို့

ဖြစ်စေ၊ နိဗ္ဗာန်သော အခြေအနေညွှန်း သို့ဖြစ်စေ **တောက်**ကိုသာ အားပြုရ သည်။ ထိုဦးတည်ချက် ပြီးမြောက်သွား သောအခါ **တောက်** ရှိနေသည်ဟု လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပြစရာမရှိ။

လူတိုင်းသည် သူ့ကို အားပြုခိုလှုံ ကြသော်လည်း သူက လူများကို ထိန်းချုပ်ရန် မကြိုးစားပါ။

သူသည် သူ၏ အတွင်းသန္တန်တွင် တည်မိနေသော **စိုမ(ယန်းနှင့်ယင်း)** တို့၏ ဆန့်ကျင် ဒွန်တွဲနေမှုအရ ပြောင်းလဲနေသော မပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် (ယီကျင်းသဘောအရ) ပုံမှန် တည်မြဲ လျက်ရှိသည်။

ပုလဲသည် မုတ်ကောင်၏ ကိုယ်ပိုင် ညှစ်ထုတ်သော စွမ်းရည်အပေါ် မူတည်၍ အရည်အသွေး ပိုမိုတောက် ပြောင် ကောင်းမွန်စေသည်။ လူတို့

သည် မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်စွမ်းရည်ကို အသုံး ပြုကာ **တောက်**ကို ဖွင့်လင်းအောင် ကြိုးစား၏။

ပညာရှိတို့သည် ကြီးမားမြင့်မြတ် သည်ဟု အထင်ကြီးလေးစားခြင်း ခံကြ ရ၏။ အခြေခံအချက်ကား သူတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုသာ ညှစ်ထုတ်ရန် ကြိုးစား ၍ အခြားသူတို့အပေါ် လွှမ်းမိုးရန် မကြိုးစားပါ။

သို့ဖြစ်ရာ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ကြီးမြတ်သည်ဟု မယူဆကြပါ။ ဤသို့ မယူဆခြင်းက လုပ်ငန်းများစွာကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေ၍ လူတကာ က ကြီးမြတ်သည်ဟု လေးစားခြင်း ၏ အဓိကအချက်ပေတည်း။

ဟူဂျင်းစီ

ဤလတွင် ငွေကြေးလာဘ်လာဘ များ သွက်လက်ဝေဆာ၊ အနှောင့် အယှက်ကင်းစွာဖြင့် ဝင်ရောက် ပိုင်ဆိုင် ရရှိကြစေရန် မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါအတိုင်း စီစဉ်ပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွင်း ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း

ငွေကြေး လာဘ်လာဘ

အများ ကိုးကွယ်ပူဇော်ရာ ဘုရားပုထိုး သို့ သွားရောက်ကာ တောင်အရပ်၊

တည် ဆုတောင်းရန် ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးကို ခေါ်ဆောင် အဖော်ပြုခြင်းဖြင့် ပိုမိုထက်မြက် လျင်မြန်စေလိမ့်မည်။

ကျန်နှစ်ဖွားများလည်း ဤအတိုင်း ဆောင်ရွက်လျှင်အားပါ။

ဂရုပြုရန်မှာ လျှင်အိန်းသော အခက် အညွန့်သည် သစ်ပင်မှ အခက်အညွန့် အစစ် ဖြစ်ရပါမည်။ (ယန်းဇာတ် ဆောင်စေရန် ဖြစ်၏။)

အတုပြုလုပ်ထားသော စက္ကူ ပလတ်စတစ် စသည်တို့ကို အသုံးမပြု သင့်ပါ။ ယန်းဇာတ်ဆောင်သော မြင်း နှစ်တာကာလသို့ ဝင်ရောက်လာပြီ ဖြစ် သောကြောင့်ပင်တည်း။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းသွက်လာ

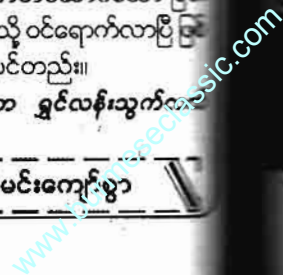
ကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ဇွန်နှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	ကူညီမညီပုဂ္ဂိုလ်	လျှင်ရန်နေ့
ကြွက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
နွား၊ ကျား	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ယုန်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
နဂါး၊ မြွေ	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
မြင်း	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ်၊ ပျောက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ကြက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ခွေး၊ ဝက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့

ဥပမာ။ ။ မွေးနှစ်တွင် မွေးဖွားသူ သည် နိမိတ်ကောင်းသော အခက် အညွန့် (၉)ခက်ကို အင်္ဂါနေ့တွင် လူ

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှက်က ငွေကြေးလာဘ်လာဘ သွက်လက် ရွှင်လန်းစေရန် သမ္မာဒေဝများထံ တိုင်

ထူးဆန်းသော ရှေးဟောင်း

မတ်တစ်ထောင်စေတီ

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မကွေး ဗြူနယ်၊ ရှားဇောင်းကန် ကျေးရွာ၏ နှာဦးထိပ် (၃)ဖာလုံခန့်အကွာ ထောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်၌ ရှေးဟောင်း စေတီတစ်ဆူအား ဖူးတွေ့ရပါသည်။ စေတီ၏ဘွဲ့တော် မတ်တစ်ထောင် စေတီဟု ဒေသတွင်းရှိ ရဟန်းလူ အများက ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဘုရားသမိုင်းအကျဉ်းမှာ ၂၄၄ခုနှစ် ထွင် ရှားဇောင်းကန်ကျေးရွာ ဥတ္တရာရုံ ကျောင်းဆရာတော် ဦးသောမသည် ခါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်း လှူဒါန်းမှု အစုစုမှ ရရှိသော မတ်စေတီပေါင်း ထပ်ထောင်ဖြင့် တည်ထားခဲ့သော စေတီဖြစ်ခြင်းကြောင့် “မတ်တစ် ထောင်စေတီ”ဟု အမည်တွင်ခဲ့ ကြောင်း ယခု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသက အမိန့်ရှိပါသည်။

မတ်တစ်ထောင် စေတီတည်ထား သော မြေနေရာအား ရှားဇောင်းကန် နှာဦး မြေပိုင်ရှင် ဦးသာလှိုင် ဒေါ်မွန်းမေ ထံမှ လှူဒါန်းပြီး သွပ်မိုးပျဉ်ထောင် တစ် ထပ်ကျောင်းဆောင် တစ်ခုလည်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ မတ် ထပ်ထောင်စေတီတော် တည်ထားပြီး ထပ်နှစ်အကြာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၅ ခုနှစ်တွင် ရှားဇောင်းကန် ကျေးရွာမှ ဖိုးသာမောင်၊ မယ်ဖံငြိမ်း ထို့က စေတီတည်ရှိရာ တောင်ကုန်း မြောက်ဘက်တွင် (T)တီပုံသဏ္ဍာန် ထိတ်ဂူကြီးတစ်ခု တူးဖော်ကြသည်။ ထိုထိတ်ဂူမှ အတွင်းသို့ (၃၆)ပေ၊

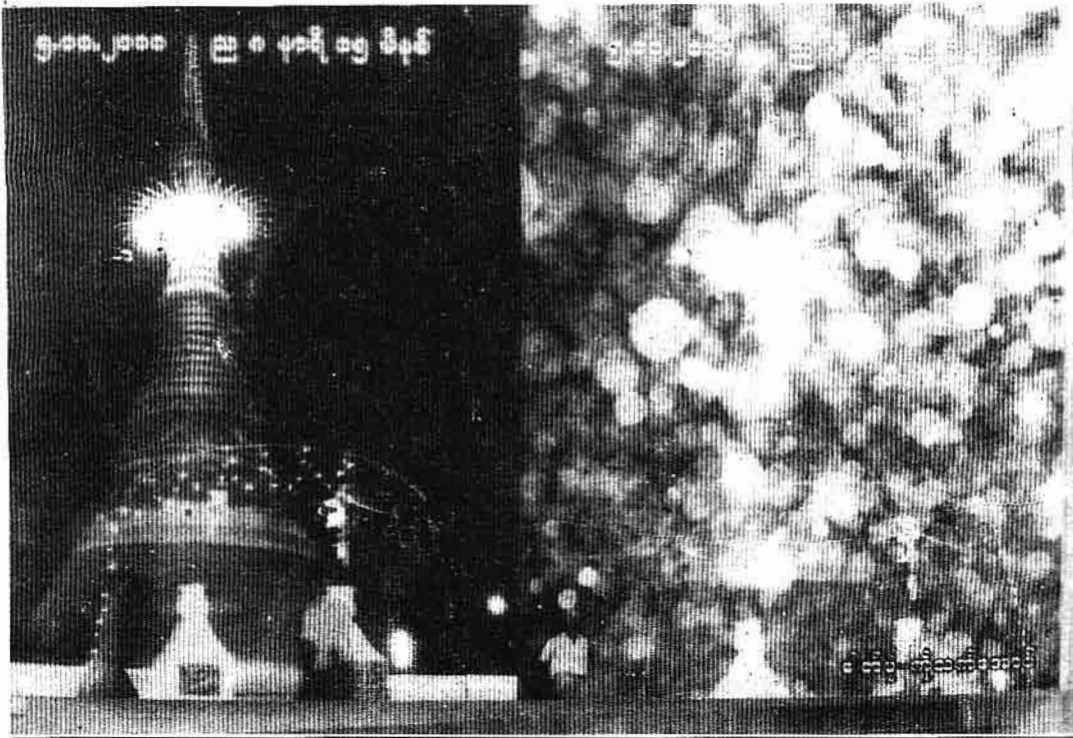
• မတ်တစ်ထောင်စေတီ

အရှေ့မှအနောက် (၁၆)ပေ၊ တောင်မှ မြောက်သို့ (၂၀)ပေ ကိုးနဝင်းကြေ လိုက်ဂူကြီး ဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးသောမသည် ထို လိုက်ဂူအတွင်း၌ ဝိပဿနာတရား

အားထုတ်ခဲ့သည်။ လိုက်ဂူကြီးအပေါ် တွင် မတ်တစ်ထောင်စေတီကြီးနှင့် ပုံတူ စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ခဲ့၍ ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်ရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ မတ်တစ် ထောင်စေတီမှာ နှစ်ပေါင်း (၁၃၁)နှစ်

www.burmeseclassic.com

• ဘော်လံတွင်အိလာ ထွန်းများ

ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ တဖြည်းဖြည်း ယိုယွင်းပျက်စီးလာခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးသောမသည်လည်း မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် သက်ကြီးရောဂါဖြင့် ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီး ဦးသောမ၏တပည့် ဆရာတော် ဦးကေတုသည် ဉက္ခရာရုံကျောင်းတိုက်တွင် ဆက်လက် သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့ရာ ရှေးဆရာတော်ကြီး၏ ဆန္ဒအတိုင်း ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရားများကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရင်း ၁၇၃၉ ခုနှစ်တွင် ကျေးရွာသူကြီး ဦးရာဇိ လက်ထက်တွင် ဝါတွင်းကာလ အဖိတ်နေ့တိုင်း ဆွမ်းဆန်များ အလှူခံ၍ မတ်တစ်ထောင်စေတီအား ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ခြင်း၊ မှန်သင်္ကန်းများ ကပ်လှူ ပြီး ကျောက်ထီးတော်တင်လှူခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၃၆၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၅) ရက်

တွင် ဆရာတော်ကြီး ဦးကေတု သက်ကြီးရောဂါဖြင့် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်း မတ်တစ်ထောင်စေတီ၏ မှန်သင်္ကန်းများ ကွာကျပျက်စီး မည်းညစ်လာသဖြင့် ရှားဖောင်းကန်ကျေးရွာ နာယက ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် ဦးဩဘာသ၊ ဦးတိက္ခဏာ၊ ဦးပဏ္ဍဝ၊ ဦးဓမ္မသာမိနှင့် ရှင်ဝေပုလ္လတို့က ဦးစီး၍ ရွှေထီးတော် တင်လှူခြင်း၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ ရင်ပြင်တော်အား ပေ(၆၀) ပတ်လည် ရင်ပြင်တော် တိုးချဲ့မွမ်းမံပြင်ဆင်ခြင်း၊ လောကနန္ဒာ ရေကန်တော်တူးဖော်ခြင်း၊ ပထမဆရာတော်ကြီး ဦးသောမ၏ အရိုးစေတီအား ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။

မတ်တစ်ထောင်စေတီကြီး၏ ဘက်စုံမွမ်းမံ တည်ဆောက်ခြင်း လုပ်ငန်း

များကို ၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း (၈) ရက်မှ စတင်ခဲ့ရာ ၁၃၇၂ ခုနှစ်တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၉) ရက်တွင် ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေထီးတော်အား ရှားဖောင်းကန်ကျေးရွာအုပ်စုအတွင်း လှည့်လည်ပူဇော်ကြီးတော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁၁) ရက်တွင် မတ်တစ်ထောင်စေတီကြီးအား "ဗုဒ္ဓဘိသေက အနေကဇာတင်" ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားပူတစ်ခုမှာ ၁၃၇၂ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁၀) ရက် (၅၀၀) နာရီ ပဋ္ဌာန်းသိမ်းပြီး ဗုဒ္ဓဘိသေက အနေကဇာတင် အနုပေးဒနာတရား နာယူနေစဉ် ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဦးက ဓာတ်ထောင်စေတီကြီးအား ဓာတ်ပုံ ခဲ့ရာ ပထမ ဓာတ်ပုံမှာ စေတီကြီး၏ ရှိရင်းစွဲ ပုံတော်အတိုင်း ဖြစ်ပြီး နောက်ပုံတော်တွင် ငွေဒင်္ဂါများ ကောင်း

www.burmeseclassic.com

ထောင့်တော်ကြီးသောမ တရားကုန်သော

ကုလားကို တွေ့ရသဖြင့် ရပ်နီးရပ်ဝေး အလှူရှင်များ ဧည့်ဖက်သတ်များ ရင်သပ် နှုတ် အံ့သြခံကြရပါသည်။ ထိုပုံတော်အား ကုသုတ္တံ ပုဗ္ဗေယျာဏ်ကြီးကြောင်း ထပ်မံသိရှိ ခဲ့သည်။
ခပ်ဝေးရပ်နီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အဖွဲ့ဖြင့် ရှေးဟောင်း မတ်တစ်ထောင် နှစ်တော်ကြီး ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြ သည့် မကွေး-တောင်တွင်းကြီး မြစ်လမ်းအတိုင်း မိုင်(၂၀)ခန့်တွင် ရောက်သည့် ချိုးကွေ့သွားသော

မြင်ကွန်းကားလမ်းခွဲကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ မြင်ကွန်း ကားလမ်းခွဲ အတိုင်း (၂)မိုင်ခန့် အကွာတွင် ရှားဖောင်းကန်ကျေးရွာသို့ရောက်ရှိ မည်ဖြစ်ပြီး ရွာဦးထိပ် တောင်ကုန်း ပေါ်တွင်ရှေးဟောင်းမတ်တစ်ထောင် ဝေတီကြီးသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း အသိပေးလိုက် ရပါသည်။

မကွေးလှမြင့်

ကုက္ကိုနီသစ်ပင်

အသုံးသိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါရန်

ကုက္ကိုနီသစ်ပင် အား စိတ်ဝင် စားသော စာဖတ်သူများနှင့် ပညာရှင်

အပေါင်းတို့အတွက် တင်ပြအပ်ပါသည်။ ကုက္ကိုနီသည် အရှိရတ်ပညာတွင် ထူးထူးခြားခြား အသုံးပြုနိုင်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဆေးကုသ၍ မသက်သာသော နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးကိုလည်း ထိုကုက္ကိုနီအခေါက်ကို ကျိုပြီး တိုက် ကျွေးရာ သက်သာသွားကြောင်း ပြော ပြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုကုက္ကိုနီပင် အခေါက် ရရှိလို၍ ထိုအကြောင်း ပြောပြသော မိတ်ဆွေနှင့်အတူ သွား ကြရန် အဖော်ညှိရာ ထိုမိတ်ဆွေက ကုက္ကိုနီအပင်သည် ကျွန်တော်တို့ အမြဲ တွေ့နေရသော ကုက္ကိုပင်နှင့်မတူ ကြောင်းနှင့် အရွက်နီနီ အပွင့်နီနီရဲ့ရဲ့ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေနှင့်အတူ ထိုအပင်ရှိရာသို့ သွားခဲ့ပါသည်။ ထို သစ်ပင်မှ အခေါက်နှင့်အမြစ်ကို ယူ ဆောင်လာခဲ့ပါသည်။

ထို ကုက္ကိုနီ အသုံးဝင်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိသူ ပညာရှင်များ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မင်းတင်

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊ သဘာဝဓမ္မ တိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း

မြောက်မြားစွာ ဖော်ပြလိုက်

(တဆ-၀၂၀၆)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော မီးယပ်သွေးလွန်ရောဂါ၊ မီးယပ် ထိမ်၊ ငုပ်၊ ချစ်ရောဂါကာတွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

တိုင်းရင်းဆေး ဆရာ/ဆရာမ ဆိုတာ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးရောဂါ မခွဲခြားဘဲ ကုသနိုင်ရမယ်လို့ ရှေးက တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးများ မိန့်ကြားခဲ့တာ မှတ်သားမိပါတယ်။

ဒါကြောင့် အမျိုးသားရောဂါများ သာမကဘဲ အမျိုးသမီးရောဂါများကို စနစ်တကျ ကုသနိုင်တဲ့ ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်မှာရှိသော ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်းကို သွားရောက် တွေ့ဆုံပြီး အမျိုးသမီးရောဂါများနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ရောဂါကို ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းက သဘာဝဓမ္မ ဆရာကြီးဦးထွန်းရည်နဲ့ သဘာဝဓမ္မ ဆရာကြီးဦးငြိမ်းမောင်တို့ရဲ့ တပည့်ရင်ဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက် (၁၈)နှစ်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

- ▲ 'မီးယပ်ပတ် ဆရာနဲ့ မီးယပ်သွေးလွန်ရောဂါနဲ့ မီးယပ် ထိမ်၊ ငုပ်၊ ချစ်ရောဂါ အကြောင်းကို ထွေထွေဖွယ် ဖြစ်ပါတယ်။ ခု ပထမ မီးယပ်သွေးလွန်ရောဂါ ဖြစ်သတဲ့ အကြောင်း ရင်းများကို ဖြောင့်ပြသပါဏော'
- 'မီးယပ်သွေးလွန် ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ မီးယပ်သွေးပေါ်ခါနီး (သို့မဟုတ်) မီးယပ်သွေးပေါ်ဆဲချိန်မှာ မဆင်မခြင် အအေးမိခံခြင်း၊ ရေကြာကြာ ချိုးခြင်း၊ အေးချိုဆိမ့်ဖန် အရသာ တွေကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်

ခြင်း စတာတွေကြောင့် သွေးလွန် သွေးသွန် ရောဂါ ဖြစ်တာပါ။

သားအိမ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ ရာသီသွေးဟာ အအေးမိပြီး သွေးတုံး သွေးခဲလေးတွေ ဖြစ်သွားပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဝါယောဓာတ်က တွန်းကန် လိုက်ခြင်းကြောင့် သွေးသစ်နဲ့ သွေးဟောင်း ရောပြီး မပြတ် ယိုစီးကျလာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အချို့ သွေးတုံး သွေးခဲလေးတွေကျပြီး အချို့ခပ်ပျစ်ပျစ် အရောင်မျိုးစုံ ကျတတ်ပါတယ်။ အချို့ပန်းထွက် တတ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ပြီး မပြတ်ယိုစီးတဲ့

ရောဂါကို သွေးလွန်ရောဂါ(သို့မဟုတ်) သွေးသွန်ရောဂါလို့ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်'

- ▲ 'အခြား ဘယ်လို အကြောင်း အချက်တွေကြောင့်လဲ သွေးလွန်ရောဂါ ဖြစ်နိုင်သလဲ ဆရာ'
- 'ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမများ သန္ဓေ သားနုစဉ်မှာ အလေးအပင် ပစ္စည်း မခြင်း၊ မီးယပ်သွေးပေါ်ခါနီး ခရီး ပြင်းသွားခြင်း၊ နေပူခဲလွန်းခြင်း၊ အအေးမိခံလွန်းခြင်း၊ မေထုန်မှု လွန်ကျူးခြင်း စတဲ့ အကြောင်း အချက်တွေဟာ မီးယပ်သွေးလွန်ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးသွန်ခြင်း ဖြစ်နိုင်

▲ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း၊ တဆ-၀၂၀၆

သလို သားဖွားတဲ့ မိန်းမသားအိမ်ဝ စုတ်ပြီး သွေးလွန်သွေးသွန်ကျပြီး ပြန်မဝင်လို့ သွေးလွန်တာ၊ သွေးဟောင်းမဝင် သွေးလွန်တာမျိုးလဲ ဖြစ်တတ်တယ်'

- ▲ 'မီးယပ်သွေးလွန်၊ သွေးသွန်ရောဂါ အချိန်မှာ ဘယ်လို ဝါယောဓာတ် တွေ ဖြစ်တတ်သလဲ ဆရာ'
- 'မီးယပ်သွေးလွန် သွေးသွန် နေသူဟာ အသက်ရှူကျွမ်းမောပန်းပန်းဝေခြင်း၊ သွေးမမှန်တဲ့ မျက်စိဝေ နားအေးချမ်းတုန်ပြီး ဖြူပျံ့ပြေရောင်

www.burmeseclassic.com

စတဲ့ ခံစားမှုလက္ခဏာတွေ ဖြစ် တတ်ပါတယ်'

▲ 'ဘီဇီ မီးယပ်သွေးလွန်ဝေဒနာရှင် များ ဘယ်လို ဝေဒနာပေးသောကိစ္စ ဖယ်ဆိုတာ ဆက်ပြီး ပြောပြပေးပါ ဦး ဆရာ'

○ 'အဲဒီ မီးယပ်သွေးလွန်ဝေဒနာရှင် ဟာ အစားအသောက်၊ အနေ အထိုင် ဆင်ခြင်ရပါမယ်။ အပူ အစပ် လွန်ကဲသော အစားအစာ များ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ခရီးပြင်းသွားခြင်း၊ နေပူခံလွန်းခြင်း၊ အအေးမိခံခြင်း (ရေချိုးကြာခြင်း) စတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး သင့် လျော်တဲ့ဆေး တိုက်ကျွေးရင် မီးယပ်သွေးလွန်၊ သွေးသွန်ရောဂါ ဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်'

▲ 'မီးယပ်သွေးလွန်ရောဂါနဲ့ တစ်ဆက် တည်း မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ် ဇာတ်ကို လိုက်နာရင် ဆက်ပြီး ပြောပြ ပေးပါဦး ဆရာ'

○ 'မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ခြင်းဟာ သွေးအားများပြီး ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ခြင်း နဲ့ သွေးအားနည်းပြီး ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ် ခြင်းဆိုပြီး (၂)မျိုးရှိပါတယ်။

သွေးအားများပြီး မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ခြင်းရောဂါ ဖြစ်ရတာတော့ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန် အစားအစာများကို လွန်ကဲ စွာ စားသောက်ခြင်း၊ လေအေးစက် (ဖန်ကာလေ)များတွင် နေထိုင်မှုများ ခြင်း၊ စိတ်သောဇာ ပူပင်မှုများခြင်း၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ခြင်း စတဲ့ အချက်တွေကြောင့် မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ရောဂါ ဖြစ်ရတာပါ။

သွေးအားနည်းပြီး မီးယပ်ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ရောဂါ ဖြစ်ရတာကတော့ ပင်ကို သွေးအားနည်းတဲ့အတွက် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ် ဖြစ်ရတာပါ။

အဲဒီရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါး ကို လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲ၊ မှား ကျင့်ဖန်များ ခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ ဓာတ်(၇)ပါး မညီညွတ်တဲ့ သွေးနဲ့အတူ ပျက်စီးမှုကြောင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု လွန်ကဲပြီး မီးယပ်ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ရောဂါ ဖြစ်ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'မီးယပ်ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ် ဇာတ်ကို လက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ပြောပြ ပေးပါဦး ဆရာ'

○ 'မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ် လက္ခဏာ တွေကတော့...

(၁) ခါးကိုက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲ ခြင်း၊

(၂) ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊

(၃) ဇက်ကျော၊ နောက်ကျောတက် ခြင်း၊

(၄) အအိပ်၊ အစားပျက်ခြင်း၊

(၅) စိတ်တို၊ ဒေါသကြီးတတ်ခြင်း၊

(၆) ခြေဖျားလက်ဖျား အေးခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ရောဂါ လက္ခဏာများ ဖြစ် ပါတယ်'

▲ 'မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ဇာတ် ကာကွယ် ကုသနည်းကိုလဲ ဆက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦး ဆရာ'

○ 'မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ် ရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့က ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန် တရား(၄)ပါးကို လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှား မပြုဖို့ ဆင်ခြင်နေထိုင် စားသောက်ရပါမယ်။ အထူးသဖြင့် ပျံ၊ စပ်၊ ချဉ်၊ ခါး အရသာများကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ရသာ(၆)ပါးမျှ အောင် စားသောက်ရပါမယ်။

အဲဒီရောဂါရှင်နဲ့ သင့်လျော်တဲ့ဆေး ဓာတ်စာ တိုက်ကျွေးရင် မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ် ရောဂါဟာ သက်သာပျောက်

ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'မီးယပ် ရောဂါရှင်များအတွက် ဆေးနည်းတစ်ခု ပညာရှိမပြုပေးပါ ဦး ဆရာ'

○ 'မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးများဟာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့ အတွက် မီးယပ်သွေးလွန်သောက် ဆေးကို ပြောပြပေးပါမယ်'

မီးယပ်သွေးလွန်၊ သွေးသွန် သောက်ဆေး

- ၁။ ဆေးဖိုတီ (၈)ပဲသား
- ၂။ ကံကော်ဝတ်ဆံ (၁)ကျပ်သား
- ၃။ ကြာတ်ဆံ (၁)ကျပ်သား
- ၄။ နံ့သာနီ (၁)ကျပ်သား
- ၅။ သကြား (၇)ကျပ်သား

[ဆေး(၅)မျိုး

ဆေးချိန်(၁၀)ကျပ် (၈)ပဲသားတီတီ]

မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ၊ ညအိပ်ရာ ဝင်ချိန် တစ်နေ့(၄)ကြိမ် (၁)ကြိမ်ကို လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေး (သို့မဟုတ်) ဖျော်ရည်တစ်မျိုး မျိုးနဲ့ သောက်ပါ။ မီးယပ် ထိမ်၊ ငှပ်၊ ချုပ်ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေ ပါတယ်'

▲ 'ကျားရူးတင်ပါ ဆရာ'

○ 'ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာက တော့...

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း
 သဘာဝဓမ္မတို့င်းရင်းဓေးဇန်
 အမှတ်(၃၉) လှော်ကားလမ်းပကြီး
 (၁၀၅)ရပ်ကွက်
 အုံမြသစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်
 ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း - ၀၀-၇၀၃၃၆၄

ပြောင်းမြဲ မောင်ယဉ်တင်

ချစ်ချစ်ပင်စိုက်လျှင်

သတိပြုစရာ

တစ်နေ့သော ညနေပိုင်းအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ရွာ အထက်ပိုင်းမှာနေတဲ့ မောင်ရင်မောင် တစ်ယောက် ကျွန်တော်ရဲ့အိမ်ကို ရောက်ရှိလာပါတယ်။ သူက ရောက်ရောက်ချင်း...

'ဦးလေးစံရွှေရေ ကျွန်တော် ခရမ်းချဉ်သီးမှည့် တစ်တင်းလောက် ဝယ်ချင်လို့ ကြိုပြီးလာမှာတာ မနက်ဖြန် မြို့ကိုသွားရင် ဆွေမျိုးတွေကို ပေးချင်လို့'

ခရမ်းချဉ်သီးဝယ်ရန် ကြိုတင်ပြီး လာမှာသော မောင်စံရွှေကို ကျွန်တော်က...

'ရပါတယ်ကွာ ဒီညနေ တို့အိမ်က လူတွေ ကိုင်းထဲက ပြန်လာရင် ခရမ်းချဉ်သီးတွေ ရောင်းချဖို့ ခူးလာကြမှာပါ။ ဒါနဲ့ မင်းလဲ ကိုင်းထဲမှာ ခရမ်းချဉ်စိုက်တယ်လို့ ကြားတယ်'

'စိုက်တော့ စိုက်ပါတယ် ဦးလေးရယ် ခရမ်းချဉ်ကော ခရမ်းပင်ကော စိုက်တာ။ ခရမ်းပင်တွေပဲ ကောင်းတယ်။ ခရမ်းချဉ်ကတော့ မဖြစ်ထွန်းဘူး'

'ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ' ကျွန်တော်က မေးလိုက်တော့ သူက...

'ခရမ်းချဉ်ပင် အရွက်တွေက ထူလအန်းတွေဖြစ်ပြီး နူးသလိုပါပဲ။ ကောင်းကောင်းလဲ မသီးဘူး။ တချို့လဲ အပင်တွေ သေကြတယ်'

'အပင်တွေ အရွက် ထူအန်းတယ်။

သေလဲသေကျတယ်ဆိုတော့ အပင်တွေ ပိုးကျလို့လား'

'အပင်တွေ ပိုးကျတာ မဟုတ်ဘူး။ ကောင်းပါတယ် ဦးလေးရယ်။ ကျွန်တော်လဲ စဉ်းစားလို့ မရဘူး ဖြစ်နေတယ်'

ကျွန်တော်လည်း သူ့စကားကြောင့် တွေဝေသွားမိရာက...

'နေပိုင်း ခရမ်းပင်က ကောင်းပြီး ခရမ်းချဉ်ပင်တွေက မကောင်းဘူးဆိုတော့ ခရမ်းခင်းနဲ့ ခရမ်းချဉ်ခင်းက မြေနေရာ နီးစပ်သလား'

'ဟုတ်ကဲ့ တစ်ခင်းနဲ့ တစ်ခင်း တွဲစိုက်ထားတာဦးရဲ့။ မြစ်ထဲကရေကို စက်နဲ့ ရေတင်ပေးတဲ့အခါကျရင် တစ်ဆက်တည်း ရေပိုလို့ အဆင်ပြေတာပေါ့'

ကျွန်တော်မှာ သူ ပြောပြခဲ့နားလည် သဘောပေါက်သွားရပါတယ်။

'ခရမ်းချဉ်ပင်ကို ဟိုတုန်းက စိုက်ဖူးသလား'

'မစိုက်ဖူးဘူး။ ကျွန်တော်က ဒီနှစ်က စမ်းစိုက်ကြည့်တာ'

'အေး ဒီလိုဆိုရင် ဝါပြောပြမှယ် ခရမ်းပင်ဆိုတာ ရေကြိုက်တယ်။ ခရမ်းချဉ်ပင်မျိုးက ရေသိပ်ကြိုက်ဘူးကွာ ခရမ်းချဉ်ပင်စိုက်တဲ့ မြေနေရာမှာ ထယ်ရေ၊ ထွန်းရေကောင်းဖို့ တော့လိုတယ်။

တို့အရပ်က မြေထွက်ကော့ မြေကျွန်းပေါ် မြေဖွတ်လို သဘာဝ မြေထဲတန့် ပြည့်စုံနေတာပါ။ ခရမ်းချဉ်ခင်းကို တစ်ကြိမ်လောက်

ပေါင်းမြက်လိုက်ပြီး မြေစာကျွေးပေးဖို့ပဲ လိုပါတယ်။

အဲဒီအပင်က ရေဝတာ မကြိုက်ဘူး မြေအုတ်ဓာတ်များရင် အပြစ်နာပြီး သေတတ်တယ်။ မသေရင်လဲ အပင်သန်ပြီး အရွက်တွေ ထူလအန်းဖြစ်ကုန်ရော။ အပင်သန်တော့ သီးဖိုပွင့်ဖို့ကို အားမပေးနိုင်တော့ဘူး။

ခရမ်းချဉ်ပင်တို့ မြေပင်တို့ ဆိုတာ အရွက်ချောပြီး ပါးရပယ်။ အဲဒီမျိုး မြေပင် အားကောင်းပြီး ခရမ်းချဉ်ပင်ကျတော့ ပွင့်အားသီးအား ကောင်းတာပေါ့'

'ဦးလေး စံရွှေပြောမှပဲ ခရမ်းချဉ်စိုက်တဲ့ အကြောင်းကို သိတော့တယ်ဗျာ။ အစကသာ သိရင် ကျွန်တော် ခရမ်းချဉ်ကို ရေတင်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။

ဦးက စိုက်ပျိုးခဲ့တဲ့ နှစ်ကြာပြီဆိုတော့ အတွေ့အကြုံရှိသူဖြစ်လို့ အခုလို ပြောပြတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ လာမယ့်နှစ်မှာ ခရမ်းချဉ်ကို ပြန်စိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

မောင်စံရွှေမှာ ကျွန်တော် ပြောပြသည်များကို နားလည်သဘောပေါက်လျက် လက်ခံ ယုံကြည်သွားပုံရပြီး လာမယ့်နှစ်တွင် ခရမ်းချဉ်ပင်ပြန်စိုက်ရန် အားတက်နေဟန်ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ မိမိအတွေ့အကြုံအလုပ်ငန်းသဘောကို ပြောပြလိုက်၍ ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်မိပါတော့တယ်။

ကိုမောင်ကျော်လှိုင်(မန္တလေး)

ကျွန်တော် အသက် (၂၅)နှစ်မှာ ဆန်းရတာဝန်နဲ့ မြင်းခြံမြို့နယ် ဆီမီးခုံ ဆို ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်က မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသ ဆေးဦးစီးဌာနမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့တယ်။ လွယ်လွယ်ပြောရရင်တော့ ဆီရွာနဲ့ဆေးကု ဆရာဝန်ပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်နေတာက ဆီမီးခုံမြို့နယ် မြို့ညောင်ရမ်း ရပ်ကွက်ပါ။ ကျွန်တော် နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်မှာ ဆရာမောင် ဆိုတဲ့ မြန်မာသမားတော်ကြီးတစ်ဦး နေပါတယ်။

ဆီမီးခုံတစ်ဝိုက်မှာတော့ နာမည်ကြီး ဆရာတစ်ဆူပါပဲ။ စုန်းတိုက်၊ နတ် ဆိုက်၊ ပယောဂ အကုန်၊ ကုပါတယ်။ ဒေဝပညာလဲ တတ်ပါတယ်။

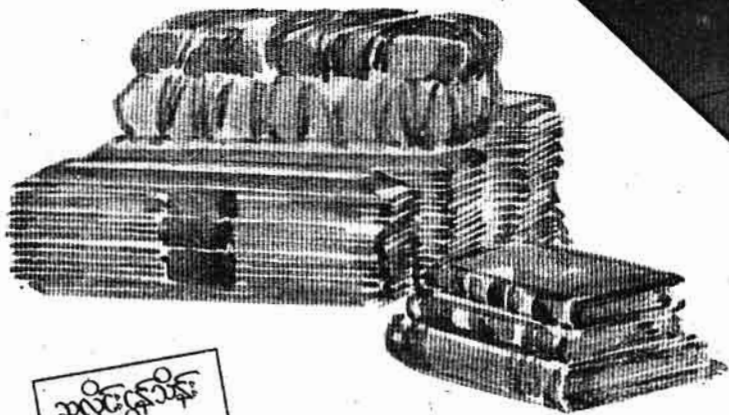
အင်္ဂလိပ်မှာလဲ ကျွမ်းကျင်ပါတယ်။ လူနာလာတဲ့အချိန်ကို ကြည့်ပြီး တော့ ကောင်းမယ် မကောင်းဘူး ဆိုနိုင်ပါတယ်။

မြွေကိုက်ခံရတဲ့ လူနာတွေဆိုရင် သူ့ဆီရောက်တဲ့ အချိန်နာခါကြည့်ပြီး မြွေကို မြန်မြန်ပြန်တော့လို့ အပြောခံ ရတဲ့လူနာတွေဟာ ရွာရောက်ရင် ဆေးသွားကြတာပါပဲ။

ဆရာမောင်ကလိုက်တဲ့ မြွေကိုက်ခံ ရသူတွေကတော့ ကျွန်တော် သိသ လောက် ကောင်းသွားကြတာချည်းပါ ပဲ။

ဆရာမောင်က ၊ ကျွန်တော့်ကို အင်မတန် ခင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သိသင့်တဲ့ တိုင်းရင်းဆေးနည်းတွေ၊ ဇာတာတွေ သင်ပေးပါတယ်။

သူသင်ပေးတဲ့ ပညာရပ်တွေထဲမှာ မှတ်မှတ်ရရရှိခဲ့တဲ့ ဆရာမျိုးစုံအတွက် အသုံးဝင်မယ့် အိမ်နီးတော်ပြန်တမ်းကို ခြောက်ပြချင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့်

ဆရာမောင် (ရမည်းသင်း)

ဆရာမောင်တွေချည်းတော့

အိမ်နီးတော် ပြန်တမ်း

ဆေးကုနေတဲ့ ဆေးဆရာတွေနဲ့ ပိုပြီး သင့်တော်ပါတယ်။

'ဘုန်းတော် အလွန်တစ်ရာ ကြီးပြတ်တော် မူလှပါပေကုန်သော ကကုသန် ကောဏာဂုံ ကဿပ ဇာတပလေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဓမ္မကြာလှစွာ ဂေါပတ္တရာ ရွှေကြာတိုက်မှ သတဿာသစ္စက္ကဝိရိက် ဟိန်း တိုက်တစ်သိန်းလုံးကို ရုံးခြံပဲ့တင် သွင်သွင်ရောက်ရက် အောက်ထက် ဧပြောင်ဆန် သမ္ပကပ္ပိ အိုးထိမ်းခပ်ပာ အာဏာတော်ရှယဖြင့် ဘုရားအိမ်နီးတော် ပြတ်ကြီးကို ဦးထိပ်ထက် နာခံမှတ်သားရ သည်နှင့်အညီ

တုသယီတာနတ်ဝန်ဥညာ၊ ဒေဝရာဇာ အရှိ အိမ်ပေတ္တေယူအလောင်းတော် နတ်မင်းကြီး အလိုတော်အရ ရာဇဂေဟ ဝါထွေ တောင်ညို ဝန်းရံသည့် နဂါးရွှန်းဝေ ပြည်တော်နဂါး ရာဇဂြိုဟ်သို့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး ရှစ်ဦးသူတော်၊ ရှစ်သောင်းရသေ့တို့၏

အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူကုန်သော ခန္ဓရှင် ဟတ္တရှင် ဣကရရှင် ဝါဆိုရှင် စူဠသတ္တဝယ်း သယုဒ္ဓရင်မင်း၊ မင်းယဝါစီရှင် ရှင်မထီး ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၊ ဓမ္မစေတီ၊ မင်းပြားရသေ့ ဒေဝင်၊ ဆံရည်ကိုယ်တော်၊ ဦးဓမ္မစာရီ အရှင်ပြတ်သည် အစီအပံ့ပြု၍ ရွှေသား ပုရပိုက်ဖြင့် အပ်နှင်းခြင်းကိုခံရသော ဝိဇ္ဇာ လေးမျိုးတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ဝိရိယာဓိ က ဘုရားလောင်းလျာ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတို့ဩဘာ၏ အိမ်နီးတော်ပြတ်ကြီး ကို မကြားမသိမရှိကြရာ နားလည်သိကြရမည်။ အရှေ့ကို နေထွက်၊ အနောက်ကို နေဝင် တောင် တံဝဲကွန်တိုင်၊ မြောက်ပူဝဲကြယ်၊ အထက်ပြပွားနှစ်ဆယ် အောက်တစ်ယူဝနာ အတွင်း နေထိုင်ကြကုန်သော သိကြား ပြပွား၊ ပဇာပတိ ဝိသင်္ကြံ၊ ငွေငွေ ဝိဇ္ဇာက ဝိရူပက္ခ၊ ကုဝေရနတ်မင်းကြီးနှင့်တကွ တောလပိုင်း၊ တောင်လပိုင်း၊ မြေလပိုင်း၊ ရေလပိုင်း၊ အကာသလပိုင်းအပေါင်းနှင့်

သုံးဆယ့်ခုနစ်မင်း အတွင်းနတ်၊ အပြင်နတ်၊ တိုင်းစကြာဝဠာသင်္ချေ၊ ရေသော်များလှ၊ အနန္တနတ်တကာတို့နှင့်တကွ (လ)ပိုင်း အပေါင်းတို့ ပကြားယဉ် ယှိကြရာ နားလည် သိရှိကြရမည်။

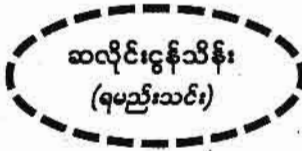
ငါတို့ထံ သစ္စာခံ၍ သရဏဂုံ သီလစောင့် ထိန်းသော ငါတို့တပည့်၊ ကုသသော၊ ဤသည့် စွဲကပ်လျက်ရှိသော ဆေးနာတို့ကို ကိုယ်တိုင်လာရောက် စောင့်ရှောက်ကြ၍ ချက်ချင်း ချမ်းသာစေရမည်။

အပိန်တော်ကို မနာခံလျှင် နောင် အခါပေတ္တေယျ ပွင့်သောအခါ မမှူးမတွေ့ ကြရာ ဖြစ်ကြ၍ မဟာအထိထံ၌ ကျရောက် ကြရလိမ့်မည်။ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင် တို့အပိန်တော် အလောင်းတော် နတ်မင်းကြီး ဖြစ်အပိန်တော် ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာကြီး၏ အပိန်တော်’

အထက်ဖော်ပြပါ အပိန်တော် ပြန်တမ်းကို ဆေးမကုမိသော် လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ ဆောင်ရွက်လိုသော အစီအရင်များ မဆောင်ရွက်မိသော် လည်းကောင်း၊ လောကီလောကုတ္တရာ ကိစ္စများ မဆောင်ရွက်မိသော် လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး အရာရာမှာ ဉာဏ်ရှိ သလို သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။

ဆရာမောင်ကတော့ ပခုက္ကူမြို့ သူကြီးမင်း ဦးအိုထံမှ ရရှိတယ်လို့ ပြောဖူးပါတယ်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာဖတ်ပရိသတ်များ လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်စေရန် ပညာဒါန ဖြန့်ဝေလိုက်ပါတယ်။

ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာပါစေ။

နံနက် (၉) ခေါက်

လာဘ်တွေ့ရောက်

ဒီဂါထာကို လာဘာသိဒ္ဓါထာလို ခေါ်မယ် အာကာဂြိုဟ်၊ ရေအိမ်စွန်ရောင်ချလှတွေ့ဆိုရင် မနက်တိုင်း ဆိုင်ပွင့်ပြီးပြန်ခြင်း ဆိုင်ပျက်နာ စာကို ပျက်နာပျိုး (၉) ခေါက် ရွတ်ပေးရမယ် အထူးရောင်းလို ကောင်းမယ်။

နေအိမ်မှာဆိုရင်လဲ မနက်တိုင်း အိမ်ရှေ့ ပျက်နာစာ တံခါးပွင့်ပြီးပြန်ခြင်း ဒီဂါထာကို မပေးမလျှော့ (၉) ခေါက်ရွတ်ပါ။ လာဘ်လာစာ စင်မယ်။ ကောင်းသောသတင်းစကား မင်္ဂလာရှိသောစကားများ ကြားရမယ်။ မကောင်းမှုတွေ ဆေးစွာရှောင်ရှားကင်းပယ် နတ်မောက်မြို့နယ်၊ အင်ပင်တောရ

ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိစဉ် ဆရာတော် ဥဇ္ဇယျမှ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ လက်တွေ့ ကျင့်ကြံရွတ်ပွားခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်ခန့် ရှိခဲ့ပါသည်။

လက်တွေ့ပြောရလျှင် ငွေအလွန် လိုနေချိန်တွင် ငွေရလာပါသည်။ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့နေချိန်တွင် ဆေး ကောင်း၊ ဝါးကောင်း၊ ဆရာသမား ကောင်းနှင့် တွေ့ရပါသည်။

အခြားအလုပ်ကိစ္စ၊ လူမှုရေးကိစ္စတို့ လိုအပ်ချိန်တွင် တပည့်သားမြေးတို့ ရောက်လာပြီး ဝိုင်းဝန်းဆောင်ရွက်ပေး သည်တို့နှင့် ကြုံရပါသည်။

သို့အတွက် ဤဂါထာကို ပိုမို ယုံကြည်စွာ နံနက်တိုင်း (၉) ခေါက် ရွတ်ပွားခဲ့သည်မှာ ယနေ့ထိပင် ဖြစ်ပါ သည်။ စာရှုသူ ဂါထာမန္တန် ရွတ်ပွား ရန် ဝါသနာထုံသူတိုင်း ရွတ်ပွားစေချင် သော ဆန္ဒဖြင့် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါ သည်။

ဂါထာမှာ မခက်ခဲပါ။ တိုတိုလွယ် လွယ်လေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

အတ္တမ္မေ သဒ္ဓိဒါ၊ နိရုတ္တိ ပဋိဘာဏကာ။

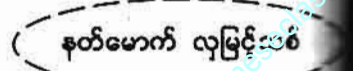
စတုသဒ္ဓိဒ ပတ္တာနံ၊ အဂ္ဂပတ္တံ ဖိနံ နပေ။

အနက်

အတ္တမ္မေ သဒ္ဓိဒါ၊ အတ္တပဋိသန္တိန္ဒ မ္မေပဋိသန္တိဒါတို့လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိ ပဋိဘာဏကာ၊ နိရုတ္တိ ပဋိသန္တိ ပဋိဘာဏပဋိသန္တိဒါတို့လည်းကောင်း (ဣတိ၊ ဤသို့။) စတုပဋိသန္တိ ပတ္တာနံ၊ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးသို့ ရောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အဂ္ဂပတ္တံ အမြတ်ဆုံးသို့ ရောက်သော။ ဝိန မြတ်စွာဘုရားကို။ နပေ၊ ရှိပိုးပါး။ (ဤဂါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံထွန်း (မွှာစရိယ၊ ဝိနယစရ၊ စတုနိကာယ ကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

စာရှုသူတို့ နံနက်တိုင်း (၉) ခေါက် မပျက် ရွတ်ပွားကြည့်ပါ။ သုံးရက် သုံးလအတွင်း ထူးခြားအကျိုးတဆ လာဘ်လာဘာများ ဝင်လာမစဲ တသင်း ရှိနေပါလိမ့်မည်။

တိုးထက် ကြီးပွားကြပါစေ။

သတ္တဋ္ဌာနတို့၏ တတ်
ဆက်နှင့် ကျင့်စဉ်တို့ကို
ဆက်ခံရခြင်း အလိုက်
အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ
ဆက်ခံရခြင်း ကျင့်စဉ်
အတွက်ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ထပ်မံ ရေးသား
ဖော်ပြမည်မှာ (၇)ဋ္ဌာန

ဘုန်းပြည့်ဂေဟစိန်
(ဂန္ထီရနယ်မြေ)

သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ် (၁)

လုံးအတွက် တစ်ပေါင်းတည်း ကျင့်စဉ်
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ (၇)ဋ္ဌာနလုံး
အတွက် တစ်ပေါင်းတည်းကျင့်စဉ်ကို
ကျင့်ဆောင်တော့မည်ဆိုလျှင် ဘုရား
ရှင်၏ ဂုဏ်တော်ဖြင့် ကျင့်သည်သာ
အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အများအားဖြင့်
သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ဆောင်ကြ
သောအခါ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးဖြင့်ပင်
ကျင့်ဆောင်ကြသည်က များပါသည်။

သို့သော်လည်း ဋ္ဌာနက (၇)ဋ္ဌာနဖြစ်
ပြီး ဂုဏ်တော်က (၉)ပါးဖြစ်၍ အံဝင်
ခွင်ကျ မဖြစ်သောကြောင့် ဂုဏ်တော်
တစ်ပါး တစ်ဋ္ဌာန ခွဲဝေလျှင် ဂုဏ်တော်
နှစ်ပါး ပိုနေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဂုဏ်တော်(၉)ပါးထဲမှ
သင့်လျော်ရာ ဂုဏ်တော်(၇)ပါးကို
ရွေးနုတ်ပြီး ကျန်နှစ်ပါးကို ဖယ်ချန်၍
ဂုဏ်တော်(၇)ပါးဖြင့် ကျင့်ကြသည်ကို
လည်း တွေ့ရသည်။

တစ်ဖန် ဂုဏ်တော်(၉)ပါးစလုံး
ပါဝင်ရန် ပထမ သတ္တဂဟဦးဋ္ဌာန၌
ဂုဏ်တော်တစ်ပါးစီ၊ နောက်ဆုံး
သတ္တဋ္ဌာနနှစ်ခု၌ ဂုဏ်တော်နှစ်ပါးစီ
ခွဲဝေ၍ ကျင့်ကြသည်ကိုလည်း
တွေ့ရှိရသည်။

ယခု သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်ခွင်
မှာ ကျင့်စဉ်ခွင်ကြီးဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာ
မဟိဒ္ဓိကျင့်စဉ်ဟုလည်း ခေါ်သည်။
ယင်းကျင့်စဉ်ကို အများသိရှိကြသော
နမောတဿ ဘုရားရှိခိုးလေးပါးဖြင့်
ကျင့်ဆောင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်း နမောတဿ ဘုရားရှိခိုး
လေးပါးနှင့် ပတ်သက်၍ **နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (၁၆)နှစ်ပြည့်၊
အထူးထုတ် အမှတ်(၁၉၂) ၂၀၀၂
ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ် မဂ္ဂဇင်း၌
တင့်စိုးဝေ(ထားဝယ်)က “နမော
တဿ လိုတရ”** ဆောင်းပါးဖြင့်
ရေးသားဖော်ပြထားပါသည်။

နမောတဿသည် လိုတရစေသည်
မှာ မှန်ကြောင်း တင့်စိုးဝေ(ထားဝယ်)
ကိုယ်စား ထပ်ဆင့် ပြောကြားပေးလိုပါ
သည်။ ထိုသို့ ထပ်ဆင့် ပြောကြားပေး
ခြင်းမှာလည်း သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဋ္ဌာန
ကျင့်စဉ်နှင့် ပတ်သက်ဆက်စပ်မှု ရှိနေ
သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်
အကြောင်း မရေးသားမီ သိဒ္ဓိဝင်
သတ္တဋ္ဌာန၌ အဘယ်ကြောင့် နမော
တဿ ဘုရားရှိခိုးလေးပါးဖြင့် ကျင့်
ဆောင်ရကြောင်း ဂန္ထီရအမြင်ကို ထင်
လင်းစွာသိဖို့ လိုအပ်သောကြောင့်
နမောတဿ၏ ဂန္ထီရတတ်စွမ်းအင်ကို
ဦးစွာ ရှင်းပြလိုပါသည်။

အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်၏။
အကြောင်းနှင့်ကင်းသော အကျိုးတရား
သည် မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် အကြောင်းကို
သိအောင်၊ ပို၍ လေးနက်ယုံကြည်မှုရှိ
အောင် ရှင်းပြခြင်းဖြစ်သည်။

နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့်

နမောတဿ

စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးပါး ရှိ၏။ လောကကို စောင့်သောကြောင့် လောကပါလ နတ်မင်းကြီးလေးပါးဟု လည်းခေါ်သည်။ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးပါးတို့သည် ဘုရားရှင်အား အောက်ပါအတိုင်း ရှိခိုးပူဇော်ကြ၏။

နတ်မင်းတစ်ပါးက ဘုရားရှင်အား “နမောတဿ” ဟု ရှိခိုး၏။

နတ်မင်းတစ်ပါးက ဘုရားရှင်အား “ဘဂဝတော” ဟု ရှိခိုး၏။

နတ်မင်းတစ်ပါးက ဘုရားရှင်အား “အရဟတော” ဟု ရှိခိုး၏။

နတ်မင်းတစ်ပါးက ဘုရားရှင်အား “သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟု ရှိခိုး၏။

ဤသို့ ဘုရားရှင်အား နတ်မင်းကြီး လေးပါးက အသီးသီး ရွတ်ဆိုရှိခိုးကြ သော ဘုရားရှိခိုးလေးခုအား တစ်စု တစ်ပေါင်းတည်းပြု၍ ကျွန်ုပ်တို့က “နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ တော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ” ဟူ၍ ရွတ်ဆို ရှိခိုးပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အနန္တနှင့်

နမောတဿ

ကျွန်ုပ်တို့ ဒုဒ္ဓဘာသာဝင်အများစု သည် အရဟံ၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါတည်း ဟူသော ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါး၏ ပါဠိကို သိလည်းသိ၏။ ရွတ်လည်း ရွတ်ခဲ့၏။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိသူ နှင့် မသိသူ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ခွဲခြမ်း လိုက်က မသိသူက များပါသည်။

ဘုရားရှင်၌ ထိုဂုဏ်တော်(၉)ပါးမျှ သာမကပါ။ ဂုဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံ နေပါသည်။ ဘုရားရှင်တစ်ပါး၏ ဂုဏ် တော်များကို မည်သူမျှ အတိုင်းအဆ

မသိနိုင်ပါ။

ဘုရားရှင်တစ်ပါး၏ ဂုဏ်တော် အပေါင်းကို အခြားဘုရားရှင်တစ်ပါးက သာ ပြန်ဟောပြောမည် ဆိုပါက အသက်တမ်း ကုန်လွန်သည်အထိ ဟောကြားရပါမည်။

နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည် ဘုရား ရှင်၏ ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ကို အသိပ သည်းဆုံး၊ အနည်းဆုံးသော စကားစု လေးဖြင့် ဖွင့်ဖော်ရှိခိုးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လျှို့ဝှက်နက်နဲသော

နမောတဿ

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရ ဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟူသော ဘုရားရှိခိုး၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကုန်စင် အောင် မည်သူမျှ ဖွင့်ဖော်နိုင်ရန် မရှိပါ။ စွမ်းနိုင်သမျှ ဖွင့်ဖော်နေကြသည်မှာ နှမ်းတစ်စေ့ပမာမျှသာ ရှိပါသည်။ နမောတဿ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား လျှို့ဝှက်နက်နဲလှ၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့လှ ၏။

ဂန္ထီနမောတဿ

နမောတဿဘုရားရှိခိုး၌ စုစုပေါင်း စကားလုံး(၁၈)လုံး ပါဝင်သည်ကို ရေတွက်ကြည့်လျှင် သိနိုင်၏။ (၁၈)မှ ဆယ်ဂဏန်း(၁) နှင့် ခုဂဏန်း(၈)ကို ပေါင်းပါက (၉)ရ၏။ (၉)ဂဏန်းသည် နဝင်းဖြစ်၏။

နဝင်းဟု ဆိုရာ၌ ဗေဒင်သဘော အရ ပဉ္စပွတ်ဂြိုဟ်နှင့် စတုန်ရန်းဂြိုဟ် အတွဲ၊ တြိရန်းဂြိုဟ်နှင့် ဆပွတ်ဂြိုဟ် အတွဲ၊ အညွန့်ဂြိုဟ်နှင့် အမြစ်ဂြိုဟ် အတွဲတို့ဖြင့် ဖြစ်လာသော နဝင်း ဂြိုဟ်တွဲ နံဂဏန်းနှင့် မသက်ဆိုင်ပါ။

ဂန္ထီရလိုင်းဝင် စွမ်းအင်ထူးပုံရှိသော ကိုးနဝင်းကိုသာ ဆိုလိုပါသည်။

စွမ်းအင်ထူးခြား

နမောတဿလေးပါး

ဖြစ်လာပုံ အကြောင်းတရား

စွမ်းအင်ထူးခြားသော နမောတဿ လေးပါးမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ် သည်ကို တင့်စိုးဝေ(ထားဝယ်)၏ နမောတဿ လိုတရဆောင်းပါး၌ ဖတ်ရှုဖူးသူတို့ သိရှိကြပါမည်။

နမောတဿ တစ်ပါးကနေ လေးပါး ပွားပုံ ဆန်းကြယ်သော အစီ အစဉ်ကိုမူ သိသေးမည် မထင်ပါ။ ဉာဏ်အား၊ ကျင့်အား၊ ပါရမီအား ကောင်းသူတို့က အထူးတလည် ဆန်း ကြယ်စွာ ပြန်လည် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။

နမောတဿ လေးပါးမှာ...

- (၁) နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- (၂) ဝဗ္ဗာတ ရဒ္ဒဂသမော အဗ္ဗတတော နတောသဿဟဿ။
- (၃) သတောတမ္ဗ ဟဂနုပ္ပာ အဿဒ္ဒတော ဝဟောသရဟဿ။
- (၄) နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

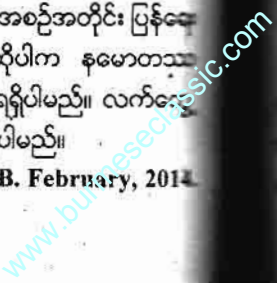
နမောတဿ

ပထမပါဒမှ

ဒုတိယပါဒသို့

ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်ပုံ

နမောတဿ ပထမပါဒကို ဦးစွာ (၇)ခေါက် (၇)ကြိမ် ရေးချလိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် (၇)လုံးမြောက် စာလုံးများကို ရွေးနုတ်၍ အစီအစဉ်အတိုင်း ပြန်ရေး ချလိုက်မည် ဆိုပါက နမောတဿ ဒုတိယပါဒကို ရရှိပါမည်။ လက်ရေး ရေးချကြည့်ကြပါမည်။

အထက်ကအတိုင်း နမောတဿ
ထေမပါဒကို (၇)ကြောင်း ရေးချပြီး
(၇)လုံးမြောက် စာလုံးများကို ရွေးနုတ်
ပြီး ပြန်စီရေးလိုက်ပါက ပထမပါဒဖြစ်
သော “နမောတဿ ဘဂဝတော
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” မှ
ဒုတိယပါဒဖြစ်သော “ဝဗ္ဗာတ ရဒ္ဒဂ
ဿမော အဗျဘတော နတောသဿ
ဿဿ” ဘုရားရှိခိုးပိုဒ်လေးကို ရရှိလာ
ကြောင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရ
ပါသည်။

နမောတဿ ဒုတိယပါဒမှ
တတိယပါဒသို့ ပြောင်းပုံ

အထက်က နည်းအတိုင်း နမော
ဿဿ ဒုတိယပါဒကို (၇)ခါရေး၍
(၇)လုံးမြောက် စာလုံးများ ရွေးနုတ်
ကာ အစီအစဉ်တကျ ရေးသားမည်ဆို
ပါက နမောတဿ တတိယပါဒကို
ရရှိမည်။

ဤနည်းအားဖြင့် နမောတဿ
ဒုတိယပိုဒ်ဖြစ်သော “ဝဗ္ဗာတ ရဒ္ဒဂ
ဿမော အဗျဘတော နတောသဿ
ဿဿ” မှနေ၍ တတိယပါဒဖြစ်သော
“သတောတမ္ဗ ဟဂနမ္မာ အဿဒ္ဓ
ဿာ ဝမောသရဘဿ” ကို ရရှိလာ
ပါသည်။

ထို့အတူပင် နမောတဿတတိယ
ပါဒကို (၇)ခါရေး၍ (၇)လုံးမြောက်
စာလုံးများကို ရွေးနုတ်ကာ စီစဉ်ရေး
သားမည်ဆိုပါက စတုတ္ထပါဒကို ရရှိ
မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် တတိယပါဒဖြစ်
သော “သတောတမ္ဗ ဟဂနမ္မာ
အဿဒ္ဓ ဝမော သရဘဿ” မှ
စတုတ္ထပါဒအဖြစ်သော “နမောတဿ

န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	ဗ္ဗ	ဒ္ဓ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	ဗ္ဗ	ဒ္ဓ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	ဗ္ဗ	ဒ္ဓ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	ဗ္ဗ	ဒ္ဓ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	ဗ္ဗ	ဒ္ဓ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	ဗ္ဗ	ဒ္ဓ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	ဗ္ဗ	ဒ္ဓ	ဿ

ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ ပါသည်။ စတုတ္ထပါဒ၌ တတိယပါဒ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ” ကို ပြန်လည် ရရှိလာစေ (၇)ကြိမ် ပါသောကြောင့် သိဒ္ဓိဝင်၍
ပါသည်။ သိဒ္ဓိဝင်သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်၌ ယင်း

ဤသို့လျှင် “နမောတဿ ဘဂ နမောတဿလေးပါဒဖြင့် ကျင့်ကြံပါက

ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ဿ	မော	အ	ဗ္ဗ	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ဿ	မော	အ	ဗ္ဗ	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ဿ	မော	အ	ဗ္ဗ	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ဿ	မော	အ	ဗ္ဗ	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ဿ	မော	အ	ဗ္ဗ	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ဿ	မော	အ	ဗ္ဗ	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ဿ	မော	အ	ဗ္ဗ	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ

ဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”
ဟူသော ဘုရားရှိခိုးမှသည် စကြာ
လည်၍ လေးပါဒသော ဘုရားရှိခိုး
ဂါထာဖြစ်လာရသည်။

အံဝင်ခွင်ကျ ကျင့်ကြံမှုပင် ဖြစ်စေတော့
သည်။

ရွှေ့လ ဆက်ပတ်ပါရန်

=====၇
|| ဘုန်းပြည့်တေဇာဟိန်း ||
|| (ဂန္ထီရနယ်မြေ) ||
=====၇

ယင်းသို့ ဖြစ်လာရန်မှာ တစ်ပါဒမှ
တစ်ပါဒကို ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်၌ ပထမ
ပါဒ (၇)ကြိမ်မှ ဒုတိယပါဒဖြစ်သည်။
တတိယပါဒ၌ ဒုတိယပါဒ (၇)ကြိမ်

သ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
သ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
သ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
သ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
သ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
သ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
သ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ

ဖြန့်ဖြူးအင်းပညာ (၂)

'အရင်တစ်ပတ်က စကြာအားတွေ နဲ့ လက်ယာရစ်အားတွေ ထည့်သွင်း တည်ဆောက်ရတဲ့ တစ်ကြောင်းဆွဲ တစ်ကြိမ်လှည့် အင်းကွက်ဖော်နည်းကို သင်ပေးခဲ့တယ်။ **စတုရန်းက တစ်ကွက်၊ နန်းချိုးအင်းက တစ်ကွက်** ဟုတ်တယ်နော်'

'ဟုတ်ပါတယ် ဦး'

'အင်းကွက် ငယ်တာနဲ့ ကြီးတာပဲ ကွာမယ်။ စတုရန်းအင်း အားလုံးရော နန်းချိုးအင်း အားလုံးပါ ဒီနည်းအတိုင်း ဆွဲရမယ်လို့ မှတ်ထားပေတော့။ ကိုယ် မမြင်ဘူးသေးတဲ့ အင်းကွက်ပုံစံတစ်ခု ကိုတွေ့ရင် သေသေချာချာ အာရုံ စူးစိုက်ပြီးကြည့်။ အင်းပေါင်တွေကို ဖျက်ရခြင်းမရှိ၊ ဆက်ရခြင်းမရှိဘဲ စကြာအား လက်ယာရစ်အားတွေ ဖော်ထုတ်နိုင်မယ့် နည်းလမ်းကို စဉ်းစားရမယ်။

တွေ့ပြီဆိုရင် တွေ့တဲ့အတိုင်း စမ်းသပ် ဆွဲကြည့်ရမယ်။ ရတယ်ဆိုရင် ကျွမ်းကျင် သေသပ်သွားအောင် အထပ်ထပ် လေ့ကျင့်ရမယ်။

အင်းပေါင်တွေ ဖျက်ရခြင်းမရှိ၊ ဆက်ရခြင်းမရှိအောင် နည်းလမ်းကို စဉ်းစားဖော်ထုတ်တာကိုက အင်းကွက် အပေါ် မိမိရဲ့ပစ္စာအား၊ သမာဓိအား၊ ဝီရိယအားတွေ ထည့်သွင်းခြင်းပဲ။ အဲဒါ မင်း သွားရမယ့်လမ်းကြောင်း'

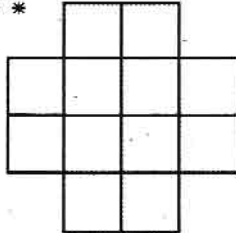
'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

'ဒီနေ့ အင်းဆန်သွင်းနည်းတွေထဲ က မြင်းသွားနဲ့ အင်းဆန် သွင်းနည်းကို စပြီး သင်ပေးမယ်။ မြင်းသွားကို

ဆရာရစ် (အင်းတစ်ထောင်)

စစ်တုရင် ကစားတတ်သူတိုင်း သိတယ်။ မြန်မာ့စစ်တုရင်၊ ထိုင်းစစ် တုရင်၊ ကမ္ဘာ့စစ်တုရင် စစ်တုရင် အားလုံးမှာ မြင်းသွား သွားပုံဟာ အတူတူပဲ။ အဲဒီမြင်းသွား၊ ဒီနေ့ အတွက် အင်းကွက် (၃)ကွက်လောက် အင်းဆန် ဖြည့်ကြည့်ကြမယ်။ မင်း အရင်တစ်ပတ်က လေ့ကျင့် ရေးဆွဲခဲ့ ရတဲ့ ဒုတိယအင်းကွက်နဲ့ အရင်ဆုံး စမယ်။ ပြန်ကြည့်...

* * *

ဒီအင်းကွက်မှာ **ပဆစ်ကွက်(၁၂) ကွက်**ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်းဆန် (၁၂)လုံး ဖြည့်နိုင်တယ်။ အဲဒီ အင်း ကွက်ကို ပဆစ်ကွက်ပြည့်အောင် မင်း ဘာသာမင်း ဖြည့်ရမယ်။ ဦး မပြသေး ဘူး။ ဒီအင်းကွက်ကို မြင်းသွားနဲ့ တစ်ခါ မှ မဖြည့်ဘူးသေးတဲ့ သူတစ်ယောက် အနေနဲ့ကတော့ တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ တည့်တည့်ရဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။ မင်း ကံကောင်းရင်တော့ အသွားအမှန်ကို တစ်ကြိမ်တည်း တည့်တည့်ရမှာပါ'

'အင်းဆန်က ဘာလဲ ဦး'

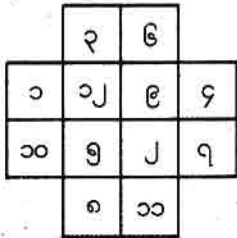
'ဒီအဆင့်မှာ အင်းဆန် မရှိသေး ဘူး။ အင်းဆန်ဖြည့်တတ်အောင် ကြိုး စားရမှာက အဓိကမို့ အင်းဆန် မလို

သေးဘူး။ အင်းဆန်တွေအစား နံပါတ် ၁, ၂, ၃, ၄, ၅, ၆ပေါ့ကွာ။ နံပါတ်(၁) အထိ နံပါတ် တပ်ပြီးပြ။ ကဲ စတော့ မောင်အောင်မျိုးသည် (၉၀)ဒီ တစ်ကြိမ်လှည့် တစ်ကြောင်းဆွဲ အင်းကွက် (Frame)အား စတင် ဖော် ထုတ်သွားသည်။

ဤအဆင့်၌ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဆောင်ရွက်နိုင်သော်လည်း အင်းဆန် များ ထည့်သွင်းသည့်အဆင့်၌ပင် ပဆစ် ကွက်လိုနေလိုက် အသွားပြန်ပြင်လိုက် နောက်တစ်ကြိမ်လိုနေလိုက် အသွား ပြန်ပြင်လိုက်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေတော့ ၏။

အတော်လေးကြာသော် ပဆစ် ကွက်အားလုံး၌ အင်းဆန်ဖြည့်သွင်း လိုက်နိုင်၏။ ထိုအခါ အောင်မြင်သော သောအပြုံးဖြင့် ကျွန်ုပ်အားပြ၏။

* * *

(မောင်အောင်မျိုး အင်းဆန် ထားပုံ ဖြစ်ပါသည်။ အင်းဆန် ၁၂ လုံး ပြည့်ပါ၏။ သို့သော်...)

'မင်းပုံက အင်းဆန်တော့ ပြည့်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပေမီဒေါက်မီ အရည်အချင်းပြည့်တဲ့ အင်းကွက်တော့ မဟုတ်သေးဘူး'

'အင်းဆန် မပါသေးလို့ ပြောတာလား ဦးရဲ့'

'မဟုတ်ဘူး။ ဘာမှမဆိုဘူး။ ဦးပြောပြမယ်။ အခု မင်းရဲ့ အင်းကွက်ဘေးမှာ အဲဒီ အင်းကွက်အတိုင်း နောက်ထပ်တစ်ကွက် ထပ်ဆွဲလိုက်၊ ဦးရင် ဂဏန်းနံပါတ်တွေမပါဘဲ နံပါတ်(၁)နေရာကနေ နံပါတ်(၂)နေရာရောက်အောင် မျဉ်းဖြောင့်ဆွဲလိုက်။ ဦးရင် နံပါတ်(၂)ကနေ နံပါတ်(၃)ကို ရောင်အောင် မျဉ်းဖြောင့်ဆွဲ၊ အဲဒီဆတိုင်း နံပါတ်(၁၂)ရောက်တဲ့အထိ မျဉ်းဖြောင့်တွေ ဆွဲကြည့်လိုက်'

'ဟုတ်တယ်ဦး ဂဏန်းလေးတွေ ချဉ်းဆိုရင် ဂဏန်းအတိုင်း တစ်ခုပြီး တစ်ခု လိုက်ကြည့်နေရသေးတယ်။ အခုလို မျဉ်းဆွဲကြည့်လိုက်တော့ ထင်းခနဲပဲ။ ပြီးတော့ အစအဆုံး ခြုံပြီး မြင်ရတယ်'

'အဲဒါပဲ ဒီကနေ့ မင်းကို ပေးချင်တာတွေထဲမှာ အဲဒီအသိလဲ ပါတယ်။ မှန်တယ်။ ပညာရပ်တစ်ခုကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ဆက်ပြီး လေ့လာဖို့၊ သင်ယူဖို့၊ တိုး၍ကြံဖို့ ပထမဆုံး အရေးပါတဲ့ ချဉ်းကပ်နည်းပဲ'

'အင်းတစ်ကွက်ကို တွေ့တာနဲ့ အဲဒီအင်းက အသွားကို ထင်းခနဲတွေ့ဖို့ ဒီနည်းကို ကျွန်တော် သုံးမယ်ဦး'

'သုံးရမယ်၊ ဦးလဲ ဒီနည်းနဲ့ ထိုးဖောက်မြင်ခဲ့တာပဲ။ ကဲ ဆက်ကြည့်ကြရအောင် နံပါတ်(၁)နေရာမစဘဲ

'ဒါဆို နံပါတ်(၃)နေရာက စလို့ မရရင် နံပါတ်(၄)နေရာက စ၊ မယ်ကွာ'

'နံပါတ်(၁၂)မှာပဲ ရပ်သွားမယ်။ နံပါတ်(၁)ကို မကူးနိုင်ပါဘူး။ ဘယ်နေရာကစစ နံပါတ်(၁၂)နဲ့ (၁)ဟာ မြင်းကွက်ပြန်မရလို့ အင်းဆန်ပြည့်အောင် ဖြည့်လို့ မရပါဘူး'

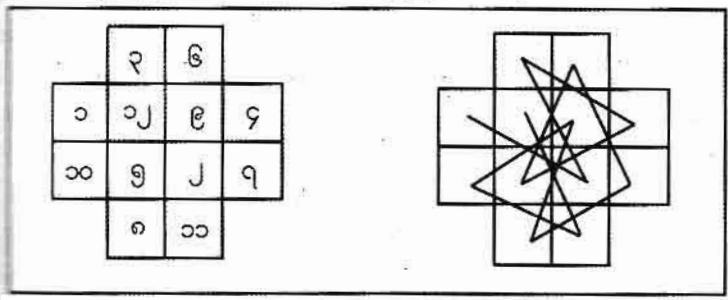
'ဟုတ်ပြီ မင်းပြောတာ မှန်တယ်။ မင်းအခု ဖော်ထုတ်လိုက်တဲ့အသွားက နံပါတ်(၁)နေရာက စတင်မှ ပဆစ်ကွက် အကုန်လုံး အင်းဆန်ပြည့်လို့ရမယ်။ တခြားနေရာ တစ်ခုခုကနေ စရင် ဒီအသွားနဲ့ပဲ ပဆစ်ကွက် ကုန်အောင်ဖြည့်လို့ မရဘူး။ (၁၂)ကနေ (၁)ကို မြင်းကွက် ပြန်မဖြစ်လို့ အဲဒီလို မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'အဲဒါကြောင့် ဦးပြောခဲ့တာ ပေမီဒေါက်မီ အရည်အချင်းမီတဲ့ အသွား မဟုတ်ပါဘူးလို့၊ အသွားက ပေ မမီရင် အင်းကွက်လဲ ပေ မမီတော့ဘူး'

'ကျွန်တော် သိသွားပြီဦး'

'ဒီမှာကြည့်...'

(မောင်အောင်မျိုး၏ နံပါတ်များ ဖြင့်ပြသော ပထမအင်းပုံစံနှင့် နံပါတ်မပါဘဲ မျဉ်းဖြောင့်များဖြင့် ဆွဲပြသော ဒုတိယအင်းပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။)

'ဟုတ်ပြီ ဂဏန်းအတိုင်း ကြည့်တာထက် အဲဒီလိုမျဉ်းဆွဲကြည့်တာက အင်းဆန်လေးတွေ ရွေ့လျားသွားတဲ့ ထင်းကြောင်းလေးတွေကို ပိုပြီး မြင်ရတယ် ထင်းခနဲပဲ။ အဲဒီမျဉ်းဖြောင့်လေးတွေက အင်းဆန်အသွားကို 'ပြနေတာပေါ့'

နံပါတ်(၃)နေရာက စရအောင်။ အဲဒီအသွားအတိုင်းနော် ဘယ်နံပါတ်အထိ သွားနိုင်မလဲ'

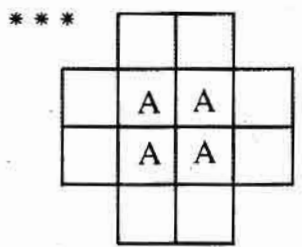
'နံပါတ်(၁၂)အထိ သွားနိုင်တယ်ဦး'

'နံပါတ်(၁၂)ရောက်ပြီးရင် နံပါတ်(၁)တို့ (၂)တို့ကို ဆက်မသွားနိုင်ဘူးလား'

'မသွားနိုင်ပါဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့'

'နံပါတ်(၁၂)ကနေ နံပါတ်(၁)ကို မြင်းသွားပြန်မရတော့လို့'

ဗဟိုနဲ့ ထိစပ်နေတဲ့ အတွင်း ပဆစ်ကွက်က(၄)ကွက်၊ ဗဟိုနဲ့ဝေးတဲ့ အပြင်ဘက် ပဆစ်ကွက်က (၈)ကွက်ဟုတ်တယ်နော်'

'ဟုတ်ပါတယ် ဦး'

[အတွင်းပဆစ်ကွက် (၄)ကွက်ကို Aများဖြင့် ပြထားပါသည်။ ကျန်

နံပစ္စာရောင်ခြည်မလွှမ်းမိုး ၁၆၅

သော (၈)ကွက်မှာ အပြင် ပဆစ် ကွက်များ ဖြစ်ပါသည်။]

'အပြင်က (၈)ကွက်၊ အတွင်းက (၄)ကွက်ဆိုတော့ အချိုးနဲ့ပြောရင် ဘယ်လိုအချိုးရမလဲ'

'နှစ်အချိုးတစ်၊ (၂)ရပါတယ်'

'အဲဒီအချိုးအရ အပြင်ပဆစ်ကွက် (၂)

ကွက်ဖြစ်တိုင်း အတွင်းပဆစ်ကွက်(၁)ကွက်

ဖြစ်ရမယ်လို့ မှတ်ထား။ အဲဒီတော့ အပြင်

ပဆစ်ကွက် (၂)ကွက်မှာ အင်းဆန်ဖြည့်ပြီး

တိုင်း အတွင်းပဆစ်ကွက်(၁)ကွက်မှာ အင်း

ဆန် ဖြည့်သွင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။

စောစောက အင်းကွက်(Frame)ကို

နှစ်ကွက် ဆွဲလိုက်၊ မင်းသွင်းမယ့် အင်းဆန်

အစီအစဉ်ကို အခုပြောခဲ့တဲ့ (၂)နဲ့ ရအောင်

သွင်း တစ်ပြာ နံပါတ်နဲ့ပြ တစ်ပြာ မှည့်ဆွဲပြ

နောက်မှာအင်းဆန်နဲ့ ထပ်မံအင်းဆန်တို့

မြင်းသွားဖြစ်နေရင်လဲ မျိုးဆွဲပြ ကဲ...'

စတော့'

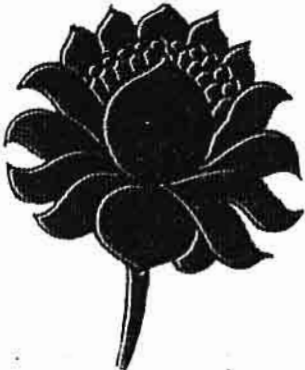
မောင်အောင်မျိုး နောက်တစ်ကြိမ်

အလုပ်ရသွားပြန်သည်။ မကြာလိုက်ပါ

အောက်က ပုံများအတိုင်း ဂဏန်း

နံပါတ်များနှင့် တစ်ကွက်မျဉ်းဖြင့်

တစ်ကွက်ရလာသည်။

မြင်းသွားပြန်ရပြီး အဲဒီနံပါတ်(၁)ကနေ

နံပါတ် ၂, ၃, ၄, ၅, ... ၁၂အထိ တစ်ပတ်

ပြန်လည်သွားတယ်။ နောက်ထပ်လဲ

အကြိမ်ကြိမ် တစ်ပတ်ပြီး တစ်ပတ်

လည်သွားတယ်။ မဆုံးတော့ဘူး။

အင်းဆန်ကို ဘယ်နေရာကနေစစ

စီးကြောင်းတစ်ခုထဲမှာ မျောပါသွား

သလို သူ့ဘာသာသူ့ လည်ပတ်သွား

တယ်'

'အေး ဟုတ်သွားပြန်ပြီ အမြင်ဆို

တာ အဲဒီလို သန်နေရမယ်။ တစ်ပတ်

ပြီး တစ်ပတ် မဆုံးအောင် လည်ပတ်

နေခြင်းဟာ ရှင်သန်ခြင်းပဲ။ အခု မင်း

ဖော်ထုတ်လိုက်တဲ့ အသွားဟာ ရှင်သန်

ခြင်းရှိနေတဲ့ အသွားဖြစ်သွားပြီ။ အရင်

စောစောက ရခဲ့တဲ့အသွားနဲ့ အခု

ပြန်ပြီး မြင်းကွက်ဖြစ်တော့ကို မြင်း
မြင်းကိုက်လို သုံးနှုန်းကြတယ်။ မြင်း
မြင်းကိုက်ဖြစ်ရင် အဆုံးကနေ အစကို ပြန်
ပြီး တစ်ပတ်လည်တယ်။ ဒီကြောင့် ရှင်သန်
ခြင်း ရှိလာတယ်။

အခြေခံ အင်းဆန်သွားနည်းတွေထဲ
မြင်းသွားကလွဲရင် အခြားအသွားတွေ
အားလုံးဟာ အဆုံးကနေ အစကို တစ်ပတ်
လည်နိုင်ခြင်း မရှိဘူး။ ဒီကြောင့် ရှင်သန်ခြင်း
မရှိဘူး။ အဲဒါ အရှေးကြီးတယ်။ ရထား
ရထားကိုက် ဗိုလ်သေဗိုလ်ကိုက်၊ သေပတ်
သေရပတ်ကိုက်လို့ မရှိဘူး။ အနီးထဲ
အောင် မှတ်ထား'

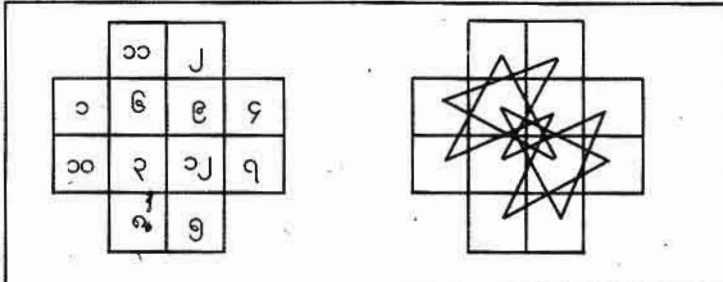
'ဟုတ်ကဲ့'

'ပထမဆုံး မင်းရလာတဲ့ အသွား
အင်းကွက်ထဲ ပဆစ်ကွက်ပြည့်
အင်းဆန်သွင်းနိုင်တဲ့အဆင့်ပဲ ရှိတယ်။
အင်းကွက်အပေါ် မင်း ထည့်သွင်းလိုက်
ရတဲ့ ပညာအား။ ဝီရိယအားတွေ
သမာဓိအားတွေ နည်းတယ်။

ဒုတိယအသွားကျတော့ ပညာအား
ဝီရိယအား။ သမာဓိအားတွေ အတော်
အသင့် ထည့်သွင်းလိုက်ရပြီ။ မင်း
ကိုယ်တိုင် ပါဝင်လုပ်ဆောင်သူနဲ့
အဆင့်နှစ်ခု ကွာခြားချက်ကို မင်း
ဘာသာ သိမှာပေါ့။ အဲဒီအတွက်
ရလာတဲ့ အသွားဟာ ရှင်သန်တဲ့
စွမ်းအားရှိတဲ့ အသွားဖြစ်နေပြီ'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ဒီအသွားတွေကို ရှေးက အင်း
ပညာရှင်ကြီးတွေက ဖော်ထုတ်ပေး
ပြီးသားပါ။ နောက်လူတွေက အဆင်
သင့် ခူးပြီးခပ်ပြီး စားသုံးရုံပါပဲ။ မင်းကို
ဦးက ကိုယ်တိုင် ဖော်ထုတ်ခိုင်း
တာဟာ မင်းကို တမင်သက်သက်
သက် နှိပ်စက်ပညာပြနေတယ်လို့
မထင်နဲ့။ မင်းကို ဖောက်သွင်း မြင်
တတ်လာအောင် လေးကျင့်ပေးနေတာ

'ဟုတ်သွားပြီ။ အဲဒီအသွားအတိုင်း
(၁)ကနေမစဘဲ (၂)ကနေစကြည့်
ရင်...'

'ကျွန်တော်မြင်နေပြီ ဦးရဲ့၊ အဆုံး
နံပါတ်(၁၂)ကနေ အစနံပါတ်(၁)ကို

အသွား ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး။ အခု
အသွားက ပေမီဒေါက်မီ အရည်အချင်း
မီတဲ့အသွား မှတ်ထား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'အဆုံး အင်းဆန်ကနေ အစ အင်းဆန်ကို

၁၆၆ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြည့်မဂ္ဂဇင်း

ထုံးပြီး ကြံတတ်လာအောင် အစပျိုး
မေးနေတာ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး'

'ဆက်ပြီးတော့ နောက်ထပ် အင်း
ဆစ်ကွက်ဆီသွားမယ်။ ဒီအင်းကွက်က
ဆစ်တစ်ပတ် မင်းဆွဲခဲ့တဲ့ ကိုးကွက်
စတုရန်းအင်း။ အဲဒီအင်းကွက်မှာ မြင်း
သွားနဲ့ အင်းဆန်ဖြည့်မယ်။ စောစောက
ထိုပဲ အင်းဆန်အသွားကို နံပါတ်စဉ်နဲ့
ဆစ်ကွက်၊ မျဉ်းဆွဲပြတာက တစ်ကွက်၊
နှစ်ကွက်ဆွဲပြ။ အလယ် ပဆစ်ကွက်မှာ
အင်းဆန်ဖြည့်လို့ မရဘူး။ လွှတ်ထား
က...စ,ပေတော့'

မောင်အောင်မျိုးသည် နောက်ထပ်
ဆစ်ကြိမ် အင်းကွက်ဆွဲခြင်း၊ အသွား
ဆက်ထုတ်ခြင်းတို့အား အားကြိုးမာန်
ဆက်ဆောင်ရွက်ပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်
သည် ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် ငွေ
သောက်ကာ အဖြေကို စောင့်ဆိုင်း
နေ၏။

တစ်လမ်းတည်းဖြစ်အောင် အင်းကွက်
က ထိန်းချုပ်သွားတယ်။ လမ်းကြောင်း
လဲ ဆုံးရော မြင်းသေမြင်းကိုက်လဲ
သူ့အလိုလို ဖြစ်နေရော'

'မင်း မြင်တတ်သားပဲ ဟုတ်တယ်။
အဲဒီလို ရွေးချယ်စရာမရှိ သူ့အလိုလို
မြင်းသေမြင်းကိုက်ဖြစ်နေလို့ ဒီအင်း
ကွက်မှာ မြင်းသွားနဲ့ အင်းဆန် ဖြည့်ရ
တာ အလွယ်ဆုံးပဲ။ အဲဒီလို လွယ်လို့လဲ
ဒီဆင်းကွက်ရဲ့ အင်းဆန်အသွားကို
လူတွေ အထင်မကြီးကြဘူး။

အထင်မကြီးကြလို့လဲ ဒီအသွားရဲ့
ထူးခြားချက်တွေကို လူတွေ မမြင်နိုင်
တော့ဘူး။ အဲဒီ ထူးခြားချက်တွေကို
အခုနေ မင်းကို ပြောပြဖို့ စောလွန်းနေ
တယ်။ မင်းမှာ အဆင်သင့် မရှိသေး
ဘူး။ အချိန်တန်တော့ မင်း မသိချင်လဲ
မရဘူး။ ဦး ပြောကိုပြောရမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး'

'အခု ဆက်ပြီး နောက်ထပ် အင်း

ပုံကို ကြည့်၊ ပဆစ်ကွက်(၁၆)ကွက်
ပါတယ်။ အင်းဆန်တွေကို ထုံးစံ
အတိုင်း (၁)ကနေ (၁၆)အထိ သုံးပြီး
ပြ။ အင်းကွက်ကို စကြာအားနဲ့
လက်ယာရစ်အားပါအောင်ဆွဲ၊ မြင်း
သွားနဲ့ အင်းဆန်သွင်း။ ကံ စ,ပေတော့'
မောင်အောင်မျိုးသည် ထုံးစံအတိုင်း
တစ်ကြိမ်လှည့် တစ်ကြောင်းဆွဲဖြင့်
အလှေအကျင့်ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ခဲ့
သည့် အားလျော်စွာ အင်းကွက်(၂)
ကွက် ဆွဲလိုက်သည်မှာ သိပ်မကြာ
လိုက်ပါ။

သို့သော် မြင်းသွားဖြင့် အင်းဆန်
ဖြည့်ရာ၌မှ မည်သို့မှ မရဘဲ ဖြစ်နေ
တော့သည်။ ပဆစ်ကွက် နှစ်ကွက်
လောက် လိုသွားလိုက်၊ ပြန်ပြင်လိုက်၊
ပဆစ်ကွက် သုံးကွက်လောက် လိုသွား
လိုက် ပြန်ပြင်လိုက်ဖြင့် မဆုံးတော့
ချေ။

'ကဲ...ကဲ...တော်ပါပြီ မင်းလဲ ပယ်ပန်းသွား
ပြီး ဦး ပြောပြမယ်။ ဒီ(၁၆)ကွက် စတုရန်း
အင်းကို မြင်းသွားနဲ့ တယ်တော့မှ အင်းဆန်
ဖြည့်လို့ မရဘူး'
'ဟင်...ဦးက ဒါနဲ့များ...'

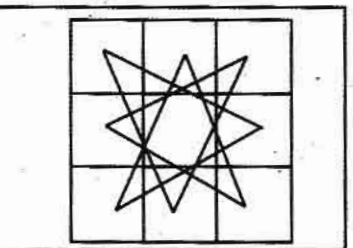
'ဒါနဲ့များနဲ့၊ ဆရာဆိုတာ တပည့်
ကို ဘယ်တော့မှ အကြောင်းမဲ့ပြော
တာ၊ ခိုင်းတာ မရှိဘူး။ ကိစ္စတိုင်းမှာ
ရည်ရွယ်ချက်ဆိုတာ ရှိတယ်။ မင်း
ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားကြည့်ပြီးမှ မြင်း
ကွက်နဲ့ အင်းဆန်ဖြည့်လို့ မရနိုင်
ကြောင်း လက်ခံသွားရင် အဲဒါ တစ်
သက်စာ ရင်ထဲ စွဲသွားရော မဟုတ်
လား'

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်
စကား နည်းနည်းများသွားတယ်'

'ရတယ် အဲဒါထားလိုက်တော့ အခု
မေးခွန်းမေးတယ်။ မင်းရဲ့ (၂၀)
ဘယ်လောက်ရှိလဲဆိုတာ သိရတာ

နက္ခတ္တရာဇင်မြတ်မုလ်း ၁၆၇

၁	၄	၇
၆		၂
၃	၈	၅

(မောင်အောင်မျိုး ဆွဲပြခဲ့သော
အင်းကွက်များ ဖြစ်ပါသည်။ မည်သူ
မဆို အင်းဆန်များကို အခက်အခဲ
မရှိ သွင်း၍ ရပါသည်။ ဤအသွား
အဖြင့် အခြားအသွားလည်း မရှိပါ။)
တယ်မြန်ပါလား လွယ်တယ်နဲ့တူ
မယ်'

တစ်ကွက်ဆီသွားမယ်။ ပဆစ်ကွက်
(၁၆)ကွက်ပါတဲ့ စတုရန်းအင်းမှာ
အင်းဆန် သွားကြည့်ရအောင်...

'ဟုတ်တယ်ဦးရဲ့ လွယ်တယ် စတဲ့
အတွက်ကနေ နောက်တစ်ကွက်ကို
သွားပြီးတာနဲ့ ဆက်သွားရမယ့် လမ်း
ကြောင်းကို ရွေးချယ်ခွင့် မရှိတော့ဘူး။

ပေါ့။ ဒီအင်းကွက်မှာ မြင်းသွားနဲ့ ဘာကြောင့် မရတာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို မင်းဖြေကြည့်'

'မရနိုင်ဘူးလို့တော့ အင်းဆန်သွင်း နေရင်း နောက်ပိုင်းမှာ တွေးမိလာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာကြောင့် မရနိုင်မှန်းကိုတော့ ကျွန်တော် ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မမြင်နိုင်သေးပါဘူး'

'ကဲ... ဒီလိုဆို ဦးပြောမယ် ဒီမှာကြည့်...'

* * *

မောင်အောင်မျိုးအား ရှင်းပြစဉ်က အင်းကွက်ဆွဲပြီး အသွားများကို ဟိုဘက်ထောက်ပြ ဒီဘက်ထောက်ပြ ဖြင့် ရှင်းပြရသည်မှာ အဆင်ပြေသော်လည်း စာဖတ်သူများအား မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာထက်မှတစ်ဆင့် ရှင်းပြရသည်မှာ အဆင်မပြေပါ။ အကျဉ်းချုံး၍သာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင် အင်းဆန် ဖြည့်သွင်းကြည့်လျှင် ဘာကြောင့် မရသလဲဆိုတာ မြင်လာကြပါလိမ့်မည်။

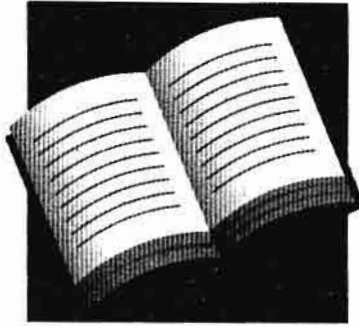
* * *

A			
		2	
	1		
			B

ထောင့်စွန်း ပဆစ်ကွက်များဖြစ်သည့် A သို့မဟုတ် B သို့ မြင်းသွားဖြင့် ဝင်နိုင်ထွက်နိုင်သော ပဆစ်ကွက်များမှာ အလယ်ရှိ ပဆစ်ကွက်(1)နှင့် (2)တို့သာ ဖြစ်ပါသည်။

❖ 1 မှစ၍ B သို့ ဝင်လျှင် 2 သို့ ထွက်ပြီး B မှာ ဆုံး၏။ ပြန်ထွက်၍ မရ

၁၆၈ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေစံပဏ္ဍနာ

(ပိတ်မိ၏)။

❖ 1 မှစ၍ B သို့ ဝင်လျှင် 2 သို့ ထွက်ပြီး A မှာ ဆုံး၏။ ပြန်ထွက်၍ မရ (ပိတ်မိ၏)။

(2 မှ စတင်လျှင်လည်း ထိုနည်းတူစွာ ဖြစ်၏။)

❖ A မှစ၍ 1 သို့ ထွက်လျှင် B သို့ ဝင်ပြီး 2 သို့ ထွက်ရမည်။ ထို 2 သည် A သို့ ပြန်ဝင်မှ မြင်းသေမြင်းကိုက်ရမည်။ အခြားပဆစ်ကွက်သို့ သွားလျှင် မြင်းသေမြင်းကိုက် မရ။ (တစ်စလွတ်သွားသည်။)

❖ A မှစ၍ 2 သို့ ထွက်လျှင် B သို့ ဝင်ပြီး 1 သို့ ထွက်ရမည်။ ထို 1 သည် A သို့ ပြန်ဝင်မှ မြင်းသေမြင်းကိုက်ရမည်။ အခြားပဆစ်ကွက်သို့ သွားလျှင် မြင်းသေမြင်းကိုက် မရ။ (တစ်စလွတ်သွားသည်။)

(B မှ စတင်လျှင်လည်း ထိုနည်းတူစွာပင်။)

မောင်အောင်မျိုးအား ထိုပိတ်မိခြင်းနှင့် တစ်စလွတ်ခြင်းတို့ကြောင့် မြင်းကွက်မရှိကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပါ၏။ စာဖတ်သူတို့လည်း လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ကြည့်ကာ မြင်နိုင်ပါသည်။

* * *

'ကဲ (၁၆) ကွက် စတုရန်းအင်းမှာ ဘာကြောင့် မြင်းသွားမရှိသလဲ ဆိုတာ မြင်ပြီ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ မြင်းသွားပြီဦး၊ မြင်းသေမြင်းကိုက် မရရုံတင်မကဘူး ပဆစ်ကွက်ပြည့်အောင်တောင် သွင်းလို့ မရတာ တွေ့ရတယ်'

'ဟုတ်တယ် ဒါကြောင့်လဲ (၁၆) ကွက် စတုရန်းအင်းတွေမှာ မြင်းသွားမသုံးဘဲ တခြား အသွားတွေကို သုံးကြတယ်'

'ဒါကြောင့် (၁၆) ကွက်အင်းတွေကို မြင်းသွားနဲ့ ကျွန်တော် မမြင်ဘူးထင်ကိုး'

'အခု သိသွားပြီမဟုတ်လား ဝမ်းမရှိတာ'

'ဟုတ်ကဲ့ သိသွားပါပြီ'

'ကဲ သင်ပြီးသမျှ ပြန်ကြည့်ရအောင် (၁၂) ကွက်နန်းချိုးအင်းမှာ ပညာအား သမာဓိအား နည်းနည်းစိုက်ထုတ်အောင်ကိုလဲ အင်းကွက်က ဘာသာ ထိန်းချုပ်ခေါ်သွားတာ တွေ့မယ်။ နောက်ဆုံး(၁၆) ကွက် စတုရန်းအင်းကျတော့ မြင်းသွား လုံးဝသုံးမရတာ တွေ့ရမယ်။

အဲဒီ အင်းကွက်(၃) ကွက်ဟာ ဦးရဲ့ မြန်မာ့အင်းပညာမှာ အခြေအင်းကွက်တွေလို ပြောနိုင်သလို မြင်းအင်းပညာရဲ့ မှတ်ဦးလို့လဲ ပြောကြတယ်။

ဒီမှတ်ဦးကပဲ ဦးတို့တွေ ဝင်ကြတယ်။ အဲဒီအင်းကွက်တွေဟာ တကယ်လဲ အစွမ်းထက်ကြသလေ့လာစရာ၊ ပညာယူစရာ၊ အလေးတွေနဲ့ ပြည့်နေတယ်။ အဲဒီအလေးတွေကို မင်း မြင်တတ်လာအောင် တစ်ဆင့်ချင်း ဦးဖော်ပြသွားမယ် ဆိုတော့ နားကြစို့'

ဆရာစော(အင်းတစ်ထောင်)

ကျောက်လိပ်အကြောင်း ဆောင်း
ကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊
အမှတ်(၃၂၅)၊ စာမျက်နှာ(၈၆)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖတ်ရ
သည်။ စာရေးသူမှာ စလင်း ဦးကျော်
ဖြစ်သည်။

ဆရာ စလင်း ဦးကျော်၏ ကျောက်
လိပ်အကြောင်း ဖတ်ရသောအခါ
ကျွန်ုပ် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော
ကျောက်လိပ်အကြောင်းကို ရေးသား
ဆင်ပြုရန် စိတ်ကူးပေါ်လာသည်။

ဆရာ စလင်း ဦးကျော်၏ ကျောက်
လိပ်ဆောင်းပါးတွင် ကျောက်လိပ်
အကြောင်း အတော်ပြည့်စုံအောင်
ဆင်ပြုထား၍ ဗဟုသုတ တိုးပွားရပါ
သည်။

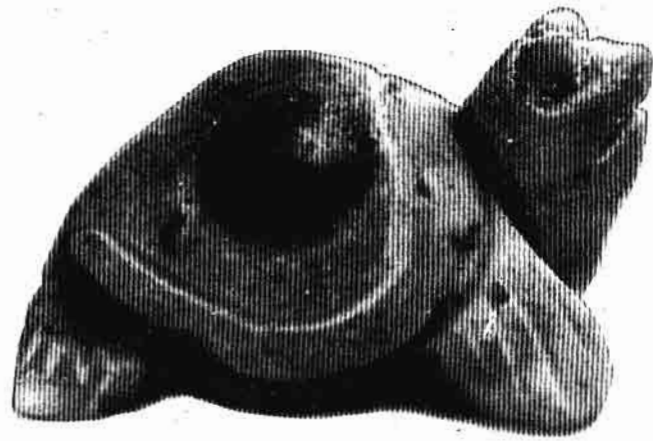
ကျောက်လိပ်ကို စည်းပိုင်းတွင် ထား
ထူင် အပြင်သို့ ရွှေ့လျားထွက်သွားနိုင်
ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ကျောက်လိပ်ကို ပြဒါးကျွေးလျှင်
ခြင်းကိုစားသည်။ ရွှေ့၊ ငွေ့၊ ကျောက်သံ
မဏ္ဍိများတို့ကို ကျွေးလျှင်လည်းစား
သည်။ ထို စားထားသော ရတနာတို့ကို
ပြာအဖြစ် ပြန်ထုတ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်
ဟု ထူးခြားသော ကျောက်လိပ်အစွမ်း
များကို ဖော်ပြထားသည်။ (ဆသေးစိတ်
ဇီ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် လေ့လာနိုင်ပါ
သည်။)

ထိုအကြောင်းအရာများကို အတန်
အသင့် သိရှိထားပါသော်လည်း
ဆောင်းပါးပါ အချက်အလက်များကဲ့သို့
လေ့လာန မသိရှိခဲ့ပါ။ စာတည်းချုပ်ကြီး
နှင့် တင်ပြပေးသူတို့ကို အထူးကျေးဇူး
ဆင်ရပါသည်။

* * *

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်ထံသို့ မိတ်ဆွေ
ဇနီးချုပ်ဆရာ ဦးမြင့်သည် သဘာဝ

ကျောက်လိပ်အဆောင်

အစွမ်းထက်အောင်

ဗျိုးတင်
(ညောင်လေးပင်)

ကျောက်လိပ်ငယ်တစ်ကောင်ကို ယူ
လာပြီး ပြသပါသည်။ ကျောက်လိပ်
အရွယ်မှာ လက်မ၊ လက်ညှိုး တစ်ပိုင်း
စာမျှရှိသည်။ ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်အင်္ဂါ
စုံပါသည်။

ထိုကျောက်လိပ်ကလေးကို ရွှေ့စက်
မျောလောင်းသူတို့ ရလာခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။ မြေအောက် ပေ(၃၀)လောက်
က ရလာခြင်းဟု သိရသည်။ ပီဘီသား
အသက်ဝင်နေသော လိပ်လေးတစ်
ကောင်အလား ထင်မှတ်ရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထူးဆန်းသော
ကျောက်လိပ်ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်
ထားခဲ့သည်။

သို့ပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ၏
ကွန်ပျူတာတွင် ပုံထုတ်သောအခါ
ချို့ယွင်းမှုကြောင့် ပုံကို မရတော့ဘဲ
ပျက်စီးသွားခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံကို
တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ။

မိတ်ဆွေဦးမြင့်က ကျွန်ုပ်အား
ကျောက်လိပ်၏ အစွမ်းသတ္တိများနှင့်

အသုံးဝင်ပုံများကို မေးမြန်းပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာပေ
ရေးသားနေ၍ ကျွန်ုပ်ကို အားကိုး
တကြီး မေးမြန်းခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း တတ်ထားမှတ်သား
သမျှ ရှင်းပြပါသည်။ စမ်းသပ်နည်းများ
ကိုလည်း ပြောပြပေးခဲ့ပါသည်။ ထို
ကျောက်လိပ်ပိုင်ရှင် ဦးမြင့်၏ မိတ်ဆွေ
ဆန်ကုန်သည်တစ်ဦးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ကို
ပြရုံသာပြပြီး ပြန်ယူသွားခဲ့သည်။

ကျောက်လိပ်ကလေးမှာ ဂန္ဓီရ
ပစ္စည်းအမှန်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်မှ
အသားအနားကိုကြည့်၍ ခန့်မှန်းမိ
သည်။ ဂန္ဓီရပစ္စည်းမှန်လျှင် အသုံးပြု
တတ်ပါက သိဒ္ဓိဝင်ပြီး အကျိုးပြုနိုင်
စွမ်းပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စေတနာ ရှေ့သွားပြု၍
ထိုကျောက်လိပ်ကလေးကို အားကပ်ပါ

www.burmeseclassic.com

အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံး၍ ဆောင် သင့်ကြောင်း အကြံပြုခဲ့ပါသည်။ (ထို နည်းများကို ကျွန်ုပ် အဘိုးဆရာ ရွှေပေါ်ကျွန်းအဘိုးသိန်းထံမှ ရထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ကျောက်လိပ်ကို တရော်ကင်ပွန်းနှင့် သန့်စင်အောင် ဆေးကြောပါ။ ဘုရား စင်အောက်တွင် ရေစပ်စပ်ထည့်ထား သော စဉ့်အင်တုံကလေးတွင် ထည့် ထားပါ။

လိပ်စာအဖြစ် ကန်စွန်းရွက်၊ ပေါက် ပေါက်ဆုပ်တို့ကို ပျားရည်ဆမ်းပြီး ရွက်ကလေးတစ်ရွက်တွင် ရေခဲ၍ အနီး တွင် အစာအဖြစ် ကျွေးထားပေးပါဟု အကြံပြုခဲ့ပါသည်။

နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ခြင်း ပြုပြီးသည်နှင့် ကျောက်လိပ်ကို စောင့် ရှောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်မှန်း၍ နံ့သာတိုင်(အမွှေးတိုင်) ထွန်းပေးခြင်း၊ စူးစိုက်မေတ္တာပို့ခြင်းပြုရန်၊ မိမိပြုသော ကောင်းမှုများကို အမျှအတန်း ပေးဝေ ရန်တို့ကို ယုံကြည်စိတ် ထက်ထက် သန်သန်ထားပြီး ပြုလုပ်ပေးရန်တို့ကို ပါ ပြောပြခဲ့ပါသည်။ သစ္စာတိုင်ဂါထာ ကို ကျူးရင့်၍ မိမိလိုသောဆုကို တောင်းခံရန်လည်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

သစ္စာတိုင်ဂါထာမှာ...

၁။ သဒ္ဓါ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမိ သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗဒါ
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန ဟောတုမေ ဇယမင်္ဂလံ
ဟောတုမေ အာယုဝေနံ ဟောတုမေ သုဝ
ဝေနံ။

၂။ သဒ္ဓါ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမိ သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗဒါ
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန ဟောတုမေ ဇယမင်္ဂလံ
ဟောတုမေ အာယုဝေနံ ဟောတုမေ သုဝ
ဝေနံ။

၃။ သဒ္ဓါ မေ သံသယောဋ္ဌမိ သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗဒါ
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန ဟောတုမေ ဇယမင်္ဂလံ
ဟောတုမေ အာယုဝေနံ ဟောတုမေ သုဝ
ဝေနံ။

ဒဂင်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
သဒ္ဓါမေ = သတ်ဒါမေ
ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမိ = ဗုတ်သေစ်ထန်မိ
နတ္ထိ = နတ်ထိ
သဗ္ဗဒါ = သပ်ဗဒါ
သစ္စ = သစ်စ
ဝဇ္ဇေန = ဝစ်ဇေန
မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ
အာယုဝေနံ = အာယုဝတ်ဝန်
အနက်

၁။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမိ၊ ဘုရားမြတ်စွာရတနာ ဌ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။) သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ် သိမ်း။ သံသယော၊ ယုံမှား သံသယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ ကျွန်ုပ် အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာယုဝေနံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သုဝေနံ၊ ချမ်းသာတိုးပွားခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမိ၊ တရားမြတ်စွာရတနာ ဌ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။) သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ် သိမ်း။ သံသယော၊ ယုံမှား

သံသယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ကျန်သော စာ ၂-ကြောင်း အမှတ်(၁)ဂါထာအတိုင်း ဖြစ် ၏။)

၃။ သံသယောဋ္ဌမိ၊ တရားမြတ်စွာ ရတနာဌ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရား သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။) သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သံသယော၊ ယုံမှား သံသယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ကျန်သော စာ ၂-ကြောင်း အမှတ်(၁)ဂါထာအတိုင်း ဖြစ် ၏။)

ထိုဂါထာကို နံနက်၊ ည ကျောက် လိပ်ကလေးကိုကြည့်ရင်း အာရုံစူးစိုက် ရွတ်ပွားပါ။ နံနက်၊ ည (၉)ခေါက်တိတိ ရွတ်ရသည်။ နှုတ်က ကျူးရင့်နေသလို စိတ်ထဲက ပါအောင် စိတ်ညွတ်ရွတ်ဆို ရသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဆိုခြင်း ဖြင့် အချို့ပေါ် သကာလောင်းသကဲ့သို့ ကောင်းမြတ်သော ဆန္ဒ၊ စီးပွားဥစ္စာ ရတနာများနှင့် ပြည့်စုံနိုင်သည်။

မူလက ရရှိထားသော ကျောက်လိပ် ၏ စွမ်းအားကို မေတ္တာလွှမ်းခြုံခြင်းနှင့် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို ပွားထုံသစ္စာဖြု ခြင်းကြောင့် ဘေးရန်မရောက်ဘဲ ကောင်းကျိုးရောက်ရခြင်း အကျိုးကို ကေနိခံစားရပြီဟု မှတ်ယူပါဟူ၍ အလေးအနက် တိုက်တွန်းခဲ့ပါသည်။

* * *

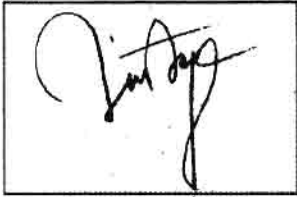
ကျွန်ုပ်ပေးသည့် အကြံအတိုင်း ကျောက်လိပ်ပိုင်ရှင်သည် ကောင်းစွာ လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့သည်ဟု မိတ်ဆွေ ဦးမြင့်က ပြန်ပြောပြ၍ သိရသည်။

ထိုကျောက်လိပ်ကို ဆိုင်ထွက်ဘို့ ယူသွားပြီး မိမိတို့ ရောင်းချရန် ကြံရွယ် ထားသော ဆန်ပုံအောက်တွင် ထည့်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊ စနေနေ့မွေးသူ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

"တင်အေး"ဆိုသော နာမည်ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ခွက်မှောက်သင်္ကေတများ ပါရှိ၍ ငွေဘယ်လောက်ဝင်စင် ငွေမမြဲခြင်း၊ ငွေကုန်များခြင်း၊ မစုဆောင်းမိခြင်း၊ စုဆောင်းထားသမျှ ပြန်ကုန်သွားခြင်း တို့ ဖြစ်တတ်သည်။

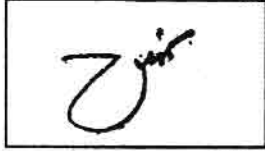
လက်မှတ်အပေါ်မှာ ကန့်လန့် မှည့်ပျိုင်း သင်္ကေတရှိ၍ အယှဉ်အပြိုင် များတတ်သလို အငြိမ်မနေရလောက် ဆောင် ခရီးသွားလည်း များရတတ် သည်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရ ဆိုင် ထူကြည့်လျှင် ။

စနေ သိုက်ဖွားဖြစ်သူကို စနေ+ အနက်နေ့ မွေးနံပေါ် အညွန့်အုပ်နာမည် အနည်း နာမည်မျိုးဖြစ်သော်လည်း ဆိတ်+မရဏ၊ ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည် မြဲခြစ်၍ နာမက္ခရတိုင်စဉ် မှန်သော်

ဆရာကြီးခိုကျော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတော်

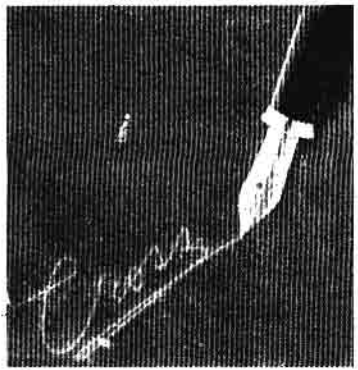
လည်း နာမည်ပေးညွှံပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘာလုပ်လုပ် အစပိုင်း ကောင်းပြီး နောက်ပိုင်း ညံ့တတ်သည်။ ကိုယ်ကျန်းမာပြီး စိတ်ဆင်းရဲနေရတတ် သည်။

ဤနာမည်မျိုးတွင် နှလုံးတွဲ လက်မှတ် မထိုးဘဲ သိုက်ဋ္ဌာနမှ နာမည် အစ စာလုံးတွင် "တင်" ကိုသာ လက်မှတ်ထိုးသင့်သည်။ မြန်မာအက္ခရာစာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ထိုးခြင်းထက် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးဖြင့် လက်မှတ် ထိုးခြင်းက ပိုကောင်းပါမည်။

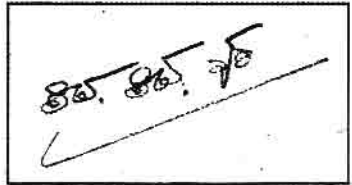

(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)

★ လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းယားရပါ။

၂။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လ၊ အင်္ဂါနေ့မွေးသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ရာ ယခုအခါ အသက် (၃၉)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က ကျ

	အဝိပတိ		၂		၄
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၄	၀	၃
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ	၁	၅	၆

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

		၄
၃	၂	
၁	၀	
၆	၅	

(နာမက္ခရလိုင်)

လုပ်ပါသည်။ စာလုံးတစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး ခွာ၍ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်းကြောင့် ခရီးသွားများမည်သူ ဖြစ်သည်။

'စိမ့်စိမ့်ချစ်' ဆိုသော နာမည် (၃) လုံးတွဲကို လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း အလွယ်နှင့် သိနိုင်သည်။ အဂါ+တနလာ နာမည်ဖြစ်ရာ မွေးနံကို အမြစ်အုပ်ထား၍ ဘယ်ကိစ္စမဆို အလွယ်တကူ အောင်မြင်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ကြိုးစားရလိမ့် မည်။ ထိပ်ဆုံးရောက်ဖို့ မလွယ်ကူ လှပါ။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရတိုင် စဉ် ချ၍ လေ့လာကြည့်လျှင်...

အဂါ အဓိပတိဖွားကို အဂါ+တနလာ နာမည်ပေးထား၍ အဓိပတိ +မရဏနာမည်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှာ၊ ဣဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ ပက္ခမိသော နာမည်ညွှံ ဖြစ်နေသည်။ ဤနာမည်မျိုးကို လက်မှတ်တွဲထိုးသင့်ပါ။ 'စိမ့်' တစ်လုံးတည်း အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ် ထိုးခြင်းက ပိုကောင်းမည်။

(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)

- ◆ လက်မှတ်အောက်က မျှော်မှန်းသင့်ပါ။
- ◆ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၃)ခုပါသော ပန်းပွင့် ထည့်ဖို့။
- ◆ ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှတည်တည် ဆွဲပါ။

၃။

၁၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲ လက်မှတ် ပိုင်ရှင်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၇ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ၊ တနင်္ဂနွေ ဖွား အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်သည်။

"အောင်တင်မြင့်" ဆိုသည့် နာမည်(၃)လုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာဖြင့်

ဖြစ်မည်။ သို့သော် ကြယ်ပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ထိုးသော အမျိုးသားတို့မှာ အချစ် ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်း တတ်ကြပါ။ အထူးသဖြင့် အတွင်းစိတ် က "ငေး"ဆန်နေတတ်သည်။ ယောက်ျား ဝိပိသသ မဖြစ်တတ်ပါ။

အဓိပတိ		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ		ပုတိ

၃		
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၅	
၄	၃
၂	၁
၀	၆

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရတိုင်)

လက်မှတ် တွဲထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရ တိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင်... အပေါ်ဘက်ထောင်နေသော မျဉ်းပြိုင် ***

အဓိပတိ		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

၀		
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၂	
၁	၀
၆	၅
၄	၃

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရတိုင်)

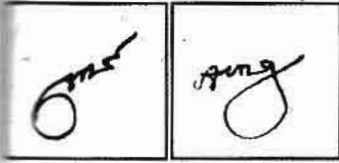
များဖြစ်ခြင်း၊ ကန့်လန့်မျဉ်း ဖြတ်ထား ခြင်း၊ ဘယ်ဘက် စောင်းနေခြင်းတို့မှာ လုပ်ငန်းတိုင်းမှာ အပြိုင်အဆိုင်များ ခြင်း၊ အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲ များခြင်း၊ အပင်ပန်းခဲရသလောက် အကျိုးခံစားရမှုနည်းခြင်း ဖြစ်စေတတ် သည်။

လက်မှတ် အညွန့်နေရာမှာ ကြယ်ပွင့်ပုံပါနေ၍ အောင်မြင်ကျော် ကြားချင်သော စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူ

တနင်္ဂနွေ ရာဖွားကို တနင်္ဂနွေ အစ ကြာသပတေးအဆုံး အပြင်အလှ နာမည်ပေးထားပြီး ရာဇ+သိုက် နာမည်လည်း ဖြစ်သည်။ ဣဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ ဖြစ်သော်လည်း ပက္ခမိနေသော နာမည် မျိုးဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ် မှာ ချစ် တို့ကြောင့် နာမည်ကောင်းထက် မဟုတ်ပါ။

ဤနာမည်မျိုးကို လက်မှတ်တွဲ ထိုးရန်မသင့်ပါ။ 'အောင်' တစ်လုံးထည့်

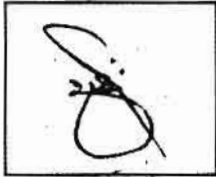
ထိုးခြင်းကသာ ပိုကောင်းမည်။

(မြန်မာ)

(အင်္ဂလိပ်)

(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော မြန်မာအက္ခရာစီ ၁၃၄၅ ရစွမ်း၊ ပြာသိုလ၊ သောကြာနေ့ဖွား အမျိုးသမီးတစ်ဦး ခြစ်ပါသည်။

“သွန်းဟန်နီ”ဆိုသော နာမည်၏ အစောလုံး “သွန်း”ကို မြန်မာလို လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ဖြစ်သော်လည်း “န”၏အပြီးက ငွေအိတ်ကို ထိုးဖောက်ထားသလိုဖြစ်၍ ငွေမမြဲ ငွေထွက်များ ခြစ်တတ်သည်။

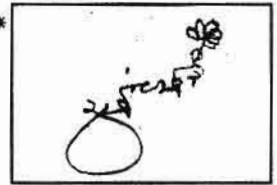
လက်မှတ်အညွန့်က ဘယ်ဘက်ပင်စောင်းဖြစ်၍ ဘာလုပ်လုပ် ပို၍

ပင်ပန်းခံရတတ်ပြီး အဟန့်အတားများနှင့် ကြုံရတတ်သည်။

လက်မှတ်အောက်မှာ မျဉ်းတိုနှင့် အစက်ငယ်လေးရှိ၍ မိသားစုဝန်ကို ထမ်းရတတ်သည်။ ကိုယ်မရှိလျှင် စိတ်မချရ။ အရာရာကို သံသယဝင်နေတတ်သည်။ အမြဲလိုလို စိတ်မောလူမော ဖြစ်နေရမည်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင်...

ဟုသာ သတ်မှတ်ရမည်။ ဤနာမည်မျိုးကို သုံးလုံးတွဲထိုးထားခြင်းက ပို၍ ကောင်းပါမည်။

(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)

ယခုတစ်လ ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ်

ကြပါ။

	အဝိပတိ		၅				
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆	၆	၅
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၄	၁	၂	၂	၁

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရာတိုင်)

သောကြာ ရာဇဖွားဖြစ်သူကို သောကြာ+သောကြာ+စနေ မွေးနံ ကို အညွန့်အုပ်နာမည်မျိုး ပေးထားခြင်း ရာဇ+အထွန်းနာမည်ဖြစ်၍ ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ ဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်ခြင်းတို့ကြောင့် သောကြာနှင့် စနေ ရန်ဓာတ် ဖြစ်သော်လည်း နာမည်ကောင်းတစ်ခု

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၇၀)မှ အဆက်

ချွင်းမြွန်ထားရပါသည်။ ကျောက်လိပ်ကလေးသည် ဆန်များ ရောင်းရန်ကို အချက်ပေးလေ့ရှိသည်။ ဆန်ပုံအောက်မှ မထင်မှတ်ဘဲ ဆန်ပုံ၏ထိပ်သို့ ရောက်နေလျှင် ထို ဆန်ပုံကြီး ကုန်သည်အထိ ရောင်းချရသည်။ အချို့အခါများတွင် ဆန်ပုံ သုံးချိုး၊ နှစ်ချိုးနေရာသို့ ကျောက်လိပ်ကလေး ရောက်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် သုံးချိုး၊ နှစ်ချိုး ရောင်းရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ များသောအားဖြင့် ဆန်ရောင်းကောင်းသည်။ ထိုဆန်ဆိုင်ပိုင်ရှင်သည် ဆန်ရောင်းဝယ်ရေးကို တစ်စတစ်စ တိုးချဲ့သည်။ ယခုအခါ ဆန်ဆိုင်များခွဲ၍ ရောင်းရသည်အထိ ဖြစ်လာသည်။ ရတနာသုံးပါးကို ပို၍ပို၍ ယုံကြည်လာသည်။ အလှူအတန်းများပြုသည်။ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော သူ၏ ကျောက်လိပ်ကိုမူ

လူမြင်မခံဘဲ သို့သိုဝှက်ဝှက်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုပိုင်ရှင်၏ အမည်ကို ဖော်ပြခွင့်မသာပါ။

လူတစ်ယောက် တိုးတက်ကြီးပွားပြီး ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်အားထားသူ ဖြစ်လာ၍ ဝမ်းမြောက်စိတ် ဖြစ်ရပါသည်။

ကျောက်လိပ်ကို ရရှိသူများ ရှိပါက ကမ္ဘာ့အဆောင်ကောင်းအဖြစ် ရတနာသုံးပါးနှင့် သစ္စာလွှမ်းခြုံ မေတ္တာ မွမ်းထုံလျက် အသုံးချနိုင်ကြဖို့ မေတ္တာတရား ရှေ့သွားပြု၍ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်

ရှေးခေတ် ရခိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံပွဲမှု ဒီဇိုင်းလက်ရာများ (၃)

နန်းရွှေလှ

(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ယခင်လမှ အဆက်

* * * (၆)

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော် လိုဏ်ပတ်မှ မပျက်စီးဘဲ ကျန်ရှိနေသေးသည့် ကောင်းနိုးနိုးရာရာ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွများမှ ဒီဇိုင်းလက်ရာများကို ကူးယူရေးဆွဲ၍ သင့်တော်သလို ရေးဆွဲဖော်ပြပါမည်။

ပုံ(၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ဝင်ဝလိုဏ်ပတ်လမ်း လက်ယာဘက်နံရံမှ မှစ်ပေါက် နံပါတ်လေး ညာဘက်ရုပ်ကြွနံပါတ်(၇) ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွလက်ရာမှ ကူးယူထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ(၆) မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၆၆)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၃၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၁၃)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဖောင်းတော်နှင့် မျက်နှာမှာ မိုးရေတိုက်စားမှုကြောင့် ချောနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဖောင်းတော်(မကိုဋ်တော်)မှာ ရှေ့တည့်တည့်၌ ပွင့်ဖတ်သဏ္ဍာန် အရာတစ်ခုသာ တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြားဖူးတစ်ဖူးကိုင်၍ ပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုဆိုးပိုင်း(တဘက်)ကို ဘယ်ဘက်ပခုံးပေါ်တင် ညာဘက်ချိုင်းအောက်မှ ရစ်ပတ်ကာ တဘက်စ နှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပြန့်ကားစွာ ချထားပါသည်။

၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပုံ-၆

တဘက်ကို လှိုင်းတွန်းများ၊ အစင်းကြောင်းများ၊ ဆံမြိတ်များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ခါးတွင် ခါးပတ်ကြိုးပတ်ထားပြီး ခါးပတ်ကြိုးကို လှိုင်းတွန်းများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

ခါးပတ်ကြိုးခေါက်ကိုလည်း ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက် ချထားပါသည်။ ခါးပတ်ကြိုးခေါက်ပြားနှင့်အပြိုင် ဣန္ဒြေကာပြားကိုလည်း ပေါင်ပေါ်တွင် ဖြန့်ချထားပါသည်။ လှိုင်းတွန်းကလေးများ

ဖြင့် အလှဆင်ထားပါ၏။ ပုဆိုးအောက်ပိုင်းကို အရစ်ခေါ် အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ဖောင်းတော် ပုံစံစွာ မတွေ့ရှိရသောကြောင့် မည်သည့်မင်းမူထမ်း ဖြစ်သည်ကို မပြောနိုင်ပေ။ မြောက်ဦးခေတ် အမျိုးသားဝတ်ဆင်ထုံးစံပွဲမှု လက်ရာတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်ဟုသာ ပြောရပါမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ-၇

ပုံ-၈

*** ပုံ(၇)

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ဝင်ဝ လိုဏ်
ဆံ့ လက်ယာဘက် ကျောက်နံရံ
ဘုရားရု ညာဘက်နံပါတ်(၃၁)
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ကူးယူထား
သော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

ပုံ(၇)ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ မူရင်း
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၅၉)စင်တီ
မီတာခန့်၊ အကျယ် (၄၃)စင်တီမီတာ
ခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၈၃)စင်တီမီတာ
ခန့် ရှိပါသည်။ မူရင်း ကျောက်ဆစ်
ရုပ်ကြွ လက်မောင်းတွင် စဉ့်အဖြူ
ဆောင် အနည်းငယ် ကပ်ကျန်နေသေး
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မူလက ထုက္ကန့်သိမ် ပုထိုးတော်မှ
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ လက်ရာများသည်
ဆွဲရောင်စုံများဖြင့် ရုပ်ကြွပန်းချီ

လက်ရာများပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု သိရှိ
ရပါသည်။

ပုံ(၇) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ဖောင်း
တော်(မကိုဋ်)ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်
မော်စလိမ် အမတ်တစ်ဦး၏ ဝတ်ဆင်
ထုံးဖွဲ့မှု လက်ရာတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု
သိရှိရပါသည်။

ဖောင်းတော်အောက်နားကို ဖောင်း
ဆင့်ဖြင့် အနားသတ်ထားပြီး အပေါ်ကို
ရပ်စောက် အစင်းကြောင်းကလေးများ
ဖြင့် ခပ်ချွန်းချွန်း အလှဆင်ထားပါ
သည်။

နားနှစ်ဖက်တွင်လည်း နားတောင်း
လုံးများကို ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။
လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူးကို
ကိုင်၍ ဘုရားကန်တော့နေဟန် တွေ့ရှိ
ရပါသည်။

တဘက်(ပုဆိုးပိုင်း)ကို ဘယ်ဘက်

ပခုံးတွင်တင်၍ ညာဘက်ချိုင်းမှ ရစ်
သိုင်းကာ တဘက်စနစ်ကို လက်ဝဲ၊
လက်ယာ ဖြန့်၍ ချထားပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ် တစ်ပတ် ပတ်ထား
ပြီး ကူခြေကာကို ခါးပတ်အောက်မှ
ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက် ချထားပါ
သည်။ ပုဆိုးတွင် အဆင်တန်ဆာများ
မတွေ့ရှိရပေ။ ပုံ(၇)ဒီဇိုင်းလက်ရာ
ဝတ်ဆင်မှုမှာ ရိုးရှင်းလှသည်ဟု ပြောရ
မည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ(၈) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ထုက္ကန့်
သိမ်ပုထိုးတော် ဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်
ယာဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်
(၃၀)ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်း
လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့်
(၆၁)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၄၁)စင်

တီမိတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၁၃)စင် တီမိတာခန့် ရှိပါသည်။ မူရင်းကျောက် ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဆံထုံးနှင့် ဦးခေါင်း ကြား ကျိုးနေပါသည်။ ခါးမှလည်း ကျိုးနေသည့်အရာ ပေါ်နေသည်။

ပုံ(၈)ဒီဇိုင်းလက်ရာတွင် နား တောင်းလုံး ဝတ်ဆင်ထားပြီး တဘက် (ပုဆိုးပိုင်း)ကို ပခုံးပေါ် ခြုံသိုင်းထားပါ သည်။ ညာဘက်တဘက်စကို ပေါင် အပေါ်တွင် တွေ့ရှိရပြီး ဘယ်ဘက် တဘက်စကို ခါးတွင် ပတ်၍ ဘေးတွင် ကားဖြန့်ထားပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူး ပူဇော်ထားပြီး လက်ကောက် တစ်ဖက် လေးကွင်းစီ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ အင်္ကျီကို တင်ပါးကျော်သည်အထိ ဝတ် ဆင်ထားပါသည်။ အင်္ကျီအောက်နားစ ကို ဖောင်းဆင့်များဖြင့် အနားသတ် ထားပါ၏။

ပေါင်ပေါ်တွင်လည်း ခါးကြိုးစ အစွန် နှစ်ခုကို အဖျား၌ ပန်းဖွားလုပ်၍ တင် ထားပါသည်။ ထဘီအောက်နားစကို အနားသတ် ဖော်ထားပြီး အောက် ဖောင်းနှစ်ဆင့်၊ အပေါ်ဖောင်းတစ်ဆင့် ကြားတွင် ထောင်လိုက်အစင်းကြောင်း များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

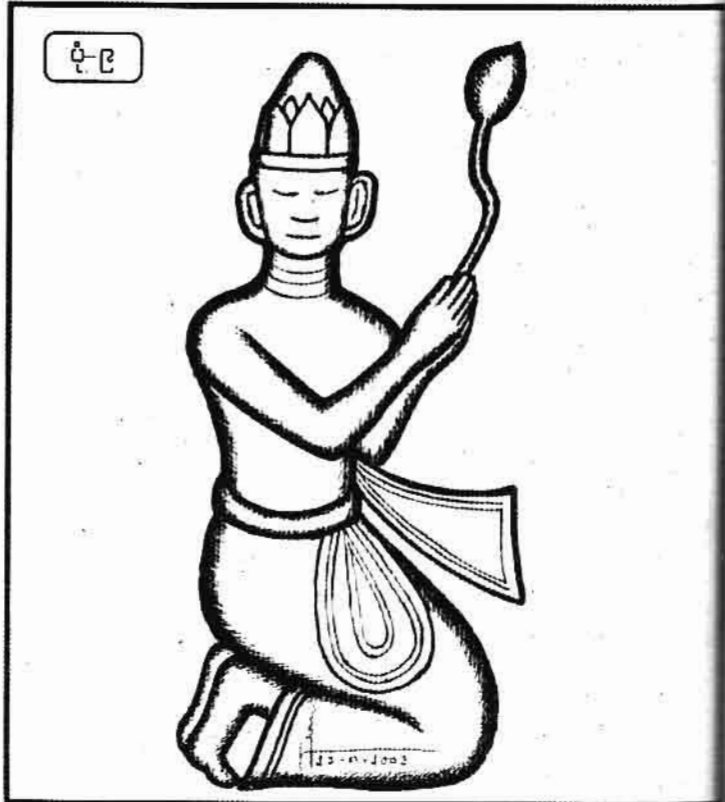
ဤဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မိန်းမရုပ်ဖြစ်ပြီး မော်စလင်အမတ်ကတော် ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့ပုံမှာ ရိုးရှင်းလှသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

* * * ပုံ(၉)

ပုံ(၉) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည်လည်း ထုက္ကန့်သိမ်အောင် လိုဏ်ပတ် လက် ယာဘက်နံရံမှ နံပါတ်(၁၃) ကျောက် ဆစ်ရုပ်ကြွမှ ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရား၏ ညာဘက်မှ ယောက်ျား ရုပ်ကြွ လက်ရာပင်ဖြစ်ပါသည်။ မူရင်း

၁၇၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စာမဂ္ဂဇင်း

ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၆၁)စင် တီမိတာခန့်၊ အကျယ်(၂၈)စင်တီမိတာ ခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၁၂)စင်တီမိတာ ခန့် ရှိပါသည်။ မူလက ဤကျောက် ဆစ်ရုပ်ကြွကို စဉ့်ရောင် သုတ်ခဲပါလိမ့် မည်။ မျက်နှာတွင် စဉ့်ရောင်အနည်း ငယ် တွေ့ရှိရပါသေးသည်။

ပုံ(၉)ဒီဇိုင်း၏ ဖောင်းတော်(မကိုဋ် တော်) အနေအထားမှာ ပွင့်ဖတ်အကြီး အငယ် ဖောင်းများဖြင့် အလှဆင်ထား ပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူး တစ်ဖူး ပူဇော်ထားပါသည်။

ဘယ်ဘက် လက်အောက်တွင် တဘက်စ တစ်စသာ တွေ့ရှိရပါတော့ သည်။ ခါးတွင် ခါးပတ်တစ်ပတ် တွေ့ ရှိရပါ၏။ ခါးပတ်အောက်မှ ကုန္ဒြေကာ အပြားကို ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက် ချထားပါသည်။

ပုဆိုးအောက်နားကိုလည်း အနား သတ် အဆင့်များဖြင့် အလှဆင်ထား သည်။ ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် အဆင် တန်ဆာများ တချို့ မိုးရေတိုက်စား ကြောင့် ချောမွတ်နေပါသည်။

ဖောင်းတော် အဆင်တန်ဆာလည်း တချို့ ပျက်စီးနေပါပြီ။ ဖောင်းတော် အနေအထားကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ကထွေအမတ် ဝတ်ဆင်မှု ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ် ပါသည်။ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့ပုံမှာ နိမ့် ကလေးသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

အိမ်ခြံမြေနယ်၊ ထိန်ငှက်ကျေးရွာအုပ်စု ကျောင်းစုကျေးရွာ
ဓမ္မသုခကျောင်းဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တ ဓမ္မသုခ

၏ လက္ခဏာတော်

ဒီဂျစ်တယ်
(ဟင်္သာတ)

ဓမ္မသုခကျောင်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဓမ္မသုခသာသနာထံရှိ

ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်

ဆရာတော်သည် ထိန်ငှက်အုပ်စု
ဆလကာကုန်းကျေးရွာနေ
ဆည်းတော် ဦးရွှေ၊ မယ်တော်
ဆကြည်တို့မှ ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊
ဆပို့တွဲလဆန်း(၁၂) ရက်၊
ဆဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။
၁၃၀၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ် (၁၁)
ဆနံနေ့တွင် ကျွဲလမ်းကျေးရွာဆရာ
ဆဘိ ဘဒ္ဒန္တကဝိဇေကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး
ဆထိန်ငှက်ကျေးရွာအုပ်စု ဦးဆွေးနီ၊
ဆအေးမိတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူ
ဆကာ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့
ဆရောက်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဓမ္မသုခကျောင်း
ဆောင် ကျောင်းထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် ဓမ္မသုခ
ဆကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဘုရားစေတီ
ဆဘိ တည်ထားခြင်း၊ ရွာသူရွာသား
ဆတို့အား ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး၊
ဆညာရေးများအား တိုးတက်ဆောင်

ရွက်သည်။

အ.မ.က ကျောင်းစုကျောင်း၌လည်း တစ်နှစ်တစ်ခါ အာဟာရဒါနု ကျွေးမွေးခြင်း၊ နှစ်စဉ် ကျောင်းစုကျေးရွာမှ သူငယ်တန်းမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းထိ ပညာရေး ထူးချွန်သော ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအား ငွေကြေး၊ ဗလာ စာအုပ်၊ ခဲတံ စသည်တို့ကို ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ထိန်ငှအုပ်စု ဥယျာဉ်စုကျေးရွာ ဓမ္မာရုံ ရွှေမြစေတီတို့၌ ဝါတွင်း(၃)လပတ်လုံး တရားဓမ္မများ ဟောကြား ပြသလျက်ရှိသည်။

အထူးသဖြင့် နှစ်စဉ် ပြာသိုလတိုင်း ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပွဲကြီးကို ဒကာ၊ ဒကာမများ စုပေါင်းပြီး ကျင်းပခဲ့သည်မှာ ယနေ့အထိ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဒုလ္လဘရဟန်းခံ ပေးသည်မှာလည်း နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

စရဏ

ဆရာတော်သည် ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းအား အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းအပြင် ဓာရဏပရိတ်၊ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်၊ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ၊ စက်ပရိတ်တို့အား နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပါသည်။

ဩဝါဒ

- ❖ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များပီပီ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စသည်ဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများအား နေ့စဉ် ပြုလုပ်ကြပါ။
- ❖ မိမိတာသာ သာသနာအား ကောင်းစားပြီး တိုးတက်အောင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားကြပါ။

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- လက္ခဏာတော် လေ့လာချက် သက်တပါ။
- ❖ လက်ဝါးပြင် အဝိုင်းပုံသဏ္ဍာန် တွေ့ရပါတယ်။(A.A) ❖ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်နံပါတ် ဝေယျထီးရိုး ပါ,ပါတယ်။
- ဒါကတော့ စိမ့်ကိန်းချ ဆောင်ရွက် ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ကြီး
- ခြင်းနဲ့ ဝိရိယအားကောင်းခြင်းရဲ့ ခြင်းနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်းထားခြင်း

စိတ်ရှိခြင်းတို့ကို ဖော်ပြသည်။

❖ **ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အများမှာ လက်ညှိုးရင်းနှင့် နီးကပ်သော နေရာမှ စတင်ထွက်ပြီး** လက်ဖဝါးပြင်ကို ဖြောင့်တန်းစွာ၊ ရှည်လျားစွာ ဖြတ်ပိုင်းထားသည်။ ဘယ်ကိစ္စဆို ရည်မှန်းချက် ပြည့်မာစွာဖြင့် ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်း စိတ်ကူးယဉ်တွေးခေါ်နေခြင်းထက် လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်မှုကိုသာ အလှိုင်အမြန် ဆောင်ရွက်ခြင်း ရှိပေလိမ့်မည်။

❖ **အသက်လမ်းကြောင်း အများနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အများမှာ (၂)စင်တီခန့် ရှည်လျားစွာ ပူးပြီး** ထင်ရှားဖြောင့်တန်းစွာ ရှိနေသည်။ အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းမှ တနလာပြိုဟ်ခုံဘက်သို့ ခွဲဆင်းသည့် နိုင်ငံခြား ဆက်သွယ်မှုလမ်းမှ အပေါ်ဘက် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းကို ကျော်တက်ကာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးပြိုဟ်ခုံဘက် ထောင်တက်နေသော လမ်းကြောင်း (သံတမန်လမ်းကြောင်း) လည်း ထင်ရှားရှိသည်။

ထိုလမ်းကြောင်းများကြောင့် အဖွဲ့အစည်း အသင်းအဖွဲ့ထိန်းရာ လုပ်ငန်းများတွင် အထူးအောင်မြင်ခြင်း ဘာလုပ်လုပ် စေ့စပ်သေချာတွေးခေါ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း စိတ်အေးအေး ထား၍ ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း ပြည့်ပန်ိုင်စုံရပ်ခြားတို့နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်မှု အထူးကျယ်ကျင်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေမည်။

❖ **ကံလမ်းထီးနှိုးမှာ လက်ဖခောင့်ပိုင်း လက်ဖဝါးစွန်း တနလာပြိုဟ်ခုံမှ စတက်ပြီး** လက်ခလယ်နှင့် လက်သုကြွယ်ကြား စနေဂြိုဟ်ခုံနှင့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံကြား လက်ချောင်းရင်းများအခြေအထိ ရှည်လျား ထင်ရှားစွာ ရောက်ရှိနေသည်။ ထိုလမ်းကြောင်းကြောင့် အများပြည်သူ

လူထု၏ ထောက်ခံအားပေးမှုရှိခြင်း ဩဇာအာဏာနှင့် အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုတို့ကို ပျူတစွာ ရရှိခြင်းဖြစ်ပေမည်။

❖ **နလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းကြားရှိ စတုဂံလွင်ပြင်မှာ မကျဉ်းလွန်း။** မကျယ်လွန်းကြည့်၍ ကောင်းမွန်သော အနေအထားရှိသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ထားပြောပတ်ခြင်း ယုတ်ယံစိတ်ရှိခြင်း သဘောကောင်းခြင်း အားနာတတ်ခြင်း ယုတ်တစ်စိတ်ရှိပြီး ကူညီတတ်ခြင်း အမြင်ကျယ်ခြင်း စသည် အနည်အရင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း၊ အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် သံတမန်လမ်းကြောင်းတို့ ပေါင်းစပ်ကာ ဖြစ်ပေါ်နေသော **တြိဂံလွင်ပြင်မှာလည်း မကျဉ်းလွန်း။ မကျယ်လွန်း ပြည့်ဖြိုးခြင်း** လမ်းကြောင်းများ ထင်ရှားခြင်းတို့ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် သတ္တိရှိခြင်း ရဲရင့်ခြင်း သနားကြင်နာတတ်ခြင်း စိတ်စောနာကောင်းရှိခြင်း သူတစ်ပါးအကျိုးကို လိုလားခြင်း ဆိုသော အနည်အရင်းများနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဤလက္ခဏာရှင် ဘုန်းတော်ကြီး ဖြစ်ရခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းရေး နိဗ္ဗယ်ဆုရရှိခြင်းတို့မှာ လက်ဖဝါးပြင်နှင့် လက်ချောင်းများ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော လက္ခဏာ၏ ဓမ္မဆော်မှုများနှင့် ဆက်သွယ်ချက်ရှိနေကြောင်း သုံးသပ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ၊ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၇၅)မှ အဆက်သက်တပါ။

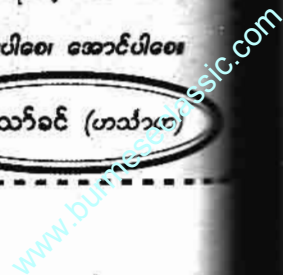
❖ **စနေဂြိုဟ်ခုံတွင် ထီး (၂)ချောင်းပါ၊ ပါတယ် (၂)** ဒါကတော့ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးကို အလေးထား ဆောင်ရွက်ခြင်း ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ ရရှိခြင်း၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အထူးကြီး ပေးရခြင်း၊ အများသူငါကို ပူဇော်သောက ငြိမ်းစေနိုင်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ **ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံတွင် မျဉ်းမတ်မှာ တွေ့ပါတယ်။ (၃)** ဒါကတော့ ငွေကြေးအလှူခံရလွယ်ခြင်း၊ အပြောအဟောကောင်းခြင်း စည်းရုံးရေးကောင်းခြင်း၊ ပရိတ်ဝါဒ မန္တန်အစွမ်းထက်စေခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ **တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံတွင် မျဉ်းမတ် တစ်ကြောင်း တွေ့ပါတယ်။ (၄)** ဒါကတော့ အောင်မြင်ကျော်ကြား ထင်ရှားစေခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ **တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ နလုံးထမ်းကြောင်းထက်၌ သရဖူထွန်းပါတယ်။ (၅)** ဒါကတော့ ဘုရားစေတီ သာသနာ့အဆောက်အအုံများ တည်ထား ကွယ်မွမ်းမံရမယ့် သင်္ကေတပါ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။
ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာက)

ကျေးဂမုန်းပင်

ကျေးဂမုန်း

ပုံသဏ္ဍာန်

ချုံပင်အနွယ် ဖြစ်သော်လည်း တစ်ပင်၊ တစ်ချုံလုံး စိမ်းညိုညို အရွက်များ ဖုံးလွှမ်း၍ ပန်းပွင့်သောအခါ အနီရောင် ပွင့်ချပ်တွင် အဝါရောင် အညွန့်အပွင့်တို့ ထပ်ဆင့်၍ ထွက်လေ့ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် အစိမ်းရောင်ကိုယ်ထည့်၊ နီရဲသည့် ပေါက်ပွင့်ပမာ နှုတ်သီးနှင့် အဝါရောင်ခြေများရှိသည့် ကြက်တူရွှေခေါ်ကျေးနှင့်နှိုင်း၍ ကျေးဂမုန်းဟု ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

စွမ်းအင်

ရှေးအခါက ကျေးကို စေတမန်၊ ဆက်သားအဖြစ် သတင်းဆက်သွယ်ရေး အသုံးပြုခဲ့ကြသည်ကို ညွှန်း၍

အိမ်ထောင်သာယာစေသည့် ကြက်တူရွှေဝမ်းခေါ်

ကျေးဂမုန်း

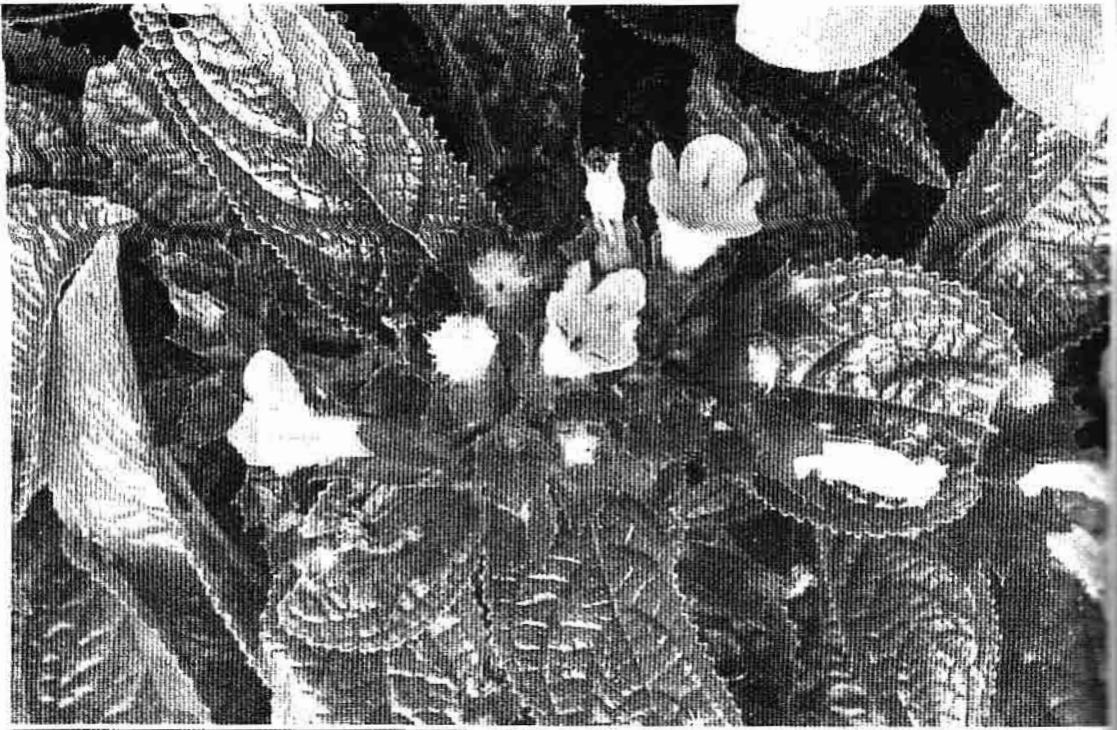
ကျေးဂမုန်းပင်ကို အဝေးရောက်သံယောဇဉ်ရှိသူ၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့ အဆင်ပြေစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်၊ နေထိုင်၍ ဇာတိမြေ၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်လာသောအခါ မျက်နှာပန်းလှစေရန် စိုက်ပျိုးထားလေ့ ရှိကြသည်။

ကောင်းစွာရှင်သန်၍ အနီ၊ အဝါအပွင့်များ ဝေဆာသော အချိန်ကာလတွင်ရွှေလက်တွဲ၍ မျှော်ပွဲဆင်နိုင်ကြသည်ဟု မျှော်လင့်ကြသည်။

အိမ်ထောင်သာယာရေး

မိမိအတွက် မိမိတို့ ဇနီးမောင်နှံ၊ သားအမိ စသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတွက်သာမက အိမ်ထောင်မိသားစုအတွက်လည်း သားစဉ်မြေးဆက် အမွေခံကောင်းများ ဆက်ခံနိုင်ရေးကို လည်း မျှော်လင့်နိုင်ကြသည်။

အရင်းခံကား ပက်ဏ္ဍကနိပါတ် သလိကေဒါရဇာတ်တော်မှ ဖြစ်သည်။ ရှေးအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး

▲ အနီအောက်နှင့် အဝါအောက်အဖွင့်များ

သာလိဒွိယပုဏ္ဏားရွာ၌ ကောသိယဂေါတ္တအါ လယ်ယာအတွင်း ကျေးငှက်များ လာစားကြရာ ဘုရားလောင်းကြက်တူရွေးမှာ စားရုံသာမက ကောက်နှံများကို ချီယူသွားတတ်သည်။

လယ်ရှင်ပုဏ္ဏားက လယ်လုပ်သားအား ကျောကွင်းထောင်၍ ဖမ်းယူစေသည်။ ဖမ်းမိလာသောအခါ ပုဏ္ဏားက 'အိုကျေးသား၊ လူများမှာလဲ ဝမ်းဗိုက်ရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။ သင်က ဝမ်းနံ့တွေ သယ်ယူသွားသည်မှာ ဝမ်းဗိုက် ပိုကြီးပါသလော။ ဝမ်းကိုများ ရှိသလော သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်နှင့် ရန်ဘက်ဖြစ်၍လော' ဟု မေးသည်။*

'အရှင် ကျွန်ုပ်မှာ ကျီးများမရှိပါ။ အရှင်ကို ရန်လို၍လည်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်မှာ ကြွေးဟောင်းဆပ်ပေး ကြွေးသစ်ချရင်း ရွှေအိုးမြှုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်'

၁၈၅ နတ္ထရာဇာဓိပတိဗိသုဒ္ဓိ

ဟူသော ကျေး၏ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို မေးသောအခါ ဤသို့ ဖြေ၏။

'အိုပင်ပုဏ္ဏားက မိဘများကို ကျွေးမွေးခြင်းဖြင့် သူတို့ကျွေးမွေးခဲ့သော ကြွေးဟောင်းကို ဆယ်ပါသည်။ အဘောင်အလက် ဖုန်သေးသည် သားဝယ်များကို ကျွေးမွေးခြင်းဖြင့် သူတို့က တစ်ဖန် ပြန်ကျွေးမွေးရသည်ဖြစ်၍ ကြွေးသစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အားနည်း၍ ဖုန်ရှင်ရှာသော ကျေးငှက်အိုများကို ကုသိုလ်ယူ၍ ကျွေးမွေးကာ ရွှေအိုးမြှုပ်ပါသည်'

ပုဏ္ဏားက "အလွန်တရား ရှိပေသည်" ဟု ဆို၍ ပယ်တစ်ထောင်ရှိသော လယ်ခင်းကို ကျေးအား အပ်နှင်းရာ ကျေးသားက ရှစ်ပယ်သာ ယူလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျေးဂမုန်းသည် သားမြေးဖြစ် ဆွေမျိုးဉာဏ်တို့အား စောင့်ရှောက်ခြင်း၌ သတိပေးသဖြင့် အိမ်ထောင်မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်း အနာဂတ် လှပစေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျေးတို့သဘာဝအရ မြင့်မားသော အပင်များ၌သာနေ၍ ဥကို သစ်ခေါင်းတွင်း၌ လုံခြုံစွာ ဥချထားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိဘဝအခြေအနေ မြင့်မား၍ သားမြေးတို့ ဘေးကင်းလုံခြုံရေးကို နိမိတ်ကောင်းဆောင်သည်။

သို့သော်လည်း ကျေးတို့သည် အစားစားရာ၌ စားနိုင်သည်ထက် ပိုမို ကိုက်ဖြတ်ဖျက်ဆီးတတ်သည့် အကျင့်ဆိုးကို သတိရကာ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ကိစ္စများ အသုံးနှင့်အဖြုန်း ခွဲခြားခြင်း စသည်တို့အတွက် သတိရ ဆင်ခြင်ရန်လည်း တိုက်တွန်းသော ကျေးဂမုန်း ဖြစ်လေသည်။

ကျေးဂမုန်းပင်များ ဝေဆာပွင့်လန်းနေသည်ကို ဝန်းသိုမြို့ ခန္တီးရိပ်သာ အတွင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် မှတ်တမ်းပြုတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ခူနာရောဂါနှင့်

သံပရာသီး

ယင်း ခူနာဖြစ်သော ခြေကို သံပရာ သီတာ၊ ယောက်၍ စွပ်ထားပါက သက်သာပျောက်ကင်းမှုဖြစ်ကြောင်း ထင်မြင်ယုံကြည်နိုင်ပါသည်။

သံပရာသီး ကြီးကြီးတစ်လုံးကို ဝယ်ပါသည်။ ယင်းသံပရာသီးကို ဖောက်၍ ခြေမတွင် စွပ်ထားပါသည်။ သံပရာသီးစွပ်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ပူပြင်းယားယံခြင်းများ တဖြည်းဖြည်း လျော့နည်း သက်သာလာပါသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ သံပရာသီးအသစ် တစ်လုံး ထပ်မံ ပြောင်းလဲစွပ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ခြေမ၌ ပူပြင်းယားယံခြင်းများ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။ (သံပရာသီးကို တစ်နေ့ တစ်လုံးကျ အသစ်လဲ၍ စွပ်ပေးပါ။) ခူနာရောဂါ ပျောက်ကင်းချမ်းသာပြီး နောက်ထပ် တစ်ကြိမ် ပေါ်မလာတော့ပါ။

၂။ တစ်နေ့ အိမ်မှာမွေးထားသော တစ်နှစ်သားအရွယ် ခွေးဇော်ကလေး တစ်ကောင် ညာခြေထောက်တစ်ခုလုံး ရောင်ရမ်းနေပါသည်။ ပထမတော့ ခွေးဇော်ကလေး၏ ခြေထောက်ကို အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါ ကိုက်သွားသည်ဟု ထင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိပ်ပြေစေသော ဆေးပင်များကို ထုထောင်းတိုက်ခြင်း၊ ရောင်ရမ်းသော ခြေထောက်ကို ဆေး

ဖြင့် လိမ်းအုံပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးသော်လည်း မသက်သာပါ။ ခွေးဇော်ကလေးသည် နာကျင်လွန်းသဖြင့် ခြေချောင်းကလေးများကို လျှာဖြင့် လျက်ခြင်း၊ ပါးစပ်ဖြင့် အသာအယာကိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နေပါသည်။

လေး၊ ငါးရက်ကြာလာလျှင် ခြေချောင်းကလေးများ အကြားမှာ သွေးပြည်များ ထွက်လာပါသည်။ ညအချိန်များတွင် ခွေးဇော်ကလေး မအိပ်နိုင်ပါ။

ခြေထောက်အနာမှ ပူပြင်းယားယံခြင်းကြောင့် တက်နီကိန်မြည်ကာ ညည်းညူနေရရှာပါသည်။ နောက်ရက်များတွင် ညာဘက်ခြေထောက်အတွင်းပိုင်းရှိ ခြေမကလေး ပြုတ်ထွက်သွားပါသည်။

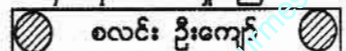
ထိုအချိန်ကုမှ ခူနာမှန်း သိရပါသည်။ သိလျှင်သိချင်း ခူနာကို သံပရာရည် ဆွတ်ပေးခြင်း၊ အနာကို သံပရာသီး စွပ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးပါသည်။

ဤသို့ တစ်နေ့ နှစ်ခါ၊ သုံးခါ ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ ခူနာ၏အခြေအနေ တိုးလာခြင်း မရှိပါ။

ညအိပ်သည့်အခါ ခွေးကလေးမညည်းညူတော့ပါ။ နောက်ပိုင်း အနာသက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။ ယခုအချိန်ထိ ခွေးဇော်ကလေး အသက်ရှည် ကျန်းမာလျက် ရှိပါသည်။

သတ္တဝါအပေါင်း

ခူနာရောဂါ ကင်းရှင်းကြပါစေ

ခူနာရောဂါဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမှာ ခူကောင်မှ အမွှေးများသည် လူ၏ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခု၌ စူးဝင်ခဲ့သော် အလွန် ပူပြင်းယားယံသည့် အဆိပ်ဒဏ်ကို ခံရပါသည်။

ထို့အတူ ခူနာပေါက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၌လည်း ပူးပြင်းယားယံသောဒဏ်တို့ ခံစားရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ခံစားရပုံချင်း သဘာဝအားဖြင့် တူမျှနေမှုကြောင့် ယင်းအနာကိုလည်း တင်စားကာ ခူနာဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အရိုးခူ၊ အသားခူဟူ၍ ခွဲခြားကြပါသည်။ ခူနာဖြစ်ပြီးနောက် အရိုးများ ဆွေးမြည့်ကြွေပြတ်ကုန်ပါက အရိုးခူဟု လည်းကောင်း၊ အသားများ ဆွေးမြည့်ကြွေပြတ်ကုန်ပါက အသားခူဟုလည်းကောင်း နှစ်မျိုး ခွဲခြားထားပါသည်။

ခူနာသည် လက်ဖျားခြေဖျားများ၌ တောင် ပေါက်တတ်ပါသည်။ ဆေးမနိုင်ခဲ့သော် တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလျက် ခုက္ခပေးနိုင်ပါသည်။

ခူနာရောဂါ ဖြစ်စတွင် ယင်းအနာကို သံပရာသီးဖြင့် ကုသပုံကို တင်ပြပါမည်။

၁။ ကျွန်တော့်သား၏ ခြေမသည် အထက်ဖော်ပြပါကဲ့သို့ ခူကောင်မှ အမွှေးများ စူးဝင်နေသကဲ့သို့ ပူပြင်းယားယံသည့် ဒဏ်ကို ခံစားရပါသည်။ မနေနို့ဇီလောက်အောင် ယားယံနေပါသည်။

ညအချိန်တွင် ရောဂါဝေဒနာ၏ ဒဏ်ကို ပိုမိုခံစားရပါသည်။ မအိပ်နိုင်ဘဲ စုတ်သပ် ညည်းညူနေရပါသည်။ ယင်းအနာနှင့် ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံရှိသူက ခူနာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကြေးမိုးကြီးသွား မင်းလေးပါး (၁)

ရွှေတောင် အောက်ပြာ

နှလုံးကို အပြုံးပန်းတွေ ဆင်လို့၊ ဆရာတော်ကြီးကို မိဘသဖွယ် ပြုစုမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မနောဓာတ် အမြဲတမ်း ကိန်းဝပ်လို့ရှိက်ခတ် တဆတ်ဆတ်တုန် တဖျပ်ဖျပ်နဲ့။

ကျောင်းကို ရောက်တာနဲ့ ဆရာတော်က စီစဉ်ထားပြီးပြီ။ ကြွေရည် သုတ်လေ့ကြီး တစ်လုံးထဲမှာ ဧကသီကို ရေစိမ်ထားတယ်။ နောက်တစ်လုံးမှာတော့ သင်းပိုင်ကို ရေစိမ်ထားတယ်။ အောင်မယ် မှားထည့်မှာစိုးလို့ လေ့ကြီးတိုင်းမှာ အမှတ်အသားတွေနဲ့။

တစ်ခါတလေလဲ မျက်နှာသုတ်ပဝါက တစ်လေ့၊ လက်သုတ်ပဝါက တစ်လေ့ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်နေဖြစ်နေ မောင်မိုးဟန်ကတော့ လျှော်လိုက်တာပဲ။ ဖွပ်လိုက်တာပဲ။ ကဲဟာ.....ကဲဟာ.....

ကျောင်းမကြီးရှေ့က ဝါးလုံးတန်းမှာ ဖြန့်ဖြန့်ပြီးတော့များ နေလှန်းပြီးရင် ကိစ္စပိစ္စက ပြီးပြီ။

ဆရာတော်ကြီးဆီကိုပြန်၊ ဆွမ်းစားကျောင်းမှာ ဖူးတွေ၊ ဆိုဆုံးမသရွေ့နာခံ၊ မာန်ရင်လဲ ခံလိုက်၊ ရိုက်ရင်လဲ ငုံ့နေ၊ တစ်ခါမှတော့ မရိုက်ပါဘူး လေ။ ဆရာတော်က အင်္ဂါရတ်ထိုးတယ်။ မီးကစားတယ်။ ဒါပေမယ့် အင်္ဂါရတ်မီးအတတ်ကိုတော့ဖြင့် တစ်ခါဖူးမျှ

ဝနေ၊ တနင်္ဂနွေ ကျောင်းနားရက် မောင်မိုးဟန်အတွက်ကတော့ အိုကေ၊ အိုကေ။ အပန်းဖြေရင်း ကုသိုလ်ရ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့သာဝက။ သာသနာ့ဝန်ထမ်း ဇာနီးတော်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စ။

ဆရာတော်က ဦးကလျာဏ။ ဆရာတော်မြို့နယ်၊ တရုတ်မော်ရွာ ညသျှစ်ပင်ကျောင်းက။

ဝနေ၊ တနင်္ဂနွေ မနက်စောစော အမင်ကြမ်း စားပြီးတာနဲ့ မောင်မိုးဟန် ကျောင်းကို ချီတက်ပြန်ပြန်။ တရုတ်မော်ရွာကတော့ မဟုတ်ဘူး။ ညသျှစ်ပင်ကျောင်း ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးကျောင်း။

ညသျှစ်ပင်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏက တစ်ပါးတည်း ဧကစာ ကျင့်သုံးတယ်။ ကိုရင်မရှိ၊ ဦးပဉ္စင်းမရှိ၊

ဆွမ်းခံကျောင်းသား (၂)ယောက်၊ (၃)ယောက်လောက်သာရှိ။ ညစာ စားပြီး အိမ်ကိုပြန်၊ ညအိပ် လက်မခံ။

ဆွမ်းခံကျောင်းသား ကိုရင်လေးများ ဖြစ်မလာ။ ဦးပဉ္စင်းဆိုတာတော့ ဝေလာဝေး။ သာသနာရေးအတွက်ကတော့ ဖြင့် ရင်လေးဖွယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော် လောက်ကတည်းက မောင်မိုးဟန် ခံစားခဲ့ရတဲ့ သောက။

ကျောင်းသားမရှိရင် ကိုရင်မရှိ၊ ကိုရင်မရှိရင် ဦးပဉ္စင်းမရှိ၊ ဦးပဉ္စင်းမရှိရင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် မရှိ။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် မရှိရင် မရှိ.....မရှိ.....မရှိ.....တွေ့လို့သာ ကြည့်။

မောင်မိုးဟန် ဒီအသိနဲ့ မချီတဲ့ စိတ်

ထုတ်ဖော်ပြောကြား ဆိုစကား မရှိတာ အမှန် ကေနဲ့။

တစ်စွန်းတစ်စ တစ်ခွန်းတစ်ပါဒ တောင် နှုတ်တော်က မြက်ဖော်ထွက် ပေါ်လို့ မလာဘူး။ ဖိုးဟန်မှာ သိသိကြီး နဲ့။ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ။ ဆရာတော်ဆို တာလေ...

အနေအထိုင်ကလဲ ကျစ်လျစ်။ မီး အတတ် အဂ္ဂိရတ်မှာလဲ သေသပ်ကျန ပီရိ။ ပေါက်မြောက်တဲ့သိဒ္ဓိ ထုတ်ပြလေ့ မရှိဘူး။ လူသိခံတော်မမူဘူး။ နေနိုင် လိုက်တာ။

၁၉၂၂ ခုနှစ်မှာ မောင်ဖိုးဟန် ဖိုထိုး ပြီ။ မီးကစားပြီ။ ဘာမှ မသိ။ မတတ် ဘူး။ သိကိုမသိဘူး။ လက်ထပ် သင်ပေးမယ့် ဆရာလဲ မရှိဘူး။ ရမ်းထိုးမှန်းထိုး။ ရှိထည့်၊ ရှိထည့် အကုန်ကုန်။

ဘကြီး ဦးတက်တိုး၊ ဦးညွန့်မောင်၊ ဦးအုန်းရွှေ သူတို့တွေလဲ ဖိုခွင်မီးရဲရဲ လုံထဲမှာပဲ အကုန်ကုန်။

တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်။ ဘုမသိ၊ ဘမသိ။ တစ်ဦးကို တစ်ဦးလဲ ကူညီနိုင်စွမ်းမရှိ။ နှိပ်စက်ပါ ပေ၏ အို...အဂ္ဂိ။

ဖိုးဟန်က ကျောင်းနားရက် စနေ၊ တနင်္ဂနွေမှာ ဆရာတော်ကျောင်းကို ရောက်သလို ကျောင်းတက်တဲ့နေ့တိုင်း လဲ ရောက်တယ်။

တရုတ်မော်အ.လ.ကနဲ့ ဆရာတော် ကျောင်းက လမ်းကလေးပဲ ခြားတယ်။

လမ်း မြောက်ဘက်တည့်တည့်မှာ က တရုတ်မော်အ.လ.က၊ လမ်းတောင် ဘက်မှာက ဆရာတော်ကျောင်း။ ကပ်ခါလေး... နီးနီးလေး။ လမ်းကို ဖြတ်ကူးလိုက်တာနဲ့ ရောက်ပြီ။

မနက် ထမင်းကြမ်း စားပြီးတာနဲ့ ကျောင်းတက်ဖို့ အိမ်ကထွက်လာ

ဆရာတော်ဆီကိုဝင်၊ ရှိရှိဦးချ ကန်တော့၊ ဆရာတော် အမိန့်ရှိသမျှ ကို နာခံ၊ အချိန်တန်တော့ ကျောင်း ကိုသွား၊ ကျောင်းတက်။ နေ့တိုင်း... နေ့တိုင်း ရက်မပျက်။

နေ့တိုင်း ဝင်ထွက်။ ရက်မပျက် ဆည်းကပ် အမြဲပြတ် ဆရာတော်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်နေကျ။ မောင်ဖိုးဟန်...ကြပြီ။

အဂ္ဂိရတ်နည်းလမ်း အမှန်ကို ကေန ကေ သိရမယ်။ ကာယသိဒ္ဓိက စ.လို့...

ကျောင်းပိတ်ရက်မှာမှ ဖိုးဟန်က ဖိုထိုးနိုင်တာ။ တစ်နေ့လုံး အားတော့ စိတ်လွတ်လက်လွတ် ကြောင့်ကြမရှိ၊ အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ ဆန္ဒရှိ သလောက် တစ်လုံတစ်မီ။

တစ်နေ့.....မမှတ်မိတော့တဲ့နေ့၊ ၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ကျောင်းပိတ်ရက်ရည့်။

မနက်(၄)နာရီ စောစောထ၊ မျက်နှာမိုးနာသစ်၊ ဘုရားရှိခိုးပြီးတာနဲ့ ဖိုထိုးတော့တာပဲ။

မနက်အစောကြီး မိုးမလင်းသေး ဘူး။ ဖိုးဟန်အိမ်က ဖိုသံ တဟဲဟဲ။ ဖိုမီးကလဲ ရဲခနဲ...ရဲခနဲ။ အိမ်ရှေ့လမ်း ပေါ်က မြင်လဲမြင်ရ၊ ကြားလဲကြားရ။ တနင်္လာနေ့မနက် မောင်ဖိုးဟန် ကျောင်းတက်တော့ ဆရာတော်ဆီ အဝင် ဦးသုံးကြိမ်ချ အပြီးမှာ...

'မနေ့တုန်းက မင်္ဂလာအိမ်က ဖိုသံကြား တယ်။ မင်း ဖိုထိုးနေတာလား'

'မှန်ပဲ၊ ဘုရား'

'ဘာဓာတ်တွေလဲ'

'နှစ်ထပ်ဒင်္ဂါး ဘုရား'

'ရွှေဖြစ်လားကွ'

ဖားဖိုလေးက လေးထပ် တစ်ပေါက် ဖို။ ဖားဖို မီးပြင်းပြီးသား၊ လေပြင်းလို့ မီးပြင်းတာ။

ဆရာတော် ဖိုခွင် မီးတောက်ကိုလဲ မြင်၊ ဖားဖိုသံ တဟဲဟဲကိုလဲ ကြားသွား တာဖြစ်မယ်။ မြင်သွားပြီ၊ ကြားသွား ပြီ။

သူ့ရရပ်ကွက်က ဦးမောင်စန်းထံ အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ ပရိတ်တရား တော်များလဲ ချီးမြှင့်၊ မှန်းဟင်းခါးမှန် ဆွမ်းများလဲ ဘုဦးပေးဖို့အကြံ ကြား သွားတာပဲ၊ မြင်သွားတာပဲ။

မောင်ဖိုးဟန် ဖိုထိုးတာကို ဆရာ တော် ကောင်းကောင်းသိသွားပြီ။ ဒါမှ ကောင်းတယ်။

အကြောင်းတော့ ဆိုက်လာပြီ၊ မောင်ဖိုးဟန် ဆက်တိုက်လျှောက်နို့ ပြင်ပေရော။

စကားကလေး တစ်ခွန်းရှိတယ်၊ မမေးရင် မပြော၊ မတောင်းရင် မတေ တဲ့။

မေးမှပြောမယ့် ဆရာတော်ကို နှုတ်တော်က မြက်ဟ ပြောပြလို့လာ အောင်ကို ဖိုးဟန်မေးမယ်။

လျှောက်လျှောက်... မေးမေးလေး၊ မေးလျှောက်လေးမှ ကဲ စပြီ။

'လမ်းက ရှည်တယ်ဘုရား၊ အခုထက်ပဲ ချော်ချော်သေးဘူး။ လုံ (၂၀) ကျော်ပြီ'

'ဖိုးဟန် ဘယ်လုပ်ငန်းမှ ညွှန် မပြီးဘူး။ ဓာတ်ရဲ့ အတိုင်းအတာ အလျောက်ကတော့ ကြာမှာပဲ'

'နေသိဒ္ဓိလမ်းနဲ့ ကာယသိဒ္ဓိလမ်း ဘယ်လမ်းက ကြာသလဲဘုရား'

လမ်းစဉ်ပေါ်မှာ ပူတည်တယ်၊ ပြောဆို မရဘူး။ ပူတည်ထိုးတဲ့ ဓာတ်ရဲ့ အထိ အတာအလျောက်ကတော့ ကြာမှာပဲ အချိန်ကာလတစ်ခုတော့ ရှိမှာပဲ'

'ကာယသိဒ္ဓိလမ်းကို ဘယ်ဓာတ် တွေနဲ့ ထိုးတာလဲ ဘုရား'

ဆရာတော် ဦးကလျာဏ ဆွမ်းစား စားပွဲပေါ်မှာ ညှာလက်ထောက်ကိုတင်

ထောက်ကြီး ဖိုးဟန်ကို ကြည့်တယ်။
အပေါ်ကနေပြီး စီးကြည့်တာ။
ခွဲကလေးကလဲစင်းလို့။

အဂ္ဂိရတ် အစပျိုးမယ့်
မောင်ဖိုးဟန်ကို
သနားနေပုံပဲ။ သနားပါစေ။
သနား ပါစေ။ သနားလေ
ကောင်းလေ။ ပညာရလေ။

ဆရာတော်က ဆွမ်းစားကျောင်း
လေးရဲ့ အပေါ်ဆင့်မှာ ထိုင်တော်မူတာ။
ဖိုးဟန်က အောက်ဆင့်မှာ ထိုင်တာ။
ဆရာတော်နဲ့ဆို တစ်တောင့်ထွာ
လောက်ပဲ ကွာမယ်။

ဆွမ်းစားကျောင်း အပေါ်ဆင့်နဲ့
အောက်ဆင့်ကလဲ တောင်ဆုပ်
လောက်တောင် မကွာဘူး။ ဆရာတော်
ရဲ့ဘယ်ဘက်ကနေ ဖိုးဟန်ရဲ့ ဘယ်ဘက်
ပန်းက တစ်ညီတည်းပဲ။ ညှိမနေနဲ့။
တိုင်းစရာမလို။

ဆရာတော်ရဲ့အကြည့်က မောင်ဖိုး
ဟန်ရဲ့ ရင်ထဲကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီး
ဝင်သွားတယ်။

ဖိုးဟန် တုန်တောင်သွားတယ်။
ဆရာတော်အကြည့်ကို ရင်မဆိုင်ရဲလို့
မျက်နှာလွှဲပြီး ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား
တယ်။ မော့ကို မမော့ဝံ့ဘူး။

ဆရာတော် ဝေယျာဓတတွေကို
ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပေးဖို့ မောင်ဖိုးဟန်
လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့တာ။ ဆရာ
တော် အခွံတာခံခဲ့တာ။ ဆရာတော်
စိတ်တိုင်းကျဖို့ ဖိဆို့ပေးခဲ့တာ။ ဆရာ
တော်ကို လှူခဲ့ တန်းခဲ့ ကုသိုလ်
ကောင်းမှု ဒါနအမှုတွေ ပြုခဲ့တာတွေ
က အဟောသိကံ ဖြစ်ကုန်ပြီ ထင်ပါရဲ့။
နောက်...

ဒီလို အဂ္ဂိရတ်ပညာတွေ လိုချင်လို့
ဆည်းကပ်နေတာလို့ ဆရာတော်သာ
ထင်သွားရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ ခက်ပြီလို့

ဖိုးဟန်တွေ့တယ်။
အတွေးမှ မဆုံးသေးဘူး ပြန်းခနဲ
မိန့်ကြားလိုက်တဲ့ ဆရာတော်ဆီက
စကားက...

'စိန်နဲ့ ဆေးဒန်းက ကာယသိက္ခိ ကောင်း
တယ်ကွ။ ဒီပေယျံ ကြေးမိုးကြီးသွားက
အကောင်းဆုံး။ ကောင်းမှာပေါ့။ အထက်
ကောင်းကင်က လှုပ်စိတ်ပေးပေး ထူးခြားတဲ့
ကြေးမိုးကြီးနဲ့ အနီးအနားက ဖတ်စင်တွေစု
အနည်အနှစ်ပြီး ကြေးမိုးကြီး ဖတ်လိုက်တာ
ပဲ။ ကြေးမိုးကြီးသွားရဖို့ မလွယ်ဘူး။ ခက်ခဲ
တယ်'

ဖိုးဟန် ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ဆရာ
တော်မိန့်ပြီ။

မတွေးကောင်း။ မတွေးသင့်တာတွေ
ကို ဖိုးဟန် တွေးလိုက်တာပဲ။ လွဲချော်
သွားတော့ အမှားပေါ့။ ဖိုးဟန် အမှား
တစ်ခု ကျူးလွန်လိုက်ပြီပေါ့။

ဖိုးဟန် စိတ်ထဲက မပါသော်လဲ
ဆရာတော်ကို ဖြစ်မှားသလို ဖြစ်သွား
ပြီ။ ချက်ချင်းပဲ ဖိုးဟန် ခေါင်းကိုမော့
လက်အုပ်ကလေးချီ လျှောက်ထား
တယ်။

'သည်းခံတော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်
တော် အတွေးမှားသွားပါတယ်။ ဆက်
ပြီး အမိန့်ရှိတော်မူပါဘုရား'

.....
'တပည့်တော်က စိန်ဆေးကန်ဟင်း
မြွေလေးစင်းဆိုတော့ စိန်နဲ့ ဆေးဒန်း

ကို မြွေပဲကောင်းတယ် ထင်တာဘုရား'
ဖိုးဟန်ရဲ့ အဂ္ဂိရတ် တတ်မြောက်မှု
အဆင့်ကို ဆရာတော်က ချင့်ချိန်တော်
မူတယ်။ အက်ခတ်လို့
သတ်မှတ်တော်မူတယ်။
လက်ရင်းတပည့်ကို။
အားမနာတမ်း။
'ဖိုးဟန် အဂ္ဂိရတ်
ပညာမှာတော့ မင်းက

ဝ,လုံးတန်းတောင် မရောက်
သေးဘူး။ အခုမှ ဝ,လုံးတန်းတက်ဖို့
ကျောက်တံကို ချင့်ချိန်သေး။ ကျောက်
သင်ပုန်းတောင် မဝယ်ရသေး။ ကျောင်း
လဲ မအပ်ရသေး။ အဲဒီတော့ မင်း
ဘယ်သိမလဲ။ မဟုတ်ဘူးလား'

ဆရာတော်က မေးထောက်ထားတဲ့
မျက်နှာတော်က မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကိုချီ။
မျက်စိနုလုံးကိုမ မေးလေးကို ငွေ့ပြီး
အမိန့်ရှိတယ်။ မြင်ယောင်လိုက်တာ။
ဆရာတော်.....လေ။

'အဂ္ဂိရတ်မီးအတတ်ဆိုတာ တစ်
ဖက်ကမ်းခတ်ဖို့တော့ ခဲယဉ်းသဟေ့။
တစ်ဖက်ကမ်းခတ်ရင်လဲ ထွက်ရပ်မြန်း
ပြီပဲ'

ဆရာတော်စကားက မောင်ဖိုးဟန်
မင်း ကြိုးစားလို့ အားပေးနေသလိုလို။

'မောင်ဖိုးဟန် ကျမ်းလျှောက်တော့
မဆုံး။ ကျမ်းပေါက်တော့ တစ်လုံးဆို
တာ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား'

'မှန်ပါ'

'ဓာတ်တစ်ပါးသေ အကုန်သေ
ဆိုတာရော ကြားဖူးလား'

'မှန်ပါ'

'ကျမ်းလျှောက်တယ် ဆိုတာ
အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းတွေမှာပါတဲ့ နည်းပညာ
တွေကိုသာ ဖတ်,ဖတ်ပြီး ဓာတ်လင်း
တာ'

ဟုတ်တယ်။ ဖိုးဟန် တွေးကြည့်

တယ်။ အင်္ဂါရတ်ကျမ်း အထွေထွေမှာ ပါတဲ့ နည်းပညာတွေကိုသာ ဖတ်၊ ဖတ်ပြီး ဓာတ်ထိုးရင် ဟုတ်ပဲ။ ဘယ်ဆုံးနိုင် တော့မလဲ၊ မီးခိုးမဆုံး၊ မိုးမဆုံး။

ထွက်ရပ်စခန်း မြန်းကြွသွားကြတဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေမှာ နည်းကောင်းလမ်းမှန် တစ်ခုစီ ရှိကြတာပဲ။ လမ်းစဉ်တော် တစ်ခု တစ်ခုကို အကြာကြီး ထိုးရမယ်။

နည်းတစ်နည်းထဲမှာတောင် မီးပညာ နည်းပညာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိတယ်။

ဖိုးဟန် တွေးရင်း ခေါင်းတွေ မူးလာတယ်။ ခဏပါပဲ။ ဆရာတော်က ဆက်ပြီး မိန့်ပြန်ပြီ။

‘ကျမ်းလျှောက်ပြီး ဓာတ်ထိုးရင်း နည်းတစ်နည်းနဲ့ ဓာတ်လုံးအောင်မြင်သွားရင် အဲဒါ ကျမ်းပေါက်တာပဲ ဓာတ်သေရတာပဲ’

‘ဓာတ်သေရင်...’

‘ဖိုးဟန် မင်း ပုဂ္ဂလပညတ်ဓာတ် ကျမ်းကို ကြိုးကြာကန် ဆရာတော်ကြီး ဦးထေရာသဘာဆီမှာ သင်နေတယ်ဆို’

‘မှန်ပါ’

‘အဋ္ဌလင်ခွင် သိမ့်လာ။ အိပ် ခန်း စက် ဝင် နက် မင် ခိုင် သန်း’

‘ဟာ မှန်ပါဘုရား မှန်ပါ’

‘အဋ္ဌလင်ခွင်ကို မငဲ့စိတ်ထဲမှာ မှန်းကြည့်လိုက်စမ်း’

‘အက္ခရာပညတ် သန့်ပညတ် ပြုတ်သက်လူမျိုး ဓာတ်ဖိုး ဓာတ်ပမ အရသာ ဂိုဏ်း နေနဲ့လ ပါမနဲ့သောမ ခွင်ကျလေးကို ဖင်း တွေ့ကြည့်လိုက်။ အဋ္ဌလင်ခွင်ကိုသာပိုင်ရင် အကျိုးပြီးတယ်။ မြန်မာတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်အပ်တဲ့ အဓာတ်ပညာတွေမှာ ပင်မအခြေခံ အခေါင်းအချုပ်ဆိုတာ ရှိတယ်’

၁၈၈ နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘မှန်ပါ ဘုရား’
‘ဆရာသန့်က ပုဂ္ဂလပညတ်ဓာတ် ကျမ်း ကျမ်းရင်းလင်္ကာပိုဒ်(၁)မှာ...

“ဇမ္ဗူတံခွန် သူမြတ်မွန်တို့ ညွှန်အံ့ လင်္ကာ မှတ်သားရာကား နည်းနာနယ ဓာတ်လေးဝကို သိကြစိမ့်မှာ မည်မိန့်မှာအံ့၊ အင်းလည်းသည်မှာ အစာသည်တွင် ဆေးလျှင်သည်က ဇနပီယံ သိဒ္ဓိလမ်းကို တတ်နိုင်စွမ်းပေ”

လို့ ရေးထားတယ်လေ’
ဟုတ်လိုက်လေ။ ဆရာတော် အမိန့်

ရှိမှ အစဖော်မိပြီ။ ကိုယ်တိုင်ကျက်မှတ် ခဲ့ရတဲ့ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်းရင်း လင်္ကာ တွေပါလား (၂၉)ပိုဒ်။

‘ဘာကြာသေးတုန်း၊ မင်းပဲ တလောဆီက လျှောက်ူးတယ်။ တပည့်တော်ကို ကြိုးကြာကန်ဆရာတော်က ကြိုးကြာကန်ကျောင်း ဆွမ်းစားဆောင်နဲ့ ဓမ္မာရုံထောင့်က ပြတ်နေအောင် သီးတဲ့ ပိန္နဲပင်ကို အသီးတွေကြော့အောင် ဓာတ်ဆင်စမ်းလို့ အမိန့်ရှိတာနဲ့ မီးနဲ့ ဆောင်ဘေးမှာ ထောင်ထားတဲ့ ထင်း

<p>၁ သုဂ္ဂ တနင်္ဂဇန မီးခဲ ဓာတ်ဖိုး ရွှမ်း အစပ် အ အ အိ အီ အူ အ့ အေ အဲ အေ အေ အိ အိ အေ အေ (ခဲ) နာ (ရုပ်) ယမ်း(နာမ်) (ဇိ)နှစ် ဂဠုန် အရှေ့မြောက် ပါပ</p> <p>အိပ်</p>	<p>၂ စနုဗော တနလာ သေလာပထဝီ ဓာတ်ဖိုး ရှမ်း အငန် က ခ ဂ ဃ င ရွတ် (ရုပ်) ကျောက်ချဉ်(နာမ်) (၁၅)နှစ် ကျား အရှေ့ သောမ</p> <p>ခန်း</p>	<p>၃ ဘောမ အင်္ဂါ လေပြည့်လေညင်း ဓာတ်ဖိုး တလင်း အခါး စ ဆ ဇ ဝ ဧ ည သံ (ရုပ်) စိန်, လက်ချား(နာမ်) (၈)နှစ် ခြင်သံ အရှေ့တောင် ပါပ</p> <p>စက်</p>
<p>၆ သောကြာ သောကြာ ရေငန် ဓာတ်ပ ကသည်း သက် အချို သ င ဟ သွပ် (ရုပ်) ဝက်သာ(နာမ်) (၂၁)နှစ် ပူး မြောက် သောမ</p> <p>သန်း</p>	<p>ကိတ်</p>	<p>၄ ပုဒ္ဒ ဗုဒ္ဓဟူး ရေကြည်ရေအေး ဓာတ်ဖိုး ကဒူး ချိုချင် လ ဝ ဘင် (ရုပ်) မြင်းသီလာ(နာမ်) (၁၇)နှစ် ဆင် တောင် သောမ</p> <p>ဝင်</p>
<p>၈ ရာဟု ရာဟု လေပြင်းမှန်တိုင်း ဓာတ်ပ တရုတ်၊ တာရုတ်၊ ယိုးဒယား အဖန် ယ ဝ ဘော် (ရုပ်) ဟင်းရိုင်း(နာမ်) (၁၂)နှစ် ဟိုင်းဆင် အနောက်မြောက် ပါပ</p> <p>ခိုင်</p>	<p>၉ ဂုရု ကြာသပတေး ပသုပထဝီ ဓာတ်ပ မြန်မာ အဆိပ် ပ ဖ ဝ ဘ ဃ မြဒါး(ရုပ်) ဆပ်ပြာ(နာမ်) (၁၉)နှစ် ကြွက် အနောက် သောမ</p> <p>မင်</p>	<p>၀ သောရီ စနေ မီးတောက် ဓာတ်ပ ကုလား အချဉ် ၄ ၅ ၃ ၂ ၈ ၈ ၈ ၃ ၀ ၄ ဒန်(ကြေး) (ရုပ်) ဆေးဒန်(နာမ်) (၁၀)နှစ် မြေနဂါး အနောက်တောင် ပါပ</p> <p>နက်</p>

www.burmeseclassic.com

ချောင်းရှည်တွေထဲက ထင်းမျောမျော
ရှည်ရှည်တစ်ချောင်းကို ပိန္နဲပင်မှာ
ကြိုးထောင်ထားခဲ့တယ်။ စနေနေကြီး
ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်
ကတောင် ဓာတ်မဆင်ပါရစေနဲ့ဘုရား၊
ပိန္နဲပင် ဒုက္ခရောက်ပါလိမ့်မယ်လို့
သော့ကပ်ပါသေးတယ်ဘုရား’
‘နောက်တစ်ပတ်စနေ မင်း
ကြိုးကြာကန်ကျောင်း ရောက်သွား
တော့ ပိန္နဲပင်အောက်မှာ မြင်မကောင်း
အောင် ပိန္နဲသီးတွေ ကြွေကျနေလိုက်
တာဆို’
‘မှန်ပါတယ် ဘုရား’
‘မင်း ကျောင်းကအပြန် ပိန္နဲသီးတွေ
ပြန်တင်အောင် ဓာတ်ဆင်ခဲ့လို့
ကြိုးကြာကန်ဆရာတော် မိန့်ကြားလို့

မယ်။ မင်း သတ်တဲ့ ဓာတ် သေပြီဆို
ရင်တော့ မင်း လက်ခမောင်းခတ်ပေ
တော့။ ဓာတ်တစ်ပါးသေ
အကုန်သေ’
‘ရင်းသေ ဖျားနောလား ဘုရား’
‘ဖိုးဟန် မင်းကွာ ဘာတွေနောမှာလဲ
ပြောစမ်းပါဦး၊ ဓာတ်သေဖို့ နေနေသာ
သာ အခြေပြုမယ့် ဓာတ်တောင် မသိ
သေးတဲ့ကောင်က’
လို့ ပြောပြီး ဥဉ္စာပင်ကျောင်းဆရာ
တော် ဦးကလျာဏ ဘယ်နှိုညာ
လက်နှစ်ဖက်ကို လက်ခုပ်တီးပြီး
ဝိဟ သီတ ညင်ညင်သာသာ အသံ
ထွက်အောင် ရယ်သွမ်းသွေးတော်မူ
တယ်။
ဖိုးဟန် မရှက်ပါဘူး။ မျက်နှာပြောင်
တယ်လို့ပဲပြောပြော တည်တည်တင်း

ဒီပိန္နဲပင်ကို ဘယ် ဓာတ်ဆင်ဝံ့မလဲ၊
အသီးတွေ ဘယ်ကြွေမလဲ၊ ဘယ်ပြန်
တင်မလဲ၊ နောက်ထပ် သီးကင်းတွေ
ဘယ်လိုက်မလဲ’
စာ(၇)တန်း။ ဟုတ်ပြန်ပါလေရော။
အသုံးချပညာစာ(၇)တန်း၊ စိတ်ထံ
မှာ မှန်းကြည့်စရာမလိုတဲ့ အမှတ်
သည်။ ရင်ထဲမှာလဲ စွဲလို့၊ တရားနိုးမှာ
မေးဦးမလား၊ ဖိုးဟန် ရတယ်။ အပီပဲ၊
ဒီမှာ...
* * *

၁။	အောင်ပ	ကုလား	ဆွေယား	တော်ရင်း	⇒	အပြင်ပိတ်၊ ပိတ်တတ်။
၂။	ဥယျာ	စိန်ပန်း	ဒန်းလှ	ကိုရှာ	⇒	အိမ်ထောင်ပိတ်၊ အပြင်ပိတ်၊ အပြင်နဝင်း။
၃။	အန္တော	ဂဗ္ဘ	စရေ	ဝံသေ	⇒	ဓာတ်ပိတ်။
၄။	ဇ္ဈာ	သောက	အင်စ	ရာဇာ	⇒	အိမ်ထောင်ရန်၊ အတွင်းရန်။
၅။	ဦးဝေ	စံကူး	ရေဘူး	တောသူ	⇒	အပြင်ရန်၊ ဓာတ်ရန်။
၆။	ဦးညို	ခေမာ	သုတ	ဝေရီ	⇒	ရန်စီ၊ အပြင်ရန်။
၇။	အရူး	ခေါ်သည်	လူသည်	တောက်ထိုး	⇒	အတွင်းပိတ်၊ အတွင်းနဝင်း။

ထမထောင်ထားတဲ့ ထင်းမျောချောင်း
တို့ ယယ်၊ နောက် ထင်းမျောတစ်ချောင်း
ထပ်ထောင်လိုက်တာ ပိန္နဲသီးတွေ ပြန်
ဆင် အသီးတွေပွားပြီး ထွားလိုက်တဲ့
အသီးတွေဆို’
‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား အမှန်အတိုင်း
သော့ကပ်ခဲ့တာပါဘုရား’
‘ဒါနဲ့များ ဖိုးဟန် မင့်ဉာဏ်က ဘာ
ထဲ’
‘.....’
‘စာ (၇)တန်းကို မပိုင်ရင် မင်း

ရွတ်လိုက်တာ၊ ရွတ်လိုက်တာ။
ဖိုးဟန် ရွတ်လိုက်တာ တိုးတိုး တိုးတိုး
တတ်တတ်တွတ်နဲ့၊ ဆရာတော်ကလဲ နား
စိုက်ထောင်နေတာ။ ဖိုးဟန် စာ
(၇)တန်း ရွတ်သံဆုံးတော့...
‘မင်း ပိန္နဲပင်ကို သတ်သလို အရာ
ရာတိုင်းကို သတ်လို့ရတယ်။ နာလန်
မထူနိုင်ဘူး။ ဖိုးဟန် လုပ်တတ်ရင်
လုပ်ရတ်မှာလဲ ဓာတ်သေတယ်ကွ။
မင်း ပိန္နဲပင်ကို သတ်သလိုသတ်၊ လုံ
ဖင်ကပ်ပြီး ပြားပြားဝပ် သေနေလိမ့်

တင်းပဲ။ ဒါ ရှက်စရာလား။ တစ်ကွက်
ကလေး မျက်နှာမပျက်ဘူး။ ကိုယ့်ဆရာ
တော်ပဲ။ ပြောဆိုဆုံးမပါစေ။
ဩဝါဒတွေ ခြွေပါစေ။ မသိတာ
သိအောင်၊ မတတ်တာ တတ်အောင်
သင်နေပြီပဲ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၂၄)

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

ခေါင်းဆောင် မင်းသမီးချောကတော့ တော့ဒိုင်ဂူ-ကျွဲပွဲဘက်မှ သွားရောက်ခေါ်ယူလာခဲ့သော မင်းသမီးကို “ရွှေဝိတုန်းမယ် ကြူကြူမာ” ဟု ဘွဲ့မည်တပ်ကာ ပွဲထုတ်ခဲ့ပါသည်။ အငြိမ့်ခွင် ကကွက်များကိုတော့ ဆန်နီကပဲ သင်ကြားပေးပါသည်။

လူရွှင်တော်ဆန်နီမှာ ထိုခေတ်ထိုအခါက ခေတ်မီလူငယ်ပိုင်းထဲမှ **၁၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

တိုးတက်အောင်မြင်သော ကိုယ်ပိုင် အရည်အချင်းရှိသည့် လူရွှင်တော်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးသမားရိုးကျ ပြက်လုံးများ အပြင် ခေတ်မီဆန်းသစ်သော ပြက်လုံးများ၊ ချိတ်များကို ထည့်ထွင်ပါသည်။ နာမည်ကျော်ကြား လူကြိုက်များသော သီချင်းများကို စာသားပြောင်း၍ ဟာသဆန်ဆန် သီဆိုသည်။ လူကြိုက်များလှသည်။ ဖမာအားဖြင့် အဆိုတော်မာမာအေး သီဆိုထားသော...

‘ပျိုမောင်ရွှေ... ပျိုမောင်ရွှေ... ရွာအဝင်လမ်းဆီက လှမ်းလာခဲ့လေ... ပြန်လာခဲ့လေ...’ ဆိုသော သီချင်းအလိုက်ကိုယူ၍

စာသားပြောင်းကာ...
‘ပျိုမောင်ရွှေ... ပျိုမောင်ရွှေ... ယင်းယက္ခ... တစ်ခါထိုးရင် သာဓက... ယလာဟော... သာဘူးလေ တာမာ... အေပီစီရယ် ဆက်... ပေး... ဆက်သာ... ဝယ်ပေးမယ်လေ... အညှော်ပိရင်... အနာရင်မှာပဲလေ... ပျိုမောင်ရွှေ... လိပ်ခေါင်း... ထွက်တုန်းလေ’
အစရှိသည့် သီချင်းဖြစ်ပါသည်။ စာရေးနေရင်း ပြုံးပင်ပြုံးမိပါသည်။

လူရွှင်တော် ဆန်နီကို သဘင်ပွဲများ၊ ပြက်လုံးများ၊ ပြဇာတ်များ၊ ဆေးပရာများ၊ နောက်ပိုင်းဇာတ်များကို ကူညီပံ့ပိုးပေးသူ နှစ်ဦးမှာ ဘသံချောင်းဆိုသူနှင့် ဘကျောက် ဟူသော ဆေးနောက်မိဇာတ်သဘင်ပညာသည်အဆိုအမှုတ် ပညာရှင်ကြီးတို့နှင့် ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုမှာလည်း ဆန်နီအငြိမ့်သဘင်အတွက် ကြီးမားသော အင်အားတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယောက်ဖတော်သူ လူရွှင်တော်ရာမာမှာလည်း အတွဲညီ လိုက်ဖက်သူပါသည်။

(လူရွှင်တော် စံအုန်း၊ ကျော်မိုးထို့ အမည်များကိုတော့ မှတ်မိပါသေး သည်။ အခြားတွဲဖက် လူရွှင်တော်များ နှစ် အမည်များကို မမှတ်မိတော့ပါ။ နှစ်လွတ်စေချင်ပါသည်။)

ထိုသို့သော သူများ၏ အကူအညီကို အမည်အပြင် နိုင်ငံကျော် ဆိုင်းဆရာ နှစ်ခိုင်လံတင့်က တီးလုံး၊ တီးကွက်များ နှစ်ပေးသည့်အတွက် အချို့ပေါ် အကာလောင်းသည့်နယ် အကောင်း နည်းသာ စုနေပါတော့သည်။

တပင်ရွှေထီး အော်ပရာမှာ ပွဲဦး ဆွက်ညက လူကြိုက်များလှသည်။ တပင်ရွှေထီးနှင့် မွန်သူရဲကောင်း စစ်သည်တော်(၆)ဦးတို့၏ တိုက်ပွဲခန်း များတွင် ပရိသတ်များက လက်ခုပ်သံ ခေတ် အားပေးခဲ့ကြသည်။

ကြည့်ရမြင်ရခဲသော မြန်မာ့သိုင်း ညာ တိုက်ကွက်များဖြစ်၍ မြင်ရသူ အပေါင်းက နှစ်ထောင်းအားရ ရှိလှ သည်။

အငြိမ့်စင် နောက်ဘက်တွင် ထောင်ထားသော နောက်ခံပိတ်ကား အဖြူကြီးပေါ်တွင် ရောင်စုံဆလိုက်ဖြင့် "သိုင်းမှာမင်းယက္ခ" ဆိုသော စာလုံး ငြိုးများကလည်း ကြီးသွားလိုက်၊ သားသွားလိုက် ရှေ့တိုးနောက်ငင်ဖြင့် အမျိုးမျိုး မီးကစားပြီး ပြသနေသည်။

"သိုင်းပညာ စီစဉ်ညွှန်ကြားသူ ဆရာမင်းယက္ခ" ဆိုသော စာတန်း ငြိုးကလည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကောင်းပေစွ၊ ကျွန်ုပ်သရေရှိပေစွ၊ ဂုဏ်ရှိပေစွ။ "တစ်ဦးက စေတနာ တစ်ဦးက မေတ္တာ" ဆိုသော ပြယုဂ်ပင် မဟုတ်ပါလား။ ဒီလိုနှင့် ဆန်နီ အငြိမ့် သဘင်မှာ နယ်မြို့များသို့ ပွဲချီများစွာ ခြင့် ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါသည်။ ဆန်နီအငြိမ့်သဘင်သည် နယ်မြို့

များထဲတွင် ပွဲချီ တော်တော်များများ ကရာက ရန်ကုန်သို့ တစ်ပတ်ကျော့ ပြန်ရောက်လာပါသည်။ တန်ဆောင် မုန်းလတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ "တိုက်ပွဲဝင်သင်တန်း" သို့ ဆန်နီ၏ ယောက်ဖ လူရွှင်တော်ရာကျော် ရောက်လာပါသည်။

'အစ်ကိုရေ ကျွန်တော်တို့ မနေ့ နေ့လယ်ကပဲ နယ်က ပြန်ရောက် တယ်။ ရန်ကုန်ပွဲခွင်တွေရလို့ ပြန်လာ တာလေ။ ကျွန်တော့်မိန်းမ အစ်ကို ကားပေါ်မှာ မီးဖွားခဲ့တယ်ဆိုတာ မအုန်းပြောပြလို့ သိလိုက်ရပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကိုရယ်။

အဲဒီကိစ္စအတွက် အစ်ကိုကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်းလဲ ပြောချင်လို့ပါ။ နောက်ပြီး အစ်ကိုကို ပြောချင်တာ လေးလဲ ရှိလို့ပါ'

ဟု စကား စ.လိုက်သဖြင့်...

'ရာကျော်ရယ်... ပြောစရာရှိတာ ပြောစမ်းပါ။ ဘာ အားနာနေစရာ လိုသလဲ။ မင်းတို့နဲ့ငါနဲ့က မိသားစုလို ဖြစ်နေကြတာပဲကွာ။ ကဲ ပြော ဘာ ပြောမလို့လဲ'

ဟု အားပေးစကား ပြောလိုက်ရာ...

'ဒီလို အစ်ကိုရေ၊ အစ်ကို လုပ်ပေး တဲ့ တပင်ရွှေထီး အော်ပရာက တော်

တော်လေးကို အောင်မြင်တယ်။ လူကြိုက်များတယ် အစ်ကိုရေ။ အစ်ကို ချပေးတဲ့ လူကြမ်းနဲ့ မင်းသားက အံ့ကိုက်ပြီး ကျင့်သားရနေတော့ အား လုံးအံဝင်ခွင်ကျ ကောင်းတယ်။ အမှား အယွင်းမရှိဘူး။

ခုတော့ နယ်ရောက်တဲ့အခါမှာ လူ ကြမ်းတွေက အရင်လူတွေ မဟုတ် တော့ဘူး။ ထွက်တဲ့လူကထွက်၊ ထုတ် ခံရတဲ့လူက ထုတ်ခံရ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကျန်တဲ့လူနဲ့ နောက်ထပ်ထည့်တဲ့ လူကြမ်းအသစ်တွေကို ကိုဆန်နီက သင်ပေးပြီး တတ်သလောက်၊ မှတ် သလောက်လုပ်တော့ တိုက်ပွဲခန်းတွေ မှာ စည်းကိတ်ဝါးကိတ် မဖြစ်တော့ဘူး။ အံ့ချော်ကုန်တယ်။ ကြည့်လို့ မကောင်း တော့ဘူး။

ဒါပေမယ့် "သိုင်းမှာ မင်းယက္ခ" ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာစလိုက်က ထိုးတုန်းပဲ။ အခု ရန်ကုန်ပွဲကျရင် အစ်ကို ကိုယ်တိုင် ပရိသတ်ထဲကနေကြည့်ပြီး အခြေ အနေမဟာန်ရင် အစ်ကိုကြော်ငြာ ဆလိုက်ပြား သိမ်းလိုက်ရင် ကောင်း မယ် အစ်ကိုရာ။ ကျွန်တော်က အစ်ကို နာမည်ပျက်မှာ၊ သိက္ခာကျမှာစိုးလို့ လာပြောတာပါ။

အခုလာမယ့် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နေ့ညမှာ လသာလမ်း(အလယ်)မှာ ကျွန်တော်တို့ပွဲရှိတယ်။ အဲဒါအစ်ကို လာကြည့်ဖြစ်အောင် လာကြည့်ပါဦး။ အခု ကျွန်တော် လာပြောတာကိုလဲ ကိုဆန်နီ မသိပါစေနဲ့နော်။ ကဲ ကျွန်တော်ပြန်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတွေအပေါ်မှာ အစ်ကိုရဲ့ ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးမှုတွေကို သိပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်တယ်အစ်ကိုရာ'

ဟု ဆိုကာ ရာကျော်က ဖုံးတစ်ဝက်၊ ဖော်တစ်ဝက် ပြောဆိုပြီး ပြန်သွားခဲ့ပါ

သည်။

ပြဿနာကတော့ ပေါ်ပြီ။ ဆန်နီ အကြောင်းကို သိသည်။ မထင်လျှင် မထင်သလို ဇာတ်အဖွဲ့သားတွေကို ထုတ်ပစ်တတ်သည်။ သူ့ပြောတာ မလိုက်နာသည့်သူတွေ၊ ပြောဆိုဆုံးမ မရသည့်သူတွေကို ချက်ချင်းထုတ်ပစ် တတ်သည်။

ထို့ကြောင့် တိုက်ကွက်များတွင် ဇာတ်တိုက်ထားပြီး ကျင့်သားရနေ သော သူများကို ထုတ်ပစ်လိုက်လျှင် တိုက်ကွက်ပျက်ပြီး အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်တော့။ အမှားမှား အယွင်းယွင်း ဆိုလျှင် စည်းဝါးမကိုက်လျှင် လူရယ် စရာ ဖြစ်တော့မည်။

ထို့ကြောင့် **“တပင်ရွှေထီး အော်ပရာကို”** ကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်မှ ဖြစ်တော့မည်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည လသာ လမ်း(အလယ်ဘလောက်)မှာ ဆန်နီ အငြိမ့်ပွဲရှိသည်။ ပွဲမစမီကတည်းက ပွဲကြည့်ပရိသတ်များဖြင့် လမ်းကြီး တစ်ခု လုံးပြည့်နေပေပြီ။

မီးတွေက တထိန်ထိန်၊ လူတွေက တရုန်းရုန်း၊ လော်စပီကာသံတွေက တညံ့ညံ့ဖြင့် အငြိမ့်ပွဲ၏သရုပ် ပေါ်လွင် လှပါသည်။ ထိုညက အငြိမ့်လာကြည့် သည်ကို ဆန်နီအား အသိမပေး။ သူ မသိအောင် ကြည့်မှ ဖြစ်ပေတော့ မည်။

အငြိမ့်ခန်းမထွက်မီ ဘုရားရှိခိုး နတ်ပင်၍ အော်ပရာများကို အလျင်ပြ လှေ့ရှိသည်။ လာချေပြီ။ အငြိမ့်ပွဲ အစီအစဉ်ကို ပွဲကြည့်ပရိသတ် ကြိုတင် သိရှိနိုင်စေရန် လော်စပီကာဖြင့် ကြေညာလိုက်သည်။

‘ယခု တင်ဆက်ကပြမှုကတော့ တပင် ရွှေထီးအော်ပရာဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာ့သတ္တိနီ

မြန်မာ့သိင်္ခပညာရပ်တွေကို ထိပ်ပြင် ထုတ်ဖော်ပြသယံ အော်ပရာဇာတ် ဖြစ်ပါ တယ်။ အားပါးစာရ ရှုစားတော်မူကြပါ ဆ်ဗျား”

ဟူသည့် ကြေညာသံအဆုံးတွင် လက်ခုပ်ဩဘာသံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာပါတော့သည်။ ကားလိပ် ကြီးကို တဖြည်းဖြည်း မ,တင်လိုက် ရာ မွန်ဘုရင်ရှေ့တော်တွင် မွန်သူရဲ ကောင်း စစ်သည်တော်(၆)ဦးက ဓားတစ်လက်သိုင်း၊ ဓားနှစ်လက်သိုင်း၊ တုတ်ရှည်သိုင်း၊ တုတ်တိုနှစ်ချောင်း သိုင်း၊ လှံရှည်သိုင်းနှင့် လှံတိုနှစ်ချောင်း သိုင်းတို့ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လှလှ ပပ သပ်သပ်ရပ်ရပ် တစ်ယောက်ချင်း ကစားပြ၍ ပရိသတ်များက လက်ခုပ် သံ တဖြောင်းဖြောင်းဖြင့် အားပေးကြပါ သည်။

ဇာတ်စင်၏ နောက်ဘက်ရှိ ပိတ်ကားအဖြူကြီး ပေါ်တွင်လည်း “သိုင်းမှာမင်းယက္ခ” ဆိုသော ရောင်စုံ ဆလိုက်ကြီးက လင်းလိုက်မိုန်လိုက်၊ ကြီးလိုက်သေးလိုက်၊ နီးလိုက်ဝေးလိုက် ဖြင့် အမျိုးမျိုး လှုပ်ရှားပြသထားပါ သည်။ **“သိုင်းပညာ စိစဉ်ညွှန်ကြားသူ ဆရာမင်းယက္ခ”**ဆိုသော စာတန်း ကြီးကိုလည်း အောက်ဘက်တွင် ဖော်ပြ ထားသေးသည်။

ဪ ရှေ့မှာ ကစားပြသွားတာ

ကလည်း လှလှပပ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ထို့ကြောင့် သိုင်းကစားကွက်များနဲ့ ပတ်သက်၍ ဂုဏ်ယူရပါသည်။ ဂုဏ်တက်ရပါသည်။ “သိုင်း မင်းယက္ခ” ဆိုသော ကြော်ငြာနဲ့ လည်း လိုက်ဖက်ပါသည်။ ရာကျော် ပြောတာ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလားဟု ထင်မိသည်။

ထိုမှ ဇာတ်ကွက်ပြောင်း၍ ရွှေထီး ဓောဘုရားတွင် တပင်ရွှေထီး နားထွင်း နေစဉ် မွန်စစ်သည်တော်တို့ ဘုရား အောက်ခြေတွင် ဝန်းရံသည်။ တပင်ရွှေ ထီးက နားကိုသာ တည့်အောင်ထွင်း ဟုပြောကာ ရန်သူတို့ ဝန်းရံထား သည်ကို ဘာမထီသည့် ပုံဟန်ဖြင့် နားကို ပြီးအောင် ထွင်းစေသည်။ နားထွင်းပွဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက် သွားပြီ။

ထိုအခါကျမှ မွန်စစ်သည်တော်များ နှင့် တပင်ရွှေထီး တိုက်ခိုက်တော့ သည်။ ဓားသမား၊ တုတ်သမား၊ သမားတို့ဖြင့် တစ်ဦးချင်း တိုက်ခိုက် သည်။ ထိုပြကွက်အထိ ဘာမှ အမှား အယွင်းမရှိ။ ပရိသတ်များကလည်း လက်ခုပ်သံမစဲအောင် တစ်ခဲနဲ အားပေးကြသည်။

သိုင်းကွက်များကို ရှင်းရှင်းလင်း လင်း လှလှပပ ချိတ်ဆက်မိမိ ထပ် ဆက်နိုင်သည်။ နောက်ခံပိတ်ကားဆီ မှာလည်း ရောင်စုံဆလိုက်ဖြင့် **“သိုင်း မှာ မင်းယက္ခ၊ သိုင်းပညာ စိစဉ်ညွှန် ကြားသူ ဆရာ မင်းယက္ခ”** ဆိုသော ကြော်ငြာစာသားကြီးက အရှင်းအ အထင်းသား ပေါ်လွင်နေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲစင်)

www.burmeseclassic.com

မြို့ထွက်သော ညာတင်ကုတ်ရုပ်

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ဝင်
အားဖြင့် ဖိုထိုးလျက်ရှိစဉ် အလွန်
အံ့သရသော မိတ်ဆွေနှစ်ဦး ကျွန်ုပ်
အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။
ထိုမိတ်ဆွေနှစ်ဦးတို့သည် ကျွန်ုပ်ကို
ဆွေသောအခါ ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများ
အကြောင်းနှင့် တောင်ထွက် ဓာတ်
ပစ္စည်းများ အကြောင်းတို့ကို
အိမ်ဝင်စားစွာ အားပါးတရ ပြောကြ
သည်။
သို့နှင့် ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာ အံ့ဩ
၍ ဖိုထိုးခြင်းကို ခေတ္တ ရပ်နားပြီး
နောက် မိတ်ဆွေနှစ်ဦးတို့ကို အိမ်ပေါ်
သို့ဆီကာ ရေနှေးကြမ်းသောက်ရင်း
အေးအေးဆေးဆေး စကားစမြည်
ပြောကြရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရလေသည်။
တစ်ချိန်က ထိုမိတ်ဆွေ နှစ်ဦးတို့
သည် ကျွန်ုပ်တို့လျှင် ဂမ္ဘီရအကြောင်း

ကျွန်ုပ်နှင့်

မြို့ထွက် (သထုံ)

ညာတင်ကုတ်

ဓာတ်ပစ္စည်းများအကြောင်းနှင့် ဖိုထိုး
ခြင်းတို့ကို ပြောလျှင် ကြိုက်ကြသူများ
မဟုတ်ပေ။
ယခုအခါတွင် မိတ်ဆွေနှစ်ဦးမှ
ဂမ္ဘီရအကြောင်း၊ ဓာတ်အကြောင်း၊
ဖိုထိုးခြင်းအကြောင်းတို့ကို မိတ်ဆွေ
နှစ်ဦးတို့မှ စတင် ပြောနေကြသဖြင့်
ကျွန်ုပ် အံ့ဩရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ
မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ ကျွန်ုပ်ကို...
'ညာတင်ကုတ်ရုပ်တု တွေ့ဖူးလား'
ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်က ညာတင်

ကုတ်အကြောင်း ကြားဖူးပါသည်။
သို့သော် မမြင်ဖူးပါဟု အမှန်အတိုင်း
ပြောဆိုလိုက်လေသည်။
ထိုအခါ မိတ်ဆွေသည် သူ၏
လွယ်အိတ်အတွင်း ပါလာသော
"ညာတင်ကုတ်" ရုပ်ကို ထုတ်ပြပါ
တော့သည်။ ကျွန်ုပ် "ဘုရားမဟုတ်၊
သံဃာမဟုတ် ညာတင်ကုတ်" ဟု
ဆိုသော ရှေးဆရာများ ဆိုခဲ့သော
အဆိုအမိန့်နှင့် ကိုက်ညီနေပြီး သက်စား
ကို ညာဘက်တွင်ရုံလျက် တွေ့မြင်ရ
ပါသည်။

▶ ညာတင်ကုတ် ငြိမ်းဖြင့်
ကညာနရာ လေပြတ်အောက်၊
သက်သာနေသည့် ဦးစောဇွာ

ကျွန်ုပ် အသေအချာ လေ့လာကြည့်ရာ အမြင့် သုံးလက်မခွဲ ရှိပြီးလျှင် အလေးချိန် ရှစ်ကျပ်၊ သုံးပဲသား ရှိပါသည်။ နောက်ကျောတွင် "စမဗေ" စမလေးလုံး အင်းကွက်တစ်ကွက် ချထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကပင် (ညာတင်ကုတ်ရုပ်)ကို မီးအပူပေးလျှင် တစ်ကိုယ်လုံးမှ ပြဒါးရည်များ လူ့ချွေးထွက်သလို ထွက်ကြောင်းနှင့် "ညာတင်ကုတ်" ရုပ်ကို အအေးခံပြီး ပြန်ချိန်ကြည့်လျှင် ထွက်သော ပြဒါးအလေးချိန်ကြောင့် ရုပ်တုအလေးချိန်မှာ လျော့မသွားဘဲ မူလ အလေးချိန် ရှစ်ကျပ်၊ သုံးပဲသား အတိုင်းသာ ရှိနေပါသည်။ ဘယ်နှကြိမ် ပြဒါးထုတ်ထုတ် ရုပ်တုအလေးမှာ မူလ အလေးချိန်တိုင်းသာ ရှိနေပါသည်။

၁၉၄ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

▶ ညာတင်ကုတ် ငြိမ်းဖြင့်
ကညာနရာ ထယ်ရက်အတွင်း
သက်သာသွားသည့် ကိုဦး

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် ညာတင်ကုတ်ရုပ်မှ ပြဒါးထွက်သည်ကို တွေ့မြင်လို၍ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်လိုကြောင်း မိတ်ဆွေနှစ်ဦးကို ပြောကြည့်ရာ သဘောတူကြသဖြင့် မီးဖြင့် စမ်းသပ်ရန် မီးဖိုပြင်ပြီး မီးမွှေးကြပါတော့သည်။

မီးသွေးမီးဖိုမှ မီးအရှိန် ရလာသောအခါ နို့ဆီခွက်ကို သုံးပုံ နှစ်ပုံခန့် ညှပ်ထုတ်ပြီး "ညာတင်ကုတ်" ကို နို့ဆီခွက်အပြတ်အတွင်း ထည့်ကာ မီးတောက်နေသော မီးသွေးပေါ်သို့ တင်လိုက်ပါသည်။

သုံးစက္ကန့်အကြာတွင် မီးအပူရှိန်ကြောင့် "ညာတင်ကုတ်ရုပ်" မှ ချွေးသီးလေးများ ထွက်သလို ပြဒါးရည်များ ရုပ်တုနေရာအနှံ့မှ ထွက်လာပါသည်။ ပြဒါးအရည်များ တဖြည်းဖြည်း

အောက်ခံနို့ဆီခွက်အတွင်းသို့ ကျဆင်းသွားပါတော့သည်။ နောက်ဆုံး ပြဒါးရည် ညာတင်ကုတ်ရုပ်မှအထွက် ခံသွားသောအခါ နို့ဆီခွက်နှင့် ညာတင်ကုတ်ရုပ်ကို မီးထဲမှချကာ အအေးလိုက်ပါသည်။

အေးသောအခါ ညာတင်ကုတ်အရုပ်မှ ထွက်ကျထားသော ပြဒါးများကို နို့ဆီခွက်အတွင်းမှ သွန်ယူပြီး ခြစ်ကြည့်သောအခါ ပြဒါးရည် အလေးချိန်မှာ ငါးမူးသား ရှိပါသည်။

"ညာတင်ကုတ်" အရုပ်ကို ခြစ်ကြည့်သောအခါ မူလ အလေးချိန်အတိုင်းပင် ရှစ်ကျပ်၊ သုံးပဲသား အတိုင်းသာလျှင် တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အံ့ဩရကြောင်း မိတ်ဆွေကို ပြောသောအခါ...

'အံ့ဩပနေပါနဲ့ အမောင်ရယ်... လက်ထက်မှာတင် ဆယ်ကြိမ်တင် ပြဒါးထုတ်ခဲ့ပါပြီ။ ကျုပ်ရှင်က ဘယ်တော့မှ ပြဒါးထုတ်ခဲ့ကြသလဲဆိုတာ ကျုပ်လဲ... နှိပ်တူ၊ ဒီတော့ ရှေးဆရာတွေ ဉာဏ်ထက် ဘယ်လောက်ကြီးကြသလဲဆိုတာ တွေ့ကြည့်တော့ အမောင်ရေ' ဟု ပြောပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ် ညာတင်ကုတ်ရုပ်နှင့် ညာတင်ကုတ်ရုပ်မှထွက်သော ပြဒါးကို စမ်းသပ်ခြင်း

ညာတင်ကုတ်မှထွက်သော ပြဒါးစတီးဂွန်းအတွင်းထည့်၍ ဖယောင်းမီးဖြင့် စတီးဂွန်းကို အပူပေးကြည့်လျှင် စတီးဂွန်း နီရလာအောင် ပူသည်ကို ပြဒါးမီးခံခြင်း။

ခဲ(နာ)ဖြင့် ရောစပ်ပြီး မီးကစားနာသေချော်ပျောက် ဆိုသည့်အတိုင်း နာ(ခဲ)သည် ထိုပြဒါးနှင့် အတူတူလျက် သေပါသည်။

ဘင်(ခဲမဖြူ)နှင့် ညာတင်ကုတ်မှ ထွက်သော ပြဒါးရောစပ်ပြီး မီးမှန်မှန် ဖြင့် ဓာတ်ကစားခဲ့ပါလျှင် ဘင်(ခဲမဖြူ) ဆည် သေသောလက္ခဏာများ ပြလာ ခြင်း ချော်များ ထွက်လာပါသည်။

“ညာတင်ကုတ်” ရုပ်မှ ပြဒါးနှင့် ဆိုင်ပြဒါး ရှစ်အချိုးတစ် ရောစပ်ပါလျှင် ညာတင်ကုတ်မှထွက်သော ပြဒါး အတိုင်း အရည်အသွေး တူညီပါသည်။ ညာတင်ကုတ်မှထွက်သော ပြဒါး ဆည် တခြားဓာတ်နှင့် ပေါင်းစပ်လိုက် ပြီး မီးအပူပေးလိုက်ပါလျှင် ထူးခြားစွာ မြန်လည် ထွက်ရှိလာပါသည်။ ထို အချက်ကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညာတင်ကုတ်ရုပ်ကို တန်ဖိုးထားနိုင်ကြ ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ညာတင်ကုတ်ရုပ်၏တန်ဖိုးကို ဆေးကုရာတွင်သုံးခြင်း

ညာတင်ကုတ်မှထွက်သော ပြဒါး တစ်ဆ၊ နာ(ခဲ) ငါးဆ ရောစပ်ပြီး နမ်းဆီတွင် ပြဒါးနာတွဲကို ခုနစ်ကြိမ် ခံရည်လောင်း၍ ဆိုင်ကယ်တိုက်သော

ကိုရင်တစ်ပါး ခြေထောက် ထက်ပိုင်း ကျိုးသွားသည်ကို ကုသရာတွင် ဆယ် ရက်အတွင်း ပြန်ဆက်ကာ အကောင်း ပကတိအတိုင်း ပြန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆင်တုံးမနွယ်ကို ထုထောင်း သတ္တုရည်ကိုယူပြီး ငါးဆယ်သား ပုလင်းတွင်ထည့်၍ ညာတင်ကုတ်ပြဒါး ကို သတ္တုရည်အတွင်း ထည့်စိမ်ထားရာ တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ပုပ်နံ့များ ထွက်လာပါသည်။

ဆယ့်ငါးရက်ခန့် ကြာသောအခါ ပုပ်နံ့များ ပျောက်သွား၍ ထိုဆင်တုံး မနွယ် သတ္တုရည်ကို လေဖြတ်သောသူ တစ်ဦးအား တိုက်ကျွေးရာ လူကောင်း အတိုင်း သွားလာနိုင်ပါသည်။

ပျားရည်တွင် ညာတင်ကုတ်ပြဒါးကို ထည့်စိမ်၍ နေရောင်တွင် ခုနစ်ရက်ခန့် ပြုပြီး ပျားရည်ကို လက်ဖက်စားဖွန်း တစ်ဖွန်း နေ့စဉ် ဆေးအဖြစ်သုံးကြည့် ရာ ခြေအေး၊ လက်အေး ဖြစ်သည်များ ကောင်းလာ၍ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးများ နီရောင်သန်းလာပါသည်။

ညာတင်ကုတ်ရုပ်တုကို ရေနှင့်

ထည့်ကျိုပြီး ထိုရေဆူသောအခါ အအေးခံ၍ ထိုရေကို ဆေးတိုက်ရာ တွင်လည်းကောင်း၊ ပယောကနှင့် ပတ် သက်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ မြွေ၊ ကင်း စသည် အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါများ ရှိသောနေရာတွင် ပက်ဖျန်းပေးခြင်းဖြင့် အဝေးသို့ ထွက်ခွာသွားကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၊ သံဃာရုပ်ပွားတော် များနှင့် ကွဲပြားစွာ စီရင်ထားခဲ့သော “ညာတင်ကုတ်” ရုပ်တုများသည် လောကီကိစ္စများတွင် အသုံးပြုရန် အတွက် ရှေးဆရာများ စီရင်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် “ညာတင်ကုတ်ရုပ်” ၏အစွမ်းကို ကိုယ်တိုင် လေ့လာ တွေ့ရှိ ချက်အရ လောကီကိစ္စများတွင် သောက်၊ လိမ်း၊ ရှူဟု ဆိုနိုင်လောက် အောင် တန်ဖိုးပေးနိုင်သော အရုပ်ဟု ပင် ဆိုပါရစေတော့။

ကံကောင်းသူများ စေတနာ ကောင်း ကြပါစေ။

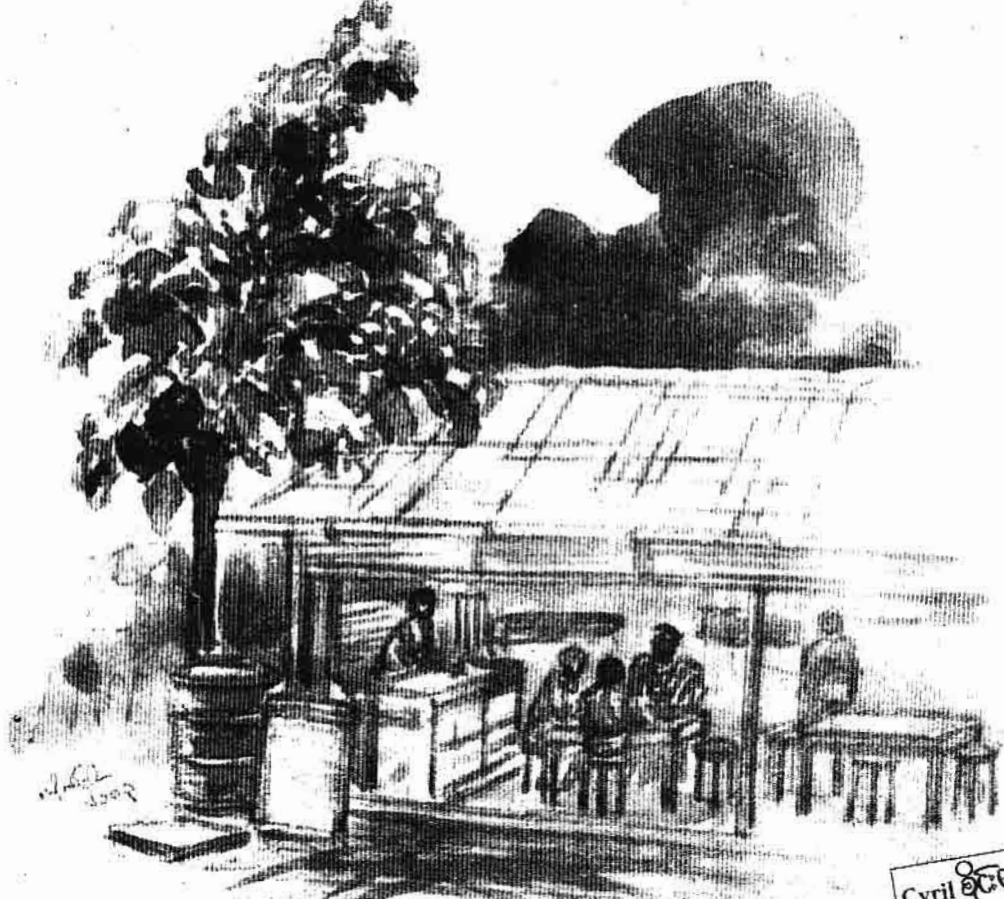
ဒိုင်မင်း(သထုံ)

စာမျက်နှာ (၁၉၇)မှ အဆက်

ဒါဆို အောင်သွားပြီ။ အဲ ကြယ်ကြွေတာ မတွေ့ရင် ရေးလို့မရ သေးဘူးဇနား။ နောက်နှစ်ကို ဆက်စောင့်ရမယ်” ဟု ပြောပြလေသည်။ ပြီးလျှင်... အဲဒီ ပြောပေးလေကို နှုတ်ပိုလမ်း၊ ဘုရားရှိခိုးပြီတိုင်း “ကျွန်ုပ်ပြောလျှင် အ” “ကျွန်ုပ်ပြောလျှင် န” “ကျွန်ုပ်ပြောလျှင် ဟံ” လို့ ရွတ်ဆိုပြီး ဝှေ့နဲ့ အနီးဆုံးမှာထား။ အကျိုးရှိလာလိမ့်မယ်” ဟု ပြောပြလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း “ဆရာကြီး ပြောသမျှကို လိုက်နာပါမယ်” ဟု ခိုသေစွာ ပြော၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အထပ်ထပ်ပြောမိလေသည်။ ထိုနောက် ဆရာကြီးသည် အချိန်မရှိတော့၍ သွားတော့မည် ဖြစ် ကြောင်း၊ နောက်တစ်ခေါက် သူ့လာခဲ့မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုကာ

ထွက်သွားလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းသာလွန်း၍ ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ ပြောနေမိရာ ဆရာကြီး ၏ နာမည်တောင်မှ မမေးမိလိုက်ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် နောက်တစ်နေ့မှ စတင်၍ ပုံများကို လဲပြီး ချိတ်ဆွဲလိုက်၏။ ဆရာကြီး ပြောသမျှကိုလည်း နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် လုပ်၏။ ဆိုင်ကိုလည်း သင်သင်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ထားသည်။ ထူးဆန်းစွာပင် တစ်ပတ်ကျော်အတွင်း ရောင်းအားတက်လာသည်။ (၁)လခွဲခန့် ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် စားပွဲထိုး(၁၀)ဦးထားရ၏။ အဖျော် ဆရာ အကြော်ဆရာတို့ကိုလည်း (၂)ဦးစီထားရသည် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိပြီး ရောင်းရသည်မှာ လက်မလည်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဆရာကြီးလာလျှင် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အထပ်ထပ် ပြော၍ ကန်တော့ရန်နှင့် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ရောင်းဝယ် မကောင်းသူများ ပြုလုပ်နိုင်ရန် ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ရှိခိုးပူဇော်လိုက်ရပေတော့သည်။

Cyril (ဒိုင်မင်း)

Cyril ခိုင်စော

မိုးကောင်းကင်သည် ကြည်လင်တောက်ပနေ၏။ ထိုအတူ အရက်ဦး၏ နေခြည်နုကလေးများသည်လည်း လှပစွာ ဖြာကျနေသည်။ သဘာဝတရားသည် လွန်စွာလှပသော နံနက်ခင်းကို ဖန်တီးလိုက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင်မူ အံ့မှိုင်းထုံထိုင်းနေ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခင်က ယခုလို နံနက်ခင်းဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်၏ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးမှာ စားပွဲထိုးလေးများ၏ ဆူညံစွာ အော်ဟစ်သံ၊ စားသောက်သူတို့၏ စကားပြောသံ၊ အဖျော်ဆရာ၊ မုန့်အကြော်ဆရာတို့၏ ချွေးတလုံးလုံးနှင့် အလုပ်လုပ်နေဟန်၊ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းထဲတွင် ကိန်းဂဏန်းချား ပြည့်ကျပ်နေပုံတို့မှာ လွန်စွာအားရဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။

အခုတော့ ထိုဆိုင်ကြီးသည် ဧရပ်တစ်ခုနှင့် တူသော ဆိုင်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး စားသောက်သူ အနည်းငယ်နှင့် ရောင်းဝယ်ရသည်မှာ ပျင်းမိလေးလံနေသော လားအိုင်ကြီးတစ်ကောင်၏ လမ်းလျှောက်ပုံနှင့် တူနေပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤဒုက္ခများကို ခံစားရသည်မှာ

၁၉၆ နဂရတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်ုပ်နှင့် တူးခြားသော ဆန်း-ပြည်-ကွယ်

“အရဟံ” ဂုဏ်တော်

(၆)လခန့် ရှိပေပြီ။ အခုတော့ ကျွန်ုပ်တွင် အဖျော်ဆရာ၊ မုန့်ဆရာများလည်း ပရိတော့ဘိယခင် စားပွဲထိုး(၅)ဦးမှာလည်း (၁)ဦးသာ ထားနိုင်တော့သည်။ အဖျော်ကတော့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် ဝင်ဖျော်ရသော အခြေအနေ ဖြစ်နေသည်။

ထိုသို့ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်၏ အတွေးများ ကစဉ်ကလျား ဖြစ်နေစဉ် ဤနံနက်ခင်း၏ (၈)ဦးမြောက် စားသောက်သူများအဖြစ် ဆိုင်ထဲသို့ လူ(၃)ဦး ဝင်ရောက်လာသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ကောင်တာအနီး စားပွဲခုံတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ တစ်ဦးတည်းသော စားပွဲထိုး

လေးက “ဘာသောက်ကြမလဲ” ဟု မေးလိုက်သောအခါ လူဝကြီးဖြစ်သောလူမှ “ကော်ဖီမနစ်ခွက်” ဟု ပြောပြီး ယောဂီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသောလူကြီးကို “ဆရာကြီးရော ကော်ဖီမပဲလား” ဟု မေးရာ ထိုလူကြီးက ခေါင်းညှစ်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း အကုန်ပြင်တွေ့ ကြားသိသောသဖြင့် စားပွဲထိုးလေး၏ အမှာကို မစောင့်တော် အဖျော်ခန်းသို့ ဝင်၍ ကော်ဖီမစ်(၃)ခွက်လျှင်မြန်စွာ ပြင်ဆင်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လည်း ကောင်တာတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်သောအခါ ထိုလူ(၃)ဦး စကားသံများကို အောက်ပါအတိုင်းကြားလိုက်

www.burmeseclassic.com

တောသည်။ ခပ်ပိန်ပိန်လူမှ စတင်၍...

'ဆရာကြီးရယ် ကျွန်တော်လဲ ဆရာကြီးကို မတွေ့ရတကြာမီတော့ ဆရာကြီး သတင်းလေးတာလေး ဖမ်းရအောင်ဆိုပြီး ယောဒီ ဆီထဲလျှောက်ကို လက်ညှိုး ထိုး၍ ကိုအောင်ကြီးကို မနေ့ကပဲ ပြောနေတာ။ အခုလို မမျှော်လင့်တဲ့ တွေ့လိုက်တာ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာကြီးရယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ လူကြီးမုန်းနေ၍...

'ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ အရောင်း အဝယ်၊ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေတိုင်း ဆရာကြီး ကျေးဇူးကို အပြုတမ်း ပြောပြကြပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဆရာကြီး အခု ဘယ်ကလေးပြီး တယ်ကို သွားမလို့လဲ။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ပူး တစ်ပတ် နှစ်ပတ်လောက် နားနေ သွားပါဦး'

ဟု ဆိုလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ယောဂီ ချောင်း ဝတ်ဆင်ထားသော လူကြီးက ခပ်ပြုံးပြုံး နှင့်ပင်...

'ခင်ဗျားတို့ အဆင်ပြေတယ်ဆိုတာ သိလစောင့်ထိန်း ပူ ဘာသာတရား ကိုင်ဆိုင်မှုတို့ကြောင့်ပဲ ပါတာပေါ့ ဖူး။ ကျွန်လဲ ခင်ဗျားတို့နဲ့တွေ့ပြီး နယ်တကာ လောကီကွားနေတာပဲ။ အခု ဟိုရှေ့လမ်းက မိတ်ဆွေ တစ်ဦးနဲ့ မှော်တီကို သွားမလို့လာတာ'

ဟု အေးဆေးစွာ ပြောလေသည်။ ထို့နောက် ဆံသုတို့သည် ဘာသာရေးအကြောင်းများ၊ ကျွန်ုပ်မသိသော အကြောင်းတရားများ ပြောဆို ကြပြီး ခပ်ပိန်ပိန်လူနှင့် လူကြီးတို့သည် ဆရာ ကြီးဆိုသူအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အထပ် ထပ်ပြောကာ အိမ်လိုက်ရန် အတင်းခေါ်လေ သည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးက မအားလပ်၍ ဖြစ် ကြောင်း သူ လာခဲ့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလေ သည်။ ထို့နောက် ထိုလူနှစ်ယောက်သည် ဆရာ အား မလိုက်လျှင်လည်း ဆရာကြီး ခရီး သွားလာရင်း သုံးရန်ဟုဆိုကာ ငွေအများအပြား ကို အတင်းပေး၍ လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းကာ ဆွက်သွားကြလေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် ထို(၃)ယောက် ပြော နေသော စကားများကို လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားမိ ပြိုင်ရာ ဟိုလူနှစ်ယောက် ထာသွား၍ ထွက်သွား နေ ပြင်ဆင်နေသော နွဲယာဂီရောင်ဝတ် ဆရာ ကြီးဆိုသူ နားသို့ လျှင်မြန်စွာ သွားကာ...

'ဆရာကြီးတို့ ပြောနေတဲ့ စကားတွေကို စိတ်ဝင်စား လို့ပါ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ပထမလိုပါ။ ဆရာကြီးက ဘေးဆရာလား၊ ခမ်းနား'

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာကြီးဆိုသူက လွန်စွာ အေးမြသော အပြုံးဖြင့်...

'ဟုတ်ပါတဲ့ဗျား၊ ကျွန်ုပ်က အုန်းတကယ် အခက်

အခဲ ဖြစ်နေတဲ့ (၇)ရက်သာသနီတွေကို ကျွန်ုပ် သိလောက် တတ်သလောက် ဖွဲ့ရပညာနဲ့ တတ်နိုင် သလောက် ကျွန်ုပ်တော်ပါ'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် ရေနှစ်နေစဉ် ရေကူးချန်ပီယံတစ်ယောက် လာ ရောက် ကယ်တင်သော ဝမ်းသာမှုမျိုးနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်၏ စီးပွားရေးနှင့် ကူးဆင်းသွားသော ဆိုင်၏ အခြေအနေများကို လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပြောပြပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ရင် ကျွန်ုပ်တို့ပေးပါရန် လေး လေးစားစား ပြောမိလေသည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးသည် စဉ်းစားဟန်ပြုကာ ခေါင်းညှိတ်ပြီး ဆိုင်အတွင်းသို့ တစ်ချက် ဝေဝဲ ကြည့်လိုက်ပြီး...

'ခင်ဗျား ဟော ဟိုက ဆိုင်နဲ့ရုံမှာ ချိတ်ထားတဲ့ အမျိုးသမီးပုံတွေ ရမ္မက်ဆန်တဲ့ပုံတွေ အားလုံး ဖြတ်ဖမ်းလိုက်ပါ။ ပြီးမှ အခုလိုပဲ သဘောဆောင် တဲ့ ပုံတွေ ဥပမာ မြက်ခင်းပိတ်ပေးလေတွေ ရေကန်ပုံနဲ့ ပုံသွေ စသဖြင့်ပေါ့ဗျာ'

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ဆရာကြီးက...

'ဆိုင်အနေအထားကတော့ အတိုက်အခိုက် မရှိတန် ကောင်းပါတဲ့။ ရှိလဲ ပြသနာပျက်စီး ရှေး ဒီဇိုင်းပေး ဆောင်ထား'

ဟု ဆိုကာ ယင်းအိတ်ထဲမှ ငွေပြားလေး တစ်ပြား ထုတ်ပေးလေသည်။ ထို့နောက် ဆရာကြီးက...

'အဲဒီလေးကို ခင်ဗျား ဆွဲစားပွဲထဲမှာထား။ နောက် ဖမ်းသိကာ တစ်ပါးလောက်တော့ နိုင်အောင်ထိန်း မွန်ကတိုင်း ဂုဏ်တော်ကိုပါမကို ကိုးခေါက်ရွတ်' ဟု ဆိုလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း "ဟုတ်ကဲ့"

ဟု ပြောပြီး ငွေပြားလေးကို ကြည့်လိုက်ရာ (၁၅/၅) ဟု ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် 'အရဟံပဲ ရေးထားပါလား'

ဟု တီးတိုးရေရွတ်မိလေသည်။ ဒါကို ဆရာ ကြီးက ကြားသွားပြီး...

'ဟုတ်တယ်။ ဒီပေယံ အဲဒီ တစ်လုံးတည်းဖြစ်ဖို့ နှစ်နဲ့ချီပြီး ကြာတယ်'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာ အံ့ဩသွားပြီး...

'ဆရာကြီး ခင်ဗျာ နှစ်နဲ့ချီပြီး ကြာတယ် ဆိုတော့ ဗဟုသုတအဖြစ် ကျွန်တော့်ကို ပြောပြ ပါလား ခင်ဗျား။ ကျွန်တော်လဲ ဂန္တီရပညာကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်'

ဟု မေးတတ်သည့် အကျင့်ရှိသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ဆရာကြီးက...

'ပြောရတာ မကပ်ပါဘူး ပြောပြရတာပေါ့'

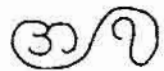
ဟု ဆိုကာ "အခုက" ငွေပြား ပြုလုပ်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလေတော့သည်။

'နှစ်တစ်နှစ်ရဲ့ ပြက္ခဒိန်ကို ကြည့်လိုက် ဥပမာ ပြန်မလုပ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်ရော နေ့စာတော့ ပြက္ခဒိန်နော်။ အဲဒီမှာ (၇)နေ့ (၇)နံ့ထဲက တစ်ရက်ရက်နဲ့ လဆန်း လပြည့်၊ လကွယ်ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရမယ်။ ဥပမာ အင်္ဂါနဲ့ လဆန်း၊ အင်္ဂါနဲ့ လပြည့် အင်္ဂါနဲ့ လကွယ်ပေါ့။ အဲဒီနေ့မှာ ဥပမာနော် အင်္ဂါနဲ့လဆန်းတဲ့နေ့ ဆိုပိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီး သက်သတ်လွတ်စား ဂုဏ်တော်ကိုပါ ကိုးခေါက်ရွတ်ပြီး အချိန်အခါကောင်းကို ရွေးရမယ်။ အချိန်ကောင်းဆိုတာ ပုဏ္ဏား ရှင်ဘုရင် ဖြစ်ကိန်းတို့ ပုဆိုး ရွှေအိုးကိန်းတို့ပေါ့။

ခဲသေးရဲ့ အချိန်ကောင်းရောက်အောင် ဖွင့်ပြား ဖြစ်ဖြစ် သွားတိုက်ဆောင်စားစားကို ဖြတ်ထားတဲ့ အပြားလေးဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ ခဲဒီအပြားလေးပေါ့မှာ 'ကျွန်ုပ်ပြောလျှင်' "အ" ဟု တည်တည်ကြည် ညွတ်၍ "အ" တစ်လုံးတည်း ဖျားရမယ်။ ခဲအောက် အဲဒါနဲ့ လပြည့်နေ့ ရောက်အိပ် ပထမပြောတဲ့ အဲဒီအင်္ဂါတော်ပင်ပေါ့ဦး။ အချိန်ကောင်းမှာ ပထမ ဖျားထားတဲ့ "အ"ရဲ့ နောက်မှာ 'ကျွန်ုပ်ပြော လျှင်' "ရ" "လို" ထင်စားရမယ်။

နောက်ထပ် အဲဒါနဲ့ လကွယ်နေ့မှာတော့ နိဗ္ဗာန် အတိုင်း အချိန်ကောင်းမှာ ဖျားရမယ်' ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်ကို ပုံစံ ရေးပြလေသည်။ ပုံမှာ...

* * *

ထို့နောက် ဆရာကြီးသည် မောသွားဟန် ဖြင့် ရေရွေးကြမ်းကို အေးဆေးစွာ သောက်လေ သည်။ ပြီးလျှင် ဆက်လက်၍ ပြောသည်မှာ...

'အဲထုပို အခုဟာကို ဆက်မိအောင်ရေးပြီး ထွား ရှင် ဆေးပေါင်းတဲ့ တန်ဆောင်မုန်းလုပ်ပြည့်ကို စောင့်ပေတော့။ အဲဒီကြားထဲမှာ (၇)ရက်ထဲက ဘယ်နေ့နဲ့ဖြစ်ဖြစ် ရက်တူ ဆန်း ပြည့်၊ ကွယ် ကြုံ ရှင် ငွေပြားလေးတွေ ရေးထားပို့ ရတယ်။

အဲ တန်ဆောင်မုန်းလုပ်ပြည့်နေ့ ရောက်ရင် နံနက်ကတည်းက ဘုရားကို သာသနာတစ်ပွဲ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လဲ ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလခံ၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးကိုးပတ်မိအောင်စိမ်း သက်သတ်လွတ်စား။

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံရောက်ရင် ကောင်းကင်ကို ကြည့်နေ။ လက်ထဲမှာတော့ ငွေပြားလေးကို အဆင်သင့်ကိုင်ထား။ အဲဒီမှာ ကောင်းကင်က ကြယ်ကြွေတာကို ကြည့်။ ကြယ်ကြွေတာ တွေ့ပြီဆိုတာနဲ့ "ကျွန်ုပ်ပြောလျှင် တံ" လို့ ရွတ်ဆိုပြီး ရေးထားတဲ့ (၁၅/၅) ငွေပြားလေး မှာ (၁၅/၅)ရဲ့အပေါ်ကို "သေးသေလောင် လေး" ရေးလိုက်။ ဒါမျိုးပေါ့။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ အမှတ်(၃၂၇)၊ စာမျက်နှာ(၆၅) နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်) ရေးသားသော “စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီ များ၏ အောင်မြေနှင့် ရှိရှိပုဇော် ဂါထာတော်များ(၈)” ဆောင်းပါးကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ လေ့လာဖတ်ရှုမိပါ သည်။ ယင်းဆောင်းပါး တစ်နေရာ တွင်...

“သစ္စာစေတီတော်ပြုကြီးသည်ကား စစ် ကိုင်းမြို့၏ တီ(၃)တီ သာသနာထိဖြစ်လေရာ (ပုညစေတီ၊ သစ္စာစေတီ၊ ပတ္တမြားစေတီ)” ဟု ရေးသားထားသည်ကို အနည်း ငယ် ဖြည့်စွက်တင်ပြလိုပါသည်။

ညောင်ပင်သာ ဦးပုည၏ တေးထပ် တစ်ပုဒ်တွင် “ပတ္တမြားသစ္စ ရှစ်ထောင့်ညီတယ်၊ သုံးတီရှင်တော် ထိန်ထိန်ပ” ဟူ၍ စပ်ဆိုထားသည်ကို ရှေ့ပြည်ဦးဘတင်၏ စစ်ကိုင်းတောင် သမိုင်းတွင် ဤသို့ ရှင်းပြထားသည်။

“တီ(၃)တီမှာကား (၁)ပတ္တမြားစေတီ (၂)သစ္စာစေတီ (၃)ရှစ်ထောင့်စေတီတို့ တည်း။ အခြားတစ်နည်း တီ(၃)တီမှာ (၁)ပုညရှင်စေတီ (၂)ပတ္တမြားစေတီ (၃)သစ္စာစေတီတို့ဖြစ်သတည်း။”

(စာ-၁၂၅)

ရွှေကိုင်းသား၏ “ပတ္တမြားစေတီ သမိုင်း” တွင်မူ ဤသို့ တွေ့ရ၏။

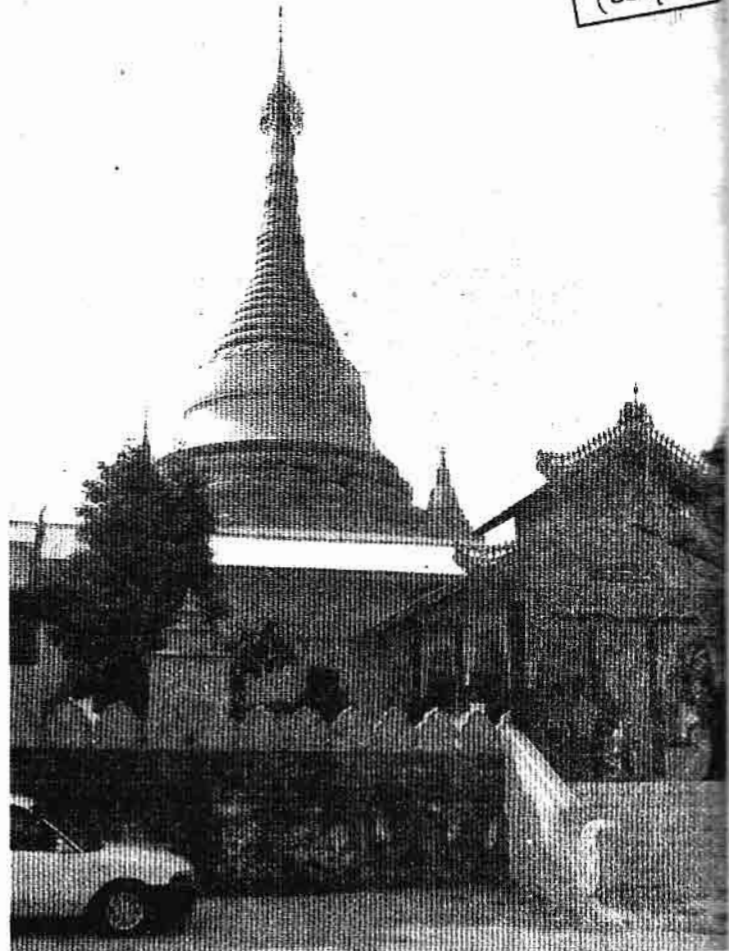
- “တီသုံးတီမှာ...
- ၁။ စစ်သားစေတီ(ယခု သစ္စာစေတီ)
- ၂။ ရှစ်ထောင့်စေတီ(ယခု ခြင်္သေ့ရတနာ)
- ၃။ ပတ္တမြားစေတီ တစ်နည်း...
- ၁။ ပုညစေတီ
- ၂။ ပတ္တမြားစေတီ
- ၃။ သစ္စာစေတီ(စာ-၄၈) သို့ဖြစ်၍ ဆရာအောင်ရွှေမြတ်

၁၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပထမကျိင်းစာစီခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများကို ကျေရာပြခြင်းနှင့်

နောက်ဆက်တွဲ

နေဝင်
(စစ်ကိုင်း)

(စစ်ကိုင်းတောင်) ရေးသားဖော်ပြသော တီသုံးတီ(ပုညစေတီ၊ သစ္စာစေတီ၊ ပတ္တမြားစေတီ)အပြင် ပတ္တမြားစေတီ၊ သစ္စာစေတီ၊ ရှစ်ထောင့်စေတီ(ခြင်္သေ့ ရတနာ)ဟူ၍ အခြားတစ်နည်း တီသုံးတီ ရှိသေးကြောင်း မှတ်သား သင့်ပါသည်။ ဆရာအောင်ရွှေမြတ်၏ (ဆောင်းပါး

အခြားတစ်နေရာတွင်...

“မရှိမကစေတီတော် ဒါယကာ အင်းဝမင်း
ခေါင်၏ တဏှာစိုးကြီး ဦးတက်ပြားခေါ်
သစ္စာရှိသူ သူခိုးကြီး ထောက်ပြား
သူခိုးကြီး ထောက်ပြားသည် ဘုရားတည်နေ
စဉ်အတွင်း ငွေလို၍ မရှိလျှင် ခဏသာ
ဖြစ်လေ၏။ ခိုးယူလိုက်လျှင် အလွယ်တကူ
ရရှိသည်သာ ဖြစ်လေ၏။” မရှိမကစေတီ
တော်”ဟု ယနေ့တိုင် တွင်လေတော့၏။
သူခိုးကြီး ထောက်ပြား၏ အိမ်သူလူနီးမှာ
အမေကြမ်းဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သောအခါ နတ်
ဖြစ်လေ၏။”

ဟူ၍ တွေ့ရပြန်ပါသည်။
မူရင်းဘုရားဘွဲ့တော်မှာ **မဟိယာဏ**
ဖြစ်ပါသည်။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ
မဟိယာဏစေတီပုံစံကို ယူ၍ တည်
ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ **မဟိယာဏ**
မှ **မဟိဝဏ**၊ **မရှိခဏ** ဟူ၍ ပြောင်းလဲ
ခေါ်တွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မဟိယာဏ(မရှိခဏ) စေတီတော်
ဒါယကာမှာ အင်းဝဘုရင် မိုးညှင်းမင်း
(၇၈၈-၈၀၁)၏ သူရဲကောင်း စစ်သူ
ကြီး **ရာဇသေကြ**ဖြစ်သည်။ အောင်ပွဲ
သုံးဆယ့်ငါးပွဲက ရသော ဆုလာဘ်တို့

အမေရမ်း

နှင့် ဘုရားတည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ဦးကုလားရာဇဝင်၊ တွင်းသင်း
ရာဇဝင်၊ မုန်နန်းရာဇဝင်တို့အရ
သက္ကရာဇ် ၇၈၉ ခုနှစ်ခန့်တွင် တည်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ဘိုးဝဇီရမှတ်စု “**အကျဉ်းဆုံး
ဘုရားသမိုင်း**” အမှတ်စဉ်(၆၅)တွင်...
“မဟိယာဏဘုရားမှာ ရာဇသေကြကောင်း
မိုးညှင်းမင်းတရားလည်း တည်၏”
ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။
အင်းဝဘုရင် ညောင်ရမ်းမင်းတရား
ကြီးလက်ထက် မဟာဝိတောစီ အရှင်
မြတ် ရေးသားသော “**ဝါစကောပဒေ
ဋီကာ**” ကျမ်း နိဂုံးတွင်...
“စစ်ကိုင်းရွှေမြို့တော်၏ အနောက်တံခါး

ပေါက်အနီး မင်းဝံတောင်ထိပ် ပြေအပြင်၌
မဟိယာဏစေတီတော်မြတ်ကြီး ဟူ၍
ထင်ရှား၏။
ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ မြောက်ဘက်၌
ရာဇသေကြအမည်ရှိ အမတ်ကြီးသည် မင်း
ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆောက်လုပ်အပ်
သော ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေ
ထိုင်ခတ်ပူဇော် ဟောပိတောစီဟောထော်
သည် ဝါစကောပဒေစာကိုယ်၏ အဖွင့်
ဋီကာကျမ်းကို ရေးသားအပ်လေပြီ”
ဟု ဖော်ပြထားရာ အမတ်စစ်သူကြီး
ရာဇသေကြသည် မဟိယာဏဘုရား
တည်ပြီးနောက် ဘုရားမြောက်ဘက်
တွင် ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းခဲ့သေး
ကြောင်း သိရပါ၏။

သူခိုးကြီးတောက်ပြား အကြောင်း ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။ ဆရာ အောင်ရွှေမြတ်က သူခိုးကြီးတောက်ပြား သည် အင်းဝမင်းခေါင်၏ ဘဏ္ဍာစိုးကြီး မရှိခဏစေတီတော် ဒါယကာကြီးဟု ရေးသားထား၏။

ရာဇဝင်ကျမ်းများအရ သူခိုးကြီး တောက်ပြားသည် အင်းဝဘုရင်သတိုး မင်းဖျား၏ စစ်မှုထမ်းသူရဲကောင်း တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ကိုလိုနီခေတ်တွင် သဘင်သည်များက “သူခိုးတောက် ပြားဇာတ်ထုပ်” ကပြခဲ့ရာ တောက်ပြား ကို မဟာလူစွမ်းကောင်းကြီး၊ ဘုရင့် ရွှေတိုက်စိုးကြီး၊ မရှိခဏဘုရား ဒါယကာကြီးအဖြစ် သရုပ်ဖော် ကပြခဲ့ ကြသည်။

သဘင်သည်တို့၏ ဇာတ်လမ်းကို ရာဇဝင်ဆရာဦးဘသန်း၊ အမျိုးသား ပညာဝန်ဦးဖိုးကျား၊ စာရေးဆရာ ပြည်တော်သာဦးထွန်းရီတို့က သူတို့

ရေးသားသော စာအုပ်များတွင် ထည့် သွင်းဖော်ပြခဲ့ကြရာမှ တောက်ပြားကို ဘုရင့်ရွှေတိုက်စိုးကြီး၊ မရှိခဏဘုရား ဒါယကာကြီးအဖြစ် လူသိများလာခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

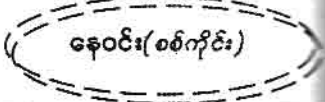
တောက်ပြားသည် နာမည်ကျော်သူ သူခိုးကြီးဖြစ်၍ စွမ်းရည်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော သူရဲကောင်းစစ်သည် တစ်ဦး ဖြစ်သည်မှာ မှန်ကန်ပါသည်။

သူခိုးကြီး တောက်ပြား၏ အိမ်သူ ဇနီးမှာ အမေကြမ်းဖြစ်သည်ဟု ဆရာ အောင်ရွှေမြတ်က ဆိုပါသည်။ ဆရာ အောင်ရွှေမြတ်က အမေဂျမ်းကို အမေကြမ်းဟု ရေးထားပါသည်။ အမေဂျမ်းသည် တောက်ပြား၏ဇနီး ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထား မတွေ့ရပါ။

(၉-၇-၂၀၁၃)ရက်နေ့ထုတ် ရတနာ ပုံသတင်းစာထဲက ဆရာစောပြည့်၏ သတင်းဆောင်းပါးအရ အမေဂျမ်း

သည် ကျောက်ဆည်ခရိုင်၊ တံတား ဦးမြို့နယ်၊ အေးကြည်ကုန်းရွာသူ ဖြစ်ကြောင်း၊ အမေဂျမ်းသည် အင်းဝခေတ် စစ်မှုထမ်းတစ်ဦး၏ ဇနီးဖြစ်ကြောင်း၊ အထင်အမြင် လူ များက အသတ်ခံရ၍ နတ်ဖြစ် သွားကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အေးကြည်ကုန်းရွာထဲတွင် အမေ ဂျမ်းနတ်နန်းရှိကြောင်း၊ ရွာနှင့် လေးစာ လုံသာသာခန့်အကွာ တံတားဦး အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေဆိပ်အနီးတွင် အမေဂျမ်းတောင်တော် ရှိကြောင်း၊ အေးကြည်ကုန်းရွာနှင့် အမေဂျမ်း တောင်ပေါ်တွင် အမေဂျမ်းပွဲတို နှစ်စဉ် နယုန်လကွယ်နေ့တိုင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပထွေ ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ရွှေကျင်မြို့၊ မဟာပညာဗိမာန် စာသင်တိုက် မြောက်ဘက် ကပ် လျက်ရှိ ဒေါ်ရီရီမြင့်၏ နေအိမ်တွင် နဂါးသဏ္ဍာန် ကွေ့ကောက်နေသော ဝါးအမြဲတေတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

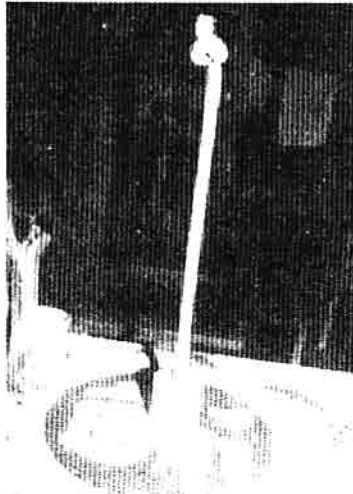
တောတွင်း ဝါးခုတ်ရာမှ ဝါးတစ်လုံး အတွင်းအဆစ်တိုင်း၌ အူတိုင်ကလေး များ ပါရှိနေရာ နီးစပ်ရာ ဆွေမျိုး မိတ်သက်ဟာများအား တစ်ဆစ်စီ ဝေငှ သိမ်းဆည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

နေအိမ်ဂေဟာအတွင်း ကျက်သရေ ဝေဖြာ၍ သုခပြည့်စုံစေသည့် အဆောင် ပြုကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို ဝါးအမြဲတေ အား သုခဟူသော ဖျူ(Fu)စာလုံးပေါ်၌ ထားရှိရာ အလွန် လျော်ကန်လှသော အစီအစဉ် ဖြစ်သည်ကို သတိပြုမိ သည်။

ဝါးအမြဲတေ

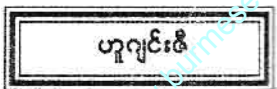
သုံးပုံတစ်နည်း

သုခစာလုံးနှင့် နဂါးပုံ ဝါးအမြဲတေ

ဝါးအမြဲတေအား ကျွန်းကျ (Zhen Zhu)ဟု ခေါ်ဝေါ်နိုင်သည်။ ပုလဲရတနာအား ခေါ်ဝေါ်သော အသံ ထွက်နှင့် ဆင်တူသည်။ ပုံစံမှာ နဂါးပုံ ဖြစ်သောကြောင့် ကျူးလုန်(ဝါးနဂါး) (Zhu Long)ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ဝါးတို့သည် သိပ္ပံမြောက် မြောက် မြို့များ မြစ်ကြော အဖွန်တဖြင့် သတ္တဝါ နဂါးနှင့် ယှဉ်တွင်ဖြင့် သူ ပြည့်စုံစေသည့် သတ္တိသူများ ဖြစ် တည်လာသည်။

ယင်းကို သုခ စာလုံးပါ စားပွဲခင်း ပေါ် တင်ထားခြင်းဖြင့် ညွှန်ခန်းနှင့် တကွ နေအိမ်ဂေဟာအတွက် သုခ ကျက်သရေ ဝေဖြာစေသော အစီအစဉ် ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ယခင်လမှ အဆက်

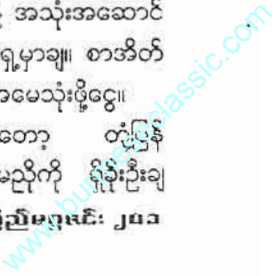
လဟန်းသွဲ့တော်က ဦးကုမာရ။
 သူဘက်မှာ စကားပိုင်းဖွဲ့ကြတော့
 မေးသီလအကြောင်း ရောက်သွား
 ဆယ်။ ညော်သည်က ပါဏာတိပါတ
 ဆီတာ လူကိုသတ်မှ ကံမြောက်တယ်။
 ဆီရွာန်ကိုသတ်ရင် ကံမမြောက်ဘူး
 ဟဲ့။
 မိုးဟန်က ဘယ်သက်ရှိသတ္တဝါကို
 သတ်ရင် ကံမြောက်တယ်။
 ဆီရင် မောင်မိုးဟန်က ညော်သည်
 နှုတ်ကြီးခံငြင်းတယ်။ မောင်မိုးဟန်
 အငြင်းသန်လိုက်စွဲများ။ ပြောပါ
 ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ငြင်းတာ၊ စိတ်ရှိ
 ဆက်ခံငြင်းတာ၊ အတင်းတရကြမ်း။
 မိုးဟန် သူသာ မှန်တယ် ထင်လို့
 တော့ ဘယ်တော့မှ အလျှော့မပေး
 အသေဆုပ်ထားတာ။ ငြင်းလိုက်
 တာ အကြာကြီး။ ဦးပဉ္စင်းကြီးက
 တစ်ခွန်းဝင်လို့ နှုတ်တော်မဟ။

သံပိုစောင်က အပေညို (၄)

လူခိုက်တွေ ငြင်းကြစမ်းဆိုတဲ့ သဘော
 နဲ့ တူပါရဲ့။
 ပွဲက မပြီးဘူး။ အငြင်းသန်လွန်းလို့
 နှစ်ယောက်သား မောပြီး ရပ်သွား
 တယ်။
 နောက် (၁၅)ရက်လောက်ကြာ
 တော့ မောင်မိုးဟန် သံပိုတောင်
 အမေညိုဆီ ရောက်သွားပြန်တယ်။
 တစ်ယောက်တည်းသာ။ မော်မပါ။
 မောလိုက်တာ ခြေကျင်ခဏီး။
 အမေညိုက မောင်မိုးဟန်ကို ဆီးကြို
 တယ်။ နှုတ်ဆက်စကားနဲ့
 'မောင်ခင်ညွန့်ရေ သား လူလေးကို
 ခေါ်ပါပဲ။ မောင်မိုးဟန်ကို နေရာပေး
 ပါဟဲ့။ သမီးမဟန်ရေ ရေခွေးပန်းကန်

ရွှေတောင်
ပြာပေါင်ရိုး

နဲ့ရေခွေးအိုးချ။ အမြည်းကတော့ ရှိတာ
 ယူခဲ့။ ငါ့သားလေး မောလာတယ်။
 ပါဏာတိပါတ သူ့အသက် သတ်ခြင်း
 ကို ငြင်းခဲ့တဲ့သား အကြောက်အကန်
 ညော်ထောက်ခံ'
 မောင်မိုးဟန် ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြော
 နိုင်ဘူး။ လူက ယိုင်နေပြီ။ မောလိုက်
 တာများ။ ပြောမထွက်ချင်ဘူး။ မှန်တာ
 တွေပြောတော့လဲ အခက်သာ။
 ပါလာတဲ့ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်
 မှန်ပဲသရေစာတွေနဲ့ အသုံးအဆောင်
 ပစ္စည်းလေးတွေ ရှေ့မှာချ။ စာအိတ်
 ကလေးထဲမှာက အမေသုံးဖို့ငွေ။
 ထွေထွေထူးထူးတော့ တုံ့ပြန်
 စကားမဆို။ အမေညိုကို ရိုသုံးဦးချ

ကန်တော့။ ဆိုဆုံးမမှုကိုတော့ အပြည့် အဝခံယူ။

‘ငါ့မှန်တယ်ဟဲ့ ဆိုတဲ့ မာန်နဲ့ဇွတ် အတင်းခံမငြင်းနဲ့။ သူ့ မှန်တယ်ထင်တာကို ပြောတာ အသာလေး ကြည့်နေလိုက်။ မသိတဲ့သူကို မင်း အပြိုင်ငြင်းရင် မင်း ဘယ်လောက်မှန်မှန် တစ်ယူသန် တစ်ကြောင်းဆွဲလို့ တစ်မျိုးတည်း သူ့အမြင်၊ သူ့တကယ် ထင်သွားမှာက တော့ မင်းအရှုံး’

* * *

မောင်ဖိုးဟန် ငှက်ပျောငါးဖီးဆိုင် ပွဲလှူရတယ်။ ရတနာသုံးပါးက(၃)ဖီး၊ မိဘနဲ့ ဆရာက(၂)ဖီး။

အုန်းသီးဆို ကြွက်မြီးလေးကလှမှ။ ငှက်ပျောဆိုရင်လဲ ဝမှ။

အမြဲတမ်းလှူဖြစ်တာက ရခိုင်ရေသီ ငှက်ပျော၊ ဝဝကစ်ကစ်ကလေး။ ရင်မှာ အေးလို့ စိတ်ချမ်းသာ။

တစ်နေ့မှာတော့ ဦးမောင်ကွန်း၊ ဒေါ်တင်လှတို့ခြံထဲက စိတ်ကြိုက် တစ်ခိုင်တည်းက ငှက်ပျော(၅)ဖီးဝယ် တယ်။ ခါတိုင်းဆို (၁၅)ပြားနဲ့ ပြား(၂၀)။

အခု ငှက်ပျောသီးကတော့ ဖီးဆိုင် လေးကလဲလှ၊ သီးလုံးလေးတွေကလဲ ဝ၊ လုံးရေကလဲ (၁၅)ကျော်၊ (၂၀)နီးပါး။ စွံ့စွံ့ကားကား ဝံ့ဝံ့ကြွားကြွား ဖွံ့ဖွံ့ ထွားထွား။

(၁၅)ပြားနဲ့ မရဘူးတဲ့။ တစ်ဖီးတစ် မတ်၊ ငါးဖီးငါးမှတ် ဝယ်လိုက်ပါတယ်။ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ်။

အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင် ထီး၊ တံခွန်၊ ကွမ်းယာ၊ လက်ဖက်တွေနဲ့ စိတ်လက်ကြည်သာ လှူလိုက်တာ။

(၇)ရက်ကြာလဲ မမှည့်၊ (၁၅)ရက် ကျော်လဲ မမှည့်၊ ရက်(၂၀)ကျော် တစ်လနီးတဲ့အထိ မမှည့်။ ငှက်ပျော

ငါးဖီး သီးလုံးတွေလှ၊ လုံးဝမညှိုး မှည့်မျိုးမထင်။

ငှက်ပျောက ပွဲပျော်နေတာ။ ဖိုးဟန် ငအ ဘာမှမသိ။ သူ့သိတာ က ဘာကြောင့် မမှည့်၊ ကြည့်ကြည့် ပြီး စိတ်မော။ ဒီဖြစ်အင်သဘော စောကြောလို့နေမိ။

(၄၅)ရက် တစ်လခွဲ၊ ပွဲကတော့ စိမ်းစိမ်းစို၊ မှည့်ကိုမမှည့်။ ဖိုးဟန်မှာ စိတ်တွေချောက်ချား။ မှားတော့မယ်။ ပွဲအသစ်လှူရတယ်။

မနက်မှာ ပွဲအသစ်တင် ညနေ နေ မဝင်သေးဘူး။ ပွဲတော်ကျ ငှက်ပျော (၅)ဖီးလုံး အကုန်မှည့်၊ ကဲ ကောင်း ကြသေးရဲ့လား။

အဖီးတွေလဲချီလို့ အလုံးတွေလဲစီလို့ ဝင်းဝါထိန်။

ဒီအတိုင်း ဆက်သာလှူထားလိုက် ရရင် ဘယ်အချိန်အထိ အစိမ်းရောင် မမှိန်။

သံဖိုတောင်က ရလာတဲ့ ပုတီးလေး ကိုမောင်ဖိုးဟန်က ညမနက် ဝတ်မပျက် စိပ်တယ်။ အမိဋ္ဌာန်ဝင်တယ်။ စိပ်ပြီး တာနဲ့ (၃)ပတ်၊ ပတ် ရစ်ခွေ။ ဖီးဆိုင်ပွဲ ရဲ့ အုန်းသီးကြွက်မြီးကိုစွပ်။ တင်ထား တယ်။

တစ်မနက်တော့ ပုတီးစိပ်မလို့ ပုတီးကို ယူလိုက်တော့ ပုတီးလုံးတွေ ပွဲထဲကို ပြုတ်ကျကုန်တယ် တဒေါက် ဒေါက်နဲ့။ ကြွက်ကိုက်တာလား။

စနေနေ့ကြီးဗျာ ဘယ်လို ဖြစ်ပါလိမ့် လို့ တွေးပြီး ဘာမှ ဆက်မလုပ်ဝံ့ဘူး ပုတီးလဲ မစိပ်ဖြစ်တော့ဘူး။

မနက် (၉)နာရီလောက်မှာတော့ မောင်ဖိုးဟန် အလုပ်ရှုပ်နေပြီး သင်ဖြူးဗျာများကိုခင်း စားပွဲခင်းလေးကို

ဖြန့်တင်။ ပွဲထဲက ငှက်ပျောသီးတွေကို ထုတ်၊ အုန်းသီးကိုထုတ်၊ စားပွဲခင်းပေါ် မှာထား။

ကြွေလုံကြီးထဲမှာ ပုတီးလေးတွေ စီလို့။ ပုတီးခေါင်းကို ကောက်တင် လိုက်တော့ ပုတီးကြိုးက ပြတ်မ တယ်။ တိတ်ခိုရို ကတ်ကြေးနဲ့ ကိုက် ထားသလို အစွန်းအစမထွက်၊ တွေး တောရခက်နေပြီ။ အဖျက်အဆီးမထ လား။

ပုတီးတစ်လုံးက ပျောက်နေတယ် ဘယ်လိုရှာရှာ မတွေ့။ (၁၀၈)က (၁)လုံးကို ဘယ်လို ဘယ်လို ဘယ်လို ဖြစ် မောင်ဖိုးဟန် စိတ်ညစ်။

ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်း တွေး။ ပုတီးခေါင်းနဲ့ ပုတီးကြိုးကို လက်ကိုင်ပဝါထဲကိုထည့်။ ပုတီး တွေကို တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ ကောက် ကောက်ပြီးယူ။ လက်နဲ့ဆုပ် အုပ်ပြီး လက်ကိုင်ပဝါထဲထည့် ထုပ်။

ပွဲကိုတော့ ပြန်ပြီးလှူ။ ပွဲအသစ် တင်။

တနင်္ဂနွေနေ့မှာတော့ မောင်ဖိုးဟန် သံဖိုတောင်ကို ချီတက်ပြီ။ အပွေ့ကို အပြုံးနဲ့ ကြိုမယ် မြင်ယောင်မိသ တော့ တရေးရေးထင်။

‘ငါ့သားရယ် ပင်ပန်းလို့တော့ ချက်ချင်းကြီးပဲ လာရသလား။ မင်းပျောက်သွားတဲ့ ပုတီးတစ်လုံး အပေါ်ဝတ်သိုရင်းအင်္ကျီနဲ့ ဘက် ဘယ်တက်အိတ်ထဲကို ညှာ

www.burmeseclassic.com

နဲ့ နိုက်ယူပြီး ဖိုးဟန်ကို ပေးတယ်။
မောင်ဖိုးဟန် အံ့သြလိုက်တာ
လွန်ပါရော။ သိတန်သမျှတော့ သိရပြီ။
အကုန်အစင်တော့ မဟုတ်သေး။

'မင်းနယ်ကွယ် နေနိုင်လိုက်တာ။
အမေ့ကို ပစ်ထားသလား သားရဲ့၊
မလာတာ ကြာပါပကော။ ဒါကြောင့်
မင်းကို လာအောင် ခေါ်လိုက်တာ'

အမေညှိစကား ကြားတော့ ဖိုးဟန်
မှာ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ခံစားရ
လေတယ်။ ခြောက်... မင်းခယောကျ်ား
ကမ်းနားသစ်ပင်။

* * *

ဖိုးဟန်မိဘ ဦးခင်မောင်နဲ့ ဒေါ်အေး
ကြည်တို့က တရုတ်မော် တိုက်နယ်
ဆေးရုံကို အစီစီတွင်းလှူတယ်။
၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှာ တစ်လက်မခွဲ
ပိုက်နဲ့၊ ပြည်မြို့က တွင်းတူးအဖွဲ့ကို
ငှားပြီးတူးတာ။

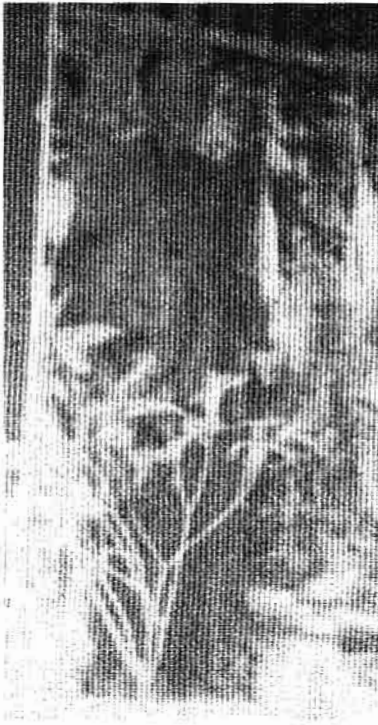
ရေထွက်လာဖို့ (၅)ရက်ကြာတယ်။
ကျောက်ဖျာတွေ နေလို့။

ကျောက်ဖျာကိုဖောက်တာ တစ်ရက်
နဲ့တစ်မနက်။ ထွက်လာတာက ရေချို
ရေကြည်ရေအေး။ တွင်းအောက်ခြေ
မှာ ခင်းနေတာက ကျောက်စရစ်ပြုပ်
ကလေးတွေ။ ကောင်းလိုက်တဲ့ရေ
သောက်လိုက်ရင် ရင်တွင်းမှာ
ညိုကြည်အေးမြ။

ကဲ...ကဲ... ရေကတော့ တွေ့ပြီ။
နားကြစို့။ မနက်စာ စားကြမယ်။ ပိုက်
ကိုဘွဲ့တင်။

ပြုံးပျော်ရယ်မော မောသမျှ အပန်း
ဖြေ။ ရေတွေ့ပြီလေ။ ခဏနေပြီး အိမ်
ကိုပြန်။ မနက်စာ ထမင်းစား အားရ
အောင် နားပြီးတော့ တွင်းဆီကို ပြန်
သွား။

အားပါးတရ သံပိုက်ကို တွင်းထဲ
ပြန်အချ။ သဲထုက နောက်ကလိုက်

ကျောက်ဖျာတွင်းဝကို ကျပ်လိုက်ပြီ။
ရော... ခက်ချေပြီ။

သံပိုက်ကို မ...လိုက်တော့ ဘယ်လို
မှ ချွတ်လို့မရ။ ဒုက္ခတော့ ရောက်ပြီ။
ကုပ်နဲ့ကော်မ သံပိုက်ပြတ်ကျ။
ဆုံးရှုံးရပြီ။ ဖိုးဟန်မိဘ စိတ်ဓာတ်ကျ။
ပစ်ထားလိုက်ကြ။ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်ဟ။
အနက်ပေက (၁၉၀)။

၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ မတ်လမှာ တရုတ်မော်
ရွာ မလွန်ချေးဆန်လှူအသင်းထောက်
က ဦးဆောင်လို့ တရုတ်မော်တိုက်နယ်
ဆေးရုံမှာ သံယာဆေးကုသဆောင်
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတယ်။ အများ
ကောင်းမှု ပြည်သူ့ကုသိုလ်။

ဖိုးဟန်က တရုတ်မော်တိုက်နယ်
ဆေးရုံ ကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့မှာ အတွင်း
ရေးမှူး။ မလွန်ချေးဆန်လှူသင်း
ထောက်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူး။

မောင်ဖိုးဟန် ကြံစည်ပြီ။
သူ့မိဘတွေက လှူကံ မမြောက်ခဲ့တဲ့

အစီစီတွင်း။ မျက်စိနှစ်ကွင်းမှာ ထင်းခနဲ
ပေါ်။ တရုတ်မော်ရွာ မလွန်ချေးဆန်
လှူသင်းထောက်ကလဲ ဦးဆောင်လို့
အကောင်အထည်ဖော် ပြည်သူ့အလှူ
တော်။

မောင်ဖိုးဟန်က သံယာဆေးကုသ
ဆောင်ရဲ့ အနောက်မြောက်ထောင့်
ခြေလှမ်း(၂၀)အကွာမှာ နေရာသတ်
မှတ်။ ရာဇမတ်ကာ။

မေးသင့်မေးလိုက်တာတွေ မေးဖို့
ဦးဋ္ဌေးလွင်ကို သံပိုတောင် အမေညှိဆီ
လွှတ်။

မောင်ဖိုးဟန် တူးချင်နေတဲ့ နေရာ
မှတ်ထားတဲ့ ငုတ်တိုင်လေးရဲ့ အရှေ့
အရပ်တစ်တောင်အကွာ အမေညှိ
ပေးထားတဲ့ နေရာ။ အခု အစီစီတွင်း
တူးထားတာ။

ရေဆိုတာ အားမနာတမ်းသုံး။
ကြိုက်သလောက်သုံး။ သုံးချင်သလို
သုံး မကုန်နိုင်၊ မခန်းနိုင်၊ လျှံလန်ကျ
ပြည်သူတို့ရဲ့ ကုသိုလ်ဒါန မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ။

* * *

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ(၁၇)ရက်
သောကြာနေ့မှာ သံပိုတောင်က
အမေညှိအကြောင်း ဖိုးဟန်က
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ်
ဆရာ ဦးကျော်မိုးသိန်းကို ဖုန်းဆက်
ပြောပြတယ်။

စာတည်းချုပ်က ဖိုးဟန် ပြောပြတာ
တွေကြားတော့ လမ်းညွှန်တယ်။

'အသက် (၁၀၀)ကျော်နေပြီဗျ။
ချက်ချင်းသွားပါ။ အခုသွားပါ'
တဲ့။ စာတည်းချုပ်ရဲ့နှုတ်ကို နတ်
ကောင်းနတ်မြတ်တွေ စောင့်ကြပ်နေ
သလိုပဲ။ တစ်မျိုးကြီး။

'မနက်ဖြန် သွားမယ်ဗျာ'
လို့ မောင်ဖိုးဟန် ပြန်ပြောလိုက်ပါ
တယ်။

www.burmeseclassic.com

မြန်မာတို့ရဲ့အတတ် ဝိဇ္ဇာပညာရပ် အသီးသီးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကြီးက မြန်မာသာမက ကမ္ဘာကပါ သိအောင်...။

စာတည်းချုပ်ရဲ့ ကျေးဇူး အထူး ကြီးမားလှပါတယ်။ ပါရမီ ကူညီဖြည့် ပါမှ...။

မြန်မာ့ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ကို တတ်တဲ့ သံဃိတောင်က အမေညိုဆီကို မောင်ဖိုး ဟန် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ (၁၈)ရက် စနေနေ့မှာ သွားပါတယ်။

အမေညိုစားဖို့ မုန့်ပဲသရေစာ ချိုချဉ် သစ်သီး ဝယ်ဝယ်ပြီး ခြင်းကလေးထဲ ထည့် ကန်တော့မယ့်ငွေကတော့ အိတ် ထဲမှာ။

မနက်(၆)နာရီသာသာ အိမ်က အထွက်၊ (၇)နာရီ (၁၅)မိနစ်မှာ ရေနံ ရှာဖွေရေး ဝန်ထမ်းများ အိမ်ထောင် သည်လိုင်းကို ရောက်တယ်။ စီးလာတဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို ဝင်ထား၊ အပ်နံ။

သံဃိတောင်က အမေညိုဆီကို သွားမယ့်အကြောင်း ပြောတော့...

'မသိဘူးလား အမေညို ဆုံးသွား ပြီ'

'ဟုတ်လားဗျာ'

'ကျွန်မတို့က သိလို့လာတယ်ထင် တာ'

မောင်ဖိုးဟန် ရင်ဝကို ဆီးပြီးအကန် ခံလိုက်ရသလို ပက်လက်လန် လဲကျ မတတ်။ စိတ်ဓာတ်ကတော့ အကြီး အကျယ်ကျသွားပြီ။

စာတည်းချုပ်နဲ့ လမ်းညွှန်ချက် အမှာစကား သွားမှဖြစ်မယ်။ ဖိုးဟန် ကလဲ သွားကိုသွားချင်နေတယ်။ အရောက်သွားမယ်။ ခြေကျင်ခရီး စတင်။ မြေပြင်ကမညီ ဆင်ခြေလျှော၊ တစ်တောကိုတိုး၊ တစ်ချုံလျှိုးလို့။

စိတ်မောလူမောနဲ့ လှမ်းလာလိုက်

တာ။ ဟိုတုန်းက မိနစ်(၃၀)ခရီး။ အခု တော့ (၄၅)မိနစ်ကြီးများတောင် ကြာ ပေါ့။ အသက်ကတော့ စကားပြောပြီ။ စိတ်က ဆောင်သော်လဲ ကိုယ်ကတော့ ငြောင့်ကျကျ ငြင်းနေပြီ။

စိတ်နောက်ရယ်တဲ့ ကိုယ်မပါ။ သံဃိတောင်အရောက် ခရီးတစ်ထောက် ပြီးတစ်ထောက် နားခဲ့ရတယ်။ (၅) ကြိမ်(၅)ခါ။

မနက် (၈)နာရီ(၃၀)မိနစ်မှာ ရောက် ပါပြီ သံဃိတောင်။ အမျိုးသား (၄) ယောက်၊ အမျိုးသမီး (၁)ယောက် တွေ့တယ်။ ဖိုးဟန်က မေးတော့...

'၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁)ရက်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလ (၁၀)ရက် သောကြာနေ့ ညနေ (၅)နာရီ (၁၀) မိနစ်မှာ ကွယ်လွန် တယ်။

သံဃိတောင်ရဲ့ အနောက်တောင်ထောင့် (၄)ဖာလုံလောက်အကွာ အမေညို တည် ထားကျီးကွယ်ခဲ့တဲ့ တစ်ဝူတုရားနားမှာ ဂူဖိဟန် တည်ဆောက်ထားတယ်'

လို့ ပြောပြကြတယ်။ ဖိုးဟန်က မေးတယ်။

'သံဃိတောင်မှာ ဘယ်သူ သာသနာ ဆက်ပြုမှာလဲ'

'မရှိဘူး'

တဲ့။ ခက်ချေပြီ။ အကုန် ဆုံးရှုံးသွား ပြီ။

မြောက်ဘက် ထမင်းစားဆောင် ခေါင်းရင်းဆုံးအခန်း အသေပိတ်ထား

တဲ့ ဝါးကပ်ခံတဲ့ ဝါးထရုံမှာ အမေညို ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံ ချိတ်ထားတယ်။

တစ်ပုံ ထိုင်လျက်ဆေးလိပ်သောက် နေတဲ့ပုံ၊ နောက်တစ်ပုံက သိုရင်းအင်္ကျီ ဝတ်ပြီး ရပ်နေတဲ့ပုံ။ (၂)ပုံစလုံး ဖိုးဟန် ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့တယ်။

'တောင်ဘက် ကျောင်းဆောင် အပေါ်ဆပ်က ဓာတ်ပုံတွေကို ရိုက်ယူ ပါရစေ'

လို့ ဖိုးဟန်က ဆိုတော့...

'ဓာတ်ပုံသေးသေးလေးတွေပဲ နဲ့ တယ်'

တဲ့။ မောင်ဖိုးဟန် ဟိုယခင် အမေညို စဉ်က တောင်ဘက်ကျောင်းဆောင်ထဲ မြောက်ဘက်ကျောင်းဆောင် လူးထာ တံခွဲခေါက် ခေါက်တံခွဲခေါက်ပြန်၊ ကုသန် သွားလာ နေချင်သလို နေခဲ့တာ ခုတော့ဖြင့် မနေသော။

သံဃိတောင်နဲ့ ဝေးခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း (၄၀)နီးပါး။ မမဟန်နဲ့ မောင်ခင်ညွှန် တို့ကလဲ ကွယ်လွန်သွားကြလေ။ မရှိကြပြီ။ ဘယ်မှာလဲ အားကိုး မရှာနဲ့။

ဖိုးဟန်ကလဲ လက်ရှိသူတို့ထောက် မသိ။ သူတို့ကလဲ ဖိုးဟန်ကိုဆီ ဘုမသိဘုမသိ ယုံကြည်မှုမရှိ ပထမ သိနိုင်ခက်ခဲ။ လွဲချက်ကနာ။

သေချာတာကတော့ ပြန်ရတယ် မယ်။ မပြန်ခင် လိုချင်တာလေးတွေ

www.burmeseclassic.com

တော့ မေးမှ၊ တောင်းမှ။

အမေညီရဲ့ အကောင်းဆုံးဓာတ် သား၊ သွပ်၊ သွပ်လက်စွပ် သွပ်လက် ကောက်၊ သွပ်ဆွဲကြိုး တစ်မျိုးမျိုးများ ကျန်လေမလား။

'ဓာတ်ပစ္စည်းများ ကျန်သေးလား ကျန်ရင် လိုချင်လို့ပါ'

လို့ ဆိုတော့...

'ကျန်တဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်းတွေကို ဝေမျှ ဦး ယူသွားကြပြီ၊ ကုန်ပြီ'

မောင်ဖိုးဟန် အမောဆိုက်သွားတာ ပဲ။ ထင်ထားတာနဲ့ မကိုက်၊ လွဲလိုက် လေ။ ကံကလဲ ခေလှချည့်။

မချီတဲ့နုလုံး မပြုံးတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ဖိုးဟန်မှာ သံဖိုတောင်ကနေ အပြန် ခရီးဝ။ အချိန်က မနက်(၈)နာရီ (၄၅) မိနစ်။ သံဖိုတောင်မှာ (၁၅)မိနစ်သာ

ကြာ။

သံဖိုတောင်ရဲ့ အနောက်မြောက် ထောင့် (၂)ဖာလုံလောက် အကွာမှာ အမေညီ တည်ထားခဲ့တဲ့ ကိုးနဝင်း ဘုရားနားကို ရောက်တော့ ခရီးတစ် ထောက်နားတယ်။ နားကြိမ်ကတော့ ဒုတိယအကြိမ်။

အင်ကြင်းပင်ကြီးတစ်ပင်ရဲ့ အရိပ် အောက်မှာထိုင်၊ အမောဖြေ။ အမော ပြေတာနဲ့ စာတည်းချုပ်ဆီကို ဖုန်း ဆက်။

သံဖိုတောင်က အမေညီ အသက် ရှင်လျက်မတွေ့ပြီ။ ဆုံးရှုံးခြင်းကြီးစွာ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ အကျိုး အကြောင်း အဆိုးအကောင်းကို မောင်ဖိုးဟန်ပြောတော့ စာတည်းချုပ် က နှစ်သိမ့်စကား တစ်ခွန်းဆိုတယ်။

ဒီလို...

'သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ပါး အတိုက်အခိုက် အခက်အခဲတွေနဲ့ တွေ့ရတဲ့အခါ ညည်းတွားသတဲ့' 'အဲဒီတော့...'

လို့ ဖိုးဟန်က ဆိုတော့...

'ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်က မင့် အဖေဘုရားတောင် လောကမံ ခံရသေး တာ၊ မင်းက ဘာသားနဲ့ ထုထားတာ မို့လဲလို့ ဆုံးမစကား ဆိုသတဲ့'

စာတည်းချုပ်ရဲ့ နှစ်သိမ့်စကား မောင်ဖိုးဟန်နားမှာ အဖန်ဖန် ကြား ယောင်လျက် ရင်ဝခေါ်ဆိုတက် နှုတ်က ထွက်သွားတာကတော့...

'အို.....အမေ'

ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး

လူ့ဘောင်လောကတွင် လူ့အမျိုး နှင့် ဝါသနာအမျိုးမျိုး ရှိတတ်ကြလေရာ တချို့က တိရစ္ဆာန်များကို တစ်ကောင် မဟုတ် တစ်ကောင် မွေးမြူစောင့် ချောက်တတ်လေသည်။

ခွေးချစ်သူက ခွေးမွေးသည်။ ကြောင်ချစ်သူက ကြောင်မွေးသည်။ အချို့က ငှက်ကလေးများ မွေးမြူတတ် ကြလေသည်။ တချို့က ကြက်ချစ် သည်။ တချို့က ဘဲချစ်သည်။ တချို့က ခက်ချစ်သည်။

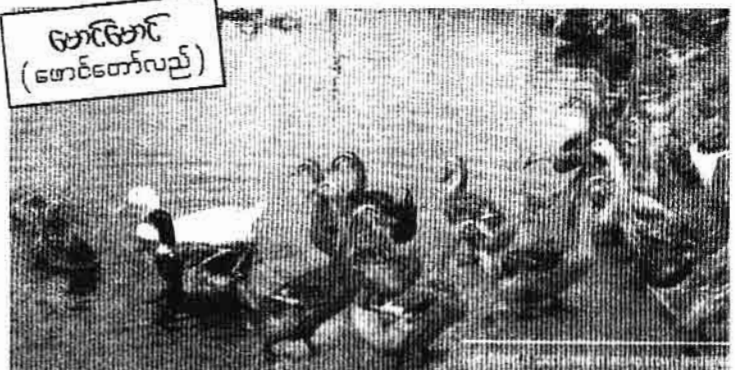
အမျိုးမျိုး ရှိတတ်ကြလေရာ ချစ်၍ပဲ မွေးမွေး၊ ဝါသနာပါ၍ပဲ မွေးမွေး၊ စီးပွား ခြစ်ပဲမွေးမွေး ဖွင်းတိရစ္ဆာန်များ မကျန်းမာသည့်အခါ (သို့မဟုတ်) အနာ ဆရာ ဖြစ်သောအခါ စိတ်မချမ်းမြေ့ကြ သည်။

ယခု ကျွန်တော် တင်ပြပေးလိုသည် မှာ ဘဲခြေကျိုးခြင်းနှင့် ကုထုံးလေး ခြစ်ပါသည်။

ခြေကျိုးဘဲ

ပူစရာမလို့

မောင်မြောင် (မောင်တော်လည်)

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း မွေးမြူ ၍ ယင်းဖြစ်စဉ်မျိုး မကြာခဏ ဆိုသလို ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ရသည့် အကြိမ်ပေါင်း နည်းလိမ့်မည် မထင်တော့ပါ။

ဘဲခြေကျိုးလျှင် (ဘယ်လိုကြောင့်ပဲ) ကျွန် (သို့မဟုတ်) ရိုးစာပိန်းပင်(ပုညသည့်ပိန်းပင်မျိုးဆို ရပါ

သည်။) ယင်းပိန်းပင်အရွက်အား ကတ်ကြေး ဖြင့်၊ စက္ကူ/အဝတ်ပတ်တီး၊ ကဲ့သို့ အလျား လိုက် ရှည်ရှည်ရအောင် ညှပ်ယူပါ။ ပြီးလျှင် ကျိုးသော ဘဲခြေထောက်အား ပုံသဏ္ဍာန် ပြန်အောင်ထားပြီး ပိန်းရွက်ပတ်တီးဖြင့် ပတ် ပါ။

ဓာမာဏိန္ဒာ (၂၀၈) ညို

မြန်မာ့
(နတ်မောက်)

လေးလုံးစမ

ပုထိုးစိပ်မှာ အသုံးချ

တစ်ခုသောနံနက် ကျွန်တော် စာရေးနေစဉ် မမျှော်လင့် မထင်မှတ်စွာ အလည်ရောက် ပေါက်ချလာသူမှာ ကိုကောင်းမွန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

'လှမြင့်သစ် မင်းကတော့ကွာ ငါလာတိုင်း စာရေးလို့ချည်း တွေ့ရတာပဲ။ အလည်လာရမယ့်လူတောင် အိုးတိုးအမ်းတမ်း ဖြစ်၊ ဖြစ်သွားတယ်'

'ရပါတယ် ကိုကြီးကောင်းရာ၊ လာသာလာပါ။ လာချင်တဲ့အချိန် လာခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် ဧည့်ခံမှာပေါ့'

'မလိုပါဘူးကွာ၊ မင်းနဲ့ ဆွေးနွေးချင်တာလေး အဓိက ဆွေးနွေးရရင် ပြီးတာပါပဲ'

ဤသို့ဖြင့် ကိုကြီးကောင်းနှင့် ကျွန်တော် ဆွေးနွေးမိသမျှ တင်ပြရေးသားအပ်ပါသည်။

'စ.စ.စ.ဝ လေးလုံးစမတော့ မင်း သိတယ်မဟုတ်လား'

'ကယနကတော့မဟုတ်ဘူး ကိုကြီးကောင်း။ သိတယ် ပြောရခက်၊ မသိဘူး ပြောရခက်ပဲဗျ'

'မင်းဟာကလဲကွာ သိ၊ သိတယ်၊ မသိ၊ မသိဘူး လုပ်စမ်းပါ။ သောင်မတင် ရေမကျ လုပ်နေပြန်ပါပြီ'

'မဟုတ်ဘူး ကိုကြီးကောင်းရဲ့ ဒီလိုရှိပါတယ်။ မသိဘူးဆိုတော့လဲ လုံးလုံး မသိတာ မဟုတ်ဘူး။ ကြားဖူးနားဝ သိထားတာလေးတွေ ရှိတယ်။ သိတယ်ဆိုတော့လဲ ခရေစေ့တွင်းကျ

စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် သိတာမဟုတ်လို့ပါ'

'ကဲ လုပ်စမ်းပါဦး။ မင်း သိသမျှလေး'

'အဲ...ကျွန်တော် သိသမျှလေးဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လောက်က ကက်ဆက်တိပ်ခွေထဲက ကြားဖူးခဲ့တာ။ မန်တျာဦးကြည်လင်နဲ့ ပန်တျာဒေါ်တင်တင်မြင့်တို့ရဲ့ "မြစ်မ်းသိုက် သမိုင်း" ဇာတ်ထုပ်ထဲမှာ သိုက်ဆရာက မြစ်မ်းသိုက်ကိုရှာတော့ ရွတ်ဆိုသွားတာလေးဗျာ...'

"စ.စ.စ.ဝ လေးလုံးစမနဲ့ ဆေးအသုံးချ

ပြီး ကြိုက်တနာနဲ့နိမ် ဒဏ်တစ်ခါ ခံရတယ် ရတနာသိုက် ပေါ်လေရှေ့ထဲ ဆိုပြီး ကြားဖူးခဲ့တယ်ဗျ။ ကျွန်တော့်ဦးကြီး ဦးညွန့်ကတော့...

'စ.စ.စ.ဝ အင်းစမနဲ့ ဆေးချမယ်' လို့ ပြောဖူးတယ်။ 'စ.စ.စ.ဝ စမလေးလုံး ညွှတ်သလိုသုံး' လို့ ပြောဖူးတယ်ဗျာ

သုံးမယ်၊ သုံးရတယ် ဆိုတာတော့
သေဘူး။ သိုက်စာလား။ ဘာလားလဲ
ကွဲပြားခဲ့ပါဘူးဗျာ။

အဲ...အဲ... နောက် ကြားဖူးတာ
တစ်ခုကတော့ “**စ.စ.ပ.စ အင်းစမ
လှတိုင်းအတွက် အသုံးကျ(ချ)**” လို့
ကြားဖူးသေးတယ်ဗျ။ အဲဒါပါပဲ

ကိုကြီးကောင်းက ကျွန်တော် ပြော
သမျှကို စူးစိုက်နေပြီး...

‘အင်း...အင်း...အင်း... မင်း ကြား
ဖူးတာလဲ သိပ်မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
ငါ ရထားတာက **စ.စ.ပ.စ စမပုတီး**
စိပ်ပဲကွ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်ငါးနှစ်
လောက်က ရဟန္တာလို့ နာမည်ကြီးခဲ့
တဲ့ ဒန့်သလွန်ပင်တောရ ဆရာတော်

ဦးသုန္ဒရက ချီးမြှင့်လိုက်တာကွ’
[မှတ်ချက်။။ ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ
မှာ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်
ကျော်က နတ်မောက်မြို့နယ်၊
ဒန့်သလွန်ပင်ကျေးရွာ၊ ဒန့်သလွန်
ပင်တောရတွင် တစ်ပါးတည်း ဧက
စာရီ တရားကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ပြီး
ရဟန္တာဦးသုန်ဟု အုန်းအုန်း
ကျွက်ကျွက် နာမည်ကြီးခဲ့သော
ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ အကြောင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူမှ ရေး
သားဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။]

‘ဒါမျိုးကျ လျှိုထားတယ်ဗျာ။
အချင်းချင်းပဲဟာ ချက်ချင်းမျှဝေမှပေါ့။
ကိုကြီးကောင်း မကောင်းဘူးဗျာ ခုမှ...’

‘နေ...နေပါဦး လှိုမြင့်သစ်ရာ မင်း
အဲလို ဆန္ဒတွေ စောတတ်လို့ ငါ့မှာ
ဖြည်းဖြည်း ဆွေးနွေးရ ပြောပြနေရတာ
ဒီလိုကွ။

ဆရာတော်က ချီးမြှင့်လိုက်တော့
ငါလဲ မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှာ ရေးမှတ်ခဲ့ပါ
တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ငါ့မှာ တခြား

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဝင်နေစဉ်ကာလ
ဆိုတော့ မေ့မေ့လျော့လျော့ ဖြစ်ခဲ့တယ်
ကွ။

ငါလဲ အခု စ.ကျင့်နေတာ သုံးလ
ကျော်ကျော်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ လက်
တွေ့ထူးလာလို့ မင်းနဲ့ လာဆွေးနွေး
တာပါကွာ။ ဆန္ဒ မစောပါနဲ့’

‘ဘယ်လို ထူးပြီလဲ ကိုကြီးကောင်း’
‘ဒီလိုကွ... အဲဒီ စ.စ.ပ.စ စမလေး

လုံး ပုတီးစိပ်ကို (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးနဲ့
တစ်နေ့ကို ကုံးပတ် စိပ်ပွားရမယ်။
ကုံးရက် သို့မဟုတ် ရက်ပေါင်းကုံးဆယ်
မှာ သိဒ္ဓိထူးတွေ ရလာမယ်။ သုရာနဲ့
ကာမေသ အဓိက လုံရင် ကျင့်လို့ရပြီ။

ထင်သာမြင်သာ သိဒ္ဓိထူးက ရောက်
လေရာဒေသ၊ ရောက်လေရာအချိန်၊
ရောက်ရာနေရာမှာ မင်းအတွက် စား
သောက်ဖွယ်တွေ အသင့် ပြင်ဆင်ပြီး
တွေ့ကြုံရမယ်။ အစားအစာ ပေါများ
စေတယ်။

နောက်ပြီး တောလမ်းပဲသွားသွား၊
မြို့လမ်းပဲသွားသွား သွားချင်တဲ့နေရာ
သွား အန္တရာယ်ကင်းစေတယ်ကွ။ အဲဒါ
ကတော့ လက်တွေ့သိဒ္ဓိထူးပဲ’

‘အတော်နေရာကျတဲ့ ပုတီးစိပ်ပဲဗျ။
ကိုကြီးကောင်းရဲ့ လက်တွေ့ အတွေ့
အကြုံ ပြောစမ်းပါဦး’

‘လက်တွေ့ကတော့ကွာ ပြီးခဲ့တဲ့

လထဲက အိုင်သာရွာကိုသွားတာ လမ်း
မှာ ကားပျက်တယ်။ နှစ်ခါပျက်တော့
ငါနဲ့ ငါ့တပည့် ည (၁၁)နာရီကျော်မှ
ရွာထဲရောက်တယ်။ ရွာဆိုတော့ ထမင်း
ဆိုင်လဲ မရှိဘူးကွ။

တိုတိုပြောရရင် အဲဒီ ညစာထမင်း
ငတ်ပြီပေါ့ကွာ။ ငါ့တပည့်ကိုလဲ ပြော
ထားရတယ်။ တည်းအိမ်ရောက်ရင်
အားနာစရာကောင်းတယ်။ ထမင်းစား
ခဲ့ပြီးသားလို့ ပြောလို့ မှာထားရတယ်။

အဲဒီမှာ ပုတီးစိပ်တန်ခိုး ပြတော့တာ
ပဲကွာ။ ရွာလယ်ကောင် မီးကင်းစောင့်
တဲလေးရှေ့ရောက်တော့ လူလေး
ယောက်ထွက်လာပြီး ဒီကခရီးသွား
နှစ်ယောက် ကျွန်တော်တို့ကို ပါရမီဖြည့်
ကုသိုလ်ယူပါဗျာ။ ထမင်းဟင်းတွေ
အလှူပယ် ပေါနေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ “သန်းခေါင်
ထမင်း” စုပြီး ပျော်ပွဲစား ချက်စားတာ
ပါ။ လာပါ စားပါ သုံးဆောင်ပါဆိုပြီး
ကြက်သားနဲ့ဘူးသီး ကာလသားဟင်း၊
ချဉ်ပေါင်ချက်၊ မိုးမျှော်ငရုတ်သီး
ထောင်း ထမင်းကလဲ အငွေ့တထောင်း
ထောင်းနဲ့ ပူပူနွေးနွေးကွာ။

ငါနဲ့ ငါ့တပည့်လဲ ဆာဆာနဲ့ စား
လိုက်တာ ထမင်းသုံးပန်းကန်ပြား
လောက်စီ ကုန်သွားတယ်။ ချွေးလဲ
တပြိုက်ပြိုက်ပေါ့ကွာ။

ထမင်းစားပြီးတော့ အိုင်သာရွာ
ထွက် ထန်းလျက်ဖြူဆုပ်နဲ့ ရေနွေး
ကြမ်းကျကျနဲ့ အချိုတည်းရသေး
တယ်။ ငါလဲ စားရင်းသောက်ရင်းနဲ့
ဝီတီဖုံး ပြုံးမိရတယ်။ ပုတီးစိပ်တန်ခိုး၊
ပုတီးစိပ်တန်ခိုးလို့ပေါ့။

နောက် ကြုံရတာက ဈေးသာရွာ၊
ဆေးကင်းအိုင်ကွင်းမှာ ကြုံရတာကွ။
ဆေးကင်းအိုင်ကွင်းပြင်ဟာ အလွန်
မြေပေါတယ်။ ပြီးတော့ တစ်နယ်လုံးမှာ

အဆိပ်အပြင်းဆုံး မြွေတွေချည်းနေ တယ်။

အဲဒီကွင်းက မြွေပေါက်ခံရရင်ကု စရာ ဆေးမရှိဘူး။ ဆေးမမီဘူး။ ဆေး မကုနဲ့ ငွေကုန်တယ်။ အခေါင်းသာပြင် ထား။ ဒါကြောင့် **“ဆေးကင်းအိုင်”** လို့ ခေါ်တာတဲ့ကွ။

ငါကလဲ ဆေးကင်းအိုင်မြေမှန်း ဘာမှန်း မသိဘူး။ ရမ်းသမ်းသွားလိုက် တာ တစ်နေရာမှာကွာ မြွေပေးပေါက် လိုက်တာ ခြေဖမိုးက သားရေပိနပ် သဲကြိုးပေါ်တည့်တည့် ပေါက်မိတယ်။ ဆတ်ခနဲ ငါလဲ အလန့်တကြား ခုန် ဆုတ်လိုက်တာ နောက်တစ်ချက် ထပ်ပေါက်တော့ ခုန ခြေထောက်ချ ထားတဲ့နေရာ ပေါက်မိတယ်။

သဲကြိုးပေါ် မပေါက်မိရင် ခုန်ဆုတ် မရောင်မိရင်း အဲဒီနေရာမှာတင် ငါ ကိစ္စပြတ်မှာပဲကွ။ ထိတ်လိုက် လန့် လိုက်တာကွ။

အပြန်လမ်းမှာ သွေးအေးသွားမှပဲ။ အင်း... ဒါဟာ စမလေးလုံး ပုတီးစိပ် တန်ခိုးနဲ့ အန္တရာယ်က ကင်းလွတ်ခဲ့တာ လို့ တွေးပြီး ပီတိပွားမိပါတယ်ကွ။ ဒါကြောင့် အဲလို လက်တွေ့ထူးတဲ့ ပုတီးစိပ် မင်းအတွက် လာပေးတာ၊ ပြောပြတာပါများ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...

ကိုကြီးကောင်းမှ မောသွားဟန်နှင့် ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို သောက်ပြီး ကြက်ဥကြော်တစ်ဇွန်း ခပ်စားလိုက် သည်။ ပြီးမှ ချွေးလိပ်တိုကို မီးညှိပွာ လိုက်ပြီး...

‘ဘယ့်နယ်လဲ...’

‘ဘယ့်နယ် ပါရမှာလဲ ဒီမှာ ရေးမှတ် ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ ဈေးမကိုင်တော့နဲ့ လေ။ ပုတီးစိပ်ကို ရွတ်ပေး။ ရေးတော့ မလို့ သတ်ပုံအမှားအယွင်းလဲ ပြော ပေး’

‘ဟာ ဇွတ်ကြီးပါရောကွ’

‘အချိန်မရှိတော့ဘူးလေဗျာ တော် ကြာ ပေါက်စီ မစားရဘဲ နေမယ်။ အဲဒီဆိုင်က ပေါက်စီ အရမ်းရောင်း ကောင်းတာ’

‘ဟေ ဟုတ်လား... အေး အေး ပုတီးစိပ်က ဒီလို’

ဆိုကာ ကိုကြီးကောင်း ရွတ်ပြရင်းပြ သည်ကို ရေးသားပါမည်။

- ❖ သော ဘဂဝါ အနုဟံ သိဒ္ဓိ “စ” (ပုတီး တစ်လုံးချ။)
- ❖ သော ဘဂဝါ အနုဟံ သိဒ္ဓိ “စ” (ပုတီး တစ်လုံးချ။)
- ❖ သော ဘဂဝါ အနုဟံ သိဒ္ဓိ “စ” (ပုတီး တစ်လုံးချ။)
- ❖ သော ဘဂဝါ အနုဟံ သိဒ္ဓိ “စ” (ပုတီး တစ်လုံးချ။)

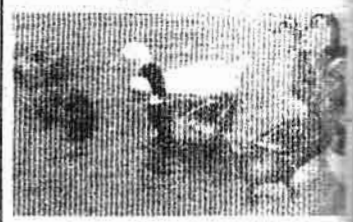
တစ်ရာ့ရှစ်လုံး ပုတီးကိုးဖြင့် စိပ်ပွား ရပါမည်။ ပုတီးတစ်ပတ်လျှင် (၂၇) ခေါက် ရွတ်ပွားပြီးဖြစ်၍ (၂+၇=၉)၊ ပုတီး(၉)ပတ်ဆိုလျှင် (၁၉၃)ခေါက် ရွတ်ပွားပြီးဖြစ်ပြီး (၁+၅+၃=၉) ဖြစ်ပါ သဖြင့် ကိုးနင်း ကျေပါသည်။

ဉာဏ်ကျယ်သလို၊ ဉာဏ်ပေါက် သလို စိပ်ပွားနိုင်ပါသည်။ (၉)ရက် သို့မဟုတ် (၉)လအတွင်း ပါရမီအနု အရင်အလျောက် ထူးခြားသော သိဒ္ဓိ တန်ခိုး ကိုးပွားစေနိုင်သဖြင့် ဝါသနာ အထုံပါရမီတူသူ ပုတီးမိတ်ဆွေတိုင်း၊ ပုတီးသမားတိုင်း စိပ်ပွားနိုင်ရန် တစ်ဆင့် ကြားနာရေးသား တင်ပြ လိုက်ရပါသည်။

ချမ်းသာ ထိပေါက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေ။

မြေမိုးချစ်(နတ်မောက်)

စာမျက်နှာ (၂၀၅)မှ အဆက်

ပြီးလျှင် ဝါးခြမ်းပြားသေးသေး(နိ သာသာ)နှစ်ခုအား ကျိုးနေသည့်နေရာ တွင် လှုပ်ရှားမှုမရှိအောင် ညှပ်ကပ် ထားပြီး ထပ်မံ၍ ပိန်းရွက်ပတ်တီးဖြင့် ပတ်ပေးပါ။

ယင်းတို့အပေါ်မှ အဝတ်ပတ်တီးဖြင့် ကျပ်စည်း စည်းပေးပါ။ ယင်းကျိုးသော ဘဲအား လှုပ်ရှားမှုများ မများလေအောင် ဘဲတစ်ကောင်ဆုံနဲ့ တောင်းသေးသေး (သို့မဟုတ် သေတ္တာပုံးသေးသေးထဲတွင် ထည့် ထားပြီး အစားအစာ ရေများ တိုက် ကျွေးပေးပါ။ ပတ်တီးစည်းပေးလို မည့်သည့်ဆေး လိမ်းဆေးမျှ မသုံးစွဲပေ ပါ။

(၂)ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ယင်း ဒဏ်ရာအား စစ်ဆေးပြီး ဘဲ ထ၊မထ ကြည့်ရှုပါ။ (၃)ရက်မြောက်နေ့တွင် ပတ်တီးအား ဖြေပေးလိုက်ပါ။

မူလ ခြေထောက်အတိုင်း ပကတိ ကောင်းမွန်စွာ လမ်းလျှောက်သွားလာ နိုင်ကြောင်း မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ ရပေလိမ့်မည်။ တိရစ္ဆာန်များအပေါ် ကရုဏာထား၍ ရေးသားတင်ပြလို ပါသည်။

သတ္တဝါစပ်သိမ်း ကျန်းမာ ချမ်း ကြပါစေ။

မောင်မောင်(ဇောင်တော်လည်)

www.burmeseclassic.com

ဝေးလံစွာ
(မုခ်)

မိုးလေကင်းရှင်းဖို့

ရှင်ဥပုတ္တပ္ပနှင့် ပတ်သက်၍ မယုံမရှိနဲ့ ကိုယ်တွေ့

စာရေးသူ တပ်မတော်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ၁၉၉၁-၉၂ ခုနှစ်က (၁၁၈) သထုံတပ်တွင် ရှိစဉ်က တပ်ရင်းမှူး ဦးအောင်ဆန်း(ငြိမ်း)၊ ဣန္ဒန်ချုပ်၊ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန တပ်ချုပ်စဉ်က ဖြစ်ပါတယ်။ တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး ရှေ့တန်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ဝေပီလ သင်္ကြန်ပိတ်တံတားမှာ စစ်ဆင်ရေး မထွက်သေးဘဲ ဆွေကျင့်မှုလုပ်နေတဲ့ ကုလမှာ အရာရှိ စစ်သည်များအတွက် စုပေါင်းဆန်းခဲရှင်ပြုကို တပ်တွင်းခန်းမမှာပဲ ဖြစ်လုပ်ပါတယ်။

အရာရှိ စစ်သည် (၆၃)ဦးခန့် သံယာဇာတိတပ်ကို တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးတာဝန်ထမ်းဆောင်ရတဲ့ ဦးခင်လတ်ကြီး ဣန္ဒန်ချုပ်(ကျောက်မျက်)နဲ့ စာရေးသူ တာဝန်ယူပြီး ဧည့်ခံကြိုဆိုရေးကို

ဌာနချုပ် တပ်ခွဲမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်တဲ့ ဦးဝင်းဌေးနဲ့ အရာရှိများက တာဝန်ယူရပါတယ်။

ထို့ပြင် ကျွေးမွေးရေးတာဝန်ကို တပ်ထောက်ဗိုလ်ကြီး ဦးထွန်းသိန်း(စွမ်းအားအဖွဲ့ ရထားပို့ဆောင်ရေး)နဲ့ တပ်ထောက်အဖွဲ့တို့က တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။

ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု လုပ်ငန်း စတင်တဲ့ အချိန်မှ ရေစက်သွန်းချ အမှုဝေတဲ့ အချိန်အထိ အခက်အခဲမရှိ ချောချောမွေ့မွေ့ ပြီးဆုံးရန်အတွက် တပ်ဦး

ကျောင်းဆရာတော်ထံကို လျှောက်တောင်း တောင်း ရှင်ဥပုဂ္ဂိုလ်ကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲပြင်ဆင်ပြီး အလှူ ၈,၀၀၀ တဲ့ အချိန်မှ ရေစက်သွန်းချပြီးတဲ့ အချိန်အထိ မြတ်စွာဘုရား အပါအဝင် ရှင်ဥပုဂ္ဂိုလ် ရဟန္တာမြတ်ကို မီးပူဇော်ထားဖို့ အမိန့်ချပါတယ်။

ကျွန်ုပ်လဲ တပ်ဦးကျောင်း ဆရာတော်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို တပ်ရင်းမှူး အပါအဝင် တာဝန်ရှိသူများကို အသိပေးထားခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်းခံ ရှင်ပြုပွဲက ဝေပီလဆိုတော့ မွန်ပြည်နယ်အနေနဲ့

မိုးရွာတတ်တဲ့ အစဉ်အလာ ရှိပါတယ်။ မိုးဦးလေဦးလဲ ရံဖန်ရံခါ ကျလာတတ်တာမို့ ဆရာတော်ရဲ့ မိန့်မှာချက်ကို ဂရုတစိုက် လုပ်ပေးကြပါတယ်။

အရာရှိ၊ စစ်သည်များကို ရဟန်း၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးပြီး တွဲနောက် တစ်နေ့မှာ တပ်မ၊ များနဲ့တကွ တပ်နယ် ဧည့်ပရိသတ်များကို ဧည့်ခံဖို့ရက် ဖြစ်ပါတယ်။ မနက်စောစော ရဟန်း၊ ရှင်များကို အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ပြီးနောက် နေဆွမ်းကပ် ရေစက်ချဖို့ ကျန်ရှိပါသေးတယ်။

တပ်မများနဲ့ ဧည့်သည်များကိုတော့ ဧည့်ခံချိန်က ဘုန်းကြီးများကို ဆွမ်းကပ်ပြီးမှ ဖြစ်မှာမို့ ပြင်ဆင်စောင့်ဆိုင်းနေကြပါတယ်။

တပ်မများ အလာကို စောင့်နေစဉ် ရာသီဥတုက အလွန် သာယာနေပါတယ်။ နေပွင့်ပြီးမိုးလဲ လုံးဝ မအုံ့ပါဘူး။ လေလဲ ငြိမ်သက်နေစဉ်မှာ ရှင်ဥပဂုတ် မီးပူဇော်နေတဲ့ တပ်သား အေးလွင်က ဦးထွန်းသိန်း (တပ်ထောက်ဗိုလ်ကြီး)ကို မီးငြိမ်းသွားတဲ့အကြောင်း သတင်းလာပို့တဲ့အခါ ဦးထွန်းသိန်းက...

'ထားလိုက်တော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ရာသီဥတုကလဲ သာယာနေတာပဲ။ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုပွဲကလဲ ပြီးတော့မှာပဲ'

လို့ ပြောသံကြားတော့ စာရေးသူ အပါအဝင် ဒုတိယတပ်ရင်းမှူးဦးမြတ်ခိုင် (သစ်တောညွန့်မှူး) တို့က...

'မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့ မီးပြန်သွားပူဇော်လိုက်ပါ။ ပွဲတစ်ခုလုံးပြီးတဲ့အထိ ဆက်ထွန်းထားပါ'

လို့ ပြောတော့ ဦးထွန်းသိန်းက...

'ကုသိုလ်လုပ်တဲ့ပွဲမှာ မာရ်နတ်က ဖျက်ဦးမှာတဲ့လား လုပ်ပြစ်ပါမာရ်နတ်ရော မဏ္ဍပ်ရဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုလောက် ပြတ်အောင် လေမိုးတွေ တိုက်ပြစ်ပါ။ အဲလိုပြစ်ရင်

ထွန်းသိန်း တစ်သက်လုံး အရက်ကိုစွန့်ပြီး ဘုရား၊စာပေး လုပ်တော့မယ်'

လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဦးထွန်းသိန်းဟာ မကြာမကြာ အရက်သောက်လေ့ရှိတော့ မာရ်နတ်ကို မယုံဘဲ ပြောတယ်လို့ စာရေးသူ ယူဆပါတယ်။

အဲဒီလိုတွေ အခြေအနေတင် ပြောနေစဉ်မှာပဲ တပ်မများ ထွက်လာပြီဆိုတဲ့ တယ်လီဖုန်းဝင်လာလို့ စကားစ ပြတ်သွားကြပြီး တပ်မများကို ကြိုဖို့ ခန်းမရှေ့မှာ စောင့်နေကြပါတယ်။ တပ်မနဲ့ တပ်ရင်းက ကိုက် (၂၀၀၀)လောက်ပဲ ကွာဝေးပါတယ်။ တပ်ရင်းဂိတ်နဲ့ ဗဟိုကင်းကလဲ ကိုက်(၁၀၀၀)လောက်ပဲ ဝေးပါတယ်။

တပ်မက ဝင်လာရင် တပ်ရင်းဂိတ် ဗဟိုကင်းရှေ့ဖြတ်ပြီး ဘယ်ကွေ့ လိုက်တာနဲ့ သိပ်မကြာခင်မှာ ခန်းမရှေ့ကို ရောက်ပါတယ်။ ခန်းမနဲ့ တပ်ရင်းရုံးက ကားလမ်းနဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာပါပဲ။ တိုက်ဆိုင်မှုပဲလားတော့ မသိပါဘူး။ တပ်မများရဲ့ကားကို လှမ်းမြင်ရတဲ့နေရာ ရောက်တော့ မိုးအုံ့သလို ဖြစ်လာပြီး မိုးတဖွဲဖွဲ ကျလာပါတယ်။

တပ်မများရဲ့ ကားတန်းက တပ်ရင်းဂိတ်ကိုရောက်တော့ မိုးသည်းပြီး လေပါ တိုက်လာပါတော့တယ်။ ခန်းမနဲ့ ကပ်လျက် မဏ္ဍပ်ထိုးထားပြီး ရဟန်းခံ ရှင်ပြု ဆိုင်းဘုတ်ကို ဝါးပါးပါးနဲ့ရက်ပြီး ရွှေစက္ကူကပ်ကာ ပြုလုပ်ထားပါတယ်။

မဏ္ဍပ်နဲ့ နဖူးစည်း ဆိုင်းဘုတ်တွေဟာ လေတိုက်တော့ လှုပ်တုန်လှုပ်တုန် ဖြစ်လာပါတယ်။ မဏ္ဍပ်ရှေ့မှာ တိုက်ပုံဝတ်ပြီး ရပ်စောင့်နေကြတဲ့ တပ်ရင်းမှူး အပါအဝင် အရာရှိ အားလုံးဟာ မိုးရေကြောင့် စိုကုန်ပါပြီ။

တပ်မများကားတန်းဟာ တပ်ရင်းဂိတ်ကို ဖြတ်ပြီး ဗဟိုကင်းဘက်ကို

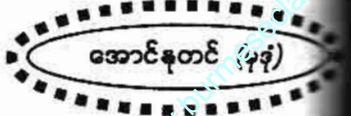
ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ လေထဲ ပြင်းလာပြီး တပ်ရင်းမှူးလက်မှာ ကိုင်ထားတဲ့ ထီးဟာ လေထဲကို ပါသွားတယ်။

ကျန်တဲ့လူတွေလဲ ထီးတွေ ထိန်းပုဆိုး၊ ထဘီ လေတိုက်လို့ ဖိရနဲ့ ဖြစ်နေစဉ်မှာပဲ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု ဆိုင်းဘုတ်ဟာ လေထဲကို လွင့်တက်သွားပါတယ်။ တပ်မများ ယာဉ်တန်း ဗဟိုကင်း ဖြတ်ပြီး ခန်းမဘက်ကို ကွေ့လိုက်တဲ့မှာပဲ ရဟန်းခံရှင်ပြု ဆိုင်းဘုတ်ဟာ တပ်မများရဲ့ ကားခေါင်းအပေါ် တည့်တည့်ကို ကျပါတော့တယ်။

ကားလဲ ရပ်သွားသလို တပ်ရင်းမှူး စာရေးသူတို့အားလုံး တပ်မများက ဆီကို အပြေးသွားကြပါတယ်။ ထပ်မံ များ ကားပေါ်က ဆိုင်းဘုတ်ကို ဖယ်တပ်မများကို တပ်ရင်းရုံးကို ခေါ်ခေါ်တော့တယ်။ ခန်းမနဲ့ တပ်ရင်းရုံးက ကားလမ်းသာ ခြားထားပြီး ဘေးဘက် ယှဉ်လျက် အနေအထားမျိုးဖြစ်ပေါ် အဆင်ပြေသွားပါတယ်။

တပ်ရင်းမှူး ရုံးခန်းထဲမှာ တပ်မတို့အဖွဲ့ကို နေရာချထားပေးတော့ တပ်မများက တပ်ရင်းမှူးကို "ခင်ဗျားတို့ ရှင်ဥပဂုတ်ပွဲ မတင်ဘူးလား" လို့ မေးပါတယ်။ တပ်ရင်းမှူးက "တင်ပါတယ် ခုလေးတင် မီးငြိမ်းတာ" လို့ မျက်နှာငယ်ငယ်လေးနဲ့ ပြောကြားနေတဲ့ အသံကို စာရေးသူ ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ရဟန်းခံရှင်ပြု ပြီးရော ဦးထွန်းသိန်းလဲ အရက် သောက်သောက်တော့ပါကြောင်း...

(ခမရ-၁၁၈ သထုံမှ အရာရှိ စစ်သည်များသို့ အမှတ်တရ)

ချိန်ခွင်

လူတိုင်းအတွက် တစ်စုံတစ်ရာ

အိမ်မက်ရှင်စာပေ (၇၇)

လက်ခံရကိစ္စ

ကပွယ်ခေါ်ရွှေချိန်၊ ဆေးချိန်သည် ချိန်ခွင် ပစ္စည်းပမာဏများစွာ ချိန်တွယ် ရသော ကတ္တာ။ ခေတ်ပေါ် နံပါတ်သုံး ခပ်ကျစ်တယ်ချိန်ခွင်၊ သာမန် သားငါး၊ အသုံးအဆောင်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ချိန်တွယ်သည် ဈေးချိန်ခွင် အားလုံး အကျုံးဝင်ပါသည်။

❖ ချိန်ခွင်ကို မြင်မက်ခြင်းမှာ...

ပွင့်လင်းမြင်သာမှု မရှိသော အခြေ အနေကို ပြဆိုသည်။

⊙ အိမ်ထောင်ဦးစီး (ဝန်ရှိ ယောက်ျား ဇနီးဆုံး ပုဆိုးဖို တစ်ခုလပ် အပါအဝင်)က မြင်မက် လျှင် ရှေ့ဆက်လုပ်ကိုင်ရန် ဦးတည်ရာပုံ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေမည်။

❖ ဇနီးသည် အိမ်ရှင်မက မြင်မက် လျှင်...

မိမိရ အားထားရသော ခင်ပွန်း သည်မှာ ရေလိက်လွဲ၍ ဒုက္ခရောက်နေ မည်။

❖ အိမ်ထောင်မဲ့ အပျိုက မြင်မက် လျှင်...

ချစ်သူရည်းစား၏ စွန့်ပစ်ခြင်း ခံရ ကိန်းရှိသည်။

❖ အိမ်ထောင်မဲ့ လူပျိုက မြင်မက် လျှင်...

နှစ်သက်မြတ်နိုးသော မိန်းမပျို ချောက ငြင်းပယ်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်။

❖ ရပ်ဝေးတိုင်းခြား စီးပွားရှာသူက မြင်မက်လျှင်...

မိဝေးဖဝေး ဆွေမျိုးဝေးရာ၌ ခိုကိုး ရာမဲ့ ဒုက္ခရောက်ရဖွယ် ရှိသည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ရည်ရွယ်ချက် မအောင်မြင် "အဖြူရောင်ခရီး" ဟု ဆိုကြသည်။ အကျိုးမဲ့ အချိန်ကုန်ကာ ဒုက္ခသုက္ခ ကြုံပြီးမှ ပြန်ရတတ်သည်။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက် ပါက...

ကျားမဟုတ် မ၊မဟုတ် နပုန်း ပဏ္ဍာက်ကလေး မွေးဖွားနိုင်သည်။

[ဤ အိမ်မက်နိမိတ်ကို ပျက်ပြယ် စေလိုပါက "ကျား" မွေးလာသော အချိန်မှစကာ မိန်းကလေးပုံ၊ တိရစ္ဆာန်အမပုံများသာ အိမ်ခန်း တွင်း ပတ်လည် ချိတ်ဆွဲထားပါ။ "ယင်း" အား သာလွန် ဆွဲဆောင်မှု ကြောင့် "ယန်း" ဓာတ်များ ရောက် ရှိကာ "ကျား" ပီသလာပါမည်။ အလားတူပင် "မ" မွေးလာပါက ယောက်ျားလေးပုံ၊ တိရစ္ဆာန်အထီးပုံ များချိတ်ဆွဲပါ။ အခါလည်(၃၆၅ ရက်ပြည့်)သည်အထိ ချိတ်ဆွဲထား သင့်သည်။]

❖ စာမေးပွဲဖြေထားစဉ် မြင်မက်ပါ က...

နောက်ဆက်တွဲ စာမေးပွဲဖြေဆိုရ မည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အရောင်းအဝယ် လေးလံထိုင်းမိုင်း မည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

ရာသီဥတု အဖျက်ဘေးကြုံရဖွယ်ရှိ သည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါ က...

အချိန်ကုန် ငွေကုန် လူပန်း၍ ရောဂါ ကျွမ်းလိမ့်မည်။

❖ အမှုတပေါင် ရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက...

ဆောလျင်စွာ ကျေအေးနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ ညဉ့်နက်လေ အဖြည့် ခက်လေး အရာရာ ဆုံးရှုံးကာ ဝံ့ဖုံးမြုပ် တတ်သည်။

⊙ သူတစ်ပါး ချိန်ခွင်ယူထားသည်ဟု မြင်မက် လျှင်ကား ကျော်ကြားမှုနိမိတ်ဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

ရပ်နီးရပ်ဝေး ကျော်စောထင်ရှား မည်။

❖ ဇနီးက မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းမိသားစုကြောင့် ဂုဏ်တက် ကာ မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် ၂၁၁

မက်ပါက...

ဂုဏ်ထူးများဖြင့် အောင်မြင်မည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ပျိုတိုင်းကြိုက်သည် နှင်းဆီခိုင် ဖြစ်နိုင်သည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

စပ်ဟပ်ကြောင်းလမ်းသူ ပေါများမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကူညီပေးမသူ တွေ့ရှိမည်။

✦ မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါးဆရာကောင်း တွေ့၍ ဝေဒနာပျောက်ကင်းမည်။

✦ ချိန်ခွက်ကို ကိုယ်တွယ် သံစွဲရသည်ဟု မြင်မက်ခြင်းကား ဆုံးရှုံးမှုရှိပီတိ ဖြစ်သည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားလုပ်ငန်းများ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမည်။ ပြိုင်ဘက် ဒုက္ခပေးမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...

လယ်ယာမြေပိုင်ဆိုင်မှု ယုတ်လျော့တတ်သည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

မရှုမလှ ကျရှုံးနိုင်သည်။

✦ ဝေဒနာ ခံစားရသူ မြင်မက်လျှင်...

ယမမင်းပြည်ဝင်ခွင့်ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မိန်းမတို့ ပြက်ရယ်ပြုခြင်းခံရကိန်း ရှိသည်။

✦ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မဟုတ်တမ်းတရမ်း ပြောဆိုစွပ်စွဲခြင်းခံရမည်။

✦ ရန်သူမိမိနှင့် ယသင့်မတင့်သူ လုပ်ငန်းစီးပွား ပြိုင်ဘက်ယလှိုင်းထားသူက ချိန်ခွက်ယူထားသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ဆုံးရှုံးမှုကို ညွှန်ပြ

၂၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်းဖြစ်သည်။

✦ ဦးစီးဦးဆောင် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်ထောင်ဝင်ငွေ နည်းပါး၍ မိသားစု အကျပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်တွင်းရေး မငြိမ်မသက် ပူပန်သောက ရောက်ရကိန်းရှိသည်။

✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

လုပ်ငန်း၊ အကြံအစည် ပျက်စီးမည်။

✦ အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

စိတ်ဝင်စားသူ ကင်းမဲ့၍ အထီးကျန်အဖော်မဲ့နေမည်။ ခင်မင်ရင်းစွဲယောက်ျားလေး မိတ်ဆွေများက ဖယ်ခွာသွားလိမ့်မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အတွင်းလူ၊ ကိုယ်စားလှူယုံ ဒုက္ခပေး၍ စီးပွားပျက်သုဉ်းနိုင်သည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

လယ်ယာမြေ ပြဿနာဖြစ်တတ်သည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

နာမကျန်းဖြစ်၍ ဒုက္ခများမည်။

✦ ဝေဒနာ ခံစားရသူ မြင်မက်ပါက...

မတည့်သော ဆေးဝါးကြောင့် ဝေဒနာတိုးပွားမည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်က...

ပစ္စည်းဆုံးရှုံးသည့်အပြင် မိမိအပေါ် အမှုပတ်လောတတ်သဖြင့် ဆင်ခြင်ပြောဆိုပြုမူသင့်သည်။

✦ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုထားစဉ် မြင်မက်ပါက...

နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ပြန်လည်ဆိုနိုင်ရေးအတွက် အားပေး ပြင်ဆင်ထားပါ။

ကတ်ကြေး

✦ ကတ်ကြေးကို မြင်မက်ခြင်းမှာ ဆိုရွာသို့ နိမိတ် ယုတ်ပါ။

✦ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်ထောင်မိသားစုအတွင်း ခြေတိုင်းအောင်၍ ဆောင်တိုင်းမြောက်တိုင်းလိမ့်မည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

နေအိမ်ဂေဟာအတွင်း သုမာဏသာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

✦ အမျိုးသား အိမ်ထောင်မဲ့ လူပျိုနှင့် ချစ်စခင်စ မနူးမနပ် ခင်စွမ်းသည်က မြင်မက်ပါက...

ဇနီးမယား၊ ချစ်သူရည်းစား ခွဲခြင်း ခံရတတ်သည်။

(လူပျိုလူလွတ်၊ တစ်ခုလပ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသော်လည်း သားသမီးသေးသည့် အမျိုးသားကို ရည်ညွှန်ခြင်းဖြစ်သည်။)

✦ အမျိုးသမီး(ပျိုအိုပရွေး)က မြင်မက်ပါက...

အိမ်တွင်းပူလုပ်ငန်းများကို ခြိမ်ခြေတင်ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကာ (အိမ်တွင်းပူလုပ်ငန်းထပ်ဆောင်ရာ ဟူသော မြန်မာစကားကို ကူညီသည်။) လိမ္မာရေးချားရှိမှု ဝေပေးသတင်း ကျော်စောလိမ့်မည်။

[ကတ်ကြေး၏ သဘောမှာ စိမ်းသေချာ၊ ချွေတာစုဆောင်သူ သဘောရှိရာ လူပျိုလူလွတ်၊ အိမ်ထောင်မဲ့၊ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့ သဝန်တို့သည်၊ နုပြောတွန့်သံသည်၊ စပ်စု၍ နေရာတကာ ဇနီးဖက်သည်၊ မိန်းမဆန်သည် အထင်အမြင်ခံရကာ ချစ်သူမနီး

မယား၏ လျစ်လျူပြုခံရခြင်း ဖြစ်သည်။]

✦ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေသည့် ကတ်ကြေးကို မြင်မက်လျှင်ကား... ဆုတ်ယုတ်မှုသဘောကို ဆောင်ပါသည်။

✦ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

အသက်တိုမည်။ ရောဂါဘယ ဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်း ခံရမည်။ အနောက်ဘက်ကောင်းကင်မှ ဖိတ်ကြားစာ ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ကျ ထိမ်းမြားပြီးသည့် အမျိုးသမီး(ဇနီးသည်၊ တစ်ခုလပ် တစ်လင်ကွာ မိန်းမ) က မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည် ပျက်စီးပျောက်ပျက် ကိန်းရှိသည်။ လက်ကိုင်မဲ့သူအတွက် နောက်တစ်ပင်ထူဖို့ရာ လမ်းမမြင်ဟု ဆိုသည်။

✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

ချစ်သူက နောက်တစ်ပါး သဘောက ထားကာ စွန့်ပစ်ခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

ဝယ၊ အာရောဂျ၊ ရူပ ချို့တဲ့သူနှင့် လက်ထပ်ရကိန်းရှိသည်။ (မူရင်း ဖော်ပြချက်မှာ အသက်ကြီး ရုပ်ဆိုးသောရောဂါသည်နှင့် ပေါင်းဖက်ရကိန်းရှိသည်ဆို၏)

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... ?

ပညာရေး တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်သွားတတ်သည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခိုးဆိုးလုယက်သူနှင့် ကြုံရဖွယ် ရှိသည်။

✦ နေမကောင်းဖြစ်သူက မြင်မက်

လျှင်... ဆေးမှား၍ ရောဂါတိုးမည်။

✦ ယိက္ခမိသုတေသီက ကတ်ကြေးကို ယုတ်သုံးစွဲသည်ဟု မြင်မက်ပါက မင်္ဂလာနိမိတ် ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ရှင် ခင်ပွန်းက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားဥစ္စာတိုးပွား၍ သားသမီး ရတနာ ရရှိမည်။

✦ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်း၏ ကြင်နာယုယမှုကို တိုးတက်ခံစားရမည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အဆင်းရောအချင်းပါ ပြည့်စုံသည် မိန်းမပျိုချောနှင့် လက်ဆက်ရမည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်ပါက...

ဂုဏ်သရေရှိ လူကုတံမိသားစုဝင် ဖြစ်နိုင်သည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်ပါလျှင်...

မထင်မှတ်သော ဈေးကွက် ဝယ်လက်ထံမှ အမြတ်အစွန်းများစွာ ရရှိမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်တိုးပွားမည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

မူလအခြေအနေအတိုင်း ပြန်ရမည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ အဆင့်မြင့်စွာ အောင်မြင်မည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်မက်လျှင်...

ကျန်းမာဝဖြိုးသော သားသမီးကောင်းရတနာ မွေးဖွားမည်။

✦ နာတာရှည်လူနာက မြင်မက်လျှင်...

ချက်ချင်းပင် နာလန်ထ၍ ကျန်းမာကောင်းမွန်လာမည်။

✦ ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်နေသူက မြင်မက်လျှင်ကား...

ဌာနေပြန်၊ ပြည်တော်ပြန် မျက်နှာပန်းလှလိမ့်မည်။

✦ အမတ်လောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းက မြင်မက်လျှင်...

ပြည်သူထောက်ခံမှုရရှိ၍ ပြိုင်ဘက်ကို ကျော်လွှားနိုင်လိမ့်မည်။ သို့သော် ငြားလည်း...

✦ ကတ်ကြေး ရောင်းဝယ်သူ၊ ကတ်ကြေး ထုတ်လုပ်သည့်

ပန်းပဲဆရာ၊ အပ်ချုပ်သည် စသည့် ကတ်ကြေးနှင့် အသက်

မွေးဝမ်းကျောင်းသူက မြင်မက်လျှင်ကား...

မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းစီးပွားတွင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများစွာ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁)ရက်မှ (၂၈)ရက်နေ့အထိ
ခွန်စုံသားသမီးများအတွက်

ပျော့စာစာမင်း

တနင်္ဂနွေ

ဗျော့စာမင်း။ အလုပ်အကိုင်များ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းများ၊ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ ငွေကြေးလဲလှယ်ခြင်း ရောင်းဝယ်ခြင်း လုပ်ငန်းများ အမြတ်အစွန်းများမည်။

စက်နှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းများတွင် အခက်အခဲ မရှိ၍ ကျွမ်းကျင်သူများနှင့် တိုင်ပင်ပါ။

ဝန်ထမ်းစာမင်း။ ဝန်ထမ်းများ အလုပ်အကိုင်များကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်မည်။ ရာထူးတိုးခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်းတို့ဖြစ်မည်။

အိမ်တွင်းစာမင်း။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ အကယ်၍ စိတ်ညစ်စရာ ကိစ္စ ပေါ်လာပါက ဘုရားသွားပါ။ ဘုရားမသွားနိုင်ပါက ဘုရားဂုဏ်တော်များ ရွတ်ပွားပါ။

အချစ်စာမင်း။ ချစ်သူမှာ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စ သို့မဟုတ် သူ၏ အိမ်တွင်းရေးကြောင့် ခရီးဝေးသို့ သွားရလိမ့်မည်။

ပညာစာမင်း။ ဘာပညာကိုပင်သင်သင်၊ ဘယ်သင်တန်းကိုပင်တက်တက် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်လိမ့်မည်။

ကျန်းမာစာမင်း။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာအောင် နေထိုင်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈။

ကျောက်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆။

ဇီဝိန်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇။

ဇီဝိန်ဂြိုဟ်ကန်းများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယာကြား။ ။ အခက်အခဲများ ပြဿနာများ ရှိပါက အပြင်ထွက်လျှင် ထန်းလက် (သို့မဟုတ်) ထန်းသား၊ ထီးရွက်အစုတ် (သို့မဟုတ်) ဒေါနယန်းခက်ကို နှင်းပြီမှ ဆောင်ရွက်ပါ။

တနင်္လာ

ဗျော့စာမင်း။ ။ ငွေရေးကြေးရေး အောင်မြင်နေသောကာလဖြစ်၏။ အလုပ်ရုံ (သို့မဟုတ်) အလုပ်သမားများက လစာ လုပ်ခ၊ တိုးတောင်းလိမ့်မည်။ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းကာ အဆင်ပြေမည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် အဆက်အသွယ်ရမည်။

ဝန်ထမ်းစာမင်း။ ။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။

အိမ်တွင်းစာမင်း။ ။ သားသမီးများကြောင့် မိဘနှစ်ပါး စိတ်ဆင်းရဲစရာ ကြုံမည်။ မိသားစုအတွင်း ငွေကြေးပြဿနာ ပေါ်မည်။

အချစ်စာမင်း။ ။ ဘယ်လို ပြဿနာတွေဖြစ်ဖြစ် အချစ်ရေးကတော့ အောင်မြင်နေပါသည်။ မင်္ဂလာကိစ္စ ရုတ်တရက် ဖြစ်သွားတတ်၍ သတိထားပါ။

ပညာစာမင်း။ ။ ပညာရေးတွင် ခိုင်ခိုင်မာမာ ရပ်တည်နိုင်မည်။ ကြိုးစားသည်ထက် ပို၍အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာစာမင်း။ ။ လေထိုးလေအောင့် ဖြစ်တတ်၍ လေပွစာများကို ရှောင်ပါ။ ဝမ်းရင်ကို ဥပစံပေးတတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။

ကျောက်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၁၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆။

၂၁၄ နဂါးဂြိုဟ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကျော်ခြည်

ဇီဝိန်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈။

ဇီဝိန်ဂြိုဟ်ကန်းများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယာကြား။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စရှိလျှင် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စရှိလျှင် လက်ပံသား (သို့မဟုတ်) လက်ပံရွက်ကို နှင်းပြီမှ ဆောင်ရွက်ပါ။

အင်္ဂါ

ဗျော့စာမင်း။ ။ စက်မှုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ ရောင်းအားကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းစာမင်း။ ။ ရုံးတွင်း လုပ်ငန်းထက် ပြင်ပတွင် ထွက်၍လုပ်ရသော ခရီးဝေးထွက်၍လုပ်ရသော လုပ်ငန်းများက များလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းစာမင်း။ ။ စိတ်ချမ်းသာမည်။ သားသမီးများအတွက် ဂုဏ်ယူသောကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ခရီးဝေးထွက်ရမည်။

အချစ်စာမင်း။ ။ အချစ်ရေးတွင် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ၏ ကူညီမှုဖြင့် အဆင်ပြေသာယာမည်။ မင်္ဂလာကိစ္စကို မဆောင်ရွက်ပါနှင့်။

ပညာစာမင်း။ ။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲ ရှိသော်လည်း ဆွေမျိုးဆရာသမားများ၏ ကူညီအားပေးမှုဖြင့် အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။

ကျန်းမာစာမင်း။ ။ ဗိုက်အောင့်ဗိုက်နာ အစာမကြေရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ ကြေလွယ်သော အစာကိုစားပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျောက်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇။

ဇီဝိန်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ဇီဝိန်ဂြိုဟ်ကန်းများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယာကြား။ ။ ဆောင်ရွက်ပြောဆိုရန် ကိစ္စရှိလျှင် ယှဉ်ပြိုင်ရန်ကိစ္စရှိလျှင် ဖက်သန်ရွက်ကို ခင်း၍ နှင်းပြီသွားပါ။ သို့မဟုတ် သင်ပုန်းကွင်းမှ နှင်းပြီသွားပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗျော့စာမင်း။ ။ ရွှေပန်းထိမ်များ၊ ရွှေထည်များ အရောင်းအဝယ်အောင်မြင်မည်။ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းလုပ်ငန်းများ အမြတ်ထွန်းမည်။ မြေကိစ္စ အရောင်းအဝယ်များ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းစာမင်း။ ။ အလုပ်တာဝန်များ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးမည်။

အထက်လူကြီးများ၏ အားကိုးအားထားပြုခြင်း ခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ သား

သမီးများအတွက် ဂုဏ်တက်ရမည်။

အချစ်ရေး။ ။ တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင်ရန် မဖြစ်နိုင်သေးပါ။

နှစ်သူဘဝနှင့် နေပါဦး။ ဆွေမျိုးများကြောင့် လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ

အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ဘယ်ပညာကိုပဲသင်သင် ဘယ်သင်တန်းကိုပဲ

တက်တက် အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ သွေးနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။

သွေးတိုး၊ သွေးကျ ဖြစ်တတ်၍ သွေးပေါင်ချိန်ဖြင့် ကြိုတင်

စစ်ဆေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၄၊

၂၅၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၄၈၊

၅၀၊ ၅၂၊ ၅၄၊ ၅၆၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၄၊ ၆၆၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၄၊ ၇၆၊

၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၄၊ ၈၆၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၄၊ ၉၆၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများ။ ။ ဆောင်ရွက်ပြောဆိုရန် ကိစ္စရှိလျှင် ယှဉ်ပြိုင်ရန်လုပ်ငန်းများ

ရှိလျှင် သနပ်ရွက် သို့မဟုတ် ထန်သီးကို တာဖြင့်လို၍ နှင်းပြီမှ သွားပါ။

အားကောင်း၍ အကျိုးအမြတ်များမည်။ စိန်အရောင်းအဝယ်၊

ဆေးအရောင်းအဝယ်၊ ဆန်စပါး၊ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဇာတိရေး။ ။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်၍

သည်းခံပါ။ အကြီးအကဲ အထက်လူကြီး၏ ဆန္ဒကို လေးစားပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေစေရန် သည်းခံစိတ်

ရှည်ပါ။ ပြောဆိုဆုံးမရသူများကို သည်းခံလိုက်ပါ။ ဓလုတ်ထိမှ

အဓိတပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေးညံ့တတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အထူးအောင်မြင်သောကာလဖြစ်ပါ

သည်။ အချစ်ရေးနှင့် ပညာရေး ရောထွေးနေတတ်သည်။

ချစ်လည်းချစ်ပါ။ ပညာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် အချစ်ရေး ဝင်နှောက်တတ်သည်။ ဘဝ

တစ်သက်တာ အရေးဖြစ်၍ အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက် စေဒနာဖြစ်တတ်သည်။ နေပူထဲမှ

ပြန်လာလျှင် ခေါင်းကို ရေလောင်းမချိုးပါနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၁၊

၂၄၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၆။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရန်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်

ရွေးချယ်ပါ။

အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများ။ ။ ဆောင်ရွက်ပြောဆိုပျက်ပြိုရန် ကိစ္စများရှိလျှင် အကြောင်း

သား (သို့မဟုတ်) အကြောင်းရွက်ကို နှင်းပြီမှ သွားပါ။

ပြာသပတေး

မိဖွားရေး။ ။ လုပ်ငန်းသစ်များ ထူထောင်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့

နိုင်သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ ရှေ့နေလုပ်ငန်း၊

ပွဲစားလုပ်ငန်းများ အခြေအနေကောင်းမည်။

ဇာတိရေး။ ။ လေယာဉ်ဆိုင်ရာ အမှုထမ်းများ၊ အိုးအိမ်တိုက်တာ

ဆောက်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ၊ ဘူမိဗေဒဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ

လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ မိသားစုအနေဖြင့် အောင်မြင်မှုများရကာ ပျော်ရွှင်

ချမ်းမြေ့ရမည်။ သားသမီးများ၏ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး

တို့ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ စကားပြောမှားခြင်း၊ အနေအထိုင် အပြုအမူမှားခြင်းတို့

ကြောင့် ချစ်သူနှင့် ခဏတာ အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ သင်တန်းများ တက်ရောက်ခွင့်

ရလိမ့်မည်။ မည်သည့်သင်တန်းပညာဖြစ်စေ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုး၊ သွေးကျ သွေးနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါ

ဖြစ်တတ်၍ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊

၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆။

ထိခိုက်ရန်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်

ရွေးချယ်ပါ။

အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများ။ ။ ဆောင်ရွက်ပြောဆို ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စများရှိလျှင်

အထောက်အကူ (သို့မဟုတ်) ထအောင်ရွက် (သို့မဟုတ်) အုန်းလက်နှင့် အိမ်ရွက်ကို

နှင်းပြီမှ သွားပါ။

စနေ

မိဖွားရေး။ ။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အရောင်း

အဝယ်ကောင်းမည်။ ကိုယ်စားလှယ်၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ ရှေ့နေ၊

ပွဲစားလုပ်ငန်းများ ဖောက်သည်ကောင်းများ တွေ့မည်။ အကျိုးအမြတ်

များများ ရရှိမည်။

ဇာတိရေး။ ။ အထက်အ ရာရှိများ၊ အကြီးအကဲများ၏ အကူအညီကို

ရရှိမည်။ မိမိ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များ သတ်မှတ်ရက်အတွင်း ပြီးစီးမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အောင်မြင်ပျော်ရွှင်ရမည်။ သားသမီးများ

အဖက်ဖက်မှ အောင်မြင်၍ စိတ်ချမ်းသာရမည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲ

အနည်းငယ် ကြုံရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ ယခုကာလအတွင်း မင်္ဂလာကိစ္စများကို မဆောင်ရွက်

ပါနှင့်။ အချစ်ရေးတော့ အဆင်ပြေမည်။

ပညာရေး။ ။ မိမိက အခြားသူများအား ပညာသင်ကြားပေးရလိမ့်မည်။

မိမိလည်း နိုင်ငံခြားဘာသာ သင်တန်းတစ်ခု တက်ခွင့်ရလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေထောက်နာခြင်း၊ ခြေဆစ်နာခြင်း၊ အကြောနာ

ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈။

ကျွမ်းကျင်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇။

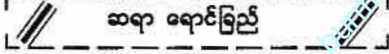
ထိခိုက်ရန်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်

ရွေးချယ်ပါ။

အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများ။ ။ စိန်ခြယ်ပန်း (၇)ပွင့်ကို နှင်းပြီမှ ပြုပြီးမှ နှင်းပြီမှ

ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

လွယ်ကောင်းယတြာ

★ ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်
(ရန်ကင်းမြို့၊ မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်
မယ်လှအောင်တော်၌ တည်ရှိပါသည်)

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

ကြာသပတေး သားသမီးများအတွက် ဉာဏ်သာချမ်းသာ ကံကောင်းစေဖို့ရာ လွယ်ကောင်းယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြာသပတေး သားသမီးများသည် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ ကြာသပတေးသားသမီးများသည် ကြာသပတေးနေ့မှောက်၌ ဖလားသန့်သန့်ဖြင့် ရေ ကြည်ကြည် သန့်သန့် ထည့်ပြီး လှူပါ။ ပြီးလျှင်...

ကြာသပတေး သားသမီးများသည် မဟာဘုတ်ဖွားဆိုင်ရာ လှူရမယ့် ယတြာပစ္စည်းများကို ဇယားပါအတိုင်း သက်တော်ထင်ရှား ဖြတ်ဘုရားကို အထူး အာရုံထားပြီး လှူပါမယ်။ ပြီးရင် “ဘဝေဝါဟံ” ဂါထာဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ပါ။

ပြီးရင်... “မဂ္ဂပစ္စယော” ကို ပေါက်သားပုတီးဖြင့် ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ရပါမယ်။

ဘဝေဝါဟံ ဂါထာတော်

ဘဝေဝါဟံ ဘယ် ဒိသ္မာ၊ ဘဝ္ဗ ဝိတေဝိသိနံ။

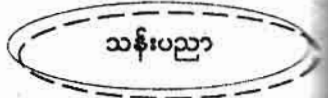
- ဘဝ နာဘိဝိဒိ ကိပ္ပိ နနိစ္စ န ဥပါဒိယိံ။
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဒိသ္မာ = ဒိတ်သဝါ
- ဘဝ္ဗ = ဘဝင်စ
- နာဘိဝိဒိ = နာဘိဝိဒိန်
- ကိပ္ပိ = ကိန်စိ
- နနိစ္စ = နန်ဒင်စ
- ဥပါဒိယိံ = အုပါဒိယိန်

အနက်အဓိပ္ပာယ်

- အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
- ဘဝေ၊ ကာမဂ္ဂပ အဂ္ဂပဟု ဘဝသုံးပါး ဝဋ်တရား၌။
- ဘယဝ္ဗ၊ ပဋိသန္ဓေ အိုနာသေရေး ကြောက်ဖွယ်ဘေးကို လည်းကောင်း။
- ဝိ ဘဝေဝိနံ၊ ဘဝကင်းရာ နိဗ္ဗူတာကို ဖွေရာလမ်းမှား သတ္တဝါများ၏။
- ဘဝ္ဗ၊ ဘဝသုံးထပ် ဘုံသုံးရပ်၌ မရပ်မနား ဖြစ်ပွားခြင်းကို လည်းကောင်း။
- ဒိသ္မာဝေ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် တိကျထင်ထင် တွေ့မြင်ရသောကြောင့်ပင်။
- ကိပ္ပိဘဝံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘဝကိုမျှ။
- နာဘိဝိဒိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့် နိစ္စဓူဝ သဿတက စသည်

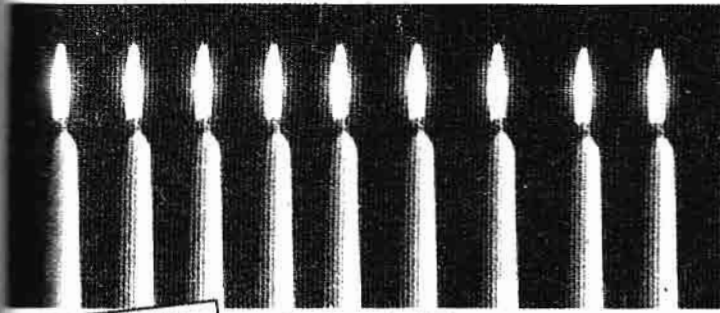
ဖောက်ပြား အထင်မမှားတော့ပြီ။
နနိစ္စ၊ ဘဝတဏှာကိုလည်း။
နဥပါဒိယိံ၊ လေးမင်လှူရှိန် ဉာဏ်ပုဆိန်ဖြင့် လေးကြိမ်ဖြတ်တောက်အမြစ်ပါ ပျောက်သဖြင့် မကပ်မရောက် မစွဲယူတော့ပြီ။
ပုတီးစိပ်ရမည့်ဂါထာ
မဂ္ဂပစ္စယော
(ပုတီးတစ်လုံးချ)... (၃)ပတ်

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက် မဟာဘုတ်ဖွားဆိုင်ရာ လှူရမည့် ပစ္စည်းပေးပို့ရန်

အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	အမိပတိ	ဘင်	မရဏ	ပုတီး
ပျဉ်းမညွန့်	ပျဉ်းမညွန့်	ပျဉ်းမညွန့်	ပျဉ်းမညွန့်	ပျဉ်းမညွန့်	ပျဉ်းမညွန့်	ပျဉ်းမညွန့်
ပိတောက်ညွန့်	အုန်းညွန့်	ကြညွန့်	ဝါညွန့်		သပြေ	ရွယ်သော်ညွန့်

ကဝိသိရောမဏိ

ဂုဏ်တော်အလင်းတိုင်ဖြင့်

ပွင့်နည်း

ယခုဖော်ပြမည့် နည်းစဉ်မှာ အကြံအစည်များ အောင်မြင်စေခြင်း၊ အဘိဓာန်များ ဝင်ရောက်ခြင်း၊ ရန်ကင်းခြင်း အခက်အခဲ အကျဉ်းအကျပ်မှ လွတ်ကင်းခြင်း စတဲ့ ကောင်းကျိုးများကို ရယူနိုင်ပါသည်။

ပထမဦးဆုံး စိုက်ထားသော အလင်းတိုင်ကို အရဟံဂုဏ်တော် အလင်းတိုင်ဟု မှတ်ယူထားပါ။ ပထမဦးဆုံးအလင်းတိုင်ကို အရဟံဂုဏ်တော်ဖြင့် (၉)ခေါက်မွမ်းပြီးစိုက်ပါ။ ဒုတိယအလင်းတိုင်ကို သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ

ပညာရေးအတွက် အောင်မြင်ရန်	အစိမ်းရောင်ကို သုံးပါ။
ငွေကြေးလာဘ်လာဘအတွက်ဆိုရင်	အဖြူရောင်ကို သုံးပါ။
ရန်အတိုက်အခံကိစ္စဆိုရင်	အနီရောင်ကို သုံးပါ။
အကြံအစည်ဟူသမျှ အောင်မြင်စေလိုရင်	အဝါရောင်ကို သုံးပါ။

ဂုဏ်တော်အလင်းတိုင် စီရင်နည်းအတိုင်း အလင်းတိုင်(၉)တိုင်ကို သုံးရပါမည်။ အလင်းတိုင် တစ်တိုင်ထွန်းသည့် ဂုဏ်တော်(၉)ခေါက် ရွတ်ပြီးမှ အလင်းတိုင်ကို မြဲအောင်စိုက်ပါ။ ပြီးမှ နှစ်သုံး သီးသန့်ထားသော အလင်းတိုင် ထွန်းညှိပါ။

ထွန်းညှိရာ၌ အလင်းတိုင်(၉)တိုင်လုံး စိုက်ပြီးမှ ထွန်းညှိပါ။ ထွန်းညှိရာ၌လည်း ဂုဏ်တော်အစဉ်တိုင်း ပထမဦးဆုံး စိုက်ထားသော အလင်းတိုင်ပြီးမှ ဒုတိယ, တတိယ စသည်ဖြင့် ထွန်းညှိပါ။

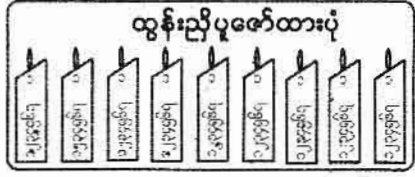
ဂုဏ်တော်(၉)မွမ်းပြီး စိုက်ပါ။ ဤသို့အားဖြင့် အလင်းတိုင် (၉)တိုင်ကို ဂုဏ်တော်(၉)ပါးဖြင့် အစဉ်အတိုင်း တုံးမွမ်းရပေမည်။ ပြီးမှ ညိုရန်ထားသော အလင်းတိုင်ဖြင့် ပထမတိုင် ဒုတိယတိုင် စသည့် အစဉ်အားဖြင့် (၉)တိုင်ပြည့်အောင် ထွန်းညှိလိုက်ပါ။ အလင်းတိုင်၌ ရေးသားရမည့် ပုံစံနမူနာကို ကြည့်ပါဦး။

အထက်ပါတိုင်သည် တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ တနင်္လာဖြစ်ရင် မွေးနံနေရာတွင်

၂ ဟု ရေးပါ။

အင်္ဂါဖြစ်ရင်	၃
ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်ရင်	၄
ကြာသပတေးဖြစ်ရင်	၅
သောကြာဖြစ်ရင်	၆
စနေဖြစ်ရင်	၇ ဟု

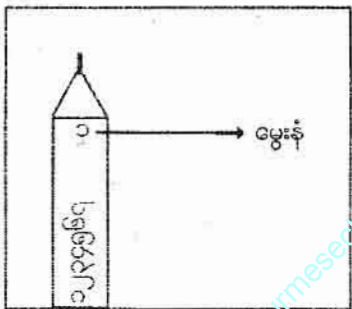
စသဖြင့် ရေးရပါမည်။
အလင်းတိုင်ကို ထွန်းညှိပူဇော်ပြီးလျှင် “ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ” ဂါထာကို (၃၆)ခေါက်ရွတ်ပြီး ဆုတောင်းပါ။
အကျိုးများပါမည်။

ထွန်းညှိပူဇော်ထားပုံ

ရွတ်ရမည့် ဂါထာတော်

- * ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓိံ နဘာဝေန။
သဒိသုခိံ ဘဂ္ဂန္တုပေ။
- * ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗ ဓမ္မာ နဘာဝေန။
သဒိသုခိံ ဘဂ္ဂန္တုပေ။
- * ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗ သံဃာ နဘာဝေန။
သဒိသုခိံ ဘဂ္ဂန္တုပေ။

နတ္ထဇ္ဈာပျော်ခြေညှိပုံရင်း ၂၁၇

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သဗ္ဗ = သပ်ဗ
- ရက္ခန္တ = ရက်ခန်တု
- ဗုဒ္ဓါ = ဗုတ်ဓာ
- ဘဝန္တ = ဘဝန်တု
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ

အာနက်

သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်ရှိပါစေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ရက္ခန္တ၊ ကောင်းစွာမသွေ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုဒီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်ပါစေကုန်

သတည်း။

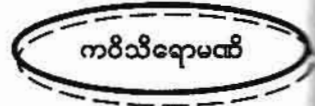
သဗ္ဗ ဓမ္မာ နဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော တရားတော်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်ရှိပါစေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ရက္ခန္တ၊ ကောင်းစွာမသွေ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုဒီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗ သံဃာ နဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော သံဃာတော်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်ရှိပါစေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်း

ကုန်သော နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ရက္ခန္တ၊ ကောင်းစွာမသွေ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုဒီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

(ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ဖိခေါ်မဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ [ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝိပဿိ) မြန်မာစာတုလ်စု]၊ ဒီဃဘာထာ-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်း အခွံ့ထင်းပါစေ။

“အသီးတွင် သရက်၊ အရွက်တွင် လက်ဖက်၊ အသားတွင်ဝက်” ဟု ရှေးလူကြီးသူမတို့ ဆိုရိုးရှိခဲ့ဖူးလေသည်။ မှန်ပေသည်။ အသီးတွင် သရက်သီးသည် အလွန်ချိုမြိန်၍ လူတိုင်းနှစ်သက်ကြပေသည်။ သရက်ကို အသီးသာမက အရွက်ပါ အသုံးဝင်ကြောင်း လူတိုင်း သိချင်မှ သိကြပေလိမ့်မည်။ တို့ကြောင့် သရက်ရွက်၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံကို ရေးစား၍ ဗဟုသုတအဖြစ် မျှဝေလိုက်ပါသည်။ လူသားများ နေထိုင်ရာ တောရောမြို့ပါ နေရာတိုင်းတွင် ကင်းခြေများ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းပုစွန် (ကင်းမလက်မည်း) စသော ကင်းမျိုးစုံတို့ကို တွေ့ဖူးကြပေလိမ့်မည်။

သရက်နှင့် ကင်းဆိပ် ကင်းဆိပ် ယင်းကင်းများ၏ ကိုက်ခြင်းကြောင့် ဆိုးရွားနာကျင်သော ဝေဒနာကိုလည်း အကိုက်ခံရဖူးသူတိုင်း ခံစားဖူးကြပေလိမ့်မည်။ မည်သည့် ကင်းအမျိုးအစားပင်ဖြစ်စေ အကိုက်ခံရပါက “သရက်ရွက်” သည် ကင်းဆိပ်ကိုနိုင်၍ အလွန်အစွမ်းထက်လှပေသည်။ အသုံးပြုရန်မှာ... မည်သည့်ကင်းမျိုး အကိုက်ခံရသည်ဖြစ်စေ သရက်ရွက် လေးငါးရွက်ခန့်ကို ဝါးပြီး အရည်ကို မျိုချလိုက်ပါ။ ထို့နောက် ဝါးပြီး ညက်နေသော “ဝါးဖတ်” များကို အကိုက်ခံရသော ဒဏ်ရာပေါ်တွင်

အုံထော့လိုက်ပါက မကြာမီ ကင်းဆိပ်ပျက်၍ ပြယ်၍ အနာ သက်သာကာ ပျောက်လိမ့်မည်။ (ဆေးနည်း ပြောပြပေးသော ဆရာတော် ဦးသုဒဿနအား ဝမ်းမြောက်...) သုဒီ အတ္ထာနံ ပရိယာရန္တံ မောင်နေသွေး (ဝတ်ယတ်)

ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ သစ်တိန်းကျေးရွာကြီးအနီးမှ

သဘာဝအိုးပုတ်လေ့ပုပ်

ကျွန်း
(ကျောက်ပန်းတောင်း)

နှင့် ဖြစ်ပေါ်စေရန်များ

[၁]

ကျွန်ုပ်(စာရေးသူ)သည် ဇာတိ နယ်မြေ မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ သစ်တိန်းကျေးရွာအုပ်စု သစ်တိန်းကျေးရွာကြီး မြို့သားဖြစ်သူနှင့်အတူ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ရောက်ရှိစဉ် ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ သစ်တိန်းကျေးရွာကြီးအနီးမှ သဘာဝအိုးပုတ်လေ့ပုပ်၏ နမူနာများဖြစ်စဉ်ကို ကျွန်ုပ်(စာရေးသူ) ဆွဲလာ တွေ့ရှိချက်တို့နှင့်အတူ ဆင်းစပ်ပိခဲ့ရာမှ အကြောင်းရပ်တို့နှင့် အတူ ရေးသားတင်ဆက်ရပါသော်...

[၂]

သစ်တိန်းကျေးရွာကြီး၏ မြောက်ဘက် (၁၂)မိုင်ခန့်အကွာ အရှေ့နှင့် အနောက်ကို သွယ်တန်းနေသည့် "ဘောင်မောက်ကြီးတောင်" နှင့် "ရောင်တောင်" (တောင်ကြီး-၂လုံး)တို့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

ပေပေါင်း (၁၅၀၀)ကျော် မြင့်ခဲ့သလို ကျွန်ုပ်မြို့နယ်(တိ) ကြီးစိုးခဲ့စဉ် အခါအခါ ၁၉၅၅ ခုနှစ်ဝန်းကျင်ကာလ နှင့် ခုနှစ်များကြီးမှ ခွဲစွာလျက် "သခင်အောင်"၏ လက်အောက်ခံတပ်ဖြစ်သော "ဗိုလ်ပုချို" နှင့် တပ်စိတ် တစ်တပ်မှာ "တောင်မောက်ကြီး" တောင်ကြီးတွင် စက်ရုံငယ်လေးတစ်ရုံနှင့်

အတူ ရေကန်ငယ်လေးကိုပါ တူးထားခဲ့ပါသည်။ (စက်ရုံငယ်လေးမှာ ယခုအခါ မတွေ့ရှိနိုင်တော့သည်တိုင် ကန်လေးမှာတော့ ရှိနေပါသေး၏။ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသဖြင့် ရေသန့်ပါသည်။ သောက်ရေကန်ဖြစ်၏။)

အထက်အညာဒေသ ပေါက်ရောက်သည့် အင်ကြင်းပင်၊ ရှားပင်၊ တည့်ပင်၊ တမာပင်၊ သဘောက်ပင်၊ ဒဟတ်ပင်၊ ဆူးရစ်ပင်၊ ပုန်းမဲစာပင်၊ ရုံးပင်၊ သပွတ်ပင်၊ သန်းပင်၊ ဇီးပင် (ဆီးပင်)၊ ဖျောက်ဆိပ်ပင်တို့နှင့်အတူ လဲပင်၊ တရော်ပင်တွေ အပါအဝင် ဝါးပင်တွေက အစီအရီ ပေါက်နေကြသည်။

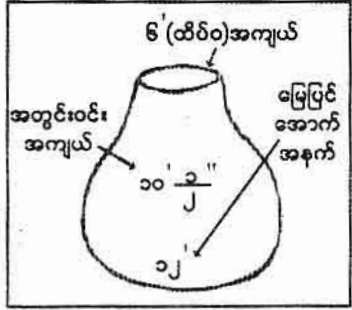
ထို့ပြင် ချိုး၊ ခါ၊ ချေ(ဂျီ)၊ ယုန်၊ ဒရယ်၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်နှင့် ကျေးငှက် သာရကာတွေ ပေါ်ပြည့်နေသည့် တောင်မောက်ကြီးတောင်နှင့် အတူ "ရောင်လံတောင်ကြီး" တို့ကို အမှီပြု၍ "ကွန်မြူနစ်ပါတီ" လက်အောက်ခံ ဗိုလ်ပုချိုတို့ ကြီးစိုးနေသည့် အချိန်မှာပင် ယင်း "ရောင်လံတောင်ကြီး" ၏ တောင်ဘက်(၁)ဖက်လှံကွာရှိ "အိုးပုတ်လေ့ပုပ်" တည်ရှိနေခဲ့ပါသည်။

"သဘာဝ အိုးပုတ်လေ့ပုပ်" ကို သေချာစွာ တိုင်းတာခဲ့ရာမှ တွေ့ရှိချက် (အတိအကျ)တို့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ၏။ ကန်တောင်ကြီးမှာ "ဆည်တက်" (ရေကန်)တည်ရှိခဲ့ရာမှ ရေများ

ပြည့်နှက်နေသဖြင့် တောင်အောက်သို့ စီးဆင်းခဲ့ရာတွင် "ရေအိုး(သို့မဟုတ်) အိုးပုတ်သဏ္ဍာန်" ရှိခဲ့သော "ထိပ်ဝအကျယ်(၆)ပေနှင့် အတွင်းအိုးပုတ်သဏ္ဍာန် အကျယ်မှာ (၁၀၂)ဆယ်ပေခွဲရှိသော သဘာဝအိုးပုတ်လေ့ပုပ်သို့ ရေစီးဆင်းဝင်ခဲ့ပါသည်။

မြေပြင်အောက် အနက်ပေမှာ (၁၂)ပေတိတိ ရှိနေပါ၏။ သာဓကပြရပါသော် ရေအိုးတစ်လုံးကို မြေကြီးထဲတွင် မြေမဖို့ပါဘဲ မြှုပ်ထားခဲ့သည့် ဥပမာကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ အောက်ပါပုံစံအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပုံကြမ်းကို ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

* * *

[ဤပုံသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ သဘာဝအိုးပုတ်လေ့ပုပ်ကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။]

မှတ်ချက် ။ ။ ရေအိုးတစ်လုံးကို မြေကျင်းတူး၍ အထက်အောက် အညီချသောသည့် ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်လည်း တူညီနေပါ၏။ ရွှံ့နှံ့များ(လုံးဝ)မရှိ၊ သဘာဝထွက်ကျောက်တို့ဖြင့်သာ ရှိသည်။ (ကလေးကစားစရာ အိုးပုတ်နှင့်

တူ၍ “အိုးပုတ်လုပ်” ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ဟန်တူပါသည်။)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်ကာလ၏ နွေရက်များတွင်မူ ယုန်းဖွတ်၊ ပုတတ်တို့ အပါအဝင် ချေ(ဂျီ)တို့ အဆိုပါ သဘာဝအိုးပုတ်လုပ်ထဲသို့ လိန်ကျသဖြင့် ပြန်မတက်နိုင်တော့ပါဘဲ အသက်သေကြသဖြင့် ထိုအိုးပုတ်လုပ်အနီးမှ တောင်ယာလုပ်ကိုင်စားကြသူတို့ ဟင်းစားရကြ၏။

မိုးရာသီအချိန်များ၌ ရေအပြည့် ရှိတတ်ရာ ထိုအိုးပုတ်လုပ်ထဲမှ ရေကို ယူ၍ ချိုးသူတို့အတွက် အန္တရာယ်မရှိခဲ့သော်လည်း ဦးပေါက်စုဒါနှင့်မြိုင်ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးတို့မှာ အနီးတွင် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ပြီး အိုးပုတ်လုပ်ထဲမှာပင် ရေဆင်းချိုး၍ ပါးတွေ ရွဲကုန်ခဲ့၏။

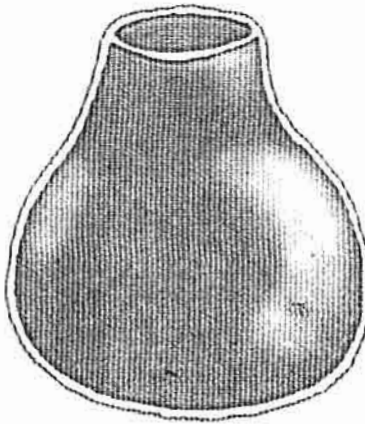
ဥအချိန်မှာပင် အိပ်မက်ပေးသည်။ အသက်အရွယ်(၈၀)ကျော်ရွယ် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် အဘိုးကြီးတစ်ဦးမှ...

“ဒီသဘာဝအိုးပုတ်လုပ်ကို စောင့်ရှောက်နေသလို သပန်းပုကြီးနာပဲ နေတယ်။ သိပ်မိုက်ပါလား။ ဒီတစ်ခါတော့ သတိပေးလိုက်တယ်။ နောက်တစ်ခါတော့ ပိုကိုအဆိုးမဆိုကြနဲ့”

ဟု လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောကြားခဲ့သည်ဟု ဆို၏။

ရေဆင်းချိုး၍ (တစ်ည)ပြည့် ည(၁၂:၄၅)နာရီ ညလယ်အိပ်မက်ကြောင့် နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၉:၃၀)နာရီ အချိန်တွင် မုန့်ဖြူမုန့်နီ၊ လက်ဖက်ပွဲတို့ဖြင့် တိုးလျှိုး တောင်းပန်လိုက်ရာ ဆေးကုသမှု (လုံးဝ)မခံယူရတော့ပါ။ ဓာတ်မိနွှောဆရာကြီး ဦးကျော်စင်၏ တွက်ချက်စီရင်မှုကြောင့် အသက်အန္တရာယ် မဖြစ်ခဲ့ကြပါ။

၂၂၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်ပဏ္ဍင်း

[၃]

အဆိုပါ သဘာဝအိုးပုတ်လုပ်အနီးရှိ တောင်ယာလုပ်သူတို့မှာ အနီးရှိ “သမုန်းပင်ကြီး” သို့ စားဦးစားဖျားများ တင်မြှောက်ကြလျှင် အဆိပ်ရှိသတ္တဝါ မြွေပွေးမြွေဟောက်တို့နှင့် ကင်းဝေးကြပါသည်။

သီးနှံတွေ အထွက်တိုး၍ သက်ဆိုးရှည်သည့် တောင်သူတွေဖြစ်ကြသည်။ ဤ သဘာဝအိုးပုတ်လုပ်အနီး၌ လူမှုရေး အကျင့်ပျက်တို့ မဖွယ်မရာ မလုပ်ရပါ။ သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့၏ အသားများ ဖျက်၍ ရေမဆေးရပါ။ မယုံကြည်သူတို့ မကြာမီ ဘေးဒုက္ခ သင့်ခဲ့ကြကြောင်း (စာရေးသူ)၏အဖေ ဦးလှဒင် (ကွယ်လွန်)မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

အနောက်ဘက် (၂)မိုင်ခန့်အကွာမှာတော့ သပြေကိုင်း(တောင်ရွာ)နှင့် သပြေကိုင်း(မြောက်ရွာ)တို့ တည်ရှိခဲ့ကြပြီး မြောက်ဘက်(၁-)မိုင်ခန့်အကွာမှာတော့ “ဆင်ကျုံးရွာ” နှင့် “ကမ္ဘားတဲရွာ” တို့ တည်ရှိနေကြပါ၏။ မရိုးနိုင်အောင် “သိုးနှင့်ဆိတ်” တို့ မွေးမြူရင်း တောင်သူလုပ်ကိုင်ကြသူတွေပါ။

သူပုန်တို့ ထကြွသောင်းကျန်းနေခဲ့ကြသည့် (၁၉၅၄-၅၅) နှစ်ကောင်စီ

သူပုန်တို့ မယုံမကြည် မလုပ်ရဲကြပါ။ မူးရူးသောက်စား၍ အနီးအနားတွင် ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ကြသည့် ကွန်မြူနစ်ရဲဘော်တို့ အစိုးရနှင့် တိုက်ပွဲကြီးတိုင်း တိုက်ပွဲကျ သေဆုံးခဲ့ကြရ၏။ သို့မှသာ အယုံအကြည်ရှိကြ၏။ စာပိုင်းစားဖျားတို့ကိုပင် တင်မြှောက်ကြသည့် မဟုတ်ပါလား။

ယခုအခါမှာတော့ ထို “သဘာဝအိုးပုတ်လုပ်” မှာ သဲမြေများဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ရောက်နေခဲ့ပါပြီ။ သို့ပါသော်လည်း အနီးအနားတွင် မဖွယ်မရာ မပြုလုပ်ပဲ ဆဲရေးတိုင်းထွာ မပြုကြပါ။

မိုက်ရိုင်းသူ တောင်ယာလုပ်သူတို့ မြွေဆိုးမြွေဟောက်တို့နှင့် ကြုံတွေ့ရ၏။ “သဘာဝအိုးပုတ်လုပ်” ကို “တောင်မောက်ကြီးတောင်” အဖြစ်တွင် “အင်ကြင်းကျောက်” တို့အဖြစ် ငယ်သာ တွေ့ရှိရတော့၏။

ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့ အနောက်ဘက် (၁၄)မိုင်ခန့်ကွာ သစ်တိန်ရွာကြီးမှာ “ပုပိုးတောင်သေလာကြီး” အရှေ့ဘက် (၁၅)မိုင်ခန့် တောင်သလို “အဘအောင်မင်းခေါင်” ဓာတ်ပန္နက်ချရာ “စင်မြင့်ရွာကြီး” အရှေ့မြောက်ဘက် (၂)မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိခဲ့သည်။

(ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ် သစ်တိန်ရွာကြီးမှ ညီလေးကိုရီအောင်) အတူ ငယ်ပေါင်းများသို့ အမှတ်အဖြစ်...)

စိတ်လက်ကြည်သာ အိပ်စားနိုင်ကြပါစေ။

ကြူသင်း
(ကျောက်ပန်းတောင်း)

ဒီဗီထောင်ရေး ကံဆေညွှန်

သူများ

ဘေးအန္တရာယ်
(ရမည်းသင်း)

'လာ...ထိုင် ကိုအောင်ဝင်း ခုမှပဲ
ညွှန်သည်တွေ ရှင်းသွားတယ်'

'ဗေဒင်ပညာသင်တဲ့ သင်တန်းသား
တွေ ဒီနေ့မရှိပါလား ဆရာကြီး'

'ကိုအောင်ဝင်းက ဆရာကြီးဆီ
မရောက်တာကြာတော့ မသိတာကိုး။
သူတို့ သင်တန်းပြီးသွားပြီလေ'

'ဪ...
ဆရာကြီးဆီ ကျွန်တော် မရောက်
ဖြစ်တာ နှစ်ပတ်ကျော်လောက်ရှိပြီဖြစ်
၍ သင်တန်းဆင်းသွားသည်ကို မသိ
လိုက်။'

ဆရာကြီးက သူတတ်ကျွမ်းထား
သည့် ဆေးပညာနှင့်လည်း ဇီဝိတဒါန
အဖြစ် အခမဲ့ ဆေးဝါးကုသပေးခြင်း
ကြောင့် ဆေးဝါးကုသကြသူ၊ ဗေဒင်
လာမေးကြသူ၊ ဗေဒင်ပညာသင်ယူကြ
သူများနှင့် ညွှန်အမြဲ ရှုပ်နေလေ့ရှိ
သည်။

'ကိုအောင်ဝင်းက ဗေဒင်ပညာ
မသင်ယူပေမယ့် စိတ်ဝင်တစား
လေ့လာနေတာတော့ ဆရာကြီးသိ
တယ်'

'ဆရာကြီးအံ့မိရောက်လာတဲ့ သူ
တွေတိုင်းကို တစ်ခုခု ပေးလိုက်ရမှ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်လို့
ခံယူထားတာ။ ဒါကြောင့် ကိုအောင်ဝင်း
စိတ်ဝင်တစားမယ့် တွက်ကိန်းလေးတစ်ခု
ပေးလိုက်မယ်။ ဒီကိန်းသိသွားရင်
ကိုယ့်ဝန်းကျင်က လူတွေကို လေ့လာ

ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်တာပေါ့'

'ဘယ်လိုတွက်ကိန်းမို့လဲ ဆရာကြီး'

'ယောက်ျား၊ မိန်းမ အိမ်ထောင်ရေး
ကံခေကြသူတွေအကြောင်းသိဖို့ တွက်
နည်း။ ဟောနည်း လွယ်လွယ်လေးပါ'
ဆရာကြီးက အိမ်ထောင်ရေးကံခေ
သူတွေကို သိနိုင်သည့် တွက်နည်းဆို၍
အတော်ပင် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စား
သွားလေသည်။

'ကျွန်တော်သိနိုင်တဲ့ တွက်နည်းဆို
သိချင်တယ် ဆရာကြီး'

'ဇာတာရှင်ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေ
ကို သုံးဓမ္မဇာတာ ဖာဟာဘုတ်ခွက်ကြည့်
ခြင်းအားဖြင့် ကံဆိုးကံကောင်းကို အကြမ်း
ဖျင်း သိနိုင်တယ်လေ'

'ဇာတာရှင်ဟာ သူ့ရဲ့ မဟာဘုတ်
ဇာတာခွင်မှာ ဒီကိန်းတွေရှိနေတယ်ဆို
ပါစို့'

ဟု ဆရာကြီးက ပြောရင်း မဟာ
ဘုတ်ခွင်တစ်ခု ရေးချလိုက်ပါသည်။

'ဥပမာ...

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

ဒီဇာတာရှင်ဟာ ယောက်ျားလေး
တစ်ယောက်ရဲ့ ဇာတာရှင် ဖြစ်မယ်။
သားမယားနဲ့ဖြစ်တဲ့ သောကြာဟာ
မရဏထဲမှာ ဖြစ်နေလို့ ဒီဇာတာရှင်ဟာ
သူယူတဲ့ မိန်းကလေးဟာ အပျိုမဖြစ်
နိုင်ဘူး။ မရနိုင်ဘူး။ တစ်ခုလတ်၊
မှဆိုးမ၊ နာမည်ပျက်ပြီး မိန်းကလေး
တစ်ယောက် တစ်ခုခု ဖြစ်ရမယ်။

ပြီးတော့ အဲဒီဇာတာရှင်ယူထားတဲ့
မိန်းကလေးရဲ့ အကူအညီမရဘဲ မိမိ
တစ်ဦးတည်း အိမ်ထောင်တာဝန်ကိုလဲ
ထမ်းရွက်ရမယ်။ အမြဲ ငြူစူအပြစ်တင်
ခြင်းကို ခံရမယ်။ စိတ်ချမ်းမြေ့သာယာ
တဲ့အိမ်ထောင်ရေး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့
ဟောရင် ရတယ်။ အိမ်ထောင်သက်
မရှည်သလို ရိုးခြေကျ မမြဲဘူး။

တစ်ဆက်တည်းပြောရရင် အဲဒီ
ဇာတာရှင်ဟာ အိမ်ထောင်ရေး သာယာ
မှု မရှိသလို သူနဲ့ တစ်အူထုံဆင်း
ညီအစ်ကို၊ မောင်ညီမတွေရဲ့ အကူ
အညီအထောက်အပံ့လဲ လုံးဝ မရရှိ
နိုင်ဘူး။

မရဏကိန်းကြည့်ဟောရင် ဟော
စရာတွေ အများကြီးပဲ၊ နားထွေးသွား
မှာစိုးလို့ မပြောပြတော့ဘူး။

နောက်ထပ်ကြည့် ကိုအောင်ဝင်း' ဟု ဆိုကာ မဟာဘုတ်ခွင်တစ်ခု စာရွက်ပေါ်၌ ရေးချပြန်ပါသည်။

	၂	
၄	၀	၃
၀	၅	၆

(၅)ကြွင်းလို့ ဘင်္ဂအိမ်မှာ စ, ချရတဲ့ ဇာတာရှင် ယောက်ျားလေးအတွက်လဲ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိထားသင့်တာလေးကိုလဲ ပြောပြဦးမယ်။

စောစောက မရဏအိမ်မှာ သားမယားနဲ့ရှိနေလို့ အဲဒီ ဇာတာရှင်လောက် မဆိုးပေမယ့် (၅)ကြွင်းတဲ့ ဇာတာရှင် ယောက်ျားလေးယူထားတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားအပေါ် အကောင်းမြင်မှု မရှိဘူး။ ရန်သူသဖွယ် အမြဲဆက်ဆံလေ့ ရှိမယ်။ အဲဒီ မိန်းကလေးကြောင့် ယောက်ျားဖြစ်သူမှာ စိတ်ချမ်းသာမှု မရနိုင်ဘူး။ အမြဲလွမ်းမိုးနေခြင်းကို ခံနေရမယ်။

ဒီကိန်းတွေဟာ ဇာတာရှင်မှာ တွေ့ရတဲ့ ယောက်ျားလေးတွေတိုင်းကို သားမယားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်ဆိုရင် သတိထားဆင်ခြင်ဖို့ သတိပေး ဟောရတယ်။ သဘောပေါက်တယ်နော် ကိုအောင်ဝင်း'

'သဘောပေါက်တယ် ဆရာကြီး။

ယောက်ျားလေးတွေအတွက်တော့ သိရပြီ။ မိန်းကလေးတွေအတွက်ကော ဆရာကြီး'

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဆရာကြီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်၍ စာရွက်ပေါ်၌ အောက်ပါအတိုင်း မဟာဘုတ်ခွင်ချလေသည်။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၀

မိန်းကလေးဇာတာမှာ လင်နံဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါနံ(၃)ဟာ မရဏထဲမှာ ရှိနေရင် အဲဒီမိန်းကလေးက သူရလှိုက်တဲ့ ယောက်ျားတိုင်းဟာ မိန်းကလေးအပေါ်မှာ မကောင်းသလို လူပျို, လူလွတ် မဟုတ်သူ ဖြစ်ချင် ဖြစ်နေမယ်။ ဒါမှမဟုတ် မူးရှူးသောက်စား လောင်းကစားသမား လူဆိုးလူမိုက်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒီဇာတာရှင် မိန်းကလေးဖြစ်သူဟာ ယောက်ျားကြောင့် သောကဒုက္ခတွေ အမြဲကြုံနေလေ့ရှိမယ်။ ရိုးမြေကျ မပေါင်းဖော်နိုင်ဘူး။ ကံဆိုးတဲ့ အိမ်ထောင်ဇာတာပေါ့။

'နောက်တစ်ခွင် ဆက်ကြည့်' ဟု ပြောကာ မဟာဘုတ်ခွင်တစ်ခု ချပြပြန်ပါသည်။

'ဒါက တစ်မျိုးကံဆိုးတဲ့ ကံဇာတာ'

	၀	
၂	၅	၀
၆	၃	၄

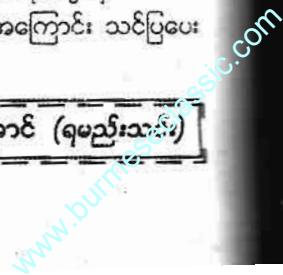
အင်္ဂါနံဖြစ်တဲ့ လင်နံဟာ (၃)ကြွင်းတဲ့အတွက် ဘင်္ဂအိမ်က စ, ချရတော့ ဘင်္ဂရဲ့ အပျက်သဘော သက်ဝင်ခြင်းကြောင့် စောစောက မရဏထဲ လင်နံ ရှိနေတာလောက် မဆိုးလှပေမယ့် သူလဲ လင်ယောက်ျားရတာ ကံဆိုးနိုင်တာပါပဲ။

လင်ယောက်ျားရဲ့ နိုင်လိုမင်းထက် ပြုခြင်း၊ ဇာတာရှင် မိန်းကလေးကို အရုပ်ကလေး တစ်ခုလောက်သာ သဘောထားပြီးတော့ ထင်ရာ လုပ်နေမယ်။ တစ်သက်လုံး ယောက်ျားဟာ လွမ်းမိုးအနိုင်ယူနေမယ်။

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ ဇာတာရှင်ရဲ့ မွေးနံတွေဟာ အထွန်း၊ သိုက်၊ ရာဇ၊ အဓိပတိဆိုတဲ့ အလင်းတန်းမှာ ရှိနေရင်တော့ အနည်းငယ် သက်သာခွင့်ရမယ်။ ကံဇာတာရဲ့ ဆိုးကျိုးတွေကတော့ ရှိနေမှာပဲ။

ဆရာကြီးပြခဲ့တဲ့ မဟာဘုတ်ခွင်က ဇာတာရှင်တွေ တွေ့ရင် ကိုအောင်ဝင်း အနေနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကံဆိုးတဲ့ ဇာတာရှင်တွေပါလားလို့ သိနိုင်တာပေါ့ ဟု ဗေဒင်ဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူက အိမ်ထောင်ရေးကံခေသော ဇာတာရှင်များကို မဟာဘုတ်ခွင်မှ ကောက်ယူသိနိုင်သည့်အကြောင်း သင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

သူ ဘယ်လိုလုပ်စားလဲ

ကြည့်ပါ။

က-အရ

ကြိုးသတ္တန် ဖွာလန်နေတဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်းက...

စိတ်ပာညိုပြီး အပြောင်းအလဲပြန်တဲ့ စိတ် သရုပ်ကို ထင်ရှားစေတယ်။

ခ-အရ

မသန့်ရှင်းတဲ့ လမ်းကြောင်းက...

ဆုံးဖြတ်ချက် မပြတ်သားပေဘဲ တွေ့ပေပေ တွေ့ ထိုင်းမှိုင်းလေးကန်တတ်တဲ့ အကျင့် စရိုက်တွေကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေပါတယ်။

ဂ-အရ

ကံလမ်းနဲ့ အသက်လမ်း နီးကပ် နေတဲ့ အတွက်ကြောင့်...

အစွဲအလမ်းကြီးမှုတွေ သံယောဇဉ်ပျက်စီး တွေးလားသံယောဇဉ် ကြီးမားခြင်းတွေ အနီးအဝေးပေါက်ကွဲမှု လွန်ကဲခြင်းတွေ ရှိနေ ကြောင်း ထင်ရှားစေပြန်ပါတယ်။

င-အရ

လက်သန်းက

သေးပြီး

ထိပ်ဖျားက

အတွင်းဘက်သို့

ဝင်နေခြင်းက...

တိတ်တခိုစိတ်တွေ

မပွင့်လင်းမှုတွေ စတဲ့

ခန့်မှန်းရက်ခဲတဲ့ စိတ်တွေ

ရှိနေကြောင်း သိစေပါမယ်။

ကဲ ဒါဆိုရင်...

သူ ဘယ်လို

လူစားလဲဆိုတာ

သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းဗျောင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	သည်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂုံ	ခွင့်	အရှေ့တောင်	နူး၊ ချောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ရွာ	သရက်ရွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	ချို	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ကျား	သရက်ရွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	ချို	အနောက်တောင်	ချောက်၊ ကြက်၊ နူး	ဂေဇာသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ယုန်	သည်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၇	ဆန်	စပ်	အနောက်	ကြက်၊ ရွှား၊ မြေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
နဂါး	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	ချို	အရှေ့မြောက်	ကျား၊ မြေ၊ ရွှား	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
မြေ	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	ချို	အရှေ့မြောက်	ရွှား၊ မြေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
မြင်း	အသည်း	အစိမ်းရင့်	၃	ဂုံ	ခွင့်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ်	အသည်း	အနီ	၆	ဆန်	စပ်	အနောက်မြောက်	ရွှား၊ ကျား၊ မြေ	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ပျောက်	အသည်း	အနီ	၆	ဆန်	စပ်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ကြက်	ဆီးအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအဖျိုးဖျိုး	ငန်	မြောက်	ကြက်၊ နူး၊ ချောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဂွဗ္ဗနေ့
ရွှား	နံလုံး	အနီ	၉	ပေါင်း	ခါး	တောင်	မြင်း၊ ကျား၊ ရွှား	ဂွဗ္ဗသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ဝက်	အူအိမ်	အနီ	၉	ပေါင်း	ခါး	တောင်	မြင်း၊ ကျား၊ ရွှား	ဂွဗ္ဗသားသမီး	အင်္ဂါနေ့

ဤလတွင် **ရွားနှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွား၊ ကြက်နှစ်ဖွားတို့မှာ** ကျန်းမာရေး ချူချာနေတတ်သည်။ ဤအကြံပေးချက် ဇယားကို ရွားနှစ်ဖွားအတွက် စံပြုရှင်းပြပေးပါမည်။

ရွားနှစ်ဖွားတို့သည် သရက်ရွက်နှင့်ဆိုင်သော အကျိုးဆက်များကို သတိထားပါ။ ကံလားဘီ ပွင့်လင်းစေသော (၂)ဂဏန်း၊ မြေဝါရောင်တို့ကို အားပြု၍ ယတြာ အပြင်အဆင် ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ကောက်ညှင်းဖြင့် ပြုလုပ်သော စားဖွယ်များနှင့် သင့်လျော်သည်။ ချိုသောအရသာ၊ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တို့က ကျန်းမာရေး

၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရုဇ်း

အထောက်အကူ ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ဆိတ်နှစ်ဖွား၊ ဝက်နှစ်ဖွားနှင့် ယုန်နှစ်ဖွားတို့ ကောင်းကျိုးပေးနိုင်သည်။ ကျန်းမာရေးကို စွဲ အရေးကြီးပါက စနေသားသမီးထံ အကူအညီတောင်းပါ။ တနင်္လာနေ့သည် ရွားနှစ်ဖွားအတွက် နေ့ကောင်းနေ့ဖြစ်ကြောင်း သိရပါမည်။

ကျန်နှစ်ဖွားတို့လည်း ဤအကြံပေးချက်ကို ကောက်ချက်ချကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်စုံစေမိလားနှစ်သစ် နေ့ဦးပွဲတော်သဘော ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။

ဟူဂျင်းဖီ (Hu Jin Zhi)

ဗဟုစာတိုက်
(လွိုင်လင်)

လွိုင်လင်မြို့မှ

စိန်တောင် အကျွမ်းပြု

လွိုင်လင်မြို့၏ မြို့ပြဧရိယာကို လွန်၍ မြို့အပြင်ဘက် တောတောင် ဧရိယာ အစပ်ကို ရောက်သည်နှင့် မြို့၏ ပြယုဂ် ကားသံ၊ လူသံ၊ ဆူညံသံ
F.29A, February, 2014.

များ ဆိတ်သုဉ်းသွားပြီး တောတောင် သဘာဝ၏ အေးငြိမ်းသော ခံစားမှု လေးက ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး၏ စိတ်ဘဝင် ကို လန်းဆန်းတက်ကြွလာစေပါ

သည်။
တောင်ပေါ်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းကို ကျော်လွန်သည်နှင့် အုပ်ဆိုင်းနေသော သစ်ပင်ချုံနွယ်များ နှင့်အတူ တောပန်းစုံတို့၏ သင်းရနံ့ များကလည်း လေပြည့်နှင့်အတူ တိုးဝှေ့ ၍ ကျွန်ုပ်အား ကြိုနေသယောင်။ အမျိုးမျိုးသော ကျေးဇူးတင်ပေါင်းစုံ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၅

တို့မှာလည်း အရောင်အသွေး စုံလင်
စွာဖြင့် ဟိုမှဒီကို လူးလာပျံသန်း နားခို
၍ သံစုံကျူးရင့်နေသည့် အသံများမှာ
ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကို ကြည်နူးမှု အပြည့်
အဝပေး၍ နေပါသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ ဘေးချိုပုတ်လေးများ
မှ ပြေးထွက်သွားကြသော အမျိုး
အမည်မသိ တောကောင်လေးများ၊
သစ်ပင်သစ်ကိုင်များပေါ်တွင် ပြေးလွှား
နေကြသော ရှဉ့်ငယ်လေးများကိုလည်း
တွေ့ရသောအခါ တောပျော်သူတော်စင်
တို့၏ တောတောင်တို့ကို တန်ဖိုးထား
မြတ်နိုးတတ်ကြပုံကို ရော်ရမ်းမှန်းဆ
ကာ လေးစားစွာ အသိအမှတ် ပြုမိ
လိုက်ကြရပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဝါသနာတူ မိတ်ဆွေ
(ကိုထွန်းဇံ)တို့မှာ လွိုင်လင်မြို့၏
အရှေ့တောင်ဘက်၌ရှိသော အစဉ်
အဆက် ဝိဇ္ဇာတို့ပျော်စံရာ၊ ဥစ္စာစောင့်
တို့ ကွန်းခိုရာဟု နာမည်ကြီးလှသော
စိန်တောင် သာသနာ့နယ်မြေသို့

တောလမ်းလေးအတိုင်း လျှောက်
လှမ်း၍ လာနေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုထွန်းဇံမှာ **ဆေးဝိဇ္ဇာလမ်း**ကို
ဝါသနာသန်၍ ကျွန်ုပ်မှာ **စမနှင့်
ဂါထာမန္တန်**တို့ကို အလွန်စိတ်ဝင်စား
သူဖြစ်၏။ ကိုထွန်းဇံသည် ပုတီးကို
လည်ပင်း၌ ဆွဲထားပြီး အပြင်အင်္ကျီနှင့်
ပုံးထား၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ကျွန်ုပ်၏ပုတီးကို ကတ်ထူ
ဘူးလေးထဲထည့်၍ လက်ဖြင့် ကိုင်လာ
၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကား
စိန်တောင်သို့ မကြာခဏ လာရောက်
၍ ပုတီးစိပ်ပွားခြင်း ဘာဝနာအလုပ်
ကို လုပ်လေ့ရှိကြသော ပုတီးဝါသနာ
ရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

တောတောင်ပတ်ဝန်းကျင် အလှ
အပတို့ကို ခံစားရင်း စကားတပြော

ပြောနှင့် လျှောက်လာကြရာ
စိန်တောင်မြေ ကျောင်းခြေရင်းသို့ပင်
ရောက်လာကြပါသည်။

'ခုလောက်ဆို ဦးလေးပုည ပုတီး
စိပ်ပြီးလောက်ပြီ ထင်တယ်နော်
ကိုထွန်းဇံ'

'ပြီးလောက်ပြီထင်တာပဲ ဦးလေးဦးပုညက
မနက်(၄)နာရီလောက်ကတည်းက ထပြီး
ဘုရားကိစ္စ တရားကိစ္စတွေကို လုပ်နေကျ
ဆိုတော့ ဘုရားဆွမ်းတော်တွေတောင် ကပ်
ပြီးလောက်ပြီထင်တယ်'

စိန်တောင်ကျောင်းမှာ တောင်ကုန်း
မြင့်ပေါ်တွင်ရှိ၍ ကျောင်းပေါ်သို့ တက်
ရာလမ်းမှာ ကျောင်း၏ အနောက်
မြောက်ထောင့်ဘက်တွင် တောင်ကမ်း
ပါးယံ၌ မြေကို လှေကားထစ်ပုံသဏ္ဍာန်
ပြုလုပ်ထားသော တောင်တက်လမ်း
တစ်လမ်းရှိ၍ အလွန် မြင့်မားမတ်စောက်
၏။

ကျောင်း၏အရှေ့ဘက်မှ တက်ရ
သော မြေလှေကားထစ် တစ်လမ်း
လည်းရှိပြီး ကျောင်းတောင်ကုန်း
အောက်ညာဘက်အတိုင်း ပြေပြေလေး
ကျွေပတ်တက်သွားရသော တောင်
တက်လမ်းလည်း တစ်လမ်း ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကား သစ်ပင်များ အုပ်
ဆိုင်းနေသော လမ်းပြေလေးအတိုင်း
ကျွေပတ်တက်ကြရာ ဘုရားရင်ပြင်

တော် ကျောင်းနယ်နိမိတ်ကို တောင်
ဘက်အရပ်မှ ဝင်ကြရ၏။ စိန်တောင်
ကျောင်းအနီးဝန်းကျင်တွင် သရက်
ပိန္နဲ၊ တညင်း၊ စသော သီးပင်များနှင့်
တကွ သရဖီ စသော ပန်းများ၊ သစ်ပင်
များဖြင့် အုပ်ဆိုင်း၍ နေပါသည်။

'ဟ ထွန်းဇံတို့၊ ကိုတင်တို့ လာကြ
ပြီလား၊ မင်းတို့ ရောက်လာမယ်ဆိုတာ
ငါ ထင်တော့ ထင်သားပဲကွ'

ကျောင်းထောင့် မီးဖိုဆောင်ထဲ
လေး ပြတင်းပေါက်မှ ဦးလေးပုည
လှမ်းပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ စိန်တောင်
ကျောင်းမှာ သံဃာမရှိသေးဘဲ စိန်
တောင်အဆက်အနွယ် ဦးလေးပုည
အား ကျောင်းစောင့်အဖြစ် သာသနာ
ဆိုင်ရာမှ စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်
ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလေးပုညမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား
ဖြစ်၏။ စိန်တောင်အဆက်အနွယ်
ဆိုခြင်းမှာ ရှေးယခင်က လွိုင်လင်၌
တွင် စိန်တောင်ဂိုဏ်း၊ ဘိုးဘုရားကိုယ်
ဟူ၍ ထင်ရှားသော ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းကြီး
နှစ်ဂိုဏ်း ရှိခဲ့ကြသည်။

ဦးပုညမှာ စိန်တောင်ဂိုဏ်း(ဆရာ
ဘုရား)၏ ဂိုဏ်းဝင်တပည့် တစ်ယောက်
ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

'လာကြကွာ၊ ငါ အခုပဲ အခါ
ခြောက်(လက်ဖက်ခြောက်) လှော်ပြီး
ခတ်ထားတယ်။ အခါးရည်(ရေခဲ
ကြမ်း) သောက်ကြဦးကွ ပြီးမှပဲ အသံ
လုပ်ကြပေါ့ကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေးပုည ထင်
သမားတွေလဲ မလာကြဘူးနော်'

'အေး ခုထိတော့ မလာကြဘူး
ဘူး'

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကျောင်း၏ရှေ့
အဖီလေးအောက်တွင် အမောပြေ
ကြရင်း အခါးရည်(ရေခဲကြမ်း)

သောသောကံ၌ ကျောင်းခပ်လှမ်းလှမ်း
ထင်းရှူးပင်ကြီးများပေါ်တွင် ပြေး
သွားနေကြသော ရှဉ့်ပေါလေးများကို
ကြည့်၍ ချွေးသိပ်နေကြ၏။

ရှူးပုံလေးများမှာ သစ်ပင်ကြီးတစ်
ပင်မှ တစ်ပင်သို့ ယက်ဖြန့်၍ ပျံသန်း
နေကြ၏။ ရံခါ အဝေးမှ တောကြက်ဖ
တွန်သံကိုလည်း ခပ်သဲ့သဲ့
ကြားနေရ၏။

စိန်တောင်ကျောင်းမှာ
အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာ
မူထား၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း အမော
မြေကြဲပြီးနောက် ကိုယ်ကြိုက်သည့်
နေရာ ကိုယ်ယူ၍ ပုတီးစိပ်ကြပါသည်။

တရားအလုပ်၊ ပုတီးအလုပ် လုပ်ရန်
နေရာမှာ စိန်တောင်ဘုရားစေတီတော်
မြတ်ကြီး၏ အနောက်ဘက်၊ စိန်
တောင်ကျောင်း၏ ဘယ်ဘက်အောက်
နေရာတွင် ပေ (၃၀) x (၂၀) လောက်
နီးသည် တိုက်ခန်းလေးတွင် တစ်နေရာ
ရှိ၏။

ဘုရား၏မြောက်ဘက်တွင် အုတ်ဂူ
သဏ္ဍာန် လူတစ်ယောက်ထိုင်စာ
အုတ်ဂူလေးတွင် တစ်နေရာရှိ၏။ ထို
အုတ်ဂူ၏ဘေး ရာဟုထောင့်နေရာတွင်
ခြေတံရှည် သွပ်မိုး၊ ထရံကား၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကျောင်းငယ်လေးတွင် တစ်နေရာရှိ
၏။

စိန်တောင်ကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်
တွင် သွပ်မိုး၊ ပျဉ်ကာ ဇရပ်တစ်ဆောင်
လည်း ရှိသေး၏။ တောထဲဝင်၍ အား
ထုတ်လိုလျှင်လည်း နေရာကောင်း
များစွာ ရှိ၏။ စိန်တောင်နယ်တစ်ဝိုက်
တောင်နှင့် တောင်ကုန်းလေးများပေါ်
တွင် ဘုရားစေတီများ နေရာအနှံ့ ရှိ
ကြ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ တိုက်ခန်းအတွင်းဝယ်
နေရာယူ၍ ကိုထွန်းဇံမှာ အုတ်ဂူလေး

တွင် နေရာယူကာ ပုတီးစိပ်ကြ၏။
ဦးပုည၏ ပြောပြချက်အရ အုတ်ဂူ
လေးတွင် တော်ရုံ သမာဓိမရှိတဲ တရား
အားထုတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း ပြု၍
မရ။

ထိုင်နေသည့်နောက် အုတ်ဂူအဝင်ဝ
တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် လာရပ်နေ
တတ်ခြင်း၊ ဂူထဲသို့ဝင်၍ ခါးလာတို့
ခြင်းနှင့် အားထုတ်နေစဉ် ဂူပြိုကျ
သံများ ရုတ်တရက် ကြားခြင်းတို့နှင့်
ကြုံရလေ့ရှိသည်ဟု ပြောပြခဲ့ဖူးပါ
သည်။

ယခင် ကျွန်ုပ်လည်း အုတ်ဂူထဲ
ဝင်ရောက်ပုတီးစိပ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျွန်ုပ်
သည် သမာဓိကောင်းစွာ မရှိသော်
လည်း ဘာမှတော့ ကြိုးဖူးခဲ့ခြင်း မရှိ
သေးပါ။ ကြိုးဖူးသည့် လူများက
တော့ အမှန် ရှိကြသည်ဟု သိရပါ
သည်။

ထိုနေရာတစ်ခုသာ ထူးဆန်းသည်
မဟုတ်ပါ။ စိန်တောင်နယ်နှင့်တကွ
အလွန်ကျယ်ပြန့်သော တောတောင်
ဒေါ်ယာရှိ၊ ဝံဂူ၊ စိန်ဂူ၊ ရန်ကင်းဂူ၊
ပတ္တမြားဂူ၊ ရန်ကင်းတောင်၊ နတ်ရေ
တွင်း၊ မဟာမြိုင်ဂူ စသည့် နေရာတို့
တွင်လည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများစွာ

ရှိကြပါသေးသည်။
အထူးသဖြင့်ကား ဤဒေသတို့မှာ
ဝိဇ္ဇာတို့ ပျော်စံရာဟု ဆိုသော်
လည်း ဥစ္စာစောင့်
သိုက်နန်းများကြောင့်ကား
ပို၍ ထင်ရှားခဲ့ကြပါသည်။
စိန်တောင်ကျောင်းဘေးရှိ
ဘုရားစေတီတွင် ဥစ္စာစောင့်များ
ရံခါ ဆိုသကဲ့သို့ ပုတီးစိပ်၊
တရားထိုင်ကြသည်ကို ရှေးလူကြီးများမှ
မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရလေ့ရှိကြ
ခဲ့သော နေရာဖြစ်ပါသည်။

စေတီဘုရားမုခ်မှာ နဂါးနှစ်ကောင်
၏ အမြီးနှင့် ရံထားပြီး နဂါး၏ ကိုယ်
ထည်နှင့် ဦးခေါင်းတို့မှာ ဘုရားပေါ်
တက်သော လှေကား၏ တစ်ဖက်
တစ်ချက်တွင် ဦးခေါင်းထောင်လျက်
ရှိကြ၏။

ထိုရှေ့ဘုရားအဝင်ဝတွင် ဝိဇ္ဇာ
မောင်နှံတို့၏ အရိုးအိုးစေတီငယ်
နှစ်ဆူကို တစ်ဖက်တစ်ချက်ရံ၍ တည်
ထား၏။

ဘုရားပေါ်တက်လျှင် ယင်းစေတီ
နှစ်ဆူကြားမှ ဝင်ရောက်ရ၏။ ဘုရား၏
ဘယ်ဘက်ဘေး ကပ်လျှပ်နေရာတွင်
မိုးရေတို့ကိုခံ၍ ရေသွင်းထားသော
အုတ်ကန်ကြီးတစ်ခုရှိပြီး သွပ်မိုး၊
သံဆန်ကာတို့ဖြင့် ကာရံထား၏။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ပုတီးစိပ်အပြီး ကျောင်း
ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်ရောက်သော် ဦးပုည
မှ ...

'ဟေ့ထွန်းဇံ (နမ့်ဖြစ်ဖူး)ဟင်းရည်
သောက် လုပ်ထားကွာ။ ငါ အတို့
အမြှုပ် သွားရှာလိုက်ဦးမယ်'

ဟု ဆိုကာ ပလောင်းအသေးလေး
လွယ်၍ ကျောင်းအရှေ့ဘက် တောထဲ
ဆင်းသွားပါသည်။ စိန်တောင်နယ်ကား
သက်သတ်လွတ်နယ်မြေဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

'နဝံ့ဖြစ်ဖူး'ဆိုသည်မှာ ရှမ်းပဲပုပ် ချက်ကို မီးကင်၍ ငရုတ်သီး၊ ဆားနှင့် ရောထောင်းကာ ရေနှင့် ဖျော်ထားသော ရှမ်းတိုင်းရင်းသားခေလေ့ ရိုးရာ ဟင်းဖြစ်ပါသည်။ ဟင်းရည်သောက် ဆိုတာကတော့ ရေများများ ပိုထည့်၍ ဟင်းရည်ပမာ သောက်၍လည်းရ အောင် ပြုလုပ်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုထွန်းဖဲလည်း ဦးပုည ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်၍ ထမင်းပွဲ ပြင်ပြီး ဦးပုညအား စောင့်နေရာ သိပ် မကြာပါ ပလှိုင်းလေးထဲတွင် ကျွန်ုပ် အမည်နာမ မသိသော အပင်၊ အရွက်၊ အညွန့်၊ အသီးလေးများ အပြည့်ဖြင့် ရောက်လာပါသည်။

နဝံ့ဖြစ်ဖူး တစ်နည်း ပဲပုပ်ရည်ဖျော် ငရုတ်သီးစပ်စပ်၊ အတို့အမြှုပ် စုံလင် စွာဖြင့် စားလိုက်ကြရသော သက်သတ် လွတ် ထမင်းဝိုင်းမှာ အလွန် စိုပြည်ပြီး သုံးယောက်သား ခေါင်းပင် မဖော်နိုင် တော့ပါ။

ထမင်းစားသောက်ပြီး ကျောင်းအစီ အောက်တွင် အခါးရည်သောက်ကြရင်း တောအကြောင်း၊ တောင်အကြောင်း ဝိဇ္ဇာအကြောင်း၊ ဥစ္စာစောင့်အကြောင်း များ ပြောဖြစ်ကြရာ ကိုထွန်းဖဲပု... 'ဦးလေးပုည ဝိဇ္ဇာ မြင်ဖူးလား'

'မြင်ဖူးတာပေါ့ကွ၊ စိန်တောင်ဆရာ ဘုရားက ဝိဇ္ဇာပဲ'

'ဝိဇ္ဇာဆို စွမ်းမှာပေါ့ ဦးလေးရ၊ ဆရာဘုရားကော စွမ်းလို့လား'

'ပြောရရင်လို့ ခုလို ခေတ်လူတွေ က ယုံကြမှာ မဟုတ်လို့ ငါ သိပ်မပြော ချင်တာ။ ဒါကြောင့် ပြောလဲ မပြော တာ'

'ကျွန်တော်တို့ကတော့ ယုံပါတယ် ဦးလေးရာ ပြောပြစမ်းပါ သိရတာပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးပုညရာ

ပြောပြစမ်းပါ'

ကျွန်ုပ်လည်း ဝင်ပြောရပါသည်။

'ဒီလို ပြောပြတာပေါ့ ဒီလိုကွ၊ ဆရာ ဘုရားက တစ်ခါတလေ ဟော ပညာ ဒီနေ့ ဒီအချိန် ယောက်ျား ဘယ်နှယောက်၊ မိန်းမ ဘယ်နှယောက် ကလေး ဘယ်နှယောက် ကျောင်းကို တက်လာကြလိမ့်မယ်၊ အခါရည် အဆင်သင့်လုပ်ထား။

ဒီလို ပြောပြီးရင် မကြာဘူး ဆရာဘုရား ပြောတဲ့အတိုင်း အတိအကျ ရောက်လာကြ တာပဲ။ မကြာခဏလဲ ပြောတယ်၊ ပြောတဲ့ အတိုင်းလဲ တစ်ခါပု မလွဲဘူး။ ဆရာဘုရား က တကယ်ကို သိနေ မြင်နေတာကွ' 'ဆန်းတယ်နော် ဦးလေး'

'အေး ဟုတ်တယ် ဒီထက် ပိုထူး ဆန်းတာ ရှိသေးတယ်။ တစ်ရက်ကျ တော့ ငါနဲ့ တခြားအဖော်တွေ ရှိနေ တုန်း "ပုည ငါ မနက်ဖြန် မြင်းမိုရ် တောင်ကို ဆွမ်းခံကြမယ်" လို့ မိန့် တယ်ကွ။

ငါတို့လဲ ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားတယ်။ ဆရာဘုရားက စွမ်းတော့စွမ်းတယ်။ ဒါပေမယ့် မြင်းမိုရ်တောင်ကို ကြမယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားရပြီပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ မနက်ရောက်တော့ ငါတို့လဲ စောစောထပြီး ဆရာဘုရား ကျိန်းစက်

တဲ့နေရာကို ကြည့်တော့ အခန်းထဲက က စေ့ထားသေးတယ်။ ဆရာဘုရားက မထသေးဘူး။

ဒါနဲ့ ငါတို့လဲ တံခါးကို အသာသေ တွန်းကြည့်တော့ ဆရာဘုရားက ခုထိ ပေါ်မှာ ကျိန်းနေသေးတယ်။ ငါတို့ ထင်တာပေါ့။ ဆရာဘုရား လေထူး လိုက်ပြီလို့။

နောက်တော့ ဆရာဘုရား ခြေထောက်ဘက်ကို မျက်စိထောက် သွားတော့ ဆရာဘုရားရဲ့ ခြေဖဝါး ပေါ်မှာ နှင်းခဲနှင့်မူန့်တွေ ကပ်နေတာ အတော်များများ တွေ့လိုက်ရတာ အတော် အံ့အားသင့်သွားကြပြီး ထဲထဲ အသာပြန်စေ့ပြီး ထွက်လာလိုက်ကြ တယ်။

မင်းတို့ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ပြောတဲ့အချိန်က နွေခေါင်ခေါင်အသီး ကြီး ရှမ်းပြည်နယ်မှာဆို ဆောင် ရောက်မှ နှင်းကျတာ မင်းတို့အသီး ဒါပေမယ့် ခြေဖဝါးမှာ ဒီလိုပုံနဲ့ နှင်းခဲတွေ မကပ်နိုင်ဘူးလေ။ ခုထော နှင်းမူန့်နှင့်ခဲတွေ အခါမဟုတ် ဆရာ ဘုရားခြေဖဝါးမှာ တွေ့ရတယ်ဆိုတော့ ဆရာဘုရား တကယ်ပဲ မြင်းမိုရ်တောင် ရောက်ခဲ့ပြီလားဆိုပြီး တွေးကြရတယ် ကွ။ ကြက်သီးတွေတောင် ထမိတယ် ကွ။

ဒီလိုနဲ့ ဆရာဘုရားလဲ ကျိန်းထောက် ထလာပြီး ငါတို့ကို စကားတစ်ခုနဲ့ မပြောဘဲ သူ့သပိတ်ကို ယူပြီး ဆရာ ကို ဖွင့်လိုက်တော့ ပြောရင် မင်း ယုံမှာမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ကလဲ ဆရာ ဘုရားနဲ့က ခပ်လှမ်းလှမ်းဆိုတော့ သပိတ်ထဲ ဘာတွေပါမှန်း မသိပေမယ့် သပိတ်ဖုံးကို ဖွင့်လိုက်ရင် ထွက်လာတဲ့ ဆွမ်းနံ့က ကျောင်းထဲ တစ်ခုလုံးမကအောင် မြွေးကြဲ

ထွက်လာတာများကွာ ဘာပန်းနဲ့နဲ့မှလဲ မတူဘူး။ ဘာဆန်နဲ့နဲ့မှလဲ မတူဘူး။ ဆွမ်းတော့ဆွမ်းနဲ့ပဲ။ ဒါပေမယ့် မွှေးကြိုင်လွန်းပြီး အနံ့ရောက်တဲ့ ဝေရီယာက သိပ်ကိုကျယ်တော့ သိပ်ထူးဆန်းတာပေါ့ကွာ။

ငါတို့လဲ ဆရာဘုရားကို စိတ်နဲ့ ခဏပြစ်မှားမိတာကို နောင်တရပြီး စိတ်ထဲကနေ တောင်းပန်ကန်တော့ မိကြတာပေါ့ကွာ'

'ဒါဆို ဦးလေးပုညတို့ အဲဒီဆွမ်းကို စားလိုက်ရသေးလား'

'ဘယ်စားရလိမ့်မတုန်း၊ ဆရာဘုရားကလဲ မကျွေးဘူး။ အကြောင်းတော့ ရှိမှာပေါ့ကွာ'

ကျွန်ုပ်တို့မှာ အံ့အားသင့်စွာဖြင့် နားထောင်ရင်း စိန်တောင်ဆရာဘုရားကို စိတ်မှနေ၍ ဦးခိုက်မိပါသည်။ ထိုစဉ်ကို ထွန်းဖံမှာ ဆက်၍...

'ဦးလေးပုည တခြားဝိဇ္ဇာကော မြင်ဖူးသေးလား'

'မြင်ဖူးတာပေါ့ ယုံကြည်ဖို့ကလဲ ခဲယဉ်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်ပေါ့'

'ဒါဖြင့် ဆက်ပါဦး ဦးလေးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ မဟုတ်တုန်းတုန်းပေါ့'

'အေး ဒီအဖြစ်အပျက်ကလဲ ငါလုပ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ငါတကယ်ကြံခဲ့ရတာ အံ့ဩစရာပါကွာ။ ဒီလိုကွာ အဲဒီအချိန်က စိန်တောင်ဆရာဘုရား ထွက်ရပ်လမ်းကို ကြံသွားပြီးပြီ။

တစ်နေ့တော့ ငါ့ခင်ပွန်းတည်းဟူသော အောက်က တိုက်ခန်းထဲ ပုတီးစိပ်နေတာ။ တိုက်ခန်းတံခါးကိုလဲ ငါက အထဲကနေ ချက်ချထားတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ထင်းခွေသမားတွေ တိုက်ခန်းထဲ ဝင်လိုက်၊ ထွက်လိုက်နဲ့ အာရုံပျက်လွန်းလို့ကွာ။

ဒီလိုနဲ့ ပုတီးစိပ်ပြီးတာနဲ့ နောက်က ခြေသံကြားလို့ ကြည့်လိုက်တော့ သျှောင်ထုံးနဲ့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ဆေးမင်ကြောင်တွေ ထိုးထားတာ နေရာလပ်ကို မရှိသလောက် ထင်ရတယ်။ ငါလဲ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားလို "ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ" လို့ မေးလိုက်မိတော့ "ငါ မိုင်းကိုင်ဝိဇ္ဇာကွ" တဲ့။ (မိုင်းကိုင်မြို့မှာ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း မိုင်းရှူးမြို့သို့ သွားရာလမ်းတွင် ရှိပါသည်။ စကားချစ်)

ငါလဲ ဘာပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်နေတုန်း အဲဒီ မိုင်းကိုင်ဝိဇ္ဇာက ပေါင်တစ်ချက်ပုတ်လိုက်ပြီး ငါ့ရှေ့မှာပဲ လူနှစ်ရပ်ကျော်လောက်ရှိတဲ့ ထုပ်တန်းပေါ်တက်သွားတာ မြားတစ်စင်းလိုပဲကွာ။

ထုပ်တန်းပေါ် ခဏတက်ထိုင်ပြပြီး ပြန်ခုန်ဆင်းလာတယ်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ။ နောက် ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့ ထွက်သွားတာ ငါ လိုက်ကြည့်တော့ မတွေ့ရတော့ဘူး။ တံခါးကလဲ ချက်ချ

လျက်သားပဲကွာ။ ဘယ်လို ဝင်လာလို့ ဘယ်လို ပြန်ထွက်သွားလဲ ငါ မသိလိုက်ဘူး'

ကျွန်ုပ်မှ...

'ထူးဆန်းလိုက်တာ ဦးလေးရာ ဦးလေးပုည တစ်ခုခုတော့ တောင်းလိုက်ရမှာ'

'အေး မင်းတို့က ကိုယ်တိုင်မကြံဘူးတော့ ဒီလို ပြောအား ရှိတာပေါ့ကွာ။ ငါက တောင်းဖို့ နေနေသာသာ ယောင်နေကြောင်နေတာနဲ့ကို ပြီးနေတာ'

ကိုထွန်းဖံကလည်း...

'အင်း စိန်တောင်နယ်က ဝိဇ္ဇာတွေ ပျော်တဲ့ နေရာဆိုတော့ ဝိဇ္ဇာနဲ့ တွေ့ရတာပေါ့'

'မင်းတို့ မသိကြလို့ပါ။ ဝိဇ္ဇာတွေ ထက် ဥစ္စာစောင့်တွေက ပိုများတယ်ကွ'

'ဟာ ဒါဖြင့် ပြောစမ်းပါဦး ဦးလေးရ'

'ငါတွေ့ခဲ့တဲ့ အကြောင်းတော့ မဟုတ်သေးဘူးနော်၊ မြို့ထဲက ထင်းလာခွေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပေါ့။ တစ်နေရာမှာ ဥစ္စာစောင့်မလေး တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်ကွ။ အိမ်ရောက်တော့ တမိုင်းမိုင်းတတွေတွေ ဖြစ်နေပြီး နှုတ်ကလဲ "လုလိုက်တာ လုလိုက်တာ" နဲ့ တတွတ်တွတ် ရွတ်နေတာတဲ့။

ထမင်းလဲ မစား၊ ဟင်းလဲ မစားနဲ့ ညနေ မှောင်စပျိုးလာရင် အိမ်က ပျောက်ပျောက်သွားတယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ သူ့အိမ်ကလဲ သူ ထင်းခွေသွားတဲ့ ဒီစိန်တောင်ဘက် တောကို လူစုနဲ့ လာရှာတော့ ဒီကျောင်းတောင်ကုန်းအောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းက သစ်ငှက်ပေါ်ထိုင်ပြီး တစ်ယောက်တည်း စကား

ပြောနေတာ တွေ့ရတယ်တဲ့။
တွေ့တော့ မနည်းဖမ်းခေါ်လာရပြီး
ပယောဂဆရာတွေနဲ့ အတော် ကုယူရ
တယ်တဲ့။ လူကတော့ အသားညိုညို
ရုပ်ချောချောထဲကပဲ’

‘ဦးလေးနဲ့ အဲဒီလူ ခင်လား’

‘ခင်တော့ မခင်ဘူး။ တွေ့ဖူးရုံတင်
ပါ’

သုံးယောက်သား စကားအထူး
အထွေ မပြောကြတော့ဘဲ ပုတီးအလုပ်
ကို နောက်တစ်ကြိမ်လုပ်ရန် နေရာ
အသီးသီးသို့ ထွက်လာကြပါသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ် နေရာယူရာ
တိုက်ခန်းထဲသို့ ရောက်သော် ပုတီး
မစိပ်ဖြစ်သေးပါ။

နံနက်တွင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို
ပုတီးစိပ်ပွားခဲ့သော်လည်း ယခု
အခေါက်တွင်မူ ပဋ္ဌာန်းကွန်ချာတော်
ကြီးကို ပုတီးစိပ်ပွားရန် ဖြစ်သော
ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အကျင့်မှာ ထမင်းစား
ပြီး တောက်လျှောက်စိပ်ပွားပါက
အိပ်ချင်စိတ်(ထိန မိဒ္ဒ) အလွန်ဝင်လှေ
ရုံပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထမင်းစားပြီးပါက
အနည်းငယ် လှဲလျောင်း၍ (၄, ၅)မိနစ်
လောက် မေးလိုက်ပြီး ပုတီးစိပ်ပါမှ
ထိန မိဒ္ဒ မဝင်ဘဲ အာရုံရပါသည်။
သို့သော် တခြားသော တချို့လူများ
ကဲ့သို့ကား နာရီဝက် တစ်နာရီထိ
အိပ်မောကျအောင်တော့ မအိပ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ပုတီးကို လည်ပင်းတွင်
လွယ်၍ ခဏမျှ လှဲလျောင်းလိုက်ပါ
သည်။ လှဲလျောင်းလိုက်သည်နှင့်
ကျွန်ုပ်သည် ယခုရှိသည့် စိန်တောင်နှင့်
အနည်းငယ်လှမ်းသော နတ်ရေကန်၊
နတ်ရေတွင်း နယ်ပယ်သို့ ရောက်ရှိ
သွားပါသည်။

ယခု(ထူပါရုံ)စေတီတော် တည်ရှိ

ရာ နေရာတွင်ဖြစ်၏။ (ယင်းအချိန်တွင်
ထူပါရုံစေတီ မရှိသေး၊ ထူပါရုံဘေးမှ
ကျောင်းလည်း မရှိသေးပါ။)

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ယောက်တည်း
ရပ်နေစဉ် ယခု ထူပါရုံစေတီ တည်
မည့် နေရာ၏(ညာဘက်ဘေးဘက်)
အနောက်ဘက် တောင်အောက်
တောထဲ(ဝံဂူ)ရှိရာဘက်မှ မိန်းကလေး
တစ်ယောက် တက်လာသည်ကို တွေ့
လိုက်ရပါသည်။

မိန်းကလေးမှာ ဇာတ်မင်းသမီးများ
ကဲ့သို့ ဝတ်စားထားခြင်း မရှိသော်လည်း
ယခုခေတ် အဝတ်အစားမျိုးတော့
မဟုတ် ရှေးဆန်သော အဝတ်အစား
မျိုးဖြစ်ကာ နံ့သာရောင်ရင့်ရင့် အရောင်
မျိုးဖြစ်၏။

အသက်မှာ (၁၆) (၁၇)နှစ်လောက်
အရွယ်ဖြစ်၍ အသားမှာ ညိုညက်ညက်
ကလေး ဖြစ်ပါသည်။ မျက်နှာလေး
ကား ညှိုးငယ်နေသယောင် တွေ့ရပြီး
ကျွန်ုပ် ကြည့်နေစဉ် ကျွန်ုပ်ကို တစ်ချက်
တွေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ပြန်၍ မျက်လွှာချ
ရပ်နေပါသည်။

အကြည့်ချင်းတစ်ချက် ဆုံလိုက်ရ
သည့်ခဏတွင် စိတ်ထဲမှ သတ်မှတ်

လိုက်မိသည်မှာ “လှလိုက်တာ၊
လှလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း”။ ရင်တို့မှာ အလွန်
လှုပ်ရှားလာ၏။ ကတုန်ကယင် ဖြစ်လာ
၏။

သူမ၏ ညှိုးငယ်နေသော မျက်နှာ
လေး ရွှင်ပျစေဖို့ အသက်ကိုပင် စွန့်ပေး
ရမည်ဆိုလျှင် စွန့်ရန် ဝန်မလေးသော
စိတ်က ရင်မှာ နေရာယူလာ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရင်ကို လက်နှင့်ဖိမိ
သည့်အချိန် ရင်ဘတ်ပေါ် တင်နေ
သည့် ပုတီးကို လက်နှင့် စမ်းမိလိုက်
၏။ ကျွန်ုပ် အိပ်မက် မက်နေပါလား
ဆိုသည့်အသိ ရှိလာသော်လည်း
ရင်ကား တုန်တုန်း၊ ခုန်တုန်း၊ လှုပ်ရှား
တုန်း ဖြစ်နေပါသည်။

အတွေးတို့ကို ကြိုးစားပျောက်၍
ပုတီးကို ကြိုးစား စိပ်ပွားလိုက်ပါသော်
လည်း ပုတီးလုံးအကျနှင့် ဂါထာဆို
ကား အမြီးအမောက် မထည့်တော့
ဦးလေးပုည ပြောသော ဥစ္စာစောင့်
မလေးများ၏ (ညှို့ဇာတ်)သည် ကျွန်ုပ်
၏ နှလုံးသားကို ချုပ်ကိုင်လိုက်ပြီ
လား။

ကြိုးစားစိပ်ပွားလိုက်ရင်း ပျက်ရင်း
နှင့် အတော်ကြာအောင် လုံးလည်
လိုက်နေသဖြင့် ပုတီးကိုသိမ်း၍ ကျောင်း
အပေါ် တက်လာသောအခါ ဦးပုညနှင့်
ကိုထွန်းဇံတို့မှာ စကားတပြောပြောနှင့်
အခါးရည်သောက်ကာ ကျွန်ုပ်အား
စောင့်နေနှင့်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင်ကား ဥစ္စာစောင့်
မလေးလေးနှင့် တွေ့ဆုံရာ နတ်ရေကန်
ဘက်သို့ သွားချင်ကြည့်ချင်မိပါသော်
လည်း ချိုးနှိမ်မျှသိပ်၍ နေနေရပါသေး
သည်။

ညနေစောင်းရောက်၍ အိမ်ပြန်
ရောက်သော် ဦးလေးပုညအား
နှုတ်ဆက်၍ ပြန်လာရသော်လည်း

www.burmeseclassic.com

စိတ်ထဲမှ တိတ်တခိုး နှုတ်ဆက်လိုက်
တာကတော့ အိမ်မက်ထဲမှာ ခဏတာ
ဝင်လာခဲ့သော ညိုပြာညက် ဥစ္စာစောင့်
မလေးကိုပါ။ ဖန်ဆင်းရပ်များ ဖြစ်နိုင်
သော်လည်း စိုးမိုးနိုင်လွန်း၏။

သို့သော် အပြင်တွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်
တိုင် မတွေ့ကြုံဘူးသေး။ တွေ့များ
တွေ့လျှင် ဦးလေးပုည ပြောသကဲ့သို့
ဇူးများ သွားမလားမသိ၊ ယခုပင် ရှုချင်
ချင်။

ကြုံခဲ့သော နှစ်များကား ကြာခဲ့ပါ
ပြီ။ ဦးလေးပုညလည်း မရှိတော့ပါ။
ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ။ စိန်တောင်နယ်သည်
လည်း ယခင်ကကဲ့သို့ စိမ်းလန်း
စိုပြည်မှု နည်းသွားပြီဟု ကြားရတော့
စိတ်မကောင်းမိ။ ကျွန်ုပ်လည်း
မရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ကြာလှပါပြီ။

ဥစ္စာစောင့်မလေးကို တမ်းတမိခဲ့
သော ကျွန်ုပ်မှာ အိမ်ထောင်ကျ၍
ဘဝကို ရုန်းကန်နေရဆဲ။ ကိုထွန်းဇံမှာ
လည်း သူ့၏ဇနီး(ဇော်ဘွားအနွယ်)ရှိရာ
မိုင်းပွန်မြို့တွင် အခြေချ နေထိုင်လျက်
ရှိပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်သည် မဆုံ

ဖြစ်တော့။
သို့သော် ကိုထွန်းဇံကား သူ ဝါသနာ
ထုံသော ဆေးဝိဇ္ဇာလမ်းကို ကြိုးစား
အားထုတ်နေကြောင်း ကြားရပါသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်
သော ဖြစ်ရပ်များကြားမှ လောကီထွက်
ရပ်လမ်းကို (ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ဖောက်၍)
ကြိုးစားလျှောက်လှမ်းနေဆဲ ဖြစ်ပါ
သည်။

ယခု တင်ပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တို့မှာ
(စိန်တောင်)နယ်နှင့် ပတ်သက်၍
စိတ်ကူးယဉ်မဟုတ်ပါ။ အမှန်တကယ်
ကြုံခဲ့ရှိခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်များသာ ဖြစ်
သော်လည်း ပြည့်စုံသည်ဟု မယူဆနိုင်
ပါ။

**စိန်တောင်ဘုရား အကြောင်း၊
ဘိုးဘုရားအကြောင်းနှင့် စိန်တောင်
နယ်မှ ဆန်းကြယ်မှု အကြောင်းများကို
ကျွန်ုပ်ထက် ပိုသိသော၊ မိသော သူ
များ ရှိပါက ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ပေး
ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံရင်း...**

မဟာစက်ရှင်(လှိုင်လင်)

**စာပေဗိမာန် သုတေသီနှင့်
ဒေသခံပုဂ္ဂိုလ်များခင်ဗျား...**

**မိမိတို့ဒေသရှိ
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊
တောတောင်နေရာဒေသတို့၏
ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များအကြောင်း
သိသမျှ ရေးဖို့ခြင်းဖြင့်
သမိုင်းမဝင်သေးသော
ဖြစ်ရပ်များ
မပျောက်ကွယ်မီ
မှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်ရန်
ရေးသားပေးပို့ကြဖို့
ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...**

**ဦးကျော်မိုးသိန်း
(စာတည်းချုပ်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

စာမျက်နှာ (၂၃၂)မှ အဆက်

အစည်အချို့ အောင်မြင်မည်။ ကြွေထည်၊ မြေထည်ပစ္စည်း
များမှ အကျိုးအမြတ် ရရှိတတ်သည်။

အိမ်ဂေဟာ အေးချမ်းသာယာ၍ မရွေ့မပြောင်းနိုင်သော
ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အိမ်ရှင်မတို့ သားသမီး တိုးပွား
နိုင်သည်။

❖ **ကြက်နှစ်ဖွား**
ရောဂါဝေဒနာ ဝှံ့ပြောတတ်သည်။ တွေးဆ
ခန့်မှန်းမှုများ လွဲချော်ကာ စိတ်မတည်မငြိမ် ဖြစ်နေနိုင်သည်။
ဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသော ငွေကြေး၊ လုပ်ငန်းများ
ကြောင့် ဒုက္ခပို့တတ်သည်။ အစာအိမ်နှင့် ဝမ်းဗိုက် ဆိုင်ရာ
ဝေဒနာများ သတိပြုကုသပါ။ အမျိုးသမီးတို့မှာ သားအိမ်နှင့်
မီးယပ် ဆိုင်ရာ ဆုတ်ယုတ်မှု ကြုံတွေ့ရဖွယ် ရှိသည်။

❖ **ခွေးနှစ်ဖွား**
ငွေကြေးလာဘ်လာဘ အတန်အသင့်

ဝင်နိုင်သည်။ လေ့လာဖတ်မှတ်ထားသော နှုတ်မှုလက်မှု ပညာ
အသိတို့ကြောင့် ငွေကြေးအချို့ ရရှိတတ်သည်။

ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အတွင်း သာရေးနာရေးကိစ္စပေါ်
ပေါက်သဖြင့် အင်တိုက်အားတိုက် ကူညီလုပ်ဆောင် ပေးရဖွယ်
ရှိသည်။

❖ **ဓားနှစ်ဖွား**
စိတ်သဘောထား ဝါသနာတူသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း
ရရှိတတ်သည်။ ကြုံတွေ့ဖြေရှင်းနေရသော ကိစ္စ ပြဿနာများ
ရှင်းလင်း ပြေပျောက်သွားမည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဝတ်စား
ဆင်ယင်၍ ပွဲနေပွဲထိုင် တက်ရောက်ရဖွယ်ရှိသည်။ လျှပ်စစ်
အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ နိမ့်ပါးသူတို့သည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်သက်
ကြီးဝါကြီး ပုဂ္ဂိုလ်(၅)ဦးအား သောက်သုံးဖွယ် သစ်သီးဖျော်ရည်
များ လှူဒါန်းပေးပါ။ အဆိုးများ ပြေလျော့သွားပါလိမ့်မည်။

**ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။
ဟုဂျင်းစိ**

ဤလတွင်...

❖ ကြွက်နှစ်ဖွား

အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်သွားလိမ့်မည်။ မရောက်ဘူး သည့် နေရာဒေသများသို့ သွားရောက် ၍ ဒေသန္တရဗဟုသုတ တိုးပွားနိုင်သော ကာလဖြစ်သည်။

ငွေကြေး အကျပ်အတည်း ကြီးမား ခြင်း မရှိပါ။ ယာဉ်ရထား မတော်တဆ ဖြစ်မှုများ ကြုံရဖွယ် ရှိသဖြင့် သတိပြု သွားလာနေထိုင်သင့်သည်။

❖ နွားနှစ်ဖွား

ငွေကြေးစည်းစိမ် ယုတ် လျော့ပျက်ပြားနိုင်သည်။ စီးပွားရေးတွင် ဈေးကွက်သစ်၊ ပစ္စည်းသစ်များ စမ်းသပ် ခြင်းကို ဆိုင်းငံ့ထားသင့်သည်။

ကံတိုက်လုပ်ငန်းနှင့် လောင်းကစား မှုများကြောင့် ဒုက္ခကြီးစွာ ရရှိစေတတ် ပါသည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့ ဇနီးနှင့် အခြေအတင် ပြောဆိုငြင်းခုံရကိန်း ရှိ သဖြင့် ဆင်ခြင်သင့်သည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

တတ်သိလေ့လာထား သော ပညာများကြောင့် အရေးပေးခြင်း ခံရမည်။ မိခင်ဘက်မှ ဆွေမျိုးသားချင်း အကျိုး ပေးမည်။ အထည်အလိပ်၊ ခါးဝတ် တန်ဆာများ ဝင်နိုင်သည်။

စိတ်ကြည်နူး ချမ်းမြေ့ဖွယ် ကုဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းအဖြစ်အပျက်များ ကြုံတွေ့ ရတတ်သည်။ အနာည်းနှင့် ပတ်သက် သော ရောဂါများကို ကြိုတင်ကာကွယ် ပါ။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်သောကာလ ဖြစ် သည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂအသစ် ဝင်ကိန်းရှိသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း

ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ဟုဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

ကျောက်ကပ်နှင့် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ကြိုတင်ကာကွယ်မိ အဖော်မဲ့ အမျိုးသမီးဇာတာရှင်တို့ ဘဝ ဖော်ရကိန်းရှိသည်။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

လူနေမှုအဆင့်အတန်း တိုးတက်မြင့်မားလာမည်။ ဝန်ထမ်း ကာယဉာဏာလုပ်သားတို့မှာ ရာထူး တက်နိုင်သည်။ ရပ်ဝေးပြည်ပဇနီး သွားရတတ်သည်။

အမွေအနှစ်ရကိန်းရှိသည်။ အိမ်ရှင် တို့မှာ ခင်ပွန်းထံမှ ချစ်သက်လတ် ဆောင်များ လက်ခံရဖွယ်ရှိ၍ အိမ် ထောင်ဦးစီးတို့မှာ သားသမီးတို့မှ ပူဇော် ခြင်း ခံရဖွယ် ရှိပါသည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအစုအပုံလိုက် ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ စီးပွားလုပ်ငန်း များ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်မည်။ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော သောဏ ပရိဒေဝဇီများ ပပျောက်သွားလိမ့်မည်။

ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သံ၊ သတ္တုပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်လိမ့်မည်။ အဖျော်ယမကာ လက်ကိုင်ဖုန်း စသည် တို့ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

❖ မျောက်နှစ်ဖွား

စိတ်ကူးစိတ်သန်း ကောင်းမွန်၍ အနာဂတ်ရေးရာ ကိန်းများ ချမှတ်နိုင်လိမ့်မည်။ အခြေ

သစ်ပင်သစ်တော ထူထပ်ရာ နေရာ ဒေသများသို့ သွားရောက်ရတတ် သည်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အကျိုး အမြတ်ရှိသော ခရီးဖြစ်နိုင်သည်။ မျက်မှန်၊ ကြည့်မှန်နှင့် ရုပ်သံစက်များ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

ငွေကြေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း၊ ကိစ္စများတွင် ဆုံးဖြတ်မှု မှားယွင်းချွတ် ချော်တတ်သည်။ အရင်းအနှီးများစွာ စိုက်ထုတ်ရသော လုပ်ငန်းကိစ္စကြီးများ ကို ရှောင်ရှားသင့်သည်။

ဆိုင်းဝါးသော အနံ့အသက်များ၊ ရက် လွန် စည်သွတ်စားဖွယ်များကြောင့် ကျန်းမာရေး ထိခိုက်နိုင်သည်။ နေအိမ် တွင် ကြွက်၊ ခြ၊ ပုရွက် ပိုးမွှားသတ္တဝါ အဖျက်အဆီး ပေါများနေမည်။

❖ မြွေနှစ်ဖွား

နေအိမ်ဂေဟာ ပြုပြင်ရ တတ်သည်။ ရပ်ဝေးမြေခြားမှ မျှော်လင့်နေသည့် သတင်းကောင်းများ ကြားရကိန်းရှိသည်။ ဝိမ်ခံပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။

ဂုဏ်သရေရှိ ညှဉ်းကောင်းစောင် ကောင်း ရောက်လာတတ်သည်။

ပိဋကတ်
(လယ်တော်)

အမေသူရဿတီမယ်တော် နှင့်

ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု

စာရေးသူ၏ မိခင်ဘက်မှ မျိုးရိုးတွင် မိဘများလက်ထက်က ကိုးကွယ်ခဲ့သော အရာမှန်သမျှကို အထွေးဆုံး (အငယ်ဆုံး) သားသမီးများက အမွေအဖြစ် ဆက်ဆံကိုးကွယ်ရသော အစဉ်အလာ ရှိပေ၏။ ထိုသို့ ဆက်ဆံကိုးကွယ်ရာ၌ မိမိ၏ မိဘများ ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဘုရားဆင်းတုတော်များအပြင် တခြား ကိုးကွယ်ရာ အရာများပါ ပါဝင်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူ၏ မိခင်မှာ မိသားစုထဲတွင် အငယ်ဆုံးသမီးဖြစ်သောကြောင့် မိဘများ ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် အရာများကို အမွေအဖြစ် ဆက်ဆံကိုးကွယ်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

ဘုရားဆင်းတုတော်များနှင့် တန်ခိုးကြီးဆရာတော်များ၏ ပုံတော်များ၊ ရုပ်ပွားတော်များအပြင် အမေသူရဿတီမယ်တော်၏ ရုပ်ပွားတော်ပါ ပါရှိခဲ့၏။

စာရေးသူတို့ လူမှုန်းသိတတ်စအရွယ်ကတည်းက အမေသည် သူရဿတီမယ်တော်ကို စင်တစ်ခုအသေအချာပြု၍ ကျောင်းဆောင်ထဲ ထည့်ကာ ယုံကြည်သက်ဝင်စွာ ကိုးကွယ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

အိမ်ဘုရားစင်နည်းတူ အမြဲမပြတ် ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီးများအပြင် အမွှေးနံ့သာများပါ ပက်ဖျန်းပေးတတ်သည်။ စာရေးသူတို့သည်လည်း မိခင်ကိုးကွယ်သည့် အရာဖြစ်၍ မည်သူမှ

တိုက်တွန်းမှုမရှိဘဲ အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီးမှာ ဘုရားကိုသာ ကိုးကွယ်ပြီး အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ရှိခိုးနေခြင်း တစ်ခါမှ မတွေ့ရပေ။ သို့ပါသော်လည်း စာရေးသူတို့နှင့် အမေတို့ ကိုးကွယ်ခြင်းကိုမူ မပိတ်ပင်မတားဆီးဘူးပါ။

မိမိတို့ယုံကြည်ရာကိုးကွယ်ခွင့်ရှိသည်ကို လက်ခံထားပေး၏။ စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က စာရေးသူ၏မိခင်ကြီးမှာ ဈေးသည်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ နေအိမ်ခြံမြေ ကုန်စိမ်းသီးနှံများ စိုက်ပျိုး၍ ဈေးသို့ သွားရောက် ရောင်းချခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့၏ အမေရောင်းသော သီးနှံများမှာ ငရုတ်သီး၊ ခရမ်းသီး၊ ပဲသီး၊ မုန်ညင်း၊ ပန်းဂေါ်ဖီ စသည့် ရာသီပေါ် ကုန်စိမ်းသီးနှံများ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏မိခင်သည် အမြဲလိုလို ဈေးရောင်းသွားရန် (၁)ရက်အလိုနေ့နှင့် ဈေးရောင်းသွားသော နေ့တို့တွင် သက်သတ်လွတ် စားတတ်ပါသည်။ ထို့နောက် ဈေးရောင်းသွားခါနီးတွင် အမေသူရဿတီမယ်တော်အား ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်းနှင့် အမွှေးနံ့သာများဖြင့် ပူဇော်ပသပြီး ဈေးရောင်းကောင်းစေကြောင်း ဆုတောင်းတတ်၏။ ထိုသို့ အမေသူရဿတီ မယ်တော်ကြီးသံဆုတောင်းမှုပြုပြီးမှ ဈေးထွက်တတ်ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။

အမေ၏ ပြောပြချက်အရ ထိုသို့ ဆုတောင်းမှုပြုပြီးမှ ဈေးထွက်ပါက ဈေး လွန်စွာ ရောင်းကောင်းကြောင်း သီးနှံတူများကို ဈေးသည်နှစ်ဦး ဘေးချင်းကပ် ထိုင်ရောင်းသော်လည်း စာရေးသူ၏မိခင်ရောင်းသော သီးနှံများကိုသာ ဝယ်ယူတတ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ထို့ပြင် ကြာရှည်စွာ ထိုင်ရောင်းချ စရာမလိုဘဲ သီးနှံများအားလုံး တခဏအတွင်း ရောင်းကုန်တတ်၏။ ရောင်းမကုန်သည့်နေ့ ရောင်းမကောင်းသည့်နေ့ မရှိခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် အမေသည် အမေသူရဿတီမယ်တော်ကို ယုံကြည်သက်ဝင်စွာ ကိုးကွယ်သည့်အပြင် အမေသူရဿတီ မယ်တော်ကြီးက မိသားစုအား အမြဲစောင့်ရှောက်နေသည်ဟု ယုံကြည်ထားပါသည်။

စာရေးသူတို့မိသားစုမှာ တစ်ခါမှ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် မကြုံခဲ့ဘူးပေ။ ရန်သူမျိုးငါးပါးနှင့် ကင်းဝေးပြီး မိသားစုကျန်းမာ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရ၏။ တစ်မိသားစုလုံး အပြင်းအထန် နာမကျန်းဖြစ်ခြင်းများလည်း မရှိခဲ့ဘူးပေ။

ဤသည်ကိုလည်း စာရေးသူ၏ မိခင်က အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

စာရေးသူမိခင်၏ ပြောပြချက်အရ စာရေးသူမိခင်တို့ ငယ်စဉ်က စာရေးသူမိခင်၏အမေ (စာရေးသူ၏ အဘွား) သည် ရွှေဆွဲကြိုးတစ်ကုံး ကျပျောက်ဖူး၏။ အလှူတစ်ခုသို့ သွားရောက်စဉ် ဝတ်ဆင်သွားရင်း ကျပျောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆွဲကြိုးမှာ နှစ်ကျပ်သားနီးပါးရှိပြီး

ထိုခေတ်က လွန်စွာ အဖိုးတန်၏။ စာရေးသူ၏အဘွားမှာ အလှူသို့ ဝတ်ဆင်သွားပြီး အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ထိုရွှေဆွဲကြိုးမှာ ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အလှူတွင် ကျပျောက်သည်လော၊ လမ်း၌ကျခဲ့သည်လော၊ အိမ်ရောက်မှ ကျပျောက်သည်လော စသည်ဖြင့် စဉ်းစားမရဘဲ ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ဤသို့လျှင် နေရာအနှံ့ လိုက်လံရှာဖွေသော်လည်း လုံးဝမတွေ့ခဲ့ပါ။ စာရေးသူ၏ အဘွားမှာ စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြစ်၍ မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်ပင် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ပစ္စည်းပြန်တွေ့ရန်အတွက် နတ်ဆရာများ၊ ဗေဒင်ဆရာများဖြင့် မေးမြန်းကာ ကြိုးစား ရှာဖွေသော်လည်း အရာမထင်ဘဲ ရှိခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ပစ္စည်းပျောက်သွားသည်မှာ (၅)ရက်ပင် လင်းခဲ့ရပါတော့သည်။ နောက်ဆုံး၌ စာရေးသူ၏ အဘွားမှာ အမေ သူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား အစဉ်တတ်ပြုနေကျအတိုင်း ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီးနှင့် အမွှေးနံ့သာများဖြင့် ပူဇော်ပြီး မိမိဆွဲကြိုးအား ပြန်တွေ့အောင် ကူညီပေးပါရန် နှုတ်မှ အသံထွက်ပြောဆို၍ အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား အကူအညီတောင်းခဲ့လေသည်။

ထူးခြားစွာပင် ပစ္စည်းပျောက်ပြီး (၆)ရက်မြောက်သောနေ့၌ စာရေးသူ၏ အဘွားမှာ အိမ်သိမ်းရင်း အဝတ်ဗိုရီ၏ အောက်တွင် မိမိ၏ဆွဲကြိုးအား ပြန်တွေ့ခဲ့၏။ အဘွားသည် လွန်စွာ ဝမ်းသာသွားပြီး အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီး ကူညီ၍ ပြန်တွေ့သည်ဟု ယုံကြည်ကာ အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ကျေးဇူးတင်မဆုံး ခြံခဲ့ရပါတော့သည်။

ဆွဲကြိုးပျောက်သည့် နေ့ကတည်းက အိမ်ထဲအိမ်ပြင် နေရာအနှံ့ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့သော်လည်း လုံးဝမတွေ့ခဲ့ပေ။ ယခုကဲ့သို့ အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးထံ အကူအညီတောင်းလိုက်မှသာ ပြန်တွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူ၏ မိခင်က ပြောပြပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ စာရေးသူ၏ မိခင်နှင့် မှာ အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ယုံကြည်သက်ဝင်စွာ ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ကျော်ကာလက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အမေသူရဿတီမယ်တော်ကြီးနှင့် စာရေးသူတို့မိသားစုအကြောင်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

ထိုအချိန်က စာရေးသူတို့မိသားစုပင်မနေအိမ်ကြီးကို အသစ်ပြန်ဆောက်ရန် ပြင်ဆင်ကြပါသည်။ အိမ်နေရာထံ ပင်မနေအိမ်ကြီး ဆောက်ထားသော မြေနေရာတွင် ပြန်လည် ဆောက်လုပ်လိုသောကြောင့် ပင်မနေအိမ်ကြီးကို ဖျက်ကာ ခြံထဲတွင် ယာယီတံထိုး၍ မိသားစု နေထိုင်ကြပါသည်။

ဘုရားစင်နှင့် အမေသူရဿတီမယ်တော်စင်များကိုလည်း ဖျက်ခဲ့ပြီး ဗိုရီများပေါ်တွင် ယာယီခံထား၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။

နေအိမ်သစ် ဆောက်လုပ်ပြီးစီး
သောအခါ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ
ပစ္စည်းများကို နေရာတကျ ပြန်ထား၍
အိမ်သစ်ပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပါ
သည်။

ထိုအချိန်က စာရေးသူ၏ မိခင်မှာ
အခြားရွာမှ တရားစခန်းတစ်ခုတွင် (၁)
လတိတိ တရားဝင်နေ၏။

စာရေးသူတို့မှာ နေအိမ်အသစ်ပေါ်
တွင် ဘုရားစင်တစ်ခုပြုလုပ်ပြီး ဘုရား
ဆင်းတုတော်ကို ဘုရားစင်ပေါ်သို့
ပြောင်းရွှေ့စံထား၏။

ထို့နောက် စာရေးသူ၏မိခင်မှာ
အမေသူရဿတီမယ်တော်အား စံ
ထားရန်စင်ကို မပြုလုပ်တော့ဘဲ အမေ
သူရဿတီမယ်တော်ကြီးအားကျောင်း
ဆောင်ထဲမှ ထုတ်ကာ အိမ်၏ နံရံကပ်
ခံရုံပေါ်တွင် သာမန်ရေးဟောင်းအရုပ်
များ အလှထားသကဲ့သို့ တင်ထား
လိုက်၏။

စာရေးသူ၏မိခင် ရှိပါက ထိုသို့
လုပ်ခိုင်းမည် မဟုတ်ပေ။

ဤသို့ဖြင့် အမေသူရဿတီမယ်
တော်ကြီး ထိုသို့ထားရှိပြီး (၁၀)ရက်
လောက်အကြာ၌ စာရေးသူတို့မိသားစု
ဝင်များမှာ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး နာမကျန်း
ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် လာဘ်လာဘများ
လည်း ပိတ်လာသဖြင့် မိသားစုမှာ
စိတ်ချမ်းသာစွာ မနေရတော့ဘဲ ရှိနေ
ပါ၏။ ဘာလုပ်လုပ် မအောင်မြင်သဖြင့်
မိသားစုအချင်းချင်း ဒိုက်ရန် ဖြစ်ပွားမှု
များပါ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူ၏မိခင်မှာ
တရားစခန်း၌ တရားဝင်ပြီး ပြန်ရောက်
လာစဉ် နေအိမ်၌ ဖြစ်ပျက်နေသော
အကြောင်းစုံကို သိရှိပြီး အမေ
သူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ထားရှိ
ထားပုံကို မြင်သွား၏။ အမေသူရဿတီ
မယ်တော်ကြီးအား ထိုသို့ထားရှိ၍
မိသားစု အဆင်မပြေခြင်း ဖြစ်မည်ကို
အမေ ရိပ်စားမိခဲ့သည်။

ထို့နောက် စာရေးသူ၏မိခင်မှာ
အမေ သူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား
ထိုသို့ထားရှိထားသော စာရေးသူတို့ကို

လွန်စွာစိတ်ဆိုးသွားပြီး အမေသူရဿတီ
မယ်တော်ကြီး စံထားရန်စင်ကို ကောင်း
မွန်စွာပြုလုပ်၍ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊
ဆီမီး၊ သစ်သီးများနှင့် အမွှေးနံ့သာ
တို့ဖြင့် ပူဇော်ကာ တောင်းပန်လျှောက်
ထားခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားစွာပင် ထိုနေ့မှစ၍ စာရေး
သူတို့မိသားစုမှာ ကျန်းမာရေးများ
ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာပြီး လာဘ်
လာဘများ ယခင်ကဲ့သို့ ကောင်းမွန်
လာခဲ့သည်မှာ ယနေ့ထက်ထိ ဖြစ်ပါ
သည်။

အမေ သူရဿတီမယ်တော်ကြီး
အားလည်း ယနေ့ထိ စာရေးသူတို့
နေအိမ်၏ ဘုရားစင်ဘေးတွင် စင်တစ်ခု
အသေအချာပြု၍ ပူဇော်ကိုးကွယ်ထား
ဆဲဖြစ်ပါသည်။

(ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။)

စာရှုသူများအား အစဉ်လေးစား
လျက်...

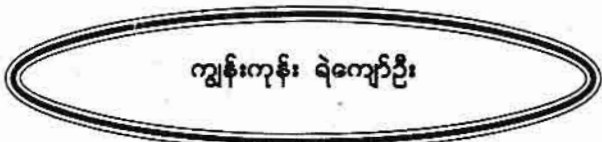
ညီလေးငယ် (လယ်တော်)

အုန်းသီးနုနု တစ်လုံးကိုယူ၍ မျက်နှာ
ဝကို ဖွင့်ပါ။ ထိုအထဲသို့ ကျောက်ချဉ်
တစ်ပဲသားခန့် ထည့်၍ အဝကို ပြန်
ပိတ်ပါ။

ထို့နောက် တစ်ညထားကာ မနက်
တစ်ခွက်၊ နေ့လယ် တစ်ခွက်၊ ည
တစ်ခွက်ကို လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန်လုံး တစ်ဝက်ခန့်စီ သောက်ပါ။

သောက်ခါနီးတွင် အုန်းသီးကို လှုပ်ပြီးမှ သောက်ပါ။ သုံးရက် ဆက်သောက်က ကျောက်ကြေကျ
၏။

ဤဆေးနည်းကို ပြောပြသော ဆရာကြီး ဦးလှိုင်၏
သမီး ဒေါ်တင်အေးအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ကျောက်ကပ်

ကျောက်တည် သက်သာ ဖျောက်တင်းဆေး

မြေလှန်သူနှင့်

ကတိမတည်သူတို့၏ နိဂုံး

ကာသ သင်းဖြောင့်

စာရေးသူသည် ပင်စင်စားဖြစ်၍ အားနေသည်က တစ်ကြောင်း၊ သမီးအငယ် တာဝန်ကျသည့် ရွာကလည်း စိတ်မချရသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် သမီး တာဝန်ကျရာရွာသို့ လိုက်နေရပါသည်။

သမီးသည် မူလတန်းပြဆရာမအဖြစ် ကသာမြို့နယ်၊ ချောင်းဝရွာတွင် တာဝန်ကျပြီး (၂)နှစ်ကြာသော် ပြောင်းရွှေ့လျှောက်လွှာ တင်လိုက်သည်။

မိမိလိုရာ ကျောင်းအမည် မတပ်ဘဲ ကသာမြို့နယ်အတွင်းဟု ရေးသွင်းမိ ၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိုက်သဖြင့် သွားလာရေး လွယ်ကူနေရာမှ သွားလာရေး မလွယ်ကူသော ချောင်ကျသော ရွာမဟုတ်ဘဲ ရွာအမည်တပ်ထားသည့် ကြခင်းများအကြားတွင် ဆောက်ထားသည့် ရွှေပြည်သာ မူလတန်းကျောင်းသို့ ရောက်သွားပါသည်။

ပြောင်းရွှေ့မိန့် ကျလာမှ မပြောင်း၍ မဖြစ်ပါ။ ရွာတည်ရန် လျာထားသော်လည်း ယနေ့ထိ ရွာမတည်ဖြစ်သေးပါ။ ကြခင်းပိုင်ရှင်များ၏ တဲများသည်

တစ်တဲနှင့်တစ်တဲ တစ်ဖာလုံခန့် ဝေးကြပါသည်။ ကျောင်းဝင်းက ကျောင်းဖြစ်ကြောင့်

ရေးအတွက် ကမကထ ပြုလုပ်ပြီး ကျောင်းဝင်းအဖြစ် ကြခင်းကို ခဏသွယ်ထားပြီး ငွေကုန်ကြေးကျ အများစိုက်ထုတ်ကာ အနစ်နာခံ၍ နှစ်ဆောင်ရွက်ထားသူ ဦးဝင်းနိုင်၏ ဝန်နှင့် ကပ်လျက်ဖြစ်၍ အဆင်ပြေပါသည်။

ဖွင့်စကျောင်းဖြစ်၍ ကျောင်းလည်း မခန့်၊ နေ့စားလပေးများလည်း ခန့်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသည်။ ကျောင်းကော်မတီထဲက သားချင်း တူမတူသူက ကူညီသင်ပေးသဖြင့် တော်

သေးသည်။

ဦးဝင်းနိုင် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရွာ ဖြစ်စေချင်နေသူ၊ ကျောင်းဖြစ်စေချင် နေသူဖြစ်၍ အစစအရာရာ ကူညီပါ သည်။ စာရေးသူသည် အားလျှင် အားသလို ရေခဲခွေးကြမ်း(လက်ဖက်ရည် အခါ) သောက်ရင်း ဦးဝင်းနိုင်တို့ လင်မယားနှင့် စကားပြောကာ အပျင်း ဖြေရပါသည်။

တစ်ချိန်က "ယင်းခဲတော" ဟူ၍ နာမည်ကြီးခဲ့သော်လည်း ယခုမူ ဘယ်ကိုကြည့်ကြည့် ကြခင်းတွေချည်း ဖြစ်ကုန်ပါပြီ။

တစ်နေ့တွင် ဦးဝင်းနိုင်နှင့် စာရေးသူ တို့ ရေခဲခွေးကြမ်းသောက်နေစဉ် ဦးဝင်း နိုင်က စာရေးသူအား...

'ဘုရားကိုလိမ် သံဃာကိုလိမ်လို့ သေရ တယ်လို့ ပြောပလား။ သူ့ဘာသာ အရက် သောက်လို့ သေတယ်လို့ ပြောပလား။ သရာ ကြီး ဖြေစမ်းပါဦး'

ဟု မေးလာသည်မှာ အောက်ပါ ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကို ရရှိလာပါသည်။ ရွာ အမည်၊ လူအမည်များကို လွှဲထားပါ သည်။

* * *

ကသာမြို့နယ်၊ ရွှေလီမြစ်ကမ်းပေါ်ရှိ ဆိပ်ဂူရွာတွင် ဦးလှကျော်ကို နီးနား ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများက လူတိုင်း သိကြ သည်။ ကျွဲနွား အရောင်းအဝယ် လုပ်ရာ တွင် လည်းကောင်း၊ ဝက် အရောင်း အဝယ်လုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း သူ မပါလျှင် မပြီးသလောက် ဖြစ်သည်။

ထုံးစံအတိုင်း အရက်ကိုလည်း ကြိုက်သေးသည်။ သူ့ဆွေမျိုးအသိုင်း အဝိုင်းကလည်း သူတို့ ဒေသမှာတော့ ချမ်းသာသော ထိတ်ထိတ်ကြံများ ဖြစ် ကြသည်။

ထို့ကြောင့် နွားသတ်၊ ဝက်သတ်ပြီး

အရက်တိုင်းဖွဲ့သောက်သည်ကို အားလုံး မကြိုက်ကြ။ သူ့ကိုလည်း ပြော၍မရ၊ လူက လူကတ်ကြီး သူ့အသိ သူ့အတတ် ဖြစ်သည်။

တစ်ခါသော် သံတောင်ရွာမှ နွားရိုင်း သွင်းချိန်လောက် ပြန်လာပြီး အိမ် ရောက်သော် ဗုန်းဗုန်းလဲပြီး ကိုယ်တွေ ပူကာ အပြင်းဖျားတော့သည်။ ကယောင်ကတမ်းတွေလည်း အော် သည်။ တောနေထုံးစံအတိုင်း တောမှိ လာသည်။ အပမိုလာသည်ဟု ပြောကြ ပြီး ပယောကနည်းဖြင့်လည်း ကုကြ သည်။ ဆေးဝါးလည်း ကုကြသည်။

ဆယ်ရက်လောက်ကြာမှ ထူထူ ထောင်ထောင် ဖြစ်လာသည်။ အရက် ကိုလည်း မသောက်တော့ပါ။ ကျန်းမာ ရေးကောင်းလာပြီး မူလ ပုံမှန်အတိုင်း ဖြစ်လာသောအခါ မန္တလေးသို့သွားပြီး ကြံဖိုးငွေများရှင်းရန် ကြိုလာသည်။

မန္တလေးသို့ ရောက်လျှင် ထုံးစံ အတိုင်း မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးကို ဖူးရန် ပွဲစားအိမ်သို့ ရောက်နေကြသူ များ အဖွဲ့လိုက် သွားကြသည်။

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးကို ဖူးမြော် ရသည်ဖြစ်၍ အလွန် ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါစိတ်များ ပေါက်လာသည်။ ရွာမှ အတူသွားသူ အဖော်တစ်ယောက်ကို လည်း...

'ငါ ဘုရားကြီးကို မြေကြီး လက်တစ်ဆုပ်နဲ့ အရက်မသောက်ကျော်ပါဘူးလို့ သစ္စာတိုင် ချင်တယ်။ သစ္စာပြုတဲ့အတိုင်း မသောက် ဘုရားရင် ကုန်းမာ ချမ်းသာပါစေပေါ့။ သောက်မိရင် ထံကျပါစေပေါ့။ ဒီလို လုပ်ချင် တယ်'

ဟု ပြောရာ သူနှင့် အဖော်ပါသူ ကလည်း စဉ်းစားရန် အတန်တန် တားပါသည်။ သို့သော်...

'မန္တလေးရောက်တုန်း လုပ်ကိုလုပ်ရ

မှ ငါ စိတ်ချမ်းသာမယ်' ဟု ပြောပြီး မြေကြီးလက်တစ်ဆုပ် စာကို ပလတ်စတစ်အိတ်ကလေးနှင့် ထည့်ယူသွားသည်။

မဟာမြတ်မုနိဘုရားရှေ့ ရောက် သော် ဘုရားရှိခိုး၊ သရဏဂုံဆောက် တည်ပြီး ငါးပါးသီလ ခံယူသည်။ ပါလာ သော မြေကြီးကိုလည်း လက်ဖြင့် ဆုပ်လျက် "ယနေ့မှစ၍ အရက်ကို လုံးဝမသောက်တော့ပါ။ သောက် လျှင် ငရဲကျပါစေသား" ဟူ၍ ကတိ ပြုကာ လက်ထဲတွင်ရှိသော မြေကြီးကို သက်သေထားခဲ့သည်။

ဘုရားကြီးဝင်းအပြင် ရောက်သော သက်သေထားခဲ့သော မြေကြီး လက် တစ်ဆုပ်ကို မြေကြီးပေါ်သို့ ဖြန့်ကြ လိုက်သည်။ ဝမ်းသာပီတိတွေ ဖြစ်ပြီး တည်းခိုအိမ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။

ရွာသို့ ရောက်သောအခါတွင်လည်း မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးတွင် မြေကြီး ကို လက်ဖြင့်ဆုပ်၍ သစ္စာပြုခဲ့ကြောင်း ကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာ ပြောလေ သည်။

ဦးလှကျော်သည် လုံးဝ အရက် မသောက်တော့သည်မှာ နှစ်၊ နှစ်နီးပါး ခန့်ကြာခဲ့ပါပြီ။ မသောက်ဖြစ်အောင် လည်း လုံးဝ ရှောင်ခဲ့သည်။ သို့သော် အရက်ကို ကြိုက်လာခဲ့သူ တစ်ယောက် အဖို့ အရက်သောက်ချင်စိတ်များ ဖြစ် လာတတ်ပါသည်။

အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပါ သည်။(စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဆေးလိပ် မသောက်သည်မှာ နှစ်၊နှစ်ဆယ် ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါ တစ်ရံ အိပ်မက်ထဲတွင် ဆေးလိပ် သောက်သလိုမျိုး မက်တတ်ပါသေး သည်။)

ဦးလှကျော်၏ ဘကြီးဘော်သူ

သေဆုံးရာ ဦးလှကျော်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ရသူ ဖြစ်လာသည်။ ရွာထုံးစံ အတိုင်း ဟင်းကြီး(ဝက်သား) ကျွေးနိုင်ရန် ဝက်ရှာရသည်။ နီးစပ်ရာ ရွာများသို့ သွားပြီး စိတ်ကြိုက် ရှာဝယ်ရသည်။

ဤတွင် သူကိုယ်တိုင် မနေသာ တော့ မစွမ်းရင်းကလည်းရှိ၊ ကန်စွန်း ခင်းကလည်းငြိ ဆိုသလို သောက်ချင် စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

မဟာမြတ်မုနိ ဘုရားကြီးထံမှာ လည်း သစ္စာပြုထားသည်။ ဘယ်လို ဖြေရပါ့ဟု အကြံထုတ်ရာ မြေလှန် လျှင် ပြေနိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

ထို့နောက် ဓားပြားဖြင့် မြေကြီးကို ရှုပ်ပြီး ထိုးကော်လိုက်သည်။ ပြီး နောက်...

‘မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးထံတွင် သစ္စာပြု ခဲ့သည်မှာ မှန်ပါသည်။ ယခု ဤမဟာမြေ ကြီးကို လှန်ချလိုက်ပြီဖြစ်၍ သစ္စာသည် ပြေပျောက်ပါစေတည်း’

ဟုလည်း ပါးစပ်ကဆိုပြီး ဓားပြား ပေါ်ရှိ မြေကြီးများကို လှန်ချလိုက် သည်။

ထို့နောက်... ‘မြေလှန်ထားပြီးပြီဖြစ်လို့ အရက် သောက်လို့ရပြီ’

ဟု ပြောဆိုကာ ဘကြီး၏ ဆွမ်းကျွေး မပြီးမီကတည်းက စ.၍ သောက်ပါ တော့သည်။

မသောက်ခဲ့ရသည်မှာ ကြာခဲ့သော ကြောင့်လား။ ဝက်ဝမ်းတွင်းတွေနှင့် အမြည်းကောင်း၍လား သောက် ကောင်းကောင်းဖြင့် သောက်တော့ သည်။

ဦးလှကျော်အား...

‘ဘုရားကြီးထံ အရက်မသောက်ပါ

ဘူးလို့ သစ္စာပြုထားပြီးမှ ဘာကြောင့် သောက်ရတာလဲ’

ဟု မေးသူတိုင်းကို...

‘ငါ မြေလှန်ထားပြီးပြီကွ’

ဟု ဖြေပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မိုးလင်းမှ မိုးချုပ် သောက် လာသည်မှာ ခြောက်လခန့် ကြာသွား ပြီဖြစ်သည်။ တစ်ညနေ နွားရိုင်းသွင်း ချိန်လောက်တွင် သက္ကယ်ကျင်းရွာမှ သောက်ပြီး ဆိပ်ငှာသို့ စက်ဘီးစီး၍ ပြန်ခဲ့သည်။

“ငါ မမူးသေးဘူး။ ငါ မမူးသေးဘူး” သီချင်းစာသားလို “ငါ မမူးပါဘူးကွာ” ဟု စိတ်ကိုတင်းပြီး စက်ဘီးနှင့်လာခဲ့ သည်။ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း နင်းလာ ခဲ့သည်ဖြစ်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျေနပ် မိနေသည်။

ဆိပ်ငှာ ကုန်းအတက်တွင် စက်ဘီး ပေါ်မှ ရုတ်တရက် လန်ကျသွား၍ တွေ့သူများက ဝိုင်းထမ်းပိုက်၍ အိမ်သို့ ရောက်သွားသည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဦးလှကျော် ဆုံးသွားပြီ ဟူသော သတင်းသည် တစ်နယ်လုံး ပျံ့သွားပါတော့သည်။

‘မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးမှာ အရက် မသောက်တော့ပါဘူးလို့ မြေကြီး လက် တစ်ဆုပ်နဲ့ သစ္စာပြုခဲ့ပြီးမှ မြေလှန်ထားပြီ ဆိုပြီး အရက်သောက်တာ ဘုရားကြီးကို

လိင်လို ဖြစ်တာလား။ ဆရာကြီး တယ်လို့ ပြောမယ်’

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က မြေလှန်သူ၏ နိဂုံးအပြီး စာရေးသူအား မေးပါသည်။ ‘မြေလှန်သူရဲ့ နိဂုံးတော့ သိရပါပြီ။ သံဃာကို လိမ်တဲ့သူရဲ့ နိဂုံးကိုလဲ ပြောပါဦး။ ပြီးမှ တစ်ပေါင်းတည်း အဖြေရှာကြတာပေါ့’

ဟု စာရေးသူက ရှောင်လွှဲလိုက်ပါ သည်။ ရေးစရာ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်က ကျန်နေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

* * *

ဦးဘကောင်းသည် ထီးချိုင့်မြို့နှင့် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ မြတောင်ရွာနားရှိ မူကြီး ကုန်းရွာမှ ကြံတောင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။ မန္တလေးမြို့၊ ပုလိင်းရပ်၊ (၉၀) လမ်း၊ ငါးဆူတိုက် အနောက်ပေါက် အနီးရှိ ကိုသိန်းအောင်+မသောင်းနီ တို့၏ “သိန်းတိုးအောင်” ပွဲရုံတွင် ရောက်နေသည်။

ကိုသိန်းအောင်နှင့် မသောင်းနီတို့ သည် မြတောင်သူ မြတောင်သားများ ဖြစ်ကြ၍ ခင်မင်ရင်းနှီးစွဲ ရှိသည့်အတိုင်း ကြံပွက်ရည် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။

ထိုပွဲရုံတွင် ထီးချိုင့်မြို့မှ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးထံ သွားကြမည့် ယောက်ျားကြီးနှစ်ယောက်၊ မိန်းမကြီး (၃)ယောက်တို့နှင့် ဆုံကြသည်။

ယောက်ျားကြီး တစ်ယောက်နှင့် တော့ ရင်းရင်းနှီးနှီး မဟုတ်သော်လည်း သိကြသူများဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းကိုလည်း ကြားဖူး နေသည်ဖြစ်၍ ကြံတုန်း တစ်ခါရောက် ဖူးအောင် ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ လိုက်သွား ခဲ့သည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ ရောက်သော် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဆရာတော်ကြီး

ကို ဖူးတွေ့လာကြသူများကို တွေ့ရပြီး အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်မိလေသည်။ ယောက်ျားတွေကနည်းနည်း မိန်းမတွေက များများဖြစ်သည်။

ယောက်ျားတွေထဲက ထက်ဝက်လောက်နီးပါးကလည်း ဆရာတော်ကြီးကို အရက်လှူကြသူများဖြစ်၏။ အမှန်က အရက်ဖြတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

ဒါကို ဘုရားမှာ အရက်လှူသည်။ ဘယ်ဆရာတော်ကြီးဆိုမှာ အရက်လှူသည်ဟု ပြောကြခြင်းဖြစ်သည်။ (စာရေးသူအနေဖြင့် ဤသို့ အရက်လှူသည်ဟု ပြောခြင်းကို လုံးဝ ခန့်သက်ပါ။)

ဦးဘကောင်းသည် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးထံ အရက်မသောက်တော့ပါဟု ကတိပြုခဲ့ရာ ဆရာတော်ကြီးမှ တရားချီးမြှင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ နှုတ်ကုန်းရွာသို့ ပြန်ရောက်သော် အိမ်က ဇနီး၊ သားသမီးတို့အား ပြောပြသည်။ အရက် သောက်ဖော်ဆောင်ဖက်များကိုလည်း ပြောပြသည်။

သူကဲ့သို့ အရက်ဖြတ်ကြရန် တိုက်တွန်းပါသေးသည်။ အားလုံးက ဦးဘကောင်းအား စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့ဟူသော သဘောဖြင့် ပြုံးရုံသာ ခြုံနေကြပါသည်။

အပေါင်းအသင်းတွေက အဆွယ်ကောင်းသည်ပဲဆိုဆို မိမိစိတ်ကို နှိပ်သေးသရွေ့ "အမြည်းကောင်းလို့ ထုနိုင်ခဲ့တွေ့လို့ မလွှဲသာ မရှောင်သာ နည်းနည်းပါ" ဟူသော အကြောင်းပြချက်တွေကြောင့် သောက်ဖြစ်ရာမှ ဆက်ဆုံး ခံရင်းခံရင်း ပြန်ဆိုက်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ပထမအကြိမ် မအောင်

မြင်။ ဒုတိယအကြိမ် ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ မိသားစုလိုက် သွားကြပြီး အရက်ဖြတ်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ဒါလည်း ပြန်သောက်ဖြစ်ပြန်သည်။

တတိယအကြိမ်တော့ "အဟုတ်ကို မသောက်တော့ဘူးကွာ" ဟု ပြောပြီး ဆရာတော်ကြီးထံ အရက်ဖြတ်ခဲ့ပြန်သည်။ ဒါလည်း တစ်နှစ်ကျော်ကျော်လောက်တော့ ခံသေးသည်။ နောက်တော့ သောက်ဖြစ်တာပဲ ဖြစ်သည်။

တစ်ညတွင် ဦးဘကောင်းတို့ အပေါင်းအသင်းတစ်စု ကြံချက်ဖိဖွင့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကြက်သားကာလသားချက်ကို အမြည်းလုပ်ကာ အရက်သောက်ကြသည်။ ကြက်ခြေထောက်ကို ဓားနှောင့်နှင့် ထုထားသဖြင့် ခြေထောက်ရိုးက ကြေမှုနေသည်။

ဦးဘကောင်းက ကြက်ခြေထောက်ရိုးကို ဝါးစားပြီး မျိုချလိုက်သည်။ ကြက်ခြေထောက်ရိုးတွင် ကပ်ပါသွားသော အရိုးက လည်ချောင်းမှာ ထောက်သွားသည်။ လက်ညှိုးနှင့် နှိုက်ထုတ်သော်လည်း အရိုးကို ဖိချလိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ပိုတောင်စူးသွားသည်။

ညတွင်းချင်း ထီးချိုင့်ဆေးရုံရောက်သော် ဆရာဝန်များက လည်ပင်းကို ခွဲရမည်ဖြစ်၍ ကသာ(သို့မဟုတ်) မန္တလေးဆေးရုံ အရောက်သွားရန် မှာကြားလိုက်သည်။ ဦးဘကောင်း

သည် ကြံတောင်သူကြီးပီပီ ငွေကြေးတတ်နိုင်သဖြင့် မြတောင်မှ ပဲ့ထောင်ကို စင်းလုံးငှားပြီး မန္တလေးဆေးရုံကြီးသို့ သွားပြသည်။

မန္တလေးဆေးရုံကြီးသို့ ရောက်ပြီး မကြာလိုက်ပါ။ အရိုးစူးသည် ဒဏ်ရာက ပြင်းထန်သဖြင့် အနာဖြစ်ကာ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းကို ပိတ်သွားပြီး အသက်ဆုံးသွားပါသည်။

* * *

'နှစ်ယောက်စလုံး ဘုရားကိုလိမ်၊ သံယာကိုလိမ်လို့ အဖြစ်ဆိုးနဲ့ သေရတယ်လို့ ဆိုရမလား။ သူ့ဘာသာ အရက်သောက်ပြီး မဆင်မခြင်ဖြစ်လို့ သေရတယ်လို့ ဆိုရမလား ဆရာကြီး ဖြေစမ်းပါ'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က မေးလာပါသည်။ 'နှစ်ခုစလုံး ဟုတ်တယ်လို့ တိုတိုပဲ ဖြေလိုက်မယ်။ ငါတော့ ကံငါးပါးကို မလုံခြုံမှတော့ အသေဆိုးနဲ့ သေရမှာ အမှန်ပဲ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ရှည်မှာ စိုးလို့ ကျောင်းလဲဆင်းတော့မယ် တော်ကြာစို့'

ဟု စာရေးသူက အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။

'ပြောရမယ်ဆိုရင် အမေကို မီးရှို့သတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောချင်သေးတယ်'

ဦးဝင်းနိုင်က စကားကို ဆက်ချင်နေသေးသည်။ အမှန်က သူလည်း ကျောင်းဆင်းလျှင် သူ့သမီးကို ထမင်းကျွေးရပေဦးမည်။ မအားပါ။

'နားထောင်ပါ့မယ်။ နောက်ရက်မှ ဆက်ကြတာပေါ့'

ဟု စာရေးသူက အဆက်ဖြတ်ကာ ဦးဝင်းနိုင်ထံမှ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ကသာ သင်းမွှေး

အမျိုးသမီးများအတွက်

မီးယပ်ချမ်းအတွက်

ဆေးနှည်းတစ်လက်မှ ဝါးအသုံးပြုပုံ ဖြေကြားချက်

ဆရာဦးလှကြည် (အောင်လံမြို့)၏ ရေးသားထားသော ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇွန်လ အမှတ်(၃၂၃)၊ စာမျက်နှာ (၂၀၀)မှာ “အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ချမ်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်” ကို ဖော်ပြထားရာ ဝါးခြမ်းမီးလုံခြင်းဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်း သက်သာကြောင်းကို ရေးသားထားပါသည်။

အဲဒီမှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်၏ စာတည်းချုပ်ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုရသောဝါးနှင့် အသုံးမပြုရသော ဝါးကို သိရှိပါက ဖော်ပြပေးရန် တောင်းဆိုလာပါသဖြင့် စာရေးသူ လေ့လာသိရှိထားသူကို ဆရာဦးလှကြည် (အောင်လံမြို့)၏ ဖြည့်စွက်ဆောင်းပါးအဖြစ် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

မီးယပ်ချမ်းရောဂါအတွက် ဝါးခြမ်းကို မီးလုံခြင်းမှာ မည်သည့်ဝါးမဆို မီးလုံ၍ရပါသည်။ မီးယပ်ချမ်းနှင့် ဝါးမီးသည် စာဖတ်သူတိုင်း မသိနိုင်သော စွမ်းအင်ထူးတစ်ခု ရှိနေသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အထက်ဖျားရွှေဘိုခရိုင် ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသများတွင် စာရေးသူတွေ့မြင်ကြားသိခဲ့ဖူးသည်မှာမည်သည့် ဝါးနှင့်မဆို ယက်ထားသော ခြင်းကြား (ကြီးကြီး/သေးသေး) အသစ်ဖြစ်စေ အဟောင်းဖြစ်စေ မီးရှို့ပြီး မီးဖိုကိုခွပြီး လှုံ့ပေးပါက အနှစ်,နှစ်၊ အလ,လက မီးယပ်ချမ်းရောဂါပင် ပျောက်ကင်းကြောင်း သိရှိရသည်။

ထို့အတူ ခြင်းကြားမီးနှင့် မီးယပ်ချမ်းမှာ အင်္ဂါဗဟုပညာအရ ကက်ကင်းမိနေကြောင်းကိုလည်း လေ့လာသိရှိရသည်။ ထို့ကြောင့်များ ခြင်းကြားမီးလုံ၍ မီးယပ်ချမ်းပျောက်သလား မဆိုနိုင်ပါ။ ပမာပြရသော်...

ခြင်းကြားမီး

~~မီးယပ်ချမ်း~~

ထိုသို့ ဂန္ထိရဆန်စွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာတည်းချုပ်၏ တောင်းဆိုချက်အရ ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မည်သည့်ခါးဖြစ်စေ အသုံးပြု၍ရကြောင်း၊ ရွှေဘိုခရိုင် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများရှိ အဘိုးအဘွားများ ပြောသံအရ သိရှိရပါသည်။

မီးယပ်ချမ်းဖြစ်လျှင် ကွမ်းခြင်းအဟောင်း၊ ကြက်ခြင်းအဟောင်း၊ မည်သည့်ခြင်းမဆို (ဝါးဖြင့်ရက်ထား သော)ရအောင်ရှားချက်ချင်းမီးရှို့ပြီး လှုံ့လိုက်ပါ။ သက်သာပျောက်ကင်းပါတယ်လို့မြင်တွေ့ ကြားသိရသည်ကို ဆရာ ဦးလှကြည်(အောင်လံမြို့)ရဲ့ ဆောင်းပါးကို ဖြည့်စွက် နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ရေးသား တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။

ရသဂန္ထိရ ကျော်ဝင်းအောင်
(ပြည်-ဆည်မြောင်း)

မိုးကောင်းစေတီနှင့် ဂယနုဏ

စားဖွားစောင့်
(ဂမည်းသင်း)

စာရေးသူနေထိုင်ရာ ရွာ၏ မြောက်
ဘက် (၃)ဖာလုံးခန့်အကွာတွင် ဉာဏ်
ဆော် (၁၅)တောင်ခန့်ရှိ မိုးကောင်း
ဆရာ့စေတီတစ်ဆူ ရှိပါသည်။ ထို
စေတီသည် မည်သည့်ခေတ်ကာလ
ကတည်းက တည်ထားခဲ့သည်ကို မည်

သူမျှ ဂယနုဏ မပြောနိုင်ကြပါ။ ပျူ
ခေတ်က တည်ခဲ့သော စေတီဟုတော့
ခန့်မှန်း၍ လူတိုင်းက ယုံကြည်ထားပါ
သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပျူတို့
နေထိုင်သွားရာသည် စေတီနှင့် မလှမ်း

မကမ်းတွင် ရှိနေသည်။ ပျူသင်္ချိုင်း
လည်း တွေ့ရှိရသည်။
စာရေးသူတို့ပိုင် ယာကွက်များနှင့်
လယ်မြေများ ထွန်ယက်သည့်အခါ ပျူ
တို့ အသုံးအဆောင်များ ဖြစ်ကြသော
အလွန်မာကျောသည့် အိုးကွဲများ၊ ခြေ
ဆေးတံအိုးများ အစရှိသဖြင့် နှစ်စဉ်

www.burmeseclassic.com

တွေ့ရှိရသည်။

စာရေးသူတို့ရွာ မတည်ခင် နှစ်(၇၀) ကျော်ကာလက စေတီပရိဝုဏ်အတွင်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ရှိခဲ့သည်။ ထိုကျောင်းဆရာတော် ပုံလွန်တော်မူပြီးနောက် (၃)နှစ်ခန့်အကြာတွင် စာရေးသူတို့ရွာ တည်တော့ မိုးကောင်းစေတီမှ ကျောင်းအား ရွာကို ရွှေ့၍ ရွာကျောင်းဆောက်ခဲ့လေသည်။

ဘုရားတွင် နှစ်ပေါင်း(၇၀)ကျော် မည်သည့် အဆောက်အအုံမျှ မရှိခဲ့ပါ။

ထို မိုးကောင်းစေတီတော်၏ အရှေ့ထိပ် လိုဏ်ဂူအတွင်းတွင် အင်္ဂတေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်၏ လက်ဖဝါးတော်ပေါ်တွင် ဉာဏ်တော်(၁၀)လက်မခန့်ရှိ ကြေးဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ထိုစဉ်အခါက ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုကြေးဆင်းတုတော်လေးသည် လွန်စွာ တန်ခိုးကြီးပါသည်။

မိုးကောင်းစေတီတွင်ခြင်းမှာ ကြေးဆင်းတုတော်လေးကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ အမှန်တကယ်ပင် ရှေးက နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြေးဆင်းတုတော်လေးရှိစဉ် မိုးလေဝသ နှစ်စဉ် ကောင်းမွန်ခဲ့ပြီး ဆန်ရေစပါး ပေါကြွယ်ဝခဲ့ဖူးပါသည်။

ကြေးဆင်းတုတော် တန်ခိုးကြီးကြောင်းကို သိရှိသွားကြသော မသမာသူများက အစောင့်အရှောက် ကင်းမဲ့နေသော ကြေးဆင်းတုတော်အား ခိုးယူ ပင့်ဆောင်သွားကြလေသည်။

ယင်းအချိန်မှစ၍ စာရေးသူတို့အရပ်တွင် ယနေ့အချိန်အထိ မိုးလေဝသ မှန်ကန်မှု မရှိတော့ပါ။

နှစ်စဉ် ဝါဆိုလဆန်း(၈)ရက်နေ့ ရောက်တိုင်း စေတီတော်အား စာရေးသူတို့ အောင်ချမ်းသာရွှာ၊ ဘုရားကုန်း၊

အင်ပင်ကြီး၊ ငှက်သိုက် လေးရွာမှ လူများ စုပေါင်း၍ ဘုရားဆွမ်းကပ်ကြသည်။ မည်သူမျှ ဆွမ်းကပ်ပါမည်ဟု မဆော်သြရဘဲ ရှေးကာလကတည်းမှ ယနေ့တိုင် နှစ်စဉ်မပျက် ဘုရားဆွမ်းကပ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့ ထိုရက်တွင် အနည်းနှင့်အများ မိုးရွာသွန်းလေ့ ရှိသည်။ ဆွမ်းကပ်သည့်ရက်တွင် မိုးရွာသွန်းခြင်း မရှိပါက ထိုနှစ် မိုးလေဝသအခြေအနေ မကောင်းဟု မှတ်သားရပါသည်။ ဤသည်မှာ စေတီတော်၏ ထူးခြားချက် ဖြစ်လေသည်။

ဆွမ်းဆက်ကပ်ကြသော ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် လူပရိသတ်များ အရိပ်အာဝါသနည်းပါး၍ ဆွမ်းကပ်တိုင်း နှစ်စဉ် နေထိုင်ရေး အခက်အခဲ ဖြစ်ကြရလေသည်။

ဘုရားတွင် ဇရပ်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ကြမည်ဟု အကြံရလာကြကာ ယခုနှစ် ဆွမ်းမတင်မီ လေးရွာမှ အလှူရှင်များ စုပေါင်း၍ ဇရပ်ဆောက်လုပ်ရန် မြေနေရာ သတ်မှတ်ကြလေသည်။

စာရေးသူ၏ ညီဝမ်းကွဲ လယ်မြေများသည် ဘုရားဝန်းကျင်နားမှာပင် ဖြစ်ပြီး ဘုရား၏ ဝေယျာဝစ္စတို့ကို သူတို့မိသားစုက ကမကထပြုလုပ်ကြသည်။

တစ်ရက်တွင် စာရေးသူ၏ ညီဝမ်းကွဲသည် ကိစ္စတစ်ခုကို မလုပ်နိုင်ကြောင်း သူ့အမေအား အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ ခေါင်းမာစွာဖြင့် ငြင်းဆန်သည်ကို စာရေးသူ တစ်ခါမျှ မမြင်တွေ့ဖူးဘူးပါ။

နေရာတိုင်းမှာ ဒီကောင်လေးဟာ သွက်လက်ချက်ချာသလို နားလည်လွယ်သော၊ စိတ်သဘော နူးညံ့သော ကောင်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို လူတိုင်း သိရှိထားကြသည်။ ယခုသူ့အမေကို ဘာအကြောင်းကိစ္စကြောင့် ငြင်းနေတာလဲ သိချင်လာသည်။ အထူးအဆန်းဖြစ်နေ၍ စာရေးသူ ရောက်သွားတော့...

'မင်းညီကို ကြည့်ပြောပါဦးကွယ်' ဟု အားကိုးတကြီးနှင့် အဒေါ်က စာရေးသူအား စစ်ကူတောင်းလာပါ တော့သည်။

ထိုတော့မှ ညီတော်မောင် ဘာကြောင့် ငြင်းဆန်နေခြင်း ဖြစ်သည်ကို အောက်ပါအတိုင်း အဒေါ်ပြောပြ၍ သိလိုက်ရကာ ဤစာရေးသားရန် အကြောင်း ဖြစ်လာပါတော့သည်။

* * *

'ဇရပ်တိုင်ကျင်းတူးဖို့ အမေက ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းနေတာ အစ်ကိုကြီး' 'ကုသိုလ်ရတုကိုစွဲကို မင်းက ဘာကြောင့် ငြင်းနေတာလဲ'

'အစ်ကိုကြီး မသိဘူး။ ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ငြင်းနေတယ်ဆိုတာ အမေ သိပါတယ်ဗျာ။ ကုသိုလ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတာပေါ့။ ဒါပေမယ့်...'

ကောင်လေးက စကားရှေ့မဆက်။ ဆက်ပြောလာလေမလား အတန်ကြာ

စောင့်ကြည့်နေသေးသည်။ ရှေ့မဆက်
တော့...

'လူတိုင်း အားတက်သရော လုပ်
ကိုင်နေကြတဲ့အခါမှာ မင်းက မလုပ်
ချင်ဘူး ပြောနေတယ်။ ဘုရားနဲ့ပတ်
သက်ပြီး မင်းတို့မိသားစုက ရှေ့ကနေ
ဦးဆောင်ဦးရွက်လုပ်လာခဲ့တာ ဒီကိစ္စ
ကျမှ မလုပ်ဘူးဆိုရင် သူများတွေ
ကြားရင်တောင် မကောင်းဘူးကွ'

'အကြောင်းရှိလို့ပါ အစ်ကိုကြီးရာ'
'ကဲ... ပြောစမ်းကွာ'

စိတ်မရှည်သံနှင့် မေးလိုက်တော့
သူ့အမေဘက် လှည့်ကြည့်သည်။
ဒေါ်လေးက...

'ဒီလိုကွယ် မင်းဦးလေး ငယ်ငယ်က
အဲဒီဘုရားမှာ သိုက်ဆရာနဲ့ သိုက်တူး
ခဲ့ဖူးတယ်။ သိုက်ဆရာဆိုလို့ အခြား
မဟုတ်ဘူးကွယ်။ မင်းတို့ဘကြီး
(စာရေးသူ အမေ၏ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ)နဲ့
မင်းဦးလေးတို့ ဘုရားမှာ သိုက်ရှိုတယ်
လို့ ဘယ်လိုက ဘယ်လို သိတယ်တော့
မပြောတတ်ဘူး။ ဘုရားရဲ့စနေထောင့်
မှာ စည်းတွေတာ။ ဖွဲ့တွေတာ၊ လက်ဖွဲ့
တွေ၊ စလွယ်တွေ ဆောင်လို့ သိုက်
တူးကြတာပေါ့။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘုရားဝန်းကျင်
မှာပဲ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ ရှိနေတော့
ရုတ်တရက် လူတွေ မမြင်နိုင်ကြဘူး။
ဘယ်သူမှမသိအောင် တိတ်တိတ်
လေး တူးနေကြတာပေါ့ကွယ်။

အဲဒီအချိန်က ခွံလို လူဦးရေကလဲ
မများသေးတာက တစ်ကြောင်း။ ဘုရား
မှာ ဥစ္စာစောင့်တွေ ရှိတယ်လို့ လူတွေ
ယုံကြည်နေကြတော့ တော်ရုံလူ မသွား
ခဲ့ကြဘူး'

(ယင်းဥစ္စာစောင့်များနှင့် စာရေး
သူ၏ အဘိုးအဖြစ်အပျက်ကို အလျဉ်း

သင့်ပါက ရေးသားပါဦးမည်။) (စကား
ချပ်)

'သူတို့နှစ်ယောက် သိုက်တူးကြတာ
ခူးသာသာလောက်ရှိတော့ အတွင်းထဲ
က "ရုံး...ရုံး...ရုံး" နဲ့ လိုဏ်သံကြီး
ကြားတော့ ရတနာတွေ တွေ့တော့မှာ
သေချာတယ်ဆိုတဲ့ လောဘစိတ်တွေနဲ့
ဘာကိုမှ သတိမရကြတော့ဘဲ တူးကြ
တာပေါ့။

မနက်ခင်းကြီးမှာ မှောင်ရောင်ကြီး
သူတို့အနားမှာ ဖြစ်လာတယ်လို့
နောက်တော့ ပြောပြတယ်။ တဖြည်း
ဖြည်းနဲ့ မှောင်မှောင်လာတော့ နှစ်
ယောက်သား တွင်းပေါ်ကို တက်ပြီး
ဘာလို့ မနက်ခင်းကြီး မှောင်လာတာ
လဲပေါ့။ မိုးရိပ်မိုးသားလဲ ကောင်းကင်
မှာ မရှိဘူးတဲ့။ သံသယနဲ့ ကြောက်
စိတ်တွေ ဖြစ်လာတယ်။

အခြေအနေ ပြောင်းလဲနေတာကို
တွေးကြည့်နေတုန်းမှာပဲ "ခုနစ်ရက်
ရှိရင် ခုနစ်ယောက်ခေါ်လာခဲ့" ဆိုတဲ့
အသံအောအောကြီး တွင်းထဲကနေ
လိုဏ်ခေါင်းသံကြီးနဲ့ ပြောလိုက်တာကို
သူတို့ကြားတော့ မနေရကြတော့ဘဲ
နှစ်ယောက်လုံး ထွက်ပြေးကြတာပေါ့။

သိုက်ဆရာဖြစ်တဲ့ မင်းဘကြီး(ဝရီး)
ကတော့ ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် မင်း
ဦးလေးကျတော့ အိမ်ကိုလဲ ရောက်ရော

သူ့ကိုယ်က လက်ဖွဲ့တွေ၊ စလွယ်တွေ
အဆောင်တွေကို ကြောက်ကြောက်
လန့်လန့်နဲ့ အယောင်ယောင် အမှားမှား
နဲ့ ဖြုတ်လဲချလိုက်ရော မင်းဦးလေးမှာ
လက်နှစ်ဖက်လုံး မခံမရပ်နိုင်အောင်
အကောင်းသားကြီးက ကိုက်ခဲလာပြီး
လှုပ်လို့ မရတော့ဘူး။

စောစောက အကောင်းသားကြီး
ပဲ၊ ခုမှ ဖြစ်တာဆိုတော့ သိုက်တူးလို့ဖြစ်
တာပဲ ဆိုတာ သိလိုက်တော့ အားကိုး
တကြီးနဲ့ သူ့အမေကို ပြောပြတော့
မလုပ်ကောင်းတာကို လုပ်တာ၊ မိုက်
လိုက်တာ ဆိုပြီး ဆူတာပေါ့။ တိုတို
ပြောရရင်တော့ ရှေးတုန်းက ဒီသိုက်ကို
တူးတဲ့သူတွေဟာ နေ့ခင်းကြီးမှာ မြေပြင်
ကို ရေထင်ပြီးတော့ ကူးနေကြတယ်။
သူ့အမေက ကြားဖူးနားဝ ရိုထား
တာမို့ သူ့သားကို ဘုရားပြန်ခေါ်သွား
ပြီးတော့ ဘုရားမှာ သဲလုံးအမျှ ခံခိုင်းခဲ့
တယ်'

'သဲလုံးအမျှဆိုတာ ဘာလဲ
ဒေါ်လေး'

'သဲလုံးအမျှဆိုတာ လက်ထဲမှာ
သဲတွေ ဆုပ်ထားပြီးတော့ ဘုရား
တပည့်တော်မှစ၍ နောင်သားစဉ်မြေး
ဆက် ယခုကဲ့သို့ ဘုရားတွင် လျှာဒါနီး
ထားသော ရတနာသိုက် မဆိုထားနဲ့
ဘုရားပရိဝုဏ်အတွင်းမှာ မြေတူးဆွ
ခြင်းပင် မပြုလုပ်တော့ပါ။ ပြုလုပ်ခဲ့ပါ
က လက်တွင်း၌ ရှိနေသော သံပမာဏ
ရှိတဲ့ ဖြစ်လာမယ့် သံသရာဘဝတိုင်း
မှာ ကုသိုလ်တရားများ ကွယ်ပျောက်
၍ မဟာအဝိဇ္ဇာကို ကျရပါစေသား
သစ္စာပြုပါ၏လို့ သူ့အမေက ရှေ့က
တိုင်ပေး၊ နောက်က မင်းဦးလေးက
လိုက်ဆိုခဲ့ရတယ်။ အဲဒီတော့မှ သူ့
လက်တွေဟာ ချက်ချင်းပဲ အားကောင်း

ဂျာဇွန်

စကားပြောကြရအောင်

ကံပြီးမောင်
(ပုလ)

ကျွန်တော့် ဦးရီးတော်ဖြစ်သူ ဆားလင်းကြီးမြို့၊ အမှတ် (၃)ရပ်ကွက်၊ ဘုရားကြီးကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်လိုက်တဲ့ ဂါထာမန္တန် အစီအရင်ကောင်းလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင်လေးကတော့ လွယ်လွယ်လေးပါ။ စာရှုသူများ စမ်းသပ်လုပ်ဆောင်ကြည့်ကြပါ။ မိမိတို့ရဲ့ ထူးခြားမှု အတွေ့အကြုံကိုလဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ပြန်လည်တင်ပြပေးကြပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ပါရစေ။

ဪ မေ့နေလိုက်တာ ဦးရီးတော်ဘုန်းကြီး အထူးမှာလိုက်တာကတော့...

'မကြောက်နဲ့ ကြောက်ရင် မလုပ်နဲ့၊ လိုတာကိုတောင်း၊ ဖြစ်နိုင်တာကိုပဲတောင်း၊ မဖြစ်နိုင်တာ ပတောင်းနဲ့'

တဲ့။

အစီအရင်လေးကတော့ အောက်ပါအတိုင်းပါပဲ။

- အာကာသဌာ ၇ပုဌာ ၈
- ရက္ခဌာ ၈ ဒေဝတာ။
- ဣဒ္ဓိပန္နောစ ယေ ဒေဝါ
- ပံ ပါလေန္တု ယထိစ္ဆိတံ။

ဟူသော ဂါထာကို ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ဒန်ပြား၊ သတ္တုပြား၊ ထန်းရွက်၊ ပေရွက်၊ စက္ကူ စတဲ့ တစ်ခုခုမှာရေး။

ရက္ခစိုး ရှိမယ်ထင်သော သစ်ပင်တွင် ကပ်ထား၊ ချိတ်ဆွဲထားပါ။ ည (၁၀)နာရီမှ (၂)နာရီအတွင်း ထိုသစ်ပင်အောက်သွားပြီး အမွှေးနံ့သာ

တစ်တိုင်၊ ပန်းတစ်ပွင့်၊ ဆီမီးတစ်တိုင်ဖြင့် ပူဇော်ပြီး အထက်ပါဂါထာကို (၇)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။ (၇)ရက်ပြည့်ရင် ရက္ခစိုးနဲ့တွေ့လိမ့်မယ်။ တွေ့ရင် မိမိလိုရာကို တောင်းပါ။ အလှူခံပါလို့ အမိန့်ရှိလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ အနည်းငယ်ပြောပါရစေ။ သစ်ပင်အောက် သွား

ရောက်ရွတ်ဆိုနေစဉ် လေးရက်၊ ငါ့ရက်၊ ခြောက်ရက်မြောက် ရောက်သော ညများ၌ သစ်ပင်ပေါ်မှ ငှက်ကြီးများ ထပ်သလိုလို၊ သစ်ကိုင်းခြောက်များ ကျိုးကျသလိုလို၊ တကယ်တော့ ငှက်များ ထပ်သလား၊ သစ်ကိုင်းခြောက်များ ကျိုးကျသလားတော့ မသိရဘူး။ ကျွန်တော် သိတာကတော့ အဲဒီအထိ

မှာ ကျွန်တော် ဘာမှ မသိတော့တာပါ
ဘဲ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် 'ဝူး၊ ဝူး၊
ကျွတ်၊ ကျွတ်၊ ဖြောင်း၊ ဖြောင်း၊ ဖုတ်'
ဆိုသော အသံကြားရုံနဲ့ ကျွန်တော့်
ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အဆတစ်ထောင်
လောက်၊ မီးပုံးပျံလောက်ကြီးပြီး
မြောက်တက်သွားပါတယ်။ သတိရလာ
တော့ တော်တော်စဉ်းစားယူရပါတယ်။

'ငါ ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်၊ သစ်ပင်ခြေ
ရင်းမှာ'

'ငါ ဘာလုပ်နေပါလိမ့် ဂါထာလာရွတ်နေ
တာ'

ဒီအဖြေကိုပဲ (၁၀)မိနစ်လောက်
စဉ်းစားယူရပါတယ်။ ရုက္ခစိုးနဲ့ အခု
အချိန်ထိ ထိပ်တိုက်မတွေ့ဖူးဘူးပါ။
သို့သော် အိပ်မက်ထဲမှာတော့ တွေ့ရပါ
တယ်။

ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို၊ ကာတွန်းတွေထဲက
လို နတ်ဝတ်တန်ဆာတွေ၊ ခေါင်းစွပ်

အချွန်အတက်တွေနဲ့တော့ မဟုတ်ပါ။
ဘိုးဘိုးအောင်ရုပ်တုလိုလို၊ ဖိုးသူတော်
လိုလို၊ သာမန်လူလိုလိုပဲ။

အထူး သတိထားရမှာကတော့
အသီးစားရတဲ့ သစ်ပင်မှာသွားပြီး စီရင်
မိရင် အသီး လုံးဝမသီးတော့ပါ။
ကျွန်တော့်တိုက်ခန်း မြောက်ဘက်
ကပ်လျက် ပိန္နဲပင်ကြီးနှစ်ပင်မှ
ကျွန်တော် ဒီအစီအရင် ပြုလုပ်သော
အရှေ့ဘက်က အပင်မှာ အသီး မသီး
တော့၊ သီးပြန်ရင်လဲ အသီးမတင်
တော့ပါ။

ဒီအစီအရင်လေးနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး
မကြာသေးခင်ကမှ ဆရာ ဦးမင်းသိမ်း
ပြုစုသော 'နန်းစဉ်သုံး ဂါထာမန္တန်'
ကျမ်းတွင် တွေ့ရှိရသော မူကွဲအနည်း
ငယ်ကို ဆက်လက်ပြီး တင်ပြလိုပါ
တယ်။ အဲဒီ နန်းစဉ်သုံး ဂါထာမန္တန်
ကျမ်း စာမျက်နှာ (၁၃၅)မှာ ဖော်ပြထား
တာမှာ...

'အာကာသဌာ ဘူဌာ စ
ရုက္ခဌာစ ယဟိဒ္ဓိကာ။
ကုဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ
ပံ ပါလော့ ယဟိဒ္ဓိတံ။

ဂါထာကို ထန်းရွက်၊ ပေရွက်၊
စက္ကူ ရရာတွင် ရေး၍ ထိုဂါထာနှင့်
ပင် (၃၇)အုပ်မန်းပြီး ရုက္ခစိုးရှိသော
သစ်ပင်မှာ ဆွဲထား၊ ကပ်ထားပါ။
(၇)ရက်ရှိပါက ရုက္ခစိုးနှင့် စကားပြော
ရလိမ့်မည်။ မိမိအလိုရှိရာကို တောင်းဆို
ပြောကြားနိုင်သည်'

လို့ တွေ့ရှိရပါတယ်။

အားလုံး လိုအင်ဆန္ဒ ကြံသမျှ
အစစအောင်မြင်၍ သက်ရှည်ကျန်းမာ၊
စိတ်ချမ်းသာ သာသနာပြုနိုင်ကြပါ
စေ။

ကံကြီးမောင် (ပုလဲ)

စာမျက်နှာ (၂၄၃)မှ အဆက်

ပကတိ ဖြစ်သွားတယ်'
'ဒေါ်လေးက ဦးလေးကို မလုပ်ဖို့ မတားခဲ့ဘူးလား'
ဒေါ်လေးက ပြုံးပြီး...
'ဟဲ့... မင်းဦးလေးနဲ့ ဒေါ်လေးမှ မရကြသေးဘဲ'
'ညော်...'
ဒေါ်လေးစကားဆုံးတော့ ညီတော်မောင် ဘာကြောင့်
ငြင်းတာလဲဆိုတာ သဘောပေါက်သွားသည်။ ငြိမ်ပြီး စဉ်းစား
နေသည့် စာရေးသူကို ညီတော်မောင်က...
'အစ်ကိုကြီး... ကျွန်တော် ဧရပ်တိုင် ကျင်းမတူးသင့်ဘူး
မဟုတ်လား'
'ဒီလိုရှိတယ်ကွဲ့၊ ပြုလုပ်တဲ့ အလုပ်နဲ့ စိတ်စေတနာပေါ်
မှတည်ပြီးတော့ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဆိုတာ ဖြစ်တာ။ ရဟန်း
ရှင်လူ အေးချမ်းစွာ တည်းခိုနေထိုင်ဖို့ ဧရပ်ဆောက်လုပ်
ကြတယ်။ ကောင်းမြတ်တဲ့အလုပ်၊ စင်ကြယ်တဲ့ ကုသိုလ်
အလုပ်ကို လုပ်ခြင်းကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်လား။ အဲဒါ မင်း
ဖြေကြည့်စမ်း'
သူ ထင်မှတ်မထားသော စာရေးသူ စကားကြားတော့
တွေဝေသွားပြီး အတန်ကြာမှ...
'ဒါတော့ ကုသိုလ်ဖြစ်တာပေါ့။ ဘယ်လိုလုပ် အကုသိုလ်

ဖြစ်ပါ့မလဲ'
'အေး... ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီအထဲ မင်း ဝင်လုပ်တိုင်ရင်
တောကွား ကုသိုလ် ဖြစ်မလား၊ အကုသိုလ်ဖြစ်မလား'
'ကုသိုလ်ပဲဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်...'
စာရေးသူက သူ စကားဆက်ပြောခွင့်မပြုဘဲ လက်ကာပြ
ထားလိုက်ပြီး...
'ဒီလိုဆိုရင် ကုသိုလ်အလုပ်ကို လုပ်ကြတာ လုပ်တဲ့အခြား
သူတွေ ကုသိုလ်ရကြပြီးတော့ မင်းတစ်ယောက်တည်းကိုမှ
အကုသိုလ် ဖြစ်ရရောလားကွာ'
ဆိုတော့မှ ညီတော်မောင် ပြုံးလာကာ...
'ကျွန်တော် လုပ်ပါမယ် အစ်ကိုကြီး'
ဟဲ့ ပြောပါတော့သည်။
ယခု တင်ပြခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တို့သည် လွန်ခဲ့သော
အနှစ်(၄၀)ကျော်က အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်
မှန်များကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအား
တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
(ထို ဖိုးကောင်းစေတီအနီးတွင် သိုက်တူးခဲ့ကြသော
စာရေးသူ၏ ဘကြီးနှင့် ဦးလေးတို့မှာ ယခု လူ့ လောကတွင်
မရှိကြတော့ပါ။) **စာကြွင်း**

အေးချမ်းအောင် (ပုညသင်္ဃာ)

ကျွန်ုပ်တို့၏ နတ်ဘုရား

ကျိန်ဆိုမှု၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

၆၀၈၇ (၁၉၅၇)

သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာ၊ ဝမ်းသမုဒ္ဒရာ
အူတစ်အင်္ဂါဟု တင်စားပြောရလောက်
အောင် ဝမ်းရေးအတွက် ရှာဖွေစား
သောက်ကြရာတွင် အချို့မှာ လွယ်ကူ
စွာ ရှာဖွေစားသောက်နိုင်သော်လည်း
၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များသောအားဖြင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ
ဖြင့် နဖူးကရွေး ခြေမကျအောင် ရှာဖွေ
လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြရပါသည်။
ဝမ်းရေးအတွက် မတရားတာတွေ
လုပ်ကြရ၊ ပြောကြရ၊ ကြံစည်ကြရ

လေရကား (၉၀)ရာခိုင်
နှုန်းသော ဝမ်း
ကျရောက်သူတို့သည်
ဝမ်းရေးအတွက်
ပါဏာတိပါတာကံများ
ကျူးလွန်ခဲ့ကြ၍ ယခု
ဆရာတော် ရှင်ဝေဇ
(မေတ္တာရှင် ရွှေပြည်သာ)မှ
ရေးသားတော်မူပါသည်။
ဟောတော်မူပါသည်။ ထောင်
ကျကြသူများတွင်
ဝမ်းရေးကြောင့်ကျ

ကြသူများက ပိုများပါသည်။
သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်၍
စီးပွားရှာခြင်းကြောင့် နောင်တမလွန်
ကို ထားပါဦး။ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာ
ပင် သေသောအခါ ဝက်သတ်သား
က ဝက်လိုအော်ပြီး သေရခြင်း၊ မသေ
မီ ဝက်ကဲ့သို့ တလူးလူး ဟာလိမ့်လိမ့်

အော်ဟစ်နေခြင်းများကို မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့များ ရှိကြပါသည်။

ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ကပင်လျှင် စုန္ဒဝက်ထိုးသမားသည် မသေမီကပင် ဝက်ကဲ့သို့ အော်ဟစ် နေရကြောင်း ရဟန်းများက မြတ်စွာ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြောင်း ဖတ်ရဖူးပါသည်။ နွားသတ်သမားတို့ မှာလည်း ထိုနည်း နှင့်နှင်ပါပေ။ မသေ မီ ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေ ရစဉ် နွားဝမ်းခေါင်းသံကြီးဖြင့် အော် သကဲ့သို့ အော်ဟစ်နေရကြောင်း ကြား ချ သိရပါသည်။

ဘာသာရေး စာစောင်များတွင် လည်း သံဝေဂ ယူစိမ့်သောငှာ ရေး သားကြသဖြင့် ဖတ်ရပေရာ စာဖတ် သူများ သံဝေဂယူပြီး တရားသဖြင့် နွားရှာကြကြောင်းကိုလည်း မျက်မြင် တွေ့ရပေရာ၊ စာတွေ့ပါ ရှိနေပါ သည်။

အထက်အညာဒေသ ကျေးရွာကြီး တစ်ရွာမှ ကိုလှစိန်သည် လယ်ယာ များရှိသည့် တောင်သူကြီး ဖြစ်ပါ သည်။ 'လယ်ချောင်းနား မယားဈေး သည်' ဟူသော အဆိုရှိရာ ကိုလှစိန် သံ လယ်များသည် ချောင်းနားနီးသဖြင့် ထယ်စိုက်စိုက်၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ဆန်း၊ ခရမ်းချဉ်စိုက်စိုက် ရေမရှားပါ သူ ဇနီး ဒေါ်လှမြိုင်က မြို့ဈေးမှ သံပြီး ရွာနီးချုပ်စပ်နှင့် ရွာတွင်းကို ပြန်လည်ပြီး လက်လီလက်ကားပေး နိုင်သော ကုန်စုံဆိုင်ကိုပိုင်သူ ဖြစ်ပါ သည်။

ဝမ်းရေမပူရ၊ လှူရေးတန်းရေး သက်မနေ။ တစ်ဦးတည်းသော သား သားအား ရွှေလိုဥပြီး လိုလေသေးမရှိ သေးပေးနိုင်ကြပါသည်။ သားလေး တန်းအောင်လျှင် မြို့ကျောင်း

ဘော်ဒါ ပို့ရပေမည်။ အဖေက မခွဲ ချင်၊ သားကတော့ အဖေနှင့်ခွဲနေချင် သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

ကိုလှစိန်သည် စီးပွားရေးတောင့် တင်းသော်လည်း ဓားလုံတစ်ချောင်း နှင့် ဝက်သတ်ဝါသနာကြီးလှသည်။ အဖိုးအခမယူဘဲ ဝက်သတ်ပေးလေ့ ရှိသည်။ တစ်ရံတစ်ခါသာ ဝက်သွေးခဲ နှင့် ဝက်ကလီစာများ ယူလေ့ရှိသည်။ ထိုပစ္စည်းများကိုလည်း ကိုလှစိန်က သူ့အိမ်မယူရဲ၊ မယူဝံ့။ ဇနီး မလှမြိုင် နှင့် သား မောင်ညွန့်ဝင်းတို့က ခါးခါး သီးသီး ငြင်းဆိုကြသည်။

'ကိုလှစိန်ရယ် ဘော် စားချင်ရင် ပြို့ဈေး က ဝယ်ခဲ့ပါယ်။ ကြိုက်တာပြောပါရင် ရှင် ဒီလိုဝက်လိုက်ပြုထိုသတ်တာ အကုသိုလ် အလုပ်ပို မလုပ်ပါနဲ့ တောင်းပန်ပါရအေ' ဟု ပြောရှာ၏။

သားလေး မောင်ညွန့်ဝင်းက...

'အဖေရယ် သူများတွေက ပိုက်ဆံ ရချင်လို့ ဝက်သတ်ပေးရတာ။ အဖေ က ပိုက်ဆံလဲ မယူဘဲ အလကား သတ်ပေးနေတာ။ အလကားသတ်ပေး လဲ ငရဲတော့ ကြီးမှာပါဗျာ။ သားဖြင့် ဝက်အော်သံကြားတိုင်း ခေါင်းကြီးက ကြီးကြီးသွားသလို၊ အူထဲက နာသလို လိုဖြစ်လာတာပဲ။ အဖေ ဝက်မသတ်ပါ နဲ့တော့ဗျာနော် အဖေ'

ဟု ဆိုပြန်၏။

အင်းမလှုပ် အမလှုပ်သော ကိုလှစိန် ကတော့ ဘယ်နေ့ ဝက်ပေါ်မတဲ့ဟု ကြားတာနှင့် ဓားလုံကို မြည့်နေအောင် သွေးပြီး အခမဲ့သတ်ပေးလိုက်ပြန်ပါ ၏။ လက်ချိန်လက်ဆဲ ကောင်းလွန်း သဖြင့် ဝက်အော်သံပင် ကျယ်ကျယ် လောင်လောင် မကြားရဘဲ ဝက်က သေသွားတော့၏။

သားလေး မောင်ညွန့်ဝင်းက

ကိုလှစိန်အား ပြောမရလို့ ရှက်ရှာလေ သည်။

'အမေရယ် ဘာဖြစ်လို့များ ဒီဝက် သတ်တဲ့ အဖေကို ယူခဲ့တာလဲဗျာ' ဟု အမေကို မေးမြန်းလေသော် ဒေါ်လှမြိုင် ငိုပွဲဆင်ရှာရပြီ။

မိဘများက အမျိုးမျိုး တားမြစ် သည့်ကြားက ယူမိသူ၊ မယူကြမိက ကိုလှစိန် ဝက်သတ်တတ်မှန်း ကြား လည်း မကြားဖူး။ သိလည်း မသိလေခဲ့ တော့ ယောက်ျားပီပီ ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း၊ ပိုက်ဆံရှိ မိဘတွေ၏ သားမို့ဆိုပြီး ယူမှားခဲ့မိလေပြီ။

မလှမြိုင်နှင့် ရခါစက ဝက်ကလီစာ၊ ဝက်နားရွက်၊ ဝက်မြီး၊ ဝက်ခြေ ထောက်၊ ဝက်သွေးခဲများ တစ်မျိုး မဟုတ်တစ်မျိုး အိမ်ယူလာပြီး ကိုယ် တိုင်ချက်ကျွေးသည်။ ဝက်နားရွက်ကို စပါယ်ရှယ်သုပ်ပေးသည်။ ဘယ်သူ က ပေးလိုက်တာ၊ ဘယ်ဝါကပေး လိုက်တာဟု ပြောသဖြင့် မလှမြိုင်က ယုံကြည်ပြီး အနည်းအပါးစားပြီး များ များကိုတော့ ဆွမ်းလောင်းသည်။ တစ်ရွာတည်းနေသော ယောက်ျားမများ ဆီ ပို့ပေးသည်။

ဤတွင်မှ ယောက်ျားမ အဘွားကြီး က...

'ဟဲ့ မလှမြိုင် ဒီကောင် ဝက်သတ် ပြန်ပြီထင်တယ်။ ငါ အတန်တန် ပြော တဲ့ကြားက ပြန်လုပ်ပြန်ပြီ။ နောက် လာမပို့နဲ့နော် သူ့အဖေသိရင် အိမ် တောင် လာရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်နယ် တော် ငွေမယူ ကြေးမယူနဲ့ သူများ ဝက် အလကားသတ်နေတဲ့ကောင် အဝီစိကောင်အေ'

ယောက်ျားမအိမ်မှ ပြန်လာပြီး မလှ မြိုင်က သူ့ယောက်ျားကို အဘျိုး အကြောင်းပြောပြပြီး ဝက်မသတ်ဖို့

တောင်းပန်သော်လည်း...

'ယုတ်ပါဘူးဟာ၊ ငါ့ကို ဝက်သေကိုက်ရပါစေရဲ့'

ဟု စပ်ပြီးပြီးနှင့် ကျိန်ဆိုလိုက် ရာ...

'ကိုလုစိန် တော်က နှုတ်ပါကြမ်းလာပြန်ပြီ၊ တော် မကြောက်ပေမယ့် ကျုပ်ကြောက်တယ်။ မကျိန်စမ်းပါနဲ့ တော်'

ဟု ပြောရာ...

'ဟဲ့ဟဲ့ နင် ယုံအောင် ကျိန်တာပါဟာ ဝက်ကသေပါပြီဆိုမှ ကိုက်ပါဦးမလား။ ဟား ဟား ဟား'

ဟု ရယ်ပွဲ ဖွဲ့လိုက်ပြန်ပါသည်။ မလှမြိုင်၏မျက်ရည်၊ သားလေး မောင်ညွန့်ဝင်းတို့၏ မျက်ရည်မိုးများဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် မျက်ရည်ခံထိုး တောင်းပန်မှုကြောင့် ကိုလုစိန် ဝက်မသတ်တော့ဟု ယူဆနေကြသည်။

သူတို့ရွာရှိ ဝက်သတ်ရောင်းသော နေရာသို့ ကိုလုစိန် လုံးဝမရောက်တော့ဟု သိကြရ၍ သားအမိနှစ်ယောက် ဝမ်းသာနေကြသည်။ အိမ်တွင် ဝက်သားကိုပင် ဝယ်၍ ချက်စားခြင်း မပြုတော့။

သို့သော် ဝါသနာကြီးလှသော ကိုလုစိန်က သူတို့ရွာနှင့် လေး၊ ငါးမိုင်ဝေးသော ရွာသို့ အလှူလိုက်သွားလေရာ တောရွာသုံး ဝက်များကို ခြံဖြင့် လှောင်ထားပြီး လိုလျှင်လိုသလို သတ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အလှူလာ ပရိသတ်နှင့် ချက်ပြီးဟင်း (ဝက်သား ဒယ်ကြီးချက်)တို့က လောက်မည့်ပုံမပေါ်၊ ကျွေးရင်း ခါးပြတ်သွားနိုင်သည်။ ပရိသတ်ကို ဆိုင်းဖြင့် ဧည့်ခံထားပြီး ဝက်ပေါ်ရန်ဖြစ်ရာ အသံတိတ် ဝက်သတ်တတ်သော ကိုလုစိန်အား အကူအညီတောင်းကြတော့သည်။

အစတော့ ကိုလုစိန်က ငြင်းဖို့

စိတ်ကူးမိပါသေးသည်။ သူ့မိန်းမအား နောက်များ ငါ ဝက်သတ်လျှင် ဝက်သေကိုက်ခံရပါစေဟု ကျိန်ခဲ့တာကို လည်း သတိရမိနေပေသည်။ သို့သော် ဟင်းချက် ဖိုသူကြီးက...

'လုပ်ကွာ လုစိန်၊ ငါတို့က ချက်ရဦးမှာ'

ဟု လောဆော်ပြန်သဖြင့် အလှူအိမ် စပါးကျီဘေးမှ မိန်းတစ်ချောင်း ကောက်ဆွဲပြီး ဝက်ခြံတံမှ သူတို့ လက်ညှိုးထိုးပြသော ဝက်သုံးကောင်ကို တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် မှိန်းနှင့် ထိုးသတ်လိုက်တော့သည်။

နောက်ဆုံး ထိုးသတ်ရမည့် ဝက်မကြီးက မိန်းကိုင်လာသော ကိုလုစိန်ကို စူးရှသော မျက်လုံးစိမ်းကြီးများနှင့် ကြည့်လိုက်သဖြင့် 'အောင်မာ နင်ကလား'ဟု ရေရွတ်ပြီး မှိန်းဖြင့် ထိုးခဲ့ရသည်။

ဝက်သေများကို ဖျာများပေါ်တွင် တင်ပြီး သင်တန်းတေးများဖြင့် အမွှေးရိတ်ကြ၊ ဝမ်းခွဲကြ၊ ခုတ်ကြထစ်ကြ လုပ်နေစဉ် ကိုလုစိန်က ထိုင်ငေးပြီး ကြည့်နေမိသည်။ ပထမဆုံး နှစ်ကောင်ကို ခုတ်ကြ၊ အလေးချိန်မှတ်ကြဖြင့် လုပ်နေစဉ် နောက်ဆုံးအကောင်ကို အမွှေးခြစ်ပြီး ရေနွေးလောင်းချကြစဉ် ဖြူဖြူမွှေးမွှေး ဝက်သေမကြီးက ထရပ်ပြီး ပြေးတည့်ကာ ကိုလုစိန်၏ ကျော

ပေါ်တက်ပြီး ကုပ်ပိုးကို ကိုက်လိုက်ပါတော့သည်။

ကိုလုစိန် မြေပြင်သို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားပါသည်။ အလွန်လျင်မြန်လှသော အိုးသူကြီးနှင့် ဝက်ဖျက်သမားများက ကိုလုစိန်အပေါ်မှ ဝက်မကြီးကို လှံနှင့်ထိုးကော်ချလိုက်ရာ ဝက်မကြီး ဖြုန်းခနဲ ကျလာပါတော့သည်။

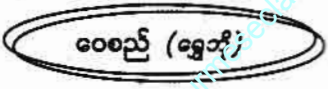
ဝက်မက သေနေပါပြီ။ ဘယ်လိုက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး အမွှေးရိတ်ပြီး ရေနွေးလောင်းပြီးကာမှ ထပြေးပြီး ကိုလုစိန်ကို ကိုက်လိုက်ပါလိမ့်။ ဝက်မ၏ နှလုံးရော ကျောက်ကပ်ပါ ကိုလုစိန် ထိုးလိုက်သော မှိန်းက တိုက်ရိုက်ထိပြီးသား။ ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်။ အလှူပွဲ ပျက်မှာစိုးသဖြင့် အုတ်အော်သောင်းတင်း မဖြစ်ရလေအောင် ကိုလုစိန်ကို လှည်းပေါ်တင်ပြီး တိုက်နယ်ဆေးရုံသို့ ပို့ကြရသည်။

ဝက်ကိုက်သောဒဏ်ရာမှ သွေးများက မြင်မကောင်းအောင် ထွက်နေသည်။ ပုဆိုးတစ်ထည်ဖြင့် စည်းထားသည့်ကြားက ထွက်လိုက်သည့် သွေးများ။

တိုက်နယ်ဆေးရုံရောက်၍ လူနာစာရင်းပေးနေစဉ်မှာပင် လှည်းပေါ်က ကိုလုစိန်က အင့်ခနဲ ညည်းလိုက်ပြီး အသက်ပါ ပါသွားတော့၏။

ကိုလုစိန်၏ ဇနီးနှင့်သားက စိတ်အဆင်းရဲဆုံးပင်။ သူတို့သားအမိ ယုံကြည်အောင် 'ဝက်သေကိုက်ရစေရဲ့'ဟု ကျိန်လို့ ဝက်သေကိုက်ခံရပြီး သေရလေခြင်းဟု ဖြေမဆည့်နိုင်ကြ။ ဪ့ဝက်သေက ကိုက်ရတယ်လို့...။

(ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။)

ကျော် (သိဒ္ဓိရာဇာ)
နဝင်းမြို့တော်

ကျွန်ုပ်တွေ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး

ဘိုးလောကေ

လူလောက လူပတ်ဝန်းကျင်တွင် ထူးဆန်းတွေ့လာ အံ့ဩစရာများစွာ တို့ ရှိနေကြပါသည်။ လူတွေ အကြောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းနှင့် အကြောင်းကိစ္စများစွာကို စိတ်ဝင်စား သူများ ရှိသလို ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သလို နေတတ်ကြသူများဖြင့် ရောပြွမ်းနေ သော လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး ဖြစ်လေ သည်။ ကျွန်ုပ် ယခုတင်ပြမည့် အကြောင်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ခံ အကြောင်းကို တင်ပြမည် ဖြစ်ပါ သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်နယ်(၅၀)ကျော် လောက်က ကျွန်ုပ်တို့မြို့တွင် အထင်ကရ နာမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ် ထူးတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ သို့ကြည် ကိုးကွယ်ကြသူများလည်း နှံ့ပါသည်။

ယခုခေတ် ဂိုဏ်းအဖွဲ့များ သုံးနှုန်း သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူ

များ ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည် ဦးလောကေ (သို့မဟုတ်) ဘိုးလောကေဟု အမည်ရပါသည်။ အချို့ကတော့ “ဘလော”ဟုပင် ခေါ်ကြပါသေးသည်။

ဘိုးလောကေနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဘိုးလောကေကို ယုံကြည်ကြသူ များက လောကီကိစ္စ ပြီးမြောက်ပြီး ပေါက်မြောက် အောင်မြင်သွားသော ကျင့်စဉ်စခန်း ပြီးမြောက်သွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ကြပါ သည်။

ရွေးသူရွေးသားများနှင့်

ဘိုးလောကေ

ဘိုးလောကေသည် လွန်ခဲ့သော

နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော် အခါကာလက ယခုမြို့မဈေးကြီး၏ အရှေ့မြောက် ထောင့် အပြင်ဘက် ဈေးပတ်လမ်း ပေါ်တွင် ဖိခုံလောက်ခဲ (၃)ထုံး တည် ထားပြီး မြေဟင်းအိုးတစ်လုံးကို တည် ထားရှိပြီး အောက်က မီးမပြတ် ထိုး ထားလေ၏။

ထိုအိုးထဲကို ခရမ်းသီး၊ ဘူးသီး၊ ငရုတ်သီး စသည့် သစ်သီးရော ဝလံ ပါ အစုံထည့်၏။ နောက် အသား သည်၊ ငါးသည်များထံမှ ယူလာခဲ့ သော အသားစုံ၊ ငါးစုံလည်း ထည့် ၏။ ဟင်းရွက်စုံလည်း ပါလေသည်။ ဆီ၊ ဆား၊ ငါးပိ၊ ငရုတ် စသည်တို့ ကိုလည်း ထင်တိုင်း ထည့်ထားသော ဟင်းအိုးကြီး အမြဲလောက် ရှိနေလာ တ် ပါသည်။ ထိုစဉ်အခါက အနီးအနားမှာ

ရှိသော “ရွှေမန်းပင်မင်း” ဆိုင်တွင် စတည်းချတာ များပါသည်။

ဈေးထဲသို့ ဘိုးလောကေ ဝင်ပြီး သွားပြီဆိုလျှင် ဟင်းရွက်သည်များ ဖြစ်သော ကုန်စိမ်းသည်များ၊ ကုန်ခြောက်သည်များ၊ သားငါးရောင်းသော ဈေးသည်များက ပျော်ရွှင် မြူးထူးနေကြလေတော့၏။

ဘိုးလောကေက မည်သည့်ဆိုင်ကို မဆို သူထင်တိုင်း နှိုက်ယူတတ်၏။ (သို့မဟုတ်) ကုန်ပစ္စည်းများကို ဆွဲယမ်းပြီး လွှင့်ပစ်ခြင်း၊ မှောက်သွန်ပစ်ခြင်းတို့ လုပ်တတ်၏။

ထိုသို့ အလုပ်ခံရမည်ကိုပင် ဈေးသည်များက ကြိုဆို မျှော်လင့်နေကြလေသည်။ ဘာကြောင့် မျှော်လင့်ရသလဲဆိုတော့ ဘိုးလောကေက ပစ္စည်းအချို့ နှိုက်ယူခြင်း၊ မှောက်သွန်ပစ်ခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်မှုခံရသော ဈေးဆိုင်များတွင် ထိုနေ့မှာ ဆိုင်ပေါ်တင်ထားသည့် ကုန်ပစ္စည်းများကို အကျွတ်လာရောက် ဝယ်ယူခြင်းခံရသည့် အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြခြင်း ဖြစ်လေ၏။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလား ဆိုလျှင်တော့ နေ့တိုင်းမဟုတ်။ ကုန်ပစ္စည်းများ သွန်မှောက်ခြင်း၊ နှိုက်ယူခြင်း ခံရလျှင် အတော်အတန် ရောင်းကောင်းလေ၏။ သူများထက် အဆများစွာ ပိုမို ရောင်းချကြရလေသည်။ လွှင့်ပစ်ခြင်းနှင့် ကုန်ပစ္စည်းများကို ရိုက်ချိုးခြင်း၊ ခွဲစိတ်ပစ်ခြင်း ခံရပါက ဆိုင်ကျွတ် အဝယ်ရောက်လာမြဲဟု ဆိုကြပါသည်။

တစ်ခါက ကိုယ်တွေ့ကြုံရပုံ

ကျွန်ုပ်သည် ညနေ(၅)နာရီလောက်တွင် ဈေးဆိုင်တန်း အပြင်ဘက်တန်း

မှ ဈေးဝယ်ပြီးအပြန်တွင် သံဖြူတန်းဟု အမည်တွင်သော လမ်းအရှေ့ထိပ်နားတွင် ချက်ပလက် (၃)တန်ကားခေါင်းတိုတစ်စင်းမှာ စက်နှိုးမရဘဲ ယာဉ်မောင်းမှာ အတော် အခက်တွေ့နေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ် ကားအနီး ရောက်စဉ်တွင် ဘိုးလောကေမှာ ဘယ်က ရောက်လာလိုက်မှန်း မသိပါ။ ထိုယာဉ်မောင်းကို ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းပြီး ဆဲဆိုလေတော့သည်။ နောက်...

‘ဟေ့ကောင် ယင်းက အိုင်ဘာဖြစ်ပြီး နတ်ပုမတင်ဘဲကီးကွ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သောက်ဖို့ ကျတော့ ဖင်ထိုင်ခုံအောက်က သေတ္တာထဲမှာ ထည့်သိမ်းထားတယ်။ အခု အဲဒီလင်းထုတ်ခုံ ပြန်ပေး’

ဟု ပြောလေတော့၏။

ယာဉ်မောင်းမှာလည်း ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေရာ ဘိုးလောကေမှ ထပ်မံပြီး မာန်မဲ ဆဲဆိုနေလေသည်။ ထိုအခါကျမှ ဒုရိုင်ဘာမှ ဘိုးလောကေပြောသည့်အတိုင်း အရက်ပုလင်းတစ်လုံးကို ယူပေးလိုက်လေ

သည်။ ထိုအရက်ပုလင်းကို အဖုံး အဆုံးဖွင့်ပြီး တစ်ခါတည်း မော့သောက်လိုက်၏။

အရက် ကုန်သွားသောအခါတွင် ပုလင်းကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး ဒုရိုင်ဘာကို ကားပေါ်တက်စေပြီး မောင်းရန် အသင့်နေစေ၏။ ဘိုးလောကေမှ စက်ခေါင်းကို လက်ဝါးဖြင့် (၃)ချက်ပုတ်ပြီး ကားစက်နှိုးစေ၏။ ကားမှာ ယခင်က နှိုးမရသော ကားစက်မှာ ချက်ချင်း နှိုးလာပြီး မောင်းနှင်သွားနိုင်ပါတော့သည်။

အပြောင်အပျက်ပြော၍

ခံရသည့်အဖြစ်

တစ်ခါက... တောင်သူ တစ်ယောက်သည် ပြောင်းရိုးများကို တင်လာခဲ့ပြီး အိမ်ကို မောင်းနှင်လာခဲ့ရာတွင် လမ်း၌ ဘိုးလောကေနှင့် တွေ့လေ၏။ ဘိုးလောကေက မေးသည်။ မထီလေးစားဖြင့် ပြောင်လှောင် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ဘိုးလောကေက...

‘အေး အေး မင်း အခု နွားတစ်ရှဉ်းက သန်မာထွားကျိုင်းတဲ့ နွားရှဉ်းတွေပေါ့။ မကြာခင်မှာ ဆိတ်လောက်ရှိတဲ့ နွားရှဉ်းကိုသာ ရှိတော့မှာ’

ဟု ပြောလိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရလေသည်။

ထိုတောင်သူသည် (၆)လပင် မကြာလိုက်ပါ။ စီးပွားရေး အဆင်မပြေသဖြင့် လွန်စွာ ချောလှနေသော နွားရှဉ်းမှ လွန်စွာ သေးငယ်သော နွားပုကလေးများ တစ်ရှဉ်းနှင့် အလဲအလှယ်လုပ်ပြီး ရပ်တည်ရသည့် အဖြစ်ကို ကြုံရလေတော့သည်။ ထို

တောင်သူမှာ လွန်စွာ နောင်တရပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ် သိမြင်ခဲ့ရသော အကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။ ကာယကံရှင် တောင်သူ ၏ အတိတ်ကံကြွေးလား (သို့မဟုတ်) ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျူးကျော် ဖော်ကား၍ ဖြစ်တာလားဆိုတာ အတပ်မပြော နိုင်သော်လည်း ထိုတောင်သူမှာ မူလ ရှိနေသော လူမှုဘဝ၊ စီးပွားရေးဘဝ တို့မှာ လုံးပါးပါးပြီး သွားကာ အနေ မလှ၊ အသေမလှ ဖြစ်သွားရလေ သည်။ တိုက်ဆိုင်မှုဆိုလျှင်လည်း တိုက်ပဲ တိုက်ဆိုင်လွန်းပါသည်။

တီးလောကကို သတ်ပြီး

ရေထဲ မျှောလိုက်ပြီ

ဘိုးလောကကို ယုံကြည်သူများ နှင့် မယုံကြည်ကြသူတို့မှာ အကြီး အကျယ် ပြဿနာတက်ကြတော့ သည်။ သို့နှင့် မယုံကြည်ကြသူများမှ ကံလွန်းသည်ဆိုပြီး ရောဝတီဖြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းမှ အနောက်ဘက် ကမ်းရှိ တပည့်များရှိရာ ရွာသို့ လှေ ဖြင့် ကူးအသွားတွင် နောက်မှလိုက်ပြီး လှေချင်းကပ်ပြီးနောက် ဓားဖြင့် ခုတ် သတ်ကြလေတော့သည်။

ဓားဖြင့် (၃)ယောက်လောက်က ခိုင်းခုတ်သတ်ပြီးမှ ရေထဲသို့ ပစ်ချ ထုတ်လေတော့သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ဘိစ္စပြီးရှင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆထစ်ချ ယုံနေကြလေတော့သည်။

ဘိုးလောကကို ဓားနှင့် ခုတ်သတ် ပြီး ရေထဲ မျှောချလိုက်ပြီတဲ့ ဆိုသော သတင်းစကားမှာ ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး ဆာမီးပမာ ချက်ချင်း ပျံ့သွားလေ တာသည်။

သို့ သတင်းပျံ့သွားချိန်မှာပင် ရေ ထဲ မျှောလိုက်ပြီဆိုတဲ့ နေရာနှင့်

(၉)မိုင်၊ (၁၀)မိုင်အဝေးလောက် ရှိ သော ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်ရာမြို့ပေါ်တွင် ထုံးစံအတိုင်း ဘလောတစ်ယောက် ဈေးထဲမှာ ပွဲကြမ်းလို့ ကောင်းနေပါ တော့သည်။ ဘိုးလောက ယုံကြည် ကြသူများကတော့ "အဘက မသေ မပျောက် ဝိဇ္ဇာလေးယောက်ထဲမှာ အဘပါတယ်"ဟု ဝင့်ကြားစွာ ပြော ကြလေတော့သည်။

သမီးအဖျူကို ကြွလာခဲ့ပါဆိုတဲ့ ဘလောကို ယုံကြည်သူ

ကျွန်ုပ်တို့မြို့နှင့် (၇)မိုင်လောက် အဝေးမှာရှိသော ကျွန်းရွာတစ်ရွာတွင် ဘိုးလောကကို လွန်စွာ ယုံကြည် အားကိုးစွာဖြင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရှိလေ သည်။

ထိုအမျိုးသမီးတွင် ရှင်ပြုရန် အတွက် သားအလှူလုပ်ရန် ရက်ရွေး ပြီး မဏ္ဍပ်ဆောက်ထားပြီး ဖြစ်လေ သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကတော့ ဘလော ကို အလှူမီ ကြွလာပါရန် ပင့်ဖိတ် နေလေသည်။

အလှူဒါယကာကတော့ သူ့ဇနီး ကို "မင်း ပင့်နေလဲ အချိန်မီမှာ

မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ နောက်နေ့မှာဆို ရင် အလှူဝင်တော့မှာ"ဟု ပြောလေ သည်။ အမျိုးသမီးကတော့ ယုံကြည် ချက်ကို မဖျက်၊ မလျှော့ဘဲ အဘ လာမှာဟု ပြောမြဲဖြစ်လေသည်။

ဘိုးလောက၏ တပည့်မမှာ အလှူမီ ဘလော ရောက်လာစေချင် နေသည်။ နောက်တစ်ခုက အလှူ ရက် ကပ်နေချိန်မှာ မိုးကလည်း အခုပင် ပြိုကြတော့မလို ညိုမည်းပြီး နေ၏။ အချိန်မရွေး ရွာနိုင်လေ၏။ အချိန်နီးလာလေ ရင်ခုန်ရလေ ဖြစ် တော့သည်။ ထိုနေ့ ညနေကဆိုလျှင် တောင်လေကလည်း တဖြူးဖြူးနှင့် မိုးမှောင်ကလည်း ကျနေသေးသည်။

'အဘ ရောက်လာပြီဟေ့'

ဟု အော်သံနှင့်အတူ ဘိုးလောက နောက်က လူလတ်ပိုင်း ယောက်ျား (၂)ယောက်လည်း လှေလှော်သော လှော်တက်ကြီးများကို ထမ်းပြီး အလှူ အိမ်ထဲ ဝင်ရောက်လာလေတော့ သည်။

အလှူမဏ္ဍပ်ထဲမှာ ရှိသည့် ယောက်ျားတွေက တက်ထမ်းလာ ကြသည့် အမျိုးသား(၂)ယောက်ကို မေးစမ်းကြည့်တော့ ရွာအရှေ့ဘက် မှာ လှေထားခဲ့ပြီး လာခဲ့တာဟု ပြော တော့သည်။ ရွာအရှေ့ဘက်တွင် ရေ လုံးဝမရှိ၊ ရိုးစွတ်ပင် ရှိသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုင်းတောကြီးသာ ရှိနေ၍ ထူးဆန်းနေရလေတော့သည်။

လက်တွေ့သိချင်သူ လူတစ်စုက ရွာအရှေ့ဘက် လှေထားခဲ့သည် ဆိုသည့် နေရာကို သွားကြည့်ကြရာ အမှန်တကယ် လှေတစ်စင်းကို တွေ့ ရပါသည်။ ရေဆိုတာ လုံးဝမရှိပါ။ ကိုင်းတောကြီးသာ ဖြစ်ပါသည်။

ငြင်းမရအောင်အဖြစ်က မှီနေပြန်

ပါသည်။ ကိုင်းတောကြီးမှာ လှေသွား ထား၍ စွတ်ကြောင်းကြီး ဖြစ်နေလေ သည်။ လှေသမားနှစ်ယောက် ပြော သည်က လေကတိုက်၊ လှိုင်းကကြီး နှင့် အတော်ကို အားစိုက်လှော်ရ တယ်ဟု ပြောသည်မှာ အမှန်ကိုပြော ကြောင်း လက်ခံကြရတော့သည်။

အလှူဒါယကာနှင့် အလှူအမတို့ က တောင်းပန်၍ ဘိုးလောကေက...

‘နင်တို့အလှူ မပျက်ပါဘူး။ ရေစက် ချပြီးအောင်တော့ မရွာပါဘူး။ ဒီနောက် တော့ ငါမသိဘူး’

ဟု ပြောထားသည့်အတိုင်း အလှူ ရေစက်ချပြီးသည်နှင့် သွန်ချလိုက် သလို မိုးကြီး သည်းထန်စွာ ရွာလေ တော့သည်။

အများကပြောတဲ့ ဘိုးလောကေ

ကျွန်ုပ်တို့မြို့နှင့် ကုန်စည် ကူးသန်း သွားလာနေသော မြို့တစ်မြို့တွင် မိသားစုတစ်စု ရှိ၏။ မိသားစု (၅) ယောက်မှာ ကလေး(၃)ယောက်နှင့် အစားကျပ်၊ အနေကျပ်၏။ ယောက်ျား က အလုပ်မည်မည်ရရ မရှိ။ မယား ကတော့ သူလုပ်တတ်သည့် အသုပ် အနယ်တို့ကို ဖြစ်သလို ရောင်းရ၏။ အားကိုးတာက ဘလောပါ။

တစ်နေ့ နံနက်ခင်း ထိုအမျိုးသမီး ဆိုင်ခင်းပြီး အသုပ်တစ်ပွဲကို ဦးစွာ ပြင်၍ ဘလောကို အာရုံပြုလိုက် သည်။ ကွမ်းတစ်ယာဉက်ခန့် အကြာ မှာ ထိုဆိုင်ကလေးကို ဘိုးလောကေ ရောက်လာလေတော့သည်။

ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ခနော်ခနဲ့ စားပွဲခုံနှင့် ပန်းကန်ခွက်ယောက်များ အသုပ်ရောင်းရန် ပစ္စည်းအားလုံး သွန်မောက်ပစ်ခြင်း၊ စားပွဲ၊ ကုလား ထိုင်နှင့် ပန်းကန်များကို ရိုက်ခွဲ ချိုးဖဲ့

ပစ်လိုက်လေတော့သည်။ အမျိုးသမီး က မဟန့်မတား ထိုင်ပြီး အပြုံးမပျက် ကြည့်နေလေသည်။

ဘလော ထိုနေရာမှာ မရှိတော့၊ ထိုစဉ်က “လင့်ရီဗာ” အမျိုးအစား ကားတစ်စီး ရောက်လာ၏။ အမျိုး သမီးက ပစ္စည်းများ အပျက်အစီးတွေ ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းနေချိန် ဖြစ် သည်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသူ အသက်(၆၀)ကျော်အရွယ် လူကြီး က...

‘မင်း အခုလို မဖြစ်စလောက် အသုပ်အနယ် မရောင်းနဲ့၊ ဆိုင်ကြီး ကနားကြီးနဲ့ ထမင်းဆိုင်ထွက်တော့’

ဟု ဆိုပြီး ထိုခေတ်က (၁၀)ကျပ် တန် အသစ်ထုပ်တစ်ထုပ် ပေးသွား လေ၏။

(၁၀)ကျပ်တန် တစ်ထုပ်ဆိုတော့ တစ်ထောင်ပေါ့။ ထိုခေတ်အခါက ရွှေဈေးမှာ တစ်ကျပ်သား (၁၄၀)ကျပ် လောက် ပေးရသောခေတ်ဖြစ်၍ ငွေ တစ်ထောင်၏ တန်ဖိုးကို မှန်းဆနိုင် လောက်ပါသည်။

ယခုတိုင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဆိုင်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောကြပါသည်။ အံ့ဩစရာတွေပါ။ နောက်တစ်ခုတော့

စာဖတ်သူတွေကို ကျွန်ုပ် ရေးသာ တင်ပြပါဦးမည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ် (၄၀)လောက်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် သည် မိတ်ဆွေ ပွဲစားတစ်ယောက် အိမ်သို့ အလည်ရောက်နေချိန် ဖြစ် လေသည်။

ဆန်များ အခက်အခဲရှိနေ၍ မော်တော်များဖြင့် အမြင်သန်သော ကုန်သည်များ မော်တော် စင်းလုံးချ ပြီး ကျွန်ုပ်တို့မြို့ကို ပြည်နှင့် အောက် ပုသိမ်၊ မြောင်းမြ၊ ဟင်္သာတတို့ သယ်ယူလာကြချိန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ပွဲစားအိမ်ထဲ ဆန်ကုန်သည်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ် ရောက်နေစဉ် ဝင်လာလေ၏။ ပွဲစား နှင့် အလုပ်အကြောင်း ပြောကြပြီး သည်နှင့် ထွေရာကေလာ စကားပြော ကြချိန်တွင် အမှတ်မထင် ဘလော အကြောင်းကို ထိုဆန်ကုန်သည် မေးလေတော့သည်။

‘ဘိုးလောကေဆိုတာ ရှိသလား အတော် ထူးဆန်းတဲ့သူဗျ။ ကျွန်တော် မော်တော်ကို အခုချက်ချင်း ကမ်းက ခွာပြီး ညတွင်းချင်း ဆန်တော့ညီ ဆဲဆိုပြီး ခိုင်းလိုက်တာနဲ့ ထွက်ခဲ့ တယ်’

ဟု စပြီး ပြောလေတော့သည်။

‘ကျွန်တော်တို့ မော်တော်မှာ ဆန် ကလဲ တန်(၇၀)လောက် ပါတယ်ဗျ။ မြို့ဆိပ်ကမ်းကို မကပ်ဘဲ အထက်နား အစွန်အဖျားမှာ ကပ်ကြတဲ့ မော်တော် တွေ ရှိတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ မော်တော်လဲ အဖော် မော်တော်မှာ ရှိတဲ့ နေရာကို သွားဆိုက်ရတာပဲ ဗျာ။

ညနေ (၅)နာရီခွဲလောက် ခိုပြီး အရပ်ပုပုနဲ့ ခေါင်းတုံးဆံပင်နဲ့ အထက် အောက် အညှိဝတ်နဲ့ လူတစ်ယောက်

က မော်တော်ပိုင်နဲ့ ကုန်သည်ကို မေးပြီး မော်တော်ပေါ် တက်လာ တယ်ဗျ။

ကျွန်တော်ကတော့ အလှူခံမယ် ထင်တယ်ပေါ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့တော့ မင်းတို့မော်တော် အခု စက်နီးပြီး ဆန်တော့၊ တစ်ညလုံး ဆန်တက်၊ လင်းတဲ့အခါကျမှ ရောက် တဲ့နေရာမှာ နားကြ၊ အခုထွက် ပြောလေတော့...

'ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အများလဲ နားနေကြတာပဲလို့ ပြော လိုက်ရော ဆဲတော့တာပဲဗျာ။

"မင်းတို့ပထွေးတွေက အဖမ်း လာနေပြီ။ မင်း အရင်းပြုတ်ချင် သလား" ဆိုပြီး မာန်မဲ ငေါက်ခမ်းပြီး တော့လဲ ပြောသလို ဆဲလဲ ဆဲသေး တာဗျ။

'မင်းတို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို သွားမှာပို့ ငါ သနားလို့ လာပြောတာ။ ပုဂ္ဂိုလ်ရောက်ရင် ဘလော နဲ့ တွေ့တယ်။ ဘလောကြောင့် အန္တရာယ် လွတ်လာတာလို့ ပြော'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မော်တော်ပေါ် က ဆင်းသွားတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အဆန်းတော့ အဆန်းပဲ။ မော်တော်ဆလင်ကို လေ့လာတော့ ဒီလမ်းကို ကျွမ်းတဲ့ အကြောင်း ပြောတာနဲ့ ချက်ချင်း ဆန်တက်ခဲ့ပါတယ်'

ဟု ပြောပြပါသည်။

ထိုသို့ ဘိုးလောကေအကြောင်း ပြောသည့်အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့မြို့မှ ဘိုးလောကေ ပျောက်သွားပြီး သေ သည်၊ ရှင်သည်ကို မသိရ၊ မကြားရ တော့ပါ။ ဘိုးလောကေ၏ တပည့်များ ကတော့ ထွက်သွားတာဖြစ်ကြောင်း ပြောကြပါသည်။

ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် ဘိုးလောကေ ၏ ရုပ်အလောင်းကို ဂူသွင်း သင်္ဂြိုဟ် ထားရာတွင် စကားများကြ၍ နေရာ ရွှေ့ပြောင်းရန် ရုပ်အလောင်း သွင်း ထားခဲ့သော ဂူကို ဖျက်ပြီး နေရာရွှေ့ ရန် ပြင်ဆင်ရာတွင် ရုပ်အလောင်း

မှာ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်နေ ကြောင်းကိုသာ တွေ့ကြုံကြရ ကြောင်း ပြောကြပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ယခုတင်ပြချက်များသည် ကိုယ်တိုင် သိခဲ့မြင်ခဲ့သော အကြောင်း များနှင့် ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက် များဖြင့် ဘလော၏ တပည့်သာဝက များ၏ အပြောကို စာဖတ်သူများ အတွက် သုတရစေရန် ရည်ရွယ်ချက် ဖြင့် ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အယူအဆမှာ ဝိဇ္ဇာရေ ကမ္ဘီရပညာသည် သာမန် ဖြစ်ရိုးဖြစ် စဉ်တို့၏ နယ်လွန်ကိစ္စဖြစ်၍ ထူးခြား ဆန်းပြားမှုများစွာ ရှိနေခြင်းဟုသာ ဆိုချင်ပါတော့သည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ လိုလား တောင့်တတိုင်း ရရှိ ပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင် (သိဒ္ဓိရာဇာ) နဝင်းမြို့တော်

'ပျိုလေးတို့အိမ်ပြီး ဆပ်သွားဖူးက တစ်ရုံ နှစ်ရုံ ကျေးတောကအံ့၊ မအံ့ပါနဲ့ ကိုရွှေကျေးရယ်၊ ပျိုတို့မောင် ရှင်လိပ်ပြန်တော့၊ နားမန့်ပို့လေး'

ဆိုတဲ့ ကဗျာလေးကို စာရေးသူတို့ အိမ်နားက ကျောင်းသား လေး တစ်ယောက် သိဆိုသံ ကြားလိုက်ရတော့ ဆေးဆရာကြီး (ဦးစိန်ခွဲ)ရဲ့ ဆီးရောဂါ ပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးနည်းကို သွား ရောက် သတိရမိတယ်။

သူ့ရဲ့ဆေးနည်းက ဆပ်သွားဖူးပန်းကို နေလှန်းပြီး ညက် နေအောင်ထောင်းပါ။ အပူနဲ့ဖြစ်သွားရင် ပျားရည်စစ်စစ်နဲ့မန့်ကျည်း စေ့ခန့် အလုံးလေးတွေလုံးပါ။ အဲဒီအလုံး (၃)လုံးကို (၁)ရက်မှာ မနက်တစ်လုံး၊ နေ့လယ် တစ်လုံး၊ ညတစ်လုံး (၃)ရက် ဆက် တိုက် သောက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသားတွေ ဆီးကျောက်တည်တာ၊ ဆီးအောင့်တာ၊ ဆီးကျဉ်တာ၊ ဆီး တစ်စက်တစ်စက်သွား တာ၊ ဆီးပူတာ စတဲ့ ဆီးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း သိရပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဆီးရောဂါ ပျောက်ကင်းစေရန် ရည်ညွှန်းပြီး လစဉ်လတိုင်း ဆေးဝါးဒါနပြုလုပ်နေတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆီးရောဂါ

သက်သာပျောက်ကင်းသည့် ဆေးတစ်နည်း

ကတစ်ဆင့် ကုသိုလ်ယူလိုက်ပါတယ်။

လွမ်းသစ္စာ (ကေတု)

၁၉၅၅/၅၆

စင်္ကြံတောင် သူတော်
(စဉ့်ကူးမြို့နယ်)

စာရေးသူနေသည့် စင်္ကြံတောင်၏ အနောက်ဘက်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ အေးချမ်းသာယာလှသော ခူလယ်ရွာကလေးကို တွေ့ရပါမည်။ ခူလယ်ရွာကလေးမှာ ပရလောကသားများ၏ ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်းခံရသော အရိုးသန်း၏ သတင်းကောင်းကို စာရေးသူ ကြားဖူးနေသည်မှာ ကြာနေပါသည်။ အရိုးသန်းနှင့်တော့ကိုယ်တွေ့ မျက်နှာချင်းဆုံပြီး မမေးမြန်းရသေးပါ။

မဂ္ဂဇင်းအမျိုးအစား

ကျွန်ုပ်တို့၏ ခံရသူ

ထို့ကြောင့် အရိုးသန်းနှင့် တွေ့ချင်တုန်း 'ဘုရားမှာ ဆွမ်းကပ်ရင် သည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့မှာ 'ဘုရားမှာ ဆွမ်းကပ်ရင် အရိုးသန်းဟာ စာရေးသူနေသည့် ဦးသူတော်ဆီ လာတာပါ' စင်္ကြံတောင်ပေါ် ရောက်လာပါသည်။ 'အတော်ပဲမျှာ ကျွန်ုပ်တို့ကလေး အရိုးသန်း ဘာလုပ်ရင်း လာတာ အရိုးသန်းနဲ့ တွေ့ချင်နေတာ မေးစရာ

ရှိလို့

'ဘာများ မေးမလို့တုံး ဦးသူတော်'
'အရိုးသန်းရဲ့ တွေ့ဆုံပုံ ဖြစ်ရပ်ဆန်း
ကိုလေ။ အရိုးသန်းကို တောင်ပိုင်
ဘွားဘွားကြီးက မ.တာလိုလို၊ တောင်
တော် အစောင့်အရှောက်တွေက
မ.တာလိုလို ကြားလို့ပါ'

'ဪ... အဲဒီဟာကို မေးချင်တာ
လား။ တောင်ပိုင်ဘွားဘွားကြီးလား။
အစောင့်အရှောက်တွေလား လို့တော့
အတိအကျ မသိဘူး။ ကျွန်မကို ကူညီ
မ.တာတော့ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မ
ခုလယ်ရွာထဲကနေ နွားလှည်းနဲ့
တောထဲကိုအသွား ဒီ စကြံတောင်
ပေါ်ကနေ အဘွားကြီးတစ်ယောက်
ဆင်းလာတာ အဝေးကနေ မြင်ရ
တယ်။ အတော်ကလေးကြာတော့
ကျွန်မ နွားလှည်းရှေ့ ရောက်နေတယ်။
ကျွန်မကတော့ ဟင်းရွက်၊ ဟင်းသီး
လိုက်ခူးနေတဲ့ အဘွားကြီး ထင်နေ
တာ။ အဲဒီအဘွားကြီးက ကျွန်မလှည်း
နားရောက်တော့...'

'ဟဲ့... ငါ့သမီး နွားလှည်းကို ခဏ
ပေါ်ပါဦး'

လို့ပြောတယ်။ ကျွန်မလဲ နွားကြီးကို
ဆွဲပြီး ရပ်လိုက်တယ်။ အဘွားကြီးက
ကျွန်မကို ဝေချာကြည့်ပြီး...

'ဟဲ့... ငါ့သမီး မျက်လုံးက ဘာဖြစ်
တာတုံး'

လို့ မေးတယ်။

'မျက်စိကျိန်းနေတာပါအဖေ။ မျက်စိ
ကျိန်းနေတာ သုံးလေးရက်လောက်
ပါနေပြီ'

အဘွားကြီးက သပြေတစ်ခက်ကို
ခေါ်ပြီး...

'ငါ့သမီး အိမ်ကျရင် ဘုရားကန်
ဘုရား ဒီသပြေခက်ကလေးကို ရေစိမ်
ပျက်လုံးထဲကို မျက်စဉ်းခတ်လိုက်။

မကြာခင် မျက်စိကျိန်း ပျောက်သွား
မယ်''

ဆိုပြီး ကျွန်မကို သပြေခက်ကလေး
ပေးပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ယူလိုက်တယ်။

နောက်ပြီး အဘွားကြီးက...

'ဪ... ငါ့သမီးက ဆင်းရဲလိုက်တာ
ကွယ် ရှေ့... ဒီဆန်ကလေးတွေ ယူလွှာ။
အိမ်ကုန် ဆန်အိုးထဲထည့်ပြီး ရင်းနှီးစားပေါ့
ကွယ်''

ဆိုပြီး ဆန်ကလေး လက်တစ်ဆုပ်
ပေးပါတယ်။ ကျွန်မကလဲ ယူလိုက်ပါ
တယ်။

'ကဲ... ကဲ၊ ငါ့သမီး သွားတော့။
အမေလဲ သွားတော့မယ်။ ရှေ့ကို တန်း
တန်းသွား။ အမေကို လှည့်မကြည့်နဲ့။
နောက်ကို လှည့်မကြည့်နဲ့''

လို့ ပြောရင်း အဘွားကြီးက သွား
ပါတယ်။ ကျွန်မလဲ နွားကြီးကို လျှော့ပြီး
တောကို မောင်းသွားတယ်'

'အဘွားကြီးက ဘယ်လို အင်္ကျီ
အရောင်ကို ဝတ်ထားတာလဲ'

ဟု စာရေးသူက မေးရာ...

'အင်္ကျီက အဖြူရောင်၊ ခေါင်းပေါင်း
ထားတာက အညို၊ လုံချည်ကလဲ
အညိုရောင်'

လို့ အရိုးသန်းက ပြောပါသည်။
ရှေ့ဆက်ပြီး အရိုးသန်းက ပြောပြ
သည်မှာ...

'တောထဲရောက်တော့ လမ်းမှာ ထူး

ထူးဆန်းဆန်း အဘွားကြီးနဲ့ တွေ့ခဲ့ပုံ၊
မျက်စိကျိန်းပျောက်အောင် သပြေ
တစ်ခက်ပေးလိုက်ပုံ၊ ရင်းနှီးစားဖို့ရာ
အတွက် ဆန်တစ်ဆုပ် ပေးလိုက်ပုံတို့
ကို အဖေ၊ အမေတို့အား ပြောပြ
ပါတယ်။

ခုလယ်ရွာထဲရောက်တော့ အိမ်နား
နီးချင်းတွေလဲ ပြောပြတယ်။ နောက်ပြီး
အိမ်ရောက်တော့ အဲဒီအဘွားကြီး ပေး
လိုက်တဲ့ သပြေတစ်ခက်ကို ရေစိမ်ပြီး
မျက်စဉ်းခတ်လိုက်တယ်။ ခဏလေး
နေတော့ စူးပြီး နီရဲနေတဲ့ မျက်စိကျိန်း
နေတာ ပျောက်သွားတယ်။ အိမ်နီး
နားချင်းလူတွေက အံ့သြကြတယ်။

'ဟယ်... အဘွားကြီးပေးလိုက်တဲ့
သပြေခက်က စွမ်းလိုက်တာပါလား
ဟယ်''

နဲ့ ပြောကြတယ်။ ဆန်ကိုလဲ
ကျွန်မက ဆန်အိုးထဲ မထည့်သေးဘဲ
ပန်းကန်ပြားထဲထည့်ပြီး လူအများနဲ့
ပိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ ဆန်ကလေး
တွေက ပန်းကန်ပြားထဲမှာ လှုပ်ရွလှုပ်ရွ
ဖြစ်နေသလိုလို၊ တရွေ့ရွေ့နဲ့ သွားနေ
သလိုလို မြင်နေကြရတယ်။ လာကြည့်
တဲ့ သူတွေကလဲ ဆန်ကို မသကာ
ဖြစ်နေကြတယ်။ ကျွန်မကလဲ ကြောက်
တာနဲ့ ဆန်တွေကို ကြက်ကျွေးပစ်လိုက်
တယ်။ ညကျတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်း
အဲဒီဆန်ပေးတဲ့ အဘွားကြီးက အိပ်မက်
လာပေးတယ်'

စာရေးသူက ကြားဝင်ကာ
'အိပ်မက်ထဲ ရွှေတွေလာယူလို့ ပြော
တာလား' ပြောတော့ အရိုးသန်းက
ရယ်ပြီးတော့...

'ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဦးသူတော်ရယ်
အိပ်မက်ထဲမှာ လာပြောတာက ''ငါ
ပေးတဲ့ ဆန်တွေကို ဆန်အိုးထဲ မထည့်
ဘဲနဲ့ ကြက်ကျွေးပစ်တယ်။ ညည်းက

တော့ မွဲရစ်ပေတော့” လို့ ပြောသွားတယ်။

ဆန်ကို ဆန်အိုးထဲ ထည့်လိုက်ရင် စားလို့မကုန်၊ ရောင်းလို့မကုန် ဆန်တွေ ပွားနေမှာလို့ နောက်မှ သိရတယ်။ ‘မိုက်လိုက်တာ အရီးသန်းရယ်’ ဟု စာရေးသူက ပြောလိုက်ပါသည်။

‘ဒါတွေတင် မကသေးဘူး၊ နှစ်ပိုင်း လောက်ကြာတော့ ဈေးဆိုင်ကနေ ကျွန်မ ဆီဝယ်လာတာ။ ဆီထည့်တဲ့ ပုံးက အကြီးကြီး။ ကျွန်မက ဆီ ငါး ပိသသာလောက်ပဲ ဝယ်လာတာ။ ဆီက အဲဒီပုံးပြည့်ဖို့ဆို သုံးလေးပိသသာ လောက် ထည့်ရဦးမှာ။ အိမ်ရောက် တော့ ဆီပုံးကို အိမ်ပေါ်မတင်သေးဘဲ အိမ်အောက် ခဏချထားပြီး ရေချိုး သွားတယ်။

ရေချိုးက ပြန်လာတော့ ဆီပုံးကို အိမ်ပေါ်တင်မယ်လို့ ကြည့်လိုက်တော့ ဆီပုံးအပိတ်က ပွင့်ကျပြီး ဆီတွေက ဆူပွက်ဝေလို့ပြီး အောက်မြေပြင်ပေါ်ထိ စီးကျနေတယ်။ ကျွန်မကလဲ ကြောက် ပြီး...

“လာကြပါဦးတော့ ကျွန်မဆီပုံးကြီး ဘာဖြစ်မှန်း မသိဘူး”

လို့ ကုန်းပြီး အားကုန်အော်တော့ တာပဲ။ အိမ်နီးနားချင်းတွေရော၊ ကျွန်မ အော်ပြီး ခေါ်သံကြားတဲ့သူတွေရော ပြေးလာကြတယ်။ ဝေလို့ပြီးကျနေတဲ့ ဆီပုံးကြီးကို အံ့ဩပြီး ဝိုင်းကြည့်နေကြ တယ်။

ခဏနေတော့ နားလည်တဲ့ လူကြီး တွေက ပြောတယ်။

“ဒါက ကြောက်စရာ မဟုတ်ဘူးဟာ။ ဆီတွေပွားနေတာ၊ ဆီတွေဝေနေတာ နှင် ချမ်းသာအောင်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေက မ၊နေတာဟ”

ဒါတင် မကသေးဘူး ဦးသူတော်ရဲ့၊ လပိုင်းလောက်ကြာတော့ အိပ်မက်ထဲ မှာ ဆွဲပြားအပိုင်းနှစ်ခု လာပေးတယ်။ ကျွန်မက ယူလိုက်တယ်။ နံနက်လင်း တော့ အိပ်မက်ထဲက ဆွဲပြားနှစ်ခုကို ကျွန်မ အမြန်ရချင်တဲ့စိတ်တွေ အလွန် ကို ပြင်းပြလာတယ်။

တစ်နေ့ကျ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း ဆွဲပြားနှစ်ခုကို ကောက်ရတယ်။ အပိုင်း က အတော်လေးကြီးတယ်။ တစ်ဖက် က “နေ”၊ တစ်ဖက်က “လ” လို့ ရေး ထားတယ်။ ဆွဲပြားတစ်ခုကတော့ နန်းတော် အဆောက်အအုံကြီးပုံ ပါ တယ်။ ဆွဲပြားနှစ်ခုလုံးက အဖြူရောင် တွေချည်းပဲ။ ကျွန်မက ရွှေလား၊ ငွေလား မသိတော့ နားလည်မယ့်သူ တွေ လိုက်ပြတယ်။ ဘယ်သူကမှ အတိအကျ အဖြေမပေးကြဘူး။

နောက်ကျတော့ ရွာကနေ မန္တလေး ကျောင်း လိုက်နေသူကို ပြလိုက်တယ်။ နောက်တော့ ရွာကကျောင်းသားက မန္တလေးက ဧည့်သည်တွေကို အိမ်ခေါ် လာတယ်။ ဧည့်သည်တွေက...

“အဒေါ်ကြီး ဆွဲပြားလေးတွေ ကျွန်တော်တို့ကို ပြပေးပါလား”

လို့ ပြောတော့ ကျွန်မက ပြလိုက် တယ်။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အတော်လေး အချိန်ကြာအောင်ကြည့်

ပြီး... “အဒေါ် ဒီဆွဲပြားလေးနှစ်ခု ကျွန်တော်တို့ မန္တလေးယူသွားမယ် နောက်မှ အကြောင်းပြန်ပါမယ်”

ကျွန်မကလဲ သဘောတူလိုက် တယ်။ နောက်တစ်နေ့ကျ ဂုဏ်ပြု စာလွှာတစ်ရွက် ရောက်လာတယ်။ အဲဒီ ဂုဏ်ပြုစာလွှာ ခုထိရှိသေးတယ်။ ဦးသူတော် ကြည့်ချင်ရင် ပြပေးမယ် ‘နောက်ထပ် ဘာများ အိပ်မက်ပေး ထားတာ ရှိသေးတုံး’

‘ရှိသေးတယ် တောင်ပိုင်ဘွားဘွား ကြီးလား၊ အစောင့်အရှောက်လား တော့ မသိတတ်ဘူး။ ဒါ နှင့်အတွက် နောက်ဆုံးပေးမယ့် ပစ္စည်းပဲလို့ ပြ တယ်’

‘ဘာကြီးပြတာလဲ အရီးသန်း’

‘ရွှေအကယ်ဒမီရုပ်ပုံလေး ပြတယ်။ အဲဒီ ရွှေရုပ်တုကလေးက တစ်ထွာ လောက်ရှိတယ်။ အခုချိန်ထိတော့ မရသေးဘူး။ ဘယ်တော့လောက်မှ ရမယ် မသိဘူး’

‘မြန်မြန်ရချင်ရင် ဘုရားကို ပန်း ဆီမီး၊ ရေချမ်းကပ်၊ မေတ္တာပို့ အမှုပေး ပြီး ‘ကျွန်ုပ်အား စောင့်ရှောက်ကြကုန် သော ကိုယ်စောင့်နတ်များ၊ နတ် ကောင်းနတ်မြတ်များ ကျန်းမာ၊ ချမ်း သာကြပါစေ၊ လိုအင်ဆန္ဒ အမြန် ပြည့် စုံကြပါစေ’

လို့ မေတ္တာပို့၊ နောက်ပြီး ကိုယ် လိုချင်တဲ့ဆုကို စိတ်ထက်သန်သန် ဆုတောင်း။ မကြာခင် အရီးသန်း ထံ ချင်တာ ပြည့်စုံလာမှာပါ’

ဟု စာရေးသူက အကြံပြုလိုက်ပါ သည်။

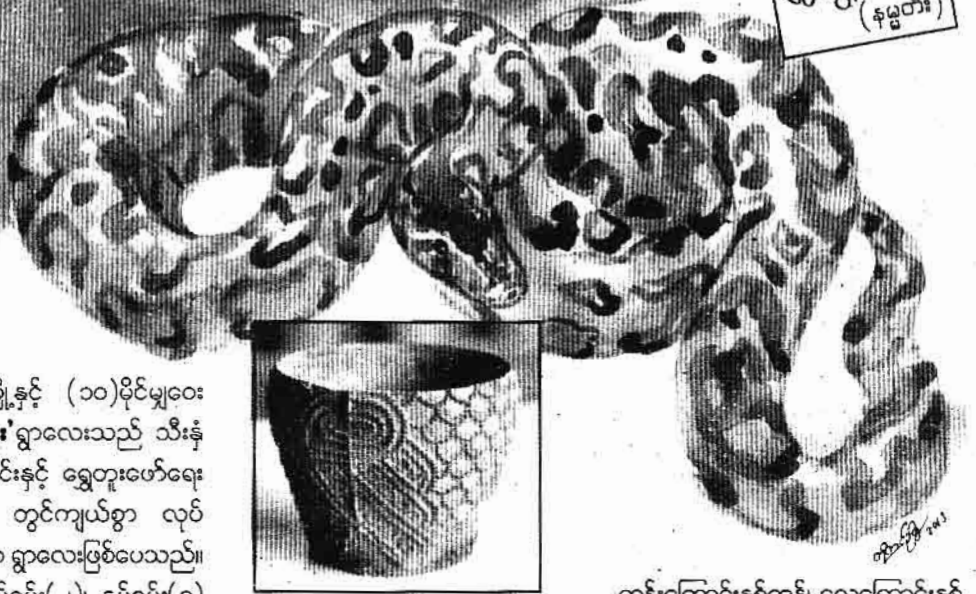
စကြိုတောင် သူတော် (စဉ့်ကူး၌၊ နယ်)

ဖားကန့်မြို့နယ်အတွင်းရှိ နှစ်စမ်းရွာလေး မှ

ထူးဆန်းဆုံးအဖြစ်

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၁)

ဖားကန့်မြို့ (နမူနာ)

'ဖားကန့်'မြို့နှင့် (၁၀)မိုင်မျှဝေးသော 'နှစ်စမ်း'ရွာလေးသည် သီးနှံများ စိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် ရွှေတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းတို့ကို တွင်ကျယ်စွာ လုပ်ဆောင်နေသော ရွာလေးဖြစ်ပေသည်။ နှစ်စမ်း(၁)၊ နှစ်စမ်း(၂)၊ နှစ်စမ်း(၃)ဟူ၍ ရှိပြီး တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ ဆက်လျက်ရှိပေသည်။

နှစ်စမ်း(၃)သည် ရွာဟု လွယ်လင့်တကူ ခေါ်ဝေါ်ပေမယ့် အမှန်တော့ အိမ်ခြေ (၅၀)ခန့်မျှရှိပြီး မြေစိုက်(၄)ခန်းတွဲ အ.မ.က ကျောင်းတစ်ကျောင်းလည်း ရှိပေသည်။ ဤကျောင်းမှ မူလတန်းအောင်ပြီး အလယ်တန်းကို တက်မည်ဆိုလျှင် ကျောင်းသူကျောင်းသားများဟာ မိုးတွင်းအခါ စက်လှေတွေနှင့် လုံးခင်းကျောင်းသို့ လာရသည်။ နှစ်စမ်းနှင့် လုံးခင်း (၄)မိုင်ခန့်ရှိသည်။

အချို့ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများက လုံးခင်း၊ ဖားကန့် ဘော်ဒါဆောင်များ F.33A. February, 2014.

မှာ ထားကြသည်။ မိုးတွင်းမှာ ကျောင်းတက်ရသည်မှာ အန္တရာယ်များသော်လည်း နေ့နှင့်ဆောင်း၌မူ သွားလာရေးလွယ်ကူပေသည်။

ဤရွာမှာ နေထိုင်သူ တော်တော်များများသည် ရာသီအလိုက် သီးနှံစိုက်ပျိုးကြပြီး သီးနှံဖြစ်ထွန်းချိန်မှာမူ လုံးခင်း၊ ဖားကန့်၊ ဆိပ်မူ၊ ဟောင်ပါးစတဲ့ မှော်များထိ ဈေးရောင်းသွားကြလေသည်။ အချို့မှာမူ အခင်းလုပ်ရာနေရာကို ရွှေများ တူးဖော်လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

ရွှေထွက်များသော ကျင်းရှိသလို ရွှေထွက်နည်းသော ကျင်းလည်းရှိပေသည်။ နှစ်စမ်းရွာများသို့ သွားလိုပါက

ကုန်းကြောင်းနှစ်တန်း၊ လှေကြောင်းနှစ်တန်းဖြင့် သွားရပြီး ပွင့်လင်းရာသီ၌မူ ရေခန်း၍ ဆိုင်ကယ်လမ်း၊ ကားလမ်းပေါက်ပြီး ကုန်စိမ်းဝယ်ကားများ အခင်းထဲထိသွား၍ ရလေသည်။

နှစ်စမ်း(၃)တွင် နေထိုင်ပြီး ရွှေလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများအနက် ဦးထွန်းလူ၊ ဒေါ်မြမေတို့မှာလည်း အပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ ဦးထွန်းလူ၏ ရွှေကျင်းသည် လွမ်းရစ်တောင်ခြေနားတွင် တည်ရှိပြီး အိမ်နှင့်လည်း မဝေးလှပေ။ ဦးထွန်းလူတို့အဖို့ ကံအကျိုးပေးသည် မဆိုသာပေ။ သူများရွှေကျင်းတွေထက် ရွှေအကျအများဆုံး ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း နှစ်စမ်း(၃)တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မည့်အား ၂၅၅

အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း ဆောက်လုပ်ထားပြီး လုံးခင်းတွင်လည်း တိုက်အိမ်ဝယ်ထားလေသည်။ (၈)တန်းကျောင်းသားသားကြီးတစ်ယောက်နှင့် (၅)တန်းကျောင်းသူ သမီးတစ်ယောက်သာ ရှိလေသည်။

ဦးထွန်းလူတို့ မိသားစုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်ကြပြီး ရိုးသားအေးဆေးသော မိသားစုလည်း ဖြစ်ပေသည်။ စီးပွားရေးမှာလည်း အဆင်ပြေသည်မို့ သားနှင့်သမီးကို လုံးခင်းရှိဘော်ဒါဆောင်တစ်ခုတွင် ကျောင်းထားပေးလေသည်။

ထမင်းချက် စားဖိုမတစ်ယောက်၊ ဦးထွန်းလူ၏ တူတော်သူ မောင်ခိုင်နှင့် ရွှေကျင်းအလုပ်သမား (၁၀)ယောက်နှင့်သာ နှစ်စမ်း(၃)တွင် နေထိုင်လေသည်။ ရွှေများရောင်းရာမှာတော့ နှစ်စမ်းနှင့် (၄)မိုင်မျှဝေးသည့် လုံးခင်းရှိ ရွှေဆိုင်များတွင် သွားရောက်ရောင်းချလေသည်။

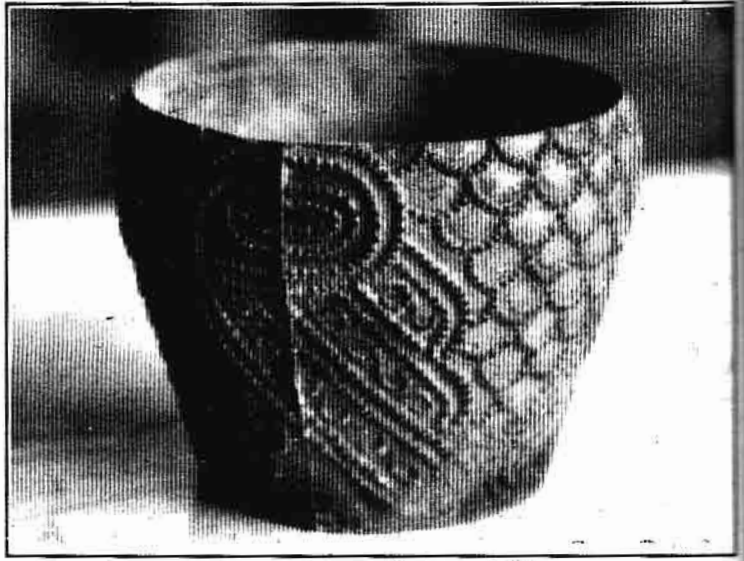
တစ်နေ့ ထုံးစံအတိုင်း မောင်ခိုင်ဦးစီးသော ကျင်းသားများ ရွှေလုပ်ရန်အတွက် သံတိုင်များနှင့် မြေများကို ဖြိုချကြရာ ကျင်းသားတစ်ယောက်၏ သံတိုင်ထိပ်ဖျားတွင် သွေးစသွေးနုများ ကပ်ငြိပါလာရာ...

‘ဦးလေး ဒီမှာ ကြည့်ပါဦးဗျ။ သံတိုင်မှာ သွေးတွေနဲ့ မြေကြီးအောက်က အကောင်တစ်ကောင်ကောင်ကို ထိုးမိပြီထင်တယ်’ ၊

ထိုကျင်းသား၏ ပြောသံအဆုံးမှာတော့ ဦးထွန်းလူမှ...

‘အေး အရမ်းမလုပ်နဲ့ မောင်ခိုင်ရှေ့မင်း ကြည့်ပြီး သေချာလုပ်ပါကွ။ ပြန်ပြီးတော့ မထိစေနဲ့ မြေကြီးကို သေချာဖော်ကြ’

ပြောလည်းပြော မိမိကိုယ်တိုင်

မြေကြီးအောက်မှာသာ ယူနီဇွတ်

လည်း ကျင်းနားသို့ဆင်းသွားပြီး အနီးကပ်ကြည့်နေလေသည်။ မောင်ခိုင်နှင့် ကျင်းသားများ ဖြည်းဖြည်းစွာ မြေဖော်နေကြရာ အတန်ငယ်တူးမိသော်...

‘အယ်လေး နည်းတဲ့မြေကြီး ယဟတ်ဘူးဗျ’

ကျင်းသားတစ်ယောက် ထအော်ချိန် ကျန်သော ကျင်းသားများလည်း နောက်သို့ ရှဲသွားကြလေသည်။ ကြောက်မည်ဆိုလည်း ကြောက်စရာပင်။ လူကြီးလက်မောင်းလုံးခန်ရှိသော စပါးအုံးမြေကြီးတစ်ကောင်သည် ခွေရစ်လျက် ငြိမ်သက်စွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

ထိုမြေကြီး၏ အပြီးမှာမူ သံတိုင်ဖျား၏ ထိုးမိဒဏ်ကြောင့် ပေါက်ပြဲနေပြီး သွေးများထွက်နေသော်လည်း ဒဏ်ရာကြောင့် လူးလွန်ခြင်းမရှိဘဲ ငြိမ်သက်စွာရှိနေသည်မှာ အံ့ဩစရာပင်။ ထိုမြေကြီးကိုကြည့်၍ မောင်ခိုင်က...

‘ဦးလေး မြေကြီးက နည်းတဲ့မြေကြီး ယဟတ်ဘူးဗျ။ ယွတ်လိုက်ရင်လဲ အန္တရာယ်ပြုမှာစိုးရတယ်။ ဘာလုပ်လိုက်ရမလဲ’

‘အေးကွာ သတ်လိုက်’ ဦးထွန်းလူ၏ စကားအဆုံးမှာတော့ ကျင်းသားများ တစ်ယောက်တစ်ချက် ဝိုင်းနက်လိုက်တာ မြေကြီးခမျာ အသက် ဘယ်လိုထွက်သွားမှန်းပင် မသိလိုက်ချေ။ မြေသေကြီးကို မောင်ခိုင်က သံတိုင်နှင့် နှစ်ယောက်လျှိုမကာ ယူလိုက်လျှင်...

‘ဟင် မြေရဲ့အောက်မှာ အိုးလေးတစ်လုံးပါလား’

ဦးထွန်းလူက ပြောပြောဆိုဆိုပင် ထိုအိုးကလေးကို လှမ်းယူလိုက်ရာ...

‘ဟ ဒီမှာလဲ လက်စွပ်ကလေး တစ်ကွင်းပါလား’

မှောက်နေသော အိုး၏အောက်တွင် ရှေးဟောင်း ရွှေလက်စွပ်လေးတစ်ကွင်းကို ထပ်မံရရှိလိုက်လေသည်။

ဦးထွန်းလူအဖို့ ဒီနေ့ ထူးတော့ထူးဆန်းနေတာ အမှန်ပင်။ ဦးထွန်းလူရွှေကျင်းလုပ်ခဲ့သော သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဤကဲ့သို့ ထူးဆန်းမှုမျိုး မကြုံဖူးပေ။ တချို့ ကျင်းတွေမှာ ရှေးဟောင်းစစ်သည်ရုပ်တုများ၊ ပန်းကန်

ခွက်ယောက်များ၊ ဓားများ ရကြဖူး
သော်လည်း ဦးထွန်းလူအဖိုကတော့
ဤသည်မှာ ပထမဆုံးပင်။

လက်စွပ်ကလေးကလည်း သာမန်
လက်စွပ်နှင့်မတူ၊ အနုပညာလက်ရာ
များဖြင့် ပန်းကနုတ်များ ဖော်ထားပုံ
မှာ လှပလွန်းလှပေသည်။ အလေးချိန်
အားဖြင့် (၁)ကျပ်သားခန့် ရှိသည်။
လက်စွပ်ကို ဖုံးအုပ်ထားသော အိုးပုံ
သဏ္ဍာန်မှာ အမှန်၌မူ အိုးမဟုတ်ချေ။
လူကြီး လက်သီးဆုပ်မျှရှိသည့်
ထန်းလက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော
ရှေးလက်ရာ ယွန်းခွက်ကလေးပင်
ဖြစ်ပေသည်။ သံထည်ပစ္စည်း မဟုတ်
ဘဲနှင့် မြေကြီးအောက်မှာ အချိန်
ကာလကြာမြင့်စွာ မဆွေးမမြည့်ဘဲ
တည်ရှိနေတာ အံ့ဩစရာပင်။

ဦးထွန်းလူနှင့် ကျင်းသားများသည်
ထူးဆန်းသောမြေကြီး၊ ယွန်းခွက်နှင့်
တကွ လက်စွပ်တို့ကိုကြည့်ကာ ခေတ္တ
မျှ ငြိမ်သက်နေမိကြသည်။ တစ်ခဏမျှ
ကြာသော် ဦးထွန်းလူက...

'ကဲ... ကဲ လုပ်စရာရှိတာလုပ်ကြ၊ အဲဒီ
မြေကြီးကို မစားကြနဲ့၊ ရောင်းထဲ ပျော်ပစ်
လိုက်'

ယွန်းခွက်ကလေးနှင့် ရွှေလက်စွပ်
ကို မိမိ၏ အိမ်ဆီသို့ ယူခဲ့လေသည်။
ဦးထွန်းလူမှာ မိမိ၏အိမ်ဆီသို့ ပြန်သာ
လာခဲ့ရသော်လည်း စိတ်က လေးသလို
ခံစားရသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို လက်
လွတ်ဆုံးရှုံးရသလို ရင်ထဲ၌ ဟာတာ
တာကြီး ဖြစ်နေမိသွ်သည်။

နေ့လယ် (၁)နာရီခန့်တွင် ဖားကန့်
သို့ ဈေးဝယ်သွားနေသော ဇနီးဖြစ်သူ
ဒေါ်မြမေ ပြန်ရောက်လာတော့ ထို
အကြောင်းကို ပြောပြပြီး လက်စွပ်နှင့်
ခွက်ကလေးကို ပြလေရာ ဒေါ်မြမေ
က...

'ထူးတော့ ထူးဆန်းလိုက်တာနော်၊ ကျွန်မ
လဲ တစ်ခါမှ အဖိုး ပြုကြဖူး မတွေ့ဘူး။
ပစ္စည်းနှစ်ခုကို သေချာသိမ်းထားနော်'
ထိုနေ့ညတွင် ဒေါ်မြမေမှာ ထူးဆန်း
သောအိပ်မက်ကို ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ
ကြုံတွေ့ရလေသည်။

'မမြမေ၊ မမြမေ ထစမ်းပါဦး'
မိမိအား လှုပ်နှိုးသလို ခေါ်နေသော
အသံရှင်ကြောင့် ဒေါ်မြမေမှာ အိပ်မက်
စုံမွှားနှင့် မျက်လုံးအစုံကို လက်နှင့်
ပွတ်လိုက်ပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်
ရာ...

'အို မြေကြီးပါလား'
နူတ်မှ လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားပြီး
လက်တစ်ဖက်ကလည်း အနားတွင်
အိပ်ပျော်နေသည့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို
လှုပ်နှိုးနေမိသည်။ မြေကြီးမှာ ဒေါ်မြမေ
၏ ခုတင်ခြေရင်းတွင် မမိတ်မသုန်
သော မျက်ဝန်းများဖြင့် ချီဝေစွာ စိုက်
ကြည့်နေရာမှ...

'သူ့ကို နှိုးနေလဲ အပို... ငါ့ ယောက်ျားကို
နှင့်ယောက်ျားက သတ်ခိုင်းတဲ့အတွက် နှင့်
ယောက်ျားကိုလဲ ငါ ပြန်လာသတ်တာ'
ဟု ပြောလည်းပြော အိပ်နေသော
ဦးထွန်းလူ၏ ခြေထောက်ကို မြေကြီး
က အားကုန်ပေါက်ချသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် ဒေါ်မြမေလည်း မိမိခင်ပွန်း
အတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ဦးထွန်းလူ၏
ခြေထောက်ကို ဆွဲယူလိုက်ရာ မိမိ၏
လက်မောင်းရင်းတွင် ပူခနဲ ဝေဒနာ
တစ်ခု ခံစားလိုက်ရပြီး...

'အမယ်လေး ကယ်ကြပါဦးတော့'
ဟူသော အသံသည် အရုဏ်ဦးနှင့်
အတူ ဦးထွန်းလူ၏ အိမ်ပေါ်မှ ပေါ်
ထွက်လာခဲ့ပေသည်။

'မြမေ၊ မြမေ ဘာဖြစ်တာလဲ'
ဦးထွန်းလူ၏အသံကို ကြားမှ
အိပ်မက်၊ မက်နေတာပါလားဟု မမြမေ

သိလိုက်ရသည်။ မိမိ အိပ်မက်
အကြောင်းကို ဦးထွန်းလူအား ပြောပြ
ရာ...

'နေ့လယ်က ငါပြောပြတဲ့အကြောင်း
ကို စိတ်စွဲလို့ အိပ်မက်၊ မက်တာ နေ
မှာပါကွာ'

ဦးထွန်းလူက ဖျောင်းဖျစ်ကားပြော
ပြီး ပြန်အိပ်သွားသော်လည်း မိမိမှာမူ
အိပ်မက်အကြောင်းကို သတိရစိတ်
ဖြင့် အိပ်၍မပျော်ဘဲ မိုးလင်းခဲ့ရလေ
သည်။

နံနက် (၇)နာရီအချိန်ခန့်၌ ဖြစ်
သည်။

'ဦးလေးရေ ဒေါ်လေး မနီးသေးဘူး
လား။ စက်ပျက်နေလို့ လိုနေတဲ့ ပစ္စည်း
တစ်ခု လုံးဝင်းမှာ သွားဝယ်ရမှာ ပိုက်ဆံ
တောင်းမလိုပျ'

မောင်ခိုင်က ပြောလာရာ အိမ်
အောက်ထပ် မီးဖိုဆောင်နံဘေးတွင်
မားသွေးနေသော ဦးထွန်းလူက...

'အေးကွ ငါ သွားကြည့်လိုက်ဦး
မယ်'

ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ပေါ်ထပ်သို့
တက်သွားသော ဦးထွန်းလူက အိမ်ခန်း
ထဲ၌ အိပ်ပျော်နေသော ဒေါ်မြမေကို...

'မြမေ ထ... ထတော့ မိုးလင်းနေ
ပြီ။ ဟိုမှာ မောင်ခိုင်ကို ပိုက်ဆံပေး
လိုက်ဦး။ စက်ပစ္စည်း သွားဝယ်မလို
တဲ့'

'အင်း... ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း
ကျွန်မ မထနိုင်ဘူး ကိုထွန်းလူရယ်။
လက်တွေ တအားကိုက်ပြီး နာနေတာ
ပဲ'

ပြောလည်းပြော သူမ၏ ဘယ်လက်
မောင်းတစ်ဖက်ကို ဦးထွန်းလူအား ကိုင်
ကာပြလိုက်ရာ...

'ဟင် မြမေ မင်းလက်မောင်းက
ရောင်နေပါလား။ ဘာဖြစ်ထားမိလဲ။

မနေ့ကလဲ အကောင်းကြီးပါ။ ဘာမှလဲ
မထိခိုက်ထားပါဘူး။

‘အို ကျွန်မ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း
တော့ မုန်နေပြီပေါ့ရှင်။ ရှင့်ကိုပေါက်
တဲ့မြွေကြီးကို ကျွန်မ လက်နဲ့ကာလိုက်
တာ ကျွန်မကို ထိသွားတာနေမှာ’

ဒေါ်မြမေ၏ လက်မောင်းတစ်ဖက်
မှာ လှုပ်ရှားလို့ပင်မရ။ ရောင်ကိုင်းနေ
ချေပြီ။

‘ဒုက္ခပါပဲကွာ။ ကဲ... ထ ငါတို့ကူ
မယ် လုံးခင်းဆေးရုံ သွားရအောင်’
ထိုနေ့က မောင်ခိုင်တို့ ရွှေကျင်း
အလုပ်သမားများ ရွှေမလုပ်ရဘဲနှင့်
ဒေါ်မြမေအတွက် လှေငှားဖို့ စီစဉ်ရ။
ကားငှားဖို့ စီစဉ်ရနှင့် အတော် အလုပ်
ရှုပ်သွားကြသည်။

ဒေါ်မြမေ၏ ရောင်နေသော လက်
မောင်းကို ဆရာဝန်များနှင့် တိုင်ပင်၍
ဆေးကုသော်လည်း ဒဏ်ရာဟူ၍ တစ်
စက်ကလေးမျှပင် မတွေ့ရသည့် ရောင်
နေသော ဘယ်လက်မောင်းအတွက်
ဆေးထိုး၊ ဆေးစား၊ လိမ်းသော်လည်း
သက်သာလာခြင်း မရှိပေ။

(၅)ရက်ဆက်တိုက် နီးစပ်ရာ
မြန်မာဆေး၊ အနောက်တိုင်းဆေးများ
နှင့် ကုသသော်လည်း အချည်းနီးပင်။
ထိုအတောအတွင်း ဦးထွန်းလူ၏
ရွှေကျင်းတွင် နေ့စဉ်ပုံမှန်အတိုင်း
မောင်ခိုင် ဦးစီး၍ ရွှေလုပ်ငန်းလုပ်ကြ
ရာ တစ်နေ့ကုန်သော်လည်း ရွှေ(၂၀)
ပင် မရပေ။ ခါးတိုင်းဆိုလျှင် ဦးထွန်းလူ
ကျင်းမှ တစ်နေ့ကို ရွှေတစ်ကျပ်သားမှ
သုံးကျပ်သားထိ ကျသည်။ ယခုမှ
ရွှေမှာ အံ့ဩစွာ အထွက်နည်းနေ
တော့သည်။

တစ်နေ့လုပ်၍ရသော ရွှေကိုရောင်း
လျှင် အလုပ်သမားခ မပြောနှင့် ဆီဖိုး
ပင် မရချေ။ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ အရှုံး

များ ပြလာပြီး မိမိမှာရှိသည့် ရွှေများ၊
ငွေများ ကျင်းထဲသို့ ဆီဖိုး၊ ရိက္ခာဖိုး
များ စိုက်ထုတ်ရသည်မှာ (၁၀)ရက်
ရှိလာသော်လည်း ရွှေအကျက် နည်း
နေတုန်းပင်။

ဒီကြားထဲ ဒေါ်မြမေအတွက် ဆေး
ဖိုးကလည်း မနည်းတော့။ ရောင်နေ
တာကလည်း မလျော့သေး။ စီးပွားရေး
ကတစ်ဖက်၊ ဒေါ်မြမေအတွက် စိတ်ပူရ
သည်ကတစ်ဖက်ဆိုတော့ ဦးထွန်းလူ
စိတ်တွေ့ရှုပ်ထွေးနေရသည်။

နောက်ဆုံး ရောင်းချစရာ ရွှေမရှိ
တော့သည်နှင့် မြွေကြီးအောက်မှရ
သော ရွှေလက်စွပ်ကလေးကို သွား
ရောင်းလိုက်ရလေသည်။ စီးပွားရေး
မှာ ဒီရေအလားကဲ့သို့ တစ်ဟုန်ထိုး
ကျဆင်းသွားလေပြီ။ ဒေါ်မြမေမှာ
လည်း သူမ၏လက်အတွက် နေ့တိုင်း
ငိုနေရသည်။ အချို့ကျင်းသားများမှာ
လည်း ရွှေမထွက်သည်နှင့် အလုပ်မှ
ထွက်ကုန်သည်များလည်း ရှိသည်။

(၁၂)ရက်မြောက်နေ့တွင် ဦးတိုး
လှိုင်ဟူသော အသက် (၄၅)နှစ်ရှိပြီ
ဖြစ်သည့် လူကြီးတစ်ယောက်နှင့်
ဦးထွန်းလူတို့ ‘မင်းသီဟ’ လက်ဖက်
ရည်ဆိုင်တွင် ဆုံမိကြပြီး စကားစပ်မိ
စပ်ရာ ပြောကြရာမှ ဦးတိုးလှိုင်မှာ
မော်ဟန်မှဖြစ်ပြီး ကုဋေမော်ရွာရှိ
သမီးများဆီ အလည်လာကြောင်း၊

မှော်ထဲရောက်၍ သမီးမှာ
ဘယ်ကို ပြောင်းသွားမှန်း
မသိ၍ သွားမိသွားရာ
သွားနေရာမှ ဝိုက်
ဆာပြီး လုံးခင်း
လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်သို့ ဝင်မိ
ကြောင်းနှင့် အခုလို
ဦးထွန်းလူနှင့် တွေ့ကြောင်း

ပြောပြလေသည်။ ဦးထွန်းလူလည်း
မိမိ၏အကြောင်းကို ပြောပြမိရာ...

‘အဲဒီအတွက် ငါ့တူ ဘာမှမပူနဲ့၊ ဦးထွန်း
လုပ်ပေးပေး ဖြစ်တဲ့နေ့ရောက်တာ ဦးထွန်း
ခေါ်သွား’

‘တကယ်ပြောတာလား ဦးထွန်း
စိတ်ချ ဦးထွန်းကို ကျွန်တော့်အိမ် ဆီ
သွားမယ်’

* * *

‘ဒီနေရာပဲ ဦးထွန်း မြွေကြီးကိုတွေ့
တဲ့နေရာ မြွေကိုတော့ မစားကြဘဲ
ချောင်းထဲကို မျှောလိုက်ပြီ’

‘အေး ဟုတ်ပြီ ခုနစ်စစ် ဖန်ခွက်တစ်ထုပ်
ပေါက်ပေါက်ဆုပ်နဲ့ အောင်သပြေပန်း အိမ်
တွေကို တစ်နားအတွင်း ရအောင်ရှာခဲ့
သတော့ ဒီနေ့ရက်ကို တယ်သူမှ မလာနေ
ခြံလေးပါ ဆတ်ထားလိုက်’

ဦးတိုးလှိုင်ဆိုသော လူကြီးပြော
သည့်အတိုင်း နွားနို့ရှာသူရှာ၊ သပြေ
ပန်း ကောက်သူကောက်နှင့် ကျင်းသား
များ အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ ဦးတိုးလှိုင်
ပြောသည့်အတိုင်း ပစ္စည်းများချွေး
သည်နှင့် မြွေကြီးတွေ့သည့် နေရာ
တစ်ဝိုက်ကို ငှက်ပျောဖက်များခင်းပြီး
ပေါက်ပေါက်ဆုပ်များကြဲကာ နွား
ခွက်နှင့် သပြေပန်းထည့်ထားသော
အိုးတို့ကို အစီအရင်ချကာ ဦးတိုးလှိုင်
၏ နှုတ်မှ (မည်သူမျှ မကြားရသော
လေသံဖြင့် ရွှေရွတ်ဆိုနေပြီး) အထက်

www.burmeseclassic.com

ကြာသော် ဦးတိုးလှိုင်မှ...

'အသင်မြေပင်း အသင့်အား ရည်စူး၍ ကျွန်ုပ် မေတ္တာများပို့ အမှုလဲပေးပါပြီ။ နွားနို့ပေါက်ပေါက်တို့ကိုလဲ တင်လှူပူဇော် ကျွေးမွှေးပါဟယ်။

အသင်မြေပင်း လာရောက်ပြီ စားသုံးပါ။ ကျွန်ုပ်၏ တူသားများ မလိမ်မိုးပလိမ္မာလေးတွေ ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ အနားများအတွက်လဲ သူတို့ကိုယ်စား ကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်တော်ပူပါ'

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ အဘဦးတိုးလှိုင်က...

'ကဲ ဝါတူ အိမ်ပေါ်မှာ သွားနေရအောင် အားလုံးခေါ်ခဲ သူတို့ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် တစ်နာရီအတွင်း ဝါတူရဲ့ နွားနို့ကန်သွားစေရမယ်။ နွားနို့မကန်ရင်တော့ မကျေနပ်သေးတဲ့သဘောပေါ့။ ကံစိပ်ရာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်တတ်နိုင်သလောက် လုပ်ပြီပဲ။ ကဲ လာကြ အိမ်ပေါ်မှာ သွားနားရအောင် ခဏနေမှ တစ်ခါ လာကြည့်တာပေါ့'

ဦးထွန်းလူတို့ အိမ်ပေါ်တွင် ဦးတိုးလှိုင်နှင့်တကွ ကျင်းသားများ ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း စကားတပြောပြောနှင့် နေနေကြရာ အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသော ကျင်းဆီသို့လည်း မျက်လုံးများ ဝေ့ကာဝဲကာ တစ်ခါတစ်ခါ ရောက်သွားတတ်သေးသည်။ ဒီလိုနှင့် အချိန်တစ်နာရီကျော်မျှ ကြာသောအခါ အဘဦးတိုးလှိုင်က...

'ကဲ အားလုံး ဂွိုက်ခဲကြပေတော့ အခြေအနေ သွားကြည့်ရအောင်'

ကျင်းနားသို့ အရောက်...

'ဟင် နွားနို့က တစ်စက်ကလေးမှ မရှိတော့ပါလား။ ပေါက်ပေါက်ကတော့ ကျန်သေးတယ်။ အဘ ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျာ' မောင်ခိုင်၏အမေးကို ဦးတိုးလှိုင်

'ဒါဟာ ဝမ်းသာရာပေါ့ကွား သူတို့ကျေနပ်တဲ့သဘောပေါ့။ မြေခဲလက်လဲ မကြာခင် ကောင်းသွားလိမ့်မယ်'

ဦးထွန်းလူက...

'ဦးလေး အဲဒီနွားနို့တွေက ဘယ်ရောက်သွားတာလဲဟင်၊ ခွေးတွေ ကြောင်တွေလဲ မရှိ၊ ခွက်လဲမဟုတ်ဘဲနဲ့ တစ်နာရီအတွင်း ယူသောက်သလို ကုန်သွားတာ အံ့ဩစရာပဲနော်'

'ဒါတွေကို ရှင်းပြရင် ရှည်သွားလိမ့်မယ်။ မင်းတို့ နားလည်ထားရမှာက နောက်ခါ ဒီလိုမျိုး အဖြစ်အပျက် ကြုံလာရင် အဲဒီမြေတွေကို ရိုက်မသတ်ဘဲ နေရာရွှေ့ပေးပြီး ဘေးလွတ်ရာကို လွှတ်လိုက်ပေါ့ကွယ်။ ဒါဆို အားလုံး အန္တရာယ်ကင်းတာပေါ့'

အဘ ဦးတိုးလှိုင်မှ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးပြီး ထိုညမှာပင် ဦးထွန်းလူတို့ အိမ်ကြီးပေါ်တွင် ကျင်းသားများရော၊ ဦးတိုးလှိုင်နှင့် ဦးထွန်းလူတို့ပါမကျန် တစ်စုတစ်ဝေးတည်း အိပ်ကြလေသည်။ ဒေါ်မြမေကိုတော့ အိမ်ခန်းထဲတွင် အိပ်စေသည်။ နံနက် (၄)နာရီ အချိန်ခန့်မှာတော့...

'မမြမေ၊ မမြမေ ထစမ်းပါဦး' အိပ်မှုနံ့စုံမွှားနှင့် ဒေါ်မြမေက...

'ရှင်'ဟု ထူးလိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်ရာ ယခင် သူမ အိပ်မက်၊ မက်ခဲ့သော မြွေကြီးသည် သူမနံ့ဘေးတွင် ရှိနေပြီး...

'မမြမေ ဝါယောက်ျားအတွက် နှင်တို့ကို ကလဲစားချေပလိုက် ဒီဇယယ် နှင်ယောက်ျား ခေါ်လာတဲ့ လူကြီးက ဝါယောက်ျားအတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ လုပ်ပေးတဲ့အပြင် အစားအစာတွေလဲ ကျွေးလိုက်သေးတယ်။ အခု ဝါယောက်ျားလဲ ကောင်းတဲ့ဝတ်ကို ရောက်သွားပြီ။ ဝါယောက်ျားနောက်ကို သွားတော့မယ်။ နှင်လက်လဲ မနက်မိုးလင်းရင်

ကောင်းလာမှာပါ။ နှင်တို့လဲ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ကြပေါ့'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မြွေကြီး ပျောက်သွားလေသည်။

ဒေါ်မြမေ၏ အခြေအနေကို မအိပ်ဘဲ အကဲခတ်ကာ နားစွင့်နေကြသော ဦးတိုးလှိုင်နှင့် ဦးထွန်းလူမှာ မမြမေ တစ်ယောက် အိပ်ရာထက်တွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ တစ်စုံတစ်ဦး ပြောစကားကို နားထောင်နေသည့်အလား ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရာ ဦးထွန်းလူက...

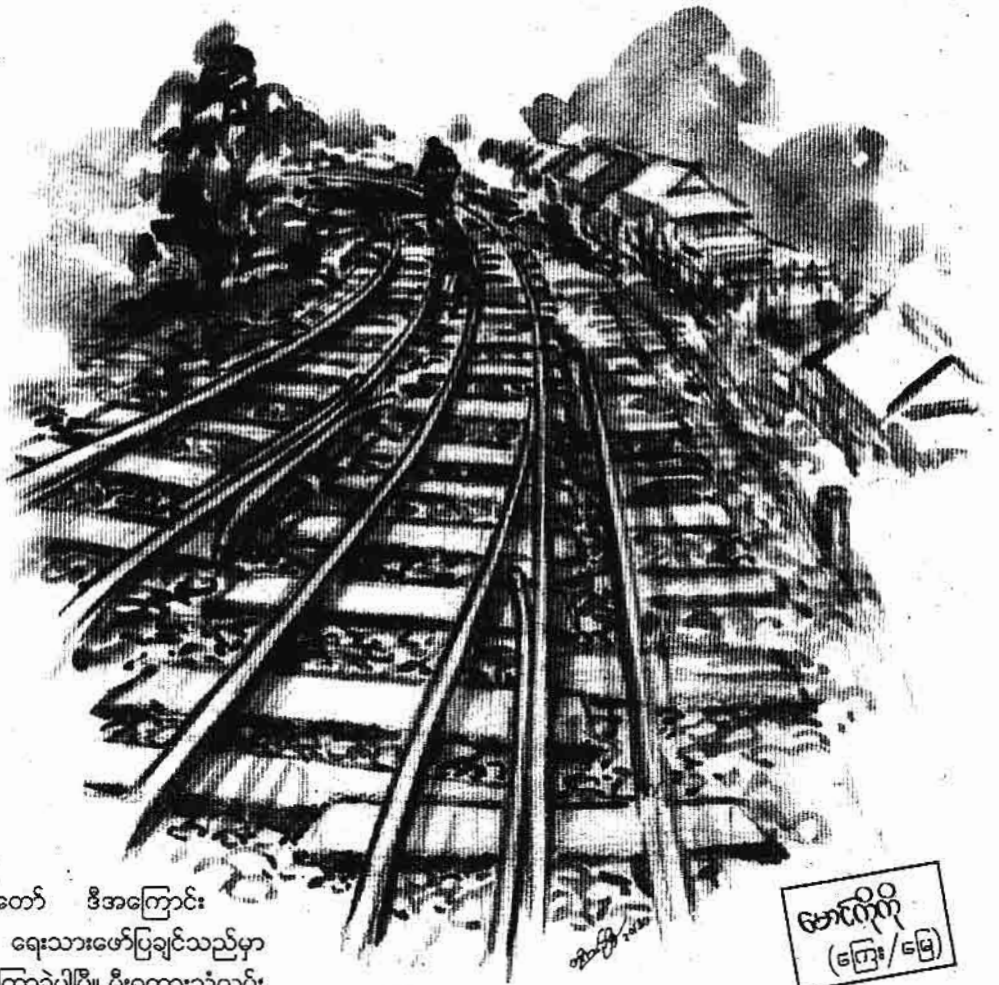
'ဟဲ့ မြမေ ဘာဖြစ်တာလဲ' ကိုယ်ကို ကိုင်ပြီး မေးမှ...

'ဟင် ကိုထွန်းလူ ကျွန်မ ဟိုမြွေကြီးကို အိပ်မက်၊ မက်တာတော့ ကျွန်မတို့ကို ခွင့်လွှတ်တယ်တဲ့။ ကျွန်မလက်လဲ ပြန်ကောင်းလာလိမ့်မယ်တဲ့'

ဝမ်းသာအားရနှင့် အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြနေသော ဒေါ်မြမေသည် သူမလက်ကို အလင်းရောင်ဘက်သို့လှည့်၍ ကိုင်လိုက်ရာ အံ့ဩစွာပင် ဒေါ်မြမေ၏လက်မှာ ယူပစ်သလို အကောင်းပကတိ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ လင်မယားနှစ်ယောက် ဝမ်းသာအားရ ရှိနေသည်ကို အဘ ဦးတိုးလှိုင်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိုတ်၍ ပြုံးနေလေသည်။

(ဝန်ခံချက် ။ ။ အမည်များ ပြောင်းထားသည်မှလွဲ၍ ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ လက်စွပ်မှာ မရှိတော့ပါ။ ယွန်းခွက်ကလေးမှာမှ ဝိုင်ရှင်ထံ ခွင့်တောင်း၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ)

အေးမွန်ကျော် (နမူတီ)

မောင်ကို
(ကြေး/မြ)

ပိယုဇော သံလမ်းပေါ်မှ

ဝရလောကသားများ၏ ဆန္ဒ

ကျွန်တော် ဒီအကြောင်း
တွေကို ရေးသားဖော်ပြချင်သည်မှာ
အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။ မီးရထားသံလမ်း
ပေါ်ကပရလောကသားများအကြောင်း
ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်
မကြာခဏ ဖတ်ရသည့်အခါ
ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့
သော အဖြစ်အပျက်ကလေးကိုလည်း
စာဖတ်သူများ သိရှိစေချင်ပါသည်။
သို့သော် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့
သော ဇာတ်လမ်းဖြစ်၍ ကာယကံရှင်
မိသားစု၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ မရေးသား
ချင်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ကာယကံရှင် မိသားစု
ထံ ခွင့်ပန်ပြီး ဒီအဖြစ်အပျက်ကလေး
ကို ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ဒေသသည် ရန်ကုန်-
မန္တလေး မီးရထားသံလမ်းကြီး၏ဘေး

တွင်ရှိသော ရွာကလေးပါ။ မန္တလေး
တိုင်းဒေသကြီး၊ သာစည်မြို့နယ်
အတွင်းက သံလမ်းနှင့်ကပ်လျက် ရွာ
ကလေးဖြစ်ပါသည်။
အချိန်ကာလအားဖြင့် ရန်ကုန်-
မန္တလေးမီးရထားသံလမ်း နှစ်လမ်း
မောင်းအပြိုင် ဖောက်ပြီးသောအချိန်။
မီးရထားများကို ဟိုအရင်အချိန်ကလို
တစ်စင်းနှင့်တစ်စင်း ဘူတာတွင်ရပ်၍
ရှောင်စရာမလိုတော့ပါ။ အစုန်အဆန်

ရထားများ လမ်းတွင်ရှောင်၍ မောင်း
ကြပါသည်။
ထိုအချိန်တွင် မီးရထားသံလမ်း
ဘေးတွင် သွားကြသူများ အလွန်
အန္တရာယ်များပါသည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး
သံလမ်းဘေးက ဝေးဝေးသွားကြပါ
သည်။ မဖြစ်မနေသွားကြသူများလည်း
အလွန်သတိထား၍ သွားကြပါသည်။
တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော်တို့အိမ်
ဘေးရှိ ဦးခင်သည် သူ၏အိမ်တွင်

မွေးထားသော ဝက်များ အစာကျွေးရာ တွင် ဖွဲ့၊ ဆန်ကွဲနှင့် ရောကျွေးရန် အတွက် ကန်စွန်းရွက်ကို ရွာ၏တောင်ဘက် သံလမ်းဘေးရှိ ရေကန်ကြီးတွင် သွားခူးပါသည်။ ခရီးကလည်း နည်းနည်းဝေးသောကြောင့် စက်ဘီးနှင့်သွားပါသည်။

ဦးခင်သည် သံလမ်းဘေးအတိုင်း စက်ဘီးနင်း၍သွားရာ မန္တလေးမှထွက် ခွာလာသော အမြန်ရထားကြီးသည် ဦးခင်ကို တိုက်သွားပါသည်။

ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။ ဦးခင်ကလည်း မြောက်ကနေတောင်ဘက်ကို စက်ဘီးနင်းနေသူ။ ရထားကလည်း မြောက်မှ တောင်သို့သွားချိန်။ တောင်လေကလည်း တိုက်နေသောကြောင့် ဦးခင်နောက်က ရထားလာတာကို မကြားလိုက်ပါ။

ရထားကြီးကလည်း အရှိန်ခပ်ပြင်းပြင်းနှင့် မောင်းလာသောကြောင့် ဦးခင်အနားသို့ ရောက်သည့်အခါတွင် ရထားလာသည့် လေအဟုန်နှင့် အပိပြီး ဦးခင် စီးလာသော စက်ဘီးသည် ရထားဘက်သို့ လဲပါသည်။

ရထားတွဲများနှင့်ရိုက်မိပြီး သံလမ်းဘေးသို့ ဦးခင်တစ်ယောက် လိမ့်ဆင်းသွားပါသည်။ ရထားနှင့် ရိုက်မိသော အခိုက် သံလမ်းဘေးသို့ ကျသည့်အရှိန်ကြောင့် ဦးခင်တစ်ယောက် နေရာမှ ခုတ်ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ရွာလုံးလည်း ဦးခင်အထူးနှင့်တိုက်မိကြောင်း ကြားရသည့်အခါ စိတ်မကောင်းကြပါ။ ဦးခင်အထူး မိန်းမနှင့်သားသမီး ငါးယောက် သေဆုံးသည်။ ဦးခင်သည် မည်သည့်အထူးသို့ အလုပ်မရွေးပါ။ မိန်းမနှင့် သားသမီးများ စားဝတ်နေရေးအတွက်

သမ္မာအာဇီဝကျသော အလုပ်မှန်သမျှ အကုန်လုပ်ပါသည်။

တစ်ဖက်ကလည်း ရပ်ရေးရွာရေးတွင် အမြဲတမ်း ရှေ့တန်းက ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေသူပါ။ ဒီလိုလူမျိုးတစ်ယောက် ရထားနှင့်တိုက်မိပြီး သေဆုံးကြောင်း ကြားရသောအခါ ကျွန်တော်တို့တစ်ရွာလုံး ကျန်ရစ်သူ မိသားစုနှင့်ထပ်တူ စိတ်မကောင်းကြပါ။ ဦးခင်၏ ရပ်အလောင်းမြေကျသည့်အထိ တစ်ရွာလုံး ဝိုင်းဝန်းကူညီပြီး လုပ်ကိုင်ပေးကြပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်ပြောပြချင်သော အကြောင်းကို ဖော်ပြပေးပါမည်။ ဦးခင်သေဆုံးသော ညမှာပင် ရွာထဲရှိ ကိုမောင်ခိုင်ကို ဦးခင် ဝင်ပူးပါတော့သည်။ ကျွန်တော်လည်း ကြားကြားချင်း ကိုမောင်ခိုင်အိမ်သို့ အပြေးသွားမိပါသည်။ ကိုမောင်ခိုင်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ရွာထဲရှိ လူကြီးလေး ငါးယောက်ခန့် ရောက်နေပြီး ကိုမောင်ခိုင်ကို ဝိုင်း၍ စကားများ ပြောနေကြပါသည်။

'မင်း ရွာထဲကို ဘယ်လိုဝင်လာတာလဲ'

'ကျွန်တော်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေရှိတာပဲ။ တွေ့ချင်လို့လာတာ။ ညနေက

ရွာအပြင်ထွက်လာတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်နောက်ကို လိုက်လာတာ'

'မင်းနဲ့ငါတို့က ဘဝခြားသွားပြီ၊ ပြန်ပါတော့။ ရွာထဲကလူတွေကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့။ မပြန်ဘူးဆိုရင် ပရိတ်ရေတွေနဲ့ ပက်ရလိမ့်မယ်'

'အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့။ ကျွန်တော့် သားအငယ်ဆုံးကို တွေ့ပြီးရင် ပြန်မှာပါ'

ထိုအခါ ရွာထဲရှိသော အဘကျော်ဆိုသော လူကြီးက လူငယ်တစ်ယောက်ကို ဦးခင်၏သားအငယ်ဆုံးကို မြန်မြန် သွားခေါ်ခိုင်းပါသည်။ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ သွားခေါ်သော လူရွယ်နှင့်အတူ ဦးခင်၏သားအငယ်ဆုံး မောင်ချစ် လိုက်လာပါသည်။ မောင်ချစ် အိမ်ထဲဝင်လာတာမျှဆိုရင်ပဲ ဦးခင်၏ ဝိညာဉ်ဝင်ပူးနေသော ကိုမောင်ခိုင်မှာ ဝိုပါတော့သည်။

'သား မောင်ချစ်၊ မင်း အပေ့စကားကို နားထောင်၊ စာပေ့တွေလဲ အောင် အောင် ပြေပါ။ အဖေက မင်းတို့နဲ့ ဘဝခြားသွားပြီ။ လိယိယိဟာမနေနော်'

မောင်ချစ်မှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိ။ ကြောင်တောင်တောင်နှင့် ကိုမောင်ခိုင်ကို ကြည့်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလည်း စိတ်မကောင်းကြပါ။ ရုတ်တရက်သေဆုံးရတာဖြစ်တာကြောင့် ဦးခင်တစ်ယောက် သားနှင့်မယားကို စိတ်စွဲပြီး ဒီဘဝကို ရောက်နေခြင်းဖြစ်ပါမည်။ ဦးခင်၏ကျန်သော သားသမီးများ ရောက်လာကြပြီး ဖခင်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ငိုနေကြပါတော့သည်။

အဘကျော်မှ... 'မောင်ခင်ပြန်တော့။ အချိန်လဲ မရှိ

တော့ဘူး။ မင်းအတွက် ရက်လည် ဆွမ်းသွတ်ပြီး အမျှဝေပေးမယ်။ မင်း သာဓုခေါ်ပါ'

ထိုအခါ...

'ဘယ်သူ သာဓုခေါ်တာ့။ ငါ ကျွတ်ချင်လို့ ဒီလူ စက်ဘီးကို ရထားဘက်ကို တွန်းလှဲ လိုက်တာ။ အခုကြမ္မာ လာမလုနဲ့'

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေလည်း ထိတ် လန့်သွားပါသည်။ စကားပြောသံက ဦးခင်အသံ မဟုတ်တော့ပါ။ အသံ **သြ.သြကြီးဖြင့်** ကြားရတာပင် ကြောက်စရာကြီးပါ။

'မင်းဘယ်သူတုံး။ ရွာထဲကိုလာပြီး ဒုက္ခပေးပါနဲ့။ ဘာလိုချင်လို့လဲ'

ဟု အဘကျော်မှ မေးလိုက်ပါသည်။

'ကျုပ်တို့ အဲဒီသံလမ်းပေါ် နေတာ ကြာလှပြီ။ နေတဲ့သူတွေ အများကြီးပဲ။ ကျုပ်က ကျွတ်တမ်းဝင်ချင်လို့ ဟိုလူ့ စက်ဘီးကို ရထားဘက်ကို တွန်းလှဲ လိုက်တာ။ တွန်းလှဲတုန်းက ကျုပ်ပဲ။ အခုကြမ္မာ အကုန်ပိုင်းပြီး ကျွတ်ချင် နေကြတာ။ ကျုပ်တို့ကို အမဲသား တစ်ပိဿာလောက် ချက်ကျွေးစမ်းပါ'

'အမဲသားတော့ မရဘူး။ ဒီပရိတ် ရေပဲ ရမယ်'

ဟုဆိုကာ အဘကျော်မှ

ကိုမောင်ခိုင် ကိုယ်ပေါ်သို့ ပရိတ်ရေများ လောင်းချလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ကိုမောင်ခိုင်မှ 'အား'ဟု တစ်ချက် အော်ပြီး လဲကျသွားပါသည်။ ဘေးမှ လူများကဝိုင်း၍ ထိန်းပေးကြပြီး သတိ ရလာအောင် ပြုစုပေးကြပါသည်။

ကိုမောင်ခိုင် သတိရလာသောအခါ သူ့အိမ်သို့ ရောက်ရှိနေသော လူအုပ် ကြီးကိုကြည့်ပြီး အံ့သြပါသည်။ အဘ ကျော်မှ 'ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့။ သူတို့ အားလုံး ပြန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း' နှင့် ဦးခင်၏သားသမီးများကိုလည်း စိတ်

မကောင်းမဖြစ်ကြရန် ပြောပါသည်။ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးပြုလုပ်၍ အမျှ ပေးဝေလိုက်ပါက ဦးခင်တစ်ယောက် သာဓုခေါ်ပြီး ကောင်းရာမှန်ရာဘဝသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါ သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကိုမောင်ခိုင်အိမ်မှ ပြန်လာပြီး အိမ်ရောက်သောအခါ စဉ်းစားမိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မမြင်တွေ့ရသော သရဲ တစ္ဆေများ၊ ပရလောကသားများ အလွန် အင်မတန် ပေါများကြောင်း၊ မီးရထား သံလမ်းများပေါ်တွင်လည်း အများအပြားရှိနိုင်ကြောင်း စဉ်းစား မိပါသည်။

မီးရထားလမ်းများသည် ရှေးနှစ် ပေါင်းများစွာကပင် ပြေးဆွဲလျက်ရှိရာ ရထားပေါ်က ပြုတ်ကျသူများ၊ ရထား နှင့်တိုက်မိ၍ သေဆုံးကြသူများ ရထား သံလမ်းတစ်လျှောက် မည်သည့်နေရာ မဆို ရှိနိုင်ပါသည်။

ထိုသူများသည် အချိန်ကာလကြာ လာသောအခါ မိမိတို့နေရသော ဘဝမှ နောက်ဘဝတစ်ခုကို ရောက်အောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးစားကြပေလိမ့် မည်။

ထို့ကြောင့် ရထားလာချိန်တွင် သံ လမ်းဘေးသွားသူများ သတိထားသင့် ပါသည်။ ဦးခင်၏ အဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်၍ မီးရထားသံလမ်းပေါ်က ပရလောကသားများ၏ဆန္ဒ မည်သို့ ရှိနိုင်ကြောင်း စဉ်းစားတွေးခေါ်မိပါ တော့သည်။

(ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းအား အမည်များပြောင်း၍ ရေးသား ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

မောင်ကိုကို (ကြေး/မြေ)

ဤ စာအုပ်ကို ရေးသား နို့တိုက်ပါသည် ...

စာမူပို့ရန် ...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

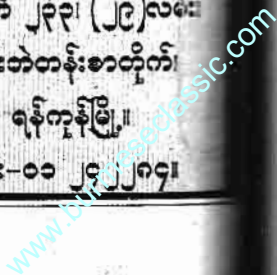
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း

ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကင်းမြို့။

မူနှိပ်-၀၁ ၂၄ ၂၂၀၄

တက္ကသိုလ် အဖွဲ့ဝင်

နှုတ်ထွက် နှိပ်စက်ခြင်းမှ

ကင်းဝေးပါစေ

ဦးဗသန်းဆိုလျှင် အားလုံးက ကြောက်ရွံ့ ရိုသေ ချစ်ခင်ကြ၏။ ဦးဗသန်းသည် ဖျာပုံမြို့၏ စက်ရှင် တရားသူကြီးဖြစ်ပြီး သတ္တိရှိသူဖြစ် သည်။ ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်ရေး ကာလတွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံး၌ သခင်ဗသန်းအဖြစ် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဗိုလ်တာရာ၊ ဗိုလ်တောက်ထိန်တို့နှင့် အတူ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူဖြစ်ပြီး မြန်မာလူမျိုးများကို အမြဲ ကူညီပံ့ပိုး သည်။ မြန်မာလူမျိုးများကို စွဲဆိုသော အမှုမှန်သမျှကို လျော့ပေါ့စွာ အပြစ် ဒဏ်ပေး၏။ မြန်မာအားလုံးက ဦးဗသန်းကို ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် အားထားကြသည်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ ကာလဖြစ် သော်လည်း တိုင်းပြည်မှာ ငြိမ်သက်မှု မရှိသေးပေ။ တောကြောင်အကြွင်း အကျန်များ ရှိနေသေး၏။ ဓားပြမှုများ လှယ်ကဲမှုများ မကြာခဏ ဖြစ်ပွား သည်။ တစ်ညတွင် ဓားပြများသည် နှာပုံတစ်မြို့လုံးကိုစီးပြီး ဓားပြတိုက် နေ စီစဉ်ကြသည်။ သတ်မှတ်သည့်ည တွင် အားလုံးက နေရာယူထားပြီးဖြစ် ၏။ အချက်ပေးပါက ဓားပြတိုက်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသည်။

အချက်ပေးမည် လုပ်သောအခါ ဦးဗသန်းတစ်ယောက် လမ်းလျှောက် ထွက်လာ၏။ အိမ်ရှေ့ရှိ ကန်ပေါင်ပေါ် တွင် အေးအေးဆေးဆေး အနားယူ ထိုင်သေးသည်။ သတင်းရထားသော မြို့သားများက အိမ်များကို တံခါးပိတ်ပြီး အိမ်ထဲတွင် ငြိမ်သက်နေကြသည်။ အိမ်ထဲတွင် ဦးဗသန်းတစ်ယောက် သိပ်သည်းနေသည်။ အိမ်ထဲသို့ တော်တော်နှင့် ဝင်သေးသဖြင့် ခေါင်းဆောင်လုပ်

သူက စိတ်မရှည်တော့သဖြင့်... 'ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ လုပ်စရာ ရှိတယ်။ အိမ်ထဲဝင်ပါတော့' ဟု ပြောပြီး အိမ်ထဲသို့ လိုက်ပို့ပေး လိုက်သည်။ အိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်သည် နှင့် တစ်မြို့လုံးကို ဓားပြတိုက်တော့ သည်။ ခေတ်ပျက်သူဌေးများ၊ တိုင်း တစ်ပါးအလိုတော်ခိုအိမ်များကို ဖတ်မှတ် ထား၍ ဓားပြတိုက်ကြသည်။ ဓားပြ အချို့ကို ဖမ်းမိသော်လည်း သက်သေ အထောက်အထား မခိုင်လုံဟု အကြောင်းပြပြီး ပြန်လွှတ်ပေးသည်။

ဦးဗသန်းသည် အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး အကူအညီပေး၏။ တစ်နေ့ ရွာတစ်ရွာတွင် လူသတ်မှု တစ်ခု ကျူးလွန်သည်။ ငွေတိုးပေးစား သော ချစ်တီးအမျိုးအနွယ်ကို အမြင် ကတ်၍ ရွာက ဝိုင်းပြီး သတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဒီအမှုတွင် တစ်ရွာလုံးနှင့် ပတ်သက်မှုရှိနေသဖြင့် အမှုမှာ ကွင်းလုံးကျွတ်လွတ်သွား၏။ တရားခံ များက ကျေးဇူးတင်သဖြင့် ရွာသို့ အလည်လာရန် ဖိတ်ခေါ်ကြသည်။ ဦးဗသန်းကလည်း ဗဟုလုတရရန်

အလို့ငှာ လည်ပတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ရွာမှာ ပင်လယ်နှင့်နီးသည်။ တစ်ရွာလုံး၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ ပုစွန်ခြောက်လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ ပုစွန်များကိုဖမ်းပြီး ပုစွန်ဖောင်များပေါ်တွင် အခြောက်လှန်းရ၏။ ပြီးနောက် ပုစွန်ခြောက်ပြုလုပ်ရ၏။ ရွာသူရွာသားများသည် မယ်တော်လေးပါးကို ပူဇော်ကြရသည်။ အရှေ့မယ်တော်၊ အနောက်မယ်တော်၊ တောင်မယ်တော်နှင့် မြောက်မယ်တော်ဟူ၍ မယ်တော်လေးပါးရှိရာ ပူဇော်ပသပါမူ ရေလမ်းတွင် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းပြီး ပုစွန်များဖမ်းမိသည်ဟု အယူအဆရှိကြ၏။

ဦးဗသန်း ရောက်လာသောနေ့တွင် တစ်ရွာလုံးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြီးဆိုကြ၏။ ထိုနေ့တွင် မယ်တော်များအား ပူဇော်ပသပွဲ ပြုလုပ်နေသဖြင့် ရွာတွင် လူစည်ကားနေသည်။ မယ်တော်များအတွက် ပွဲများကို ပုစွန်ဖောင်ပေါ်တွင် ခမ်းခမ်းနားနား ပြင်ဆင်ထားသည်။ ဦးဗသန်းကိုလည်း ရွာသားများက အိမ်တိုင်းစေခန်းပါး စားသောက်ဖွယ်များ လာပို့ပြီး ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြ၏။

စားသောက်ပြီး၍ ပြန်ရန် ဟန်ပြင်ချိန်တွင် ရွာသားများက မယ်တော်များပူဇော်ပွဲကို လေ့လာသွားရန် တိုက်တွန်း၏။ ဦးဗသန်းက ယုံကြည်သူမဟုတ်သဖြင့် လေ့လာချင်စိတ်မရှိ၊ အများက တိုက်တွန်းသဖြင့် အားနာစွာဖြင့် ပုစွန်ဖောင်ပေါ်သို့ တက်လိုက်၏။ နတ်ကတော်က ဖိနပ်ချွတ်၍တက်ရန် ပြောသောအခါ ဦးဗသန်းက တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်သွားသည်။

ထိုအချိန်က အရာရှိများသည် ခြေအိတ်နှင့် ရှူးဖိနပ်များကိုသာ စီးကြ၏။ အလွယ်တကူ ချွတ်မရသည့် အပြင် အယုံအကြည်မရှိသည်က တစ်ကြောင်း၊ အာဏာရ တရားသူကြီး ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း တွန့်ဆုတ်မနေတော့ဘဲ ဖောင်ပေါ်သို့ ရဲတင်းစွာ ဖိနပ်စီး၍ တက်လိုက်သည်။ အားလုံးက အံ့အားသင့်စွာ ကြည့်နေကြချိန်တွင် ဦးဗသန်းက တရားပင် ဟောလိုက်သေး၏။

‘ကိုယ်လုပ်ပုဂံလုပ်ရမှာ၊ ဘယ်သူ့ကိုပု အားမကူးကြနဲ့၊ တို့တစ်တွေ ဖက်ဆစ်ဂျပ်ကို အားကိုးမိလို့ အာရောက်ခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား၊ နတ်ကိုချည်း အားမကူးကြနဲ့ အချိန်ကုန်တယ်’

ရွာသားများက မျက်စိမျက်နှာပင် ပျက်နေသည်။ နတ်ကတော်အား တောင်းပန်သည့်အကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်ကြ၏။ နတ်ကတော်က မကျေမနပ်ဖြစ်သော်လည်း တရားသူကြီး ဖြစ်နေသဖြင့် မပြောရဲပေ။ ထိုအချိန်က တရားသူကြီးဆိုလျှင် ဖိနပ်ဖိနပ် အောင် ကြောက်နေရသည်။

ဦးဗသန်းနေသောအိမ်မှာ နှစ်ထပ်တိုက်ဖြစ်၏။ ဖက်ဆစ်ဂျပ်ခေတ်တွင် တည်ဆောက်ထားသဖြင့် ထူထည်ကြီးမား၏။ အမြင့်မှာ ပေ(၃၀)ရှိသည်။

အပေါ်ထပ်တွင် ဦးဗသန်းနှင့် မိသားစုနေ၏။ အောက်ထပ်တွင် အရေးပိုင် မိသားစုနေ၏။ အပေါ်ထပ်သို့ အိမ်အတွင်းမှ တက်ရသည်။ လှေကားကို သံတိုင်များဖြင့် ဒေါင်လိုက် ကာရံထား၏။ အောက်ထပ်ရှိ ဧည့်ခန်းနှင့် ဘုရားခန်းကို လှေကားမှ လှမ်းမြင်နေရသည်။ လှေကားထိပ်တွင် တံခါးရှိပြီး ဖိနပ်ချွတ်ကို သုံးပေမျှထား၏။ အောက်ထပ်နှင့် အပေါ်ထပ်တက်သော တံခါးနှစ်ခုမှာ ကပ်လျက်ရှိပြီး ခေါက်တံခါးများ တပ်ဆင်ထား၏။

ရွာမှပြန်လာပြီး တစ်ပတ်အကြာတွင် ဖြစ်သည်။ ဦးဗသန်းသည် စာကြည့်စားပွဲရှိ ကုလားထိုင်တွင် စာဖတ်နေ၏။ စာဖတ်နေစဉ် အောက်ထပ်မှ ရေများ တက်လာသည်။ မြစ်ရေတက်လာသကဲ့သို့ပင် အပေါ်ထပ်ကို ရောက်လာ၏။ ကုလားထိုင်ထက်ဝက်မျှ မြစ်သွားသောအခါ ဦးဗသန်းသည် စာကြည့်စားပွဲပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။ နောက်ပြီး အလန်တကြား အော်လိုက်၏။

‘ရေတွေ...ရေတွေ တက်လာတယ်။ ဟေ့ လုပ်ကြပါဦး’

အသံကြား၍ အိမ်ထဲမှ မိသားစုအိမ်ရှေ့သို့ ပြေးထွက်လာကြ၏။ ဦးဗသန်းအား စားပွဲပေါ်တွင် ရပ်စေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ရေထိစက်မျှ မတွေ့ရပါ။ အဖြစ်အပျက်ကို မေးသောအခါ ရေတွေတက်လာခဲ့ ခုံပေါ်သို့ တက်နေကြောင်း ပြော၏။

‘ရေတွေ...ရေတွေ တက်လာတယ်။ လုပ်ကြပါဦး’

‘ရေတွေ...ရေတွေ တက်လာတယ်။ လုပ်ကြပါဦး’

ထိုသို့ဖြစ်ရပ်မျိုး မကြာခဏ

နေသဖြင့် အနောက်တိုင်းဆေး၊ တိုင်းရင်းဆေးများနှင့် ဂရုစိုက်ကုသော် လည်း မပျောက်ပါ။ တပည့်များက လည်း ပယောဂဆရာများပင့်၍ ကုပေး သည်။ မထူးခြားလှပါ။ အိမ်သားများက စိုးရိမ်စွာဖြင့် မျက်ခြည်မပြတ် ဂရုစိုက် ကြည့်ရှုနေကြရ၏။

တစ်နေ့ နံနက်စောစော လက်ဖက် ရည်သောက်နေ၏။ မင်းစေဖြစ်သူ တပည့်က ရေနွေးကြမ်းပေးလိုက် သည်။ ထိုစဉ် “မြွေတွေ မြွေတွေ တက်လာပြီ” ဟု အော်ပြီး နောက်ဖေး ခန်းသို့ ဝင်ပြေးသည်။ မိသားစုက ဝိုင်းဆွဲထားသော်လည်း အတင်းရန် ဖွက်၏။ မြွေတစ်ကောင်မှ မရှိဘူး ပြောမှ အိမ်ရှေ့သို့ ပြန်ထွက်လာသည်။ စိတ်ချောက်ချား၍ ဤသို့ဖြစ်ဟန်တူ သည်ဟု အားလုံးက ကောက်ချက်ချ ကြ၏။ ကုသရန်နည်းလမ်း ရှာကြ သည်။

ဆရာတော်တစ်ပါးကို ဆွမ်းပင့်၍ ကျွေးသည်။ ဆရာတော်က နတ် နှိပ်စက်ထားတာဟု ပြော၏။ ရေမနံ့ များတိုက်ပြီး ပရိတ်ကြီးကို လည်ပင်း မှာ ဆွဲပေးသွားသည်။ တစ်ပတ်ကြာ သည်အထိ ဘာမျှ မဖြစ်တော့ပါ။ သို့ရာတွင် တစ်နေ့၌...

‘မြွေတွေလာတယ်၊ မြွေတွေလာ တယ်။ ပြေးကြ’

ဟု အော်ပြီး အရှေ့လှေကားမှ ဆင်းပြေး၏။ အိမ်သားများက လိုက်ပြီး ဆွဲကြသည်။ ဘာမြေမှမတွေ့ရပါ။ လှေကားတစ်ဝက်ခန့် ဆင်းပြေးပြီး သောအခါ ရပ်သွားပြီး ဧည့်ခန်းထဲသို့ လှမ်းကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ သည်။ ဖမ်းချုပ်ထားသော လက်များကို ဖယ်ခိုင်းပြီး အရေးပိုင်၏ ဧည့်ခန်းသို့

လိုက်ပို့ခိုင်း၏။ ဧည့်ခန်းအရှေ့ဘက်ရှိ ဘုရားစင်ရှေ့၌ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်တွင် ကန်တော့ပွဲများ ထိုးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

စားပွဲပေါ်တွင် ဉာဏ်တော် တစ်ပေ မြင့်သော ဘုရားတစ်ဆူ ပူဇော်ထား၏။ ဘုရားရှေ့တွင် သာသနာပွဲတစ်ပွဲရှိ၏။ သာသနာပွဲဘေးတွင် ဘိုးတော်ပွဲနှစ်ပွဲ ထိုးထားသည်။ ဘုရားကို အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်းများဖြင့် ပူဇော်ထား၏။ ပန်းအိုးများတွင် နှင်းဆီပန်း၊ သပြေပန်း နှင့် ငွေပန်းများ ကပ်လှူထား၏။ သောက်တော်ရေခွက် (၉)ခွက်နှင့် သစ်သီး(၉)မျိုးကိုလည်း ဆက်ကပ် လှူဒါန်းထားသည်။

ဦးဗသန်းသည် ကန်တော့ပွဲများ ထိုးထားသော ဘုရားစင်ရှေ့သို့ လျှောက်သွား၏။ လက်အုပ်ချီ၍ ပွဲများ ရှေ့တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ အားလုံးက စိုးရိမ်စိတ်နှင့် လှမ်းကြည့်နေကြ၏။ ဘုရားကို ရှိခိုးလိုက်ပြီး ညာဘက် လက်ဝါးကို ဖြန့်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ လက်ဝါး ပေါ်တွင် ဘာမျှမရှိဘဲ ဝါးစပ်ထဲသို့ ပစ်သွင်းလိုက်ပြီး စားပွဲမှ သောက်ရေ

ခွက်ကို ယူသောက်ပြီးနောက် အိမ်ပေါ် သို့ ပြန်တက်သွားသည်။ အားလုံးက နောက်မှလိုက်သွားကြ၏။ ဦးဗသန်း တစ်ယောက် ရူးသွားပြီဟုသာ ထင်ကြ သည်။

ဦးဗသန်း၏အခြေအနေကို စောင့် ကြည့်နေကြသည်။ ထိုနေ့မှစပြီး ပြန် လည်ကောင်းမွန်လာကြောင်း တအံ့ တဩ တွေ့ကြရသည်။ အလုပ်များ ကိုလည်း ပုံမှန်လုပ်နေကျ ပြန်လုပ်၏။ တရားစီရင်ရေးကိုလည်း အမှားအယွင်း မရှိ ပြန်လည်လုပ်ကိုင်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ ဦးဗသန်း ပြန်လည်နေကောင်းလာ သဖြင့် အားလုံးက ဝမ်းသာကြသည်။ အရေးပိုင်ကြီးက သူလှူဒါန်းထားသော ကန်တော့ပွဲများကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားလေ၏။ ဦးဗသန်းက သူတွေ့ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံ ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောပြသည်။

အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာသောမြွေမှာ အကောင်(၁၀၀)မျှ ရှိ၏။ မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်၊ ရေမြွေ အမျိုးစုံ၏။ ပေါက်ရန်ဟန်ပြင်သဖြင့် ကြောက်လန့် ၍ အိမ်ရှေ့သို့ ဆင်းပြေးခဲ့မိသည်။ လှေကားတစ်ဝက် ရောက်သောအခါ ခေါ်သံကြား၍ သံတိုင်တွေအကြားမှ ဘုရားခန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကန်တော့ပွဲများဘေးတွင် သင်္ကန်းဝတ် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနှင့် တိုက်ပုံဝတ်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးက လက်ရပ်ခေါ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဘုရားစင်ရှေ့ ရောက်သောအခါ ဘုန်းကြီးမှာ သစ်ခေါက်ဆိုးသင်္ကန်း ဝတ်ထားပြီး တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားသည်။ တိုက်ပုံဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆံပင်များရှည်ပြီး ရှုပ်ပွနေ၏။ ပတ်နီ တိုက်ပုံဝတ်ထားပြီး လည်ပင်းတွင်

ပုတီးတစ်ကုံး စွပ်ထားသည်။ အနီ
ရောင်ပုဆိုးကွက်ကို ဝတ်ထားသည်။
သူ့ကိုကြည့်ပြီး တိုက်ပုံဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်က
ကြင်နာသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။

‘သားတော်ကြီးက တို့ရဲ့ အဆက်အနွယ်
ဖြစ်တယ်။ သူတို့က သားတော်ကြီးကို နှိပ်
စက်ထားကြတယ်လေ။ အခုအချိန်ကစပြီး
သားတော် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး။ ရော
ဒီဆေးသုံးလုံးကို ပွဲတင်ထားတဲ့ ရေနံ
သောက်လိုက်’

ဟု ပြောပြီး လက်ဝါးထဲသို့ ဆေး
သုံးလုံး ထည့်ပေး၏။ ဆေးမှာ ရွေးစေ
သာသာရှိသည်။ ပွဲတင်ထားသော
သောက်ရေခွက်နှင့် ဆေးသုံးလုံးကို
သောက်ပြီးသည်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ပျောက်
ကွယ်သွားကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရောဂါ
ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ပြောပြ၏။
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကို ဘယ်သူမှ မမြင်လိုက်
ရကြောင်း သိလိုက်ရ၏။

ဆယ်ရက်မျှကြာပြီးနောက် ဦးဗသန်း
သည် ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်
၍ ဥပဒေစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်နေ၏။
ထိုသို့ ဖတ်နေစဉ် အိပ်ပျော်သွားပြီး
အောက်ပါ အိပ်မက်ကို မက်နေ၏။

အရှေ့လှေကားမှ အမျိုးသမီး (၄)
ယောက် တက်လာပြီး သူ့အရှေ့တွင်
တန်းစီ၍ ထိုင်ကြ၏။ လေးယောက်
စလုံးမှာ ဆံပင်များကို ‘ထုံးထားရာမှ
ဖြန့်ချလိုက်၏။ အားလုံးမှာ ဆံပင်ဖား
လျားနှင့် ဖြစ်သည်။

(၄)ယောက်စလုံး လက်ဖဝါးများ
ကို မြန်လိုက်သောအခါ လက်ဖဝါးပေါ်
တွင် ပုစွန်ဆိတ်တစ်ကောင်စီ ပေါ်လာ
၏။ ပုစွန်ဆိတ်များကို ဝါးစပ်ထဲသို့
ထည့်သွင်းလိုက်သောအခါ ခေါင်းတွင်
စည်းပုံသဏ္ဍာန် အတက်ကလေးများ
ပေါက်လာ၏။ ထို့နောက် နတ်အဝတ်
အစားအသွင်သို့ ပုံပြောင်းသွား၏။

နတ်သမီးလေးဖော်က...

‘မသိလို့လုပ်မိတာပါ။ ခွင့်လွှတ်
တော်မူပါ’

ဟု ပြော၍ ကန်တော့ကြသည်။
ကန်တော့ပြီးသည်နှင့် ပြန်လည်ဆင်း
သွားကြ၏။ ဤတွင်မှ ဦးဗသန်းလည်း
အိပ်ရာမှ နိုးလာ၏။ အိပ်မက်ဖြစ်မှန်း
သိလိုက်ရ၏။

ဦးဗသန်းသည် နတ်ယုံကြည်သူ
မဟုတ်၊ ဘုရားကိုပင် မှန်အောင်ရှိမခိုး
သူ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဆန်းကြယ်သော
ဖြစ်ရပ်များ တွေ့ကြုံလာသောအခါမှ
စ၍ အရေးပိုင်မင်း၏ အကူအညီ
ရယူကာ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့်
သာသနာပွဲများ ဘိုးတော်ပွဲများ
လှူဒါန်းခဲ့သည်။ နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုး
သောအကျင့်ကိုပါ ရလာသဖြင့်
အားလုံးက ပျော်ရွှင်မဆုံး ဖြစ်ရတော့
သည်။

ပင်စင်ယူပြီးနောက် ဦးဗသန်းတို့
မိသားစု ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လာ
ကြသည်။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည့်ညို
လေးစားသူဖြစ်ပြီး ဘာဝနာလုပ်ငန်းကို
အချိန်ပြည့် လုပ်ကိုင်နိုင်ပြီဖြစ်သဖြင့်
ဆေးတိုက်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကို
ရှာဖွေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဘုရား
စံဖူးရင်းနှင့် တစ်နေ့တွင် အောင်သိဒ္ဓိ
ကုန်းရှိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီသို့ ရောက်
သွား၏။

ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတွင် အဘ
အောင်မင်းခေါင် (ဘိုးမင်းခေါင်)၏

ဓာတ်ပုံကို ကြည့်ကြည့်လင်လင် ပြင်
ပြတ်သားသား တွေ့လိုက်ရသောအခါ
ဆေးပေးသွားသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဘ
အောင်မင်းခေါင်ဖြစ်မှန်း သိရတော့
သည်။ ထိုစေတီသို့ အပတ်စဉ်သွား
ပုတီးစိပ်၊ ဘာဝနာပွားများခြင်းအလျောက်
ကို လုပ်ခဲ့ရာ ဓာတ်လုံးတစ်လုံး ပေါ်
ပေါ်သို့ ကျလာခဲ့ဖူး၏။

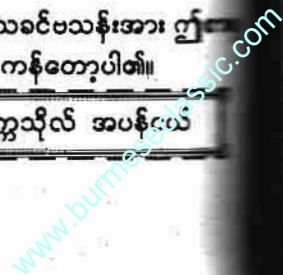
သင်္ကန်းဝတ်ရဟန်းအား ရှာဖွေ
ချွတ်စွတ်တူသော ရဟန်းများ မတွေ့
သဖြင့် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်မည်
မခန့်မှန်းနိုင်တော့၍ ဦးဗသန်း လက်
လျှော့လိုက်၏။

ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့တွင် ဗိုလ်တထောင်
ဘုရားတွင် ပုတီးစိပ်ရန် သွား
ဆံတော်တွင်းမရှဉ့် ပုတီးစိပ်ပြီးသော
အခါ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက နောင်
ဘက်မှနေ၍ ဆေးဖိုးပျူဒါန်း
အလှူခံလာ၏။ ဦးဗသန်းက မော့
ငွေငါးရာကျပ် လှူဒါန်းလိုက်သည်။
ဘုန်းတော်ကြီးမှ ဆုများပေးသွား
ဘုရားထဲမှ ထွက်သွား၏။ ဘုန်းတော်
ကြီး၏ မျက်နှာတော်ကို မြင်ဖူးသလို
ရှိသဖြင့် စဉ်းစားကြည့်သောအခါ
ဆေးတိုက်သွားသော ဘုန်းကြီး
ခပ်ဆင်ဆင်တူနေ၏။ ဘုရားပြင်
ထွက်၍ ရှာကြည့်သောအခါ အဘ
အောင်မျှင် မတွေ့တော့ပါ။ ဆု
သွားသောအသံသာ ဦးဗသန်း
ထဲတွင် စွဲကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

“ကျွန်းဟာပီစေ”
“ချမ်းသာပီစေ”
“နတ်တို့နှိုင်းစက်ခြင်းမှ ကင်းဝေး
တဲ။

ဖခင် သခင်ဗသန်းအား ဤ
များဖြင့် ကန်တော့ပါ၏။

တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်

နတ်မောက် ဖွဲ့သစ်

(၁၁-၁၂-၂၀၁၅) စနေနေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် ညီဖြစ်သူ မြေတိုင်း စာရေးကြီး ဦးဝင်းကျော်သူတို့သည် နတ်မောက်မြို့၏ အနောက်မြောက်ဘက် (၈)မိုင်ခန့်ဝေးသော “လှေတံကြီးရွာ”သို့ သွားခဲ့ကြပါသည်။ နံနက်(၇)နာရီခန့် သွားရန် ချိန်းဆီ

ဟင်းတားကုပည်

စီးပွားဖြစ် မရပါ

ထားသော်လည်း ကျွန်တော်၏ မော်တော်ဆိုင်ကယ်မှာ နံနက်စောစော

အအေးပိုချိန်တွင် နှိုးမရ၊ အနှိုးထိုင်းနေသဖြင့် ကြန့်ကြာမှု ဖြစ်နေရပါသည်။ “တော်တော် အအိပ်ကြီးတဲ့ ဆိုင်ကယ်ပဲ”ဟု ဒေါသစိတ်ကို ဟာသတွေးတွေးပြီး ဖြေဖျောက်လိုက်ရပါသည်။ ဘယ်ခြေဖြင့် လေး၊ငါးခါ ထပ်နင်း နှိုးသော်လည်း ကိုယ်တော်ချော ဆိုင်ကယ်က လုံးဝမနှိုးပါ။ ထိုအချိန်မှာပင်

www.burmeseclassic.com

တစ်လမ်းကျော်တွင် နေထိုင်သော ညီဖြစ်သူ မြေတိုင်းစာရေးက ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ဆိုက်ရောက်လာပါသည်။

'အစ်ကိုကြီးဆိုင်ကယ် အနီးရခက်နေရင်လဲ ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ်နဲ့ပဲ နစ်ယောက် စီးသွားလိုက်ရအောင်ပါ။ ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ် ကြိုခိုင်ရေးစစ်ပြီးသား၊ လုပ်ပြီးသားပါ။ နောက်ကစိတ်ချသော စီးလိုက်ခဲ့ပါဗျာ'

'အေးကွာ၊ ဆိုင်ကယ်သာ မနီးတယ် လူကို မနက်စောစော ချွေးပြန်နေပြီ။ သားကြီးရေ ဆိုင်ကယ်ကို ဆိုင်ပြုကြည့်ဦး။ ကာဘရိုက်တာ ဆေးရမှာဆိုရင်လဲ ဆိုင်ကို ဆေးခိုင်းလိုက်ဟေ့။ တကယ်ကိုပဲကွာ၊ ဆိုင်ကယ်ဆိုမှ ဆိုင်ကယ်။ ဆိုင်ကိုချည်း အကယ်ခိုင်းနေရတာပဲ'

ကျွန်တော်၏သားကြီး ကျော်စွာထက်ကို ဆိုင်ကယ်သွားရောက် ပြင်ရန်မှာကြားခဲ့ပြီး ညီဖြစ်သူ၏ဆိုင်ကယ် နောက်မှ ခွထိုင်စီးပြီး ဇလုတ်ကြီးရွာသို့ လိုက်သွားဖြစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

* * *

"ဈေးသာရွာ" သို့ မရောက်မီ **"ပန်းတင်ရိုး"** ဖြတ်လမ်းမှ ညီဖြစ်သူက ဖြတ်မောင်းသည်။

'ညီလေး၊ ပန်းတင်ရိုးနတ်ကို ပန်းချိုးပြီး တင်ခဲ့ဦးမလား။ တော်ကြာမကျေနပ်လို့ နှလမ်းမှာ တစ်ခုခုဖြစ်ပါဦးမယ်ကွာ'

'အပြန်မှာ မပျက်မကွက်တင်ပျံမယ်လို့ တောင်းပန်ခဲ့ပါတယ်။ ရပါတယ်။ ဘာမှမဖြစ်စေရပါဘူး'

ညီဖြစ်သူက အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြောပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ဂရုတစိုက် မောင်းနေပါသည်။

၂၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နတ်မောက်မြို့နှင့် ဈေးသာရွာကြားတွင် "ပန်းတင်ရိုး" နတ်စင်ရှိသည်။ ဈေးဘိုးဘွား အစဉ်အလာကတည်းက စဉ်ဆက်မပြတ် တည်ထား ယုံကြည်ပန်းတင်ခဲ့သော နတ်စင်ဖြစ်ပါသည်။

ခရီးသွားခရီးလာ တောထဲတောင်ထဲ ယာခင်းဘွားသူများသည် ပန်းတင်ရိုးအနီးရှိ တောပန်းတောင်ပန်းများကို ချိုးပြီး ပန်းတင်ရိုးနတ်စင်တွင် ပန်းဆက်သ တင်လေ့ရှိကြရာမှ အလေ့အထ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအထိပင် ပန်းတင်ရိုးနတ်စင်သည် အမြဲပင် ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် တောပန်းမျိုးစုံ ဝေနေပါသည်။ ပန်းတင်ရိုးနတ်စင်ကို ပန်းတင် (ပန်းဆက်) ပြီး သွားလာလုပ်ကိုင်သော လမ်းအလုပ်သည် အထူး အဆင်ပြေသည် ဟုလည်း ယုံကြည်ရင်းစွဲ ရှိကြပါသည်။ သို့အတွက် ညီတော်မောင်ကို သတိပေး မေးလိုက်မိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဒါနဲ့ ဇလုတ်ကြီးရွာမှာ ဘာကိစ္စအထူးရှိလို့လဲ ညီလေးရ။ အခု မင်းကွင်းနင်းတာဝန်က ဇလုတ်ကြီးရွာအုပ်စုမှာလား'

'မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုကြီး၊ ကျွန်တော်ကွင်းနင်းတာဝန်က မြောက်ပိုင်းထန်းပင်ကုန်းကြီး ရွာမှာပါ။ ဇလုတ်ကြီးကို အခုသွားရတာက အဲဒီရွာမှာ

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ကိုရန်ကင်းဆီနွားမ၊ မွေးဖက် ပေးထားတာ ရှိတယ်။ အဲဒီနွားမကြီးက ပေါက်ဖွားတာ နွားပိုက်(၂)ကောင် ရှိနေပြီ။ ကြီးတဲ့နွားပိုက်က ခိုင်းဖြစ်နေပြီ။ ငယ်တဲ့ နွားပိုက်လေးက နို့ခွဲသာသာပဲ ရှိသေးတယ်။

ပင်ရင်း နွားမကြီးက အစားဖွင်းအစားညှိနေလို့ ရောင်းပစ်ပြီး နောက်ကောင်းတဲ့နွားမ မွေးဖို့ ဝယ်ပေးခိုင်းတာ အဲဒါသွားကြည့်တဲ့ သဘောပါ။ ကြီးတဲ့နွားမရော ဘယ်လောက်ရောင်ရောင်းရမလဲ။ အကဲခတ်ရအောင်လို့ပဲ

'ဪ... အေး အေး ကောင်းတယ်ကွာ။ အရင်ရောက်ဖူးလား။ လမ်းရော ကျွမ်းရဲ့လား'

'ရောက်ဖူးပါတယ် အစ်ကိုကြီး။ အရင် နှစ်ခေါက်ရောက်ဖူးပါတယ်။ ရောက်ဖူးရုံတင်မကဘူး။ ရွာအရှေ့ဘက်က "ဟင်းစားကန်" မှာတောင် ငါးများဖူးပြီးပြီ'

'ဟေ... ဘာကန်ကွ ပြန်ပြောပါဦး'

ညီတော်မောင် ပြောလိုက်သော ငါးများကန်အမည်မှာ ထူးခြားနေသဖြင့် ပြန်မေးလိုက်မိပါသည်။

'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီးရ ဟင်းကန်တဲ့ဗျ။ အဲဒီကန်က တော်တော်ထူးခြားတယ်။ ရှေ့နားရိုးအထက် အကွေ့လေး ကွေ့လိုက်ရင် ရောက်မိပြီ။ အစ်ကိုကြီး ကောင်းကောင်း စိတ်ထားနော် ဝိယာကြီးနဲ့တက်ရမှာ'

ညီတော်မောင်မှ ဆိုင်ကယ်နစ်စမ်းဝမ်းဝိယာကို ပြောင်းပြီး လီဇာတီက ကျွန်တော်ရိုးအတက်လမ်းကို သတိပေးမောင်းတက်ရပါသည်။ ရိုးအတက်အနည်းငယ်မြင့်မောက်နေသည့် နွားလှည်းလမ်းဖြစ်သဖြင့် အ

www.burmeseclassic.com

သတိထားမောင်းရပါသည်။

ရိုးအတက်အောင်မြင်ပြီး အနည်းငယ် မောင်းလိုက်သောအခါ ညီတော်မောင်ပြောသည့် ဟင်းစားကန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

'ကဲ အစ်ကိုကြီး ခဏနားရင်း ဆေးလိပ်လေး ဘာလေး ဖွာဦးပေါ့ဗျာ။ ဒါဟင်းစားကန်ပဲ'

ဟင်းစားကန်ဟု ပြောသော ရေကန်ပေါင်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ညီတော်မောင်တို့ ခေတ္တနားလိုက်ပါသည်။ ကန်ရေပြင်ကို ဖြတ်တိုက်လာသော လေနအေးကို ရှုရှိုက်ရရာ လန်းဆန်းသွားရပါသည်။

ကန်မှာ အတော်လေးကျယ်ဝန်းပါသည်။ သစ်ရိပ်များ ကောင်းသည့်အပြင် ငါးများမှာလည်း တဖွမ်းဖွမ်း ပွက်နေပါသည်။ ဟိုနေရာက ပလုံ၊ ဒီနေရာက ပလုံ... ပလုံ... ပလုံနှင့် တောက်လျှောက် ငါးများပွက်နေရာ ဝါသနာပါသူများ လက်ယားနေမည်မှာ အမှန်ပင်။

'ငါးတော်တော် ပေါမယ့် ကန်ပဲကွ' 'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ ငါးကတော့ တကယ်ပေါတယ်။ ဒါပေမယ့် စမ်းများကြည့် ဟင်းစားပဲရမယ်။ စီးပွားဖြစ် ရောင်းစားဖို့အထိ မရဘူး။ ကန်စောင့်နတ်ကြီးတယ်လို့ ပြောတာပဲ အစ်ကိုကြီးရာ'

'ဟ... ဒီလောက်ခါးတွေ ပွက်နေတာ'

'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး ဒီပေယ့် ဟရူးဟင်းစားပဲ ရမယ်။ ဟင်းစားရဖို့တောင်မှ ကန်စောင့်နတ်ကို တောင်းပန်ပြီး မျှားမှ ရတယ်။ ပထမဆုံးရတဲ့ ငါးကိုလဲ ကန်စောင့်ကြီးကို ယူပေးတယ်ဆိုပြီး ကောင်းကင်ကို ပြောက်ပစ်လိုက်ရသေးတယ်ဗျ'

'မင်းဟာက ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူးကွာ။ ဒါတွေက ခေတ်နောက်ကျခဲ့ပြီ ထင်ပါတယ်ကွာ။ ငါးစားကောင်းကောင်းနဲ့ မျှားရင် ရဲ့ရမှာပေါ့ကွာ'

'မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုကြီး၊ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုလှိုင်စိုး လက်တွေ့စမ်းပြီးပြီ။ ကိုလှိုင်စိုးကလဲ လုံးဝ အယုံအကြည် မရှိဘူးဆိုတဲ့ လူပဲဗျ'

'ဟုတ်လား ဘယ်လိုစမ်းတာလဲ' 'ဒီလို အစ်ကိုကြီးရ'

* * *

'အဲဒါ လုပ်မလား ကိုလှိုင်စိုး' 'လုပ်မယ် မောင်ဝင်း၊ ငါ ဒါမျိုး အယုံအကြည်မရှိဘူး။ ငါးများတံတင် မကဘူး ပိုက်တားဖို့ရော ယူခဲ့မယ်လေ။ ငါးရှိရင် တားပိုက်က မလွတ်ပါဘူးကွာ'

ဤသို့ဖြင့် တောင်းပန်ပြီး ငါးများမှ ရသည်။ အဦးဆုံးရသော ငါးကိုလည်း ပသတင်မြှောက်ရသည်။ မျှား၍ ရလျှင်လည်း ဟင်းစားသာရသည်။ စီးပွားဖြစ်ပေါ်ပေါ်များများ ငါးမရဟုဆိုသော "ဟင်းစားကန်" ဆီသို့ တနင်္ဂနွေရုံးပိတ်ရက် တစ်ရက်တွင် မောင်ဝင်း ခေါ်ဝင်းကျော်သူနှင့် သူ့မိတ်ဆွေဆိုသူ ကိုလှိုင်စိုးတို့ သွားခဲ့ကြလေသည်။

ထိုနေ့က နံနက်(၈) နာရီခန့် ကတည်းက မောင်ဝင်းနှင့် ကိုလှိုင်စိုးတို့

ငါးများတံ တစ်ယောက် ငါးချောင်းစီနှင့် မျှားသော်လည်း တစ်နေသာကုန်သွားခဲ့သည်။ ငါးတစ်ကောင် တစ်ပြီးမှ မရချေ။

ပါလာသော ထမင်းချိုင့်ကို ဖွင့်စားပြီး ညနေစောင်းလာသောအခါ ပုလင်းပြားလေးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး မော့လိုက်ကြသည်။

သုရာအရက်ကလေး ဝမ်းထဲ ရောက်သွားသောအခါ ကိုလှိုင်စိုး စိတ်တို့ ကြွလာသည်။ တစ်နေကုန် ငါးတစ်ကောင်မှ မရသည်ကို စိတ်ထဲမှာ မချင်မရဲနှင့် မကျေမနပ် ဖြစ်လာရသည်။ ဘယ်သူ့ကို အပြစ်ဖို့ရမည်လဲ မပြောတတ်နိုင်အောင်ပင်။ အတော်ညနေစောင်းလာသောအခါ...

'ငါ့မှာ တားပိုက်ပါနေတာပဲကွာ ငါးတစ်ကောင်မှ မရလိုကတော့ မဖြစ်ဘူး။ ရေထဲဆင်းပြီး ပိုက်ချမယ်။ ပိုက်တားမယ်ကွာ'

'မလုပ်ပါနဲ့ ကိုလှိုင်စိုးရာ။ ဒီရေကန်က အစောင့်ကြီးတယ်၊ နတ်ကြီးတယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားဖူးတယ်ဗျ။ တောင်းပန်ပြီး တောင်း မျှား။ ပထမဆုံးရတဲ့ငါးကိုလဲ တင်မြှောက်ပသမှ ငါးရတယ်တဲ့ဗျ။ ဒါတောင် ဟင်းစားလောက်ပဲ ရမယ်။ စီးပွားဖြစ် ငုံးပေါလအော မရဘူးတဲ့။ ခင်ဗျား ပိုက်တားချင်ရင် တောင်းပန်ပြီး ပိုက်တား ပိုက်ချ လုပ်ပါဗျာ'

မြေတိုင်းစာရေး မောင်ဝင်းမှ ထိုသို့ ပြောပြသည်ကို ကိုလှိုင်စိုး လက်မခံချေ။ အရက်အရှိန်နှင့် တဟားဟားရယ်ကာ ဇွတ် ရေကန်ထဲ ဆင်းပြီး ပိုက်ချ၊ ပိုက်တား လုပ်လေတော့သည်။

'ဟား... ဟား... ဟား... ဟား၊ ငါ ဒါတွေ အယုံအကြည် မရှိပါဘူးကွာ။

ငါးမျှားလာ၊ ပိုက်ချလာတာ အနှစ် သုံးဆယ်လောက် ရှိခဲ့ပါပြီကွ။ ဒီလို တစ်ခါမှ မကြုံဖူးလို့ကို မယုံဘူး။ ကြည့်နေပါကွာ ပိုက်တားလိုက်ရင် လေး၊ ငါးပိသာ ရစေရမယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ကိုလှိုင်စိုးသည် ရေကန်ထဲသို့ဆင်းကာ သူ့တွင် အသင့် ပါလာသော တားပိုက်ကို စိတ်တိုင်းကျ ချလေသည်။

'ငါးမျှားတံတွေ သိမ်းလိုက်တော့ မောင်ဝင်း'

မောင်ဝင်းမှ ငါးမျှားတံများကို ရုပ်သိမ်းပြီး သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ထောင်ထားလိုက်ပါသည်။ ကိုလှိုင်စိုး မှာ စိတ်တိုင်းကျ ရေထဲတွင် ပိုက်ချ၊ ပိုက်တား ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကန်ပေါင် ပေါ် ပြန်တက်လာကာ ပုလင်းပြားထဲမှ လက်ကျန် အရက်နှစ်ပက်ခန့်ကို တစ်ချက်တည်း မော့ချလိုက်လေ တော့သည်။

* * *

ညနေမှိုင်းစ ခြောက်နာရီခွဲ၊ ခုနစ် နာရီခန့်တွင်...

'အား... အား အမေ့ လုပ်ပါဦး။ လုပ်ပါဦး။ ခွီး... ခွီး... ခွီး... ခွီး'

ကိုလှိုင်စိုးတစ်ယောက် လက်တွေ့ ခြေတွေ ကွေးကောက်ပြီး တခွီးခွီးနှင့် ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များထွက်ကာ အကြော တက်သလို ဖြစ်လေတော့သည်။

'ဟာ... ဟာ... ကိုလှိုင်စိုး ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ လုပ်ကြပါဦးဗျ။ လာကြပါ ဦးဗျ'

မောင်ဝင်းမှ ကိုလှိုင်စိုး ရင်ဘတ်ကို မိနိုပ်ပေးပြီး အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းလေသည်။ ကံကောင်းသွား သည်ဟု ဆိုရပါသည်။ ဇလုတ်ကြီးရွာ ထဲမှ ခရီးပြန်နှစ်ယောက် ရောက်လာ

ပြီး ကိုလှိုင်စိုးကို ခြေမချိုး၊ လက်မခွ ကြား နှိပ်ပေး ပိုင်းဝန်းပြုစုပေးသဖြင့် ကိုလှိုင်စိုးမှာ အကြောတက် ရင်သွားပြီး သတိပြန်လည်လာလေသည်။ ခရီးပြန် နှစ်ဦးက...

'ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် တောင်းပန်ပေးမှု ဖြည့်စွဲ ကန်ထဲဆင်း ငါးမျှား ပိုက်တားလုပ် တယ်နဲ့ တူတယ်။ ဒီဟင်းစားကန်က မရတူး အစောင့်ကြီးတယ်။

မယုံဘူးဆိုပြီး စမ်းရင် ခုလိုပဲ ချက်ချင်းကို ပြုတာ။ ခင်ဗျား အခု တောင်းပန်လိုက်ပါ။ မတောင်းပန်ရင် လယ်အပြန်မှာ ထပ်ဖြစ်လိမ့် မယ် မယုံမရှိနဲ့။ ကျုပ်တို့ ရွာက လူတွေ လက်တွေ့ စမ်းဖူးပေါင်းများပြီ မသေရုံဘဲ ခံရတာ။ သူပိုင်နက် သူ့ရေပြေမှာ မယုံလို့ မရတူးဘူး။ သူ့စည်း သူ့ကမ်း လိုက်နာမှ အန္တရာယ်ကင်း ချော့ပေးမှာပေါ့'

ထိုအခါမှပင် ကိုလှိုင်စိုးမှာ... 'ယုံပါပြီဗျာ။ ယုံပါပြီ... ယုံပါပြီ တောင်းပန်ပါမယ်ဗျာ။ အခုပဲ တောင်းပန်ပါမယ်'

ဟု ဆိုကာ သူသိသမျှ တတ်သမျှ ကြားဖူးသမျှများ စုံအောင်ပင် တောင်း ပန်တိုးလျှိုးပြီး ရေကန်ကြီးကို ရှိခိုးနေ လေတော့သည်။

* * *

'ကျွန်တော်နဲ့ ကိုလှိုင်စိုး အဲသလို

လက်တွေ့ စမ်းဖူးကြုံဖူးပြီးပြီ အစ်ကို ကြီး'

'အေးကွ၊ ဒါဆိုရင် ဒီဟင်းစားကန် ဟာ တကယ်ကို အစောင့်ကြီး။ နတ် ကြီးတယ် ပြောရမှာပဲ'

'ကြီးတာပေါ့ အစ်ကိုကြီးရာ။ ရွာထဲက လူ တွေ ရေဆင်ဆပ်ရင်ကို စိတ်ထဲက တောင်းပန် တိုးလျှိုးပြီးမှ ခပ်ကြရတာ။

အဲလိုဟုတ်ရင် နောက်နေ့မှာ ဖျာသလိုလို နာသလိုလိုဖြစ်ပြီး အဖျားတာရှည်တော့ တာပဲ။ ဆေးလဲမဟိုး ဖြစ်ရတယ်။ အဲ... တောင်းပန်တိုးလျှိုးလိုက်ပြီဆိုရင်လဲ ချက်ချင်း ယူပစ်သလို ပျောက်သွားတာပဲ'

'အေးကွ၊ တကယ် ထူးခြား ဆန်းကြယ်တဲ့ ကန်စောင့်ပါပဲကွာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ သူ့နယ်မြေ သူ စည်းကမ်း လိုက်နာတာ အကောင်း ဆုံး။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးအရှင်းဆုံး ပေါ့ကွာ။ ငါတို့လာပြီး ငါးမျှားဖြစ်ရင်လဲ တောင်းပန်ပသဖို့ မမေ့နဲ့ဗော့'

'မမေ့ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရာ။ အဲဒါ ပထမဆုံး လုပ်ရမယ့် အလုပ်ပဲဟာ ကျွန်တော်က လက်တွေ့ သိမြင်ကြုံဖူး ပြီးသားပဲ။ ဟား... ဟား... ဟား... ဟား'

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကို ဇလုတ်ကြီးရွာသို့ ဆိုင်ကယ် မောင်းနှင် ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

[ယုံကြည်ခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်း သည် မိမိ၏ စိတ်သဘောဆန္ဒ ဆုံး ဖြတ်ချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် သူ့နယ်မြေ သူ့ဒေသ သူ့ဇလုတ်ထုံး တမ်းစည်းကမ်းကိုမူ လိုက်နာလုပ် ဆောင်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်ဟု ယူဆ၍...]

နတ်မောက် လူဖြင့်သစ်

ကျေးဇူး ကျေးဇူး

အမြန်ရထား

စွန်ပျံ ရဟန်းတော်

လွန်ခဲ့သော ၁၉၉၇ ခုနှစ်၏ နွေဦး
ရာသီ တပေါင်းလ၏ ရထားလိုက်ဘဝ
တွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ကောင်းကင်ယံ
ဆက်ကာ ရဟန္တာတစ်ပါးကို ရထားမှတ်
မောင်းစဉ် ဖူးမြော်ခဲ့ရသော စာရေးသူ
အိမ်ထဲဆွေ စက်ခေါင်းမှူး ဦးသန်း
မြင့်နှင့် ဒုစက်ခေါင်းမှူး သန်းထွန်း
အောင်တို့၏ ပြောပြချက်ကို စာရေးသူ
အာဝဏ်းတင်၍ ရေးသား ဖော်ပြရမည်
ဆိုပါလျှင်...
စက်ခေါင်းမှူး ဦးသန်းမြင့်နှင့်
အညှိဖြစ်သူ သန်းထွန်းမောင်တို့

သည် နွေတပေါင်း၏ ပူအိုက်သော
နေ့တစ်နေ့တွင် (၁၈၂)အစုန်ရထား
သွားရမည့်အစား (၁၈၁) အဆန်အမြန်
ရထားတွင် စက်ခေါင်းမှူးနှင့် ဒုစက်ခေါင်း
မှူးတို့သည် အရေးပေါ် ဆေးစစ်ခံရန်
အတွက် ရန်ကုန်သို့ သွားရမည် ဖြစ်
သဖြင့် ဟင်္သာတဘူတာတွင် လူလဲပေး

ရလေသည်။
(၁၈၂)အစုန်ရထားကို လူလဲပေး
ခြင်း မပြုတော့ဘဲ ဆက်လက်မောင်း
နှင်စေပြီး ပုသိမ်မှ လာသော (၁၈၁)
အဆန်ရထားကိုသာ ဦးသန်းမြင့်နှင့်
သန်းထွန်းမောင်တို့ လူလဲရန်အတွက်
ဟင်္သာတဘူတာတွင် စောင့်နေကြရ

www.burmeseclassic.com

လေသည်။

ထိုနေ့တွင် ရထားနောက်ကျ၍ လာသဖြင့် ည(၁၁)နာရီမှ ဆိုက်ရောက်ခြင်း ဖြစ်သလို စက်ပြင်များ လိုအပ်သည်တို့ကို ပြုပြင်စစ်ဆေးပြီး ရထားသည် (၁၂)နာရီ သန်းခေါင်ယံတိတိ အချိန်တွင် ထွက်ခွာခဲ့ရလေသည်။

ဟင်္သာတမှ ကြခင်းသို့ နွေတစ်ည၏ လသာသာကို အဖော်ပြုလျက် အမြန် ရထားကြီးသည် တဂျုံးဂျုံး၊ တဂျက်ဂျက်ဖြင့် အပူအပင်ကင်းမဲ့စွာ ခုတ်မောင်းလျက် ရှိလေသည်။

တစ်ဘူတာဝင် တစ်ဘူတာထွက် ဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့ရသော ရထား၏ တွဲဆိုင်းနောက်ပိုင်းကို ညာဘက်မှ မောင်းနှင်ရသော စက်ခေါင်းမှူးဦးသန်းမြင့်က ရှေ့နောက်ကို မကြာခဏ ကြည့်ရသလို ဘယ်ဘက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသော တပည့်ဖြစ်သူ သန်းထွန်းမောင်ကလည်း ရထားနောက်ပိုင်းကို မကြာခဏ ကြည့်ပြီး သတိပေးလျက် တွဲဆိုင်းများ ကောင်းမွန်စွာ လိုက်ပါလျက်ရှိဟု အော်ဆိုပြီး အသိပေးရပါသည်။

ရထားသည် တဲကြီးကုန်းဘူတာဝင်ခါနီးတွင် အလံမချီးသဖြင့် (၁၅) မိနစ်ခန့် ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းနေရသော အချိန်တွင် ကောင်းကင်ယံတွင် လ၊သာသည်ထက် နှစ်ဆခန့် လင်းသော အလင်းရောင်တန်းကြီးကို သန်းထွန်းမောင်မှ မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ လှေကားထစ်သဏ္ဍာန် တိမ်တိုက်ကို တစ်ထစ်ချင်း သပိတ်ပိုက်ပြီး ဆင်းလာနေသော စက်ခေါင်းမှူးဦးသန်းမြင့်ကို တစ်ပါးကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် ဦးသန်းမြင့်ကို လက်ကုတ်ပြီး...

'ဆရာ အပေါင်းကောင်းကင်ကို ကြည့်လိုက်ပါဦး။ ကြည့်ညိုစရာ ရဟန်းတော်တစ်ပါး စုန်နဲ့ ကြနေတာ တွေ့လား ဆရာ။ ဖူးရခဲတယ်။ အားရအောင်ဖူး ဝအောင်သာဖူး ဆရာ'

ဟု ပြောသောအခါ ရထားတွဲပေါ်မှ ခရီးသည်တို့သည်လည်း အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ကြပြီး စက်ခေါင်းမှ နောက်ဆုံးတွဲဆိုင်းအထိ ရထားလုပ်သားများပါမကျန် အမည်မသိရသော စုန်ပျံရဟန်းတော်ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

ထိုစုန်ပျံရဟန်းတော်သည် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် အရှေ့အရပ်မှ ကြွမြန်းလာပြီး အနောက်အရပ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ကောင်းကင်ယံတွင် စုန်ဖြင့် ကြွချီသွားသည်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသူအားလုံး ကျေနပ်ပီတိ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့တွင် မဟုတ် လူမျိုးခြားတို့ပါတွေ့ရှိကြရသဖြင့် ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်ဆိုသည့်အလားပင်။

စုန်ပျံရဟန်းတော်ကို ဖူးတွေ့ရ

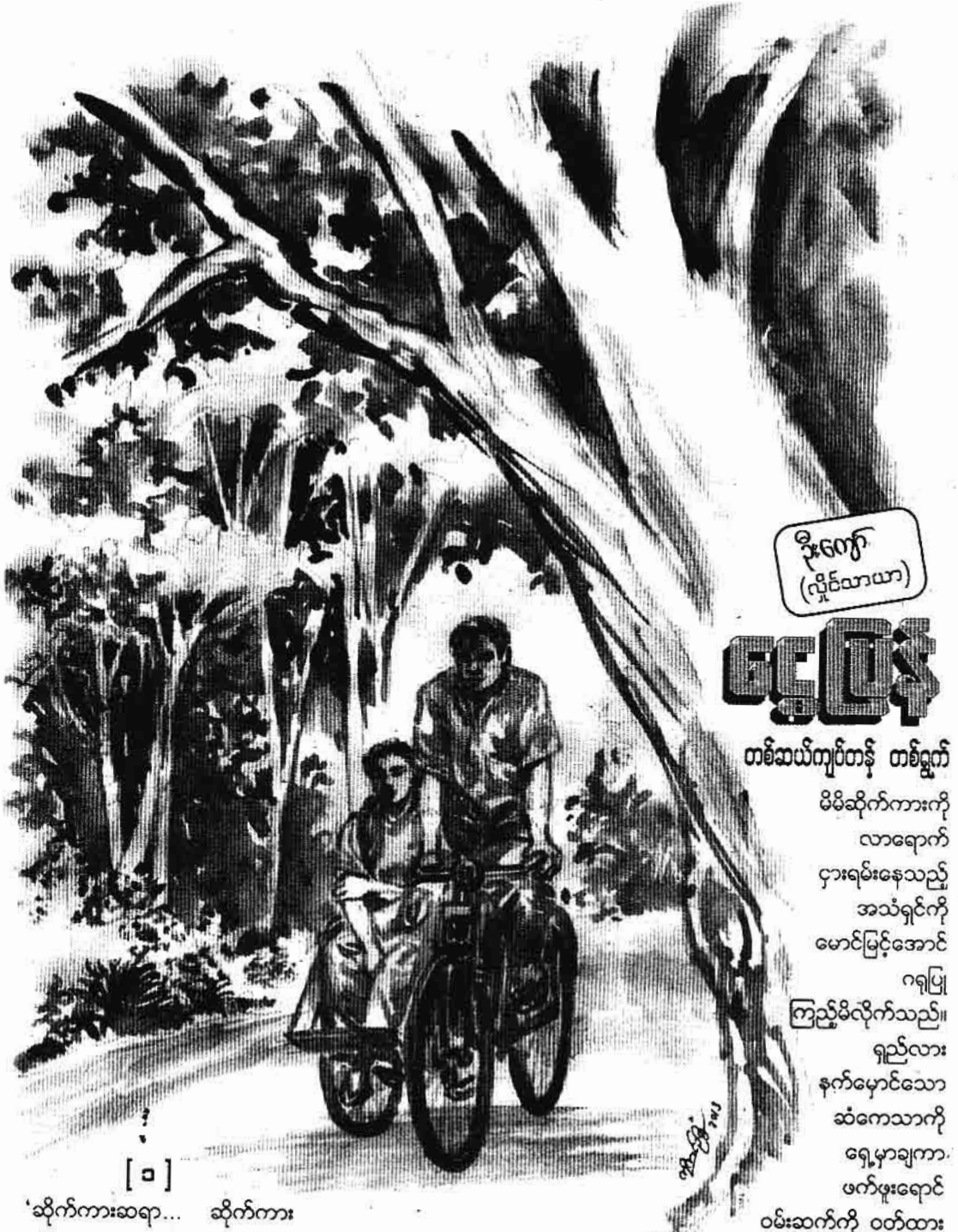
သောအချိန်သည် နံနက်(၄)နာရီတိတိဟု သန်းထွန်းမောင်က ပြောပါသည်။ သန်းထွန်းမောင်သည် ကချင်တိုင်းရင်းသားဖြစ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ယခုလို တာဝန်ဖြင့် သွားရင်းလာရင်း စုန်ပျံအရှင်သူမြတ်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ သာသနာထွန်းလင်းတောက်ပသည်ကို ပို၍ပင် ယုံကြည်မိလေတော့သည်။

စာရေးသူသည် DF- 1237 စက်ခေါင်းနှင့် စက်ပြင်တာဝန် ထမ်းဆောင်ရာတွင် အတူပူးတွဲ၍ သွားလာခဲ့ရာတွင် စက်ခေါင်းမှူး ဦးသန်းမြင့်နှင့် ဒုစက်ခေါင်းမှူး သန်းထွန်းမောင်တို့၏ ရထားစက်ခေါင်းပေါ်တွင် ပြောပြခဲ့သော မှတ်တမ်းတစ်ခုကို ဇာတ်လမ်းပြု၍ သတိတရ ရေးသားဖော်ပြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခင် ချူချာခဲ့သော ရထားစက်ခေါင်းသည် စုန်ပျံရဟန်းတော်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသောအချိန်မှစပြီး ရှေ့ရှေ့ရှူရှူဖြင့် ကြခင်းဘူတာရောက်သည်အထိ ကောင်းမွန်စွာ သွားခဲ့သည်မှာ အံ့ဩစရာပင် ဖြစ်သည်ဟု စက်ခေါင်းမှူးကြီး ဦးသန်းမြင့်က ပြောပြခဲ့ပါသည်။

စက်ခေါင်းမှူးကြီး ဦးသန်းမြင့်သည် ဝန်ထမ်းဘဝမှ သက်ပြည့်ပင်စင်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူသွားခဲ့ရာတွင် အစေအရာရာ အဆင်ပြေ ချောမွေ့ပြီး တရားဘာဝနာများ လိုက်စား အားထုတ်နေသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ တပည့်ဖြစ်သူ သန်းထွန်းမောင်တစ်ယောက်လည်း မိဘရပ်ထံသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်ဟု ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

စုန်ပျံရဟန်းတော်ကို ဖူးတွေ့ရ

ဒီးကျော်
(လှိုင်သာယာ)

ဇွေဇွေ

တစ်ဆယ်ကျပ်တန် တစ်ရွက်

မိမိဆိုက်ကားကို
လာရောက်
ငှားရမ်းနေသည့်
အသံရှင်ကို
မောင်မြင့်အောင်
ဂရုပြု
ကြည့်မိလိုက်သည်။
ရှည်လား
နက်မှောင်သော
ဆံကေသာကို
ရှေ့မှာချကာ
ဖက်ဖူးရောင်

ဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ထား
သော ခပ်ရွယ်ရွယ် အမျိုးသမီး တစ်
ယောက်ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည့်
အဆိုပါ အမျိုးသမီးသည် ဆိုက်ကား
အနီးတွင် ရပ်တန့်ပြီး မောင်မြင့်အောင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည် ဖူးရောင် ၂၇၅

[၁]

'ဆိုက်ကားဆရာ... ဆိုက်ကား
ဆရာ'
အနီးမှ တကြော်ကြော် အော်ခေါ်နေ
သည့် အသံကြောင့် ဆိုက်ကားပေါ်
မှာ မျက်နှာကို ဦးထုပ်အုပ်ပြီး အိပ်မော

ကျနေသည့် မောင်မြင့်အောင်သည်
ပြူးတူပြတ် ကျုံးထလိုက်သည်။
'ဆိုက်ကား အားတယ် မဟုတ်လား
ကွယ်'

ထံမှ ထွက်လာမည့်အဖြေကို ငုံ့လင့် နေသည်။

ယခုမှ မောင်မြင့်အောင်သည် ပတ် ဝန်းကျင်ကို မသိမသာ အကဲခတ် ကြည့်မိလိုက်သည်။ စောစောက မိမိတို့ ဆိုက်ကားဂိတ်တွင် ရှိနေကြသော ဆိုက်ကားနှစ်စီးမှာ ဘယ်အချိန်က ထွက်သွားမှန်းမသိ။ ဂိတ်တွင် မိမိ တစ်ဦးတည်းသာ ရှိနေတော့သည်။

'အစ်မကို ဘယ် လိုက်ပို့ပေးရမှာ လဲ'

'အမျိုးသမီးဆေးရုံကို သွားချင်လို့ ပါ။ ဟိုမှာ မွေးလူနာအတွက် စားစရာ လေး သွားပေးချင်လို့ မကြာပါဘူး။ ကြာလှ (၁၅)မိနစ်ပေါ့ကွယ်'

'ဟာ အဲဒီဘက်ကို ညဆိုရင်' မောင်မြင့်အောင်၏ နှုတ်မှ ရုတ် တရက် ထွက်သွားသည့် စကားသံ ကြောင့် မိန်းမပျိုသည် အခြေအနေကို ရိပ်စားမိလိုက်သည့်အတွက်...

'အိုကွယ် ဘာများ စိုးရိမ်စရာရှိလို့လဲ။ ယ တစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ ပြီးတော့ မင်း ဆိုက်ကားကို အသွားအပြန်စီးပြီး ဒီဂိတ်ကို ပြန်လိုက်လာမှာပဲ။ ကျသလောက် ပေးမှာ ပေါ့ကွယ်'

'ဪ အင်း ဟို...ဟို... ဘာကြောင့် ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီဂိတ်က ကျွန်တော်တို့ဆိုက်ကားတွေ ညဘက် ဆိုရင် အဲဒီဘက် သိပ်မလိုက်ကြတော့ ဘူး'

'အင်း ခက်တာပဲ။ ဒီက ငါ့မောင်မှ လိုက်မပို့ရင် မေအတွက် အခက်ပဲ။ ဟိုမှာ မွေးလူနာ မမအသိအတွက် စားစရာလေး သွားပေးချင်လို့'

မောင်မြင့်အောင်သည် တဒံတော့ ဝေဝေသွားသည်။ ယနေ့ညနေအိမ်က ထွက်လာကတည်းက ဈေးဦး မပေါက် သေးချေ။ ဈေးဦးမပေါက်သဖြင့် ယနေ့

ညပေးရမည့် အံ့နာခ ငွေ (၇၅)ပြားမှာ အရေးကြီးနေသည်။ မောင်မြင့်အောင် သည် အံ့နာခဆိုသည့် ကိစ္စကြီး ခေါင်း ထဲ ရုတ်တရက် ဝင်လာသဖြင့် ထွေထွေ ထူးထူး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ...

'အသွားအပြန်ဆိုရင် တစ်ကျပ်ခွဲကျ မယ်နော်'

'အေးပါကွယ် ဘယ်လောက်ပဲ ဖြစ် ဖြစ် အစ်မပေးပါမယ်'

မိန်းမပျိုသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မောင်မြင့်အောင်၏ ဆိုက်ကားပေါ်သို့ တက်ထိုင်လိုက်သည်။ မိန်းမပျို၏ ခန္ဓာ ကိုယ်မှ သင်းယုံ့သော ရနံ့ကြောင့် မောင်မြင့်အောင်၏ ရင်ထဲတွင် ကြက် သီးများ ဖြန်းခနဲ ထသွားသည်။

မောင်မြင့်အောင်သည် ဆိုက်ကား ကို နင်းထွက်ရန် ချီတံ့ချတံ့ ဖြစ်နေချိန် တွင် မိန်းမပျိုမှ...

'အို ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ ကွယ်'

'ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ'

ဟု ဆိုကာ မောင်မြင့်အောင်သည် ဆိုက်ကားကို အရှိန်ရစေရန် အနည်း ငယ်မျှ တွန်းပြေး ပြေးလိုက်ပြီး ဆိုက် ကားပေါ်သို့ ခွထိုင်ကာ အရှိန်နှင့် နင်း ထွက်သွားသည်။

မောင်မြင့်အောင်သည် ထိုစဉ်က ကင်းဘဲလ်လမ်းတစ်လျှောက် သူ့

ဆိုက်ကားကို ခပ်သွက်သွက်လေး နင်း ချလိုက်သည်။ ညအချိန်ကြောင့် တစ် လမ်းလုံး လူသွားလူလာနှင့် ကား အသွားအလာ ပြတ်လပ်နေသည့် အတွက် ဆိုက်ကားကို လွတ်လပ်စွာ နင်းသွားလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးထံမှ လွင့်ယုံ့လာသော အမွှေးနံ့ကို တစ်ချက်တစ်ချက် သတိ ထားမိလိုက်သည်။ ထိုအမွှေးနံ့မျိုးကို မောင်မြင့်အောင် တစ်ကြိမ်မှ မရှုရှိုက် ခဲ့ဘူးသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် ထိုအမျိုးသမီး အပေါ် သံသယစိတ်များနှင့် မယုံမရဲ ဖြစ်သွားသည်။

'နေ့ပြီးကွယ် တစ်လမ်းလုံး မင်း ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ'

ရုတ်တရက် မိန်းမပျို၏ အပြော ကြောင့် မောင်မြင့်အောင်၏ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

'ဘာမှ မစဉ်းစားပါဘူးဗျာ။ ဟို ကျွန်တော်က ဆိုက်ကားကို ညဘက်ပဲ နင်းရတော့ တစ်ခါတစ်ခါ အံ့နာခတောင် ပေးစရာမရှိ ဖြစ်မိတာကို စဉ်းစားမိ နေတာ'

မောင်မြင့်အောင်သည် သူ့ပါးစပ်ထဲ ရှိသည့် အကြောင်းအရာကို ပြောချ လိုက်သည်။

'ဪ ခါများကွယ် အဆင်ပြေ သွားမှာပေါ့။ ဟော ဆေးရုံတောင် ရောက်တော့မှာပဲ။ ကဲ ကဲ ဟိုရှေ့နား မှာပဲ ရပ်ပေးပါကွယ်။ မမဒီစားစရာ လေးကို မြန်မြန်သွားပို့လိုက်မယ် မကြာ ပါဘူး'

အမျိုးသမီးသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မောင်မြင့်အောင်ကို ကျောခိုင်းကာ ဆေးရုံဝင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွား သည်။ မကြာခင်မှာ အဆိုပါ အမျိုး သမီးသည် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို လက်မှ ဆွဲကာ ပြန်ထွက်လာပြီး ဆိုက်ကား

ပေါ်သို့ တက်ထိုင်လိုက်သည်။

'ဒီမှာ ဆိုက်ကာဆရာလေး ယဟိုဟိုရှာက
ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ပို့ပေးစမ်းပါဦး'
'ဗျာ'

'အဲဒီဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ မနက်ဖြန်
အလှူရှိတယ်ကွယ်။ အဲဒါ ဟောဒီမှာ
ပါတဲ့ မုန့်ထုပ်ကို အချို့ပွဲအတွက် သွား
ပေးချင်လို့ပါ။ အဲဒီအတွက် မင်း
ဆိုက်ကားခကို ကျသလောက် မမ
ပေးပါ့မယ်'

မောင်မြင့်အောင်လည်း မပိုလျှင်
မဖြစ်တော့သည် အခြေအနေ
ကြောင့်...

'ဆိုက်ကားခ (၃)ကျပ်ခွဲတော့ ပေးရ
မယ်နော်'

'အေးပါ ပေးပါ့မယ်'

မောင်မြင့်အောင်သည် သူ့ဆိုက်
ကားကို ဘုန်းကြီးကျောင်းရှိရာဘက်
သို့ ခပ်သွက်သွက် နင်းသွားလိုက်
သည်။ သိပ်ပြီး မနင်းလိုက်ရဘဲ ဘုန်း
ကြီးကျောင်းဝင်းရှေ့သို့ ရောက်သွား
သည်။

ဆိုက်ကားကို ရပ်ပေးလိုက်စဉ် အဆို
ပါ အမျိုးသမီးသည် ဘုန်းကြီးကျောင်း
ဝင်းအတွင်းသို့ လျှောက်လှမ်း ဝင်
ရောက်သွားသည်ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရ
သည်။

မောင်မြင့်အောင်သည် ဘုန်းကြီး
ကျောင်းဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ခုလုံး
မီးရောင်နှင့် ဝင်းထိန်နေပြီး ဘုန်းကြီး
နှစ်ပါး တံမြက်စည်း လှည်းနေသည်ကို
လှမ်းတွေ့ရသည်။ စိတ်ထဲကလည်း
ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲ ထူးထူးခြား
ခြား မီးများ ထိန်လင်းနေသဖြင့် အလှူ
ရှိသည်မှာ ဟုတ်လိမ့်မည်ဆိုသည့်
အတွေးနှင့် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်
တွင် ယင်း၏ ဆိုက်ကားကို ထိုးဆိုက်

ထားလိုက်သည်။

မောင်မြင့်အောင်သည် စိတ်ချ
လက်ချောနှင့် ဆိုက်ကားပေါ် တက်မှိုန်း
နေလိုက်သည်။

[၂]

မောင်မြင့်အောင် ဆိုက်ကားပေါ်
တက်မှိုန်းနေရာမှ ဘယ်အချိန် အိပ်ပျော်
သွားမှန်းမသိ။ အနားမှ မိမိ၏ အမည်
ကို တကြော်ကြော် အော်ခေါ်နေသည့်
အသံကြောင့် လန့်နိုးသွားသည်။

'မော့ပြိုင်အောင် ထ ထထမ်း။ မင်းကွာ
ဒီမှာ ဘယ်အချိန်ကတည်းက လာအိပ်နေ
တာလဲဟဲ့။ ဟိုမှာ မင်းအံ့နာ ဆိုက်ကားရော၊
မင်းပါ ပြန်ရောက်မလာလို့ စိတ်ပူပြီး လူစွဲ
လိုက်ရှာနေကြတာ။ တော်သေးတာပေါ့ကွာ။
ယဟိုဟိုရင် ရဲခမ်းတွေ ဘာတွေတိုက်ချက်
ဖွင့်ရတော့မှာ'

ထိုအချိန်ကျမှ မောင်မြင့်အောင်
သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိပြုမိလိုက်
သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ဘုန်းကြီး
များပင် ဆွမ်းခံကြွနေသည်ကို လှမ်း
တွေ့လိုက်ရသည်။ ယမန်နေ့ညက
အလှူရှိသည်ဟု ထင်ခဲ့ရသော
ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းသည် ယခုတော့
တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသည်။

'အေးဗျာ။ ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ယဟိုဟို။

ညက ဆိုက်ကားဆောက်ကို ဒီလိုလိုကို
ရင်း ကျုပ် ဒီနားထင် အိပ်ပျော်သွားတာ။
ခင်ဗျားတို့ လာမှိုန်းပဲ နိုးတော့တယ်'

မောင်မြင့်အောင်သည် ယမန်နေ့က

သူ့အဖြစ်အပျက်ကို
အစအဆုံး ပြောပြကာ အိမ်သို့

ပြန်ခဲ့သည်။ အိမ်သို့ရောက်လျှင်

သူ့အား အသင့်စောင့်နေသော

ဆိုက်ကားအံ့နာလက်သို့

ဆိုက်ကားကို ပြန်အပ်လိုက်ပြီး...

'ကိုခွေးကြီးရယ် ဆိုက်ကားအံ့နာခ

တော့ ဒီညနေမှသာ ပေါင်းယူတော့ဗျို့'

ဟု ဆိုကာ အိမ်ဘက်သို့ ထွက်လာ

ခဲ့လေတော့သည်။

[၃]

ညနေဘက်တွင် ဆိုက်ကားနင်းရန်
အတွက် ကျင်းဘဲလ်လမ်းထိပ်ဘက်ရှိ
ဆိုက်ကားဂိတ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။
ဆိုက်ကားအံ့နာ ကိုခွေးကြီးသည်
မောင်မြင့်အောင်ကို လှမ်းမြင်လိုက်
လျှင်...

'ဟေ့ မောင်မြင့်အောင်၊ မင်းပြောတော့
ညက တစ်ပြာမှ ယူလို့ ဆိုက်ကားခတောင်
မပေးနိုင်ဘူးဆို ဟေ့ ဒီမှာ ငွေ ၁၀၀ ကျပ်တန်
ဆိုက်ကားဆောက်အံ့ထဲက တွေတာ'

'ဟင် ဟုတ်လား'

မောင်မြင့်အောင်သည် ကိုခွေးကြီး
ပေးနေသည့် (၁၀)ကျပ်တန်လေးကို
လှမ်းယူလိုက်သည်။ ပိုသေချာအောင်
ပိုက်ဆံကို ဘယ်ညာလှန်ကြည့်လိုက်
သည်။ (၁၀)ကျပ်တန်မှ (၁၀)ကျပ်တန်
အစစ်။

'ကျေးဇူးပဲ ကိုခွေးကြီးရော။ ခင်ဗျား
အံ့နာခ ယူထားလိုက်လေဗျာ'

'နောက်မှ ပေါင်းပေး၊ ပြန်အမ်းစရာ
အကြွေလဲ ငါ့မှာမရှိဘူး'

မောင်မြင့်အောင်သည် ထို(၁၀)ကျပ်
တန်ရွက်ကို ကိုင်ကာ ဆိုက်ကားဂိတ်နှင့်

မနီးမဝေ၌ ရောင်းချနေသော အကြော်သည် ဒေါ်သိန်းဆိုင်၌ အဆာ ပြေ အကြော်ဝယ်စားလိုက်သည်။

ထိုညတစ်ညလုံး မောင်မြင့်အောင် သည် ဆိုက်ကားနင်းပြီး နောက် တစ်နေ့အိပ်ရာမှထလျှင် သူ၏ အိပ်ကပ် ထဲ၌ ယမန်နူက (၁၀)တန်နှင့်အတူ တခြား ငွေများကိုပါ တွေ့နေရသဖြင့် အံ့ဩသွားသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ညက တစ်ညလုံး ဆိုက်ကားနင်းခဲ့ရာ မည့် သည့် ခရီးသည်ထံမှ ငွေ(၁၀)ကျပ်တန် မရခဲ့ခြင်းကို သတိရနေမိသည်။ နောင် မောင်မြင့်အောင်သည် ထို(၁၀)ကျပ် တန်အပေါ် သံသယရှိစွာနှင့် သတိထား နေမိသည်။

ထို(၁၀)ကျပ်တန်လေးနှင့် သုံးစွဲမိ တိုင်း ထို(၁၀)ကျပ်တန် ငွေစက္ကူလေး သည် မိမိထံသို့ ပြန်ပြန်ရောက်နေ တတ်သည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မိမိ ဆိုက်ကားဂိတ်မှ မည့်သူ တစ်ဦး တစ်

ယောက်မှ မပြောပြဖြစ်ဘဲ ထိမ်ချန် ထားခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် မောင်မြင့်အောင်သည် ထို(၁၀)ကျပ်တန်လေးကို တစ်ပတ် ကျော်ကျော် သတိထား သုံးစွဲကြည့် သည့်အခါတိုင်း ထို(၁၀)ကျပ်တန်လေး သည် မိမိ၏ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲသို့ ပြန် ရောက်နေတတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မောင်မြင့်အောင်သည် ထို(၁၀)ကျပ် တန် ငွေစက္ကူလေးအကြောင်းကို အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ် စဉ်းစားနေမိသည်။ မည်သည့် အဖြေမှ မရသော်လည်း တစ်ခါက မိမိကြားဖူးခဲ့သည့် ငွေပြန် အကြောင်းကို သွားသတိရမိသည်။

ထိုငွေပြန်များသည် အမြဲတမ်း မိမိ ထံသို့ ပြန်ရောက်နေတတ်သည့် အကြောင်းကို စဉ်းစားမိလိုက်သည်။ ထိုငွေကိုလည်း တစ်ခါက ခရီးကြွလိုက် ခဲ့သည့် အမျိုးသမီး ပေးခဲ့သည်ဟုသာ စိတ်ထဲ၌ မှတ်ထားလိုက်သည်။

တစ်နေ့ မောင်မြင့်အောင်သည်

အဖော် အဆွယ်ကောင်းသဖြင့် သူငယ် ချင်း ဆိုက်ကားသမား တစ်ယောက်နှင့် အတူ အရက်ဆိုင်သို့ လိုက်သွားရင်း ငွေ(၁၀)ကျပ်တန်နှင့် အရက်ဝယ် သောက်လိုက်သည်။

နံနက်မိုးသောက် အိပ်ရာထလျှင် သတိရနေကျ ငွေ(၁၀)ကျပ်တန်အပေါ် ကို အရင်ဆုံး ရှာဖွေကြည့်လိုက်သည် ဘယ်မှ ရှာမတွေ့တော့။

ထိုအချိန်ကျမှ မိမိမှာ ပျောက်ဆုံး သွားသော ငွေ(၁၀)ကျပ်တန်အပေါ် အတွက် စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ခံစားနေ မိသလို ထိုအတွက်လည်း နောင်တမဲ့ မဆုံးအောင် ရှိနေတော့သည်။

ဦးကျော်(လှိုင်သာယာ)

(မှတ်ချက်။ ။ ဆိုက်ကားဆေး လေး မောင်မြင့်အောင်၏ ဖြစ်ရပ်နှင့် ဖြစ်ပါသည်။)

စာမျက်နှာ (၂၇၄)မှ အဆက်

သော သူတို့သည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း စိတ်သွား တိုင်း ကိုယ်ပါသော ချမ်းသာသူနှင့် ပြည့်စုံသူများ ဖြစ်ကြ သလို တရားထူးတရားမြတ်များလည်း ဆောလျှင်စွာ ရတတ် ကြသူများဖြစ်ကြသည်ဟု တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော် ကြီး ဦးဥတ္တမသာရက ပြောကြားခဲ့သည်ကို မှတ်သားနာယူ ဖူးခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရဟန္တာအပြောက်အပြား ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်မှာ မရေမတွက်နိုင်ပါ။ စွာန်ရသော ရဟန္တာ များ ရှိခဲ့ကြသလို စွာန်သမာပတ် မဝင်စားဘဲနှင့် ချုပ်ခန္ဓာ ဓာတ်ကြွင်းသော ရဟန္တာများ ရှိခဲ့ကြပါသည်။

အချို့ အချို့သော ဆရာတော်ကြီးများတို့သည် အနေ ကျစ်လျစ်၍ ရဟန္တာဟု မထင်မှတ်ရလေအောင် မိမိကို ဝတ်ကြီးဝတ်ယေပြုသော တပည့်ရဟန်းများပင် မရိပ်မိ ကြပေ။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို အလွန်ကြောက်ကြသည်။

စွာန်ပျံ ရဟန်းတော်များသည်လည်း ကောင်းကင်ယံမှ ကြွတော်မူကြသည်မှာ ထင်ပေါ်ချင်လို့ မဟုတ်ကြပါ။ တိတ် ဆိတ်သော ညကာလအခါများတွင် လည်းကောင်း၊ သို့တည်း မဟုတ် နံနက်အလင်းရောင်မသန်းမီ အချိန်များတွင် လည်း

ကောင်း ကောင်းကင်ယံတွင် မြန်းကြွကြွရာတွင် ကောင်းကင် ယံကို မော့ကြည့်သူတို့ ဖူးထိုက်သူတို့သာလျှင် တွေ့မြင် နေရလေသည်။

စာရေးသူသည် စွာန်ပျံရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်တို့ထံ တွေ့ချင်း မြင်ချင်း ဖူးချင်ပါသည်။ ဆုလည်း တောင်းမိပါသည်။ ယခုအချိန်အခါ အထိ မဖူးတွေ့ရသေးပါ။ ဆုတောင်းမပြုဘဲ သေလိမ့် ဖြစ်မည်ထင်ရသည်။ ဆုမတောင်းပေမယ့် ဖူးထိုက် သူများ ဖူးမြော်ခဲ့ရသည်ကို သူတို့ပြောပြသဖြင့် စာရေး သူကိုယ်တိုင် ဖူးတွေ့ရသလို ဝိတိ ဖြစ်မိပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိတ်များသည်လည်း စာရေးသူကဲ့သို့ပင် စွာန်ပျံရဟန္တာကို ဖူးတွေ့ချင်ကြလိမ့်မည် မထင်မိပါသည်။ ဖူးဖူးသူများလည်း အနည်းနှင့်အများတော် ရှိကြမှာပါ။

ဖူးဖူးတွေ့ရသေးသူများ ဆုတောင်းကြပါ။ ဆုတောင်းပြု နှုတ်ခေါ်လို့လည်း ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဆုတောင်းပေးလိုက် သည်။

(မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာရောင်ပါ ထိန်လို့ လင်းစေအောင်)

ရောမြေ ကျော်ဝေ

ယိလာဂျော်

ပြောဆိုရက်စွာ ပျာသေသူ

မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ (...)ရွာမှ ဒေါ်ဘုမ
သည် အသက်(၅၄)နှစ်ရောက်မှ ကံ
ပေါ်သည်ဟု ပြောရမည် ထင်သည်။
သမီးကြီးနှင့် သားငယ် မောင်နှမနှစ်
ယောက်ပင် အိမ်ထောင်ရှင်များ ဖြစ်
တုန်ကြပါပြီ။ ဒေါ်ဘုမ ယခုမှ ကိုယ်ဝန်

ထပ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။
ဒေါ်ဘုမ ကိုယ်ဝန်ရခြင်းနှင့် ပတ်
သက်၍ ရွာထဲတွင် အမျိုးမျိုး ပြောဆို
နေကြသည်။ အကောင်းဘက်မှ တွေး
တောကာ ပြောဆိုသူများ ရှိသကဲ့သို့
အဆိုးဘက်မှ ပြောသူများလည်း

မနည်းပေ။ အသက်(၅၄)နှစ်မှ ကိုယ်ဝန်
ဆောင်ခြင်းသည် သာမန်ထက်တော့
ဆန်းနေသည်။ ထိုထက်ပို၍ ဆန်း
သည့် အချက်တစ်ခုက ရှိနေပြန်ပါ
သည်။
ဒေါ်ဘုမသည် ကိုယ်ဝန်ရိုင်းမှ (၅)လ

အတွင်း အိပ်မက် (၃) ကြိမ် မက်သည့် အိပ်မက်များသည် အတူတူပင် ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုအိပ်မက်အကြောင်းကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပြသေးပါ။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးခင်အောင်ကိုပင် ပြောမပြပါ။

ဦးခင်အောင်သည် ညက ထူးထူးဆန်းဆန်း အိပ်မက် မက်သည့်အကြောင်း ပြောပြသည်။ ဒေါ်ဘုမ မအံ့သြဘဲ မနေနိုင် ဖြစ်သွားရပါသည်။ အကြောင်းမှာ သူမ မက်ထားသည့် အိပ်မက်နှင့် တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအိပ်မက်မျိုး လက်သည်ဒေါ်ဖွားတွင် တစ်ကြိမ်၊ လက်သည် ဒေါ်မြတွင် တစ်ကြိမ် မက်ထားပြန်ပါသည်။ ထိုအိပ်မက်အကြောင်း ထိုလေးဦးမှ လွဲ၍ မည်သူမျှ မသိသေးပါ။

ဒေါ်ဘုမ၏ ကိုယ်ဝန်သည် တစ်နေ့ တခြား ကြီးထွားလာသည်။ အမြွှာဟု ထင်မှတ်ရလောက်အောင်ပင် ကြီးထွားသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက ဆေးရုံဆေးခန်း ယခုလောက် မပေါများသေးပါ။ ဆေးရုံဆေးခန်းကိုလည်း ယခုခေတ်လောက် အားမကိုးသေးပေ။ အားမနာတမ်း ပြောရမည်ဆိုလျှင် တော့ ကျန်းမာရေးအသိ အတော်ပင် နည်းသေးသည်ဟု ပြောရပါမည်။

ဒေါ်ဘုမတစ်ယောက် ဗိုက်နာလာသည်။ လက်သည် ဒေါ်ဖွားရော၊ ဒေါ်မြကို ပါ ပင့်ထားလိုက်သည်။ ဦးခင်အောင်၊ ဒေါ်ဘုမ၊ ဒေါ်ဖွား၊ ဒေါ်မြတို့ ပုံစံတူမက်ထားသည့် အိပ်မက် မှန်မမှန် စောင့်ကြည့်ရပေဦးမည်။ အမှန်ဖြစ်နေပါကလည်း မကြောက်ရန် တိုင်ပင်ထားကြသည်။

ဒေါ်ဘုမသည် ဗိုက် အကြမ်းအရမ်း နာလာသည်။ လက်သည်နှစ်ဦး၏

ကူညီမှု၊ ဒေါ်ဘုမ၏ အားထုတ်မှုကြောင့် မွေးဖွားလာပါသည်။ အိပ်မက်ထဲက အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် သန္ဓေသား ကျန်နေသေးသည်။ ဆက်၍ ဗိုက်နာလာပြန်သည်။ နောက်ထပ် (၅) မိနစ်အကြာ ထပ်မံမွေးဖွားလာပြန်သည်။

ပထမမွေးဖွားသည်မှာ အမျိုးအမည် အတိအကျ ပြောပြ၍မရသည့် မြွေတစ်ကောင် ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ မြွေသည် မည်သူ့ကိုမျှ ရန်မလုပ်ပါ။ ဘယ်ကိုမှလည်း ထွက်မသွားပါ။ နောက်ထပ် မွေးဖွားသည်မှာ သားယောက်ျားလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အစ်ကိုမြွေလေးသည် ညီလေး၏ဘေးတွင် နေသည်။ ညီငယ် နို့စို့ချိန်တွင် မိခင်က ခွက်နှင့် ခံထားပေးသော နို့ကို သောက်သည်။ (၇) ရက်ပြည့်မြောက်၍ မီးထွက်သောအခါ ထိုမြွေလေးသည် အိပ်မက်ထဲအတိုင်း ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့သည်။ ယနေ့တိုင် မပေါ်လာတော့ပါ။

လူသားမိခင်မှ မြွေနှင့် လူသားညီအစ်ကို ညီအစ်ကိုဟု ပြောနိုင်ခြင်းမှာ အိပ်မက်(၆) ကြိမ်လုံး၏ တူညီချက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ တွဲ၍ မွေးဖွားခြင်းသည် ဆန်းကြယ်သည် မဟုတ်ပါလား။ လူ့လောကတွင် အချို့သော ကိစ္စများ

သည် စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းထက်ပင် ဆန်းကြယ်နေတတ်ပါသည်။

ဤမျှ ဆန်းကြယ်သည်ကို ဆန်းကြယ်သည်ဟု မထင်လိုက်ပါနှင့်ဦး။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးခင်အောင်+ဒေါ်ဘုမတို့သည် တစ်နေ့တခြား စီးပွားဥစ္စာတိုး၍ တိုး၍ လာပါသည်။ "ပေး၍ မကုန် လှူ၍မခန်း" ဟူသော စကားနှင့်အညီ ဖြစ်သည်။

ညီငယ်သည် မည်သည့်မြွေ ကိုက်ကိုက် ဘာမျှမဖြစ်ခြင်းကလည်း ဆန်းကြယ်မှုတစ်ခုပင် ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။ ညီငယ်သည် မြွေကိုက်သည့်ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များကို လက်နှင့် သပ်ချလိုက်လျှင် ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမဟုတ် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ဖြစ်သည်။ အခြားသူများ အကိုက်ခံရသည့် မြွေကိုက်ဒဏ်ရာကို တော့ ဤသို့ လုပ်ပေးနိုင်စွမ်း မရှိပါ။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ကြားသိခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်လေး ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ဦးခင်အောင်+ဒေါ်ဘုမတို့ကို တော့မမိလိုက်ပါ။ ညီငယ်ဖြစ်သူကို တော့ တွေ့ဖူးပါသည်။ ညီငယ် မြွေကိုက်၍ မသေခြင်း၊ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ လက်နှင့် သပ်ချရုံဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်ခြင်းတို့ကို စာရေးသူ တစ်ကြိမ် တွေ့ဖူးပါသည်။

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ မြွေကိုက်၍ မသေသူသည် ယခုတော့ လူ့လောကတွင် မရှိတော့ပါ။ ကားမှောက်၍ သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ဖြစ်ရပ်မှန်သော်လည်း အမည်များ လွှဲပြောင်းထားပါသည်။)

ထီလာကျော်

www.burmeseclassic.com

သဗ္ဗညု

အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့်

အမဲသားကြိုက်သူ

ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရိုးသားစွာ ပြောရလျှင် ကျွန်တော် အမဲသားကို ကြိုက်သည်။ ကြိုက်သည်ဆိုရာတွင် စုံစုံမက်မက် ကြိုက်သည်ဟု ပြောရမည်။

ထိုထက်ပြောရလျှင် နည်းနည်းလွန် သွားမလားမသိ “သေလုမျောပါး ကြိုက်သည်”ဟုပင် ဆိုရမည် ထင် သည်။

ကျွန်တော့်အဖေက လက်သမား

ဆရာကြီးပါ။

အမေကတော့

အညာသူ၊ အဖေက

အောက်အရပ်သား။

အဖေရော အမေပါ

အမဲသားကြိုက်မှတော့ ကျွန်တော် ကြိုက်တာ ဘာမှမဆန်း။ ငယ်စဉ်က အမေသည် အမဲသားကို ပြုတ်ကျော် လုပ်၍ အမဲနပ်ချက်၍ အမဲခြောက် ပြုလုပ်၍ ရေလဲနှင့် အမဲသားဟင်း ချက် စွမ်းရည် ပြခဲ့သည်။

ဒါတင်လား မဟုတ်သေး။ တရုတ် အမဲဟု ပြောသည့် ဝက်သားဟင်းချက် လည်း အမေက ကောင်းမှကောင်း။ အမေသည် တောင်ငူမြို့နှင့်နီးသော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မလှမ်း ၂၈၁

ရေတာရှည်မြို့သူ။ ရေတာရှည် ဝက်အူ
ချောင်းမှာ တစ်နိုင်ငံလုံး နာမည်ကြီး
သည်။

ထိုဝက်အူချောင်းကို အမေက
ကျွမ်းကျင်စွာ ထုတ်လုပ်နိုင်သည်။
ဒီတော့ မြန်မာအမဲ၊ တရုတ်အမဲများကို
ကျွန်တော် ကြိုက်သည်။ ကျွန်တော်
ကြိုက်သလို ကျွန်တော်တို့ တစ်သားစု
လုံးလည်း ကြိုက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော့်အကြောင်း ပြောရပါဦး
မည်။ ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကတည်း
က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် အနေ
များခဲ့သည်။ အတန်းကျောင်း တက်
သော်လည်း ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင်
ဘုန်းကြီးကျောင်း၌သာ အနေများ
သည်။

ကျွန်တော်၏ မွေးဇာတိ မဒေါက်မြို့
တံခွန်တိုင် ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်
ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ဘုန်းကြီးစိန်ဟု
လူသိများသော ဆရာတော်ကြီး
ဦးဇာဂရ သီတင်းသုံးသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရှေးခေတ်က
ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ထုံးစံအတိုင်း
အလွန်သြဇာညောင်းသည်။ တပည့်
တပန်း၊ ရဟန်းသာမဏေများကို
သာမက ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို
ပါ တုတ်တုတ်မလှုပ်ခတ်အောင် မီးသေ
သည်။

ကျွန်တော့်ကိုတော့ ဆရာတော်ကြီး
က အလွန်ချစ်ခင်သည်။ ငယ်စဉ်က
အသားဖြူဖြူ လှပသေးသေးနှင့်
ကျွန်တော့်ကို "ပိုးဟိုက်ဖြူ" ဟု ချစ်စနိုး
ခေါ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ပွဲတော်
ကျများကို ကျွန်တော် စားရလေ့ရှိ
သည်။

ဆရာတော်ကြီးက အင်္ဂါရတ်ထိုး
သည်။ ကျွန်တော်က ဖားဖိုကြီးကို
ကြီးဆွဲပေးရသည်။ ဆရာတော်ကြီးက

ကျွန်တော့်ကို ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်လုံး
ရအောင် ကျက်ခိုင်းသည်။ ကျွန်တော်
ကြီးစားကျက်မှတ်သောကြောင့် အာဂုံ
ရသည်။ ဆရာတော်ကြီးထံ ပြန်ပြရ
သည်။

ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက
ပရိတ်ကြီး(၁၁)ပုဒ်လုံး ဒိုးလိုမွှေအောင်
ရသည်။ ကျွန်တော့်အဖေ၊ အမေများ
ကလည်း ကျွန်တော် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း
ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဖုတ်
စိပ်ခြင်းကြောင့် အလွန် သဘောကျနေ
ကြသည်။ ဒါကြောင့်ပင် ကျွန်တော်
ကြိုက်သော အမဲသားဟင်းကို ပိုလို့
ချက်ကျွေးဖြစ်တော့သည်။

တစ်နေ့... ထိုတစ်နေ့သည်
ကျွန်တော့်ဘဝကို ထူးခြား ပြောင်းလဲ
စေခဲ့သော တစ်နေ့ဟု ဆိုရပါမည်။

ထိုနေ့တွင် ကျွန်တော့်အဖေသည်
မည်ကဲ့သို့ စိတ်ကူးပေါက်သည် မသိပါ။
ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ပြီး လည်တွင်
ပုတီးကြီးဆွဲလျက် လက်ထဲတွင် ပြဒါး
ရှင်လုံးဟု ပြောသော အလုံးကြီးကို
ထားသည့် ဘိုးတော်ကြီးတစ်ပါးပုံ(မှန်
ပေါင်သွင်းထားသည်)ကို ဈေးမှ ဝယ်
လာခဲ့သည်။ ထိုပုံတော်ကို ဘုရား
ဆောင်ပေါ်တွင် တင်ထားခဲ့သည်။

'ဒါဘယ်သူလဲ အဖေ'
ဟု ကျွန်တော်က မေးကြည့်သည်။
အဖေက "ဘိုးဘိုးအောင်" ဟု ပြော

သည်။ ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က နဂါးနီ
သီချင်း၊ ဘိုးဘိုးအောင်သီချင်းတို့ ခေတ်
စားသည်။

"ဝ" တစ်လုံး ဖျက်ပြန်တော့ နှစ်လုံးပေါ်လာ
သည့် နှစ်လုံးဖျက်ပြန်တော့ (၄)လုံးပေါ်လာ
သည်။ တစ်ဆက် နှစ်ဆတိုးတာဟာလေ
ကျွန်တော့်တို့ ပြန်ဟုတန်ခိုးပါဗျ။ ဘိုးဘိုး
အောင်တဲ့ တကောင်နဲ့ ပေါ်လာပြီ။

ဆိုသော သီချင်းသံကို ကြားရလေ့ရှိ
သည်။ ကျွန်တော် အဘဘိုးဘိုးအောင်
ကို စိတ်ဝင်စားမိသည်။ ဘိုးဘိုးအောင်
သည် တန်ခိုးကြီးသူ မဟုတ်ပါလော။

'ဘိုးဘိုးအောင်ကို ဘာလုပ်ဖို့ ဘုရား
ဆောင်မှာ ထားတာလဲ အဖေ'

ဟု ကျွန်တော် စူးစမ်းကြည့်မိသည်။
'ဘိုးဘိုးအောင်က တို့ကို ဘေးရန်
က ကာကွယ်ပေးတယ်။ ပြီးတော့
စီးပွားတိုးတက်အောင် မ၊ နိုင်တယ်ကွ'
ဟု ပြောသည်။ အဖေက ဆက်ရှင်း
ပြသေးသည်။

'ဘိုးဘိုးအောင်ကိုင်ထားတဲ့ ပြဒါး
ရှင်လုံးဆိုတာက လိုတရတယ်ကွယဲ့။
ဘိုးဘိုးအောင်ဆိုတာ သူတော်ကောင်း
ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေါ့။ မင်းကို
ချစ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးဦးစိန်လဲ
ဓာတ်လုံးထိုးနေတာ ဘိုးဘိုးအောင်ကြီး
လို ထွက်ရပ်ပေါက်အောင် လုပ်နေတာ
ပေါ့'

ဟူ၍ ရှင်းပြသည်။

ကျွန်တော် အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို
စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ဘုရားရှိခိုးပြီး
တိုင်း အဘဘိုးဘိုးအောင်ပုံတော်ကို
ကန်တော့ခဲ့သည်။ စာမေးပွဲအောင်ဖို့
စာရဖို့ အမဲသားဟင်း ကောင်းကောင်း
စားရဖို့ ဆုတောင်းခဲ့သည်။

* * *

ကျွန်တော် ဆုတောင်းမပြည့်ခင်။
ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကလ

ကတည်းက အဖေ၊ အမေ၊ အစ်ကို၊ အစ်မများနှင့် ရောနှော၍ မအိပ်ခဲ့ပါ။ သိတတ်စအရွယ်တွင် တစ်ကိုယ်တော် သာ အိပ်လေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော် အိပ်သောနေရာမှာ ဘုရားဆောင်တော်ရှေ့တွင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ရွတ်၍ ဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်ပြီးမှ ကျွန်တော် အိပ်မြဲဖြစ်ပါ သည်။

ညက ကျွန်တော်အိပ်မက်ထဲတွင် အဘဘိုးဘိုးအောင် ရောက်လာသည်။

'ငါ့ပြေး မင်းက ဘုရားရှိခိုး ပရိတ်ရွတ် ပုတီးစိပ်တာကိုတော့ အဘိုးကြိုက်ပါနဲ့၊ ခက် နေတာက ငါ့ပြေးဟာ အဘိုးရဲ့ ပုံတော် အောက်တည့်တည့်မှာ အိပ်ပြီး အဘိုး မကြိုက်တဲ့ အမဲသားတွေ စားနေတာပဲကွယ်။ ငါ့ပြေး အမဲသားကို မစားပါနဲ့၊ စားရင် ပါးစပ်ထဲက သွေးတွေ ထွက်လာလိမ့်မယ်။ မစားပါနဲ့တော့ကွာ'

ဟူ၍ ပြောပြီး ပျောက်သွားသည်။ ကျွန်တော် အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို ဝိတ်ဖြူဝတ်စုံနှင့် သေသေချာချာ မြင် တွေ့ရသည်။

သူပြောသော စကားသံကိုလည်း နားတွင် ဝိဝိသသကြားခဲ့ရသည်။ သို့ သော်လည်း ကျွန်တော် အမဲသားကို မစားဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ပါ။

ထမင်းစိုင်းတွင် အမဲသားကို ပြုတ် ကြော်ထားသော အမေ့လက်ရာ မဆလာနဲ့သင်းသင်းကလေးနှင့် အမဲ ကြော်တုံးကလေးများက ကျွန်တော့်ကို ပြုံး၍ကြည့်နေသလိုလို ကောင်လေး တစ်ယောက် မစားရရှာဘူး။ ရှက်ဖွယ် လို့ ပြောနေသလိုပါပဲ။

ကျွန်တော်သည် အမဲသားကို ထုံးစံ အတိုင်း အိပ်မက်ကို မသိကျိုးကျွန်ပြု၍ ဒါးစပ်ထဲထည့်ပြီး အရသာခံကာ ဝါး စားလိုက်ပါသည်။ အဘပြော စကား

ကို သတိရနေသော်လည်း အမဲသားကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ့ပါ။

ထမင်းစားပြီး (၁)နာရီလောက် ကြာသောအခါ ကျွန်တော် စားထား သော အမဲသားများသည် ဘယ်လိုဖြစ် သည်မသိ။ တအော့အော့နှင့် လေချဉ် တက်ရင်း အန်ထွက်လာကြသည်။ စလုံးစခု မည်းမည်းသဲသဲ အန်ဖတ်များ သည် ရွံ့စရာဖြစ်သည်။

အမေက...

'သားလေး ရင်ပြည့်နေတယ်နဲ့ တူ တယ်။ လျက်ဆားကို လျက်လိုက်'

ဆိုပြီး ပုလင်းထဲမှ လျက်ဆားကို စက္ကူပေါ်တွင် ပုံပေးသည်။ လျက်၍ သက်သာသလို ရှိသော်လည်း ကျွန်တော် ထပ်ပြီး အန်ပြန်သည်။

'ဟင် သွေးတွေပါလားကွယ်။ ဘယ် လိုများ ဖြစ်ရတာပါလိမ့်'

ဟု အမေ စိတ်မချမ်းမသာ ရေရွတ် နေသည်။ ထိုနေ့က အမဲသားနှင့် ပတ် သက်သော ပထမသင်ခန်းစာကို ပေး ခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော်တစ်ယောက် တည်းသာ သိနေခဲ့သည်။

* * *

ထုံးစံအတိုင်း ညအိပ်ရာဝင်သည်နှင့်

ဘုရားရှိခိုး ပရိတ်ရွတ်၊ ပုတီးစိပ်၊ မိဘ များကို ကန်တော့၊ အဘဘိုးဘိုးအောင် ကိုလည်း ကန်တော့ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ သည်။

အဘဘိုးဘိုးအောင် လာပြန်ပြီ...

'လူလေး မင်းမင်း တော်တော်ဟုတ်တဲ့ ကောင်ပဲ။ မစားပါနဲ့ဆိုတာကို စားတယ်။ နောက်နေ့ကရင် မစားပါနဲ့တော့။ မင်းစားရင် မင်းနာခေါင်းထဲက သွေးတွေ ထွက်လာလိမ့် မယ်ကွယ်'

ဟု ပြောပြီး ပျောက်သွားပြန်သည်။ ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် စိတ်ညစ် သွားသည်။

အမဲသားကလည်း ကျွန်တော် မခွဲနိုင် မခွာရက် စွဲမက်ခဲ့ သော "ငယ်ချစ်ဦး" မဟုတ်ပါလား။

နောက်တစ်နေ့ ထမင်းစိုင်းတွင် အမဲနှစ်ဟင်း၊ ဒီဟင်းကို ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်းတို့နှင့် ကြက်သွန်နီ အနှစ်များကို ငရုတ်သီးပွဲ ညက်စွာထောင်း၍ မဆလာနဲ့ ကောင်းကောင်းနှင့် အမေ ချက်ထားခဲ့သည်။

ထို အမဲသားဟင်းရနံ့သည် ကျွန်တော့်ကို သွားရည်တမြားမြားနှင့် စိုရွှဲနေသော လျှာများကို ဖြစ်ပေါ်စေ ခဲ့သည်။ မအောင့်နိုင်သော ကျွန်တော် အမဲသားဟင်းကို စားပြန်ပါသည်။

စားနေတုန်းပင် နှာခေါင်းထဲမှ သွေး များ အတောင့်လိုက် ထွက်ကျလာ သည်။ အင်း...ခက်ရလေပြီ။

ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ။ အိပ်မက်ထဲက ဘိုးဘိုးအောင်အကြောင်းကို အဖေနှင့် အမေကို ပြောပြလျှင် အမဲသားဟင်းကို စားရတော့မည်မဟုတ်။ ကျွန်တော် သည် ဝေဒနာကိုသာ ကြိုက်မိတ်ခံစား နေခဲ့သည်။ အဖေနှင့် အမေမှာ အဖြေ မသိဘဲ ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေကြသည်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် နောက်ရက်

များ၌ အမဲသားဟင်းကို မချက်ဘဲ ငါးဟင်း၊ ဘဲဥ၊ ပဲဟင်းတို့ကို ချက်နေ သဖြင့် အမဲသားဟင်းကို ကျွန်တော် တမ်းတမိသော်လည်း ကောင်းတောင်း တောင်းပင် ရှိနေသည်။

(၃)ရက်မြောက်နေ့တွင် ကျွန်တော့် ထက်ပင် အမဲသားကို ကြိုက်သော အဖေသည် အမဲပေါင်သားကို အတွဲ လိုက်ဆွဲ၍ ဈေးမှ ပြန်လာသည်။ အမေ က လက်စွမ်းပြသည်။ ကျွန်တော် ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း သွားရည် တမြားမြား။

ထမင်းစိုင်းတွင် အမဲသားကြိုက် သော ကျွန်တော်သည် မိုက်မဲစွာ အမဲ သားဟင်းကို စားပြန်ပါသည်။ ဒီတစ်ခါ တွင်တော့ နှာခေါင်းပေါက်ပြီး၍ နား ပေါက်အလှည့် ရောက်လာပါသည်။ နားထဲမှ သွေးများ တစ်စုံစီစုံ ယိုစီး ထွက်ကျလာသည်။

'ကျွန်မသားလေး သေပါတော့မယ် တော့'

ဆိုပြီး အမေငိုသည်။ အဖေရော အမေပါ ထမင်းတစ်စိုင်းလုံး ရုတ်ရုတ် သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။ ပျော်ရွှင်ဖွယ် မိသားစု ထမင်းစိုင်း ပျက်ခဲ့ပြီ။

ဒီနေ့တွင်တော့ အဖေက ကျွန်တော့် ကို သတိပြုမိလာသည်။

'ငါ့သား မင်းအမဲသားနဲ့ မတည့်ဘူး။ မင်းကို မစားစေချင်လို့တော့ မဟုတ် ဘူး။ နောက်ရက်တွေမှာ မင်း အမဲသား ကို လုံးဝမစားနဲ့တော့နော်။ အမေကြီး ကလဲ သားလေးအတွက် အမဲသား အစား တခြားစားစရာတွေ လုပ်ပေး ပေတော့'

ဟု အမိန့်ပြန်တမ်း ထုတ်လိုက်ပါ တော့သည်။

ကျွန်တော် စိတ်အလွန်ထိခိုက် သည်။ အဘဘိုးဘိုးအောင်ကြီးကို

လည်း စိတ်တိုမိသည်။ သူများ ကောင်း ကောင်း စားချင်တာကို ဒီအဘိုးက ဘာကြောင့်များ တားရပါလိမ့်ဟု စိတ် အတွေးများနှင့် ပြစ်မှားမိခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် အမဲသားနှင့် ရှင်ကွဲ ကွဲခဲ့ရလေပြီ။ အမဲသားဟင်းချက်သော နေ့များတွင် ကျွန်တော့်ကို အမေက ဘဲဥကြော်ပေးသည်။ ငါးကို ကြော် ပေးသည်။ မည်သို့ပင် ကျွေးကျွေး ကျွန်တော် ကျေနပ်တင်းတိမ်ခြင်း မရှိ ခဲ့ပါ။

ထိုနေ့က အမေရော အဖေပါ အိမ် တွင် မရှိကြပါ။ အမဲခြောက်များကို ဆီဆမ်း၍ ကြောင်အိမ်ထဲတွင် ထည့် ထားသည်ကို ချောင်းနေသော အမဲ သားစားကြူးသူ ကျွန်တော် သတိရှိစွာ စောင့်ကြည့်သိထားခဲ့သည်။

လစ်သည်နှင့် အမဲခြောက်များကို နှစ်သက်ခုံမင်စွာ အားပါးတရ ခိုးစားမိ သည်။

ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဤမျှ အမဲ သားကြိုက်ခဲ့သည်ကို မိမိဘာသာ မသိ နိုင်အောင် ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်သည် အမဲသားကို သေလု မျောပါး ကြိုက်သည်ဟု တင်ပြပြောဆို ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမဲခြောက်ကိုစားပြီး အဖေ

သောက်သော ဓာတ်ဘူးထဲမှ နှပ်ထား သော လက်ဖက်ရည်ခါးကို အားပါး တရ တဖူးဖူးမှုတ်ရင်း သောက်နေခဲ့ သည်။

ဒီတစ်ချို့တွင်တော့ ပါးစပ်ထဲမှ သွေး လည်းမထွက်၊ နားထဲကလည်း မထွက် နှာခေါင်းထဲမှလည်း သွေးလည်းမထွက် ပါ။

သို့သော် ကျွန်တော် အလွန်ထိတ် လန့်စရာကောင်းသော ဖြစ်စဉ်တစ်ခုနှင့် တိုးခဲ့ပြန်ပါ၏။ ကျွန်တော်၏ သွားများ ကြားမှ သွေးနီများ တစ်စုံစီစုံ ယိုစီး ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

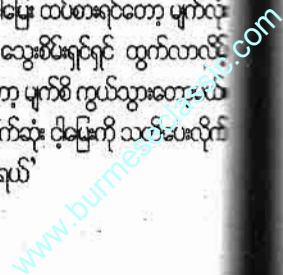
မဖုံးနိုင် မဖိနိုင်သော ဝေဒနာကြောင့် မိဘများကို ပြောပြရသည်။ ဆေးခန်း သို့ နေ့စဉ်သွား၍ ဆေးထိုးကုသရ သည်။ (၇)ရက်လောက်ကြာမှ ထို ရောဂါ ပျောက်သွားသည်။

ကျွန်တော်၏ အိမ်မက်ထဲသို့ အဘ ဘိုးဘိုးအောင် ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။

'ဗိုလ်၊ မင်းဟာ ဘဝဆက်များစွာက အမဲ သား ကြိုက်ခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကို အဘိုးက ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ကွယ်။ အဘိုးက တားမ ယ့် ဝါးပြေက ယထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ဘူးလေ။ ယထိန်းပိုင်လ်တွေဆိုတာ သတ္တဝါတွေကို အသက်အန္တရာယ်ဆိုတဲ့ တရားတွေက လွတ်ပြောက်ရအောင် ကယ်ဆယ်ကြို ဘာဝန်ယူကြရတယ်ကွယ်။

ဗိုလ်၊ ယထိန်းပိုင် ရှိနေတဲ့လူပို အမဲ သားကို မစားဖို့ အဘိုးက ဆုံးမတာဖြစ်ရ တာပါကွယ်။ အမဲသားကို ရှောင်ဖြစ်အောင် ရှောင်။ ဝါးပြေက သာသနာပြုပြီး အကြောင်း တွေ ရှိတယ်ကွယ်။

ဒီတစ်ခါ ဝါးပြေ ထပ်စားရင်တော့ ပျက်လုံး အိမ်ထဲက သွေးမီးရှုရင် ထွက်လာလိမ့် မယ်။ ပြီးတော့ ပျက်စိ ကွယ်သွားတော့မယ်။ အဘိုး နောက်ဆုံး ဝါးပြေကို သတ်ပေးလိုက် ပါရဲ့ ဝါးပြေရယ်'

ဟု ပြောပါလေတော့သည်။

ကျွန်တော် အလွန် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း အမှန်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မျက်မှောင်ဘဝနှင့် တစ်သက်တာလုံး နေရမည်ကို တွေးမိရင်း ကျွန်တော် အမဲသားကို ရှောင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ယနေ့တိုင်ပင် အမဲသား၊ ဝက်သားတို့ကို ယောင်၍ပင် မတို့ထိဖြစ်တော့ပါ။

* * *

အမဲသားရှောင်ပြီး (၁)လခန့်အကြာတွင်...

ကျွန်တော် အိပ်ပျော်နေခိုက် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး လှုပ်နှိုးသည်။ အိပ်မက်မဟုတ် တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က အဘိုးအိုကို မြင်ဖူးသလိုလိုတော့ ရှိသည်။ ဘယ်မှာ မြင်ဖူးမှန်း စဉ်းစားမရ။ အဘိုးအိုက...

'ငါ့မြေး မင်းကို ဆုချဖို့ အဘိုးရောက်လာတာကွယဲ့ ငါ မင်းကို ရွှေအိုးပေးချင်လို့ ငါ့မြေး စားလဲစားပါ။ လျှာလဲလျှာပါ။ ငါ့မြေး အဘိုးနဲ့ လိုက်ခဲ့'

'ဟာ ကျွန်တော် မလိုက်ချင်ဘူး။ အဘိုး ပေးချင်ရင် ယူလာခဲ့ပေါ့။ ကျွန်တော် လျှာပေးမယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ လိုက်မယူချင်ဘူး'

ထိုညက မိုးတွင်းကာလ ညဉ့်နက်ပိုင်းဖြစ်သည်။ ဖားများ အုံးအင် အော်မြည်နေသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အဘိုးအိုတို့ နှစ်ဦးသား ကျွန်တော်အိမ် ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် စကားပြောနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့တစ်အိမ်လုံး အိပ်မောကျနေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး နိုးခေါ်ဖားအော်သံတို့အပ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ လဆုတ်ပိုင်းဖြစ်၍ လရောင်ပျံ့ပျံ့သာ သာနေသည်။ မိုးသားများ

တက်နေ၍ ညသည် မှန်ပိုင်းနေသည်။ လရောင်က မလင်းတလင်းရှိသည်။

'ငါ့မြေးရယ် အဘိုးက ယူလာခဲ့ချင်ပါတယ်။ အဘိုးထက်ကြီးတဲ့ လူတွေက အဘိုးကို ခေါ်လာခိုင်းလို့ ခေါ်ရတာပါ။ ငါ့မြေး လိုက်သွားလာခဲ့ပါ။ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိစေရဘူး။ ငါ့မြေးက သူတော်ကောင်းမို့လဲ တို့က ပေးချင်တာပါ။ မင်းရရင် အလှူအတန်း လုပ်ပေးမယ်လို့လဲ ယုံကြည်လို့ပါကွာ'

ကျွန်တော်လည်း အဘိုးအိုစကားကြောင့် အားနာပါးနာ ဖြစ်မိသည်။ အဘိုးအိုနှင့်အတူ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ခဲ့သည်။

နောက်ဖေးဘက် ခြံစည်းရိုးကို မရောက်မီ ကျွန်တော်စိတ်ထဲတွင် မသိုးမသန့် ဖြစ်လာသည်။ အိမ်ရှေ့က မထွက်ဘဲ နောက်ဖေးဘက်က ထွက်ရန် ပြင်နေသော အဘိုးအိုကို...

'ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ အဘိုးရဲ့'

ဟု ကျွန်တော် မေးဖြစ်သည်။

အဘိုးအိုက လက်ညှိုးညွှန်၍ တစ်နေရာကို ပြသည်။ ကျွန်တော် တွေ့ပါပြီ။ ဖြောင့်ဖြူးနေသော သပြေပင်ကြီးတစ်ပင်နှင့် ကုက္ကိုပင် ညီနောင်တို့ရှိသော နေရာ။

ထိုနေရာအထိ လမ်းမကြီးမှာ ပြောင့်ဖြူးညီညာနေသည်။ ထိုအပင်

ကြီးများကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသိသည်။ ကျွန်တော် ထိုရွာသားများသေလျှင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရာ သုသာန်သချိုင်းကုန်းမြေ။

ကျွန်တော် ကြက်သီးမွေးညင်းထသည်။ ခေါင်းနားပန်း ကြီးသွားသည်။ အဘိုးအိုရှေ့မှဆောင်၍သွားရာ ခြံစည်းရိုးကို ကျော်သွားပြီ။ ကျွန်တော်က ခြံထဲမှာပင် တွေ့ဝေစွာ ရပ်နေသည်။

'အဘိုး ကျွန်တော် မလိုက်တာဘူး။ အဘိုးတို့ပေးတဲ့ ရွှေအိုးကိုလဲ မလိုချင်ဘူး။ အဘိုးပြတဲ့ သွားမယ်နေရာက လူသေမြှုပ်တဲ့ သင်္ချိုင်းကုန်းလေး ကျွန်တော် မလိုက်တော့ပါဘူးခင်ဗျား'

ကျွန်တော့်ကို ခေါ်၍ မရတော့ပြီမို့ အဘိုးအိုသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချရင်း သပြေပင်ကြီးဘက်သို့ ထွက်သွားတော့သည်။ ကျွန်တော်လည်း အိမ်ပေါ်ပြန်တက်လာပြီး အိပ်လိုက်သည်။

မိုးစင်စင်လင်းမှပင် နိုးတော့သည်။ အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလိုနှင့် ထူးဆန်းသော ဖြစ်စဉ်ကို အိပ်ရာမှ နိုးနိုးချင်း ပြန်သတိရလာသည်။

မျက်နှာသစ်ပြီးသည်နှင့် အိမ်နောက်ဖေးဘက် ခြံစည်းရိုးသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ညကတွေ့ရသော ညီညာဖြောင့်ဖြူးသည့် လမ်းမကြီးကို မတွေ့ရတော့။ ထိုအချိန်မှာ မိုးကာလဖြစ်၍ မြစ်ဝှမ်းရောင် စပါးကွင်းကြီးသည် ဟည်းထနေအောင် နေရာယူထားသည်။

* * *

ကြာပါပြီ။ ထိုဖြစ်ရပ်တို့မှာ ကျွန်တော် ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်သော အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းများသာဖြစ်ပါသည်။ အသက်(၁၃)နှစ်သားလောက်က ကျွန်တော်၏ ထူးခြားသော အတွေ့အကြုံဟု ဆိုရပါမည်။ ယနေ့ကာလတွင် ကျွန်တော်ပေးဖေ

မေမေတို့လည်း ကွယ်လွန်ကုန်ကြပြီ။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများလည်း အသီးသီး အိမ်ထောင်ရှင်များ ဖြစ်သွားကြပြီ။ ကျွန်တော်ကမူ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေခဲ့သည်။

အသက်ပင် (၄၀)ကျော်စပြုပြီမို့ တရားဘာဝနာဘက်သို့သာ အာရုံရောက်နေခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော့်ကို အဘဘိုးဘိုးအောင်သည် အိမ်မက်လမ်းညွှန်နှင့် စရဏကျင့်စဉ်များကို ပြပေးသည်။ အဘနှင့် ကျွန်တော် အိမ်မက်အဆက်အသွယ်ရှိခဲ့သည်။

ကျွန်တော် အမဲသားကို ဘာကြောင့် ကြိုက်ရသည်ကိုလည်း ငယ်စဉ်ကပင် အဘဘိုးဘိုးအောင်က ပြောပြခဲ့သည်။

အိမ်မက်တွင် အဘဘိုးဘိုးအောင်သည် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ကပင် အမဲသားကို ဘာကြောင့် ရှောင်ခိုင်းခဲ့သည်ကို ပြောပြခဲ့သည်။

တစ်ညတွင် အိမ်မက်ထဲသို့ အဘဘိုးဘိုးအောင် ရောက်လာသည်။

‘ငါ့ပြေး မင်း တော်တော် တိုးစက်လာပြီ။ မင်း လောကထဲ သက်နိုင်သားပဲ။ မင်းကို သန့်ရှင်းသိုက်က ပြန်ခေါ်ဖို့ စီစဉ်ကြတာကွမ်း။ မင်း အမဲသားမစားတော့ သူတို့ ထင်သလို လုပ်လို့ မရတော့ဘူး။ သီလစွဲ သရဏဂုဏ်ပြုပြီး ပုတီးစိပ် ဖန်တီးပတ်နေတဲ့ မင်းကို သူတို့ ဘယ်ချုပ်ကိုင်နိုင်ပါ့မလဲ လှလေးနား။ မင်း အမဲသား ရှောင်လိုက်ပြီဆိုတော့ အဆိုးက စောင့်ရှောက်လို့ ရသွားပြီကွမ်း။ သူတော်ကောင်းအကျင့်တွေကို ဆက်ကျင့်ပြီး သာသနာ့အကျိုး သယ်ပို့ဖို့ ဝါသနာကြီးစားပေတော့ကွယ် သာဓု သာဓု သာဓု’

အဘိုး၏ ကြည်လင်ရှင်ပျသော ပုံရိပ်သည် အိမ်မက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါပြီ။ ဒီတော့မှ အဘဘိုးဘိုးအောင် ကျွန်တော့်ကို အမဲသား ဘာကြောင့် ရှောင်ခိုင်းခဲ့သည်ကို ကောင်းစွာ

သဘောပေါက်ရတော့သည်။ အဘကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးကန်တော့မိပါသည်။

* * *

ကျွန်တော်သည် အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်မှုရှိပြီး ထူးခြားဆန်းပြားသော ဂန္ထိရအတွေ့အကြုံများ ပြောမကုန်နိုင်ကြတော့ခဲ့ရပါသည်။ ယခုအခါ အချိုးအကျေ့များလှသော ဘဝသံသရာ ခရီးကြမ်းကြီးမှ လွတ်မြောက်လမ်းကိုသာ တမ်းတမိတော့သည်။

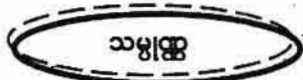
သမထဝိပဿနာ အလုပ်တို့ကို အာရုံစူးစိုက် ပွားများအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ဘဝဟောင်းမှ မိမိ၏ ဖြစ်စဉ်များကိုလည်း ပြန်လည် သိမြင်နိုင်စွမ်း ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် ဘာကြောင့် အမဲသား ကြိုက်ခဲ့ရသည်ကိုလည်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိမြင်ခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်နာမည် မောင်ပုည ဖြစ်ပါသည်။ နိဂုံးချုပ်တွင် မိတ်ဆက်ခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းတို့ကို တစ်ပြိုင်နက် တည်း ပြုလိုက်ပါသည်။

အထူး တင်ပြလိုသည်မှာ ကျွန်တော်သည် အမဲသားစားကြားသူဘဝမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပါပြီ။ လူတိုင်းကိုလည်း အမဲသားစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပါရန် စေတနာကောင်းနှင့် အကြံပြုအပ်ပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

(ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ မဒေါက်မြို့၊ မြို့မ(၂)ရပ်မှ မောင်ပုည၏ ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းကို ခံစားရေးဖွဲ့ပါသည်။)

နယ်မှ စာဖတ်ဝင်္ဂီသက်များသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင် အစိုးရစာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား မှာယူနိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုးပေးရွေးယူစနစ်ဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်)

မိမိတို့ လက်ဝယ်အရောက် ဖို့ဆောင်ပေးပါမည်။ (၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ (၁၂)လ စသည့် မိမိလိုသော လကို ရေးသား၍ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မှာကြားရန် လိပ်စာ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊ ဝန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်-၀၀၂၄၂၀၄

ဝဏ္ဏလှိုင်စာပေ
(ခေတ္တ-စာအုပ်)

နတ်လှည့်စားတာလား

ဟောပြောတာလား

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ အတွင်းက ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း လေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီအချိန် ကာလမှာ နိုင်ငံတော်၏ စီမံချက်ဖြင့် ဆည်မြောင်း တာဝန်များ အင်တိုက် အားတိုက် လုပ်နေရသော အချိန် ဖြစ်ပါ သည်။
နတ်မောက်မြို့နှင့် မြို့သစ်မြို့ အကြားရှိ ပုလင်းရေလှောင်တံခံ၊ ပုလင်း ရွာနားရှိ ပုလင်းချောင်းကို ဆည်ဖို့၌ ရေလှောင်တံခံ တည်ဆောက်နေချိန်၊

မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း မြေလတ် ဒေသဖြစ်၍ မိုးခေါင်သော အချိန်တွင် ရေမရသောကြောင့် လယ်ယာမြေများ မှာ ပပ်ကြားအက်ပြီး သီးပင်စားပင်များ မဖြစ်ထွန်းပေ။
ထို့ကြောင့် ဆည်ရေကိုသာ အား ထားနေရသော ကျေးလက် လယ်ယာ မြေများအတွက် နိုင်ငံတော်မှ အကုန် အကျခံကာ ပညာရှင်များ၊ ဝန်ထမ်း အင်အား၊ အလုပ်သမား အများအပြား နှင့် ဆောင်ရွက်နေချိန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

လက်ထောက်
ဦးစီးမှူး ဘဝနှင့်
ကိုအောင် တစ်
ယောက်လည်း အင်
တိုက်အားတိုက်
တာဝန်များ ထမ်း
ဆောင်နေဆဲကာလ၊
ဆည်ဖို့နေသော
အချိန်တွင်
“ပုလင်းရေ
လှောင်တံခံ” ဟု
စာလုံးကြီးများကို
တံခံစောင်းမှာ ရေးဖို့
အကြမ်းလျာထားမှုအား
ပုလင်းရွာသို့
သွားရောက်ပြီး
စာလုံးများ မြင်နိုင်
လောက်သောနေရာမှ

ကြည့်ရန် ရွာသို့ သွားရပါသည်။
ပုလင်းရေလှောင်တံခံ အနီးဝန်းကျင် တွင်လည်း ဝမ်းဘဲအင်းရွာ၊ ဂွေးပင်ရွာ၊ မန်ကျည်းရွာ စသည့် ရွာများ ပတ်ပတ် လည်လည် ဆည်ဖို့သည့် နေရာနှင့် သုံးလေးပိုင်သာ ကွာဝေးပါသည်။ ယင်းရွာများမှ ဈေးသည်များလည်း ဆည်ထဲသို့ လာ၍ ဈေးရောင်းကြပါ သည်။

အလုပ် လုပ်သော နေရာနှင့် မိမိ နေထိုင်ရာ လိုင်းခန်းများမှာ ချောက် ကမ်းပါးလေးဘေးမှ ပတ်၍ လျှောက် ရသေးသည်။ နာရီပတ်လောက် သွားရ ပါသည်။

ထိုနေ့က ပုလင်းရွာမှ ညနေ လေးနာရီလောက် နေမဝင်သေးမီ ခြေကျင်လျှောက်ပြီး အဖွဲ့လိုက် ပြန် လာခဲ့ကြပါသည်။ ရွာမှ ဆည်ဖို့သည့် နေရာသို့ နှစ်ပိုင်ခန့် လျှောက်ရပါသည်။ တံခံအခြေ ချောင်းဘေးသတိုင်း

လျှောက်လာရင်း လမ်းတွင် အပေါ့ သွားချင်၍ အဖွဲ့နောက်မှ ချန်ရစ်ကာ ချောက်ကမ်းပါးဘေးကပ်၍ သွားလိုက် ပါသည်။

ကိစ္စပြီး၍ ပြန်ရန် လမ်းဘက်သို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကိုအောင် တစ်ယောက် မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားမိပါသည်။

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အခိုး အငွေ့များ ရစ်သိုင်းကာ မြူနှင်းများ ကျလာသကဲ့သို့ မီးခိုးငွေ့လိုလို ဖြူဖြူ များ၊ မှုန်ဝါးဝါးများကိုသာ မြင်ရပြီး ပြန်ရမည့်လမ်းကို မတွေ့တော့ချေ။ ရှေ့ကိုလည်း မမြင်ရ၊ နောက်ကိုလည်း မမြင်ရဘဲ အဖြူငွေ့များကသာ ပိတ်ဖုံး နေပါသည်။

ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်ဟု တွေး တောရင်း ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်လာ ခဲ့မိလေသည်။ တောတိုးသည့် လည်ရှည်ဖိနပ်ကြီး စီးထား၍ မြေပါး ကင်းပါး မကြောက်ဘဲ ရှေ့ဆက်၍သာ ရမ်းသမ်းလျှောက်နေမိခြင်းပင် ဖြစ်ပါ သည်။

တရွေ့ရွေ့နှင့် လျှောက်လာမိရင်း အတန်ကြာသောအခါ လက်မှ နာရီကို ကြည့်မိတော့ ည ကိုးနာရီထိုးနေပြီ။ ခုထက်ထိ မိမိတို့ ဝန်ထမ်းများနေသော နေရာသို့ မရောက်သေးပေ။ ဝန်ထမ်း လိုင်းခန်းများမှာ မီးစက်များဖြင့် မီးထွန်း ထား၍ တော်တော်ဝေးဝေးကပင် မီး ရောင်များကို မြင်နိုင်ပါသည်။

“ငါ ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်” ဟု တွေးမိရင်း ဘုရား တလိုက်မိပါသည်။ ထို့နောက် အကြံတစ်ခု ရလာကာ ကုန်းမြင့်အတိုင်း တက်ပြီး အပေါ်စီးက လှမ်းကြည့်လျှင် မီးရောင်မြင်ရသည့် နေရာအထိ သွားမည်ဟု အားတင်း ကာ ကုန်းအတိုင်း တက်လာခဲ့၍

မှုန်ဝါးဝါးကြားမှ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်မိလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ မိမိသွားမည့်လမ်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မန်ကျည်းရွာသို့ သွား သော တောလမ်းပေါ် ရောက်နေ ကြောင်း ခန့်မှန်းမိပါသည်။ မန်ကျည်း ရွာသို့ သဲတိုက်၊ ကျောက်တိုက် သွား သွားနေကျဖြစ်၍ ခန့်မှန်းမိခြင်းပင်။

မိမိသွားမည့် နေရာနှင့် လေး၊ ငါးမိုင် ဝေးသည့် ဤနေရာသို့ မည်သို့ ရောက် လာသည်မသိ။ ထိုအချိန် ကုန်းထိပ် တစ်နေရာ အရောက်တွင် မီးရောင်လို လို အလင်းရောင်တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရ ၍ အားတက်သွားကာ မီးရောင်အတိုင်း လျှောက်လာခဲ့မိပါသည်။

တောင်ထိပ်မှ ချောက်ကမ်းပါး အတိုင်း အတည့်ဆင်းခဲ့ပါသည်။ မီး ရောင် ပျောက်သွားမည် စိုးသော ကြောင့် တစိုက်မတ်မတ်ကြည့်ကာ လျှောက်လာရာ ခြေခလုံးများ ကြွက် တက်ကာ မသယ်ချင်လောက်အောင် ပင် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

သို့သော်လည်း မီးရောင်လေးကို မျက်ခြံတ်ပြတ်သွားမည်စိုးကာ ဆက် လျှောက်လာခဲ့မိပါသည်။ ကုန်းပေါ် ရောက်သွားလိုက်၊ ချောက်ထဲ ရောက် သွားလိုက်နှင့် အားတင်း၍ လျှောက် လာကာ အတော်အတန် လျှောက်မိ သောအခါ မီးရောင်လေးနှင့် နီးသည် ထက် နီးလာခဲ့ပါသည်။

အနားသို့ရောက်မှ သဲကွဲစွာ မြင် လိုက်ရသည်ကား ဆည်ဖို့သည် တမံ ထိပ်တွင် တည်ထားသော ဆည်ဦး စေတီခေါ် မိုးကောင်းဘုရားစေတီတော် လေး ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုအခါမှ ဝမ်းသာအားရ ဘုရားရင် ပြင်တော်ပေါ်တွင် ထိုင်နားကာ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မြန်မာလူမျိုးပီပီ ဦးသုံးကြိမ်ချ

ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ဘုရားကို ကန်တော့ပြီး ခေါင်းမော့လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ အံ့ဩသွားရသည်က တစ်ချိန်လုံး မြူများ အံ့သိုင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော ဖြူဖြူအငွေ့များ မရှိတော့ ဘဲ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ကြည်လင် တောက်ပကာ ကြယ်ကလေးများ လင်းလက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရမိ သည်။

ထိုအခါမှ အဝေးသို့ လှမ်းမျှော် ကြည့်လိုက်ရာ မိမိတို့နေထိုင်ရာ လိုင်း ခန်းများမှ မီးရောင်များကိုပါ မြင်တွေ့ လိုက်ရပါသည်။

မီးစက်မီး မဖြတ်ခင် အမြန်ရောက် အောင် ပြန်မှဟု အားတင်း၍ ပြန်လာ ရာ မိမိအခန်းသို့ ည(၁၁)နာရီထိုးမှ ပြန်ရောက်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ထူးဆန်းသော အဖြစ် အပျက်မှာ တောမှောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်းလော၊ ဒါမှမဟုတ် လမ်းတွင် အပေါ့သွားမိ၍ တောစောင့်နတ် မကြိုက်၍ လှည့်စားထားခြင်းလော မဝေခွဲနိုင်ပါ။

ဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့်သာ ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ ပြန်ရောက်ခဲ့ခြင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။

(ယင်းမိုးကောင်းစေတီမှာ ဘုရင်ကြီး ရှင်စောပု တည်ခဲ့သော ဘုရား ဟု ကျောက်စာတွင် ထိုးထားကြောင်း ရွာလူကြီးများမှ ပြောပါသည်။ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ် ပါသည်။ မိုးခေါင်သော အချိန်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဆုတောင်းပါက မိုးရွာ သွန်းသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ မှတ်ချက် ။ ။ ကိုအောင်

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။
ဝင့်ဝင့်အောင်
(ခေတ္တ-ဟူးပါး)

ဇို (သရက်)

ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်

ကာလီမယ်တော် နှင့်

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

[၁]

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ အမှတ် (၃၂၉)၊ စာမျက်နှာ (၂၈၉) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာ ချစ်စံဖြိုး၏ “ကာလီမာနတ်ဘုရား နှင့် စာရေးသူဘဝ” ကို ဖတ်လိုက်မိ

သည်အခါ ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ သည့် ကာလီမယ်တော်အကြောင်းကို ရေးသားချင်စိတ်များ ပေါ်ပေါက်၍ လာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မဟာဂန္ဓာဓိသမား တစ်ယောက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ

အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးကျင့်စဉ်များကို မကြာ ခဏ ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ဝင်ခဲ့ရင်းမှ တစ်ခါသော် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဟိန္ဒူဘုန်းကြီး ကိုတင်မောင်နှင့်အတူ မေတ္တသုတ် ကျင့်စဉ်ကို ဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။

ဤနေရာတွင် မေတ္တသုတ်ကျင့်စဉ် အကြောင်းကို အနည်းငယ် တင်ပြချင်ပါသည်။

မေတ္တသုတ်ကျင့်စဉ် ဝင်ရောက်ရမည့်အချိန်မှာ နံနက်စောစော ကျီးမနီးမီ ဖြစ်ပါမည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကာလအတွင်း၌ သက် သတ်လွတ်စားရမည်။ အနည်းဆုံး ငါးပါးသီလကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်း ရပါမည်။

မူလကျင့်စဉ် ညွှန်ကြားချက်တွင် မေတ္တသုတ် တစ်ပုဒ်ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံး ချရမည်လား၊ တစ်ပုဒ်လုံးထဲမှ တစ်ပိုဒ် သာထုတ်၍ ရွတ်ပွားရမည်လား မပါ ဝင်ပေ။

ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်တော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၉

မေတ္တသုတ်တစ်ပုဒ်ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံး ချ၍ စိပ်သွားပါက အချိန်အတော် ကြာမည်ဖြစ်ပြီး ထိုင်နိုင်ဖို့လည်း မလွယ်ကူပေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဉာဏ်ကူ၍ မေတ္တသုတ်တော်ကို (၄၅) ခေါက်သာ ပုတီးစေ့ဖြင့်မှတ်၍ အဝိဇ္ဇာန် ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

မေတ္တသုတ်ကျင့်စဉ် ဝင်ရောက်ပြီး သူတိုင်းသည် လာဘ်ပေါများခြင်း၊ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း တိုးပွား၍ လူနတ်တို့ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်း၊ ဘေးရန်အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းခြင်း၊ ကောင်းစွာ အိပ်စက်ရ၍ ကောင်းသော အိပ်မက်တို့ကိုသာ မြင်မက်ရခြင်း စသော အကျိုးတရားတို့ကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

ဤကား မေတ္တသုတ်ကျင့်စဉ် အကြောင်းကို အလျဉ်းသင့်၍ အနည်းငယ်မျှ တင်ပြပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အစက ဇာတ်လမ်းကို ပြန်ဆက်ရပါလျှင် ထိုမေတ္တသုတ်ကျင့်စဉ်ကို ဟိန္ဒူဘုန်းကြီး ကိုတင်မောင်နှင့်အတူ ဝင်ကြရင်းမှ သူတို့၏ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းသို့ မကြာခဏ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထို ဘုရားကျောင်းထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအပါအဝင် ဟိန္ဒူဘာသာ၏ နတ်ဘုရားများနှင့် မယ်တော်များကို လည်း ပူးတွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုဘုရားကျောင်းသို့ ရောက်တိုင်! ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ဦးစွာရှိခိုးဦးချ၏။ ပြီးမှ သူတို့၏ ဟိန္ဒူနတ်ဘုရားများနှင့် မယ်တော်များကို ဦးချပါသည်။

တခြားနတ်ဘုရားများနှင့် မယ်တော်များကို ဦးချကန်တော့သည့်အခါ ဘာမျှ မထူးခြားပေ။ သာမန်အတိုင်းသာ ခံစား

ရ၏။

ကာလီမယ်တော်ရှေ့သို့ ရောက်လျှင် ကျွန်တော်၏စိတ်တွင် ကာလီမယ်တော်၏အကြောင်းကို သိချင်စိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်၍ လာတတ်ပါသည်။ ထို့အတူ ယင်း၏ တန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ် မည်မျှကြီးသည်ကိုလည်း သိချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်၍လာတတ်၏။

ထိုအဖြစ်မျိုးမှာ တစ်ခါမဟုတ်ပေ။ ထိုဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းသို့ ရောက်သည့် အခါတိုင်း ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်အား သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုတင်မောင်ကိုတော့ ဖွင့်မပြောဖြစ်ခဲ့ပေ။ သာမန်ကိစ္စတစ်ခုဟူ၍သာ သဘောထားခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ နေလာရင်းမှ တစ်ညတွင် ထူးထူးခြားခြား အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ခဲ့ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော် မရောက်ဘူးသော ဒေသတစ်ခုကို ရောက်နေ၏။ အရှေ့ အနောက် ပြောင့်တန်းနေသော မြေနှီလမ်းလေး တစ်ခုတွင် ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်နေမိပါသည်။

ထိုသို့ လျှောက်လာရင်းမှ

တစ်နေရာအရောက်တွင် ကျွန်တော် ဘက်သို့ လာနေသော ပုံရိပ်တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ တဖြည်းဖြည်း

နီးလာသောအခါ ပုံရိပ်မှာ ပီပြင်ထင်ရှားလာ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်စွာ၏ တစ်ကောင်ပေါ်တွင် ဟိန္ဒူကုလားမလေးတစ်ဦး ယိုးဒယားအောက်သို့ အခြွေကျင် ယိုးဒယားအား လေးများပါသော ထာဝီ ကိုလျှမ်းခြံတော် မြင်းပုလားကို တင်ပါလွှဲလေး စီးလာ၏။

ကျွန်တော်သည် ထိုကုလားမလေးကို ရုတ်တရက် ရန်သူထင်၍ စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သူ့ လာရာဘက်သို့ ညှာလက်ကို ဆန်တန်း၍ လက်ခံကာထားပြီး ...ကို ရွတ်ဖတ်၍ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

သို့သော် ကုလားမလေးမှာ ဘာမှ မဖြစ်ပေ။ တစ်ဖန် ...ဟု ရွတ်ဖတ်ကာ ပစ်လိုက်ပြန်၏။ ကုလားမလေးက ထုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ပေ။ ကျွန်တော် ဇောချွေးများပင် ထွက်လာ၏။

ဘာဖြစ်လို့ ဒီကုလားမလေးက ဘာမှဖြစ်မသွားတာလဲ။ ကျွန်တော် မတွေးတတ်တော့ပေ။

အနားရောက်လာသော ကုလားမလေးမှာ ကျွန်တော့်ကို နားမလည်မသိတတ်သော ကလေးတစ်ယောက် ပါလားဟူသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ကာ ပြုံးစစလေး လုပ်နေ၏။

ကျွန်တော် တိုက်ခိုက်တာကိုလည်း ဇွေယူပုံမရဘဲ နားလည် ခွင့်လွှတ်ထားပုံရ၏။

ထိုသို့ကြည့်နေရင်းမှ ကျွန်တော့် ရှိ မြင်းပုလေးနှင့် ကုလားမလေးမှာ ရုတ်တရက် ပျောက်သွား၏။

ကျွန်တော် အံ့အား သင့်၍ လိုက်

ကြည့်သောအခါ ကုလားမလေးမှာ ကျွန်တော့်ရှေ့က ပေါ်လာလိုက်၊ နောက်က ပေါ်လာလိုက်နှင့် ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ပေါ်လိုက် ပျောက်လိုက် ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုခဏ၌ ကျွန်တော့်နားထဲသို့ အဝေးဆီမှ အသံတစ်ခု ဖျံလွင့် ဝင်ရောက်လာပါသည်။

'အဲဒါ ကာလီမယ်တော်' 'ဟင်'

ဟု ကျွန်တော် အံ့ဩသွား၏။ 'ကာလီမယ်တော် ဆိုပါလား'

ကျွန်တော် ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ကာလီမယ်တော်မှာ ဤသို့ မဟုတ်ပေ။

မျက်နှာမှာ ကြောက်စရာကောင်းလှ၏။ ခုတော့ လွန်စွာမှပင် ချောမောလှပသည့် မျက်နှာလေးနှင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှ...

'ခွံလွတ်ပါ ကာလီမယ်တော် ရန်သူထပ်ပြီး တိုက်ခိုက်မိတာပါ'

ဟု တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးသွားခဲ့ပါသည်။

[၂]

ဒီအိပ်မက်ကို တစ်ခါသာ မြင်မက်ခဲ့လျှင် ထားပါတော့။ ဒါ တိုက်ဆိုင်မှု တစ်ခုဟူ၍သာ ကျွန်တော် မှတ်ယူခဲ့ပါမည်။

ခုတော့ ထိုသို့ မဟုတ်ပေ။ နောက်တစ်ခါ တစ်မျိုးပြောင်း၍ ဒုတိယအကြိမ် မြင်မက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

ထိုအိပ်မက်မှာ...

ကျွန်တော်သည် ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းတစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်နေ၏။ ဘုရားကျောင်းအတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်မိသောအခါ မြူခိုးလိုလို၊ မီးခိုးငွေ့များ

လိုလို အခိုးအငွေ့များကြောင့် သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရပေ။

ကျွန်တော်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဤဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသည်က ဆန်းကြယ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရှေ့သို့ဆက်၍ ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ တစ်နေရာအရောက်တွင် ထိတ်လန့်စရာမြင်ကွင်းက ဆီးကြိုနေပါသည်။

ထိုအရာကား ဘုရားကျောင်းအတွင်းဘက်မှ ကြီးမားသန်မာလှသော ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင် မာန်ဖီဟိန်းဟောက်၍ ကျွန်တော့်ဆီ ပြေးလာခဲ့ခြင်းပင်။

'ဟောင်း'

'ဟောင်း'

ကျွန်တော်သည် "အောင်မလေး မြတ်စွာဘုရား" ဟု တ, လိုက်မိသည်။ နဂိုကတည်းက ကျွန်တော်သည် ခွေးဆိုလျှင် ခွေးပေါက်ခွေးငယ်လေးကအစ ကြောက်တတ်သူ ဖြစ်ပေရာ ယခုတော့ ခွေးပင်မဟုတ် ခြင်္သေ့ဖြစ်နေပါသည်။ ခြင်္သေ့တောင်မှ တစ်ကောင်တည်း မဟုတ်၊ နှစ်ကောင် ဖြစ်နေ၏။

ကျွန်တော်သည် အစဉ် ကြောက်ဒူးတုန်၍ ခွေးပြန်နေပါသည်။ သို့ရာတွင် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် ကျွန်ပေ့အနီးသို့ ရောက်တော့ ကျွန်တော့်စိတ်၌ ကြောက်စိတ်များ လွင့်ပြယ်သွား၏။

ညာလက်သည်လည်း အလိုလို အပေါ်သို့ မြောက်၍ လက်ဝါးဖြန့်လျက် သား ဖြစ်နေ၏။ ထိုဖြန့်ထားသော လက်ထဲသို့ ဖော်ဂျီများ ကိုင်ဆောင်သည့် ဆေးတောင်ဝှေးတစ်ချောင်းမှာ အလိုလို ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

တို့အချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် ပိုမိုအားတက်သွားပြီး ရလာသည့် ဆေးတောင်ဝှေးဖြင့် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် ပြေးလာရာဘက်သို့ ချိန်၍ ဝှေ့ယမ်းလိုက်ပါသည်။

အံ့ဩစရာပါလေ ဆေးတောင်ဝှေးထိပ်မှ မီးရှူးမီးပန်းလို အလင်းတန်းများ ဖြာထွက်သွားပြီး ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်လည်း ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် လာရာလမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်၍ ပြေးဝင်သွားကြ၏။

ထိုမှ ဆက်၍ ကျောင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ရာ ပန်းကနုတ်များဖြင့် အလှဆင်ထားသည့် ထိုင်ခုံပေါ်တွင် ဆာရီခြုံ ဟိန္ဒူကုလားမလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။ ကုလားမလေးမှာ ပန်းနုရောင်အောက်ခံတွင် အဖြူရောင်ပန်းပွင့်သေးသေးလေးများပါသော ဆာရီကို လွှမ်းခြုံထားပါသည်။

မျက်နှာမှာ လှပကျော့ရှင်း၍ လွန်စွာ ဣန္ဒြေရှိလှ၏။ ပန်းနုရောင်နုတ်ခမ်းလေးက ပုစွန်ဆီရောင်ပြေးကာ ပွင့်အာတော့မည့် ပန်းလေးပမာ နူးညံ့အိထွေး၍ နေပါသည်။

ကျွန်တော် မြင်ရုံဖြင့် မှတ်မိလိုက်ပေပြီ။

ဒါ ကျွန်တော် ဟိုတစ်ခါ မြင်မက် ခဲ့ဖူးသည့် အိပ်မက်ထဲက ကာလီမယ် တော်ဟူ၍ပင်။

ကာလီမယ်တော်က ကျွန်တော့်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ကာ ဘာမှ မပြောဘဲ ဘုရားကျောင်း၏ အနောက်မြောက်ထောင့်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

အနောက်မြောက်ထောင့်သို့ ရောက်သောအခါ ကြီးမားသော ရေကန်ကြီးတစ်ခုကို ကြာပန်းမျိုးစုံ ဖူးပွင့်ဝေဆာလျက် တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

ကာလီမယ်တော်က ရေကန်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြလျက်က ကျွန်တော်၏ ရှေ့မှ ဖျတ်ခနဲက ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

[၃]

'အိပ်မက်ကတော့ အဲဒါပဲ ကိုတင်မောင်၊ တစ်ခါတည်း မက်ခဲ့တယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် မပြောပါဘူး နယာက နှစ်ခါကို လာမက်နေတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော် မြင်မက်ခဲ့သလို ခင်ဗျားတို့ မယ်တော်တွေထဲမှာ မြင်းစီးထားတဲ့မယ်တော် ရှိသလား ကျွန်တော် အဲဒါ သိချင်တယ်ဗျာ'

ဟု ကျွန်တော်ပြောတော့ ကိုတင်မောင်က...

'လာဗျာ ကိုမိုး ကျွန်တော်တို့ အိပ်အပေါ်ထပ်ကို သွားရအောင်'

ဟု ဆိုကာ နှစ်ယောက်သား ကိုတင်မောင်တို့ အိပ်အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့ကြ၏။ အပေါ်ထပ်ရောက်တော့ ကိုတင်မောင်က အခန်းတစ်ခုထဲ ဝင်သွားပြီး မကြာမီ လက်ထဲ၌ စာအုပ်ထူထူကြီးတစ်အုပ် ကိုင်ကာ ပြန်ထွက်လာ၏။

'ရှေ့ဗျာ... ကိုမိုး ခင်ဗျား တွေ့ခဲ့ရတဲ့ မယ်တော်ကို ဒီကျမ်းစာအုပ်ထဲမှာ ရှာကြည့်ပေတော့'

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော့်ကို စာအုပ်ကြီးအား ထိုးပေးပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စာအုပ်ကြီးအား တစ်ရွက်ချင်းလှန်၍ ကြည့်မိ၏။ စာအုပ်၏ တစ်နေရာအရောက်တွင် အကောင်တစ်မျိုးစီကို စီးထားသည့် မယ်တော်ကိုးပါးပုံကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုအထဲတွင် ကျွန်တော် အိပ်မက်ထဲ၌ မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် မယ်တော်ပုံကိုပါ မြင်းစီးနေလျက် တွေ့လိုက်ရပါသည်။

'ဟာ... ဒီမှာတွေ့ပြီ ကိုတင်မောင် ကျွန်တော့်အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့ခဲ့တာ ဒီမယ်တော်ဗျာ၊ ဒီမယ်တော်က ဘယ်သူလဲဟင် ကိုတင်မောင်'

'အဲဒါ ခင်ဗျား တွေ့ချင်နေတဲ့ ကာလီမယ်တော်ပုံလေ။ မယ်တော်က တန်ခိုးရှင်ဆိုတော့ ပုံလက္ခဏာအမျိုးမျိုးကို ဖန်ဆင်းနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အခုတွေ့ရတဲ့ မယ်တော်ကိုပဲလုပ်ဟာလဲ ကာလီမယ်တော်တစ်ပါးထည်းပဲ။ ကျွန်တာတွေက ကိုယ်ပွားဖန်ဆင်းထားတာပါ'

ဟု ဆိုပါသည်။ ကျွန်တော် လွန်စွာမှပင် အံ့ဩမိပါသည်။

အိပ်မက်ထဲ၌ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် ကာလီမယ်တော်ကို ယင်းတို့၏ ဇာတိဘာသာရေး ကျမ်းစာအုပ်ထဲတွင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ အိပ်မက်၏ ဆန်းကြယ်မှုကိုလည်း များစွာ အံ့ဩပေသည်။

ထို့အတူ ကျွန်တော် မရှင်းလင်းသည့် အချက်တစ်ခုလည်း ရှိနေသေး၏။

ထိုအချက်မှာ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းတွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် ကာလီမယ်တော်ပုံမှာ ကြောက်စရာ ကောင်းလှပြီး အိပ်မက်ထဲမှ ကာလီမယ်တော်ကတော့ အဘယ်ကြောင့် ချောဆေးလှပနေသလဲ ဟူ၍ပင်။

ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော် မျိုးသီးမထားနိုင်၍ ကိုတင်မောင်ကို အားနာနာဖြင့်ပင် မေးကြည့်မိပါသည်။

'ဒါနဲ့ ကိုတင်မောင် ကျွန်တော် မရှင်းတာတစ်ခု ကျန်နေသေးလို့ မေးရစေ ခင်ဗျား စိတ်တော့မဆိုးပါနဲ့'

'ဟာ... ကိုမိုးကလဲ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်ဗျားက ညီအစ်ကိုလို နေလာကြတာဘာလို့ စိတ်ဆိုးရမှာလဲ မေးမှာသာ မေးစမ်းပါ'

'ဒီလို... ကိုတင်မောင် ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ ဘုရားကျောင်းမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကာလီမယ်တော်ပုံက ကြောက်စရာကောင်းပြီး အိပ်မက်ထဲမှာက ဘာလို့ ချောမောလှပနေတာလဲ'

'ဒါက ဒီလိုဗျာ ကိုမိုး ကာလီမယ်တော်က တတ်ကြောင်းကို ခင်ဗျား သိရရင် ရှင်သွားမှာပါ။ ကာလီမယ်တော်ဆိုတာက တန်ခိုးလေး သူတို့ လောကမှာလဲ ရန်ဘက်ပြုဘက်တွေ ရှိကြတယ်။

တစ်ခါတော့ ကာလီမယ်တော်ဟု သူ့ရဲ့ ရန်သူတစ်ယောက်နဲ့ တိုက်ပိုက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီအခါ သူ့ရဲ့ရန်သူ ပြိုင်ဘက်က

စာအုပ်အတွက်

သဒ္ဒါ (နဝင်းမြို့)

ကျီးမြို့နယ်တစ်ပြည်

အံ့သြကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်ရပ်

[ယခုရေးသားမည့် အကြောင်းကို မစတင်မီ နိဒါန်းပျိုးရန် လိုအပ်လာခဲ့ပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် ဖြစ်သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်ခဲ့ရာတွင် စာမျက်နှာ(၃၁)တွင် ဆရာစေန္ဒာမိုး(တောင်ငူ) ရေးသား တင်ပြခဲ့သည့် “ကျီးမြို့နယ်တစ်ပြည် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်” ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရတော့မှ ယခု ကျွန်ုပ် တင်ပြရေးသားမည့် အဖြစ်ဆိုးကို စာဖတ်သူ မိတ်ဆွေများအနေဖြင့် သုတတစ်မျိုးတော့ ရနိုင်မည်ဟု ယူဆပြီး ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။] **စာရေးသူ**

ယခုမှ ပြန်လည် ရေတွက်ခဲ့ပါလျှင် နှစ်ကာလတို့ပင် ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်သည် မြို့၏ အရှေ့မြောက် ယွန်းယွန်းထိပ်ဖျားမှာ တည်ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု နေထိုင်ရာ နေအိမ်နှင့် ရွှေချောင်းတံတားအမည်

ရှိသော တံတားတစ်စင်းသည် ရွှေချောင်းဟု အမည်ရသော ချောင်း ခြောက်တစ်ခု ရှိပါသည်။

ထိုချောင်းမှာ သဲချောင်းဖြစ်ပါသည်။ မိုးတွင်းကာလမှာဆိုလျှင် ချောင်းညာ မှာ မိုးကောင်းပါက ထိုချောင်းအတိုင်း ချောင်းရေများ ကျလာမြဲဖြစ်သည်။ ရော့တီမြစ်ထဲသို့ စီးဝင်မြဲလည်း ဖြစ်သည်။ ရော့တီမြစ်၏ အနောက်ဘက် ကမ်းမှာ တည်ရှိပါသည်။

ထိုရွှေချောင်းတံတား၏ အရှေ့ထိပ် နှင့် အနောက်ဘက်ထိပ်၏ မြောက်ဘက်အရပ်တွင် သစ်တောဌာနမှ စံပြ စိုက်ကွက်သစ်ပင်များ စိုက်ပျိုးထားသည့် စိုက်ကွက်မှာ ကာလ(၂၅)နှစ် ကျော်လာပြီဖြစ်၍ တောမှာ လှပနေကြပါပြီ။

ထို သစ်တောစံပြစိုက်ကွက်မှ အတွင်းဘက်မှာရှိသည့် သစ်ပင်တချို့ မှာ မသမာသူများ၏ ခုတ်လှဲခြင်း ခံရပါသည်။

အနောက်ဘက်မှ စိုက်ကွက်မှာ တံတားပေါ်မှ မြောက်ကို ကြည့်မည်ဆိုလျှင် သစ်ပင်များဖြင့် ပြည့်ပိတ်နေပါသည်။ စံပြသစ်တောစိုက်ကွက်၏ တောင်ဖျားမှ အမြင်ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းမှာ ဘာရှိသည်ကို မမြင်နိုင်ပါ။

ထိုစိုက်ကွက်ထဲတွင် ရှင်သန်ကြီးထွားနေသော တောင်ဖျားမှာရှိသော အပင်များပေါ်တွင် ကျီးသတ္တဝါ ငှက်များ၏ ခိုနားရာ ဌာနသစ်ပင်များ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြေလတ်ဒေသ၏ အတွေ့အကြုံများအရဆိုရလျှင် ငြိမ်ကမ်းပါး

တွင် အပေါက်ဖောက်ပြီး နေကြသည့် ပျံလွှားငှက်ကလေးများသည် အလွန် ရေတက်ကြမ်းပြီး ရေကြီးမည့် နှစ်များ တွင်ဆိုလျှင် အသိုက်ပြုလုပ်သော အပေါက်ကလေးများမှာ ကမ်းပါး၏ အမြင့်အပိုင်း ရေလွတ်ရာအထိ ပြုလုပ် ကြပါသည်။

နောက် စာဘူးတောင်းကလေးများ အသိုက်အမြဲ ပြုလုပ်ရာတွင် လေကြမ်း မည့်နှစ်တွင် အသိုက်အတွဲလိုက် ဘူးတောင်းကို သစ်ပင်၏ထိပ်တွင် မလုပ်တော့ဘဲ နိမ့်ရာအကိုင်းတွင် လုပ်ကြလေ၏။ မိုးကြီးမည်ဆိုသည့် နှစ်တွင် မိုးကာနေရာတွင် အသိုက် တည်ဆောက်ကြပါသည်။

အခြားသဘာဝ၏ သဘောတရား များကို ကြိုတင်သိ၍ ပြောကြသော သတ္တဝါ များစွာပင် ရှိပါသေးသည်။ ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားမည့်အကြောင်း သည် ကျီးပြုနိမိတ်ဖြစ်၍ ကျီးနိမိတ်ကို ပင် ရေးသားတင်ပြလိုပါသည်။

ကျီးသာသည့် နိမိတ်အရဆိုလျှင် ညွှန်ကောင်းစောင်ကောင်း ရောက်လာ ခြင်း၊ အဝေးမှစာ စသည့် အကြောင်း ကြားစာ မင်္ဂလာတို့ကို ကြားသိကြရ မြဲဖြစ်ပါသည်။

ကျီးပြုခြင်းသည် သူတို့၏ အမျိုး တူ ဇာတ်တူတစ်ကောင်ကို ဘေးဒုက္ခ ကြုံတွေ့သည့် အခါများတွင် ငယ်သံပါ အောင် အော်မြည်ကြပြီး တောင်ပံ ယှက်မျှ ရှုပ်နေအောင် ပျံသန်းအော် ဟစ်ကြလေ၏။ ထိုအခါ၌လည်း ကျီးပြု သည်ဟု ဆိုကြပြောကြပါသည်။

ရန်လိုသောအခါ ရန်သူနှင့် တိုက် ခိုက်ရာတွင်လည်း ရန်လိုခြင်း၊ ဒေါသ ကြီးသည့် အသံများဖြင့် စိုင်းအံ့ ထိုး ဆိတ်ကြမြဲလည်းဖြစ်သည်။ ထို

အခြင်းအရာကိုလည်း ကျီးပြုသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

အခါမဲ့ ကျီးပြုခြင်းနှင့် ရက်ဆက် ကျီးပြုခဲ့ပျှင်

ပြီးခဲ့သော ၂၀၁၁ ခုနှစ်ထဲက ဖြစ်ပါ သည်။ အထက်က ရေးသား ဖော်ပြခဲ့ ပြီးဖြစ်သော ရွှေချောင်းတံတား၏ အနောက်ဘက်ထိပ် မြောက်ဘက်တွင် တည်ရှိနေသော သစ်တောထဲမှ အပင် များတွင် ကျီးသတ္တဝါငှက်များ ခိုနား ညဉ့်အိပ်ရာ အသိုက်အမြဲ ဖြစ်နေခဲ့ပါ သည်။

ကျွန်ုပ်အိမ်နှင့် ထိုနေရာ တံတား ထိပ်တို့မှာ တစ်ဖာလုံခွဲ၊ နှစ်ဖာလုံ အဝေးလောက်သာ ရှိနေသဖြင့် တံတား ပေါ်သွားနေသော ယာဉ်များ၏ အသံ ကိုပင် ကြားနေရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျန်းမာရေးအရ နံနက်တိုင်း လမ်းလျှောက်မြဲ ဖြစ်ပါ သည်။ တစ်နှစ်လုံး နှစ်ပတ်လည် လျှောက်တာပါ။ ကျန်းမာရေး မကောင်း သည့်ရက်များနှင့် မိုးရွာသည့်ရက်များ ကိုသာ ရပ်နားခဲ့ပါသည်။

အသက်အရွယ်အရရော အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်များကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ နံနက် အရုဏ်နှင့် ညဉ့်အချိန်များတွင် နိစ္စဓူဝ ကျင့်ဝတ်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကြီးကို နေ့စဉ် မပျက်မကွက်ရအောင် ပြုလုပ်မြဲ လည်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာစေခွာမိုး(တောင်ငူ)၏ ဆောင်း ပါးဖတ်ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းစာအုပ်များကို ရှာဖွေရပါပြီ။ ၂၀၁၁ နှစ်ပါသည့် မှတ်တမ်း (နေ့စဉ် မှတ်တမ်း)စာအုပ်ကို တွေ့မြဲဖြစ်၍ လ အလိုက် ရှာဖွေလိုက်ပါသည်။ တွေ့ရ ပါပြီ။

ထူးထူးခြားခြား အလန့်တကြား ကျီးပြုခြင်းများ

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လဆန်း၊ ပထမ ပတ်ထဲကစပြီး တံတားဘေး သစ်တော တွင် မိုနေကြသော ကျီးသတ္တဝါငှက် များမှာ ညဉ့်(၉)နာရီ၊ (၁၀)နာရီ လောက်ခန့်တွင် တစ်ကြိမ်၊ သန်းခေါင် ကော်အလင်းဘက် (၂)နာရီ၊ (၃)နာရီ အချိန်လောက်တွင် တစ်ကြိမ်ထိတ်လန့် ဖွယ်ရာ ကျီးအုပ်ကြီးပြုလေတော့သည်။ **[သတိထားတတ်သူများ သိနိုင်ပါသည်။]**

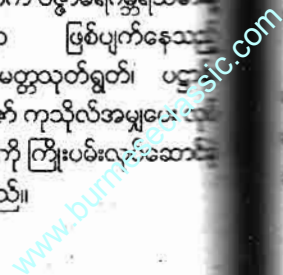
ကျီးအကောင်ရေ (၃၀၀)၊ (၄၀၀) လောက် အုပ်လိုက် အလန့်တကြား အိပ်တန်းမှထပြီး အော်ဟစ်သည့် တစ်ခဲနက်အသံမှာ အထူးအဆန်း ဖြစ် နေခဲ့ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ တစ်ညမှာ (၃)ခါ၊ (၄)ခါမျှလောက်ထိ ကျီးလန့်ပြီး အော်(ကျီးပြု)ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ရက်တစ်ရာလောက် ကြာပါပြီ။

ထိုသို့ကျီးပြုနေခဲ့သည်ကို (၁၅)ရက် ခန့်လောက်ကြာလာတော့ ကျွန်ုပ်အဖေ ဖြင့် အထူးသတိထားမိပြီး ဘာရည်ရွယ် ချက်မှ မရှိလေဘဲနှင့် "သေကုန်တော့ မှာပဲ" ဟု နှုတ်မှ ထုတ်၍ ပြောမိလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဇနီးအားလည်း ဤကဲ့ လောက် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းကို မကြိုက် ခြောက်၊ တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ် ဖြစ်လာနိုင်ဖွယ်ရှိကြောင်း မီးရေးထပ် ရေးကိုသာ စိုးရိမ်ပူပန်မိပါသည်။

လနှင့်ချီပြီး ကြာမြင့်လာလေသော ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရ သည်။ ကျွန်ုပ်က ဝိဇ္ဇာခရဂုဗွဲ့ရသမား တစ်ကြိမ်မက ဖြစ်ပျက်နေသည့် အတွက် မေတ္တသုတ်ရွတ်၊ ပဋ္ဌာန် ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ကုသိုလ်အမျှပေး ထုတ် နိုင်တာလေးကို ကြိုးပမ်းလှမ်းဆောင် ရပါတော့သည်။

မှန်သောစကား ဆိုပါမည်။ ထိုဖြစ်စဉ်ကို မကြိုက်တော့ပါ။ ကျွန်ုပ်မကြိုက်သည့်အကြောင်းကို အိမ်သူသက်ထား ဇနီးကိုမှ လွဲပြီး သူများတကာ ပြောပြရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်။ ပြောလျှင်လည်း ယုံကြည်မည်သူ မရှိနိုင်ပါ။ ရှိလျှင်လည်း လွန်စွာ နည်းပါးမည်ဟု ယူဆပါသည်။

မူလကတည်းက ရေးသားမှတ်တမ်း တင်လေ့ရှိသော ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် နေ့စဉ် ရေးသားသော မှတ်တမ်းပေါ်တွင်သာ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။ “ဘေးဒုက္ခရောက်ကြတော့မှာ” ဆိုသည့် အာရုံသည် မဖိတ်ခေါ်ရဘဲ အလိုလို စင်ရောက်နေခဲ့ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဒေသခံဖြစ်ပြီး ထိုရွှေချောင်း၊ ချောင်း၏ အနောက်ဘက်မှာရှိသော ရပ်ကွက်ဇာတိဖြစ်၍ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် တင်ပြရလျှင် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀)ကျော်လောက်က ရွှေချောင်း ချောင်းရေကျသည်၊ ချောင်းလုံးပြည့်လျှံ ချောင်းမကျခဲ့သည်မှာ နှစ်ကာလ(၅၀)ကျော်၊ ခြောက်ဆယ်ရှိနေပါပြီ။

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၇)ရက်လောက်ကစပြီး မှန်တိုင်းကြောင့် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံနိုင်ကြောင်းနှင့် အန္တရာယ်ကင်းရာ ဒေသများ၊ နေရာများတွင် ရွှေပြောင်းနေထိုင်ကြရန်နှင့် သတိပေးချက်များကို ရေဒီယိုနှင့် မြန်မာ့ရုပ်/သံတို့မှ မိနစ်ခြားအကြိမ်ကြိမ် သတိပေး ကြေညာနေပါပြီ။

အောက်တိုဘာ (၁၈)ရက်၊ (၁၉)ရက်များထိပင် ဖြစ်ပါသည်။ မိုးကလည်း မနားတမ်း ရွာနေခဲ့ရာ နေ့ဆက်ရက်ဆက်ပါ။

အောက်တိုဘာ(၁၉)ရက် ညကဆိုလျှင် မိုးသဲသဲမဲမဲ ရွာနေပါပြီ။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း အိပ်မပျော်ခဲ့။ ညဉ့်နက်လာတော့ ချောင်းဘက်မှ အသံကြားနေရပါပြီ။ ချောင်းရေကျသံပင် ဖြစ်ပါသည်။

နံနက်ပိုင်း အလင်းပိုင်း ရောက်လာတော့ ချောင်းရေက လွန်လွန်မင်းမင်း လျှံတက်လာနေခဲ့ပြီး “ဝုန်း၊ ဝုန်း” ဆိုသည့် အသံများ ကြားလိုက်ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း မိုးရွာနေစဉ် ထီးဆောင်းပြီး တာပေါင်ပေါ်မှာနေပြီး အသံကြားရာ ရွှေချောင်းတံတားဘက်ဦးတည်သွားခဲ့ပါသည်။

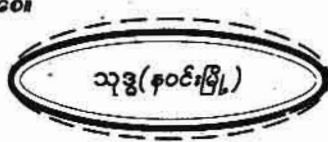
၁၉၇၃ ခုနှစ်လောက်က တည်ဆောက်ခဲ့သော ရွှေချောင်း ချောင်းကူးတံတားကြီး၏ တံတားတိုင်များ ကျိုးပြတ်ပြီး အခန်းလိုက် ကျိုးပြတ်နေသော စိတ်မကောင်းစရာ မြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ရပါတော့သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၁၀၀)လောက်က ယခု ၂၀၁၁ ခုနှစ်က ဆောင်းရာဇ်လွှဲခြင်းထက် (၂)ဆလောက်များသည့် ဆောင်းရာဇ် တစ်ခါကျန်ခဲ့ကြောင်း သိခဲ့သော အတိအကျအတိုင်းက ပြောပြနိုင်ပါသည်။

ယခု ဖြစ်စဉ်တွင်လည်း လူ(၂၀၀၀) လောက် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်ပြီး လူ(၂၀၀)ခန့် လောက် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာအဖြစ်ဆိုးကြီးပါ။ တိုင်းသို့ပြည်သို့ ဖြစ်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုပါ။

ကျိုးပြုနိုင်မိတ်ကို ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ခဲ့သည့်အကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို စာချစ်သူများ သုတရစေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

ဘေးရန်ကင်းကွာ၍ ချမ်းသာကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၉၂) မှ အဆက်

တစ်မိသတ်ရင် နှစ်ယောက်ဖြစ် နှစ်ယောက်သတ်ရင် လေးယောက်ဖြစ်နဲ့ ပွားပွားလာသတဲ့။

ဒီအခါမှာ ကာလီမယ်တော်က နဂိုက စိတ်ကြီးသူ ဖြစ်လေတော့ သူ့ရဲ့ရန်သူကို နောက်ထပ် ပြန်ပေါ်လာနိုင်အောင် သူ့ရဲ့ တန်ခိုးနဲ့ စားစစ်လိုက်သတဲ့။

နောက်ဆုံးတော့ ကာလီမယ်တော်ဟာ သူ့ရဲ့ ရန်သူကိုတော့ အနိုင်ရလိုက်ပါတယ်။ ဒီပေယျံ မယ်တော်ရဲ့ မူလက ရောမောလှပပူတွေကတော့ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အခု ကိုမိုး ဘုရားကျောင်းမှာ တွေ့မြင်ခဲ့ရတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လျှာခဲ့တာပါ။

ကိုမိုး အိမ်ပက်ထဲမှာ တွေ့မြင်ခဲ့ရတဲ့ ကာလီမယ်တော်က မယ်တော်ရဲ့ မူလပျက်နာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ဟု ကိုတင်မောင် ရှင်းပြမှု ကျွန်တော် စိတ်ထဲ ရှင်းလင်းသွားခဲ့ရပါသည်။

ကာလီမယ်တော်သည် ဟိန္ဒူဘာသာ၌ လွန်စွာ တန်ခိုးကြီးသည့် မယ်တော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့် ဘာသာဝင်ဖြစ်ပါစေ၊ မည်သည့်အခက်အခဲပဲကြုံကြုံ ကာလီမယ်တော်ထံ၌ အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောတစ်စီး၊ ပန်းသီး၊ သံပရာသီး၊ နှင်းဆီပန်းအနီ၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်တို့ လှူဒါန်းပူဇော်၍ လိုရာဆုတောင်းပါက ပြည့်ဝနိုင်ကြပါသည်။

နဂိုကတည်းက ထူးထူးဆန်းဆန်း အကြောင်းအရာတို့နှင့် အမြဲလိုလို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် မဟာဂန္ဓာရီလမ်း ခရီးတွင် ကာလီမယ်တော်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်းမှာလည်း ထူးထွေဆန်းပြားသည့် အကြောင်းအရာတစ်ခု ဟူ၍သာ ကျွန်တော် ထင်မိပါတော့သည်။

မိုး(သရက်)

ဘော်ကျင်းလမ်း

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်က စာရေးသူ၏တပည့်ရှိရာ အောင်လံ မြို့နယ် ရဲဘော်ဟောင်းကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ စာရေးသူ၏ တပည့်ဖြစ်သူမှ အောင်လံမြို့တွင် သူ၏မိသားစု ဆွေမျိုးသားချင်းများရှိ ရာသို့ ခေါ်သွား၍ လိုက်ပါသွားပါသည်။ အောင်လံမြို့နယ် ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် ဘုန်းကြီးပျံ့ပွဲ ရှိနေပါသည်။ ဘုန်းကြီး ပျံ့ပွဲမှာ ဝိဇ္ဇာအုပ်ဘုန်းကြီးဖြစ်၍ စည်ကားသိုက်မြိုက်လှပါသည်။

ထိုဘုန်းကြီးပျံ့ပွဲသို့ ကြွရောက်တော် မူကြသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ မှာလည်း မြောက်မြားလှပါသည်။ သံဃာတော်များ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး လူဠေပရိသတ်ကိုလည်း ကျွေးမွေး ညွှန်ခံပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း နံနက်စာ ထမင်းစားသောက်ပြီး သံဃာတော် သုံးလေးပါး ဝိုင်းပွဲပြီး စကားပြောဆို နေသော နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားပါ သည်။ သံဃာတော်များမှာ အင်္ဂုရတ် အကြောင်း ဖြောဆိုနေကြ၍ စာရေးသူ တို့လည်း ဗဟိုသုတေသနစေရန် ဝင် ရောက်နားထောင် နေကြပါသည်။

ဆရာတော်တစ်ပါးမှ ကိုယ်တွင် လွယ်ထားသော လွယ်အိတ်ထဲမှ ဓာတ်လုံးတစ်လုံးကို ထုတ်ယူပြသပါ သည်။ အခြားသော သံဃာတော်များမှ ယင်းဓာတ်လုံးကို ကိုင်ကြည့်ကြပါ သည်။ စာရေးသူတို့လည်း ဆရာတော်

ထံခွင့်တောင်းပြီး ကိုင်ကြည့်ပါသည်။ ဆရာတော်မှ သံဓာတ်လုံးဖြစ်ကြောင်း၊ အလေးချိန် ငါးမူးသားရှိကြောင်း မိန့် ကြားပါသည်။

ထိုဆရာတော်မှပင် အိတ်ထဲမှ ဓာတ်လုံးတစ်လုံးကို ထုတ်ပြပြန်ပါ သည်။ ဓာတ်လုံးမှာ ရွှေရောင်ဝင်းနေ ပါသည်။ ဓာတ်လုံးပိုင်ရှင်မှ “ဒါ ဓာတ်လုံးမဟုတ်ပါဘူး ဘုရား ဘော် ပါ ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားရာ အခြားသံဃာတော်များနှင့် စာရေးသူ တို့ပါ အံ့သြနေပါတော့သည်။

ဘော်ဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော်ပြော ၍သာ ယုံလိုက်ရသည်။ ရွှေဟုပင် အားလုံးက ထင်ကြပါသည်။ ထိုဆရာ တော်မှ သံဓာတ်လုံး ထိုးထားသော လုံခွံနှင့် ဘော်ကို ကျင်းထားခြင်း ဖြစ် ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

အခြား သံဃာတော်များမှ ယင်းသံ ဓာတ်လုံးနည်းကို လှူနိုင်လျှင်လှူပါဟု အလှူခံကြပါသည်။ ဓာတ်လုံးပိုင် ဆရာတော်မှ အိတ်ထဲမှပင် သံဓာတ် လုံးထိုးနည်းကို ထုတ်ပေး၍ အခြား သံဃာတော်များ ကူးယူကြပါသည်။

စာရေးသူနှင့် တပည့်တို့ကလည်း ဆရာတော်များကို လက်အုပ်ချီကာ လျှောက်ထားတောင်းသဖြင့် ဓာတ်လုံး ပိုင်ရှင် ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် စာရေးသူ၏တပည့်ဖြစ်သူမှ ကူးယူ လိုက်ပါသည်။

ထို့ ဘော်ကျင်းလမ်းကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ အင်္ဂုရတ်သုတေ

သီများနှင့် ပညာလိုလားကြသော စာဖတ်ပရိသတ်များ ဗဟုသုတ တိုးပွား စေရန် ဓာတ်လုံးပိုင်ရှင် ဆရာတော်၏ မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

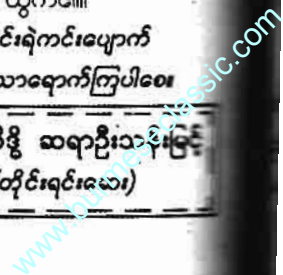
- ဆေးဒန်း (၂)ကျပ် (၈)ပဲသား
- စိန်နီ (၂)ကျပ် (၈)ပဲသား
- ကန့် (၂)ကျပ် (၈)ပဲသား
- ဟင်္သာရိုင်း (၂)ကျပ် (၈)ပဲသား
- နာ (၁၀)ကျပ်သား (အပူပျံ့)

ဆေးအားလုံး လုံတွင်ထည့်၍ ဖော်ခဲ ဖွဲ့တစ်တင်းနှင့် (၃)ကြိမ်ဖုတ်၊ ကိုယ် ကြေပြာကျ၏။ ထိုကျိတ်ကြေပြာနှင့် ဒန်(၁၀)ကျပ်သားကို ပေါက်၍ထိုး ချော် ထွက်၏။ ချော်ကို ယူထားပြီး ချော်(၁) ကျပ်သားကို သံ(၁)ကျပ်သားနှင့် အထက်အောက်နှိုး၍ ချော်ကုန်အောင် ထိုး။ ချော်ကုန်လျှင် သံအလေးချိန် တိုးမည်။

နှမ်းဆီတွင် သံလေးတင်အောင်ခါ ဤနည်းအတိုင်းထိုး၍ သံ(၅)မူးသား ကျန်လျှင် အထက်က ဒန်သေ(၄)ပဲ သား ကျွေး၍ ဘော်ကျင်း။ ဘော်ဝါ၏ ဒန်သေ(၁၂)မတ်သား ကုန်အောင် ကျွေးလေ။ သံလေးတင်အောင် နှမ်း တွင် ခါ။ ထို့နောက် ရွှေ(၄)ပဲသား ကျွေး၍ ဘော်ကျင်းလျှင် ကျွေးရင်း ရွှေအတိုင်း ထွက်၏။

ဆင်းရဲကင်းပျောက်
ချမ်းသာရောက်ကြပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒီ ဆရာဦးသန်းမြင့်
(တိုင်းရင်းသေ)

အိုးအောင်အောင်
(က.ပ.စ)

ကျွန်းကျွန်း

BURMESE CLASSIC

ပရုကာသံပင်

အညာဒေသ၏ တောရွာကလေး
အစ်ရွာ။ မှောင်နှင့်မည်းမည်း လမိုက်
ည၏ သန်းခေါင်ယံအချိန် အေးမြသော
အာတောင်များ ဝိုင်းရံလျက်ရှိပြီး

ဆောင်းလေအေးနှင့်အတူ တိတ်ဆိတ်
ငြိမ်ချက်သား ကောင်းလှပေသည်။
ညဉ့်ငှက်အော်သံများမှအပ တိတ်
ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ရပ်တည်နေဆဲမှာ
ပင် ခွေးနက်ကြီးတစ်ကောင်မှ ဆွဲဆွဲ
ငင်ငင် “အူ ဟူး ဟူး အူး ဟူး ဟူး”
ဟု အော်လိုက်သောအသံသည်

အလွှား ထွက်လာကြပါသည်။
သူကြီးမှာလည်း အိမ်ထဲမှ ဒရော
သောပါး ပြေးထွက်လာပြီး...
‘ဟေ့ကောင်ပွကြီး ဘာဖြစ်တာလဲ
ကွ၊ ပြောကြစမ်းပါဦး’
ပွကြီးဆိုသော ရွာသားမှ...
‘ကျုပ်တို့ အိမ်နားမှာ ခြေသံကြားလို့
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူလင်း ၂၃၉

ထကြည့်တော့ မည်းမည်းကောင်ကြီး တစ်ကောင် တွေ့လိုက်ရတယ်။ အရပ် မြင့်မြင့်နဲ့ မည်းမည်းထောင်ထောင် မောင်းမောင်းကြီး။ တောကောင်လား၊ တစ္ဆေလား၊ သရဲလား၊ မကောင်းဆိုးဝါး ကောင်လား မသိဘူးဗျာ။ ဒါနဲ့ ကျုပ် လဲ ဓားဆွဲပြီးလိုက်တာ။ ပါးစပ်ကလဲ အော်ပေါ့ဗျာ။ တစ်ရွာလုံး မီးတုတ် များနဲ့အတူ ပွက်လောရိုက်သွားတာပဲ ဗျာ'

ထိုကဲ့သို့ ပွဲကြီးနှင့် သူကြီး ဦးသာခင် တို့ မေးမြန်းပြောဆိုနေကြစဉ် ရွာသား များလည်း တစ်ယောက်ပြီးတစ် ယောက် စုဝေးရောက်ရှိလာကြပါ သည်။ ရွာသားတစ်ဦးမှ...

'သူကြီး ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်ကြ မလဲ။ ကျုပ်တို့လဲ လိုက်ရှာကြတာ ဘယ်ပျောက်သွားမှန်း မသိဘူးဗျ။ တော်တော်လျင်တဲ့ကောင်ကြီးဗျာ'

ထိုအခါ သူကြီးမှ...

'အေး ငါလဲ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ကွာ။ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး မဖြစ်ဖူးဘူး။ တော်တော် ထူးဆန်းနေတယ်ကွ။ ဘုန်းကြီးငါးပါးလောက် ပင့်ပြီး အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်လေး ဘာလေး ရွတ်ခိုင်းဦးမှနဲ့ တူတယ်'

ထိုအခါ ရွာသားများက...

'ဟုတ်တယ်သူကြီး အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်ရွတ်ဖို့ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ကို လျှောက်ဖော်ရမယ်'

ဟု ပြောကာ အသီးသီး ထွက်သွား ကြလေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူကြီးဦးသာခင် ခေါင်း ဆောင်ကာ ဘုန်းကြီးငါးပါးပင့်၍ အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်များ ရွတ် ဖတ်ကာ မကောင်းဆိုးဝါး နှင်ထုတ်ပွဲ ကြီးအား သံပုံးများတီး၍ မီးရှို့ကာ

နှင်ထုတ်ကြလေသည်။

* * *

တဲအိမ်ကလေး တစ်ခုအတွင်းမှာ တော့...

'အရီးလေး ဒီဆေးလေးကို ညကျ ရင် တစ်ခါ သောက်လိုက်နော်။ အရီး လေးက အအေးမိပြီး ဖျားတာပါ။ ဒီ ဆေးသောက်လိုက်ရင် ကောင်းသွား မှာပါ'

'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာမ လေးရယ်။ အရီးလေးတို့မှာလဲ စီးပွား ရေးက အဆင်မပြေတော့ ဆရာမလေး ကို ဆေးဖိုးဝါးခ မပေးနိုင်ဘူး။ ဆရာ မလေးကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်း မသိပါဘူး။ ငါ့တူမကြီး ဘုန်းကြီးပါစေ။ အသက်ရှည်ပါစေတော်'

'အရီးလေးကလဲ ဆေးဖိုးဝါးခ ပြော ရမယ့်လူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အရီးလေး တို့ကို ကိုယ့်မိဘတွေလို သဘောထား ပါတယ်။ ဒီတစ်ရွာလုံးဟာ ကျွန်မရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေပါ'

ထိုဆရာမလေးကတော့ ကျေးရွာ ဆေးပေးခန်းမှ သူနာပြုဆရာမလေး မြခက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ရွာလုံးက လေးစားချစ်ခင်ရသော စေတနာရှင် သူနာပြုဆရာမလေးပါ။ တစ်ရွာလုံး ကလေး၊ လူကြီးမှအစ ဆရာမလေး ကို ချစ်ခင်ကြပါသည်။

ဆရာမလေးကလည်း တစ်ရွာလုံး ကို သွေးရင်းသားရင်းပမာ ပြုစုယူ

ကုသပေးပါသည်။ ဆေးကုသရာတွင် လည်း အခကြေးငွေအဓိက မထားသ သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် ဆင်းရဲသားများ အခမဲ့ ကုသပေးပါသည်။

ထိုဆရာမလေးမှာ အိမ်ထောင်မရှိ အပျိုဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမလေးသည် ရောဂါတိုင်းဒေသကြီးမှ ဖြစ်ပွား တာဝန်ကျရာ ဤရွာကလေးသို့ ရောက်ရှိလာသူ ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ပုံ သန့်ပြန်၍ အချောအလှကြီး မဟုတ် သော်လည်း ကြည့်၍ကောင်းသူမ လေးပါ။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံမှာ အမိန်းကလေးပီသစွာ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် ကြွနေသူလေးပါ။

သူနာပြု ဆရာမလေး မြခက်သည် သူမ၏ ဆေးပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်း မှ...

'အရီးလေး ကျွန်မ ပြန်လိုက်ဦးမယ် နော်။ ကျွန်မလဲ ဟိုဘက်ရွာမှာ ထူး ကြည့်စရာရှိသေးလို့'

'အေး အေးကွယ်၊ ငါ့တူမကြီး သူ လေရာ၊ လာလေရာ ခလုတ်ဆင် ဆူးမငြိ၊ ဘေးမရှိပါစေနဲ့တော်'

ဟု ဆုပေးရင်းမှ...

'ဟေး အေးပုရေ ငါ့မြေး၊ ဆေး လေးကို လိုက်ဖို့ပေးလိုက်ပါကွယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ အဘွား လိုက်ဖို့ပေးပါ မယ်'

ဆရာမလေး မြခက်မှာ တစ်အိမ် သို့ ဆေးကုရန် ထွက်သွားသော

www.burmeseclassic.com

သည်။ တစ်ဖက်ရွာတွင် ဆေးကုသမှု များ ပြုလုပ်ပေးပြီး ပြန်ရန် အိမ်ပေါ်မှ အဆင်းတွင် အိမ်ရှင်အဘိုးကြီး၏ သား လေးမှာ သစ်ပင်လေးတစ်ပင်ကိုင်၍ အိမ်ခြံထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။ ကိုင်ထား ရင်း ဝင်လာပြီး ဆရာမလေးကို ကြည့် ကာ...

'ဆရာမလေး ဒါ ဘာပင်လေးလဲ သိလား။ ကျွန်တော်တို့ တောထဲမှာ ငှက်ပစ်သွားရင်း တွေ့တာနဲ့ နတ်လာ တာ'

ဆရာမလေး မြခက်လည်း အပင် ကလေးကို ကြည့်လိုက်၏။ အပင်က လေးမှာ ပင်စည်တုတ်တုတ်ကလေး ဖြစ်ပြီး အရွက် သုံးလေးရွက်ခန့်ရှိပြီး လှုပ်နေပါသည်။ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေ သယောင် ရှိနေ၍ ဆရာမလေးမှာ စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေပြီး...

'သားလေး ဆရာမကို ဒီအပင်လေး ပေးလိုက်ပါလားကွယ်၊ ဆရာမ စိုက် ထားချင်လို့ပါ'

ဟု တောင်းဆိုလိုက်ရာ အိမ်ရှင် အဘိုးကြီးမှလည်း...

'ငါ့သား ပေးလိုက်ပါကွာ၊ ဆရာမလေး စိတ်ဝင်စားသွားပြန်တယ်။ အဘတို့လဲ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူးကွယ်။ အသက်ရှိနေ သလိုပဲ လှုပ်ရှားနေပုံ ကြည့်ပါလား။ ကဲ ကဲ ပေးလိုက်ကြကွယ်'

ဆရာမလေးလည်း အပင်ကလေး ကို ယူကာ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးအား နှုတ်ဆက်၍ ပြန်လာခဲ့တော့၏။ အိမ် ရောက်သောအခါ ဆရာမလေး မြခက် သည် အိမ်နောက်ဘက် ခြံစည်းရိုးနား ကပ်၍ ရေလောင်းကာ အပင်ကလေး ကို စိုက်ထားလိုက်လေသည်။

* * *

အပင်ကလေးစိုက်၍ ဆယ်နှစ်

လောက်အကြာမှာ အပင်ကြီးဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားလေပြီ။ ဆရာမလေး မြခက်တစ်ယောက် အသက်သုံးဆယ် ကျော်အရွယ် ရှိလာခဲ့လေပြီ။ ချစ်သူ ကြင်ဖော်အဖြစ် လက်တွဲရန် ကျောင်း ဆရာလေး စောနိုင်နှင့် သမီးရည်းစား ဘဝသို့ပင် ရောက်ခဲ့၏။

ကျောင်းဆရာလေး မောင်စောနိုင် မှာလည်း ဤရွာရှိ တပည့်များအပေါ် စေတနာအပြည့်ဖြင့် သင်ကြားပို့ချကာ လူမှုရေးကိစ္စနှင့် ရပ်ရွာအကျိုးကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုနေသူ တစ်ယောက် ပါ။

သူတို့နှစ်ယောက် ချစ်သူရည်းစား ဘဝမှ ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် လက်တွဲ ကြရန် ရွာသူရွာသားများမှလည်း သဘောတူ နှစ်သက်ကြည်ဖြူကြ သည်။ စိတ်ရောက်ပါပဲ ရွာသူရွာသား များအတွက် ရှေ့တန်းတင်ကာ အကျိုး ပြုနေသူနှစ်ဦးအတွက် ကန့်ကွက်စရာ မရှိပေ။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ ကိုယ်စိတ်ဝန် တွေ ပီနေသောကြောင့် လွတ်လွတ် လပ်လပ် တွေ့ဆုံ၍ ချစ်သူနှစ်ဦး ကြည်နူးချိန်မကြာပေ။

ကာလကြာမြင့်စွာ မြခက်ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးလာခဲ့သော အမည်မသိ သစ်ပင်ကလေးမှာလည်း ကြီးမားသော အပင်ကြီးဘဝသို့ ပြောင်းလဲလာချေပြီ။ ပင်စည်မှာ အောက်ပိုင်းရှူး၍ အပေါ် ပိုင်းကြီးထွားကာ အရွက်၊ အကိုင်း၊

အခက်များ သိပ်မရှိပါ။ အရွက်များ မှာလည်း မုန်လာဥပင်အောက်ကဲ့သို့ ရိုးပြီး ပြောင်ချောချော အနေအထား ဖြစ်၏။

သစ်မခုတ်ရသော ကျမ်းအလိုအရ အောက်ပိုင်းရှူး၍ အပေါ်ပိုင်းကြီးသော အပင်သည် သစ်ဘီလူးဟု ဆိုထားပါ သည်။ ထိုသစ်ပင်အားခုတ်၍ အိမ် ဆောက်မိပါက နေထိုင်သူမိသားစု အားလုံး အသက်ဆုံးရှုံးတတ်၏ဟု ကျမ်းစာအဆို ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရှိနေသော အပင်သည် ဆရာမလေးမြခက်အတွက် ဘယ်လို ကံကြမ္မာဆိုးတွေ ဖြစ်လာမည်ကို ဆရာမလေးတစ်ယောက် သိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ရွာထဲမှလည်း ကလေး၊ လူကြီးပါ မကျန် မထင်မှတ်ဘဲ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ သော မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး အကြောင်း ပြောမဆုံးအောင် ရှိနေပါ တော့သည်။

အမျိုးသမီးအုပ်စု ရေခပ်၊ ပျိုးနုတ်၊ ကောက်စိုက်၊ စပါးရိတ် စသည့် စုပေါင်းအဖွဲ့များ ကြုံလျှင်လည်း ထို အကြောင်း မပါမပြီးပေ။

'ဟဲ့ ကောင်မရယ်၊ ဟိုတစ်နေ့က ကိုကျော်ရသားလေး မည်းမည်းကောင် ကြီးတွေ့ပြီး သတိလစ်မေ့မြောသွား တာ အခုထိ ဖျားနေတုန်းပဲဟဲ့။ ကလေး က သတိမရတစ်ချက်၊ ရတစ်ချက် ဖြစ်နေတာ။ ကလေးက ကြောက် တယ်၊ ကြောက်တယ်နဲ့ လန့်လန့်ပြီး အော်နေတာတဲ့တော်'

'အဲဒီအကောင်ကြီးကလဲ ဆရာမ လေး အိမ်နားမှာပဲ ပျောက် ပျောက် သွားတယ်လို့ ရွာထဲကလူတွေ ပြောနေ ကြတယ်။ ဆရာမလေးကပဲ သရဲမွှေး

ထားသလို၊ စုန်းပညာတတ်သလို ပြော
နေကြပြီ။ ဆရာမလေးတော့ သနား
စရာပါပဲအေ။ ငါတော့ ရင်လေးပါ
တယ်'

ဟု စသည်ဖြင့် ပြောဆိုနေကြလေ
ပြီ။

ထို မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ဟု
အမည်ရနေသော သတ္တဝါကြီးမှာ
လည်း တစ်နေ့တခြား သောင်းကျန်း
လာပြီး တစ်ပတ်ခြား၊ နှစ်ပတ်ခြား
တစ်ခါ တွေ့နေရပြီး ကလေး၊ လူကြီး
မကျန် နေ့ည မအိပ်ရဲဖြစ်ကာ ရွာမှာ
တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေကြရသည်။

ရွာမှာလည်း ညအချိန် အလှည့်ကျ
လှည့်ကင်း၊ စောင့်ကင်းများချကာ
စောင့်ကြပ်နေကြရတော့သည်။ တစ်
နေ့သော ညသန်းခေါင်ယံအချိန်
လောက်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး စူးစူး
ဝါးဝါးအော်သံနှင့်အတူ ဆူညံသံများ
ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

'အောင်မယ်လေး လာကြပါဦး
တော်၊ သရဲကြီး သရဲကြီး ကျွန်မအပေါ်
သွားတာ မြင်လိုက်ရတယ် လာကြပါ
ဦး'

ကင်းသမားများနှင့် ရွာသားများ
ရောက်လာကြပြီး...

'ဘယ်မှာလဲ ဘယ်မှာလဲ'
'ဟိုဘက်ကို ပြေးသွားပြီး လိုက်ကြ
ဟေ့ လိုက်ကြ'

ဟူသော အသံများနှင့် ဆူညံပွက်
လောရိုက်သွားပါသည်။

'ငါ လုံနဲ့ ပစ်လိုက်တာ။ လုံကြီးစိုက်
ဝင်သွားတယ်ကွ။ လုံကြီးတန်းလန်းနဲ့
ထွက်ပြေးသွားတာ။ တော်တော်မြန်တဲ့
ကောင်ကြီးပဲ။ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း
မသိဘူးကွာ'

တောက်ခေါက်ရင်း ရွာသားတစ်ဦး
က...

'ဒီနားက ဆရာမလေးအိမ်ခြံနားမှာ
ပျောက်သွားတာကွ။ ဆရာမလေးခြံထဲ
လိုက်ကြည့်ကြစမ်းကွ။ ငါတော့ သိပ်
မသင်္ကာဘူး'

ဆရာမလေးခြံထဲသို့ ဝင်ရောက်ရှာ
ဖွေကြသောခါ ဘာမျှ မတွေ့ရ။ ဆရာမ
လေး စိုက်ထားသော အပင်ကြီးမှာ
လည်း မူလရှိမြဲအတိုင်း မတ်မတ်ကြီး
ပင်။ သို့ပါသော်လည်း ပင်စည်တွင်ရှိ
သော ဒဏ်ရာကြီးမှ သွေးများပမာ
အရည်များ ထွက်ကျနေသော ဒဏ်ရာ
ကြီးအား မည်သူမျှ သတိမထားမိကြ
ပေ။

ထိုသို့ အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်နှင့်
ဆူညံနေသော အသံများကြောင့်
ဆရာမလေးမှာ အလန့်တကြားထလာ
ပြီး...

'ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ'
ဟု လူအုပ်ကြီးကိုမေးသောအခါ
ရွာသားများက ဆရာမလေးကို မယုံ
သင်္ကာ အကြည့်များဖြင့်...

'ဆရာမလေးခြံထဲကို မကောင်းဆိုး
ဝါးကောင်ကြီး ဝင်သွားလို့ လိုက်ရှာကြ
တာ။ ခုမတွေ့တော့ဘူး။ ဆရာမလေး
ဘာမှ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မေးမ
နေပါနဲ့။ ဆရာမလေးရဲ့ အကောင်ကြီး
ကို ထိန်းထားပေးပါ။

ရွာထဲမှာလဲ ဒီအကောင်ကြီးကြောင့်
ကလေး၊ လူကြီးတွေ အထိတ်တလန့်
ဖြစ်နေကြပြီး အိပ်ကောင်းခြင်း မခံ
ရ၊ စားကောင်းခြင်း မစားရ ဖြစ်နေကြ
ပြီဗျ သိရဲ့လား။ ဒါ နောက်ဆုံးအကြိမ်
ဖြစ်ပါစေ။ နောက်မှ ကျုပ်တို့အဖို့
မဆိုပါနဲ့ ဒါပဲ။ သွားကြမယ်ဟေ့ လာ
ကြ'

ဟု ပြောဆို တောက်ခေါက်၍ ထွက်
သွားကြပါသည်။

ဆရာမလေးမှာတော့ ဘာမျှ မသိ
ရှာဘဲ ငိုရိုက်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့
သည်။ ရွာထဲမှာလည်း ဆရာမလေးအား
အောက်လမ်းပညာ တတ်ကြောင်း
ပရလောကသား သရဲမွေးထား
ကြောင်း၊ သူ့ပယောဂကြောင့် ရွာထဲမှာ
ကလေး၊ လူကြီး ရောဂါ ထူပြောနေ
ကြောင်း ပြောဆိုသံများမှာ နားမထောင်
အောင် ကြားနေရ၍ ဆရာမလေး
မြဲခက်မှာ ဂြုမတတ် ခံစားနေရပါသည်။
သူ့ချစ်သူ ကိုစောနိုင်မှာလည်း မည်သူ
မျှ မတတ်နိုင်ရှာပေ။

ဆရာမလေး မြဲခက်ကို စုန်းမထင်
ထင်ကြေးပေးနေခြင်းမှာ ဆရာမလေး
အား အလိုမတူဘဲ အတင်းအဓမ္မ
ဆွဲလား၊ ရမ်းလား လုပ်၍ အရှက်
အောင် လုပ်ခဲ့သော ထန်းရည်မှူးသမီး
ကျောက်ခဲအား လက်စားချေသကဲ့သို့
ဖြစ်သွားသော အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်
သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖော်ကားခဲ့သော ကျောက်
ခဲမှာ ထန်းရည်မှူး၍ ရန်ပွဲဖြစ်ရာ
စားထိုးခံရ၍ သေဆုံးသွားခဲ့ရသည်။
နောက်တစ်ယောက်က ချက်ကြီး
ဆရာမလေးအိမ်ကို ညအချိန်မတော်
ဝင်ရောက်ပြီး ဖော်ကားရန် ကြံရွယ်
ရာ ဆရာမလေး အော်ဟစ်အော်ဟစ်
တောင်းရာ ချက်ကြီးမှ ထွက်ပြေး

လွတ်မြောက် သွားခဲ့ပါသော်လည်း နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ချက်ကြီးမှာ ပိုးထိ၍ သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ကြရ သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအကြောင်းအရာများကို ကြည့်၍ ရွာသူရွာသားများ ကောက်ချက်ချလိုက် သည်မှာ ဆရာမလေးသည် စုန်းမ၊ သရဲတစ္ဆေမွှေး၍ ခြောက်လှန့်နေသူ အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။

ရွာသူရွာသားများ၏ ဗဟုသုတ အတွေ့အကြုံ နည်းပါးစွာ ယူဆစွဲများ ကြောင့် ဆရာမလေးမြခက်ခမျာ တစ် ရွာလုံး၏ ရန်သူအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွား ပါတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခံရလေလေ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးမှာ ရွာထဲ တွင် ပို၍သောင်းကျန်းလာလေတော့ သည်။ ဆရာမလေး မြခက်မှာတော့ ပူဆွေးသောကရောက်၍ ငိုကြွေးရုံမှ တစ်ပါး ဘာမျှ မတတ်နိုင်ရှာပေ။

ကျောင်းဆရာလေး ကိုစောနိုင်မှာ လည်း ချစ်သူအတွက် ရတက်မအေး ဖြစ်နေရရှာသည်။ ရွာထဲမှာလည်း ဘယ်လိုမှ စည်းရုံးပြောဆိုတောင်းပန် မရသဖြင့် အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ကာ ဖြစ် လာသည့် ပြဿနာကို ချစ်သူအတွက် အသက်စွန့်၍ ကာကွယ်ရန်သာ ဆုံး ဖြတ်ချက် ချလိုက်ပါတော့သည်။ သို့နှင့် ကိုစောနိုင်နှင့် မြခက်တို့ တိုင်ပင်ရ တော့သည်။

‘မြခက် အချစ်လေးရယ်၊ ကိုယ်တော့ မင်းရဲ့အဖြစ်ကို မကြည့်ရင်နိုင်တော့ ဘူးကွာ။ ကိုယ်တို့ ဒီည ဒီရွာက ထွက် ပြေးကြရအောင် နော် နော်။’

တို့နှစ်ယောက်အတွက် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အန္တရာယ် ရှိလာနိုင် တယ်။ တို့နှစ်ယောက် ထွက်ပြေးပြီး

မြို့မှာ အခြေချနေထိုင် ပေါင်းသင်းရ အောင်နော်’

ထိုသို့ ဆရာလေးကိုစောနိုင် ပြော လိုက်သောအခါ မြခက်က သဘောတူ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရင်းဖြင့်...

‘ဒါဖြင့် အစ်ကို ဒီည လူခြေတိတ် ချိန်မှာ ဒီရွာက ထွက်ပြေးကြမယ်။ မြခက် အိမ်မှာ အဆင်သင့် လုပ်ထား မယ်နော်။ အစ်ကိုလဲ ပြင်ဆင်စရာရှိတာ ပြင်ဆင်ထား။ အစ်ကို လာခေါ်တာနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်’

ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုပြီး ကိုစောနိုင် လည်း ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။ ထိုညအဖို့ ဆရာလေး ကိုစောနိုင်နှင့် မြခက်တို့အတွက် ကြံ့မာဆိုးဝင်လေ သလား မသိပါ။ ညသန်းခေါင်မတိုင်မီ ဆရာလေး ကိုစောနိုင် လာခေါ်သဖြင့် မြခက်တို့ ရွာမှ ထွက်ပြေးရန် ပြင်ဆင် နေစဉ် ရွာထဲမှ...

‘လိုက်ကြဟေ့ လိုက်ကြ၊ ရွာထဲက လူအကုန်ထွက်ကြဟေ့’

ဟု လှည့်ကင်းသမား အော်ဟစ် ဆူညံသံများကြောင့် ရွာသားများမှာ ဓား၊ လှံ ကိုယ်စီဖြင့် ထွက်လာကြ တော့သည်။ ရွာလမ်းမကြီးအတိုင်း ပြေးထွက်လာကြပါသည်။

သူတို့ရှေ့မှ မည်းမည်းအကောင်ကြီး မှာလည်း တရိပ်ရိပ် ပြေးလွှားနေလေ ၏။ နောက်မှ ဓား၊ လှံ၊ ဝါးချွန်များဖြင့် ပစ်ခတ်မှုကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးစိုက် ဝင်နေပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကိုစောနိုင်၊ မြခက်တို့ မှာ ရွာလမ်းမသို့ ရောက်နေချိန် ဖြစ်ပါ သည်။ ကိုစောနိုင်မှာလည်း ငှက်ကြီး တောင်စားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားလေသည်။ မည်းမည်း အကောင်ကြီးမှာလည်း မြခက်တို့ခြံထဲ သို့ ပြေးဝင်သွားလေတော့သည်။

နောက်မှ လိုက်လာသော ရွာသားများ မှ...

‘ခြံထဲဝင်သွားပြီဟေ့၊ လိုက်ကြ မလွတ်စေနဲ့။ တွေ့လိုက်တော့ အသေ သတ်ပစ်ကြဟေ့’

ဟု ကြားဝါးသံများနှင့် ဆူညံနေတော့ ၏။

ခြံထဲရောက်သောအခါ မည်းမည်း အကောင်ကြီးအား ရှာမတွေ့တော့ပါ။ ရွာသားများလည်း ဒေါသတကြီးဖြင့်...

‘ဆရာမ စုန်းမ၊ ကဝေမ ထွက်ခဲ့ စမ်း၊ မင်းမွေးထားတဲ့ သရဲ၊ တစ္ဆေ ကောင်ကြီးကော ထုတ်ပေး။ ထွက် မလာရင် အိမ်ကို မီးနဲ့ရှို့ပစ်မယ်’

ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုနေရင်းမှ အိမ် ထဲသို့ ရွာသားများ ဝင်ကြည့်သောအခါ ဆရာမလေးအား မတွေ့ရတော့ပါ။ ထိုအခါ ရွာသားများမှာ ဒေါသထွက် ပြီး...

‘ဒီစုန်းမ ထွက်ပြေးသွားပြီ၊ လိုက်ကြ ဟေ့ မလွတ်စေနဲ့၊ တွေ့တဲ့နေရာ အသေသတ်ပစ်လိုက်ကြဟေ့’

ဟု အော်ဟစ်ကာ ရွာလမ်းအတိုင်း လူခွဲ၍ လိုက်ကြလေသည်။

ရွာသားများကလည်း ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်းများကို ပိတ်၍ လိုက်ကြ သောအခါ ကိုစောနိုင်နှင့် မြခက်တို့အား ပိုင်းမိကြတော့သည်။ ထိုအခါ ရွာသား များက...

‘ဪ ခုန်းမတို့စုံတွဲက ငါတို့ရွာကို ဒုက္ခပေးပြီး ထွက်ပြေးကြတော့မလို့ပေါ့ လေ။ ဟား ဟား ဟား ဘယ်လွတ် လိမ့်မလဲကွာ။ ဒီနေ့ဟာ မင်းတို့အတွက် သေနေ့စေ့ပြီလို့ အောက်မေ့ထားလိုက် တော့ဟေ့’

ဟု ပြောကာ ဓား၊ လှံများဖြင့် ဝင်ရောက် ထိုးခုတ်ကြလေဟော့ သည်။ ကိုစောနိုင်နှင့် မြခက်တို့တောင်း

www.burmeseclassic.com

ပန်ကြသော်လည်း ရွာသားများမှာ ဘီလူး။ သရဲ စီးသကဲ့သို့ သတ်ဖြတ်ရန် သာ တောင်းဆိုနေကြသည်။

ကိုစောနိုင်လည်း ဘာမျှ မစဉ်းစား တွေဝေမနေတော့ဘဲ ကိုင်ဆောင်ထား သည့် ငှက်ကြီးတောင်စားဖြင့် ပြန်လည် ခုခံတိုက်ခိုက်လေတော့သည်။ ပါးစပ် မှလည်း...

'မြခက် ညီမလေး လွတ်အောင်ပြေး တော့။ အစ်ကိုတစ်ယောက်တည်း အသေခံပြီး ကာကွယ်ထားမယ် ပြေး တော့'

ဟု ဆိုကာ မြခက်အား တွန်းလွှတ် လိုက်ပြီး ဝင်ရောက်ထိုးခုတ်လာသော ဓား၊ လှံများကို ပယ်ထုတ်ပြီး ကျား သစ်တစ်ကောင်ပမာ ကျားဟု အော် ဟစ်ပြီး အတင်းဝင်ရောက် ထိုးခုတ် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

'ချွင် ချွမ် ဦး ဝှစ်'
'အား ကဲကွာ သေကြစမ်း'
'အမယ်လေး သေပါပြီဗျ'

'ကဲကွာ လာခဲ့ကြစမ်း၊ မင်းတို့အား လုံးကို သင်္ချိုင်းကုန်း ပို့ပစ်မယ်'

ဟု ကြိမ်းပါးပြီး အတင်းဝင်ရောက် ထိုးခုတ် သတ်ဖြတ်လိုက်သောအခါ ရွာသား ဆယ်ယောက်ခန့် သွေးသံ တရဲရဲဖြင့် ညည်းတွားအော်ဟစ်သံများ ဖြင့် ဆူညံနေပါတော့သည်။

ကိုစောနိုင်မှာလည်း တစ်ရွာလုံးနှင့် တစ်ယောက် ဖြစ်နေ၍ ဝိုင်းဝန်းထိုးခုတ် ကြသောအခါ ဒဏ်ရာများ ရရှိထား လေပြီ။ ကိုစောနိုင်လည်း မည်းမည်း မြင်သမျှ ဝင်ရောက်ထိုးခုတ်သတ်ဖြတ် လေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကိုစောနိုင်၏ နောက် ကျောသို့ လှံသွားတစ်ချောင်း ဝင်ရောက် ထိုးဖောက်သွားလေပြီ။ ကိုစောနိုင် လည်း ရှေ့သို့ မှောက်လျက်ကျကာ

သေဆုံးသွားလေပြီ။

မြခက်မှာလည်း ရွာသားများလက်မှ လွတ်အောင် မပြေးနိုင်ရှာဘဲ စုန်းမ ဟု အထင်လွဲကာ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရလေတော့သည်။ ရွာထဲတွင်လည်း အလန်တကြား ပြေး ထွက်လာခဲ့ကြသောကြောင့် ကလေး သူငယ်များနှင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများ သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

ကလေးများမှာလည်း ကြောက်လန့် ပြီး ပြေးမိပြေးရာ ထွက်ပြေးရာမှ မီး ခွက်အား ခလုတ်တိုက်ပြီး အိမ်များကို မီးစွဲလောင်ပါတော့သည်။ တစ်အိမ်မှ တစ်အိမ် မီးစွဲလောင်ရာ တစ်ရွာလုံး မီးဟုန်းဟုန်း တောက်နေတော့၏။

ကလေးများနှင့် တိရစ္ဆာန်များ မီး လောင်တိုက်သွင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ ရွာလုံးကျွတ် ပျောက်ဆုံးသွားပါတော့ သည်။ ကျန်ရစ်သူ ရွာသူရွာသားများ မှာလည်း အရူးတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေကြရာ သည်။

နံနက်မိုးသောက်သော် ဆရာမလေး အိမ်ခြံဝင်းထဲရှိ အပင်ကြီးမှာ မီးမလောင် ဘဲ ရှိနေ၏။ ပင်စည်တစ်ခုလုံးတွင် ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြားများ စိုက်ဝင်နေ သော ဒဏ်ရာများပမာ သွေးစက်ပမာ အနီရောင်အရည်များ ထွက်ကျနေ သည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ကြွရောက် ကြည့်ရှုတော် မူပြီးလျှင် ဤသို့ မိန့်ကြားလေသည်။

'အာတို့ ဒီအပင်ဟာ သစ်တီးလူးပင်ဖြစ် တယ်ကွလုံး၊ တီးလူးစောင့်ပြီး ညအချိန်ခိုက် အပြင်ထွက်လေ့ရှိတယ်။ သူ့ကိုစိုက်ပျိုးပေးပြီ ထားတဲ့ သခင်ကို အမြဲတမ်း စောင့်ရှောက် တယ်။ သူ့သခင် စိတ်ဆင်းရဲအောင် ဖျက်ရည် ကျအောင်လုပ်ရင် သူက ကလဲစားချေတတ် တယ် အာတို့'

ဟု မိန့်ကြားခဲ့သောအခါ ရွာသား များ သဘောပေါက်သွားလေတော့၏။ သို့ပါသော်လည်း အရာအားလုံးမှာ ပြင်၍မရသော အမှားများ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သောကဝေဒနာသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါ သည်။ သူတော်ကောင်းမလေး မြခက် နှင့် ကိုစောနိုင်တို့အတွက် တစ်ရွာလုံး ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူတို့ ကျူးလွန်ခဲ့သည့် အမှား ကြောင့် တစ်ရွာလုံး ဒဏ်ခတ်ခံရပြီး လေသောအခါ ကျေးဇူးရှင်မလေး မြခက်နှင့် ဆရာလေး ကိုစောနိုင်တို့ ကို ကောင်းမွန်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ပေးလိုက် ကြပါသည်။ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်၍ အမှုအတန်းပေးဝေ၍ သာဓုခေါ်လိုက် ကြပါသည်။

တစ်ရွာလုံးမှာလည်း စိတ်မကောင်း ခြင်းများစွာဖြင့် မျက်ရည်ဖြိုင့်ဖြိုင့်ကျ ခဲ့ရလေပြီ။ ထိုခဏမှာပဲ ရုတ်တရက် လျှပ်စီးလက်၍ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာချ လိုက်လေရာ မိုးရေနှင့် ရွာသားတို့၏ နောင်တမျက်ရည်များ ရောယှက်၍ ချောင်းစီးရပါတော့သတည်း။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းကြပါ ဝေ။

မျိုးမောင်မောင် (က.ပ.စ)

www.burmeseclassic.com

နဂါးဆိုပါလား

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၈)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ၌ မိတ္ထီလာမြို့၊ ကန်သာ ကျေးရွာအုပ်စု၊ သဲကုန်းကျေးရွာအနီး ရွာမြောက်ဘက် ရေ၊ မရှိသည့် ရေအိုင် ငယ်တစ်ခုအတွင်းမှာ နဂါးသတ္တဝါ၏ အရိုးနှင့် ဆင်တူသည့် အရိုးစုနှစ်ခုကို ယင်းကျေးရွာသို့ အလည် ရောက်ရှိ နေသောလူငယ် (သာစည်မြို့နယ်၊ ရေဆင်းကျေးရွာနေ) မောင်လှထွန်းက ဩဂုတ်လ(၁၂)ရက်တွင် အမှတ်မထင် တွေ့ရှိကြောင်း၊ အရိုးမှာ အမြီးမပါဘဲ ဦးခေါင်းမှာ နဂါးသတ္တဝါ၏ ဦးခေါင်းနှင့် ချွတ်စွပ်တူကြောင်း၊ အရိုးစုဆတ်ပုံနှင့် တကွ ဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်လိုက်ရ သည့်အခါ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ကြားခဲ့ဖူး သော နဂါးအကြောင်းကို သတိပြန်ရ လေ၏။*

မောင်လှ
(ကျောက်မဲ)

ကျွန်ုပ် အနီးစခန်း မူလတန်း(၂- ထပ်)ကျောင်း၌ လေးတန်းတွင် ကျောင်းနေစဉ်(လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀-ခန့်)က ထိုရွာ၌ ကုန်စုံဆိုင်ဖွင့် ထားသော(အမည် မမှတ်မိတော့သော) ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ အများက ကျွန်ုပ်၏ မိခင်(ကွယ်လွန်)အား ပြောပြခဲ့သော ထူးဆန်းသည့် မြွေတစ်မျိုးအကြောင်း ကို ပြန်လည် ပြောပြလိုပေ၏။

ထိုအခါ (ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ)မှာ ဇော်ဘွား၊ ဇော်ကောက်သည်ကို မခံ ချင်သဖြင့် သားအဖနှစ်ဦး မြင်းကိုယ်စီ စီးပြီး (ပြင်ဦးလွင်မြို့အနီး) အနီးစခန်း သို့ ထွက်ပြေးလာစဉ် ဒုဋ္ဌဝတီမြစ်ကမ်း နဖူး တစ်နေရာအရောက်၌ သူတို့

ဦးခေါင်းအထက် နှစ်လံအကွာလောက် မှ မြွေတစ်ကောင်(အတောင်မပါဘဲ) ပျံဝဲလာကာ မြစ်အတွင်းသို့ သက်ဆင်း သွားသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ မြင်ရကြောင်း...

နေရောင်ခြည်တွင် ဟင်္သာပဒါးရောင် တောက်ပပြီး ပါးစပ်မှ မီးလျှံများ ထွက် နေသည်ကိုပါ တွေ့မြင်ရကြောင်း။ တစ်တောင်ခန့်ရှည်ပြီး သွယ်လျလျ

ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးလေ၏။ ဤကား ထူးဆန်းသော မြွေ(နဂါး) အကြောင်း လက်တွေ့ မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသူ ၏ စကားတည်း။ စာပေထဲတွင်လည်း နဂါးအကြောင်း ကို ရှာဖွေကြည့်လျှင်...

ပထမ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိမလ ယုံလွန်တော်မူခါနီးကာလ တံခါးလက်ကိုင်ကွင်း၌ နီသော အဆင်း ရှိသည့် အမောက်ပါသော မြွေတစ် ကောင်ကို အဆိပ်နိုင်သော ဒကာ ဦးလှဘူးအား အသက်မသေအောင် ဆောင်ယူစေကာ ဘေးကင်းရာသို့ လွှတ်ချေပါဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သွားရောက်ဖမ်းယူသည့်အခါ မာန်ဖိ နေသဖြင့် ဦးလှဘူးပင် ထိတ်လန့်မိ လေ၏။ အရပ်အခေါ် မြွေပြဒါ၊ ဖြစ် လေ၏။

တံခါးမှာ အလွန် ပြောင်ချောနေ သဖြင့် ထိုမြွေ မည်သို့တက်နိုင်ကြောင်း စဉ်းစားမရအောင် ရှိလေ၏။ စင်စစ်

ထိုမြွေသည် နဂါးပင်ဖြစ်လေ၏ဟု ရေးသားထားလေသည်ကို မော့စရိယ ဦးဌေးလှိုင်၏ ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာအုပ်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်လေ၏။

နှိုင်းယှဉ် တွေးတောနိုင်စေရန် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

သို့သော် မြွေဖြစ်စေ၊ နဂါးဖြစ်စေ ကုန်း၊ ကြည်းနှင့်ရေတွင် ကျင်လည် သွားလာနိုင်သောကြောင့် အိုင်တွင် ရေမရှိလျှင် အခြားနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ သွားလာနိုင်ပါလျက် ပြောင်းရွှေ့ခြင်း မပြုဘဲ ရေခန်းသည့် အိုင်အတွင်း သေသွားသည့်တိုင်အောင် နေသွား သည်မှာ ထူးဆန်းလှပေ၏။

ထိုအရိုးအကြောင်း သတင်းစာတွင်

ဖတ်ရှုပြီး မကြာခင် သတ္တဗေဒဌာန တစ်ခုက မျိုးစိတ်သစ်တစ်ခု ဖြစ်လေ မည်လားဟု စူးစမ်းလေ့လာရန် လာ ရောက်ယူဆောင်သွားကြောင့် ဂျာနယ် တစ်စောင်တွင် ဖတ်ရပြန်လေ၏။

ယင်းဌာနက သုတေသနလုပ်ပြီး နောက် တွေ့ရှိသည်တို့ကို အများသိ ရှိအောင် ထုတ်ပြန်ပေးမည် ဆိုပါက ဗဟုသုတ လိုလားသူများ ဝမ်းမြောက် ကြမည့်အကြောင်း စိတ်ဝင်စားစွာ ရေးသားလိုက်ရပေသတည်း။

တစ်နေ့တွင် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ ဘိုးလေး ဦးကြည်မြင့်တစ်ယောက်အဖြူ ရောင် မှိုပွင့်များ ရေဆေး သန့်စင်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အနည်းငယ် စပ်စုကြည့်မိသည်။

'ဘိုးလေး ဘာမှိုတွေများ ချက်စားဖို့ ပြင်ဆင်နေတာလဲဗျ။ အဲဒီမှိုတွေက စားဖြစ်တဲ့ မှိုတွေရော ဟုတ်လို့လား'

'အစ်မကြီး လာပေးထားတဲ့ ပေမှိုတွေပါ။ စားဖြစ်ပါတယ်။ ကြည့်ပါလား ဒီမှာ ဓားနဲ့ ဖြတ်တာလဲ မည်းဘူး။ နို့ရည်လို အဖြူရောင် အစေး လဲ မထွက်ဘူး။ ဒီလိုဆို စားလို့ ဖြစ်တာပဲလေ'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးလေးရယ်။ တော်တော်ကြာ အဆိပ် အတောက်တွေ ဖြစ်မှာစိုးလို့ သတိပေးရတာပါ'

'အေး မင်းတို့ လူငယ်တွေ ဗဟုသုတရအောင် မှိုနဲ့ပတ်သက်တဲ့လျှို့ဝှက် ချက်တစ်ခုကို စကားစပ်မိတုန်း ပြောရဦးမယ်။ ဒီလိုကွ ကိုယ် စားမယ့်မှိုမှာ အဆိပ်ရှိတယ်မရှိတူးဆိုတာ မသေချာလို့ သံသယရှိနေရင် စမ်းသပ်တဲ့အနေနဲ့ မှိုကို ချက်ကတည်းက အိုးထဲမှာ ဆန်စေ့လေး၊ ငါးစေ့ ထည့်ချက်ရတယ်။

အဆိပ်မရှိရင် ပိုဟင်းနူးတာနဲ့ ထည့်ထားတဲ့ ဆန်စေ့တွေပါ နူးအိသွားလိမ့်မယ်ကွ။ အဲ ပိုမှာ အဆိပ်မရှိရင်တော့ ပိုဟင်းနူးပေမယ့် ဆန်စေ့တွေက မာခဲနေမှာပဲ။ အဲဒီလိုဆိုရင် တော့ အဲဒီပိုဟင်းကို လုံးဝမစားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဒီနည်းလေးကို မှတ်ထားပေါ့'

'ဘိုးလေးရဲ့နည်းမျိုးတော့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးသေးဘူး။ နည်းကောင်းလေး ဖြစ်လို့ မှတ်ထားပါ့မယ်ဗျာ။ ဒီနည်းလေးကို တခြားသူတွေပါ သိရအောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲ ထည့်ရေးမယ်ဆိုရင်ကော ဘိုးလေးက ခွင့်ပြုမှာလား'

'ရပါတယ် ရေးပါ။ စာဖတ်သူတိုင်း သိသွားတော့ လက်တွေ့ အသုံးချနိုင်တာပေါ့ကွာ'

စမ်းသပ်နည်းတစ်နည်း

သောင်းဟန်(ဖိုလ်ကုန်း)